

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

8/6 ^{mint}

B and D

1381 d 1

ΩΡΟΛΟΓΙΟΝ ΤΟ ΜΕΓΑ

ΠΕΡΙΕΧΟΝ

ΑΠΑΣΑΝ ΤΗΝ ΑΝΗΚΟΥΣΑΝ ΑΥΤΩ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΝ, ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΤΑΞΙΝ ΤΗΣ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ, ΚΑΙ ΕΞΑΙΡΕΤΩΣ ΤΩΝ ΤΠΟΚΕΙΜΕΝΩΝ ΑΥΤΗ ΕΤΑΓΩΝ ΜΟΝΑΣΤΗΡΙΩΝ,

ΔΙΟΡΘΩΘΕΝ ΚΑΙ ΒΙΣ ΤΡΙΑ ΜΕΡΗ ΔΙΑΙΡΘΕΘΕΝ

Τ Η Ο

ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΥ ΚΟΥΤΛΟΥΜΟΥΣΙΑΝΟΥ

ΤΟΥ ΙΜΒΡΙΟΥ

ΤΦ' ΟΤ ΠΡΟΣΕΤΕΘΗ ΚΑΙ ΣΥΝΤΟΜΟΣ ΙΣΤΟΡΙΑ ΠΑΣΩΝ ΤΩΝ ΕΟΡΤΩΝ ΤΟΥ ΟΛΟΥ ΕΝΙΑΤΤΟΥ,
ΚΑΙ ΠΟΛΛΩΝ ΤΩΝ ΤΟΥ ΜΗΝΟΛΟΓΙΟΥ ΑΓΙΩΝ,

επιθεωρηθὲν δὲ, κατὰ τὴν ἐν Κωνσταντινουπόλει γενομένην ἔκδοσιν, παρὰ τὴν Ἀσμενήσου

ΣΠΥΡΙΔΩΝΟΣ ΙΕΡΟΜΟΝΑΧΟΥ ΖΕΡΒΟΥ.

ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΟΥ ΤΟΥ ΟΙΚΟΤΜΕΝΙΚΟΥ ΘΡΟΝΟΥ

ΕΚΔΟΣΙΣ ΤΕΤΑΡΤΗ

Β Ε Ν Ε Τ Ι Α

ΕΚ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ Ο ΦΟΙΝΙΣ

1884

**Λέγω ὑμῖν· Πάντα ὅσα ἂν προσευχόμενοι αἰτεῖσθε, πιστεύετε ὅτι λαμβάνετε,
καὶ ἔσται ὑμῖν. Καὶ ὅταν σήκητε προσευχόμενοι, ἀφίστε εἴτι ἔχετε κατὰ τινος·
ἵνα καὶ ὁ Πατὴρ ὑμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς ἀφή ὑμῖν τὰ παραπτώματα ὑμῶν.**

Μάρκ. ια'. 24-25.

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΕΥΣΕΒΕΙΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΑΣ.

Καθ' ἣν ἐποχὴν, ἡ μελιτερπὴς τῶν ἐνδόξων ἡμῶν προγόνων γλῶσσα, θυμασίως προοδεύει ὅσημέραι ἐπὶ τὸ κρεῖττον, οὐχὶ μόνον καθ' ὅλα ἐκεῖνα τῆς περικλεοῦς Ἑλλάδος τὰ μέρη, ὅπου ὀρθοδόξως ἐξυμνεῖται καὶ ὀλοφύχως λατρεύεται τὸ τοῦ Ὑψίστου πανάγιον ὄνομα, ἀλλὰ καὶ ἐν ἄλλαις ἐνδόξοις, εἰ καὶ ξέναις πόλεσι, παρ' αἷς ἡ μισοφίλητος αὕτη γλῶσσα μετ' ἀκορέστου πόθου καλλιεργεῖται· κατὰ ταύτην λέγομεν τὴν ἐποχὴν, πολὺ δικαιότερον καὶ ἀναγκαιότατον μάλιστα εἶναι, ὅτι αἱ Ἱεραὶ τῆς Σεβαστῆς ἡμῶν Μητρὸς Ἐκκλησίας βίβλοι, ἀνατυπούμεναι ἰδίως ἐν ἀλλοδαπῇ, καὶ ἐπιθεωρῶνται παρ' ἀνδρῶν εὐπαιδευτῶν, οὐχ' ἦττον δὲ καὶ θεοσεβῶν, ἵνα αἱ τοιαῦται ἐκδόσεις καθαρεύωσιν, ὅση δύναμις, σφαλμάτων, ὅσα πολυτρόπως ἐν ταῖς προλαβούσαις παρεισέφρησαν.

Καὶ δὴ προέκυψαν εἰς φῶς ἐκ τοῦ Τυπογραφείου ὁ Φοῖνιξ, αἱ πλείονες τῶν εἰρημένων Ἐκκλησιαστικῶν βιβλίων, μετὰ πλείστης ὄντως ἐπιμελείας διορθωθεῖσαι, καὶ δι' ἀτρύτων πόνων ἀποπερατωθεῖσαι, παρὰ τοῦ ἀειμνήστου Ἱεροδιδασκάλου Κ. Βαρθολομαίου τοῦ Κουτλουμουσιανοῦ, ἐφ' ἱκανὸν χρόνον διάστημα ἐνταῦθα διαπρέψαντος· μείνασαι ὁμως ἀδιόρθωτοι καὶ ἕτεροι, χρῆξασαι ἐπισασίας οὐ τῆς τυχούσης, ὡς ἡ τῆς Μεγάλῃς Εὐχολογίᾳ καὶ ἡ τῆς Παρακλητικῆς, ἀνεδέξατο ταύτας, καὶ ἐξεπέρανε μετὰ ζήλου ὄντως θρησκευτικῆς, καὶ ἀκραίφνης εὐλαθείας, ὁ (ἐν μακαρίᾳ τῇ λήξει) Ἱερομόναχος Σπυρίδων Ζερβός, ὡς τῷ 1850 δι' ἐπιστολῆς πρὸς αὐτὸν τοῦ Π. Οἴκ. Πατρ. Κ. Ἀνθίμου, ἐπιτετραμμένος ἀναδεχθῆναι τὸ τῆς ἐπι-

στασίας επίπονον ἔργον· διὸ καὶ ἀνεδείχθη μετὰ ταῦτα Π. Ἀρχιμανδρίτης δι' ἑτέρας Πατρ. ἐπιστολῆς παρὰ τοῦ Π. Οἴκ. Πατρ. Κ. Κυρίλλου κατὰ τὸ 1856. Καὶ ταῦτα μὲν ἱκανά, πρὸς ἀποφυγὴν πάσης ἐνδεχομένης παρατηρήσεως ἢ καὶ παρεξηγήσεως.

Ἐκλιπούσης δὲ ἤδη τῆς τῆ Μεγάλῃ Ὁρολογίῃ τελευταίας ἐκδόσεως, καὶ ἐπομένως βουλόμενοι ἡμεῖς ἀντυπῶσαι τοῦτο, εἰ καὶ ἀκριβῶς διορθωθὲν ὑπὸ τοῦ ρηθέντος αἰοιδίου Πατρὸς Βαρθολομαίου, καὶ παρὰ τῆς καδ' ἡμᾶς Μ. τοῦ Χ. Ἐκκλησίας ἐπικυρωθὲν, ὡς δῆλον ἐκ τῶν ἀμφοτέρωθεν ἐπιστολῶν καταχωρισθεισῶν ἐν ταῖς προλαβούσαις τοῦ Μ. Ὁρολογίου ἐκδόσεσιν, ἐνεπιστεύθημεν ὅμως τὴν τούτου ἐπιστάσιαν, τῷ εἰρημένῳ Πατρὶ Σπυρίδωνι, ὡς τῆ ἔργου τήτου οἰκείου αὐτῷ μᾶλλον ἢ ἡμῖν. Ἀλλ' ἅμα ὁ ρηθεὶς Ἀρχιμανδρίτης ἀνεδέχθη τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος ἔργον, ἐστάλη πρὸς ἡμᾶς ἐν ἀντίτυπον τοῦ Μ. Ὁρολογίου, ἐκδοθέντος ἐν Κωνσταντινουπόλει ὑπὸ τοῦ ἐντίμου Κ. Γ. Σεϊτανίδου, τῇ ἐγκρίσει τῆς Κεντρικῆς Πατρ. ἐπιτροπῆς, ἐπίδοκιμασίᾳ δὲ καὶ ἐπικυρώσει τῆς Μ. τοῦ Χ. Ἐκκλησίας· καὶ λοιπὸν ἀπεφασίσσαμεν, ὅπως ἡ μελετωμένη τῆ Μ. Ὁρολογίῃ ἐκδοσις ἐν τῷ ἡμετέρῳ Τυπογραφείῳ γείνη, βασιζομένη δικαίῳ τῷ λόγῳ, ἐπ' ἐκείνης τῆς Κωνσταντινουπόλεως, καὶ διὰ τὸ ὀφειλόμενον σέβας πρὸς τὴν κοινὴν τῶν εὐσεβῶν Μητέρα, καὶ ἵνα τὸ ὁμοειδὲς τῆς ἀναγνώσεως ἐν πάσαις ταῖς ἱεραῖς Δέλτοις ἀπαντᾶται.

Διεξελθὼν τοίνυν ὁ ρηθεὶς ἐπιστάτης, μεθ' ὅσης οἶον τε ἐπιμελείας, τὴν ἐν Κωνσταντινουπόλει γενομένην ἐκδοσιν, καὶ ταύτην ἀντιβαλὼν μετὰ τῆς ἐν Ἐνετίαις, εὔρε μεταξὺ αὐτῶν παροράματα τυπογραφικὰ ἐκ ὀλίγα, καὶ τοιαῦτα προφανῶς ὄντα, ἀδιστακτικῶς διώρθωσεν· ὡς φερέειπῆν, μετὰθεσιν στίχων τινὸς ἐν τῷ Ἀμώμῳ, μετὰθεσιν Ἀντιφώνων ἀπὸ μιᾶς εἰς ἄλλην ἑορτὴν, ἐσφαλμένας ἀναγνώσεις τινὰς ἐν τοῖς ἐν αὐτοῖς ψαλμοῖς, σύγχυσιν ἐν τοῖς Πασχαλίοις, καὶ ἄλλα τινὰ, παροράματα πάντως, ἅπερ ἐσκεμμένως ἕκαστος ἀναγινώσκων τὴν ἀνά χειρὸς Ἱερὰν βίβλον, εὐρήσει πεποίθαμεν καλῶς ἔχοντα·

ὡς ἔκρινεν ἐπίσης εὐλογον, καὶ λίαν καταλληλον νομίζομεν, ν' ἀφαιρέσῃ τὸ κατὰ τὴν 16 Σεπτεμβρίου προστεθὲν νέον Τροπάριον τῆς ἀγίας Εὐφημίας, καὶ νὰ ἀφήσῃ τοῦτο ὡς εὐστόχως κεῖται, κατὰ τὴν 11 Ἰουλίου, ὡς κατ' ἐκείνην τὴν ἡμέραν τελεσθέντος τοῦ ὑπερφουῦς θαύματος ὑπὸ τῆς Μεγαλομάρτυρος· ἐνόμισε δὲ καλὸν νὰ συντυπωθῇ καὶ αὐθις τὸ Σύμβολον τοῦ Μεγάλου Ἀθανασίου, ὡς ἐν ταῖς προτέραις ἐκδόσεσι.

Καὶ ταῦτα μὲν ἐκρίναμεν δέον ν' ἀναφέρωμεν πρὸς διασαφήσιν τῆς σὺν Θεῷ ἀποπερατωθείσης ἐν τῷ ἡμετέρῳ Τυπογραφείῳ νέας ταύτης ἐκδόσεως· καθ' ὅσον δὲ ἀφορᾷ τὴν ταύτην περικοσμησάν καλλονὴν, τοῦτο ἀποδεικνύουσιν αὐτὰ τὰ πράγματα, διαρρήδη κηρύττοντα τὴν τῶν λόγων ἀναμφίλεκτον ἀλήθειαν.

Ἐρρώσθε.

Ο ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡ. Ο ΦΟΙΝΙΞ

ΧΡΗΣΤ. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ.

ΩΡΟΛΟΓΙΟΥ

ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ

ΜΕΡΟΣ Α΄.

Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Ν .

Τὴν εἰς τοὺς ἑπτὰ καιροὺς τοῦ ἡμερουκτίου διατεταγμένην Ἀκολουθίαν τῆς προσευχῆς· τουτέστι,

Α΄. Τὸ Μεσουκτικόν, ὡς τινος προηγείται ἡ Προοιμιακὴ προσευχὴ λεγόμενη ἅμα τῷ ἐξεγερθῆναι τοῦ ὕπνου .

Β΄. Τὸν Ὅρθρον, μετ' οὗ συνάπτεται ἡ Πρώτη Ὦρα καὶ τὸ Μεσῶριον αὐτῆς .

Γ΄. Τὴν Τρίτην Ὦραν μετὰ τοῦ Μεσῶριου αὐτῆς .

Δ΄. Τὴν Ἑκτὴν Ὦραν μετὰ τοῦ Μεσῶριου αὐτῆς, μετ' ἧν ἔπονται τὰ Τυπικά, τὰ Ἀντίφωνα τὰ τε καθημερινὰ καὶ τὰ τῶν Δεσποτικῶν καὶ Θεομητορικῶν Ἑορτῶν, καὶ ἡ ἐπὶ τῆς τραπέζης ἐν τῷ Ἀρίστῳ εὐχὴ καὶ εὐχαριστία .

Ε΄. Τὴν Ἐνάτην Ὦραν μετὰ τοῦ Μεσῶριου αὐτῆς .

ΣΤ΄. Τὸν Ἐσπερινόν, μετ' οὗ κεῖται ἡ ἐν τῷ Δείπνῳ εὐχὴ καὶ εὐχαριστία .

Ζ΄. Τὸ Ἀπόδειπνον, τὸ Μέγα καὶ τὸ Μικρόν .

Ἑπτάκις τῆς ἡμέρας ἤνεσά σε, ἐπὶ τὰ κρίματα
τῆς δικαιοσύνης σου.

Ψαλμ. ριγ'. 163.

ΩΡΟΛΟΓΙΟΝ

ΤΟ ΜΕΓΑ

ΠΡΟΣΕΥΧΗ

ΤΗΣ ΟΔΗΣ ΗΜΕΡΟΝΤΚΤΙΟΥ ΑΚΟΑΟΥΘΙΑΣ

ΠΡΟΟΙΜΙΑΚΗ.

ΑΠΟ ΤΟΥ ΤΗΝΟΥ ΕΞΕΓΕΡΘΕΙΣ, ΚΑΙ ΕΞΑΝΑΣΤΑΣ ΤΗΣ ΚΑΙΝΗΣ,
ΣΤΗΘΙ ΜΕΤ' ΕΥΑΓΓΕΛΙΑΣ ΚΑΙ ΦΟΒΟΥ ΘΕΟΥ, ΚΑΙ ΕΙΠΕ·

Εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ἀμήν.

Αῆγιος ὁ Θεός, Ἁγιος Ἰσχυρὸς, Ἁγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἐκ γ'.

Δόξα Πατρὶ, καὶ Υἱῷ, καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε ἰλάσθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου. Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον.

Καὶ πάλιν, Δόξα Πατρὶ, ἕως τέλους. Εἶτα,

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἔλθétω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θελημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δός ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ὑμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥύσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ. Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ τὰ παρόντα. Τριαδικὰ Τροπάρια, Ἦχος α΄.

Εξεγερθέντες τοῦ ὕπνου, προσπίπτομένοι, Ἀγαθὲ, καὶ τῶν Ἀγγέλων τὸν ὕμνον βοῶμέν σοι, Δυνατέ· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ ὁ Θεός, Διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα, Ἦχος β΄.

Τῆς κλίνης καὶ τοῦ ὕπνου ἐξεγείρας με, Κύριε, τὸν νῦν μου φώτισον, καὶ τὴν καρδίαν καὶ τὰ χεῖλη μου ἀνοιξον, εἰς τὸ ὑμνεῖν σε, ἀγία Τριάς· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ ὁ Θεός· Διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς.

Καὶ νῦν, Ἦχος γ΄.

Αἴθροον ὁ Κριτῆς ἐπελεύσεται, καὶ ἐκάστου αἱ πράξεις γυμνωθήσονται· ἀλλὰ φόβῳ κράξωμεν ἐν τῷ μέσῳ τῆς νυκτός· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ ὁ Θεός. Διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς.

Τό, Κύριε ἐλέησον, ιβ΄. καὶ τὴν Εὐχὴν ταύτην.

ΕΥΧΗ ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΣ ΜΕΘ' ΙΚΕΣΙΑΣ.

Εκ τοῦ ὕπνου ἐξανιστάμενος εὐχαριστῶ σοι, ἀγία Τριάς· ὅτι διὰ τὴν πολλὴν σου ἀγαθότητα καὶ μακροθυμίαν, οὐκ ὠργίσθης ἐμοὶ τῷ ῥαθύμῳ καὶ ἀμαρτωλῷ, οὐδὲ συναπώλεσάς με ταῖς ἀνομίαις μου, ἀλλ' ἐφιλανθρωπέυσω συνήδως, καὶ πρὸς ἀπόγνωσιν κείμενον ἠγειράς με, εἰς τὸ ὀρθρῆσαι καὶ δοξολογῆσαι τὸ κράτος σου. Καὶ νῦν φώτισόν μου τὰ ὄμματα τῆς διανοίας, ἀνοιξόν μου τὸ στόμα, τοῦ μελετᾶν τὰ λόγια σου, καὶ συνιέναι τὰς ἐντολάς σου, καὶ ποιεῖν τὸ θέλημα σου, καὶ ψάλλειν σοι ἐν ἑξομολογήσει καρδίας, καὶ ἀνυμνεῖν τὸ πανάγιον ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ ΕΤΕΡΑ.

Δόξα σοι, Βασιλεῦ, Θεὲ Παντοκράτορ· ὅτι, τῇ θείᾳ σου καὶ φιλανθρωπῷ προνοίᾳ, ἠξίωσάς με τὸν ἀμαρτωλὸν καὶ ἀνάξιον ἐξ ὕπνου ἀναστῆναι, καὶ τυχεῖν τῆς εἰσόδου τοῦ ἀγίου σου οἴκου. Δέξαι, Κύριε, καὶ τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς

μου, ὡς τῶν ἁγίων καὶ νοερῶν σου Δυναμέων· καὶ εὐδόκησον ἐν καρδίᾳ καθαρᾷ, καὶ πνεύματι ταπεινώσεως, προσενεχθῆναι σοὶ τὴν ἐκ τῶν ῥυπαρῶν χειλέων μου αἴνεσιν· ὅπως ἀγῶ κοινωνὸς γένωμαι τῶν φρονίμων Παρθένων, ἐν φαιδρᾷ λαμπηδόνη τῆς ψυχῆς μου, καὶ δοξάζω σὲ τὸν ἐν Πατρὶ καὶ Πνεύματι δοξαζόμενον Θεὸν Λόγον. Ἀμήν.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΤΟΥΤ ΚΑΘ' ΗΜΕΡΑΝ ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΥ.

Εἰ μὲν ἔστιν Ἱερεὺς, λέγει· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν· εἶδὲ μὴ ὑπάρχει Ἱερεὺς, λέγε·

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Βασιλεῦ οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὁ πανταχοῦ παρὼν, καὶ τὰ πάντα πληρῶν, ὁ Σησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν, καὶ ζωῆς χορηγός, ἐλθέ καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν, καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλίδος, καὶ σῶσον, Ἀγαθὲ, ταῖς ψυχὰς ἡμῶν.

Τρισάγιον. Μετανοίας τρεῖς (*). Δόξα, καὶ νῦν, Παναγία Τριάς· Πάτερ ἡμῶν· Ὅτι σου ἔστιν. Κύριε ἐλέησον, β'. Δόξα, καὶ νῦν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν, καὶ προσπέσωμεν τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν, καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν, καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Μετανοίας τρεῖς, καὶ εὐθύς τὸν Ν'. Ψαλμὸν.

(*) Ἡ λέξις Μετανοία ἐνταῦθα, ὁμοίως καὶ ἐν ταῖς ἑφεξῆς, ὁσαῖς εὐρίσκεται μόνη, δηλοῖ τὰ διὰ τῆς κεφαλῆς μόνον, χωρὶς κλίσεως γονάτων, γινόμενα προσκυνήματα, ἅτινα καὶ Μετάνοιαι μικραὶ καλεῖται. Ὅπου δὲ κίτται μετὰ τοῦ ἐπιθέτου, Μετάνοιαι μεγάλαι, ἐκεῖ σημαίνει τὰς κοινότερον παρῆμιν λειτουργίας Μετανοίας, ἃς καὶ ποιῶμεν κλινόντες τὰ γόνατα, καὶ προσπίπτοντες εἰς ἑσθῆφος τῆς γῆς.

ΨΑΛΜΟΣ Ν'. 50.

Ελέησόν με, ὁ Θεὸς, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλυνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου, καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἐκίστησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην, ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων· ὁ Θεός, ὁ Θεός τῆς σωτηρίας μου, ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφοράν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Εἶτα λέγομεν τὸν Ἄμωμον.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΙΗ'. 118.

ΣΤΑΣΙΣ ΠΡΩΤΗ.

Μακάριοι οἱ ἄμωμοι ἐν ὁδῷ, οἱ πορευόμενοι ἐν νόμῳ Κυρίου.

Μακάριοι οἱ ἐξερευνῶντες τὰ μαρτύρια αὐτοῦ, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ ἐκζητήσουσιν αὐτόν.

Οὐ γὰρ οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ ἐπορεύθησαν.

Σὺ ἐνετείλω τὰς ἐντολάς σου, τοῦ φυλάξασθαι σφόδρα.

Ὅφελον κατευθυνθείησαν αἱ ὁδοί μου, τοῦ φυλάξασθαι τὰ δικαιώματά σου.

Τότε οὐ μὴ αἰσχυρθῶ, ἐν τῷ με ἐπιβλέπειν ἐπὶ πάσας τὰς ἐντολάς σου.

Ἐξομολογήσομαί σοι ἐν εὐθύτητι καρδίας, ἐν τῷ μεμαθηκέναι με τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου.

Τὰ δικαιώματά σου φυλάξω, μή με ἐγκαταλίπῃς ἕως σφόδρα.

Ἐν τίνι κατορθώσει νεώτερος τὴν ὁδὸν αὐτοῦ; ἐν τῷ φυλάξασθαι τοὺς λόγους σου.

Ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου ἐξεζήτησά σε, μὴ ἀπόσῃ με ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου.

Ἐν τῇ καρδίᾳ μου ἔκρυψα τὸ λόγιόν σου, ὅπως ἂν μὴ ἀμάρτω σοι.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· διδάξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Ἐν τοῖς χεῖλεσί μου ἐξήγγειλα πάντα τὰ κρίματα τοῦ στόματός σου.

Ἐν τῇ ὁδῷ τῶν μαρτυρίων σου ἐτρέφθην, ὡς ἐπὶ παντ-
πλούτῳ.

Ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου ἀδολεσχῆσω, καὶ κατανοήσω τὰς
ὁδοὺς σου.

Ἐν τοῖς δικαιώμασί σου μελετήσω, οὐκ ἐπιλήσομαι τῶν
λόγων σου.

Ἀνταπόδος τῷ δούλῳ σου, ζῆσόν με, καὶ φυλάξω τοὺς λό-
γους σου.

Ἀποκαλύψον τοὺς ὀφθαλμούς μου, καὶ κατανοήσω τὰ
θαυμάσια ἐκ τοῦ νόμου σου.

Πάροικος ἐγώ εἰμι ἐν τῇ γῆ, μὴ ἀποκρύψῃς ἀπ' ἐμοῦ τὰς
ἐντολάς σου.

Ἐπεπόθησεν ἡ ψυχὴ μου τοῦ ἐπιθυμῆσαι τὰ κρίματά σου
ἐν παντὶ καιρῷ.

Ἐπετίμησας ὑπερηφάνοις· ἐπικατάραι οἱ ἐκκλίνοντες
ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου.

Περίελε ἀπ' ἐμοῦ ὄνειδος καὶ ἐξουδένωσιν, ὅτι τὰ μαρτύ-
ριά σου ἐξεζήτησα.

Καὶ γὰρ ἐκάθισαν ἄρχοντες, καὶ κατ' ἐμοῦ κατελάλουν·
ὁ δὲ δούλος σου ἠδολέσχει ἐν τοῖς δικαιώμασί σου.

Καὶ γὰρ τὰ μαρτύριά σου μελέτη μου ἐστὶ, καὶ αἱ συμ-
βουλίαί μου τὰ δικαιώματά σου.

Ἐκολλήθη τῷ ἐδάφει ἡ ψυχὴ μου, ζῆσόν με κατὰ τὸν λό-
γον σου.

Τὰς ὁδοὺς μου ἐξήγγειλα, καὶ ἐπήκουσάς μου· διδάξόν με
τὰ δικαιώματά σου.

Ὅδὸν δικαιοματίων σου συνέτισόν με, καὶ ἀδολεσχῆσω ἐν
τοῖς θαυμασίοις σου.

Ἐνύσαξεν ἡ ψυχὴ μου ἀπὸ ἀκηδίας, βεβαίωσόν με ἐν τοῖς
λόγοις σου.

Ὅδὸν ἀδικίας ἀπόστησον ἀπ' ἐμοῦ, καὶ τῷ νόμῳ σου
ἐλέησόν με.

Ὅδὸν ἀληθείας ἠρετисάμην, καὶ τὰ κρίματά σου οὐκ ἐπε-
λαθόμην.

Ἐκολλήθην τοῖς μαρτυρίοις σε, Κύριε, μή με καταισχύνης.

Ὁδὸν ἐντολῶν σου ἔδραμον, ὅταν ἐπλάτυνας τὴν καρδίαν μου.

Νομοθέτησόν με, Κύριε, τὸν ὁδὸν τῶν δικαιοματίων σου, καὶ ἐκζητήσω αὐτὴν διαπαντός.

Συνέτισόν με, καὶ ἐξερευνήσω τὸν νόμον σου, καὶ φυλάξω αὐτὸν ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου.

Ὁδήγησόν με ἐν τῇ τρίβῳ τῶν ἐντολῶν σου, ὅτι αὐτὴν ἠθέλησα.

Κλῖνον τὴν καρδίαν μου εἰς τὰ μαρτύριά σου, καὶ μὴ εἰς πλεονεξίαν.

Ἀπόστρεψον τοὺς ὀφθαλμούς μου τοῦ μὴ ἰδεῖν ματαιότητα, ἐν τῇ ὁδῷ σου ζῆσόν με.

Στήσον τῷ δούλῳ σου τὸ λόγιόν σου, εἰς τὸν φόβον σου.

Περίελε τὸν ὀνειδισμόν μου, ὃν ὑπώπτευσα, ὅτι τὰ κρίματά σου χρηστά.

Ἴδου, ἐπεθύμησα τὰς ἐντολάς σου, ἐν τῇ δικαιοσύνη σου ζῆσόν με.

Καὶ ἔλθοι ἐπ' ἐμέ τὸ ἔλεός σου, Κύριε, τὸ σωτήριον σου κατὰ τὸν λόγον σου.

Καὶ ἀποκριθήσομαι τοῖς ὀνειδίζουσί μοι λόγον, ὅτι ἤλπισα ἐπὶ τοῖς λόγοις σου.

Καὶ μὴ περιέλης ἐκ τοῦ στόματός μου λόγον ἀληθείας ἕως σφοδρα, ὅτι ἐπὶ τοῖς κρίμασί σου ἐπήλπισα.

Καὶ φυλάξω τὸν νόμον σου διαπαντός, εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Καὶ ἐπορευόμην ἐν πλατυσμῷ, ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἐξεζήτησα.

Καὶ ἐλάλουν ἐν τοῖς μαρτυρίοις σου ἐναντίον βασιλέων, καὶ οὐκ ἠσχυνόμην.

Καὶ ἐμελέτων ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου, ἃς ἠγάπησα σφοδρα.

Καὶ ἦρα τὰς χεῖράς μου πρὸς τὰς ἐντολάς σου, ἃς ἠγάπησα, καὶ ἠδολέσχουν ἐν τοῖς δικαιώμασί σου.

Μνήσθητι τὸν λόγων σου τῷ δούλῳ σου, ὧν ἐπήλπισάς με.

Αὕτη με παρεκάλεσεν ἐν τῇ ταπεινώσει μου, ὅτι τὸ λόγιόν σου ἐζήσέ με.

Ἵπερήφανοι παρηνόμουν ἕως σφόδρα, ἀπὸ δὲ τοῦ νόμου σου οὐκ ἐξέκλινα.

Ἐμνήσθην τῶν κριμάτων σου ἀπ' αἰῶνος, Κύριε, καὶ παρεκλήθην.

Ἀθυμία κατέσχε με ἀπὸ ἀμαρτωλῶν, τῶν ἐγκαταλιμπανόντων τὸν νόμον σου.

Ψαλτὰ ἦσάν μοι τὰ δικαιώματά σου, ἐν τόπῳ παροικίας μου.

Ἐμνήσθην ἐν νυκτί τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, καὶ ἐφύλαξα τὸν νόμον σου.

Αὕτη ἐγενήθη μοι, ὅτι τὰ δικαιώματά σου ἐξεζήτησα.

Μερίς μου εἶ, Κύριε, εἶπα τοῦ φυλάξασθαι τὸν νόμον σου.

Ἐδεήθην τοῦ προσώπου σου ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, ἐλέησόν με κατὰ τὸ λόγιόν σου.

Διελογισάμην τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἐπέστρεψα τοὺς πόδας μου εἰς τὰ μαρτύριά σου.

Ἦτοιμάσθην, καὶ οὐκ ἔταράχθην, τοῦ φυλάξασθαι τὰς ἐντολάς σου.

Σχοινία ἀμαρτωλῶν περιεπλάκησάν μοι, καὶ τοῦ νόμου σου οὐκ ἐπελαθόμην.

Μεσονύκτιον ἐξηγειρόμην, τοῦ ἐξομολογεῖσθαί σοι ἐπὶ τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου.

Μέτοχος ἐγὼ εἶμι πάντων τῶν φοβουμένων σε, καὶ τῶν φυλασσόντων τὰς ἐντολάς σου.

Τοῦ ἐλέους σου, Κύριε, πλήρης ἡ γῆ· τὰ δικαιώματά σου διδάξόν με.

Χρηστότητα ἐποίησας μετὰ τοῦ δούλου σου, Κύριε, κατὰ τὸν λόγον σου.

Χρηστότητα καὶ παιδείαν καὶ γνώσιν διδάξόν με, ὅτι ταῖς ἐντολαῖς σου ἐπίστευσα.

Πρὸ τοῦ με ταπεινωθῆναι, ἐγὼ ἐπλημμέλησα, διὰ τοῦτο τὸ λόγιόν σου ἐφύλαξα.

Χρηστὸς εἶ σύ, Κύριε, καὶ ἐν τῇ χρηστότητί σου διδάξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Ἐπληθύνθη ἐπ' ἐμέ ἀδικία ὑπερηφάνων, ἐγὼ δὲ ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου ἐξερευνήσω τὰς ἐντολάς σου.

Ἐτυρώθη ὡς γάλα ἡ καρδία αὐτῶν, ἐγὼ δὲ τὸν νόμον σου ἐμελέτησα.

Ἄγαθόν μοι, ὅτι ἐταπείνωσάς με, ὅπως ἂν μάθω τὰ δικαιώματά σου.

Ἄγαθός μοι ὁ νόμος τοῦ στόματός σου ὑπὲρ χιλιάδας χρυσίου καὶ ἀργυρίου.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουϊα, ἐκ γ'. Μετανοίας τρεῖς.

ΣΤΑΣΙΣ ΔΕΥΤΕΡΑ.

Αἱ χεῖρές σου ἐποίησάν με, καὶ ἔπλασάν με· συνέτισόν με, καὶ μαθήσομαι ταῖς ἐντολάς σου.

Οἱ φοβούμενοί σε ὄψονται με, καὶ εὐφρανθήσονται, ὅτι εἰς τοὺς λόγους σου ἐπήλπισα.

Ἔγνω, Κύριε, ὅτι δικαιοσύνη τὰ κρίματά σου, καὶ ἀληθεῖα ἐταπείνωσάς με.

Γενηθήτω δὴ τὸ ἔλεός σου τοῦ παρακαλέσαι με, κατὰ τὸ λόγιόν σου τῷ δούλῳ σου.

Ἐλθέτωσάν μοι οἱ οἰκτιρμοί σου, καὶ ζήσομαι, ὅτι ὁ νόμος σου μελέτη μου ἐστίν.

Αἰσχυνηθήτωσαν ὑπερήφανοι, ὅτι ἀδίκως ἠνόμησαν εἰς ἐμέ, ἐγὼ δὲ ἀδολεσχῆσω ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου.

Ἐπιστρεψάτωσάν με οἱ φοβούμενοί σε, καὶ οἱ γινώσκοντες τὰ μαρτύριά σου.

Γενηθήτω ἡ καρδία μου, ἄμωμος ἐν τοῖς δικαιώμασί σου, ὅπως ἂν μὴ αἰσχυνηθῶ.

Ἐκλείπει εἰς τὸ σωτήριόν σου ἡ ψυχή μου, εἰς τοὺς λόγους σου ἐπήλπισα.

Ἐξέλιπον οἱ ὀφθαλμοί μου εἰς τὸ λόγιόν σου, λέγοντες· Πότε παρακαλέσεις με;

Ὅτι ἐγενήθην ὡς ἄσκὸς ἐν πάχνη, τὰ δικαιώματά σου οὐκ ἐπελαθόμην.

Πόσαι εἰσὶν αἱ ἡμέραι τοῦ δούλου σου; πότε ποιήσεις μοι ἐκ τῶν καταδικώντων με κρίσιν;

Δηγήσαντό μοι παράνομοι ἀδολεσχίας, ἀλλ' οὐχ ὡς ὁ νόμος σου, Κύριε.

Πᾶσαι αἱ ἐντολαί σου ἀλήθεια· ἀδίκως κατεδίωξάν με, βοήθησόν μοι.

Παρά βραχὺ συνετέλεσάν με ἐν τῇ γῆ, ἐγὼ δὲ οὐκ ἐγκατέλιπον τὰς ἐντολάς σου.

Κατὰ τὸ ἔλεός σου ζῆσόν με, καὶ φυλάξω τὰ μαρτύρια τοῦ στόματός σου.

Εἰς τὸν αἰῶνα, Κύριε, ὁ λόγος σου διαμένει ἐν τῷ οὐρανῷ.

Εἰς γενεάν καὶ γενεάν ἡ ἀλήθειά σου· ἐθεμελίωσας τὴν γῆν, καὶ διαμένει.

Τῇ διατάξει σὺ διαμένει ἡμέρα, ὅτι τὰ σύμπαντα δέλα σά.

Εἰμὴ ὅτι ὁ νόμος σου μελέτη μου ἐστὶ, τότε ἂν ἀπωλόμην ἐν τῇ ταπεινώσει μου.

Εἰς τὸν αἰῶνα οὐ μὴ ἐπιλάθωμαι τῶν δικαιοματίων σου, ὅτι ἐν αὐτοῖς ἔζησάς με.

Μ Ε Σ Η .

Σὸς εἶμι ἐγὼ, σῶσόν με, ὅτι τὰ δικαιώματά σου ἐξεζήτησα.

Ἐμὲ ὑπέμειναν ἀμαρτωλοὶ τοῦ ἀπολέσαι με· τὰ μαρτύριά σου συνῆκα.

Πάσης συντελείας εἶδον πέρας, πλατεῖα ἡ ἐντολή σου σφοδρα.

Ὡς ἠγάπησα τὸν νόμον σου, Κύριε· ὅλην τὴν ἡμέραν μελέτη μου ἐστίν.

Ὑπὲρ τοὺς ἐχθρούς μου ἐσόφισάς με τὴν ἐντολήν σου, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα ἐμὴ ἐστίν.

Ὑπὲρ πάντας τοὺς διδάσκοντάς με συνῆκα, ὅτι τὰ μαρτύριά σου μελέτη μου ἐστίν.

Ὑπὲρ πρεσβυτέρους συνῆκα, ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἐξεζήτησα.

Ἐκ πάσης ἀδοῦ πονηρᾶς ἐκώλυσα τοὺς πόδας μου, ὅπως ἂν φυλάξω τοὺς λόγους σου.

Ἀπὸ τῶν κριμάτων σου οὐκ ἐξέκλινα, ὅτι σὺ ἐνομοθέτησάς με.

Ὡς γλυκέα τῷ λάρυγγί μου τὰ λόγια σου, ὑπὲρ μέλι τῷ στόματί μου.

Ἄπο τῶν ἐντολῶν σου συνηκα, διὰ τοῦτο ἐμίσησα πᾶσαν ὁδὸν ἀδικίας.

Λύχνος τοῖς ποσί μου ὁ νόμος σου, καὶ φῶς ταῖς τρίβοις μου.

Ἔμωσα, καὶ ἔστησα τοῦ φυλάξασθαι τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου.

Ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα, Κύριε, ζῆσόν με κατὰ τὸν λόγον σου.

Τὰ ἐκούσια τοῦ στόματός μου εὐδόκησον δὴ, Κύριε, καὶ τὰ κρίματά σου διδάξόν με.

Ἡ ψυχή μου ἐν ταῖς χερσί σου διαπαντός, καὶ τοῦ νόμου σου οὐκ ἐπελαθόμην.

Ἔθεντο ἀμαρτωλοὶ παγίδα μοι, καὶ ἐκ τῶν ἐντολῶν σου οὐκ ἐπλανήθην.

Ἐκληρονόμησα τὰ μαρτύριά σου εἰς τὸν αἰῶνα, ὅτι ἀγαλλίαμα τῆς καρδίας μου εἰσίν.

Ἐκλίνα τὴν καρδίαν μου, τοῦ ποιῆσαι τὰ δικαιώματά σου εἰς τὸν αἰῶνα δι' ἀντάμειψιν.

Παρανόμους ἐμίσησα, τὸν δὲ νόμον σου ἠγάπησα.

Βοηθός μου, καὶ ἀντιλήπτωρ μου εἶ σύ, εἰς τοὺς λόγους σου ἐπήλπισα.

Ἐκκλίνατε ἀπ' ἐμοῦ, πονηρευόμενοι, καὶ ἐξερευνήσω ταῖς ἐντολαῖς τοῦ Θεοῦ μου.

Ἀντιλαβοῦ μου κατὰ τὸ λόγιόν σου, καὶ ζῆσάν με, καὶ μὴ καταισχύνης με ἀπὸ τῆς προσδοκίας μου.

Βοήθησόν μοι, καὶ σωθήσομαι, καὶ μελετήσω ἐν τοῖς δικαιώμασί σου διαπαντός.

Ἐξουδένωσας πάντας τοὺς ἀποστατοῦντας ἀπὸ τῶν κακωμάτων σου, ὅτι ἀδικον τὸ ἐνθύμημα αὐτῶν.

Παραβαίνοντας ἐλογισάμην πάντας τοὺς ἀμαρτωλοὺς τῆς γῆς, διὰ ταῦτο ἠγάπησα τὰ μαρτύριά σου.

Καθῆλωσον ἐκ τοῦ φόβου σου ταῖς σάρκας μου, ἀπὸ γὰρ τῶν κριμάτων σου ἐφοβήθην.

Ἐποίησα κρίμα καὶ δικαιοσύνην, μὴ παραδῶς με τοῖς ἀδικοῦσί με.

Ἐκδεξαι τὸν δούλόν σου εἰς ἀγαθόν, μὴ συκοφαντησώσάν με ὑπερήφανοι.

Οἱ ὀφθαλμοί μου ἐξέλιπον εἰς τὸ σωτήριόν σου, καὶ εἰς τὸ λόγιον τῆς δικαιοσύνης σου.

Ποίησον μετὰ τοῦ δούλου σου κατὰ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὰ δικαιώματά σου διδάξόν με.

Δουλός σου εἰμι ἐγώ· συνέτισόν με, καὶ γνώσομαι τὰ μαρτύριά σου.

Καιρὸς τῆ ποιῆσαι τῷ Κυρίῳ, διεσκέδασαν τὸν νόμον σου.

Διὰ τοῦτο ἠγάπησα τὰς ἐντολάς σου ὑπὲρ χρυσίον καὶ τοπάζιον.

Διὰ τοῦτο πρὸς πάσας τὰς ἐντολάς σου κατωρθούμην, πᾶσαν ὁδὸν ἄδικον ἐμίσησα.

Θαυμαστά τὰ μαρτύριά σου, διὰ τοῦτο ἐξηρεύνησεν αὐτὰ ἡ ψυχὴ μου.

Ἡ δῆλωσις τῶν λόγων σου φωτιεῖ καὶ συνετιεῖ νηπίους.

Τὸ στόμα μου ἠνοιξα καὶ εἴκνυσα πνεῦμα, ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἐπεπόθουν.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουῖα, ἐκ γ'. Μετανοίας τρεῖς.

ΣΤΑΣΙΣ ΤΡΙΤΗ.

Επίβλεψον ἐπ' ἐμέ καὶ ἐλέησόν με, κατὰ τὸ κρίμα τῶν ἀγαπώντων τὸ ὄνομά σου.

Τὰ διαθήματά μου κατεύθυνον κατὰ τὸ λόγιόν σου, καὶ μὴ κατακυριευσάτω μου πᾶσα ἀνομία.

Λύτρωσαί με ἀπὸ συκοφαντίας ἀνθρώπων, καὶ φυλάξω τὰς ἐντολάς σου.

Τὸ πρόσωπόν σου ἐπίφανον ἐπὶ τὸν δούλόν σου, καὶ διδάξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Διεξόδους ὑδάτων κατέδυσαν οἱ ὀφθαλμοί μου, ἐπεὶ οὐκ ἐφύλαξα τὸν νόμον σου.

Δίκαιος εἶ, Κύριε, καὶ εὐθεῖαι αἱ κρίσεις σου.

Ἐνετείλω δικαιοσύνην τὰ μαρτύριά σου, καὶ ἀλήθειαν σφόδρα.

Ἐξέτηξέ με ὁ ζῆλός σου, ὅτι ἐπελάθοντο τῶν λόγων σου οἱ ἐχθροί μου.

Πεπυρωμένον τὸ λόγιόν σου σφόδρα, καὶ ὁ δοῦλός σου ἠγάπησεν αὐτό.

Νεώτερος ἐγώ εἰμι, καὶ ἐξουδενωμένος, τὰ δικαιώματά σου οὐκ ἐπελαθόμην.

Ἡ δικαιοσύνη σου δικαιοσύνη εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ ὁ νόμος σου ἀλήθεια.

Θλίψεις καὶ ἀνάγκαι εὔροσάν με, αἱ ἐντολαί σε μελέτημα.

Δικαιοσύνη τὰ μαρτύριά σου εἰς τὸν αἰῶνα, συνέτισόν με, καὶ ζήσομαι.

Ἐκέκραξα ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου· ἐπάκουσόν μου, Κύριε, τὰ δικαιώματά σου ἐκζητήσω.

Ἐκέκραξά σοι, σῶσόν με, καὶ φυλάξω τὰ μαρτύριά σου.

Προέφθασα ἐν ἀωρίᾳ καὶ ἐκέκραξα, εἰς τοὺς λόγους σου ἐπήλπισα.

Προέφθασαν οἱ ὀφθαλμοί μου πρὸς ὄρθρον, τοῦ μελετᾶν τὰ λόγια σου.

Τῆς φωνῆς μου ἄκουσον, Κύριε, κατὰ τὸ ἔλεός σου, κατὰ τὸ κρίμα σου ζῆσόν με.

Προσῆγγισαν οἱ καταδιώκοντές με ἀνομία, ἀπὸ δὲ τοῦ νόμου ἐμακρύνθησαν.

Ἐγγὺς εἶ σὺ, Κύριε, καὶ πᾶσαι αἱ ὁδοί σου ἀλήθεια.

Κατ' ἀρχαῖς ἔγνων ἐκ τῶν μαρτυρίων σου, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα ἐθεμελίωσας αὐτά.

Ἴδε τὴν ταπείνωσίν μου, καὶ ἐξελοῦ με, ὅτι τοῦ νόμου σου οὐκ ἐπελαθόμην.

Κρῖνον τὴν κρίσιν μου, καὶ λύτρωσαί με, διὰ τὸν λόγον σε ζῆσόν με.

Μακρὰν ἀπὸ ἀμαρτωλῶν σωτηρία, ὅτι τὰ δικαιώματά σου οὐκ ἐξεζήτησαν.

Οἱ οἰκτιρμοί σου πολλοί, Κύριε· κατὰ τὸ κρίμα σου ζῆσόν με.

Πολλοὶ οἱ ἐκδιώκοντές με καὶ θλίβοντές με, ἐκ τῶν μαρτυρίων σου οὐκ ἐξέκλινα.

Εἶδον ἀσυνετοῦντας, καὶ ἐξετηκόμην, ὅτι τὰ λόγια σου οὐκ ἐφυλάξαντο.

Ἴδε, ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἠγάπησα, Κύριε, ἐν τῷ ἔλεει σου ζῆσόν με.

Ἀρχὴ τῶν λόγων σου ἀλήθεια, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα πάντα τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου.

Ἀρχοντες κατεδίωξαν με δωρεάν, καὶ ἀπὸ τῶν λόγων σου ἐδειλίασεν ἡ καρδιά μου.

Ἀγαλλιάσομαι ἐγὼ ἐπὶ τὰ λόγια σου, ὡς ὁ εὐρίσκων σκύλα πολλά.

Ἀδικίαν ἐμίσησα καὶ ἐβδελυξάμην, τὸν δὲ νόμον σου ἠγάπησα.

Ἐπτάκις τῆς ἡμέρας ἤνεσά σε, ἐπὶ τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου.

Εἰρήνη πολλὴ τοῖς ἀγαπῶσι τὸν νόμον σου, καὶ οὐκ ἔστιν αὐτοῖς σκάνδαλον.

Προσεδόκων τὸ σωτήριόν σου, Κύριε, καὶ τὰς ἐντολάς σου ἠγάπησα.

Ἐφυλάξεν ἡ ψυχὴ μου τὰ μαρτύριά σου, καὶ ἠγάπησεν αὐτὰ σφόδρα.

Ἐφυλάξα τὰς ἐντολάς σου καὶ τὰ μαρτύριά σου, ὅτι πᾶσαι αἱ ὁδοί μου ἐναντίον σου, Κύριε.

Ἐγγισάτω ἡ δέησίς μου ἐνώπιόν σου, Κύριε, κατὰ τὸ λόγιόν σου συνέτισόν με.

Εἰσελθοὶ τὸ ἀξίωμα μου ἐνώπιόν σου, Κύριε κατὰ τὸ λόγιόν σου ῥῦσαί με.

Ἐξερεύζονται (*) τὰ χεῖλη μου ὕμνον, ὅταν διδάξης με τὰ δικαιοώματά σου.

Φθέγγεται ἡ γλῶσσά μου τὰ λόγια σου, ὅτι πᾶσαι αἱ ἐντολαί σου δικαιοσύνη.

Γενέσθω ἡ χεὶρ σου τοῦ σῶσαί με, ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἠρετισάμην.

(*) Ὁρα τὴν ἐν Μόσχᾳ Ἐκδοσιν τῆς Θείας Γραφῆς.

Ἐπεπόθησα τὸ σωτήριόν σου, Κύριε, καὶ ὁ νόμος σου μελέτη μου ἐστὶ.

Ζήσεται ἡ ψυχή μου, καὶ αἰνέσει σε, καὶ τὰ κρίματά σου βοηθήσει μοι.

Ἐπλανήθην ὡς πρόβατον ἀπολωλὸς, ζήτησον τὸν δοῦλόν σου, ὅτι τὰς ἐντολάς σου οὐκ ἐπελαθόμην.

Δόξα, καὶ νῦν.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀορατῶν. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων. Φῶς ἐκ Φωτὸς, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους, καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν, κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν, καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἀγίου, καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου, καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου, Πιλάτου, καὶ παθόντα, καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς, καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης, κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ Ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν. Εἰς μίαν, Ἁγίαν, Καθολικὴν, καὶ Ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν Βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ Ἀνάστασιν νεκρῶν. Καὶ Ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Τρισάγιον. Μετανοίας τρεῖς. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ ἐστίν. Ἐἴτα τὰ Τροπάρια ταῦτα.

Ἦχος πλ. δ'.

Κ' ὁ Νυμφίος ἔρχεται, ἐν τῷ μέσῳ τῆς νυκτός· καὶ μακάριος ὁ δοῦλος, ὃν εὕρησει γρηγοροῦντα· ἀνάξιος δὲ πάλιν, ὃν εὕρησει ῥαθυμοῦντα. Βλέπε οὖν ψυχή μου, μὴ τῷ ὑπνῷ κατενεχθῆς, ἵνα μὴ τῷ θανάτῳ παραδοθῆς, καὶ τῆς

βασιλείας ἔξω κλεισθῆς· ἀλλὰ ἀνάνηψον κράζουσα· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ ὁ Θεός. Διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα Πατρί.

Τὴν ἡμέραν ἐκείνην τὴν φοβεράν, ἐννοοῦσα ψυχὴ μου γρηγόρησον, ἀνάπτουσα λαμπάδα σου, ἐν ἐλαίῳ φαιδρύνουσα· οὐ γὰρ οἶδας πότε, πρὸς σέ ἐπελεύσεται, ἡ φωνὴ ἡ λέγουσα· Ἴδου ὁ Νυμφίος. Βλέπε οὖν ψυχὴ μου, μὴ νυξάξης, καὶ μείνης ἔξωθεν κρούουσα, ὡς αἱ πέντε Παρθένοι· ἀλλ' ἀγρύπνως καρτέρησον, ἵνα ὑπαντήσης Χριστῷ τῷ Θεῷ ἐν ἐλαίῳ πύονι, καὶ δώῃ σοι τὸν νυμφῶνα τὸν δεῖον τῆς δόξης αὐτοῦ.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σὲ τὸ ἀπόρθητον τεῖχος, τὸ τῆς σωτηρίας ὀχύρωμα, Θεοτόκε Παρθένε, ἱκετεύομεν. Τὰς τῶν ἐναντίων βουλαῖς διασκέδασον· τοῦ λαοῦ σου τὴν λύπην εἰς χαρὰν μετάβαλε· τὸν κόσμον σου ἀνακάλεσον· τοὺς εὐσεβεῖς κραταίωσον· ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου πρέσβευε, ὅτι σὺ εἶ Θεοτόκε ἡ ἐλπίς ἡμῶν.

Εἶτα τὸ, Κύριε ἐλέησον, μ'. καὶ τὴν Εὐχὴν ταύτην.

Ο ἐν παντὶ καιρῷ καὶ πάσῃ ὥρᾳ, ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς προσκυνούμενος καὶ δοξαζόμενος, Χριστὸς ὁ Θεός, ὁ μακρόθυμος, ὁ πολυέλεος, ὁ πολυεὐσπλαγχνος, ὁ τοὺς δικάιους ἀγαπῶν, καὶ τοὺς ἀμαρτωλοὺς ἐλεῶν, ὁ πάντα καλῶν πρὸς σωτηρίαν, διὰ τῆς ἐπαγγελίας τῶν μελλόντων ἀγαθῶν· Αὐτὸς Κύριε, πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ τὰς ἐντεύξεις, καὶ ἴθυνον τὴν ζωὴν ἡμῶν πρὸς τὰς ἐντολαῖς σου. Τὰς ψυχὰς ἡμῶν ἀγίασον, τὰ σώματα ἀγνισον, τοὺς λογισμοὺς διόρθωσον, τὰς ἐννοίας κάθαρον, καὶ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, κακῶν, καὶ ὀδύνης. Τείχισον ἡμᾶς ἀγίοις σου Ἀγγέλοις, ἵνα, τῇ παρεμβολῇ αὐτῶν φρουρούμενοι καὶ ὀδηγούμενοι, καταντήσωμεν εἰς τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως, καὶ εἰς τὴν ἐπίγνωσιν τῆς ἀπροσίτου σου δόξης· ὅτι εὐλόγητός εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τὸ, Κύριε ἐλέησον, γ'. Δόξα, καὶ νῦν. Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ. Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, Πάτερ.

Ὁ Ἱερεὺς· Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς, καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐλεήσαι ἡμᾶς.

Καὶ εἰ μὲν ἔστιν Ἀλληλουῖα (*), ποιοῦμεν μετανοίας Γ'. μεγάλας, λέγοντες μυστικῶς, ἐν ἐκάστῃ μετανοίᾳ, τὸ ἕκκλεον τῆς ἐπομένης Εὐχῆς τοῦ ἁγίου Ἑφραίμ.

Κύριε καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς μου, πνεῦμα ἀργίας, περιεργίας, φιλαρχίας καὶ ἀργολογίας μή μοι δῶς.

Πνεῦμα δὲ σωφροσύνης, ταπεινοφροσύνης, ὑπομονῆς, καὶ ἀγάπης χάρισαί μοι τῷ σῶ δούλῳ.

Ναὶ, Κύριε Βασιλεῦ, δώρησαί μοι τοῦ ὄραῖν τὰ ἐμὰ πταίσματα, καὶ μὴ κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου· ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Μετὰ δὲ ταύτας, ἐτέρας μικρὰς ΙΒ'. εἴτ' αὔθις μετάνοιαν μεγάλην μίαν, λέγοντες πάλιν τὸν τελευταῖον στίχον τῆς ἀνωτέρω Εὐχῆς. Εἶτα τὴν Εὐχὴν ταύτην

Τοῦ ἁγίου Μαρδαρίου.

Δέσποτα Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ ἅγιον Πνεῦμα, μία Θεότης, μία Δύναμις, ἐλέησόν με τὸν ἁμαρτωλόν· καὶ οἷς ἐπίστασαι κρίμασι, σῶσόν με τὸν ἀνάξιον δούλόν σου· ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τὰς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἰδ' οὐκ ἔστιν Ἀλληλουῖα, καταλιμπάνεται τό· Κύριε καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς μου, καὶ αἰ μετάνοιαι, καὶ λέγομεν μόνον τὸ, Δέσποτα Θεέ, Πάτερ· καὶ τὰς Εὐχὰς ταύτας. Ἰστέον

(*) Ἡ λέξις Ἀλληλουῖα, Ἑβραϊκῆ οὐσα, μεθερμηνεύεται Ἑλληνιστί· Αἰνεῖτε τὸν Κύριον. Μεταχειρίζοντο δὲ αὐτὴν ὡς σημεῖον χαρᾶς, καὶ εὐφροσύνης ἐπιφώνημα εἰς χαρμονίους περιστάσεις, αἰνῶντες τὸν Θεὸν καὶ εὐχαριστοῦντες διὰ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ, ὡς γίνεται θηλον ἐκ τῆς ὑποθέσεως πολλῶν Ψαλμῶν, εἰς οὓς ἡ λέξις αὕτη ἐπιγράφεται. Ἐπι δὲ καὶ ἐξ ὧν ὁ Τωβὶτ λέγει περὶ τῆς μετὰ τὴν ἀλωσην οἰκοδομηθησομένης κἀκτὴν Ἱερουσαλήμ, ὅτι τότε πάσαι ῥύμαι αὐτῆς ἱερούσιν· Ἀλληλουῖα (ΠΓ'. 18). Πρὸς τούτους ἐκ τῆς Ἀποκαλύψεως Ἰωάννου, ὅστις, μετὰ τὴν πτώσειν καὶ τὴν ἀφανισμόν τῆς μυστικῆς Βαβυλώνης, ἤκουσε φωνὴν μεγάλην ἐν τῷ οὐρανῷ λέγουσαν συνεχῶς· Ἀλληλουῖα, (ΙΒ'. 2, 20-21. 1Θ'. 1). Ἡ καὶ ἡμᾶς ὅμως τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ μεταχειρίζεται αὐτὴν οὐ μόνον εἰς λαμπράς καὶ χαρμονίους ἡμέρας ὡς εἰς τὰ Ἀντίφωνα, φερίειπεν τῶν Δεσποτικῶν ἑορτῶν· Σῶσον ἡμᾶς... ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλουῖα· ἀλλὰ καὶ πολλαχοῦ τῆς κατ' ἐκάστην ἡμερομνηστίου Ἀκολουθίας. Πλεονάζει δὲ μάλιστα ἡ λέξις αὕτη εἰς τὰς νεκροσίμους τελετάς καὶ τὰς πενθίμους τῶν νησιῶν ἡμέρας, ὅτι καὶ ἐν τῷ Ἑσπερινῷ ἀντὶ τοῦ συνήθους Προκειμένου, καὶ ἐν τῷ Ὁρθρῷ ἀντὶ τοῦ Θεοῦ Κυρίου, ψάλλεται· Ἀλληλουῖα. Περὶ τούτου οὖν τοῦ Ἀλληλουῖα λέγει ἐνταῦθα καὶ ἐν ταῖς ἐφεξῆς ἡ τυπικῇ διατάξει ὅτι, Εἰ μὲν ἔστιν Ἀλληλουῖα, τουτίστιν, ἐάν ὑπάρχη νησιεῖς, ἐάν μὴ ψάλληται Θεὸς Κύριος, ποιούμεν τὰς μεγάλας Μετανοίας· εἰ δὲ μὴ, κτλ. Σημείωσον δὲ, ὅτι ἡ Δυτικὴ Ἐκκλησία, ἀπ' ἐναντίας τῶν ἰθίμων τῆς κατ' ἡμᾶς, πρὸ κολλοῦ ἀπηγόρευσε τὴν χρῆσιν τοῦ Ἀλληλουῖα εἰς τὰς νησιῶν ἡμέρας, καὶ τὰς πενθίμους τελετάς, καὶ περιόρισεν αὐτὸ εἰς μόνας τὰς χαρμονίους, ἐξαιρέτως δὲ εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ Πάσχα, ὅτε καὶ πολλὰκις ψάλλει αὐτό, ὡς ἡμεῖς τὸ Χριστὸς ἀνέστη. Ἀλλὰ καὶ ἰσκιωπέτομοι ἀλλήλους πολλοὶ τῶν Δυτικῶν, τὰς ἡμέρας τοῦ Πάσχα, ἢ συναπαντώμενοι κατ' ὁδόν, ἀσπάζονται διὰ τοῦ πρερρήματος· Καλὸν Ἀλληλουῖα· ὡσπερ ἡμεῖς διὰ τοῦ· Χριστὸς ἀνέστη.

δέ, ὅτι ἡ Εὐχὴ αὕτη λέγεται ἀπὸ τῆς ΚΒ' τοῦ Σεπτεμβρίου Μηνός, μέχρι τῆς Κυριακῆς τῶν Βαΐων.

Εὐχὴ Βασιλείου τοῦ Μεγάλου.

Κύριε Παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων, καὶ πάσης σαρκός, ὁ ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν, καὶ τὰ ταπεινὰ ἐφορῶν· καρδίαστε καὶ νεφροὺς ὁ ἐτάζων, καὶ τὰ κρυπτά τῶν ἀνθρώπων σαφῶς ἐπιστάμενος· τὸ ἀναρχον καὶ αἰδίου φῶς, παρ' ὧ ἔκ' ἔσι παραλλαγῆ, ἢ τροπῆς ἀποσκίασμα· Αὐτὸς ἀθάνατε Βασιλεῦ, πρόσδεξαι τὰς ἰκεσίας ἡμῶν, ἃς κατὰ τὸν παρόντα καιρὸν τῆς νυκτός, τῷ πλήθει τῶν σῶν οἰκτιρμῶν θάρρουντες, ἐκ ρυπαρῶν πρὸς σέ χειλέων ποιούμεθα. Καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ πλημμελήματα ἡμῶν, τὰ ἐν ἔργῳ, καὶ λόγῳ, καὶ διανοίᾳ, ἐκ γνώσεως, ἢ ἀγνωσίας πλημμεληθέντα ἡμῖν, καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ σαρκός καὶ πνεύματος, ναοὺς ἡμᾶς ποιῶν τοῦ ἁγίου Πνεύματος. Καὶ δώρησαι ἡμῖν ἐν ἀγρύπνῳ καρδίᾳ, καὶ νηφούσῃ διανοίᾳ, πᾶσαν τοῦ παρόντος βίου τὴν νύκτα ἡμᾶς διελθεῖν, ἀπεκδεχομένους τὴν παρουσίαν τῆς λαμπρᾶς καὶ ἐπιφανοῦς ἡμέρας τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐν ἣ μετὰ δόξης ἐπὶ γῆς κριτῆς τῶν ἀπάντων ἐλεύσεται, ἐκάστω ἀποδοῦναι κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ· ἵνα μὴ ἀναπεπτωκότες καὶ ὑπνοῦντες, ἀλλ' ἐγρηγοροῦντες καὶ διεγρηγερμένοι ἐν τῇ ἐργασίᾳ τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ εὐρεθῶμεν, καὶ ἔτοιμοι εἰς τὴν χαρὰν, καὶ εἰς τὸν θῆϊον νυμφῶνα τῆς δόξης αὐτοῦ συνεισελθῶμεν, ἔνθα ὁ τῶν ἐορταζόντων ἦχος ὁ ἀκατάπαυστος, καὶ ἡ ἀνέκφραστος ἠδονὴ τῶν καθορώντων τοῦ σου προσώπου τὸ κάλλος τὸ ἄρρητον. Σὺ γὰρ εἶ τὸ ἀληθινὸν φῶς, τὸ φωτίζον, καὶ ἀγιάζον τὰ σύμπαντα, καὶ σέ ὑμνεῖ πᾶσα ἡ κτίσις εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα ὑψοῖ ὁ Ἱερεὺς τὰς χεῖρας, λέγων·

Εὐχὴ τοῦ αὐτοῦ.

Σὲ εὐλογῶμεν, ὕψιστε Θεέ καὶ Κύριε τῶ ἐλέης, τὸν ποιῶντα αἰεὶ μεθ' ἡμῶν μέγалаτε καὶ ἀνεξιχνίασα, ἔνδοξά τε καὶ ἐξαίσια, ὧν ἔκ' ἔσιν ἀριθμός·

τὸν παρασχόντα ἡμῖν τὸν ὕπνον εἰς ἀνάπαυσιν τῆς ἀσθενείας ἡμῶν, καὶ ἄνεσιν τὸν κόπων τῆς πολυμόχθου σαρκός. Εὐχαριστοῦμεν σοι, ὅτι οὐ συναπώλεσας ἡμᾶς ταῖς ἀνομίαις ἡμῶν, ἀλλ' ἐφιλανθρωπεύσω συνήθως, καὶ πρὸς ἀπόγνωσιν κειμένους ἡμᾶς ἠγειρας, εἰς τὸ δοξολογῆσαι τὸ κράτος σου. Διὰ δυσωποῦμεν τὴν ἀνείκαστόν σου ἀγαθότητα, φώτισον ἡμῶν τοὺς τῆς διανοίας ὀφθαλμούς, καὶ τὸν νοῦν ἡμῶν ἐκ τοῦ βαρέος ὕπνου τῆς ῥαθυμίας ἀνάστησον. Ἄνοιξον ἡμῶν τὰ στέμα, καὶ πλήρωσον αὐτὸ τῆς σῆς αἰνέσεως, ὅπως ἂν δυνηθῶμεν ἀπερισπάστως ἄδειν τε, καὶ ψάλλειν, καὶ ἐξομολογεῖσθαί σοι τῷ ἐν πᾶσι καὶ ὑπὸ πάντων δοξαζομένῳ Θεῷ, τῷ ἀνάρχῳ Πατρὶ, σὺν τῷ μονογενεῖ σου Υἱῷ, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα· Δεῦτε προσκυνήσωμεν, ἐκ Γ'.

Μετανοίας Γ' καὶ τοὺς Ψαλμούς :

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚ'. 120.

Η ἴρα τοὺς ὀφθαλμούς μου εἰς τὰ ὄρη, ὅθεν ἤξει ἡ βοήθειά μου.

Ἡ βοήθειά μου παρὰ Κυρίου τοῦ ποιήσαντος τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.

Μὴ δώψῃς εἰς σάλον τὸν πόδα σου, μὴ δέ νυστάξῃ ὁ φυλάσσων σε.

Ἰδοῦ, οὐ νυστάξει, οὐδὲ ὑπνώσει ὁ φυλάσσων τὸν Ἰσραὴλ.

Κύριος φυλάξει σε, Κύριος σκέπη σοι ἐπὶ χεῖρα δεξιάν σου.

Ἡμέρας ὁ ἥλιος οὐ συγκαύσει σε, εἰδὲ ἡ σελήνη τὴν νύκτα.

Κύριος φυλάξει σε ἀπὸ παντός κακοῦ, φυλάξει τὴν ψυχὴν σου ὁ Κύριος.

Κύριος φυλάξει τὴν εἰσοδόν σου, καὶ τὴν ἐξοδόν σου, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΑΓ'. 133.

Ιδού δὴ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ δούλοι Κυρίου.
 Οἱ ἐστῶτες ἐν οἴκῳ Κυρίου, ἐν αὐλαῖς οἴκου Θεοῦ ἡμῶν.
 Ἐν ταῖς νυξὶν ἐπάρατε ταῖς χεῖρας ὑμῶν εἰς τὰ ἅγια, καὶ
 εὐλογεῖτε τὸν Κύριον.
 Εὐλογῆσαι σε Κύριος ἐκ Σιών, ὁ ποιήσας τὸν οὐρανὸν καὶ
 τὴν γῆν.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουῖα. Τρισάγιον. Μετανοίας Γ'. Παν-
 αγία Τριάς· Πάτερ ἡμῶν, Καὶ τὰ Τροπάρια ταῦτα.

^{Ἦχος πλ. δ'.}

Μνήσθητι, Κύριε, ὡς ἀγαθὸς τῶν δούλων σου, καὶ ὅσα ἐν
 βίῳ ἡμαρτον, συγχώρησον· ἕδεις γὰρ ἀναμάρτητος, εἰ-
 μὴ σὺ ὁ δυνάμενος, καὶ τοῖς μεταστᾶσι δοῦναι τὴν ἀνάπαυσιν.
Ο βᾶθει σοφίας φιλανθρωπῶς πάντα οἰκονομῶν, καὶ τὰ
 συμφέρον πᾶσιν ἀπονέμων, μόνε Δημιουργέ, ἀνάπαυσον
 Κύριε τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου· ἐν σοὶ γὰρ τὴν ἐλπίδα ἀ-
 νέθεντο, τῷ ποιητῇ, καὶ πλάστῃ, καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Δόξα Πατρὶ.

Μετὰ τῶν Ἁγίων ἀνάπαυσον, Χριστέ, τὰς ψυχὰς τῶν δού-
 λων σου, ἐνθα οὐκ ἔστι πόνος, οὐ λύπη, οὐ στεναγμὸς,
 ἀλλὰ ζωὴ ἀτελεΰτητος. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μακαρίζομέν σε πᾶσαι αἱ γενεαί, Θεοτόκε Παρθένε· ἐν
 σοὶ γὰρ ὁ ἀχώρητος Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν χωρηθῆναι
 κηδόκησε. Μακάριοι ἐσμὲν καὶ ἡμεῖς, προστασίαν σε ἔχον-
 τες· ἡμέρας γὰρ καὶ νυκτὸς πρεσβεύεις ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ τὰ
 σκῆπτρα τῆς βασιλείας ταῖς σαῖς ἰκεσίαις κρατύνονται. Διὰ
 ἀνυμνῶντες βρωμέν σοι· Χαῖρε Κεχαριτωμένη, ὁ Κύ-
 ριος μετὰ σοῦ.

Κύριε ἐλέησον, ΙΒ'. καὶ τὴν ἐπομένην Εὐχὴν.

Ε Υ Χ Η.

Μνήσθητι, Κύριε, τῶν ἐπ' ἐλπίδι ἀνασταίσεως ζωῆς αἰώ-
 νίου κεκοιμημένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, καὶ

πάντων τῶν ἐν εὐσεβείᾳ καὶ πίστει τελειωθέντων, καὶ συγχώρησον αὐτοῖς πᾶν πλημμελημα ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον, ἐν λόγῳ, ἢ ἔργῳ, ἢ κατὰ διάνοιαν πλημμεληθέν ὑπ' αὐτῶν. Καὶ κατασκηνώσον αὐτοὺς ἐν τόποις φωτεινοῖς, ἐν τόποις χλοεροῖς, ἐν τόποις ἀναψύξεως, ἔνθα ἀπέδρα πᾶσα ὀδύνη, λύπη, καὶ στεναγμός, ὅπου ἡ ἐπισκοπὴ τοῦ προσώπου σου εὐφραίνει πάντα τοὺς ἀπ' αἰῶνος Ἁγίους σου. Χάρισαι αὐτοῖς τὴν βασιλείαν σου, καὶ τὴν μέθεξιν τῶν ἀφράστων καὶ αἰωνίων σου ἀγαθῶν, καὶ τῆς σῆς ἀπεράντου καὶ μακαρίας ζωῆς τὴν ἀπόλαυσιν. Σὺ γὰρ εἶ ἡ ζωὴ, ἡ ἀνάστασις, καὶ ἡ ἀνάπαυσις τῶν κεκοιμημένων δούλων σου, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τῆς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Υπερένδοξε, ἀειπαρθένε, εὐλογημένη Θεοτόκε, προσάγαγε τὴν ἡμετέραν προσευχὴν τῷ Υἱῷ σου καὶ Θεῷ ἡμῶν, καὶ αἴτησαι, ἵνα σώσῃ διὰ σοῦ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εὐχὴ τοῦ ἁγίου Ἰωαννικίου.

Η ἐλπίς μου ὁ Πάτερ, ἀτάφυγέ μου ὁ Υἱός, σκέπη μου τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον. Τριάς ἁγία, δόξα σοι.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μὲ, εἰς σὲ ἀνατίθημι, Μήτηρ τοῦ Θεοῦ· φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Κύριε ἐλέησον, Γ'. Εὐλόγησον.

Ὁ Ἱερεὺς ποιεῖ τὴν Ἀπόλυσιν, λέγων· Χριστὸς ὁ Ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, κτλ. Μετὰ δὲ τὸ λαβεῖν τὴν συνήθη συγχώρησιν, λέγει·

Εὐξώμεθα ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου.

(Καὶ ἡμεῖς τὸ, Κύριε ἐλέησον, συνεχῶς).

Ἐπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν.

Ἐπὲρ τῶν εὐσεβεστάτων καὶ θεοφυλάκτων Βασιλέων ἡμῶν.

Ἐπὲρ εὐοδώσεως καὶ ἐνισχύσεως τῆ φιλοχρίστου Στρατῆ.

Ἐπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος), καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν Ἀδελφότητος.

Ἐπὲρ τῶν ἀπολειφθέντων πατέρων, καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν.

Ἵπὲρ τῶν μισούντων, καὶ ἀγαπώντων ἡμᾶς.

Ἵπὲρ τῶν ἐλεούντων, καὶ διακονούντων ἡμῖν.

Ἵπὲρ τῶν ἐντειλαμένων ἡμῖν τοῖς ἀναξίοις εὐχῆσθαι ὑπὲρ αὐτῶν.

Ἵπὲρ ἀναρρύσεως τῶν αἰχμαλώτων.

Ἵπὲρ τῶν ἐν θαλάσῃ καλῶς πλεόντων.

Ἵπὲρ τῶν ἐν ἀσθενείαις κατακειμένων.

Εὐξώμεθα καὶ ὑπὲρ εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς.

Καὶ ὑπὲρ πάσης ψυχῆς Χριστιανῶν ὀρθοδόξων.

Μακαρίσωμεν τοὺς εὐσεβεῖς βασιλεῖς.

Τοὺς ὀρθοδόξους ἀρχιερεῖς.

Τοὺς κτίτορας τῆς ἀγίας Μονῆς ταύτης.

Τοὺς γονεῖς ἡμῶν, καὶ διδασκάλους, καὶ πάντας τοὺς προαπελθόντας πατέρας, καὶ ἀδελφοὺς ἡμῶν, τοὺς ἐνθάδε κειμένους, καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξους.

Εἴπωμεν καὶ ὑπὲρ ἑαυτῶν, τό· Κύριε ἐλέησον, Γ'.

Ὁ Προεστῶς.

Δί εὐχῶν τῶν ἀγίων Πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Πρόσχε, ὅτι οὕτως ὀφείλει ψάλλεσθαι ἐν ὅλῃ τῇ Ἑβδομαδί τὸ Μεσονυκτικόν.

ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ ΤΟΥ ΣΑΒΒΑΤΟΥ.

Μετὰ τὸν Εὐλογητόν· Βασιλεῦ Οὐράνιε· Τρισάγιον· Παναγία Τριάς· Πάτερ ἡμῶν· Ὅτι σοῦ ἐστι. Κύριε ἐλέησον ΙΒ'. Δεῦτε προσκυνήσωμεν Γ'. εἶτα τό· Ἐλέησόν με ὁ Θεός. Ὅρα σελ. 4, καὶ τοὺς ἐφεξῆς Ψαλμοὺς.

ΨΑΛΜΟΣ ΕΔ'. 64.

Σοὶ πρέπει ὕμνος, ὁ Θεός, ἐν Σιών, καὶ σοὶ ἀποδοθήσεται εὐχὴ ἐν Ἱερουσαλήμ.

Ἐξάκουσον προσευχῆς μου, πρὸς σέ πᾶσα σὰρξ ἤξει.

Λόγοι ἀνόμων ὑπερεδυναίμωσαν ἡμᾶς, καὶ ταῖς ἀσεβείαις ἡμῶν σὺ ἰλάσει.

Μακάριος, ὃν ἐξελέξω καὶ προσελάβου, κατασκηνώσει ἐν ταῖς αὐλαῖς σου.

Πλησθησόμεθα ἐν τοῖς ἀγαθοῖς τοῦ οἴκου σου· ἅγιος ὁ ναός σου, Σαυμαστός ἐν δικαιοσύνῃ.

Ἐπάκουσον ἡμῶν, ὁ Θεός, ὁ σωτὴρ ἡμῶν, ἡ ἐλπίς πάντων τῶν περάτων τῆς γῆς, καὶ τῶν ἐν Θαλάσῃ μακράν.

Ἐτοιμάζων ὄρη ἐν τῇ ἰσχυί αὐτοῦ, περιεζωσμένος ἐν δυναστείᾳ· ὁ συνταράσσων τὸ κῦτος τῆς Θαλάσσης· ἤχους κυμάτων αὐτῆς τίς ὑποστήσεται;

Ταραχθήσονται τὰ ἔθνη, καὶ φοβηθήσονται οἱ κατοικοῦντες τὰ πέρατα ἀπὸ τῶν σημείων σου· ἐξ ὁδοῦ πρῶτας καὶ ἐσπέρας τέρψεις.

Ἐπεσκέψω τὴν γῆν, καὶ ἐμέθυσας αὐτήν, ἐπλήθυνας τοῦ πλουτίσαι αὐτήν.

Ὁ ποταμὸς τοῦ Θεοῦ ἐπληρώθη ὑδάτων· ἠτοίμασας τὴν τροφήν αὐτῶν, ὅτι οὕτως ἡ ἐτοιμασία.

Τὰς αὐλάκας αὐτῆς μέθυσον, πλήθυνον τὰ γεννήματα αὐτῆς· ἐν ταῖς σταγόσιν αὐτῆς εὐφρανθήσεται ἀνατέλλουσα.

Εὐλογήσεις τὸν στέφανον τοῦ ἐναιαυτοῦ τῆς χρηστότητός σου, καὶ τὰ πεδία σου πλησθήσονται πιότητος.

Πιανθήσονται τὰ ὠραῖα τῆς ἐρήμου, καὶ ἀγαλλίασιν οἱ βουνοὶ περιζώσονται.

Ἐνεδύσαντο οἱ κριοὶ τῶν προβάτων, καὶ αἱ κοιλάδες πληθυνοῦσι σῖτον· κεκραίξονται, καὶ γὰρ ὑμνήσουσιν.

ΨΑΛΜΟΣ ΞΕ'. 65.

Αλαλάξατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ· ψάλατε δὴ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ· δότε δόξαν ἐν αἰνέσει αὐτοῦ.

Εἶπατε τῷ Θεῷ· Ὡς φοβερὰ τὰ ἔργα σου· ἐν τῷ πλήθει τῆς δυνάμεώς σου ψεύσονται σε οἱ ἐχθροί σου.

Πᾶσα ἡ γῆ προσκνησάτωσάν σοι, καὶ ψαλάτωσάν σοι· ψαλάτωσαν δὴ τῷ ὀνόματί σου, Ὑψιστε.

Δεῦτε, καὶ ἴδετε τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ, ὡς φοβερός ἐν βουλαῖς ὑπὲρ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων.

Ὁ μεταστρέφων τὴν θάλασσαν εἰς ξηρὰν, ἐν ποταμῶ διελεύσονται ποδί.

Ἐκεῖ εὐφρανθησόμεθα ἐπ' αὐτῶ, τῶ δεσπόζοντι ἐν τῇ δυναστείᾳ αὐτοῦ τοῦ αἰῶνος· οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ἐπὶ τὰ ἔθνη ἐπιβλέψασιν, οἱ παραπικραίνοντες μὴ ὑψέσθωσαν ἐν ἑαυτοῖς.

Εὐλογεῖτε, ἔθνη, τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ ἀκουτίσατε τὴν φωνὴν τῆς αἰνέσεως αὐτοῦ.

Τοῦ θεμένου τὴν ψυχὴν μου εἰς ζωνὴν, καὶ μὴ θόντος εἰς σάλον τοὺς πόδας μου.

Ὅτι ἔδοκίμασας ἡμᾶς, ὁ Θεός· ἐπύρωσας ἡμᾶς ὡς πυροῦται τὸ ἀργύριον.

Εἰσήγαγες ἡμᾶς εἰς τὴν παγίδα· ἔθου θλίψεις ἐπὶ τὸν νῶτον ἡμῶν· ἐπέβιθασας ἀνθρώπους ἐπὶ τὰς κεφαλὰς ἡμῶν.

Διήλομεν διὰ πυρὸς καὶ ὕδατος, καὶ ἐξήγαγες ἡμᾶς εἰς ἀναψυχὴν.

Εἰσελεύσομαι εἰς τὸν οἶκόν σου ἐν ὀλοκαυτώμασιν· ἀποδώσω σοι τὰς εὐχὰς μου, ἃς διέστειλε τὰ χεῖλη μου, καὶ ἐλάλησε τὸ στόμα σου ἐν τῇ θλίψει μου.

Ὀλοκαυτώματα μεμυελωμένα ἀνοίσω σοι, μετὰ θυμιάματος καὶ κριῶν· ἀνοίσω σοι βόας μετὰ χιμάρων.

Δεῦτε ἀκούσατε, καὶ διηγῆσομαι ὑμῖν, πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Θεόν, ὅσα ἐποίησε τῇ ψυχῇ μου.

Πρὸς αὐτὸν τῶ στόματί μου ἐκέκραξα, καὶ ὕψωσα ὑπὸ τὴν γλῶσσάν μου.

Ἄδικίαν εἰ ἐθεώρουν ἐν καρδίᾳ μου, μὴ εἰσακουσάτω μου Κύριος.

Διὰ τοῦτο εἰσήκουσέ μου ὁ Θεός, προσέσχε τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου.

Εὐλογητός ὁ Θεός, ὃς οὐκ ἀπέστησε τὴν προσευχήν μου, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἀπ' ἐμοῦ.

ΨΑΛΜΟΣ ΕΣ'. 66.

Ο Θεός οίκτειρήσαι ἡμᾶς, καὶ εὐλογῆσαι ἡμᾶς· ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

Τοῦ γινῶναι ἐν τῇ γῆ τὴν ὁδόν σου, ἐν πᾶσιν ἔθνεσι τὸ σωτήριόν σου.

Ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ, ὁ Θεός, ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ πάντες.

Εὐφρανθήτωσαν καὶ ἀγαλλιάσθωσαν ἔθνη, ὅτι κρινεῖς λαοὺς ἐν εὐθύτητι, καὶ ἔθνη ἐν τῇ γῆ ὀδηγήσεις.

Ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ, ὁ Θεός, ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ πάντες· γῆ ἔδωκε τὸν καρπὸν αὐτῆς.

Εὐλογῆσαι ἡμᾶς ὁ Θεός, ὁ Θεός ἡμῶν· εὐλογῆσαι ἡμᾶς ὁ Θεός, καὶ φοβηθήτωσαν αὐτὸν πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουῖα, ἐκ Γ'.

ΨΑΛΜΟΣ ΕΖ'. 67.

Αναστήτω ὁ Θεός, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ, καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισθῆντες αὐτόν.

Ὡς ἐκλείπει καπνὸς, ἐκλείπέτωσαν· ὡς τήκεται κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρός, οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ.

Καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν, ἀγαλλιάσθωσαν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, τερφθήτωσαν ἐν εὐφροσύνῃ.

Ἄσατε τῷ Θεῷ, ψάλατε τῷ ὀνόματι αὐτοῦ, ὁδοποιήσατε τῷ ἐπιβεβηκότι ἐπὶ δυσμῶν, Κύριος ὄνομα αὐτοῦ.

Καὶ ἀγαλλιάσθε ἐνώπιον αὐτοῦ· ταραχθήτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ, τοῦ πατρὸς τῶν ὀρφανῶν, καὶ κριτοῦ τῶν χηρῶν.

Ὁ Θεός ἐν τόπῳ ἀγίῳ αὐτοῦ· Ὁ Θεός κατοικίζει μονοτρόπους ἐν οἴκῳ.

Ἐξάγων πεπεδημένους ἐν ἀνδρείᾳ, ὁμοίως τοὺς παραπικραίνοντας, τοὺς κατοικοῦντας ἐν τάφοις.

Ὁ Θεός, ἐν τῷ ἐκπορεύεσθαι σε ἐνώπιον τοῦ λαοῦ σου, ἐν τῷ διαβαίνειν σε ἐν τῇ ἐρήμῳ.

Γῆ ἐσείσθη, καὶ γὰρ οἱ οὐρανοὶ ἔσταξαν, ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ τοῦ Σινᾶ ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ Ἰσραὴλ.

Βροχὴν ἐκούσιον ἀφοριεῖς, ὁ Θεός, τῇ κληρονομίᾳ σου· καὶ ἠσθένησε, σὺ δὲ κατηρτίσω αὐτήν.

Τὰ ζῶά σου κατοικοῦσιν ἐν αὐτῇ· ἠτοίμασας ἐν τῇ χρηστότητί σου τῷ πτωχῷ, ὁ Θεός.

Κύριος δώσει ῥῆμα τοῖς εὐαγγελιζομένοις δυναίμει πολλῇ.

Ὁ Βασιλεὺς τῶν δυναμέων τοῦ ἀγαπητοῦ, τῇ ὠραιότητι τοῦ οἴκου διελέσθαι σκυῖλα.

Ἐὰν κοιμηθῆτε ἀναμέσον τῶν κλήρων, πτέρυγες περιστερᾶς πεγνηγυρωμένοι, καὶ τὰ μετάφρενα αὐτῆς ἐν χλωρότητι χρυσοῦ.

Ἐν τῷ διαστέλλειν τὸν Ἐπαυράκιον βασιλεῖς ἐπ' αὐτῶν, χιονωθήσονται ἐν Σελμών.

Ὅρος τοῦ Θεοῦ, ὄρος πῖον, ὄρος τετυρωμένον, ὄρος πῖον.

Ἵνα τί ὑπολαμβάνετε ὄρη τετυρωμένα; τὸ ὄρος, ὃ εὐδόκησες ὁ Θεός κατοικεῖν ἐν αὐτῷ, καὶ γὰρ ὁ Κύριος κατασκηνώσει εἰς τέλος.

Τὸ ἄρμα τοῦ Θεοῦ μυριοπλάσιον, χιλιάδες εὐθηνούντων, Κύριος ἐν αὐτοῖς ἐν Σινᾶ ἦν, ἐν τῷ ἀγίῳ.

Ἀνέβης εἰς ὕψος, ἠχμαλώτευσας αἰχμαλωσίαν, ἔλαβες δόματα ἐν ἀνθρώποις, καὶ γὰρ ἀπειθοῦντας τοῦ κατασκηνώσαι.

Κύριος ὁ Θεός, εὐλογητός, εὐλογητός Κύριος ἡμέραν καθ' ἡμέραν· κατευοδώσαι ἡμῖν ὁ Θεός τῶν σωτηρίων ἡμῶν.

Ὁ Θεός ἡμῶν, ὁ Θεός τοῦ σώζειν· καὶ τοῦ Κυρίου Κυρίου αἱ διέξοδοι τοῦ θανάτου.

Πλὴν ὁ Θεός συνθλάσει κεφαλὰς ἐχθρῶν αὐτοῦ, κορυφὴν τριχὸς διαπορευομένων ἐν πλημμελείαις αὐτῶν.

Εἶπε Κύριος· Ἐκ Βασάν ἐπιστρέψω, ἐπιστρέψω ἐν βυθοῖς Θαλάσσης.

Ὅπως ἂν βαφῆ ὁ ποῦς σου ἐν αἵματι, ἡ γλῶσσα τῶν κυκῶν σου ἐξ ἐχθρῶν παρ' αὐτοῦ.

Ἐθεωρήθησαν αἱ πορεῖαί σου, ὁ Θεός, αἱ πορεῖαι τοῦ Θεοῦ μοι τοῦ Βασιλέως τοῦ ἐν τῷ ἀγίῳ.

Προέφθασαν ἄρχοντες ἐχόμενοι ψαλλόντων, ἐν μέσῳ νεανίδων τυμπανιστριῶν.

Ἐν ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν, Κύριον ἐκ πηγῶν Ἰσραὴλ.

Ἐκεῖ Βενιαμὴν νεώτερος ἐν ἐκστάσει, ἄρχοντες Ἰουδα ἡγεμόνες αὐτῶν, ἄρχοντες Ζαβουλῶν, ἄρχοντες Νεφθαλείμ.

Ἐντειλαὶ ὁ Θεός τῆ δυνάμει σου· δυνάμωσον, ὁ Θεός, τοῦτο, ὃ κατειργάσω ἐν ἡμῖν.

Ἀπὸ τῆ ναῦ σε ἐπὶ Ἱερουσαλήμ, σοὶ οἴσῃσι βασιλεῖς δῶρα.

Ἐπιτίμησον τοῖς θηρίοις τοῦ καλάμου, ἢ συναγωγῇ τῶν ταύρων ἐν ταῖς δαμάλεσι τῶν λαῶν, τοῦ ἐγκλεισθῆναι τοὺς δεδοκιμασμένους τῷ ἀργυρίῳ.

Διασκόρπισον ἔθνη τὰ τοὺς πολέμους θείοντα· ἤξουσι πρέσβεις ἐξ Αἰγύπτου, Αἰθιοπία προφθάσει χεῖρα αὐτῆς τῷ Θεῷ.

Αἱ βασιλεῖαι τῆς γῆς, ἄσατε τῷ Θεῷ, ψάλατε τῷ Κυρίῳ τῷ ἐπιβεβηκότι ἐπὶ τὸν οὐρανὸν τοῦ οὐρανοῦ κατὰ ἀνατολάς. Ἴδου, δώσει τῆ φωνῇ αὐτῆ φωνὴν δυνάμεως.

Δότε δόξαν τῷ Θεῷ· ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ ἡ μεγαλοπρέπεια αὐτοῦ, καὶ ἡ δύναμις αὐτοῦ ἐν ταῖς νεφέλαις.

Θαυμαστός ὁ Θεός ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ· ὁ Θεός Ἰσραὴλ, αὐτὸς δώσει δύναμιν, καὶ κραταίωσιν τῷ λαῷ αὐτῆ· Εὐλογητός ὁ Θεός.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουῖα, ἐκ Γ'.

ΨΑΛΜΟΣ ΞΗ'. 68.

Σωσόν με, ὁ Θεός, ὅτι εἰσήλθοσαν ὕδατα ἕως ψυχῆς μου.

Ἐνεπάγην εἰς ἵλυν βυθοῦ, καὶ οὐκ ἔστιν ὑπόστασις.

Ἦλθον εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης, καὶ καταιγὶς κατεπόντισέ με.

Ἐκοπίασα κράζων, ἔβραγχνίασεν ὁ λάρυγξ μου, ἐξέλιπον αἱ ὀφθαλμοί μου ἀπὸ τοῦ ἐλπίζειν με ἐπὶ τὸν Θεόν μου.

Ἐπληθύνθησαν ὑπὲρ τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς μου οἱ μισοῦντές με δωρεάν.

Ἐκραταιώθησαν οἱ ἐχθροί μου, οἱ ἐκδιώκοντές με ἀδίκως· ἃ οὐχ ἤρπαζον, τότε ἀπετίγγουν.

Ὁ Θεός, σὺ ἔγνωσ τὴν ἀφροσύνην μου· καὶ αἱ πλημμέλειά μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἀπεκρύβησαν.

Μὴ αἰσχυνθῆῃσαν ἐπ' ἐμέ οἱ ὑπομένοντές σε, Κύριε, Κύριε τῶν δυνάμεων.

Μηδὲ ἐντραπήθησαν ἐπ' ἐμέ οἱ ζητοῦντές σε, ὁ Θεός τοῦ Ἰσραήλ.

Ὅτι ἕνεκά σου ὑπήνεγκα ὄνειδισμόν, ἐκάλυψεν ἐντροπή τὸ πρόσωπόν μου.

Ἀπηλλοτριωμένος ἐγενήθην τοῖς ἀδελφοῖς μου, καὶ ξένος τοῖς υἱοῖς τῆς μητρός μου.

Ὅτι ὁ ζῆλος τοῦ οἴκου σου κατέφαγέ με, καὶ οἱ ὄνειδισμοὶ τῶν ὄνειδιζόντων σέ ἐπέπεσον ἐπ' ἐμέ.

Καὶ συνεκάλυψα ἐν νηστείᾳ τὴν ψυχὴν μου, καὶ ἐγενήθη εἰς ὄνειδισμοὺς ἐμοί.

Καὶ ἐθέμην τὸ ἔνδυμά μου σάκκον, καὶ ἐγενόμην αὐτοῖς εἰς παραβολήν.

Κατ' ἐμοῦ ἠδολέσχουν οἱ καθήμενοι ἐν πυλαῖς, καὶ εἰς ἐμέ ἔψαλλον οἱ πίνοντες οἶνον.

Ἐγὼ δὲ τῇ προσευχῇ μου πρὸς σέ, Κύριε, καιρὸς εὐδοκίας.

Ὁ Θεός, ἐν τῷ πλήθει τοῦ ἐλέους σου ἐπάκουσόν μου, ἐν ἀληθείᾳ τῆς σωτηρίας σου.

Σῶσόν με ἀπὸ πηλοῦ, ἵνα μὴ ἐμπαγῶ· ῥυσθῆῃν ἐκ τῶν μισούντων με, καὶ ἐκ τῶν βαθέων τῶν ὑδάτων.

Μὴ με καταποντισάτω καταγίς ὑδατος, μηδὲ καταπιέτω με βυθός, μηδὲ συσχέτω ἐπ' ἐμέ φρέαρ τὸ στόμα αὐτοῦ.

Εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ὅτι χρηστὸν τὸ ἔλεός σου· κατὰ τὸ πλήθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμέ.

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τοῦ παιδός σου, ὅτι θλίβομαι, ταχὺ ἐπάκουσόν μου.

Πρόσχεσ τῇ ψυχῇ μου, καὶ λύτρωσαι αὐτήν· ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν μου ῥῦσαί με.

Σὺ γὰρ γινώσκεις τὸν ὄνειδισμόν μου, καὶ τὴν αἰσχύνην μου, καὶ τὴν ἔντροπήν μου.

Ἐναντίον σου πάντες οἱ θλίβοντές με· ὄνειδισμόν προσεδόκησεν ἡ ψυχὴ μου, καὶ ταλαιπωρίαν.

Καὶ ὑπέμεινα συλλυπούμενον, καὶ οὐχ ἠπῆρξε· καὶ παρακαλοῦντας, καὶ οὐχ εὔρον.

Καὶ ἔδωκαν εἰς τὸ βρωμά μου χολήν, καὶ εἰς τὴν δίψαν μου ἐπότησάν με ὄξος.

Γενηθήτω ἡ τράπεζα αὐτῶν ἐνώπιον αὐτῶν εἰς παγίδα, καὶ εἰς ἀνταπόδοσιν, καὶ εἰς σκάνδαλον.

Σκοτισθήτωσαν οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν τοῦ μὴ βλέπειν, καὶ τὸν νῶτον αὐτῶν διαπαντὸς σύγκαμψον.

Ἐκχεον ἐπ' αὐτοὺς τὴν ὀργήν σου, καὶ ὁ θυμὸς τῆς ὀργῆς σου καταλάβοι αὐτούς.

Γενηθήτω ἡ ἔπαυλις αὐτῶν ἠρημωμένη, καὶ ἐν τοῖς σκηνώμασιν αὐτῶν μὴ ἔστω ὁ κατοικῶν.

Ὅτι ὃν σὺ ἐπάταξας, αὐτοὶ κατεδίωξαν, καὶ ἐπὶ τὸ ἄλλοσ τῶν τραυμάτων μου προσέθηκαν.

Πρόσθεσ ἀνομίαν ἐπὶ τῇ ἀνομίᾳ αὐτῶν, καὶ μὴ εἰσελθέτωσαν ἐν δικαιοσύνῃ σου.

Ἐξαλειφθήτωσαν ἐκ βίβλου ζώντων, καὶ μετὰ δικαίων μὴ γραφήτωσαν.

Πτωχὸς καὶ ἀλγῶν εἰμι ἐγώ· ἡ σωτηρία σου, ὁ Θεὸς, ἀντιλάβοιτό μου.

Αἰνέσω τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ μου μετ' ὧδῆς, μεγαλυνῶ αὐτὸν ἐν αἰνέσει.

Καὶ ἀρέσει τῷ Θεῷ ὑπὲρ μόσχον νέον, κέρατα ἐκφέροντα καὶ ὀπλάς.

Ἰδέτωσαν πτωχοὶ, καὶ εὐφρανθήτωσαν· ἐκζητήσατε τὸν Θεὸν, καὶ ζήσεται ἡ ψυχὴ ὑμῶν.

Ὅτι εἰσήκουσε τῶν πενήτων ὁ Κύριος, καὶ τοὺς πεπεδημένους αὐτοῦ οὐκ ἐξουδένωσεν.

Αἰνεσάτωσαν αὐτὸν οἱ οὐρανοὶ, καὶ ἡ γῆ, θάλασσα, καὶ πάντα τὰ ἔρποντα ἐν αὐτῇ.

Ὅτι ὁ Θεὸς σώσει τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήσονται αἱ πόλεις τῆς Ἰουδαίας.

Καὶ κατοικήσουσιν ἐκεῖ, καὶ κληρονομήσουσιν αὐτήν.

Καὶ τὸ σπέρμα τῶν δούλων σου καθέξουσιν αὐτήν, καὶ οἱ ἀγαπῶντες τὸ ὄνομά σου κατασκηνώσουσιν ἐν αὐτῇ.

ΨΑΛΜΟΣ ΕΘ'. 69.

Ο Ἐὐχόμενος, εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόσχες· Κύριε, εἰς τὸ βοηθῆσαί μοι σπεῦσον.

Αἰσχυνήτησάν με καὶ ἐντραπήτησάν με οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχήν μου.

Ἀποστραφήτησάν με εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ καταισχυνήτησάν με οἱ βουλόμενοί μοι κακά.

Ἀποστραφήτησάν με παραυτίκα αἰσχυνόμενοι, οἱ λέγοντές μοι· Εὐγε, εὐγε.

Ἀγαλλιάσθησάν με καὶ εὐφρανθήτησάν με ἐπὶ σοί, πάντες οἱ ζητοῦντές σε, ὁ Θεός, καὶ λεγέτωσάν με διαπαντός· Μεγαλυνθήτω ὁ Κύριος, οἱ ἀγαπῶντες τὸ σωτηριόν σου.

Ἐγὼ δὲ πτωχὸς εἰμι καὶ πένης· Ὁ Θεός, βοήθησόν μοι.

Βοηθός μου καὶ ῥύστης μου εἶ σὺ, Κύριε· μὴ χρονίσῃς.

Δόξα, καὶ νῦν. Καὶ εὐθύθῃ τὸ· Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν.

Ὅρα σελ. 15.

Εἶτα, Τρισάγιον· Παναγία Τριάς· Πατήρ ἡμῶν· Ὅτι σου ἐστὶ· Καὶ τὰ Τροπάρια ταῦτα·

Ἦχος β'.

Α Ἦκουσε Φύσις, ἡ τῶν ὄλων δημιουργός, τὰ χεῖλη ἡμῶν ἀνοίξον, ὅπως ἀναγγέλλωμεν τὴν αἰνεσίαν σου βοῶντες· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ ὁ Θεός. Διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα Πατρί.

Τ αἱς ἄνω Δυναμίσι μιμούμενοι οἱ ἐπὶ γῆς, ἐπινίκιον ὕμνον προσφέρομέν σοι, Ἀγαθέ· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ ὁ Θεός. Διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς.

Καὶ νῦν.

Τ ῆς κλίνης καὶ τοῦ ὕπνου ἐξεγείρασ με, Κύριε, τὸν νοῦν μου φώτισον, καὶ τὴν καρδίαν καὶ τὰ χεῖλη μου ἀνοίξον,

εἰς τὸ ὑμνεῖν σε, ἁγία Τριάς· Ἄγιος, Ἄγιος, Ἄγιος εἶ ὁ Θεός. Δια τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς.

Τὸ. Κύριε ἐλέησον Μ'. Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ. Ὁρα σελ. 16.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ. Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, Πάτερ.

Ὁ Ἱερέυς· Ὁ Θεὸς ὁ κτειρήσαι ἡμᾶς. Δέσποτα Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ. Ὁρα σελ. 17. Εἶτα τὴν παροῦσαν

Εὐχὴν τοῦ ἁγίου Εὐστρατίου.

Μεγαλύνων μεγαλύνω σε, Κύριε, ὅτι ἐπέιδες ἐπὶ τὴν ταπείνωσίν μου, καὶ οὐ συνέκλεισάς με εἰς χεῖρας ἐχθρῶν, ἀλλ' ἔσωσας ἐκ τῶν ἀναγκῶν τὴν ψυχὴν μου. Καὶ νῦν, Δέσποτα, σκεπασάτω με ἡ χεὶρ σου, καὶ ἔλθοι ἐπ' ἐμέ τὸ ἔλεός σου, ὅτι τετάρκται ἡ ψυχὴ μου, καὶ κατωδυνός ἐστιν, ἐν τῷ ἐκπορεύεσθαι αὐτὴν ἐκ τοῦ ἀθλίου μου καὶ ρυπαροῦ σώματος τούτου· μήποτε ἡ πονηρὰ τοῦ ἀντικειμένου βουλή συναντήσῃ καὶ παρεμποδίσῃ αὐτήν, διὰ τὰς ἐν ἀγνοίᾳ καὶ γνώσει ἐν τῷ βίῳ τούτῳ γενομένας μοι ἁμαρτίας. Ἦλεως γενοῦ μοι, Δέσποτα, καὶ μὴ ἰδέτω ἡ ψυχὴ μου τὴν ζοφεράν καὶ σκοτεινὴν ὄψιν τῶν πονηρῶν δαιμόνων· ἀλλὰ παραλαβέτωσαν αὐτὴν Ἄγγελοί σου φαιδροὶ καὶ φωτεινοί. Δὸς δόξαν τὸ ὄνοματί σου τῷ ἁγίῳ, καὶ τῇ σῆ δυνάμει ἀνάγαγέ με εἰς τὸ θειόν σου βῆμα. Ἐν τῷ κρίνεσθαί με, μὴ καταλάβοι με ἡ χεὶρ τοῦ ἄρχοντος τοῦ κόσμου τούτου, εἰς τὸ κατασπάσαι με τὸν ἁμαρτωλὸν εἰς βυθὸν Ἄδου, ἀλλὰ παράστηθί μοι, καὶ γενοῦ μοι σωτὴρ καὶ ἀντιλήπτωρ. Ἐλέησον, Κύριε, τὴν ρυπωθεῖσαν τοῖς πάθεσι τοῦ βίου ψυχὴν μου, καὶ καθαρὰν αὐτήν διαμετανοίας καὶ ἐξομολογήσεως πρόσδεξαι· ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα· Δεῦτε προσκυνήσωμεν, Γ'. καὶ τοὺς Ψαλμούς· Ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου εἰς τὰ ὄρη. Ἴδου δὴ, εὐλογεῖτε τὸν Κύριον.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουῖα. Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σου ἐστι· καὶ τὰ Τροπάρια· Μνήσθητι, Κύριε, ὡς ἀγαθός. Ὁ βάθει σοφίας φιλανθρώπως.

Δόξα.

Μετὰ τῶν Ἀγίων ἀνάπαυσον, Χριστέ. Καὶ νῦν. Μακαρίζο-
μέν σε πᾶσαι αἱ γενεαί. Κύριε ἐλέησον ΒΒ'. Εἶτα τὴν Εὐχὴν·
Μνήσθητι, Κύριε, τῶν ἐπ' ἐλπίδι, κτλ. Ταῦτα πάντα προεγρά-
φησαν εἰς τὸ ἕτερον Μεσονυκτικόν. Ὅρα σελ. 20, 21, 22.

Ἀπόλυσις παρὰ τοῦ Ἱερέως καὶ ἡ συγχώρησις.

ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ.

Μετὰ τὸν Εὐλογητὸν, τὸ Βασιλεῦ Οὐράνιε, Τρισάγιον. Πανα-
γία Τριάς· Πάτερ ἡμῶν· Ὅτι σου ἔστι. Κύριε ἐλέησον ΒΒ'.
Δόξα, καὶ νῦν. Δεῦτε προσκυνήσωμεν Γ'. Ὁ Ν'. Ὅρα
σελ. 4. Καὶ εὐθύς λέγομεν τὸν Τριαδικὸν Κανόνα τοῦ ἐν-
διατάκτου Ἠχοῦ. Καὶ μετὰ τὸν Κανόνα, ψάλλομεν τὰ
Τριαδικὰ ταῦτα·

Αἴξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς, τὴν ὑπέρθεον ὑμνεῖν Τριάδα, ἀναρ-
χον Πατέρα καὶ παντουργόν, συνάναρχον Λόγον, πρὸ
αιῶνων ἐκ τοῦ Πατρὸς, ἀρρέυστως τεχθέντα, καὶ τὸ ἅγιον
Πνεῦμα, τὸ ἐκ Πατρὸς ἀχρόνως ἐκπορευόμενον.

Αἴξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς τοῦ δοξάζειν σὲ τὸν Θεὸν Λόγον,
ὃν φρίττει καὶ τρέμει τὰ Χερουβίμ, καὶ δοξολογῶσιν αἱ
Δυναμίεις τῶν οὐρανῶν, τὸν ἐξαναστάντα τριήμερον ἐκ τά-
φου, Χριστὸν τὸν ζωοδότην φόβῳ δοξάσωμεν.

Υμνήσωμεν πάντες θεοπρεπῶς, ἄσμασιν ἐνθέοις, τὸν Πα-
τέρα καὶ τὸν Υἱὸν, καὶ Πνεῦμα τὸ θεῖον, τρισυπόστα-
τον κράτος, τὴν μίαν βασιλείαν καὶ κυριότητα.

Εκ νεκρῶν ἰδοῦσα τὸν σὸν Υἱὸν, ἀχραντε Παρθένε, ἀνα-
σάντα θεοπρεπῶς, χαρᾶς ἀνεκφράστου, ἡ κτίσις ἐπλη-
ροῦτο, αὐτὸν δοξολογοῦσα, καὶ σὲ γεραίρουσα.

Τρισάγιον, καὶ τὰ λοιπά. Τὴν Ὑπακοὴν τοῦ Ἠχοῦ· τό·
Κύριε ἐλέησον Μ'. Δόξα, καὶ νῦν. Τὴν Τιμιωτέραν. Ἐν ὀνό-
ματι Κυρίου εὐλόγησον, Πάτερ. Ὁ Ἱερεὺς· Ὁ Θεὸς οἴκτειρή-
σαι ἡμᾶς. Δόξα, καὶ νῦν. Κύριε ἐλέησον Γ'. καὶ Ἀπόλυσις.

Είτα· Εὐξώμεθα ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου, κτλ. Ὅρα,
σελ. 21-22.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΟΡΘΡΟΥ.

Εἰ μὲν ἐστὶ μεγάλη Τεσσαρακοσὴ, λέγομεν πρῶτον, Τρι-
άχιον, Κύριε ἐλέησον ΙΒ'. Δεῦτε προσκυνήσωμεν Γ'. καὶ τοὺς
ἑφεξῆς δύο Ψαλμούς. Εἶδ' οὐ, μετὰ τὸν Εὐλογητόν, εὐθύς·
Δεῦτε προσκυνήσωμεν Γ'. καὶ τοὺς Ψαλμούς.

ΨΑΛΜΟΣ ΙΘ'. 19.

Ε'πακούσασου Κύριος ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως, ὑπερασπίσαι
σου τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ.

Ἐξαποστείλαι σοι βοήθειαν ἐξ ἁγίου, καὶ ἐκ Σιών ἀντιλά-
βοιτό σου.

Μνησθεῖν πάσης θυσίας σου, καὶ τὸ ὀλοκαύτωμά σου
πιανάτω.

Δώῃ σοι Κύριος κατὰ τὴν καρδίαν σου, καὶ πᾶσαν τὴν
βουλήν σου πληρώσαι.

Ἀγαλλιασόμεθα ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου, καὶ ἐν ὀνόματι Κυ-
ρίου Θεοῦ ἡμῶν μεγαλυνησόμεθα.

Πληρώσαι Κύριος πάντα τὰ αἰτήματά σου. Νῦν ἔγνων,
ὅτι ἔσωσε Κύριος τὸν Χριστὸν αὐτοῦ.

Ἐπακούσεται αὐτοῦ ἐξ οὐρανοῦ ἁγίου αὐτοῦ, ἐν δυνα-
στείαις ἢ σωτηρία τῆς δεξιᾶς αὐτοῦ.

Οὗτοι ἐν ἄρμασι, καὶ οὗτοι ἐν ἵπποις, ἡμεῖς δὲ ἐν ὀνόματι
Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν ἐπικαλεσόμεθα.

Αὐτοὶ συνεποδίσθησαν καὶ ἔπεσον, ἡμεῖς δὲ ἀνέστημεν
καὶ ἀνωρθώθημεν.

Κύριε, σῶσον τὸν Βασιλέα, καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν ἐν ἡ ἅν
ἡμέρᾳ ἐπικαλεσώμεθά σε.

ΨΑΛΜΟΣ Κ'. 20.

Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου εὐφρανθήσεται ὁ Βασιλεὺς, καὶ
ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου ἀγαλλιάσεται σφόδρα.

Τὴν ἐπιθυμίαν τῆς καρδίας αὐτοῦ ἔδωκας αὐτῷ, καὶ τὴν θῆλῃσιν τῶν χειλέων αὐτοῦ οὐκ ἐστέρησας αὐτόν.

Ὅτι προέφθασας αὐτόν ἐν εὐλογίαις χρηστότητος, ἔθηκας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐταῦ στέφανον ἐκ λίθου τιμίου.

Ζωὴν ἠτήσατό σε, καὶ ἔδωκας αὐτῷ μακρότητα ἡμερῶν εἰς αἰῶνα αἰῶνας.

Μεγάλῃ ἢ δόξᾳ αὐτοῦ ἐν τῷ σωτηρίῳ σου· δόξαν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐπέθηξαι ἐπ' αὐτόν.

Ὅτι δώης αὐτῷ εὐλογίαν εἰς αἰῶνα αἰῶνος· εὐφρανεῖς αὐτόν ἐν χαρᾷ μετὰ τοῦ προσώπου σου.

Ὅτι ὁ Βασιλεὺς ἐλπίζει ἐπὶ Κύριον, καὶ ἐν τῷ ἐλέει τοῦ Ὑψίστου οὐ μὴ σαλευθῆ.

Εὐρεθείῃ ἡ χεὶρ σου πᾶσι τοῖς ἐχθροῖς σου, ἡ δεξιὰ σου εὖροι πάντας τοὺς μισοῦντάς σε.

Ὅτι θῆσεις αὐτοὺς ὡς κλίβανον πυρός, εἰς καιρὸν τοῦ προσώπου σου.

Κύριος ἐν ὀργῇ αὐτοῦ συνταράξει αὐτοὺς, καὶ καταφάγεται αὐτοὺς πῦρ.

Τὸν καρπὸν αὐτῶν ἀπὸ τῆς γῆς ἀπολεῖς, καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν ἀπὸ υἰῶν ἀνθρώπων.

Ὅτι ἐκλιναν εἰς σέ κακά, διελογίσαντο βουλάς, αἷς οὐ μὴ δύνωνται στῆναι.

Ὅτι θῆσεις αὐτοὺς νῶτον· ἐν τοῖς περιλοίποις σου ἐτοιμάσεις τὸ πρόσωπον αὐτῶν.

Ὑψώθητι, Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου· ἄσομεν, καὶ ψαλοῦμεν τὰς δυναστείας σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Εἶτα· Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ ἐστι. Καὶ τὰ ἐφεξῆς Τροπάρια.

Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς Βασιλεῦσι κατὰ Βαρβάρων δωρούμενος, καὶ τὸ σὸν φυλάττων διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Δόξα Πατρί.

Ο ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστέ ὁ Θεός· εὐφρανον ἐν τῇ δυνάμει σου τοὺς πιστοὺς Βασιλεῖς ἡ-

μῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς κατὰ τῶν πολεμίων. Τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σὴν, ὄπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Προστασία φοβερὰ καὶ ἀκαταίσχυντε, μὴ παρίδης ἀγαθὴ τὰς ἱκεσίας ἡμῶν, πανύμνητε Θεοτόκε· στηρίξον ὀρθόδοξων πολιτείαν· σῶζε οὖς ἐκέλευσας βασιλεύειν, καὶ χορηγεῖ αὐτοῖς οὐρανόθεν τὴν νίκην· διότι ἔτεκες τὸν Θεόν, μόνη εὐλογημένη.

Ὁ Ἱερεὺς· Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐκφωνήσις· Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόνητος Θεός.

Ὁ Λαός· Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, Πάτερ.

Ὁ Ἱερεὺς· Δόξα τῇ ἀγίᾳ, καὶ ὁμοουσίῳ, καὶ ζωοποιῷ, καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι, πάντοτε, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ ἀρχόμεθα τοῦ Ἑξαψάλμου, πάση σιωπῇ καὶ κατανύξει ἀκροώμενοι· ὁ δὲ ταχθεὶς Ἀδελφός, ἢ ὁ Προεστώς, μετ' εὐλαβείας καὶ φόβου Θεοῦ, λέγει·

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία. Ἐκ Γ'.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου. Ἐκ Β'.

ΨΑΛΜΟΣ Γ' 3.

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμέ.

Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου· Οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ.

Σὺ δέ, Κύριε, ἀνιλήπτωρ μου εἶ, δόξα μου, καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλὴν μου.

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ὄρους ἀγίου αὐτοῦ.

Ἐγὼ δὲ ἐκοιμήθην, καὶ ὑπνώσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταιί μου.

Ὁὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ, τῶν κύκλῳ συνεπι-
τιθεμένων μοι. Ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με ὁ Θεός μου.

Ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τῆς ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως·
ὀδόντας ἀμαρτωλῶν συνέτριψας.

Τῆ Κυρίῃ ἢ σωτηρίᾳ, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

Καὶ πάλιν.

Ἐγὼ ἐκοιμήθην, καὶ ὕπνωσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀν-
τιλήψεταιί μου.

ΨΑΛΜΟΣ ΛΖ'. 37.

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παι-
δεύσης με.

Ὅτι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι, καὶ ἐπεστήριξας ἐπ' ἐμέ
τὴν χεῖρά σου.

Οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου ἀπὸ προσώπου τῆς ὀρ-
γῆς σου· οὐκ ἔστιν εἰρήνῃ ἐν τοῖς ὀστέοις μου ἀπὸ προσώπου
τῶν ἀμαρτιῶν μου.

Ὅτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν κεφαλὴν μου, ὡσεὶ φορ-
τίον βαρὺ ἐβαρύνθησαν ἐπ' ἐμέ.

Προσώζεσαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μῶλωπέδες μου ἀπὸ προσώ-
που τῆς ἀφροσύνης μου.

Ἐταλαιπώρησα καὶ κατεκάμφθην ἕως τέλους, ὅλην τὴν
ἡμέραν σκυθρωπάζων ἐπορευόμην.

Ὅτι αἱ ψοαὶ μου ἐπλήσθησαν ἐμπαιγμάτων, καὶ οὐκ ἔστιν
ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου.

Ἐκακώθην καὶ ἐταπεινώθην ἕως σφοδρα, ὠρυσόμην ἀπὸ
στεναγμοῦ τῆς καρδιάς μου.

Κύριε, ἐναντίον σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία μου, καὶ ὁ στεναγμός
μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἀπεκρύβη.

Ἡ καρδία μου ἐταράχθη, ἐγκατέλιπέ με ἡ ἰσχύς μου, καὶ
τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου, καὶ αὐτὸ οὐκ ἔστι μετ' ἐμοῦ.

Οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου ἐξ ἐναντίας μου ἤγγισαν
καὶ ἔστησαν, καὶ οἱ ἔγγισταί μου ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν.

Καὶ ἐξεβιάζοντο οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου· καὶ οἱ ζη-

τοῦντες τὰ κακά μοι ἐλάλησαν ματαιότητος, καὶ δολιότητος ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν.

Ἐγὼ δὲ ὡσεὶ κωφὸς οὐκ ἤκουον, καὶ ὡσεὶ ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ.

Καὶ ἐγενόμην ὡσεὶ ἄνθρωπος οὐκ ἀκούων, καὶ οὐκ ἔχων ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ἐλεγμούς.

Ὅτι ἐπὶ σοί, Κύριε, ἤλπισα· σὺ εἰσακήσῃ, Κύριε ὁ Θεός μου.

Ὅτι εἶπον· Μήποτε ἐπιχαρῶσί μοι οἱ ἐχθροί μου· καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας μου, ἐπ' ἐμέ ἐμεγαλορρήμνησαν.

Ὅτι ἐγὼ εἰς μάλιστα εἶτοιμος, καὶ ἡ ἀλγυδιὰ μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ ἀναγγεῶ, καὶ μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς ἀμαρτίας μου.

Οἱ δὲ ἐχθροί μου ζῶσι, καὶ κερραταίονται ὑπὲρ ἐμέ, καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ μισοῦντές με ἀδίκως.

Οἱ ἀνταποδιδόντες μοι κακά ἀντὶ ἀγαθῶν, ἐνδιέβαλλον με, ἐπεὶ κατεδίωκον ἀγαθωσύνην.

Μὴ ἐγκαταλίπῃς με, Κύριε ὁ Θεός μου, μὴ ἀποσηῆς ἀπ' ἐμοῦ.

Πρόσρχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε τῆς σωτηρίας μου.

Καὶ πάλιν.

Μὴ ἐγκαταλίπῃς με, Κύριε ὁ Θεός μου, μὴ ἀποσηῆς ἀπ' ἐμοῦ.

Πρόσρχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε τῆς σωτηρίας μου.

ΨΑΛΜΟΣ ΕΒ'. 62.

Ο Θεός, ὁ Θεός μου, πρὸς σὲ ὀρθρίζω.

Ἐδίψησέ σε ἡ ψυχὴ μου, ποσαπλῶς σοι ἡ σὰρξ μου, ἐν γῆ ἐρήμῳ, καὶ ἀβάτῳ, καὶ ἀνύδρῳ.

Οὕτως ἐν τῷ ἀγίῳ ὠφθην σοι, τοῦ ἰδεῖν τὴν δύνάμιν σου καὶ τὴν δόξαν σου.

Ὅτι κρεῖσσον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ ζωᾶς, τὰ χεῖλη μου ἐπαινέσουσί σε.

Οὕτως εὐλογῆσω σε ἐν τῇ ζωῇ μου, καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀρῶ τὰς χεῖράς μου.

Ὡς ἐκ στεάτος καὶ πίότητος ἐμπλησθεῖν ἡ ψυχὴ μου, καὶ χεῖλη ἀγαλλιάσεως ἀνέσει τὸ στόμα μου.

Εἰ ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς στρωμνῆς μου, ἐν τοῖς ὄρθροισ ἐμελέτων εἰς σέ.

Ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.

Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

Αὐτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μου, εἰσελεύσονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς γῆς, παραδοθήσονται εἰς χεῖρας ῥομφαίας, μερίδες ἀλωπέκων ἔσονται.

Ὁ δὲ Βασιλεὺς εὐφρανθήσεται ἐπὶ τῷ Θεῷ, ἐπαινεθήσεται πᾶς ὁ ὀμνύων ἐν αὐτῷ· ὅτι ἐνεφράγη στόμα λαλόντων ἄδικα.
Καὶ πάλιν.

Ἐν τοῖς ὄρθροισ ἐμελέτων εἰς σέ, ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.

Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουῖα Γ'. ἄνευ Μετανοιῶν. Καὶ ἐξέρχεται ὁ Ἱερεὺς ἐκ τῆ Βήματος, καὶ λέγει ταῖς ἐωθιναῖς Εὐχαῖς ἔμπροσθεν τῆς Εἰκόνας τοῦ Δεσπότη Χριστοῦ μυστικῶς.

ΨΑΛΜΟΣ ΗΖ'. 87.

Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν κυκτὶ ἐναντίον σου.

Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

Ὅτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχὴ μου, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ Ἄδῃ ἤγγισε.

Προσελογίσθη μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον, ἐγενήθην ὡσεὶ ἄνθρωπος ἀβοήθητος, ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος.

Ὡσεὶ τραυματῖαι καθευδόντες ἐν τάφῳ, ὧν οὐκ ἐμνήσθης ἔτι, καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς χειρὸς σου ἀπώσθησαν.

Ἔθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ, ἐν σκοτεινοῖς καὶ ἐν σκιᾷ θανάτου.

Ἐπ' ἐμέ ἐπεστηρίχθη ὁ θυμός σου, καὶ πάντα τοὺς μετεωρισμούς σου ἐπήγαγες ἐπ' ἐμέ.

Ἐμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ' ἐμοῦ, ἔθεντό με βδέλυγμα ἑαυτοῖς.

Παρεδόθην, καὶ οὐκ ἐξεπορευόμην· οἱ ὀφθαλμοί μου ἠσθένησαν ἀπὸ πτωχείας.

Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε, ὅλην τὴν ἡμέραν, διεπέτασα πρὸς σέ τὰς χεῖράς μου.

Μὴ τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμασία; ἢ ἰατροὶ ἀναστήσουσι, καὶ ἐξομολογήσονται σοι;

Μὴ διηγήσεται τις ἐν τῷ τάφῳ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ;

Μὴ γνωσθῆσεται ἐν τῷ σκότει τὰ θαυμάσιά σου, καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐν γῆ ἐπιλελησμένη;

Κἀγὼ πρὸς σέ, Κύριε, ἐκέκραξα, καὶ τὸ πρῶτ' ἢ προσευχή μου προφθάσει σε.

Ἴνα τί, Κύριε, ἀπώθῃ τὴν ψυχὴν μου, ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ;

Πτωχός εἰμι ἐγὼ, καὶ ἐν κόποις ἐκ νεότητός μου· ὑψωθείς δέ, ἐταπεινώθην, καὶ ἐξηπορήθην.

Ἐπ' ἐμέ διήλθον αἱ ὄργαι σου, οἱ φοβερισμοί σου ἐξετάραζάν με.

Ἐκύκλωσάν με ὡσεὶ ὕδωρ, ὅλην τὴν ἡμέραν περιέσχον με ἅμα.

Ἐμάκρυνας ἀπ' ἐμοῦ φίλον καὶ πλησίον, καὶ τοὺς γνωστούς μου ἀπὸ ταλαιπωρίας.

Καὶ πάλιν.

Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΒ΄. 102.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Τὸν εὐίλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας σου, τὸν ἰώμενον πάσας τὰς νόσους σου.

Τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν σου, τὸν στεφανοῦντά σε ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς.

Τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου· ἀνακαινοσθήσεται ὡς ἀετοῦ ἢ νεότης σου.

Ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος, καὶ κρίμα πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις.

Ἐγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωϋσῇ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ.

Οἰκτίρων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος· οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται, οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μνηεῖ.

Οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν.

Ὅτι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς, ἐκραταίωσε, Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

Καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν, ἐμάκρυνεν ἀφ' ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν.

Καθὼς οἰκτεῖρει πατὴρ υἱοὺς, ὠκτεῖρησε Κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτόν· ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν, ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμεν.

Ἄνθρωπος, ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ, ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ, οὕτως ἐξανθήσει.

Ὅτι πνεῦμα διήλθεν ἐν αὐτῷ, καὶ οὐχ ὑπάρξει, καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν τόπον αὐτοῦ.

Τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος, καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

Καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς υἱῶν, τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ, καὶ μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι αὐτάς.

Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ, δυνατοὶ ἰσχυῖ, ποιοῦντες τὸν λόγον αὐτοῦ, τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον πᾶσαι αἱ Δυνάμεις αὐτοῦ, λειτουργοὶ αὐτοῦ, οἱ ποιῶντες τὸ θελημα αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ. Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΒ'. 142.

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου.

Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιοθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου, ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου.

Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροῦς αἰῶνος, καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμέ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδιά μου.

Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.

Διεπέτασα πρὸς σέ τὰς χεῖράς μου· ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι.

Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου.

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

Ἄκουστὸν ποιήσόν μοι τὸ πρῶτ' ὃ ἐλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἠλπισα.

Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδὸν ἐν ἣ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σέ ἦρα τὴν ψυχὴν μου.

Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, πρὸς σέ κατέφυγον· διδάξόν με τοῦ ποιῆν τὸ θελημα σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ· ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με.

Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου, καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου· καὶ ἀπο-

ματι τρισυποστάτου Θεότητος, ἐκδεχόμενοι ἑλλαμψιν, χερουβικῶς βοήσωμεν· Ἄγιος, Ἄγιος, Ἄγιος εἶ ὁ Θεός.

Δόξα Πατρί.

Μετὰ πασῶν τῶν οὐρανίων Δυναμέων, χερουβικῶς τῷ ἐν ὑψίστοις βοήσωμεν, (τὸν τρισάγιον ἀναμελποντες αἶνον) Ἄγιος, Ἄγιος, Ἄγιος εἶ ὁ Θεός.

Καὶ νῦν.

Ε'ξεγερθέντες τοῦ ὕπνου, προσπίπτομέν σοι, Ἀγαθὲ, καὶ τῶν Ἀγγέλων τὸν ὕμνον βοῶμέν σοι, Δυνατέ· Ἄγιος, Ἄγιος, Ἄγιος εἶ ὁ Θεός. Διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἦχος β'.

Α"κτιστε Φύσις, ἡ τῶν ὄλων δημιουργός, τὰ χεῖλη ἡμῶν ἀνοιξον, ὅπως ἀναγγελλωμεν τὴν αἰνεσίαν σου βοῶντες· Ἄγιος, Ἄγιος, Ἄγιος εἶ ὁ Θεός.

Δόξα Πατρί.

Τὰς ἄνω Δυναμίεις μιμούμενοι οἱ ἐπὶ γῆς, ἐπινίκιον ὕμνον προσφερόμέν σοι, Ἀγαθὲ· Ἄγιος, Ἄγιος, Ἄγιος εἶ ὁ Θεός.

Καὶ νῦν.

Τῆς κλίνης καὶ τῆ ὕπνου ἐξεγείρας με, Κύριε, τὸν νοῦν μου φώτισον, καὶ τὴν καρδίαν καὶ τὰ χεῖλη μου ἀνοιξον, εἰς τὸ ὑμνεῖν σε, ἁγία Τριάς· Ἄγιος, Ἄγιος, Ἄγιος εἶ ὁ Θεός. Διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἦχος γ'.

Πατέρα ἀναρχον, Υἱὸν συνἀναρχον, Πνεῦμα συναἰδιον, Θεότητα μίαν χερουβικῶς δοξάσωμεν· Ἄγιος, Ἄγιος, Ἄγιος εἶ ὁ Θεός.

Δόξα Πατρί.

Τριάς ὁμοούσιε καὶ ἀδιαίρετε, Μονὰς Τρισυπόστατε καὶ συναἰδιε, σοὶ ὡς Θεῷ τῶν Ἀγγέλων τὸν ὕμνον κραυγάζομεν· Ἄγιος, Ἄγιος, Ἄγιος εἶ ὁ Θεός.

Καὶ νῦν.

Α'θρόον ὁ Κριτῆς ἐπελεύσεται, καὶ ἐκάστου αἱ πράξεις γυμνωθήσονται· ἀλλὰ φόβῳ κράξωμεν ἐν τῷ μέσῳ τῆς νυκτός· Ἄγιος, Ἄγιος, Ἄγιος εἶ ὁ Θεός. Διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἦχος δ'.

Τὸν ἀναρχόν σου Πατέρα, καὶ σέ, Χριστέ ὁ Θεός, καὶ τὸ πανάγιόν σου Πνεῦμα, χερουβικῶς δοξολογεῖν τολμῶντες λέγομεν· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ ὁ Θεός.

Δόξα Πατρί.

Ὡς αἱ τάξεις νῦν τῶν Ἀγγέλων ἐν οὐρανῶ, καὶ στάσεις φόβῳ ἀνθρώπων ἐπὶ τῆς γῆς, ἐπινίκιον ὕμνον προσφέρομέν σοι, Ἄγαθέ· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ ὁ Θεός.

Καὶ νῦν.

Τῶν νοερῶν σου Λειτουργῶν προσφέρειν οἱ θνητοὶ τὸν ὕμνον τολμῶντες, λέγομεν· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ ὁ Θεός.

Διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς. Ἦχος πλ. α'.

Ἦμνωδίας ὁ καιρὸς, καὶ δεήσεως ὥρα· ἐκτενῶς βοῶμέν σοι τῷ μόνῳ Θεῷ· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ ὁ Θεός.

Δόξα Πατρί.

Εἰκονίζειν τολμῶντες τὰ νοερά σου Στρατεύματα, Τριάς ἀναρχε, στόμασιν ἀναξίοις βοῶμέν σοι· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ ὁ Θεός.

Καὶ νῦν.

Ὁ ἐν μήτρᾳ παρθενικῇ χωρηθεὶς, καὶ τῶν κόλπων τοῦ Πατρὸς μὴ χωρισθεὶς, σὺν Ἀγγέλοις καὶ ἡμᾶς πρόσδεξαι, Χριστέ ὁ Θεός, βοῶντάς σοι· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ ὁ Θεός. Διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἦχος πλ. δ'.

Ασώματοις στόμασιν, ἀσιγήτοις δοξολογίαις τὰ Ἐξαπτέρυγα ἄδουσί σοι τὸν τρισάγιον ὕμνον, ὁ Θεός ἡμῶν. καὶ ἡμεῖς οἱ ἐπὶ γῆς, ἀναξίοις χεῖλεσιν, αἰνόν σοι ἀναπέμπομεν· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ ὁ Θεός.

Δόξα Πατρί.

Παριστάμενα φόβῳ τὰ Χερουδίμ, ἐξιστάμενα τρόμῳ τὰ Σεραφίμ, τὸν τρισάγιον ὕμνον προσφέρει ἀσιγήτῳ φωνῇ μεθ' ὧν καὶ ἡμεῖς βοῶμεν οἱ ἀμαρτωλοί· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ ὁ Θεός.

Καὶ νῦν.

Τριαδικῆς Μονάδος Θεότητα ἀσυγχύτῳ ἐνώσει δοξάσωμεν καὶ τῶν Ἀγγέλων τὸν ὕμνον βοήσωμεν· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ ὁ Θεός. Διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἦχος βαρύς.

Ο ὑψίστω δυνάμει χερουβικῶς ἀνυμνούμενος, καὶ δεῖκῃ δόξῃ ἀγγελικῶς προσκυνούμενος, πρόσδεξαι καὶ ἡμᾶς τοὺς ἀμαρτωλοὺς, ἀναξίως τολμῶντας κραυγάζειν σοι· Ἄγιος, Ἄγιος, Ἄγιος εἶ ὁ Θεός.

Δόξα Πατρί.

Τῇ ἀπροσίτῳ Θεότητι, τῇ ἐν Μονάδι Τριαδί, τῶν Σεραφίμ τὸν τρισάγιον ἀναπέμποντες αἶνον, μετὰ φόβου βοήσωμεν· Ἄγιος, Ἄγιος, Ἄγιος εἶ ὁ Θεός.

Καὶ νῦν.

Ως ὑπνον τὸν ὄκνον ἀποθεμένη ψυχῇ, διόρθωσιν πρὸς ἔγερσιν δεῖξον τῷ Κριτῇ, καὶ ἐν φόβῳ βόησον· Ἄγιος, Ἄγιος, Ἄγιος εἶ ὁ Θεός. Διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἦχος πλ. δ'.

Ο ῥᾶν σε μὴ τολμῶντα τὰ Χερουβίμ, ἰπτάμενα κραυγάζει ἀλαλαγμῷ, τὸ ἐνθεον μέλος τῆς τρισαγίας φωνῆς· μεθ' ὧν καὶ ἡμεῖς βοῶμεν οἱ ἀμαρτωλοί· Ἄγιος, Ἄγιος, Ἄγιος εἶ ὁ Θεός.

Δόξα Πατρί.

Εἰς οὐρανὸν τὰς καρδίας ἔχοντες, ἀγγελικὴν μιμησώμεθα τάξιν· καὶ ἐν φόβῳ τῷ Ἀδεκάστῳ προσπέσωμεν, ἐπινίκιον ἀνακραζόντες αἶνον· Ἄγιος, Ἄγιος, Ἄγιος εἶ ὁ Θεός.

Καὶ νῦν.

Κατακαμπτόμενοι τῷ πλήθει τῶν πταισμάτων ἡμῶν, καὶ μὴ τολμῶντες ἀτενίσαι τῷ ὕψει σου, τὴν ψυχὴν σὺν τῷ σώματι κλίναντες, μετὰ Ἀγγέλων τὸν ὕμνον βοῶμέν σοι· Ἄγιος, Ἄγιος, Ἄγιος εἶ ὁ Θεός. Διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς.

Εἶτα ἡ Στιχολογία τοῦ Ψαλτηρίου, καὶ τὰ Καθίσματα εἰς τὴν τάξιν αὐτῶν. Μετὰ ταῦτα λέγομεν τὸν Ν'. Ψαλμὸν, καὶ ἀρχόμεθα τῶν Κανόνων, ἀναγινώσκοντες καὶ τὰς ἐννέα Ὠδὰς ("Ὁρα αὐτὰς ἔμπροσθεν, σελ. 48), ἢ ψάλλοντες Στίχους μόνον τινὰς ἐξ αὐτῶν, κατὰ τὴν ἡμέραν, καὶ τὴν ποσότητα τῶν Τροπαρίων τοῦ Κανόνος. Ἐν δὲ ταῖς Κυριακαῖς καὶ ταῖς Σάββασι, ἀμέσως μετὰ τὴν τοῦ Ἀμώμου Στιχολογίαν. ψάλλομεν τὰ ἐφεξῆς Εὐλογητάρια.

ΕΥΛΟΓΗΤΑΡΙΑ ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΑ

ΨΑΛΛΟΜΕΝΑ ΕΝ ΤΑΙΣ ΚΥΡΙΑΚΑΙΣ ΤΟΥ ΘΑΟΥ ΕΠΙΕΤΟΥΣ

Εἰς Ἦχον πλ. α΄.

Ἐν ἐκάστῳ δὲ Τροπαρίῳ λέγομεν τό·

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, διδάξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Τῶν Ἀγγέλων ὁ δῆμος, κατέπλάγη ὀρῶν σε, ἐν νεκροῖς λογισθέντα, τοῦ θανάτου δὲ Σωτῆρ τὴν ἰσχὺν καθελόντα, καὶ σὺν ἑαυτῷ τὸν Ἀδάμ ἐγείραντα, καὶ ἐξ Ἄδου πάντας ἐλυθερώσαντα.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε.

Τί τὰ μύρα, συμπαθῶς τοῖς δάκρυσιν, ὦ Μαθήτριάι κιρνᾶτε; ὁ ἀστράπτων ἐν τῷ τάφῳ Ἄγγελος, προσεφθέγγετό ταῖς Μυροφόροις· Ἴδετε ὑμεῖς τὸν τάφον καὶ ἦσθητε· ὁ Σωτῆρ γὰρ ἐξάνεστη τοῦ μνήματος.

Λίαν πρῶτῃ, Μυροφόροι ἔδραμον, πρὸς τὸ μνήμα σου θρηνολογοῦσαι· ἀλλ' ἐπέστη πρὸς αὐτάς ὁ Ἄγγελος, καὶ εἶπε· Ὁρήνου ὁ καιρὸς πέπαυται, μὴ κλαίετε· τὴν Ἀνάστασιν δὲ, Ἀποστόλοις εἶπατε.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε.

Μυροφόροι γυναῖκες μετὰ μύρων ἐλθοῦσαι, πρὸς τὸ μνήμα σου Σῶτερ, ἐνηχοῦντο, Ἀγγέλου, πρὸς αὐτὰ φθεγομένου· Τί μετὰ νεκρῶν τὸν ζῶντα λογιζέσθε; ὡς Θεὸς γὰρ ἐξάνεστη τοῦ μνήματος.

Δόξα. Τριαδικόν.

Προσκυνῆμεν Πατέρα, καὶ τὸν τέττε Υἱόν τε, καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα, τὴν ἀγίαν Τριάδα, ἐν μιᾷ τῇ οὐσίᾳ, σὺν τοῖς Σεραφίμ, κράζοντες τό· Ἄγιος, Ἄγιος, Ἄγιος εἶ Κύριε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ζωοδότῃν τεκοῦσα, ἐλυτρώσω Παρθένε, τὸν Ἀδάμ ἀμαρτίας· χαρμονὴν δὲ τῇ Εὐᾶ, ἀντὶ λύπης παρέσχε· ρεύ-

σαντα ζωῆς, ἔθυνε πρὸς ταύτην δέ, ὁ ἐκ σοῦ σαρκωθείς Θεὸς καὶ ἄνθρωπος.

Ἄλληλουϊα, Ἄλληλουϊα, Ἄλληλουϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός. Γ'.

ΕΥΛΟΓΗΤΑΡΙΑ ΝΕΚΡΩΣΙΜΑ

ΥΜΝΟΜΕΝΑ ΕΝ ΤΟΙΣ ΣΑΒΒΑΤΙ

Εἰς Ἦχον πλ. α'.

Ἐν ἐκάστῳ δὲ Τροπαρίῳ λέγομεν τό·

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, διδάξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Τῶν Ἀγίων ὁ χορὸς, εὔρε πηγὴν τῆς ζωῆς, καὶ θύραν Παραδείσου· εὔρω καὶ γῶ, τὴν ὁδὸν διὰ τῆς μετανοίας· τὸ ἀπολωλὸς πρόβατον ἐγώ εἰμι· ἀνακάλεσαί με Σωτὴρ καὶ σῶσόν με.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε.

Οἱ τὸν ἄμνον τοῦ Θεοῦ κηρύξαντες, καὶ σφραγιασθέντες ὡσπερ ἄρνες, καὶ πρὸς ζωὴν τὴν ἀγήρω ἅγιοι, καὶ αἰτιδιον μετατεθέντες, τοῦτον ἐκτενωῶς, Μάρτυρες αἰτήσασθε, ὀφλημάτων λύσιν ἡμῖν δωρήσασθαι.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε.

Οἱ τὴν ὁδὸν τὴν στενὴν βαδίσαντες, τεθλιμμένην πάντες οἱ ἐν βίῳ· οἱ τὸν σταυρὸν ὡς ζυγὸν ἀράμενοι, καὶ ἐμοὶ ἀκολουθήσαντες ἐν πίστει, δεῦτε ἀπολαύετε, ἃ ἠτοίμασα ὑμῖν βραβεῖα, καὶ στέφη τὰ οὐράνια.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε.

Εἰκὼν εἰμι τῆς ἀρρήτου δόξης σου, εἰ καὶ στίγματα φέρω πταισμάτων· οἰκτείρησον τὸ σὸν πλάσμα Δέσποτα, καὶ καθάρισον σὴ εὐσπλαγχνία, καὶ τὴν ποθεινὴν πατρίδα παράσχου μοι, Παραδείσου πάλιν ποιῶν πολίτην με.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε.

Ο παλαι μὲν, ἐκ μὴ ὄντων πλάσας με, καὶ εἰκόνισθαι θεία τιμήσας, παραβάσει ἐντολῆς δὲ πάλιν με, ἐπιστρέψας εἰς γῆν ἐξ ἧς ἐλήφθην, εἰς τὸ καθ' ὁμοίωσιν ἐπανάγαγε, τὸ ἀρχαῖον κάλλος ἀναμορφώσασθαι.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε.

Ανάπαυσον ὁ Θεὸς τοὺς δούλους σου, καὶ κατάταξον αὐτοὺς ἐν Παραδείσῳ, ὅπου χοροὶ τῶν Ἁγίων Κύριε, καὶ οἱ δίκαιοι ἐκλάμψουσιν ὡς φωστῆρες· τοὺς κεικοιμημένους δούλους σου ἀνάπαυσον, παρορῶν αὐτῶν πάντα τὰ ἐγκλήματα.

Δόξα Τριαδικόν.

Τὸ τριλαμπές τῆς μιᾶς Θεότητος, εὐσεβῶς ὑμνήσωμεν βοῶντες· Ἅγιος εἶ, ὁ Πατὴρ ὁ ἀναρχος, ὁ συνἀναρχος Υἱὸς καὶ θεῖον Πνεῦμα. Φώτισον ἡμᾶς, πίστει σοι λατρεύοντας, καὶ τοῦ αἰωνίου πυρὸς ἐξάρπασον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαῖρε σεμνή, ἡ Θεὸν σαρκὶ τεκοῦσα, εἰς πάντων σωτηρίαν, δι' ἧς γένος τῶν ἀνθρώπων εὔρατο τὴν σωτηρίαν. Διὰ σοῦ εὔροισεν Παράδεισον, Θεοτόκε ἀγνή εὐλογημένη. Ἀλληλουῖα, Ἀλληλουῖα, Ἀλληλουῖα. Δόξα σοι ὁ Θεός. Γ'.

ΑΙ ΕΝΝΕΑ ΩΔΑΙ.

ΩΔΗ ΠΡΩΤΗ

ᾠδὴ Μωσέως ἐν τῇ ἐξόδῳ. Κεφ. ΙΕ'.

Ἄρδην βυθίσας Φαραῶ Μωσῆς λέγει·
Τῷ Κυρίῳ ἄσωμεν, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Ασωμεν τῷ Κυρίῳ, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται. Ἴππον καὶ ἀναβάτην ἔρριψεν εἰς θάλασσαν.

Βοηθὸς καὶ σκεπαστὴς ἐγένετό μοι εἰς σωτηρίαν· οὗτός μου Θεός, καὶ δοξάσω αὐτόν· Θεὸς τοῦ πατρός μου, καὶ ὑψώσω αὐτόν.

Κύριος συντρίβων πολέμου, Κύριος ὄνομα αὐτῷ.

Ἄρματα Φαραῶ, καὶ τὴν δύναμιν αὐτοῦ ἔρριψεν εἰς θάλασσαν· ἐπιλέκτους ἀναβάτας τριστάτας κατεπόντισεν ἐν Ἐρυθρᾷ θαλάσῃ.

Πόντῳ ἐκάλυψεν αὐτῆς· κατέδυσαν εἰς βυθὸν ὡσεὶ λίθος.

Ἡ δεξιὰ σου, Κύριε, δεδόξασται ἐν ἰσχυΐ· ἡ δεξιὰ σου χεῖρ,

Κύριε ἔθραυσεν ἐχθρούς· καὶ τῷ πλήθει τῆς δόξης σου συνέτριψας τοὺς ὑπεναντίους.

Ἀπέστειλας τὴν ὀργὴν σου, κατέφαγεν αὐτοὺς ὡσεὶ καλάμην.

Καὶ διὰ πνεύματος τῆ θυμοῦ σου διέστη τὸ ὕδωρ· ἐπάγη ὡσεὶ τεῖχος τὰ ὕδατα, ἐπάγη καὶ τὰ κύματα ἐν μέσῳ τῆς θαλάσσης.

Εἶπεν ὁ ἐχθρός· Διώξας καταλήψωμαι, μεριῶ σκυῖλα, ἐμπλήσω ψυχὴν μου, ἀνελῶ τῇ μαχαίρᾳ μου, κυριεύσει ἡ χεὶρ μου.

Ἀπέστειλας τὸ πνεῦμά σου, ἐκάλυψεν αὐτοὺς θάλασσα, ἔδυσαν ὡσεὶ μόλυβδος ἐν ὕδατι σφοδρῶ.

Τίς ὁμοίός σοι ἐν θεοῖς, Κύριε; τίς ὁμοίός σοι; δεδοξασμένος ἐν ἁγίοις, θαυμαστός ἐν δόξαις, ποιῶν τέρατα.

Ἐξέτεινας τὴν δεξιάν σου, κατέπιεν αὐτοὺς γῆ.

ᾠδήγησας τῇ δικαιοσύνῃ σου τὸν λαόν σου τοῦτον, ὃν ἐλυτρώσω· παρεκάλεσας τῇ ἰσχυί σου εἰς κατάλυμα ἁγίον σου.

Ἦχουσαν ἔθνη, καὶ ὠργίσθησαν· ὠδῖνες ἔλαβον κατοικοῦντας Φυλιστιεὶμ.

Εἰς Στίχους Η΄.

Τότε ἔσπευσαν ἡγεμόνες Ἐδῶμ, καὶ ἄρχοντες Μωαβιτῶν· ἔλαβεν αὐτοὺς τρόμος, ἐτάκησαν πάντες οἱ κατοικοῦντες Χαναάν.

Ἐπιπέσοι ἐπ' αὐτοὺς φόβος καὶ τρόμος, μεγέθει βραχίονός σου ἀπολιθωθήτωσαν.

Εἰς Στίχους Σ΄.

Ἔως ἂν παρέλθῃ ὁ λαός σου, Κύριε· ἔως ἂν παρέλθῃ ὁ λαός σου οὗτος, ὃν ἐκτήσω.

Εἰσαγαγὼν καταφύτευσον αὐτοὺς εἰς ὄρος κληρονομίας σου, εἰς ἔτοιμον κατοικητήριόν σου, ὃ κατειργάσω, Κύριε, ἁγίασμα ὃ ἠτοίμασαν αἱ χεῖρές σου.

Εἰς Στίχους Δ΄.

Κύριος βασιλεύων τῶν αἰῶνων, καὶ ἐπ' αἰῶνα, καὶ ἔτι.

Ὅτι εἰσῆλθεν ἵππος Φαραῶ σὺν ἄρμασι καὶ ἀναβάταις εἰς θάλασσαν, καὶ ἐπήγαγεν ἐπ' αὐτοὺς Κύριος τὸ ὕδωρ τῆς

Θαλάσσης· οἱ δὲ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐπορευθήσαν διὰ ξηρᾶς ἐν μέσῃ τῆς Θαλάσσης.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ω Δ Η Δ Ε Τ Τ Ε Ρ Α .

Ἰστέον, ὅτι ἡ Β'. Ὠδὴ οὐδέποτε στιχολογεῖται, εἰμὴ ἐν μόνῃ τῇ μεγάλῃ Τεσσαρακοστῇ, μετὰ δὲ τὴν Α'. στιχολογοῦμεν αὐτὴν ἕως τέλους. Εἰς δὲ τὰ Τροπάρια, λέγομεν ἐνὶ ἐκαστῷ· Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὠδὴ Μωσέως ἐν τῷ Δευτερονομίῳ. Κεφ. ΑΒ'. 1.

Νόμου γραφέντος, αὐθις Ὠδὴ Μωσέως.

Πρόσεχε, οὐρανὲ, καὶ λαλήσω· καὶ ἀκουέτω γῆ ῥήματα ἐκ στόματός μου.

Προσδοκάσθω ὡς ὑετὸς τὸ ἀπόφθεγμαί μου, καὶ καταθήτω ὡς δρόσος τὰ ῥήματά μου, ὡς ὄμβρος ἐπ' ἄγρωσιν, καὶ ὡσεὶ νιφετὸς ἐπὶ χόρτον.

Ὅτι τὸ ὄνομα Κυρίου ἐκάλεσα. Δότε μεγαλωσύνην τῷ Θεῷ ἡμῶν.

Θεὸς, ἀληθινὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ, καὶ πᾶσαι αἱ ὁδοὶ αὐτοῦ κρίσεις.

Θεὸς πιστὸς, καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία ἐν αὐτῷ· δίκαιος καὶ ὀσιος ὁ Κύριος.

Ἠμάρτοσαν οὐκ αὐτῷ τέκνα μωμητὰ· γενεὰ σκολιὰ καὶ διεστραμμένη, ταῦτα Κυρίῳ ἀνταποδίδοτε;

Οὗτος λαὸς μωρὸς, καὶ οὐχὶ σοφός· οὐκ αὐτὸς οὗτός σου Πατὴρ ἐκτίησά σε, καὶ ἐποίησέ σε, καὶ ἐπλασέ σε;

Μνησθητι ἡμέρας αἰῶνος, σύνετε δὴ ἔτη γενεᾶς γενεῶν,

Ἐπερώτησον τὸν πατέρα σου, καὶ ἀναγγελεῖ σοι· τοὺς πρεσβυτέρους σου, καὶ ἐροῦσί σοι.

Ὅτε διεμέριζεν ὁ Ὑψιστος ἔθνη, ὡς διέσπειρεν υἱοὺς Ἀδαμ, ἔστησεν ὄρια ἐθνῶν κατὰ ἀριθμὸν Ἀγγέλων Θεοῦ.

Καὶ ἐγενήθη μερὶς Κυρίου, λαὸς αὐτοῦ Ἰακώβ· σχοίνισμα κληρονομίας αὐτοῦ Ἰσραὴλ.

Αὐτάρκησεν αὐτὸν ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἐν δίψει καύματος ἐν γῆ ἀνύδρῳ· ἐκύκλωσεν αὐτὸν, καὶ ἐπαίδευσεν αὐτὸν, καὶ διεφύλαξεν αὐτὸν ὡς κόρην ὀφθαλμοῦ.

Ὡς αἰετὸς σκεπάσαι νοσσιὰν αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τοῖς νεοσσοῖς αὐτοῦ ἐπεπόθησε, διεῖς τὰς πτέρυγας αὐτοῦ, ἐδέξατο αὐτὴς, καὶ ἀνέλαβεν αὐτοὺς ἐπὶ τῶν μεταφρένων αὐτοῦ.

Κύριος μόνος ἤγεν αὐτούς, καὶ οὐκ ἦν μετ' αὐτῶν Θεὸς ἀλλότριος.

Ἀνεβίβασεν αὐτοὺς ἐπὶ τὴν ἰσχὺν τῆς γῆς· ἐψώμισεν αὐτοὺς γεννήματα ἀγρῶν.

Ἐθήλασαν μέλι ἐκ πέτρας, καὶ ἔλαιον ἐκ σφραγῆς πέτρας.

Βούτυρον βοῶν, καὶ γάλα προβάτων, μετὰ στέατος ἀρνῶν καὶ κριῶν, υἰῶν ταύρων καὶ τράγων, μετὰ στέατος νεφρῶν πυροῦ, καὶ αἷμα σταφυλῆς ἐπιον οἶνον.

Καὶ ἔφαγεν Ἰακώβ, καὶ ἐνεπλήσθη, καὶ ἀπελάκτισεν ὁ ἡγαπημένος· ἐλιπαινῆθη, ἐπαχύνηθη, ἐπλατύνηθη, καὶ ἐγκατέλιπε Θεὸν τὸν ποιήσαντα αὐτὸν, καὶ ἀπέστη ἀπὸ Θεοῦ σωτῆρος αὐτοῦ.

Παρώξυνάν με ἐπ' ἀλλοτρίοις, καὶ ἐν βδελύγμασιν αὐτῶν ἐξεπίκρανάν με.

Ἔθυσαν δαιμονίοις, καὶ εἰς Θεῶν Θεοῖς, οἷς οὐκ ἤδειςαν· καινοὶ καὶ πρόσφατοι ἤκασιν, οὓς οὐκ ἤδειςαν οἱ πατέρες αὐτῶν.

Θεὸν τὸν γεννήσαντά σε ἐγκατέλιπες, καὶ ἐπέλαθου Θεοῦ τοῦ τρέφοντός σε.

Καὶ εἶδε Κύριος καὶ ἐξήλωσε, καὶ παρώξυνθη δι' ὀργὴν υἰῶν αὐτοῦ καὶ θυγατέρων.

Καὶ εἶπεν· Ἀποστρέψω τὸ πρόσωπόν μου ἀπ' αὐτῶν, καὶ δείξω τί ἔσται αὐτοῖς ἐπ' ἐσχάτων· ὅτι γενεὰ ἐξεστραμμένη ἐστίν· υἱοί, οἷς οὐκ ἔστι πίστις ἐν αὐτοῖς.

Αὐτοὶ παρεζήλωσάν με ἐπ' οὐ Θεῶν, παρώργισάν με ἐν τοῖς εἰδώλοις αὐτῶν· καὶ γὰρ παραζηλώσω αὐτοὺς ἐπ' οὐκ ἔθνει, ἐπὶ ἔθνει ἀσυνέτῳ παροργιῶ αὐτούς.

Ὅτι πῦρ ἐκκέκασται ἐκ τοῦ θυμοῦ μου, καυθήσεται ἕως Ἀἴθου κατωτάτου· καταφάγεται γῆν, καὶ τὰ γεννήματα αὐτῆς· φλέξει θεμέλια ὀρέων.

Συναΐξω εἰς αὐτοὺς κακά, καὶ τὰ βέλη μου συντελέσω εἰς αὐτούς.

Τηκόμενοι λιμῶ καὶ βρώσει ὀρνέων, καὶ ὀπισθότονος ἀνίατος ὀδόντας θηρίων ἔξαποσελῶ εἰς αὐτούς, μετὰ θυμοῦ συρόντων ἐπὶ τῆς γῆς.

Ἐξώθεν ἀτεκνώσει αὐτοὺς μάχαιρα, καὶ ἐκ τῶν ταμιείων φόβος· νεανίσκος σὺν παρθένῳ, θηλάζων μετὰ καθεστηκότος πρεσβύτου.

Εἶπα· Διασπερῶ αὐτούς· παύσω δὲ ἐξ ἀνθρώπων τὸ μνημόσυνον αὐτῶν.

Εἰ μὴ δὲ ὀργὴν ἐχθρῶν, ἵνα μὴ μακροχρονίσωσι, καὶ ἵνα μὴ συνεπιθῶνται οἱ ὑπεναντίοι· μὴ εἴπωσιν· Ἡ χεὶρ ἡμῶν ἡ ὑψηλὴ, καὶ οὐχὶ Κύριος ἐποίησε ταῦτα πάντα.

Ὅτι ἔθνος ἀπολωλεκὸς βουλήν ἐστι, καὶ οὐκ ἔστιν ἐν αὐτοῖς ἐπιστήμη, καὶ οὐκ ἐφρόνησαν συνιέναι.

Ταῦτα πάντα καταδεξάσθωσαν εἰς τὸν ἐπίοντα χρόνον.

Πῶς διώζεται εἰς χιλίης, καὶ δύο μετακινήσουσι μυριάδας, εἰ μὴ ὁ Θεὸς ἀπέδοτο αὐτούς;

Οὐ γάρ ἐστιν οἱ θεοὶ αὐτῶν, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν· οἱ δὲ ἐχθροὶ ἡμῶν ἀνόητοι.

Ἐκ γὰρ ἀμπέλων Σοδόμων ἡ ἄμπελος αὐτῶν, καὶ ἡ κληματὶς αὐτῶν ἐκ Γομόρρας· ἡ σταφυλὴ αὐτῶν, σταφυλὴ χολῆς, βότρυς πικρίας αὐτῶν.

Θυμὸς δρακόντων ὁ οἶνος αὐτῶν, καὶ θυμὸς ἀσπίδων ἀνίατος.

Οὐκ ἰδοὺ ταῦτα πάντα συνῆκται παρ' ἐμοί, καὶ ἐσφραγίσται ἐν τοῖς θησαυροῖς μου;

Ἐν ἡμέρᾳ ἐκδικήσεως ἀνταποδώσω, ἐν καιρῷ, ὅταν σφαλῆ ὁ ποῦς αὐτῶν· ὅτι ἐγγὺς ἡμέρα ἀπωλείας αὐτῶν, καὶ πάρεστιν ἔτοιμα ὑμῖν.

Ὅτι κρινεῖ Κύριος τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τοῖς δούλοις αὐτοῦ παρακληθήσεται.

Εἶδε γὰρ αὐτοὺς παραλελυμένους, καὶ ἐκλελοιπότες ἐν ἐπαγωγῇ, καὶ παρειμένους.

Καὶ εἶπε Κύριος· Ποῦ εἰσιν οἱ θεοὶ αὐτῶν, ἐφ' οἷς ἐπεποίθεισαν ἐπ' αὐτοῖς;

Ὡν τὸ στέαρ τῶν θυσιῶν αὐτῶν ἠσθίετε, καὶ ἐπίνετε τὸν οἶνον τῶν σπονδῶν αὐτῶν; Ἀναστήτωσαν καὶ βοηθησαίτωσαν ἡμῖν, καὶ γενηθήτωσαν ὑμῶν σκεπασταί.

Ἴδετε ἴδετε, ὅτι ἐγώ εἰμι, καὶ οὐκ ἔστι θεὸς πλὴν ἐμοῦ· ἐγὼ ἀποκτενῶ, καὶ ζῆν ποιήσω· πατάξω, καὶ γὰρ ἰάσομαι· καὶ οὐκ ἔστιν, ὃς ἐξελεῖται ἐκ τῶν χειρῶν μου.

Ὅτι ἀρῶ εἰς τὸν οὐρανὸν τὴν χεῖρά μου, καὶ ὁμοῦμαι τῇ δεξιᾷ μου, καὶ ἐρῶ· Ζῶ ἐγὼ εἰς τὸν αἰῶνα.

Ὅτι παροξυνῶ ὡς ἀστραπὴν τὴν μάχαιρά μου, καὶ ἀνδέξεται κρίματος ἡ χεὶρ μου, καὶ ἀνταποδώσω δίκην τοῖς ἐχθροῖς, καὶ τοῖς μισοῦσί με ἀνταποδώσω.

Μεθύσω τὰ βέλη μου ἀφ' αἵματος, καὶ ἡ μάχαιρά μου φάγεται κρέα, ἀφ' αἵματος τραυματιῶν καὶ αἰχμαλωσίας, ἀπὸ κεφαλῆς ἀρχόντων ἐθνῶν.

Εὐφράνθητε ἕρανοὶ ἅμα αὐτῷ, καὶ προσκυνησαίτωσαν αὐτῷ πάντες Ἄγγελοι Θεοῦ.

Εὐφράνθητε ἔθνη μετὰ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, καὶ ἐνισχυσαίτωσαν αὐτῷ πάντες υἱοὶ Θεοῦ· ὅτι τὸ αἷμα τῶν υἱῶν αὐτοῦ ἐκδικεῖται καὶ ἐκδικήσει καὶ ἀνταποδώσει δίκην τοῖς ἐχθροῖς, καὶ τοῖς μισοῦσιν αὐτὸν ἀνταποδώσει, καὶ ἐκκαθαριεῖ Κύριος τὴν γῆν τοῦ λαοῦ αὐτοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν.

Φ Δ Η Τ Ρ Ι Τ Η .

Προσευχὴ Ἄννης τῆς μητρὸς Σαμουὴλ τοῦ Προφήτου.

Α'. Βασιλειῶν. Κεφ. Β'.

Θεὸν γεραῖρει Στεῖρα τίκτουσα ξένως·

Ἄγιος εἶ, Κύριε, καὶ σὲ ὑμνεῖ τὸ πνεῦμά μου.

Ε'στερεώθη ἡ καρδιά μου ἐν Κυρίῳ, ὑψώθη κέρας μου ἐν Θεῷ μου, ἐπλατύνθη ἐπ' ἐχθρούς μου τὸ στόμα μου, εὐφράνθη ἐν σωτηρίῳ σου.

“Οτι οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς ὁ Κύριος, καὶ οὐκ ἔστιν δίκαιος ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ἅγιος πλήν σου.

Μὴ καυχᾶσθε, καὶ μὴ λαλεῖτε ὑψηλὰ εἰς ὑπεροχὴν· μηδὲ ἐξεληθέτω μεγαλορρημοσύνη ἐκ τοῦ στόματος ἡμῶν.

“Οτι Θεὸς γνώσεων Κύριος, καὶ Θεὸς ἐτοιμάζων ἐπιτηδεύματα αὐτοῦ.

Τόξον δυνατῶν ἠσθένησε, καὶ οἱ ἀσθενοῦντες περιεζώσαντο δύναμιν.

Πλήρεις ἄρτων ἠλαττώθησαν, καὶ οἱ πεινῶντες παρήκαν γῆν· ὅτι στεῖρα ἔτεκεν ἑπτὰ, καὶ ἡ πολλὴ ἐν τέκνοις ἠσθένησε.

Κύριος θανατοῖ καὶ ζωογονεῖ, κατὰ γαί εἰς Ἄδου, καὶ ἀνάγει.

Κύριος πτωχίζει καὶ πλουτίζει, ταπεινοῖ καὶ ἀνυψοῖ.

Ἄνιστά ἀπὸ γῆς πένητα, καὶ ἀπὸ κοπρίας ἐγείρει πτωχόν, τοῦ καθίσει αὐτὸν μετὰ δυναστῶν λαοῦ, καὶ θρόνου δόξης κατακληρονομῶν αὐτόν.

Εἰς Στίχους Η΄.

Διδούς εὐχὴν τῷ εὐχομένῳ, καὶ εὐλόγησεν ἔτη δικαίου.

“Οτι οὐκ ἐνισχύει δυνατὸς ἀνὴρ ἐν τῇ ἰσχυί αὐτοῦ· Κύριος ἀσθενῆ ποιήσει τὸν ἀντίδικον αὐτοῦ, Κύριος ἅγιος.

Εἰς Στίχους Σ΄.

Μὴ καυχᾶσθω ὁ σοφὸς ἐν τῇ σοφίᾳ αὐτοῦ, καὶ μὴ καυχᾶσθω ὁ δυνατὸς ἐν τῇ δυνάμει αὐτοῦ, καὶ μὴ καυχᾶσθω ὁ πλούσιος ἐν τῷ πλούτῳ αὐτοῦ.

Ἄλλ’ ἢ ἐν τούτῳ καυχᾶσθω ὁ καυχώμενος, ἐν τῷ συνιεῖν καὶ γινώσκειν τὸν Κύριον, καὶ ποιεῖν κρίμα καὶ δικαιοσύνην ἐν μέσῳ τῆς γῆς.

Εἰς Στίχους Δ΄.

Κύριος ἀνέβη εἰς οὐρανοὺς καὶ ἐβρόντησεν· αὐτὸς κρινεὶ ἄκρα γῆς, δίκαιος ὢν.

Καὶ δώσει ἰσχὺν τοῖς βασιλεῦσιν ἡμῶν, καὶ ὑψώσει κέρασ χριστῶν αὐτοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ω Δ Η Τ Ε Τ Α Ρ Τ Η .

Προσευχή Ἀββακούμ τοῦ Προφήτου · Κεφ. Γ'. 1.

Τὴν τοῦ Λόγου κένωσιν Ἀββακούμ φράσον.
Δόξα τῇ δυνάμει σου, Κύριε.

Κύριε, εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου, καὶ ἐφοβήθην· Κύριε, κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ ἐξέστην.

Ἐν μέσῳ δύο ζώων γνωσθήσῃ, ἐν τῷ ἐγγίξειν τὰ ἔτη ἐπιγνωσθήσῃ, ἐν τῷ παρεῖναι τὸν καιρὸν ἀναδειχθείσῃ, ἐν τῷ ταραχθῆναι τὴν ψυχὴν μου, ἐν ὀργῇ ἐλέους μνησθήσῃ.

Ὁ Θεὸς ἀπὸ Θαυμαῶν ἤξει, καὶ ὁ Ἅγιος ἐξ ὄρους κατασκίου δασέος.

Ἐκάλυψεν οὐρανοὺς, ἡ ἀρετὴ αὐτοῦ, καὶ τῆς αἰνέσεως αὐτοῦ πλήρης ἡ γῆ.

Καὶ φέγγος αὐτοῦ ὡς φῶς ἔσται· κέρατα ἐν χερσὶν αὐτοῦ, καὶ ἔθετο ἀγάπησιν κραταιὰν ἰσχύος αὐτοῦ.

Πρὸ προσώπου αὐτοῦ πορεύσεται λόγος, καὶ ἐξελεύσεται εἰς παιδείαν κατὰ πόδας αὐτοῦ.

Ἔστη, καὶ ἐσαλεύθη ἡ γῆ· ἐπέβλεψε, καὶ ἐτάκη ἔθνη.

Διεθρύβη τὰ ὄρη βία, ἐτάκησαν βουνοὶ αἰώνιοι, πορείας αἰώνιους αὐτοῦ ἀντὶ κόπων εἶδον.

Σκηνώματα Αἰθιόπων πτοηθήσονται, καὶ σκηναὶ γῆς Μαδιαίμ.

Μὴ ἐν ποταμοῖς ὠργίσθης Κύριε; μὴ ἐν ποταμοῖς ὁ θυμός σου, ἢ ἐν θαλάσῃ τὸ ὄρημά σου; ὅτι ἐπιβήσῃ ἐπὶ τοὺς ἵππους σου, καὶ ἡ ἵππασία σου σωτηρία.

Ἐντείκων ἐκτενεῖς τὸ τόξον σου ἐπὶ σκῆπτρα, λέγει Κύριος· ποταμῶν ραγήσεται γῆ.

Ὅφονται σε καὶ ὠδινήσῃσι λαοὶ, σκορπιζῶν ὕδατα πορείας· ἔδωκεν ἡ ἄβυσσὸς φωνὴν αὐτῆς, ὕψος φαντασίας αὐτῆς.

Ἐπήρθη ὁ ἥλιος, καὶ ἡ σελήνη ἔστη ἐν τῇ τάξει αὐτῆς· ὡς φῶς βολίδες σου πορεύσονται, εἰς φέγγος ἀστραπῆς ὀφθαλμῶν σου.

Ἐν ἀπειλῇ ὀλιγώσεις γῆν, καὶ ἐν θυμῷ κατάξεις ἔθνη.

Ἐξῆλθες εἰς σωτηρίαν λαοῦ σου, τοῦ σῶσαι τοὺς χριστούς σου ἐλήλυθας, ἔβαλες εἰς κεφαλὰς ἀνόμων θάνατον, ἐξήγειρας δεσμούς ἕως τραχήλου εἰς τέλος.

Διέκοψας ἐν ἐκστάσει κεφαλὰς δυναστῶν· σεισθήσονται ἐν αὐτοῖς, διανοίξῃσι χαλινὸς αὐτῶν, ὡς ὁ ἐσθίων πτωχὸς λάθρα.

Καὶ ἐπετίθασας εἰς θάλασσαν τοὺς ἵππους σου, ταράσσοντας ὕδατα πολλά.

Ἐφουλαξάμην, καὶ ἐπτοήθη ἡ καρδιά μου, ἀπὸ φωνῆς προσευχῆς χειλέων μου· καὶ εἰσῆλθε τρόμος εἰς τὰ ὀστά μου, καὶ ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ ἰσχὺς μου.

Ἀναπαύσομαι ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς μου, τοῦ ἀναβῆναί με εἰς λαὸν παροικίας μου.

Εἰς Στίχους Η΄.

Διότι συκῆ οὐ καρποφορήσει, καὶ οὐκ ἔστιν γεννήματα ἐν τοῖς ἀμπέλοις.

Ψεύσεται ἔργον ἐλαίας, καὶ τὰ πεδία οὐ ποιήσει βρωσιν.

Εἰς Στίχους Σ΄.

Ἐξέλιπον ἀπὸ βρωσεως πρόβατα, καὶ οὐχ ὑπάρξῃσι βόες ἐπὶ φάτναις.

Ἐγὼ δὲ ἐν τῷ Κυρίῳ ἀγαλλιάσομαι, χαρήσομαι ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου.

Εἰς Στίχους Δ΄.

Κύριος ὁ Θεός μου, δύναμίς μου, καὶ τάξει τοὺς πόδας μου εἰς συντέλειαν.

Καὶ ἐπὶ τὰ ὑψηλὰ ἐπιβιβᾶ με, τοῦ νικῆσαί με ἐν τῇ ὁδῷ αὐτοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ω Δ Η Π Ε Μ Π Τ Η .

Προσευχή Ἡσαΐου τοῦ Προφήτου. Κεφ. ΚΣ΄. 9.

Ἡσαΐου πρόρρησις, εὐχή τὸ πλεόν.

Κύριε ὁ Θεός ἡμῶν, εἰρήνην δὸς ἡμῖν.

Εκ νυκτὸς ὀρθρίζει τὸ πνεῦμά μου πρὸς σέ, ὁ Θεός, διότι φῶς τὰ προστάγματά σου ἐπὶ τῆς γῆς.

Δικαιοσύνην μάθετε οἱ ἐνοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς.

Πέπαυται γὰρ ὁ ἀσεβής· πᾶς, ὃς οὐ μὴ μάθῃ δικαιοσύνην ἐπὶ τῆς γῆς, ἀλήθειαν οὐ μὴ ποιήσει· ἀρθήτω ὁ ἀσεβής, ἵνα μὴ ἴδῃ τὴν δόξαν Κυρίου.

Κύριε, ὑψηλός σου ὁ βραχίων, καὶ οὐκ ἤδειςαν· γνόντες δέ, αἰσχυνθήτωσαν.

Ζῆλος λήψεται λαὸν ἀπαιδευτον, καὶ νῦν πῦρ τῆς ὑπεναντίους ἔδεται.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, εἰρήνην δὸς ἡμῖν· πάντα γὰρ ἀπέδωκας ἡμῖν.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, κτῆσαι ἡμᾶς· Κύριε, ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν.

Οἱ δὲ νεκροὶ ζῶν οὐ μὴ ἴδωσιν, οὐδὲ ἰατροὶ οὐ μὴ ἀναστήσουσι· διὰ τοῦτο ἐπήγαγες, καὶ ἀπώλεσας, καὶ ἦρας πᾶν ἄρσεν αὐτῶν,

Εἰς Στίχους Η'.

Πρόσθεσ αὐτοῖς κακὰ, Κύριε, πρόσθεσ αὐτοῖς κακὰ τοῖς ἐνδόξοις τῆς γῆς.

Κύριε, ἐν θλίψει ἐμνήσθημέν σου· ἐν θλίψει μικρᾶ ἢ παιδεία σου ἡμῖν.

Εἰς Στίχους Σ'.

Καὶ ὡς ἡ ὠδίνουσα ἐγγίζει τοῦ τεκεῖν, καὶ ἐπὶ τῇ ὠδίνι αὐτῆς ἐκέκραγεν, οὕτως ἐγενήθημεν τῷ ἀγαπητῷ σου.

Διὰ τὸν φόβον σε, Κύριε, ἐν γαστρὶ ἐλάθομεν, καὶ ὠδινήσαμεν, καὶ ἐτέκομεν πνεῦμα σωτηρίας, ὃ ἐποιήσαμεν ἐπὶ τῆς γῆς.

Οὐ πεσοῦμεθα, ἀλλὰ πεσῦνται οἱ ἐνοικῶντες ἐπὶ τῆς γῆς.

Εἰς Στίχους Δ'.

Ἀναστήσονται οἱ νεκροὶ, καὶ ἐγερθήσονται οἱ ἐν τοῖς μνημείοις, καὶ εὐφρανθήσονται οἱ ἐν τῇ γῇ.

Ἡ γὰρ δρόσος ἡ παρα σου ἴαμα αὐτοῖς ἔστιν, ἡ δὲ γῆ τῶν ἀσεβῶν πεσεῖται.

Βαδίζε λαός μου, εἴσελθε εἰς τὸ ταμεῖόν σου, ἀπόκλεισον τὴν θύραν σου, ἀποκρύβηθι μικρὸν ὅσον ὅσον, ἕως ἂν παρέλθῃ ἡ ὀργὴ Κυρίου.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ω Δ Η Β Κ Τ Η .

Προσευχή Ἰωνᾶ τοῦ Προφήτου . Κεφ. Β'. 2.

Ἐκ θηρός ἐκραύγαζεν Ἰωνᾶς λέγων·
Ὡς τὸν Προφήτην Ἰωνᾶν, σῶσον ἡμᾶς, Κύριε .

Ε'βόησα ἐν θλίψει μου πρὸς Κύριον τὸν Θεόν μου, καὶ εἰσήκουσέ μου· ἐκ καιλίας Ἄδου κραυγῆς μου ἤκουσας φωνῆς μου .
Ἀπέρριψάς με εἰς βάθη καρδίας θαλάσσης, καὶ ποταμοὶ ἐκύκλωσάν με .

Πάντες οἱ μετεωρισμοί σου, καὶ τὰ κύματά σου ἐπ' ἐμέ διήλθον .

Κἀγὼ εἶπον· Ἀπῶσμαι ἐξ ὀφθαλμῶν σου· ἄρα προσθήσω τοῦ ἐπιβλέψαι με πρὸς ναὸν τὸν ἅγιόν σου ;

Εἰς Στίχους Η' .

Περιεχύθη μοι ὕδωρ ἕως ψυχῆς μου, ἄβυσσος ἐκύκλωσέ με ἐσχάτη· ἔδου ἡ κεφαλή μου εἰς σχισμὰς ὀρέων, κατέβην εἰς γῆν, ἧς οἱ μοχλοὶ αὐτῆς κάτοχοι αἰώνιοι .

Καὶ ἀναβήτω ἐκ φθορᾶς ἡ ζωή μου πρὸς σέ, Κύριε ὁ Θεός μου .

Εἰς Στίχους Σ' .

Ἐν τῷ ἐκλείπειν ἐξ ἐμοῦ τὴν ψυχὴν μου, τοῦ Κυρίου ἐμνήσθην· καὶ ἔλθοι πρὸς σέ ἡ προσευχή μου πρὸς ναὸν τὸν ἅγιόν σου .

Εἰς Στίχους Δ' .

Φυλασσόμενοι μάταια καὶ ψευδῆ, ἔλεον αὐτοῖς ἐγκατέλιπον .

Ἐγὼ δὲ μετὰ φωνῆς αἰνέσεως καὶ ἑξομολογήσεως θύσω σοι· ὅσα κῆξάμην ἀποδώσω σοι εἰς σωτηρίαν μου τῷ Κυρίῳ .

Δόξα, καὶ νῦν .

Ω Δ Η Ε Β Δ Ο Μ Η .

Προσευχὴ τῶν ἁγίων Τριῶν Παιδῶν. Δαν. Κεφ. Γ'.

Αἶνος φλόγα σθένυσι τῶν τριῶν Νέων.
Τῶν Πατέρων καὶ ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνε-
τὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὅτι δίκαιος εἶ ἐπὶ πᾶσιν, οἷς ἐποίησας ἡμῖν· καὶ πάντα
τὰ ἔργα σου ἀληθινὰ, καὶ εὐθεῖαι αἱ ὁδοί σου, καὶ πᾶσαι αἱ
κρίσεις σου ἀληθεῖς.

Καὶ κρίματα ἀληθείας ἐποίησας κατὰ πάντα, ἃ ἐπήγαγες
ἡμῖν, καὶ ἐπὶ τὴν πόλιν τὴν ἁγίαν τὴν τῶν Πατέρων ἡμῶν
Ἱερουσαλήμ· ὅτι ἐν ἀληθείᾳ καὶ κρίσει ἐπήγαγες ταῦτα πάν-
τα ἐφ' ἡμᾶς, διὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν.

Ὅτι ἠμάρτομεν, καὶ ἠνομήσαμεν ἀποστῆναι ἀπὸ σοῦ, καὶ
ἐξημάρτομεν ἐν πᾶσι, καὶ τῶν ἐντολῶν σου οὐκ ἠκούσαμεν,
οὐδὲ συνετηρήσαμεν, οὐδὲ ἐποίησαμεν, καθὼς ἐνετείλω ἡμῖν,
ἵνα εὖ ἡμῖν γένηται.

Καὶ πάντα ὅσα ἐποίησας ἡμῖν, καὶ πάντα ὅσα ἐπήγαγες
ἡμῖν, ἐν ἀληθινῇ κρίσει ἐποίησας· καὶ παρέδωκας ἡμᾶς εἰς
χειρας ἐχθρῶν ἀνόμων, ἐχθίστων ἀποστατῶν, καὶ βασιλεῖ
ἀδίκῳ, καὶ πονηροτάτῳ παρὰ πᾶσαν τὴν γῆν.

Καὶ νῦν οὐκ ἔστιν ἡμῖν ἀνοιξαι τὸ στόμα ἡμῶν· αἰσχύ-
νη καὶ ὄνειδος ἐγενήθημεν τοῖς δούλοις σου, καὶ τοῖς σεβομέ-
νοις σε.

Μὴ δὴ παραδώῃς ἡμᾶς εἰς τέλος διὰ τὸ ὄνομά σου τὸ ἁ-
γιον, καὶ μὴ διασκεδάσῃς τὴν διαθήκην σου, καὶ μὴ ἀποστή-
σῃς τὸ ἔλεός σου ἀφ' ἡμῶν, διὰ Ἀβραάμ τὸν ἠγαπημένον
ὑπὸ σοῦ, καὶ διὰ Ἰσαάκ τὸν δούλόν σου, καὶ Ἰσραὴλ τὸν
ἁγιόν σου.

Οἷς ἐλάλησας πληθύναι τὸ σπέρμα αὐτῶν, ὡς τὰ ἄστρα
τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ὡς τὴν ἄμμον τὴν παρὰ τὸ χεῖλος τῆς
θαλάσσης.

Ὅτι, Δέσποτα, ἐσμικρύνθημεν παρά πάντα τὰ ἔθνη καὶ ἐσμὲν ταπεινοὶ ἐν πάσῃ τῇ γῆ σήμερον διὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν.

Καὶ οὐκ ἔστιν ἐν τῷ καιρῷ τούτῳ ἄρχων, καὶ προφήτης, καὶ ἡγούμενος· οὐδὲ ὀλοκαύτωσις, οὐδὲ θυσία, οὐδὲ προσφορά, οὐδὲ θυμίαμα· οὐ τόπος τοῦ καρπῶσαι ἐνώπιόν σου, καὶ εὐρεῖν ἔλεος.

Ἄλλ' ἐν ψυχῇ συντετριμμένη, καὶ πνεύματι ταπεινώσεως προσδεχθείημεν.

Ὡς ἐν ὀλοκαυτώμασι κριῶν καὶ ταύρων, καὶ ὡς ἐν μυριάσιν ἀρνῶν πίωνων οὕτω γενέσθω ἡ θυσία ἡμῶν εὐπρόσδεκτος ἐνώπιόν σου σήμερον, καὶ ἐκτελείσθω ὀπισθέν σου· ὅτι οὐκ ἔστιν αἰσχύνῃ τοῖς πεποιθόσιν ἐπὶ σέ.

Καὶ νῦν ἐξακολουθοῦμεν ἐν ὅλῃ καρδίᾳ, καὶ φοβήμεθά σε, καὶ ζητοῦμεν τὸ πρόσωπόν σου· μὴ καταισχύνης ἡμᾶς.

Ἄλλὰ ποιήσον μεθ' ἡμῶν κατὰ τὴν ἐπιείκειάν σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους σου.

Ἐξελοῦ ἡμᾶς κατὰ τὰ θαυμασία σου, καὶ δὸς δόξα τῷ ὀνόματί σου, Κύριε.

Καὶ ἐντραπίησαν πάντες οἱ ἐνδεκνύμενοι τοῖς δούλοις σε κακὰ, καὶ καταισχυνθείησαν ἀπὸ πάσης δυναστείας, καὶ ἡ ἰσχὺς αὐτῶν συντριβείη.

Καὶ γνώτωσαν, ὅτι σὺ εἶ Κύριος, Θεὸς μόνος, καὶ ἔνδοξος ἐφ' ὅλην τὴν οἰκουμένην.

Καὶ οὐ διέλιπον οἱ ἐμβαλόντες αὐτοὺς ὑπηρέται τοῦ Βασιλέως καίοντες τὴν κάμινον νάφθη, καὶ πίσση, καὶ στυππίω, καὶ κληματίδι.

Καὶ διεχεῖτο ἡ φλόξ ἐπάνω τῆς καμίνου ἐπὶ πήχεις τεσσαράκοντα ἐννέα· καὶ διώδευσε, καὶ ἐνεπύρισε, οὓς εὔρε περι τὴν κάμινον τῶν Χαλδαίων.

Ὁ δὲ Ἄγγελος Κυρίου συγκατέβη ἅμα τοῖς περὶ τὸν Ἀζαρίαν εἰς τὴν κάμινον, καὶ ἐξετίναξε τὴν φλόγα τοῦ πυρὸς ἐκ τῆς καμίνου.

Καὶ ἐποίησε τὸ μέσον τῆς καμίνου, ὡς πνεῦμα δρόσου διασυρίζον· καὶ οὐχ ἤψατο αὐτῶν τοκαθόλου τὸ πῦρ, οὐδὲ ἐλύπησεν, οὐδὲ παρηνώχλησεν αὐτούς.

Τότε οἱ τρεῖς, ὡς ἐξ ἑνὸς στόματος, ὕμνουں, καὶ εὐλόγουں,
καὶ ἐδόξαζον τὸν Θεὸν ἐν τῇ καμίνῳ λέγοντες·

Ἡ τῶν τριῶν ὕμνησις, ἣν ἤδον Νέοι.

Εἰς Στίχους Η΄.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ ὑπερύμνητος καὶ ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας.

Καὶ εὐλογημένον τὸ ὄνομα τῆς δόξης σου τὸ ἅγιον, τὸ ὑπερύμνητον καὶ ὑπερυψούμενον εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εἰς Στίχους Σ΄.

Εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ ναῶ τῆς ἀγίας δόξης σου, ὁ ὑπερύμνητος καὶ ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογημένος εἶ ὁ βλέπων ἀβύσσους, ὁ καθήμενος ἐπὶ τῶν Χερσβίμ, ὁ ὑπερύμνητος καὶ ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εἰς Στίχους Δ΄.

Εὐλογημένος εἶ ὁ ἐπὶ Θρόνου δόξης τῆς Βασιλείας σου, ὁ ὑπερύμνητος καὶ ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ στερεώματι τοῦ οὐρανοῦ, ὁ ὑπερύμνητος καὶ ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ω Δ Η Ο Γ Δ Ο Η.

Ἦμνος τῶν ἀγίων τριῶν Παίδων.

Τὸν Δεσπότην ὕμνησον ἢ κτιστῶν φύσις.

Τὸν Κύριον ὕμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον· ὕμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, Ἄγγελοι Κυρίου, οὐρανοὶ Κυρίου, τὸν Κύριον· ὕμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, ὕδατα πάντα τὰ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις Κυρίου, τὸν Κύριον· ὕμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, ἥλιος καὶ σελήνη, ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, πᾶς ὄμβρος καὶ δρόσος, πάντα τὰ πνεύματα τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, πῦρ καὶ καῦμα, ψύχος καὶ καύσων, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, δρόσοι καὶ νεφετοὶ, πάγοι καὶ ψύχος, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, πάχνη καὶ χιόνες, ἀστραπαὶ καὶ νεφέλαι τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, φῶς καὶ σκότος, νύκτες καὶ ἡμέραι, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, γῆ, ὄρη καὶ βουνοὶ, καὶ πάντα τὰ φερόμενα ἐν αὐτῇ, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, πηγαὶ, θάλασσα καὶ ποταμοὶ, κῆτη καὶ πάντα τὰ κινούμενα ἐν τοῖς ὕδασι, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εἰς Στίχους Η'.

Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων, εὐλογεῖτω Ἰσραὴλ τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εἰς Στίχους Θ'.

Εὐλογεῖτε, ἱερεῖς Κυρίου, δοῦλοι Κυρίου, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, πνεύματα καὶ ψυχαὶ Δικαίων, ὅσοι καὶ ταπεινοὶ τῇ καρδίᾳ, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εἰς Στίχους Δ'.

Εὐλογεῖτε, Ἀνανία, Ἀζαρία, καὶ Μισαήλ, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, Ἀπόστολοι, Προφῆται, καὶ Μάρτυρες Κυρίου, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ ἅγιον Πνεῦμα, τὸν Κύριον ὑμνοῦμεν καὶ ὑπερυψοῦμεν αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ω Δ Η Ε Ν Ν Α Τ Η .

ᾠδὴ τῆς Θεοτόκου. Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. Κεφ. 46.

Τὸν Υἱὸν ὑμνεῖ καὶ Θεὸν Μήτηρ Κόρη.

Τὴν Θεοτόκον ἐν ὕμνοις μεγαλύνωμεν.

Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου.

Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ Δυνατὸς, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ· καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεάν καὶ γενεάν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.

Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοίᾳ καρδίας αὐτῶν.

Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων, καὶ ὑψωσε ταπεινοὺς· πεινῶντας ἐπέπλησεν ἀγαθῶν, καὶ πλουτοῦντας ἐξάπέστειλε κενούς.

Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς Πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ, καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

Προσευχὴ Ζαχαρίου, τοῦ πατρὸς τοῦ Προδρόμου.

Λουκ. Α'. 68.

Ὁ Ζαχαρίας εὐλογεῖ παιδὸς τόκον.

Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, ὅτι ἐπεσκέψατο, καὶ ἐποίησε λύτρωσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ.

Καὶ ἤγειρε κέρας σωτηρίας ἡμῖν, ἐν τῷ οἴκῳ Δαυὶδ τοῦ παιδὸς αὐτοῦ.

Καθὼς ἐλάλησε διὰ στόματος τῶν ἁγίων, τῶν ἀπ' αἰῶνος Προφητῶν αὐτοῦ.

Σωτηρίαν ἐξ ἐχθρῶν ἡμῶν, καὶ ἐκ χειρὸς πάντων τῶν μισούντων ἡμᾶς.

Ποιῆσαι ἔλεος μετὰ τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ μνησθῆναι διαθήκης ἁγίας αὐτοῦ.

Εἰς Στίχους Η'.

Ὁρκον, ὃν ὤμοσε πρὸς Ἀβραάμ τὸν πατέρα ἡμῶν, τοῦ δοῦναι ἡμῖν ἀφόβως, ἐκ χειρὸς τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν ῥυσθέντας.

Λατρεύειν αὐτῷ ἐν ὁσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ ἐνώπιον αὐτοῦ, πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Εἰς Στίχους Θ'.

Καὶ σὺ, Παιδίον, Προφήτης Ὑψίστου κληθήσῃ· προπορεύσῃ γὰρ πρὸ προσώπου Κυρίου ἐτοιμάσαι ὁδοὺς αὐτοῦ.

Τοῦ δοῦναι γκῶσιν σωτηρίας τῷ λαῷ αὐτοῦ, ἐν ἀφέσει ἁμαρτιῶν αὐτῶν, διὰ σπλάγγνα ἐλέους Θεοῦ ἡμῶν.

Εἰς Στίχους Δ'.

Ἐν οἷς ἐπεσκέψατο ἡμᾶς Ἀνατολὴ ἐξ ὕψους, ἐπιφάναίε τοῖς ἐν σκᾶτι καὶ σκιᾷ θανάτου καθημένοις.

Τοῦ κατευθῆναι τοὺς πόδας ἡμῶν εἰς ὁδὸν εἰρήνης.

Δόξα, καὶ νῦν.

Εἰ μὲν οὖν ἔστι Κυριακὴ μετὰ τὸν Εἰρμόν, τὸ ἄξιόν ἐστι· εἰ δέ ἐστι Κυριακὴ, μετὰ τὴν Καταβασίαν, Συναπτὴ· τὸ ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ τὸ Ἐωθινὸν Ἐξαποστειλάριον. Εἰ δέ ἐστι Τεσσαρακοστὴ, λέγομεν τὰ Φωταγωγικά κατὰ τὸν τυχόντα Ἦχον· τὴν δὲ συμπλήρωσιν ἐκάστου Φωταγωγικοῦ ποιούμεν οὕτω·

Τῇ Δευτέρᾳ.

Προστασίαις Κύριε τῶν Ἀσωμάτων, καὶ σῶσόν με.

Τῇ Τρίτῃ.

Πρεσβείαις Κύριε τοῦ Προδρόμου, καὶ σῶσόν με.

Τῇ Τετάρτῃ, καὶ Παρασκευῇ.

Δυναμίει Κύριε τοῦ Σταυροῦ σου, καὶ σῶσόν με.

Τῇ Πέμπτῃ.

Πρεσβείαις Κύριε τῶν Ἀποστόλων, καὶ σῶσόν με.

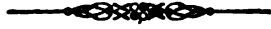
Τῷ Σαββάτῳ λέγομεν αὐτὸ δις.

Ἐν μὲν τῷ πρώτῳ.

Πρεσβείαις Κύριε τῶν Ἁγίων σου, καὶ σῶσόν με.

Ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ.

Πρεσβείαις Κύριε τῆς Θεοτόκου, καὶ σῶσόν με.

ΦΩΤΑΓΩΓΙΚΑ ΚΑΤ' ΗΧΟΝ

ΕΚ Γ'. ΥΑΛΛΟΜΕΝΑ.

Ἦχος α'.

Ο τὸ φῶς ἀνατέλλων, Κύριε, τὴν ψυχὴν μου καθάρισον ἀπὸ πάσης ἀμαρτίας, προστασίαις τῶν Ἀσωμάτων, καὶ σῶσόν με.

Ἦχος β'.

Τὸ φῶς σου τὸ αἶδιον ἐξαπόστειλον, Κύριε, καὶ φώτισον τὰ ὄμματα τὰ κρυπτὰ τῆς καρδίας μου, προστασίαις τῶν Ἀσωμάτων, καὶ σῶσόν με.

Ἦχος γ'.

Εξαπόστειλον τὸ φῶς σου, Χριστέ ὁ Θεός, καὶ φώτισον τὴν καρδίαν μου, προστασίαις τῶν Ἀσωμάτων, καὶ σῶσόν με.

Ἦχος δ'.

Ο τὸ φῶς ἀνατέλλων τῷ κόσμῳ σου, τὴν ἐν σκότει ψυχὴν μου ὑπάρχουσαν, ἀπὸ πάσης ἀμαρτίας καθάρισον, προστασίαις τῶν Ἀσωμάτων, καὶ σῶσόν με.

Ἦχος πλ. α'.

Φωτοδότα Κύριε, ἐξαπόστειλον τὸ φῶς σου, καὶ φώτισον τὴν καρδίαν μου, προστασίαις τῶν Ἀσωμάτων, καὶ σῶσόν με.

Ἦχος πλ. β'.

Προστασίαις Κύριε τῶν Ἀσωμάτων, κατάπεμψον ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὸ φῶς σου τὸ αἶδιον.

Ἦχος βαρὺς.

Προστασίαις Κύριε τῶν Ἀσωμάτων, φῶς κατάπεμψον ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, διὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Ἦχος πλ. δ'.

Φ ὡς ὑπάρχων Χριστέ, φώτισόν με ἐν σοί, προσαίαις τῶν Ἄσωμάτων καὶ σῶσόν με.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

ΤΗΣ ΟΛΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Τῆ Δευτέρα. Αὐτόμελον, Ἦχος γ'.

Ο οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς, κατακοσμήσας ὡς Θεός, καὶ διὰ τῶν σῶν Ἀγγέλων, πᾶσαν τὴν γῆν φωταγωγῶν, Δημιουργέ τῶν ἀπάντων, τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε σῶζε.

Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Ο γλυκασμὸς τῶν Ἀγγέλων, τῶν Σλιβομένων ἢ χαρὰ, Χριστιανῶν ἢ προστάτις, Παρθένε Μήτηρ Κυρίου, ἀντιλαβοῦ μου καὶ ῥῦσαι, τῶν αἰωνίων βασάνων.

Τῆ Τρίτη. Ἦχος γ'. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς.

Τὸν Πρεδρομον Ἰωάννην, καὶ Βαπτιστὴν τοῦ Σωτῆρος, τῶν ἐν Προφήταις Προφήτην, καὶ τῆς ἐρήμου τὸ θρέμμα, τῆς Ἐλισάβητ τὸν γόνον, ἀνευφημήσωμεν πάντες.

Θεοτοκίον. Ὁ γλυκασμὸς τῶν Ἀγγέλων (ὡς ἄνω).

Τῆ Τετάρτη, καὶ Παρασκευῇ. Ἦχος β'.

Σταυρὸς, ὁ φυλαξ πάσης τῆς οἰκουμένης· Σταυρὸς, ἡ ὠραιότης τῆς Ἐκκλησίας· Σταυρὸς, βασιλέων τὸ κραταίωμα· Σταυρὸς, πιζῶν τὸ σήριγμα· Σταυρὸς, Ἀγγέλων ἡ δόξα, καὶ τῶν δαιμόνων τὸ τραῦμα.

Σταυροθεοτοκίον. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς.

Εν τῷ Σταυρῷ παρεστῶσα, ἢ σὲ ἀσπόρως τεκοῦσα, καὶ θρηνηδοῦσα ἐβόα· Οἴμοι γλυκύτατον τέκνον! πῶς ἔδυσ ἐξ ὀφθαλμῶν μου; πῶς ἐν νεκροῖς ἐλογίσθης;

Τῆ Πέμπτη. Ἦχος β'. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Εἰς πᾶσαν τὴν ὑφήλιον, δραμόντες ἐκηρύξατε, τὴν τοῦ Χριστοῦ ἐκ Παρθένου, ἀγίαν σάρκωσιν ὄντως, ἐκ πλάνης ἐπιστρέφοντες, τὰ ἔθνη καὶ φωτίζοντες, καὶ πάντα ἐκδιδάσκοντες, Τριάδα σέβειν ἀγίαν, Ἀπόστολοι τοῦ Σωτῆρος.

Ὅμοιον.

Τὸν μέγαν ἀρχιποίμενα, καὶ ἱεράρχην ἅπαντες, τὸν πρόεδρον τῶν Μυρέων, Νικόλαον εὐφημοῦμεν· πολλοὺς γὰρ ἀνδράς ἔσωσεν, ἀδίκως θνήσκειν μέλλοντας· καὶ Βασιλεῖ ὀπτάνεται, σὺν Ἀβλαβίῳ κατ' ὄναρ, λύων τὴν ἀδικον ψῆφον.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Μαρία καθαρῳτάτον, χρυσοῦν θυμιατήριον, τῆς ἀχωρήτου Τριάδος, δοχεῖον γεγεννημένη· ἐν ᾧ Πατὴρ νυδόκησεν, ὁ δὲ Υἱὸς ἐσκήνωσε, καὶ Πνεῦμα τὸ πανάγιον, ἐπισκιάσαν σοι Κόρη, ἀνέδειξε Θεοτόκον.

Τῷ Σαββάτῳ. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς.

Ο καὶ νεκρῶν καὶ ζώντων, ἐξουσιάζων ὡς Θεός, καὶ δια τῶν σῶν Ἀγίων, πᾶσαν τὴν γῆν φωταγωγῶν, Δημιουργέ τῶν ἀπάντων, τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε σῶζε.

Ἡμεῖς ἐν σοὶ καυχώμεθα Θεοτόκε, καὶ πρὸς Θεόν σε ἔχομεν προστασίαν· ἔκτεινόν σου τὴν χεῖρα τὴν ἀμαχον, καὶ θραῦσον τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν· σοῖς ἐξαπέστειλον δούλοις, βοήθειαν ἐξ Ἀγίου.

Καὶ εὐθὺς οἱ Αἴνιοι. Εἰ μὲν ἔστιν Κυριακὴ, ἢ Δεσποτικὴ Ἐορτὴ, ἢ Ἅγιος ἔχων μεγάλην Δοξολογίαν, ψάλλεται οὕτω τὸ. Πᾶσα πνοή, εἰς τὸν τυχόντα Ἦχον.

Πᾶσα πνοή αἰνεσάτω τὸν Κύριον. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ. Εἰδ' ἄλλη ἡμέρα, οὕτω.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΗ'. 148.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν, πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν πᾶσαι αἱ Δυναμίεις αὐτοῦ. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἥλιος καὶ σελήνη· αἰνεῖτε αὐτὸν, πάντα τὰ ἄστρα καὶ τὸ φῶς.

Αἰνεῖτε αὐτὸν, οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν, καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ὑπεράνω τῶν ἕβρανῶν· αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου.

Ὅτι αὐτὸς εἶπε, καὶ ἐγενήθησαν· αὐτὸς ἐνετείλατο, καὶ ἐκτίσθησαν.

Ἔστησεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὴν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· πρόσταγμα ἔθετο, καὶ οὐ παρελεύσεται.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῆς γῆς, δράκοντες, καὶ πᾶσαι ἄβυσσοι.

Πῦρ, χάλαζα, χιῶν, κρύσταλλος, πνεῦμά καταιγίδος, τὰ ποιῶντα τὸν λόγον αὐτοῦ.

Τὰ ὄρη καὶ πάντες οἱ βουνοὶ, ξύλα καρποφόρα, καὶ πᾶσαι κέδροι.

Τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη, ἑρπετὰ καὶ πετεινὰ πτερωτά.

Βασιλεῖς τῆς γῆς, καὶ πάντες λαοί, ἄρχοντες καὶ πάντες κριταὶ γῆς.

Νεανίσκοι καὶ παρθένοι, πρεσβύτεροι μετὰ νεωτέρων, αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ μόνου.

Ἡ ἐξομολόγησις αὐτοῦ ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ, καὶ ὑψώσει κέρας λαοῦ αὐτοῦ.

Ὕμνος πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, λαῶ ἐγγίζοντι αὐτῷ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΘ΄. 449.

Αἴσατε τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινόν· ἡ αἴνεσις αὐτοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ ὁσίων.

Εὐφρανθήτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τῷ ποιήσαντι αὐτὸν, καὶ υἱοὶ Σιών ἀγαλλιάσθωσαν ἐπὶ τῷ Βασιλεῖ αὐτῶν.

Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν χορῷ, ἐν τυμπάνῳ καὶ ψαλτηρίῳ ψαλλάτωσαν αὐτῷ.

Ὅτι εὐδοκεῖ Κύριος ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ, καὶ ὑψώσει πραεῖς ἐν σωτηρίᾳ.

Καυχῆσονται ὅσιον ἐν δόξῃ, καὶ ἀγαλλιάσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν.

Αἱ ὑψώσεις τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν, καὶ ῥομφαίαι δίστομα ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν.

Τοῦ ποιῆσαι ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἐλέγμους ἐν τοῖς λαοῖς.

Τοῦ δῆσαι τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἐν πέδαις, καὶ τοὺς ἐνδόξους αὐτῶν ἐν χεῖροπέδαις σιδηραῖς.

Τὸ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρίμα ἔγγραπτον. Δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΝ΄ 150.

Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ὀστερώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα·

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργάνῳ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσαι πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Εἰ δέ ἐστι Κυριακὴ λέγε καὶ τοὺς ἐφεξῆς δύο Στίχους.

Στίχ. Α΄. Ἀνάστηθι, Κύριε, ὁ Θεὸς μου, ὑψωθήτω ἡ χεὶρ σου, μὴ ἐπιλάβῃ τῶν πενήτων σου εἰς τέλος.

Στίχ. Β΄. Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, διηγήσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου.

Δόξα, τὸ Ἑωθινόν. Καὶ νῦν, τὸ παρὸν Θεοτοκίον.

Υπερευλογημένη ὑπάρχεις, Θεοτόκε Παρθένε· διὰ γὰρ τοῦ ἐκ σοῦ σαρκωθέντος ὁ Ἄδης ἠχμαλώτισται, ὁ Ἄδὰμ ἀνακέκληται, ἡ κατάρρα νενέκρωται, ἡ Εὐὰ ἠλευθέρωται, ὁ θάνατος τεθανάτωται, καὶ ἡμεῖς ἐζωοποιήθημεν. Διὸ ἀνυμνοῦντες βοῶμεν· Εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ οὕτως εὐδοκήσας, δόξα σοι.

Δόξα σοι τῷ δείξαντι τὸ φῶς.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Ἦμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε Βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ· Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ καὶ ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρὸς, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν ὁ καθηήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ ὁ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρὸς. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Ἐκ Γ'.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθη ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα· Κύριε, ἐλέησόν με, ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σέ κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημα σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς, ἐν τῷ φωτί σου ὁψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἐκ Γ'.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Εἶτα ψάλλεται γεγονωτέρᾳ φωνῇ.

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Εἰ δέ ἐστι Τεσσαρακοστή, ἢ ἄλλη ἡμέρα, μὴ ἔχουσα Δοξολογίαν μεγάλην, μετὰ τὸ εἰς τοὺς Αἴνους, Δόξα, καὶ νῦν, λέγομεν οὕτω·

Σοὶ δόξα πρέπει, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Ὑμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε Βασιλεῦ, ἐπιθράνιε Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ· Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνός τοῦ Θεοῦ ὁ Υἱός τοῦ Πατρὸς, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ ὁ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρὸς. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα· Κύριε, ἐλέησόν με, ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον· διδάξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημα σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρα σοὶ πηγὴ ζωῆς, ἐν τῷ φωτί σου ὀψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεός τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γενοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, διδάξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ Ἅγιε φώτισόν με τοῖς δικαιομασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεὺς τὸ Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ. Εἶτα τὰ τῆς Ὀκτωήχου Στιχηρὰ μετὰ τῶν Στίχων αὐτῶν.

Στίχος Α΄.

Ενεπλήσθημεν τὸ πρῶτῳ τοῦ ἐλέους σου, Κύριε, καὶ ἠγαλλιασάμεθα, καὶ εὐφράνθημεν ἐν πάσαις ταῖς ἡμέραις ἡμῶν. Εὐφρανθείημεν, ἀνθ' ὧν ἡμερῶν ἐταπείνωσας ἡμᾶς, ἐτῶν ὧν εἶδομεν κακά· καὶ ἴδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου καὶ ἐπὶ τὰ ἔργα σου, καὶ ὁδήγησον τοὺς υἱοὺς αὐτῶν.

Στίχος Β΄.

Καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὸ ἔργον τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ Ἰδιόμελον, εἰ ἔστιν. Εἶτα τὸ·

Αγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, καὶ ψάλλειν τὸ ὄνοματί σου, Ὑψιστε· Τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρῶτῳ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα.

Μεθ' οὗ, Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σου ἔστι. Τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἡμέρας. Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὁ Ἱερεὺς· Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεὸς, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ τὰ λοιπά· καὶ μετὰ τὴν Ἐκφώνησιν. Σοφία· καὶ ἡμεῖς στερεοῦμεν τοὺς Βασιλεῖς. Εἶτα τὸ, Δεῦτε προσκυνήσωμεν, Γ'. Μετανοίας Γ'. καὶ τὴν Α'. Ὡραν. Εἰ δέ ἔστι Τεσσαρακοστή, μετὰ τὸ· Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, καὶ τὸ Τρισάγιον, λέγομεν τὸ παρὸν Ἀπολυτίκιον.

Εν τῷ Ναῷ ἐστῶτες τῆς δόξης σου, ἐν οὐρανῷ ἐσθάναι νομίζομεν. Θεοτόκε, πύλη ἐπουράνιε, ἀνοιξον ἡμῖν τὴν θύραν τοῦ ἐλέους σου.

Εἶτα, τὸ, Κύριε ἐλέησον. Μ'. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ. Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, Πάτερ.

Ὁ Ἱερεύς· Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάν-
τοτε, νῦν, καὶ αἰεί. Καὶ ἡμεῖς λέγομεν τό·

Επουράνιε Βασιλεῦ, τοὺς πιστοὺς Βασιλεῖς ἡμῶν στερέω-
σον· τὴν Πίστιν στήριξον· τὰ ἔθνη πράυνον· τὸν κό-
σμον εἰρήνευσον· τὴν ἀγίαν Μοῆν ταύτην καλῶς διαφυλά-
ξον· τοὺς προαπελθόντας πατέρας, καὶ ἀδελφούς ἡμῶν ἐν
σκηναῖς Δικαίων τάξον· καὶ ἡμᾶς ἐν μετανοίᾳ καὶ ἐξομολο-
γήσει παραλαβε, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Εἰδ' οὕτω, Μετανοίας μεγάλας Γ'. λέγοντες καθ' ἑαυτοὺς
καὶ τὴν προγραφεῖσαν Εὐχὴν τοῦ ἀγίου Ἐφραίμ·

Δέσποτα τῆς ζωῆς μου. Ὡρα σελ. 17.

Μετὰ δὲ ταύτας, ἐτέρας μικρὰς ΙΒ'. καὶ πάλιν μετάνοιαν
μεγάλην μίαν, ὡς δεδηλωται ἐκεῖ. Ἀναστάντες δὲ ἀρχόμε-
θα. Δεῦτε προσκυνήσωμεν, Γ'. Μετανοίας Γ'. καὶ ψάλλομεν
τὴν Α'. Ὡραν. Εἰ δέ ἐστι Κυριακὴ, μετὰ τὸ τέλος τῆς Δοξο-
λογίας, καὶ τοῦ Τρισαγίου, λέγομεν Τροπάρια Ἀναστάσιμα,
εἰς μὲν τὸν α'. β'. γ'. καὶ δ'. Ἦχον, τὸ παρὸν

Τροπάριον, Ἦχος δ'.

Σήμερον σωτηρία τῷ κόσμῳ γέγονεν. Ἄσωμεν τῷ ἀνά-
στάντι ἐκ τάφου, καὶ ἀρχηγῷ τῆς ζωῆς ἡμῶν· καθελὼν
γὰρ τῷ θανάτῳ τὸν θάνατον, τὸ νῆκος ἔδωκεν ἡμῖν, καὶ τὸ
μέγα ἔλεος.

Εἰς δὲ τὸν πλ. α., πλ. β., βαρύν, καὶ πλ. δ'. Ἦχον, λέγομεν

Τροπάριον, Ἦχος πλ. δ'.

Ανάστας ἐκ τοῦ μνήματός, καὶ τὰ δεσμά διαρρήξας τοῦ
Ἄδου, ἔλυσας τὸ κατάκριμα τοῦ θανάτου Κύριε, πάν-
τας ἐκ τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ ρυσάμενος· ἐφανίσας σεαυ-
τὸν ταῖς Ἀποστόλοις σου, ἐξαπέστειλας αὐτοὺς ἐπὶ τὸ κή-
ρυγμα, καὶ δι' αὐτῶν τὴν εἰρήνην παρέσχες τῇ οἰκουμένῃ,
μόνε πολυελεῶ.

Ἐκτενὴς ὑπὸ τοῦ Ἱερέως· μεθ' ἣν ἡ Α'. Ὡρα καὶ ἀπόλυσις.

Α Ι Ω Ρ Α Ι .

ΩΡΑ Α΄. (*)

Δεῦτε προσκυνήσωμεν ἐν Γ΄. μετανοίας Γ΄.
καὶ τοὺς Ψαλμούς.

ΨΑΛΜΟΣ Ε΄. 5.

Τὰ ῥήματά μου ἐνώτισαι, Κύριε· σύνες τῆς κραυγῆς μου.
Πρόσχεσ τῆ φωνῆ τῆς δεήσεώς μου, ὁ Βασιλεύς μου, καὶ
ὁ Θεός μου.

Ὅτι πρὸς σὲ προσεύξομαι, Κύριε· τὸ πρῶτ' εἰσακούσῃ τῆς
φωνῆς μου.

Τὸ πρῶτ' παραστήσομαί σοι, καὶ ἐπόψει με· ὅτι οὐχὶ Θεὸς
θέλων ἀνομίαν σὺ εἶ.

Οὐ παραικήσει σοι πονηρευόμενος, οὐδὲ διαμεναῦσι παρά-
νομοι κατέναντι τῶν ὀφθαλμῶν σου.

Ἐμίσησας πάντας τοὺς ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν· ἀπο-
λεῖς πάντας τοὺς λαλοῦντας τὸ ψεῦδος.

Ἄνδρα αἱμάτων καὶ δόλιον βδελύσσεται Κύριος.

Ἐγὼ δὲ ἐν τῷ πλήθει τοῦ ἐλέους σου, εἰσελεύσομαι εἰς τὸν
οἶκόν σου, προσκυνήσω πρὸς ναὸν ἁγίόν σου ἐν φόβῳ σου.

Κύριε, ἀδήγησόν με ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου· ἕνεκα τῶν ἐχ-
θρῶν μου, κατεύθυνον ἐνώπιόν σου τὴν ὁδόν μου.

Ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ στόματι αὐτῶν ἀλήθεια, ἡ καρδία
αὐτῶν ματαία.

Τάφος ἀνεωγμένος ὁ λάρυξ αὐτῶν, ταῖς γλώσσαις αὐτῶν
ἐδολοῦσαν· κρῖνον αὐτοῦς ὁ Θεός.

Ἀποπεσάτωσαν ἀπὸ τῶν διαβουλιῶν αὐτῶν· κατὰ τὸ
πλῆθος τῶν ἀσεβειῶν αὐτῶν ἔξωσαν αὐτοὺς, ὅτι παρεπίκρα-
κάν σε, Κύριε.

(*) Ἡ Ὥρα αὕτη, ὡς εἴρηται ἀνωτέρω, συνημμένως τῷ Ὁρθρῷ ψαλλομένη, ἀρχεται εὐθὺς ἀπὸ τοῦ· Δεῦτε
προσκυνήσωμεν.

Καὶ εὐφρανθήσασιν πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπὶ σέ· εἰς αἰῶνα ἀγαλλιάσονται, καὶ κατασκηνώσεις ἐν αὐτοῖς.

Καὶ καυχῆσονται ἐν σοὶ οἱ ἀγαπῶντες τὸ ὄνομά σου, ὅτι σὺ εὐλογῆσεις δίκαιον.

Κύριε, ὡς ὄπλω εὐδοκίας ἐστεφάνωσας ἡμᾶς.

ΨΑΛΜΟΣ ΠΘ'. 89.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθη ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ.

Πρὸ τοῦ ὄρη γενηθῆναι, καὶ πλασθῆναι τὴν γῆν καὶ τὴν οἰκυμένην, καὶ ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος σὺ εἶ.

Μὴ ἀπροστρέψης ἄνθρωπον εἰς ταπεινώσιν, καὶ εἴπας· Ἐπιστρέψατε υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων.

Ὅτι χίλια ἔτη ἐν ὀφθαλμοῖς σου, Κύριε, ὡς ἡμέρα ἢ ἐχθὲς, ἥτις διῆλθε, καὶ φυλακὴ ἐν νυκτί.

Τὰ ἐξουθενώματα αὐτῶν ἔτη ἔσονται, τὰ πρῶτ' ὡσεὶ χλόη παρελθοί.

Τὸ πρῶτ' ἀνθήσαι καὶ παρελθοί, τὰ ἐσπέρας ἀποπέσοι, σκληρυθεῖ καὶ ξηρανθεῖ.

Ὅτι ἐξελίπομεν ἐν τῇ ὀργῇ σου, καὶ ἐν τῷ θυμῷ σου ἐταράχθημεν.

Ἔθου τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐναντίον σου· ὁ αἰὼν ἡμῶν εἰς φωτισμὸν τοῦ προσώπου σου.

Ὅτι πᾶσαι αἱ ἡμέραι ἡμῶν ἐξέλιπον, καὶ ἐν τῇ ὀργῇ σου ἐξελίπομεν.

Τὰ ἔτη ἡμῶν ὡσεὶ ἀράχνη ἐμελέτων· αἱ ἡμέραι τῶν ἐτῶν ἡμῶν ἐν αὐτοῖς ἐβδομήκοντα ἔτη.

Ἐὰν δὲ ἐν δυναστείαις, ὀγδοήκοντα ἔτη, καὶ τὸ πλεῖον αὐτῶν κόπος καὶ πόνος.

Ὅτι ἐπῆλθε πραότης ἐφ' ἡμᾶς, καὶ παιδευθησόμεθα.

Τίς γινώσκει τὰ κράτος τῆς ὀργῆς σου; καὶ ἀπὸ τοῦ φόβου σου τὸν θυμὸν σου ἐξαριθμήσασθαι;

Τὴν δεξιάν σου οὕτω γνώρισόν μοι, καὶ ταὺς πεπαιδευμένους τῇ καρδίᾳ ἐν σοφίᾳ.

Ἐπίστρεψον, Κύριε, ἕως πότε; καὶ παρακληθήτι ἐπὶ ταῖς δούλοις σου.

Ἐνεπλήσθημεν τὸ πρῶτ' τοῦ ἐλέους σου, Κύριε, καὶ ἠγάλλιασαίμεθα, καὶ εὐφράνθημεν ἐν παίσαις ταῖς ἡμέραις ἡμῶν.

Εὐφρανθήμεν, ἀνθ' ὧν ἡμερῶν ἐταπεινώσας ἡμᾶς, ἐτῶν; ὧν εἶδομεν κακά.

Καὶ ἴδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου, καὶ ἐπὶ τὰ ἔργα σου; καὶ ὀδήγησον τοὺς υἱοὺς αὐτῶν.

Καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου τῷ Θεῷ ἡμῶν ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον, ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὸ ἔργον τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον.

ΨΑΛΜΟΣ Ρ'. 100.

Ε"λεος καὶ κρίσιν ἄσομαί σοι, Κύριε· ψαλῶ, καὶ συνήσω ἐν ὁδῷ ἀμώμῳ· πότε ἤξεις πρός με;

Διεπορευόμεν ἐν ἀκακίᾳ καρδιάς μου; ἐν μέσῳ τοῦ οἴκου μου.

Οὐ προετιθέμην πρὸ ὀφθαλμῶν μου πρᾶγμα παράνομον, ποιῶντας παραβάσεις ἐμίσησα.

Οὐκ ἐκολλήθη μοι καρδιά σκαμβή· ἐκκλίνοντος ἀπ' ἐμοῦ τοῦ πονηροῦ, οὐκ ἐγίνωσκον.

Τὸν καταλαλοῦντα λάθρα τὸν πλησίον αὐτοῦ, τοῦτον ἐξεδίωκον.

Ὑπερηφανῶ ὀφθαλμῶ, καὶ ἀπλήστῳ καρδίᾳ; τούτῳ οὐ συνήσθιον.

Οἱ ὀφθαλμοί μου ἐπὶ τοὺς πιστοὺς τῆς γῆς, τοῦ συγκαθῆσθαι αὐτοὺς μετ' ἐμοῦ· πορευόμενος ἐν ὁδῷ ἀμώμῳ, οὗτός μοι ἐλειτούργει.

Οὐ κατώκει ἐν μέσῳ τῆς οἰκίας μου ποιῶν ὑπερηφανίαν· λαλῶν ἄδικα οὐ κατεύθυνεν ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν μου.

Εἰς τὰς πρῶτας ἀπέκτεινον πάντας τοὺς ἁμαρτωλοὺς τῆς γῆς, τοῦ ἐξολοθρεῦσαι ἐκ πόλεως Κυρίου, πάντας τοὺς ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουϊα, Γ'. Κύριε ἐλέησον, Γ'. Καὶ ἐγὼ μὲν, Θεὸς Κύριος ἔψαλτο, λέγομεν· Δόξα, τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἡμέρας. Καὶ νῦν. Τί σε καλέσωμεν, ὦ Κεχαριτωμένη;

Εἰ δέ, Ἀλληλοῦϊα, τὸ παρὸν, εἰς Ἦχον πλ. β'.

Τὸ πρῶτ' εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου, ὁ Βασιλεὺς μου, καὶ ὁ Θεός μου,

Στίχος Α'. Τὰ ρήματά μου ἐνώτισαι, Κύριε.

Στίχος Β'. Ὅτι πρὸς σέ προσεύξομαι, Κύριε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τέ σε καλέσωμεν, ὦ Κεχαριτωμένη; Οὐρανόν· ὅτι ἀνέτει-
 λας τὸν ἥλιον τῆς δικαιοσύνης. Παράδεισον· ὅτι ἐβλά-
 στησας τὸ ἄνθος τῆς ἀφθαρσίας. Παρθένον· ὅτι ἔμεινας ἄ-
 φθορος. Ἀγνήν Μητέρα· ὅτι ἔσχες σαῖς ἀγίαις ἀγκάλαις
 Υἱόν, τὸν πάντων Θεόν, Αὐτὸν ἐκέτευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς
 ἡμῶν.

Καὶ εὐθύς.

Τὰ διαθήματά μου κατεύθυνον κατὰ τὸ λόγιόν σου, καὶ μὴ
 κατακυριεύσάτω με πᾶσα ἀνομία.

Λύτρωσαί με ἀπὸ συγκοφαντίας ἀνθρώπων, καὶ φυλάξω
 τὰς ἐντολάς σου.

Τὰ πρόπωπόν σου ἐπίφανον ἐπὶ τὸν δοῦλόν σου, καὶ διδά-
 ξόν με τὰ δικαιοῦματά σου.

Πληρωθήτω τὸ στόμα μου αἰνεσεώς σου Κύριε, ὅπως ὑ-
 μνήσω τὴν δόξαν σου, ὅλην τὴν ἡμέραν τὴν μεγαλοπρέ-
 πειάν σου.

Ὁ ὑστερος Στίχος οὗτος λέγεται ἐκ Γ'. Εἶτα, Τρισάγιον,
 Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σου ἔστι. Καὶ εἰ οὐκ ἔ-
 στιν, Ἀλληλοῦϊα, λέγε τὸ τοῦ ἀγίου Κοντάκιον, εἰ ἔχει, ἢ
 τῆς τυχούσης Ἑορτῆς. Εἰ δέ μὴ, τῇ μὲν Δευτέρᾳ, τῇ Τρίτῃ,
 καὶ τῇ Πέμπτῃ, λέγε τὸ παρὸν, ὅπερ λέγεται καὶ, Ἀλληλοῦϊα,
 ψαλλομένου.

Θεοτοκίον.

Τὴν ὑπερένδοξον τοῦ Θεοῦ Μητέρα καὶ τῶν ἀγίων Ἀγγέ-
 λων ἀγιωτέραν, ἀσιγήτως ὑμνήσωμεν καρδία καὶ στό-
 ματι, Θεοτόκον αὐτὴν ὁμολογοῦντες, ὡς κυρίως γεννήσασαν
 Θεὸν σεσαρκωμένον, καὶ πρεσβεύουσαν ἀπαύστως ὑπὲρ τῶν
 ψυχῶν ἡμῶν.

Τῇ δὲ Τετάρτῃ, καὶ τῇ Παρασκευῇ, λέγε τοῦτο·

Ταχὺ προκατάλαβε, πρὶν δουλωθῆναι ἡμᾶς, ἐχθροῖς βλασφημοῦσί σε, καὶ ἀπειλᾶσιν ἡμῖν, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν· ἄνελε τῷ Σταυρῷ σου τοὺς ἡμᾶς πολεμοῦντας· γνώτωσαν πῶς ἰσχύει ὀρθοδόξων ἢ πίστις· πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, μόνε φιλάνθρωπε.

Τῷ δὲ Σαββάτῳ, λέγε τοῦτο·

Ος ἀπαρχὰς τῆς φύσεώς, τῷ φυτουργῷ τῆς κτίσεώς, ἡ οἰκουμένη προσφέρει σοι, Κύριε, τοὺς θεοφόρους Μάρτυρας. Ταῖς αὐτῶν ἰκεσίαις, ἐν εἰρήνῃ βαθεῖα τὴν Ἐκκλησίαν σου διὰ τῆς Θεοτόκου συντήρησον, Πολυέλεε.

Τῇ δὲ Κυριακῇ λέγομεν τὴν Ὑπακοὴν τοῦ τυχόντος Ἠγ. Εἶτα τὸ, Κύριε ἐλέησον Μ'. Ὁ ἐν πᾶντί καιρῷ. Κύριε ἐλέησον Γ'. Δόξα, καὶ νῦν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ. Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, Πάτερ. Ὁ Ἱερεὺς ἐκφωνεῖ· Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς.

Εἰ δὲ ἐστὶ Τεσσαρακοστὴ, ποιῶμεν τὰς Γ'. μεγάλας μετανοίας, λέγοντες καὶ τὴν προγραφεῖσαν Εὐχὴν· Κύριε καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς μου· ὁμοίως καὶ τὰς ἑτέρας μικρὰς ΙΒ'. εἶτα καὶ τὴν τελευταίαν, γινομένων ὁμοῦ ΙΣ'. Μετὰ ταῦτα· Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σου ἐστὶ. Κύριε ἐλέησον ΙΒ'. καὶ τὴν ἐπομένην Εὐχὴν·

Χρισέ τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, τὸ φωτίζον καὶ ἀγιάζον πάντα ἄνθρωπον ἐρχόμενον εἰς τὸν κόσμον, σημειωθήτω ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, ἵνα ἐν αὐτῷ ὀψώμεθα φῶς τὸ ἀπρόσιτον· καὶ κατεύθυνον τὰ διαβήματα ἡμῶν πρὸς ἐργασίαν τῶν ἐντολῶν σου· πρεσβείαις τῆς παναχράντου σου Μητρὸς, καὶ πάντων σου τῶν Ἁγίων. Ἀμήν.

Δόξα, καὶ νῦν· καὶ γίνεται ἀπόλυσις.

ΜΕΣΩΡΙΟΝ ΤΗΣ Α΄ ΩΡΑΣ (*).

Δεῦτε προσκυνήσωμεν Γ'. Μετανοίας Γ'. καὶ τοὺς Ψαλμοὺς.

ΨΑΛΜΟΣ ΜΕ΄ 45.

Ο' Θεὸς ἡμῶν καταφυγή καὶ δύναμις, βοηθὸς ἐν Σλίψεσι ταῖς εὐρούσαις ἡμᾶς σφοδρα.

Διὰ τοῦτο οὐ φοβηθησόμεθα ἐν τῷ ταρασσεσθαι τὴν γῆν, καὶ μετατίθεσθαι ὄρη ἐν καρδίαις Θαλασσῶν.

Ἦχησαν καὶ ἐταράχθησαν τὰ ὕδατα αὐτῶν, ἐταράχθησαν τὰ ὄρη ἐν τῇ κραταιότητι αὐτοῦ.

Τοῦ ποταμοῦ τὰ ὄρμηματα εὐφραίνουσι τὴν πόλιν τοῦ Θεοῦ· ἠγίασε τὸ σκήνωμα αὐτοῦ ὁ Ἰψιστος.

Ὁ Θεὸς ἐν μέσῳ αὐτῆς, καὶ οὐ σαλευθήσεται· βοηθήσει αὐτῇ ὁ Θεὸς τὸ προσπρωῖ πρωῖ.

Ἐταράχθησαν ἔθνη, ἐκλίναν βασιλεῖαι, ἔδωκε φωνὴν αὐτοῦ ὁ Ἰψιστος, ἐσαλεύθη ἡ γῆ.

Κύριος τῶν δυνάμεων μεθ' ἡμῶν, ἀντιλήπτωρ ἡμῶν ὁ Θεὸς Γακῶβ.

Δεῦτε, καὶ ἴδετε τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ, ἃ ἔθετο τέρατα ἐπὶ τῆς γῆς, ἀνταναιρῶν πολέμους μέχρι τῶν περάτων τῆς γῆς.

Τόξον συντρίψει, καὶ συνθλάσει ὄπλον, καὶ θυρεοὺς κατακαύσει ἐν πυρὶ.

Σχολάσατε καὶ γνῶτε, ὅτι ἐγώ εἰμι ὁ Θεός· ὑψωθήσομαι ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ὑψωθήσομαι ἐν τῇ γῇ.

Κύριος τῶν δυνάμεων μεθ' ἡμῶν, ἀντιλήπτωρ ἡμῶν, ὁ Θεὸς Γακῶβ.

ΨΑΛΜΟΣ 4Α΄ 91.

Α'γαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου, Ἰψιστε.

Τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρωῖ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν

(*) Τὰ Μεσώρια ταῦτα λίστανται ἐν μόνῃ τῇ τῶν Χριστουγέννων, καὶ τῶν ἁγίων Ἀποστόλων Πησείῳ, ἢ, κατὰ τὸ ἔθος τῶν ἱερῶν Μοναστηρίων, δις, ἢ τρίς τῆς ἑβδομάδος ψάλλεται· Ἀλληλουῖα.

σου κατὰ νύκτα, ἐν δεκαχόρδῳ ψαλτηρίῳ, μετ' ᾠδῆς ἐν κιθάρα.

Ὅτι εὐφραναίς με, Κύριε, ἐν τῷ ποιήματί σου, καὶ ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν σου ἀγαλλιᾶσθαι.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε, σφοδρα ἐβαθύνθησαν οἱ διαλογισμοί σου.

Ἀνὴρ ἄφρων οὐ γινώσεται, καὶ ἀσύνετος ἔσυνήσει ταῦτα.

Ἐν τῷ ἀνατεῖλαι ἀμαρτωλοὺς ὡσεὶ χόρτον, καὶ διέκυψαν πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν.

Ὅπως ἂν ἐξολοθρευθῶσιν εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· σὺ δὲ Ὑψιστος εἰς τὸν αἰῶνα, Κύριε.

Ὅτι ἰδοὺ οἱ ἐχθροί σου, Κύριε, ὅτι ἰδοὺ οἱ ἐχθροί σου ἀπολοῦνται, καὶ διασκορπισθήσονται πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν.

Καὶ ὑψωθήσεται ὡς μονοκέρατος τὸ κέρας μου, καὶ τὸ γῆράς μου ἐν ἐλαίῳ πίονι.

Καὶ ἐπεῖδεν ὁ ὀφθαλμός μου ἐν τοῖς ἐχθροῖς μου, καὶ ἐν τοῖς ἐπανισταμένοις ἐπ' ἐμέ πονηρουμένοις ἀκούσεται τὸ οὖς μου.

Δίκαιος ὡς φοίνιξ ἀνθήσει, καὶ ὡσεὶ κέδρος ἢ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται.

Πεφυτευμένοι ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου, ἐν ταῖς αὐλαῖς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐξανθήσουσιν.

Ἐτι πληθυνθήσονται ἐν γῆρει πίονι, καὶ εὐπαθοῦντες ἔσονται τοῦ ἀναγγεῖλαι.

Ὅτι εὐθύς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία ἐν αὐτῷ.

ΨΑΛΜΟΣ 48'. 92.

Ο Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν, καὶ περιεζώσατο.

Καὶ γὰρ ἔστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.

Ἐτοιμος ὁ θρόνος σου ἀπὸ τότε, ἀπὸ τοῦ αἰῶνος σὺ εἶ.

Ἐπῆραν οἱ ποταμοί, Κύριε, ἐπῆραν οἱ ποταμοί φωνὰς αὐτῶν .

Ἀροῦσιν οἱ ποταμοί ἐπιτίψεις αὐτῶν, ἀπὸ φωνῶν ὑδάτων πολλῶν .

Θαυμαστοὶ οἱ μετεωρισμοὶ τῆς θαλάσσης· θαυμαστός ἐν ὑψηλοῖς ὁ Κύριος .

Τὰ μαρτύριά σου ἐπιστώθησαν σφοδρὰ· τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἀγίασμα, Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν .

Δόξα, καὶ νῦν . Τρισάγιον . Παναγία Τριάς . Πάτερ ἡμῶν . Ὅτι σοῦ ἐστι . Καὶ τὰ Τροπάρια ταῦτα·

Ἦχος πλ. β΄ .

Ελέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς· πάσης γὰρ ἀπολογίας ἀποροῦντες, ταύτην σοὶ τὴν ἰκεσίαν, ὡς Δεσπότη, οἱ ἀμαρτωλοὶ προσφέρομεν . Ἐλέησον ἡμᾶς .

Δόξα .

Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς· ἐπὶ σοὶ γὰρ πεποιθήσαμεν· μὴ ὀργισθῆς ἡμῖν σφοδρὰ, μηδὲ μνησθῆς τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν· ἀλλ' ἐπιβλεψὸν καὶ νῦν ὡς εὐσπλαγχνος, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν· σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἡμεῖς λαὸς σου· πάντες ἔργα χειρῶν σου, καὶ τὸ ὄνομά σου ἐπικεκλήμεθα .

Καὶ νῦν . Θεοτοκίον .

Τῆς εὐσπλαγχνίας τὴν πύλην ἀνοιξὸν ἡμῖν, εὐλογημένη Θεοτόκε· ἐλπίζοντες εἰς σέ, μὴ ἀστοχήσωμεν· ῥυσθείμεν διὰ σοῦ τῶν περιστάσεων· σὺ γὰρ εἶ ἡ σωτηρία τοῦ γένους τῶν Χριστιανῶν .

Τὸ, Κύριε ἐλέησον Μ΄ . Δόξα, καὶ νῦν . Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ . Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, Πάτερ .

Ὁ Ἱερεὺς· Δι' εὐχῶν τῶν ἀγίων Πατέρων ἡμῶν .

Καὶ ποιῶμεν μετανοίας μεγάλας Γ' . μετὰ καὶ τῆς Εὐχῆς, ὡς δεδήλωται· εἶτα λέγομεν τὴν παροῦσαν

Εὐχὴν τοῦ Μεγάλου Βασιλείου .

Ο Θεὸς ὁ αἰώνιος, τὸ ἀναρχὸν καὶ αἰδίου φῶς, ὁ πάσης κτίσεως Δημιουργός, ἡ τοῦ ἐλέους πηγή, τὸ τῆς ἀγαθότητος πέλαγος, καὶ τῆς φιλανθρωπίας ἀνεξιχνίαστος ἀ-

βυσσος, ἐπίφανον ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, Κύριε. Δάμψον ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν, νοητὸ Ἥλιε τῆς δικαιοσύνης, καὶ τῆς σῆς εὐφροσύνης τὰς ψυχὰς ἡμῶν πλήρωσον, καὶ διδάξον ἡμᾶς τὰ σὰ μελετᾶν αἰεὶ καὶ φθέγγεσαι κρίματα, καὶ ἐξομολογεῖσθαί σοι διηνεκῶς τῷ ἡμετέρῳ Δεσπότη καὶ εὐεργέτῃ. Τὰ τῶν χειρῶν ἡμῶν ἔργα πρὸς τὸ σὸν κατεύθυνον θέλημα, καὶ πράττειν ἡμᾶς τὰ σοὶ εὐάρεστα καὶ φίλα εὐόδωσον· ἵνα καὶ διὰ τῶν ἀναξίων ἡμῶν δοξαζῆταί σου τὸ πανάγιον ὄνομα, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, τῆς μιᾶς Θεότητός τε καὶ Βασιλείας· ἣ πρέπει πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Εἶτα ἐπισυνάπτομεν καὶ τὴν Εὐχὴν ταύτην τοῦ αὐτοῦ.

Ο ἕξαποστέλλων τὸ φῶς καὶ πορεύεται, ὁ ἀνατέλλων τὸν ἥλιον ἐπὶ δικαίους καὶ ἀδίκους, πονηροὺς τε καὶ ἀγαθοὺς, ὁ ποιῶν ὄρθρον, καὶ φωτίζων πᾶσαν τὴν οἰκουμένην, φώτισον καὶ ἡμῶν τὰς καρδίας, Δέσποτα τῶν ἀπάντων. Χάρισαι ἡμῖν ἐν τῇ παρούσῃ ἡμέρᾳ εὐαρεστεῖν σοι, διαφυλάττων ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἁμαρτίας, καὶ πάσης πονηρᾶς πράξεως, ρυόμενος ἡμᾶς ἀπὸ παντὸς βέλους πετομένου ἡμέρας, καὶ πάσης ἀντικειμένης δυνάμεως· πρεσβείαις τῆς παναχράντου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, τῶν ἀύλων σου λειτουργῶν καὶ ἐπιθρανίων Δυναμέων, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, τῶν ἀπ' αἰῶνός σοι εὐαρεστησάντων. Σὸν γάρ ἐστι τὸ ἐλεεῖν καὶ σώζειν ἡμᾶς, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Δόξα, καὶ νῦν. Καὶ γίνεται τελεία ἀπόλυσις.

Ω Ρ Α Γ

Βασιλεῦ Οὐράνιε. Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν.
 Ὅτι σοῦ ἐστὶ. Τό. Κύριε ἐλέησον ΙΒ. Δόξα, καὶ νῦν,
 Δεῦτε προσκυνήσωμεν, ἐκ Γ'. Μετανοίας Γ'. Εἶτα τοὺς
 Ψαλμοὺς.

ΨΑΛΜΟΣ ΙΣ'. 16.

Εἰσακούσον, Κύριε, δικαιοσύνης μου, πρόσχες τῇ δεήσει μου.
 Ἐνώτισαι τὴν προσευχήν μου, οὐκ ἐν χεῖλεσι δολίοις.

Ἐκ προσώπου σου τὸ κρίμα μου ἐξέλθοι, οἱ ὀφθαλμοί μου
 ἰδέτωσαν εὐθύτητας.

Ἐδοκίμασας τὴν καρδίαν μου, ἐπεσκεψώ νυκτός· ἐπύρρω-
 σάς με, καὶ οὐχ εὐρέθη ἐν ἐμοὶ ἀδικία.

Ὅπως ἂν μὴ λαλήσῃ τὸ στόμα μου τὰ ἔργα τῶν ἀνθρώ-
 πων, διὰ τοὺς λόγους τῶν χειλέων σου ἐγὼ ἐφύλαξα ὁδοὺς
 σκληράς.

Κατάρτισαι τὰ διαθήματά μου ἐν ταῖς τρίβοις σου, ἵνα μὴ
 σαλευθῶσι τὰ διαθήματά μου.

Ἐγὼ ἐκέκραξα, ὅτι ἐπήκουσάς μου ὁ Θεός· κλῖνον τὸ οὖς
 σου ἐμοί, καὶ εἰσακούσον τῶν ῥημάτων μου.

Θαυμάστωσον τὰ ἐλέη σου, ὁ σῶζων τοὺς ἐλπίζοντας
 ἐπὶ σέ.

Ἐκ τῶν ἀνθεστηκότων τῇ δεξιᾷ σου φύλαξόν με, Κύριε,
 ὡς κόρην ὀφθαλμοῦ.

Ἐν σκέπῃ τῶν πτερυγῶν σου σκεπάσεις με, ἀπὸ προσώ-
 που ἀσεβῶν τῶν ταλαιπωρησάντων με.

Οἱ ἐχθροί μου τὴν ψυχὴν μου περιέσχον· τὸ στέαρ αὐτῶν
 συνέκλεισαν, τὸ στόμα αὐτῶν ἐλάλησεν ὑπερηφανίαν.

Ἐκβαλόντες με νυνὶ περιεκύκλωσάν με, τοὺς ὀφθαλμοὺς
 αὐτῶν ἔθεντο ἐκκλίναι ἐν τῇ γῇ.

Ἵπέλαβόν με ὡσεὶ λέων ἑτοιμος εἰς θήραν, καὶ ὡσεὶ
 σκύμνος οἰκῶν ἐν ἀποκρύφοις.

Ἀνάστηθι, Κύριε, πρόφθασον αὐτούς, καὶ ὑποσκέλισον αὐτούς· ῥῦσαι τὴν ψυχὴν μου ἀπὸ ἀσεβοῦς, ῥομφαίαν σου ἀπὸ ἐχθρῶν τῆς χειρός σου.

Κύριε, ἀπὸ ὀλίγων ἀπὸ γῆς διαμέρισον αὐτούς ἐν τῇ ζωῇ αὐτῶν, καὶ τῶν κεκρυμμένων σου ἐπλήσθη ἡ γαστήρ αὐτῶν.

Ἐχρτάσθησαν υἱῶν, καὶ ἀφῆκαν τὰ καταλοιπα τοῖς νηπίοις αὐτῶν.

Ἐγὼ δὲ ἐν δικαιοσύνῃ ὀφθῆσομαι τῷ προσώπῳ σου, χορτασθήσομαι ἐν τῷ ὀφθῆναί μοι τὴν δόξαν σου.

ΨΑΛΜΟΣ ΚΔ'. 24.

Πρὸς σέ, Κύριε, ἦρα τὴν ψυχὴν μου· ὁ Θεός μου, ἐπὶ σοὶ πέποιθα, μὴ καταισχυθῆίνην εἰς τὸν αἰῶνα.

Μηδὲ καταγελασάτωσάν με οἱ ἐχθροί μου· καὶ γὰρ πάντες οἱ ὑπομένοντές σε οὐ μὴ καταισχυθῶσιν· αἰσχυνηθήτωσαν οἱ ἀνομοῦντες διακενῆς.

Τὰς ὁδοὺς σου, Κύριε, γνῶρισόν μοι, καὶ τὰς τρίβους σου διδάξόν με.

Ὁδήγησάν με ἐπὶ τὴν ἀλήθειάν σου, καὶ διδάξόν με, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός ὁ σωτήρ μου, καὶ σὲ ὑπέμεινα ὅλην τὴν ἡμέραν.

Μνήσθητι τῶν αἰκτιρμῶν σου, Κύριε, καὶ τὰ ἔλεός σου, ὅτι ἀπὸ τοῦ αἰῶνός εἰσιν.

Ἄμαρτίας νεότητός μου καὶ ἀγνοίας μου μὴ μνησθῆς.

Κατὰ τὸ ἔλεός σου μνήσθητί μου σὺ, ἕνεκεν τῆς χρηστότητός σου, Κύριε.

Χρηστὸς καὶ εὐθύς ὁ Κύριος· διὰ τοῦτο νομοθετήσῃ ἀμαρτάνοντας ἐν ὁδῷ.

Ὁδηγήσῃ πραεῖς ἐν κρίσει, διδάξῃ πραεῖς ὁδοὺς αὐτοῦ.

Πᾶσαι αἱ ὁδοὶ Κυρίου ἔλεος καὶ ἀλήθεια, τοῖς ἐκζητοῦσι τὴν διαθήκην αὐταῦ, καὶ τὰ μαρτύρια αὐταῦ.

Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, καὶ ἰλάσθητι τῇ ἀμαρτίᾳ μου, πολλὴ γάρ ἐστιν.

Τίς ἐστὶν ἄνθρωπος ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον; νομοθετήσῃ αὐτῷ ἐν ὁδῷ ἢ ἡρετίσαστο.

Ἡ ψυχὴ αὐτοῦ ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσεται, καὶ τὸ σπέρμα αὐτοῦ κληρονομήτει γῆν.

Κραταίωμα Κύριος τῶν φοβουμένων αὐτόν, καὶ ἡ διαθήκη αὐτοῦ δηλώσει αὐτοῖς.

Οἱ ὀφθαλμοί μου διαπαντὸς πρὸς τὸν Κύριον, ὅτι αὐτὸς ἐκσπάσει ἐκ παγίδος τοῦς πόδας μου.

Ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμέ, καὶ ἐλέησόν με, ὅτι μονογενὴς καὶ πτωχός εἰμι ἐγώ.

Αἱ θλίψεις τῆς καρδίας μου ἐπληθύνθησαν· ἐκ τῶν ἀναγκῶν μου ἐξάγαγέ με.

Ἴδε τὴν ταπείνωσίν μου, καὶ τὸν κόπον μου, καὶ ἄφες πάσας τὰς ἀμαρτίας μου.

Ἴδε τοῦς ἐχθρούς μου, ὅτι ἐπληθύνθησαν, καὶ μῖσος ἄδικον ἐμίσησάν με.

Φύλαξον τὴν ψυχὴν μου, καὶ ρύσαι με· μὴ κατασχευθῆιν, ὅτι ἤλπισα ἐπὶ σέ.

Ἄκακοι καὶ εὐθεῖς ἐκολλῶντό μοι, ὅτι ὑπέμεινά σε, Κύριε.

Λύτρωσαι, ὁ Θεὸς, τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτοῦ.

Καὶ τὸ· Ἐλέησόν με ὁ Θεός. Ὅρα σελ. 4.

Ἔϊτα· Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουῖα, Γ'. Κύριε ἐλέησον Γ'. Καὶ εἰ μὲν ψάλλεται, Θεὸς Κύριος, λέγε τὸ τῆς ἡμέρας Ἀπολυτίκιον. Καὶ νῦν. Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή. Εἰ δέ· Ἀλληλουῖα, λέγε τὸ παρὸν,

Ἰηχος πλ. β'.

Κύριε, ὁ τὸ πανάγιόν σου Πνεῦμα ἐν τῇ τρίτῃ ὥρᾳ τοῖς Ἀποστόλοις σου καταπέμψας, τοῦτο ἀγαθὸ μὴ ἀντανέλης ἀφ' ἡμῶν, ἀλλ' ἐγκαίνισον ἡμῖν τοῖς δεομένοις σου.

Στίχ. Α'. Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκαίτοις μου.

Στίχ. Β'. Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή, ἡ βλαστήσασα τὸν καρπὸν τῆς ζωῆς. Σὲ ἱκετεύομεν, πρέσβευε Δέσποινα,

μετὰ τῶν Ἀποστόλων, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ εὐθὺς.

Κύριος ὁ Θεὸς εὐλογητός, εὐλογητός Κύριος ἡμέραν καθ' ἡμέραν· κατευοδώσαι ἡμῖν, ὁ Θεὸς τῶν σωτηρίων ἡμῶν· ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ Θεὸς τοῦ σώζειν.

Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σου ἔστι. Καὶ τὰ Τροπάρια ταῦτα, εἰ οὐκ ἔστιν Ἑορτή.

Εὐλογητός εἶ, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ πανσόφους τοὺς Ἄλιεῖς ἀναδείξας, καταπέμψας αὐτοῖς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, καὶ δι' αὐτῶν τὴν οἰκουμένην σαγηνεύσας. Φιλάνθρωπε, δόξα σοι.

Δόξα.

Ταχεῖαν καὶ σταθεράν δίδου παραμυθίαν τοῖς δούλοις σου Ἰησοῦ, ἐν τῷ ἀκηδιάσαι τὰ πνεύματα ἡμῶν. Μὴ χωρίζου τῶν ψυχῶν ἡμῶν ἐν θλίψεσι, μὴ μακρύνου τῶν φρενῶν ἡμῶν ἐν περιστάσεσιν, ἀλλ' αἰεὶ ἡμᾶς πρόφθασον. Ἐγγισον ἡμῖν, ἔγγισον ὁ πανταχοῦ· ὥσπερ καὶ τοῖς Ἀποστόλοις σου πάντοτε συνῆς, οὕτω καὶ τοῖς σὲ ποθοῦσιν ἔνωσον σαυτὸν οἰκτίρμον· ἵνα συνημμένοι σοι ὑμῶμεν, καὶ δοξολογῶμεν τὸ πανάγιόν σου Πνεῦμα.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Η ἐλπίς, καὶ προστασία, καὶ καταφυγὴ τῶν Χριστιανῶν, τὸ ἀκαταμάχητον τεῖχος, τῶν καταπονουμένων ὁ λιμὴν ὁ ἀχέϊμαστος, σὺ εἶ Θεοτόκε ἄχραντε· ἀλλ' ὡς τὸν κόσμον σώζουσα τῇ ἀπαύστῳ πρεσβείᾳ σου, μνήσθητι καὶ ἡμῶν, Παρθένε πανύμνητε.

Τὸ, Κύριε ἐλέησον, Μ'. Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ. Κύριε ἐλέησον, Γ'. Δόξα, καὶ νῦν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ. Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, Πάτερ.

Εἰ ἔστι Τεσσαρακοστή, ποιῶμεν τὰς μετανοίας, ὡς προεγράφη. Μετὰ δὲ τὴν τελευταίαν μετάνοιαν, λέγομεν τὴν Εὐχὴν τοῦ ἁγίου Μαρδαρίου· Δέσποτα Θεέ, Πάτερ, παντοκράτορ· ἥτις προεγράφη, σελ. 17.

ΜΕΣΩΡΙΟΝ ΤΗΣ Γ'. ΩΡΑΣ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν, Γ'. Μετανοίας Γ'. καὶ τοὺς Ψαλμοὺς.

ΨΑΛΜΟΣ ΚΘ'. 29.

Υψώσω σε, Κύριε, ὅτι ὑπέλαβές με, καὶ οὐκ εὐφρανας τοὺς ἐχθρούς μου ἐπ' ἐμέ.

Κύριε ὁ Θεός μου, ἐκέκραξα πρὸς σέ, καὶ ἰάσω με.

Κύριε, ἀνήγαγες ἐξ Ἄδου τὴν ψυχὴν μου, ἔσωσάς με ἀπὸ τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον.

Ψάλατε τῷ Κυρίῳ οἱ ὅσιοι αὐτοῦ, καὶ ἔξομολογεῖσθε τῇ μνήμῃ τῆς ἀγιωσύνης αὐτοῦ.

Ὅτι ὄργῃ ἐν τῷ θυμῷ αὐτοῦ, καὶ ζωὴ ἐν τῷ θυλήματι αὐτοῦ.

Τὸ ἐσπέρας ἀυλισθήσεται κλαυθμὸς, καὶ εἰς τὸ πρωῒ ἀγαλλίασις.

Ἐγὼ δὲ εἶπα ἐν τῇ εὐθηνίᾳ μου· Οὐ μὴ σαλευθῶ εἰς τὸν αἰῶνα.

Κύριε, ἐν τῷ θυλήματί σου παρέσχου τῷ κάλλει μου δύναμιν.

Ἀπέστρεψας δὲ τὸ πρόσωπόν σου, καὶ ἐγενήθην τεταραγμένος.

Πρὸς σέ, Κύριε, κεκράξομαι, καὶ πρὸς τὸν Θεόν μου δεηθήσομαι.

Τίς ὠφέλεια ἐν τῷ αἵματί μου, ἐν τῷ καταβαίνειν με εἰς διαφθοράν;

Μὴ ἔξομολογήσεται σοι χαῦς; ἢ ἀναγγελεῖ τὴν ἀλήθειάν σου;

Ἦκουσε Κύριος, καὶ ἠλέησέ με· Κύριος ἐγενήθη βοηθός μου.

Ἐστρεψας τὸν κοπετόν μου εἰς χαρὰν ἐμοί· διέρρηξας τὸν σάκκον μου, καὶ περιέζωσάς με εὐφροσύνην.

Ὅπως ἂν ψάλησοι, ἡ δόξα μου, καὶ οὐ μὴ κατανυγῶ.

Κύριε ὁ Θεός μου, εἰς αἰῶνα ἔξομολογήσομαί σοι.

ΨΑΛΜΟΣ ΛΑ΄. 31.

Μακάριοι, ὧν ἀφέθησαν αἱ ἀνομίαι, καὶ ὧν ἐπεκαλύφθησαν αἱ ἀμαρτίαι.

Μακάριος ἀνὴρ, ᾧ οὐ μὴ λογίσηται Κύριος ἀμαρτίαν, οὐδὲ ἐστὶν ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ δόλος.

Ὅτι ἐσίγησα, ἐπαλαιώθη τὰ ὀστέα μου, ἀπὸ τοῦ κράζειν με ὅλην τὴν ἡμέραν.

Ὅτι ἡμέρας καὶ νυκτὸς ἐβαρύνθη ἐπ' ἐμέ ἡ χεὶρ σου· ἐστράφην εἰς ταλαιπωρίαν, ἐν τῷ ἐμπαγήναί μοι ἄκανθαν.

Τὴν ἀνομίαν μου ἐγνώρισα, καὶ τὴν ἀμαρτίαν μου οὐκ ἐκάλυψα.

Εἶπα· Ἐξαγορεύσω κατ' ἐμοῦ τὴν ἀνομίαν μου τῷ Κυρίῳ, σαὶ σὺ ἀφῆκας τὴν ἀσέβειαν τῆς καρδίας μου.

Ὑπὲρ ταύτης προσεύξεται πρὸς σέ πᾶς ὄσιος, ἐν καιρῷ εὐθέτῳ.

Πλὴν ἐν κατακλυσμῷ ὑδάτων πολλῶν, πρὸς αὐτὸν οὐκ ἐγγιούσι.

Σύ μου εἶ καταφυγὴ ἀπὸ θλίψεως τῆς περιεχούσης με· τὸ ἀγαλλιάμαί μου, λύτρωσαί με ἀπὸ τῶν κυκλωσάντων με.

Συμετιῶ σε, καὶ συμβιβῶ σε ἐν ὁδῷ ταύτῃ, ἧ πορεύση, ἐπιστηριῶ ἐπὶ σέ τοὺς ὀφθαλμούς μου.

Μὴ γίνεσθε ὡς ἵππος καὶ ἡμίονος, οἷς οὐκ ἔστι σύνεσις.

Ἐν κημῷ καὶ χαλινῷ τὰς σιαγόνας αὐτῶν ἀγξαις, τῶν μὴ ἐγγιζόντων πρὸς σέ.

Πολλαὶ αἱ μάστιγες τοῦ ἀμαρτωλοῦ, τὸν δὲ ἐλπίζοντα ἐπὶ Κύριον ἔλεος κυκλώσει.

Εὐφράνθητε ἐπὶ Κύριον, καὶ ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι, καὶ καυχᾶσθε πάντες οἱ εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ.

ΨΑΛΜΟΣ Ξ΄. 60.

Εἰσάκουσον, ὁ Θεὸς, τῆς δεήσεώς μου, πρόσχες τῇ προσευχῇ μου.

Ἀπὸ τῶν περάτων τῆς γῆς πρὸς σέ ἐκέκραξα, ἐν τῷ ἀκηδιάσαι τὴν καρδίαν μου· ἐν πέτρα ὑψωσάς με.

Ὁδηγήσάς με, ὅτι ἐγενήθης ἐλπίς μου, πύργος ἰσχύος ἀπὸ προσώπου ἐχθροῦ.

Παροικήσω ἐν τῷ σκηνώματί σου εἰς τοὺς αἰῶνας, σκεπασθήσομαι ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερυγῶν σου.

Ὅτι σὺ, ὁ Θεός, εἰσήκουσας τῶν εὐχῶν μου· ἔδωκας κληρονομίαν τοῖς φοβουμένοις τὸ ὄνομά σου.

Ἡμέρας ἐφ' ἡμέρας τοῦ βασιλέως προσθήσεις, τὰ ἔτη αὐτοῦ ἕως ἡμέρας γενεᾶς καὶ γενεᾶς.

Διαμενεῖ εἰς τὸν αἰῶνα ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ· ἔλεος καὶ ἀλήθειαν αὐτοῦ τίς ἐκζητήσει;

Οὕτω ψαλῶ τῷ ὀνόματί σου εἰς τοὺς αἰῶνας, τοῦ ἀποδοῦναι με τὰς εὐχάς μου ἡμέραν ἐξ ἡμέρας.

Δόξα, καὶ νῦν. Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ ἐστι. Καὶ τὰ ἐπόμενα.

Τροπάρια.

Ο Θεός τῶν Πατέρων ἡμῶν, ὁ ποιῶν αἰεὶ μετ' ἡμῶν κατὰ τὴν σὴν ἐπιείκειαν, μὴ ἀποστήσης τὸ ἔλεός σου ἀφ' ἡμῶν· ἀλλὰ ταῖς αὐτῶν ἰκεσίαις, ἐν εἰρήνῃ κυβέρνησον τὴν ζωὴν ἡμῶν.

Δόξα.

Οὐ Μάρτυρές σου, Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτῶν, στεφάνους ἐκομίσαντο τῆς ἀφθαρσίας, ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· σχόντες γὰρ τὴν ἰσχύν σου, τοὺς τυράννους καθεῖλον· ἔθραυσαν καὶ Δαιμόνων, τὰ ἀνίσχυρα θράση. Αὐτῶν ταῖς ἰκεσίαις, Χριστέ ὁ Θεός, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τεῖχος ἀκαταμάχητον ἡμῶν τῶν Χριστιανῶν ὑπάρχεις, Θεοτόκε Παρθένε· πρὸς σέ γὰρ καταφεύγοντες, ἄτρωτοι διαμένομεν· καὶ πάλιν ἀμαρτάνοντες, ἔχομέν σε πρεσβεύουσαν· Διὸ εὐχαριστοῦντες βοῶμέν σοι· Χαῖρε Κεχαριτωμένα, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

Τὸ, Κύριε ἐλέησον, Μ'. Δόξα, καὶ νῦν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ. Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, Πάτερ.

Ὁ Ἱερεὺς· Δί' εὐχῶν τῶν ἀγίων Πατέρων ἡμῶν.

Τὰς Γ'. μεγάλας μετανοίας, μετὰ καὶ τῆς Εὐχῆς τοῦ ὁσίου Εὐφραΐμ· εἰθ' οὕτω τὴν ἐπομένην

Εὐχὴν τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τὴν σὴν εἰρήνην δεδωκὼς τοῖς ἀνθρώποις, καὶ τὴν τοῦ παναγίου Πνεύματος δωρεάν τοῖς σοῖς Μαθηταῖς καὶ Ἀποστόλοις καταπέμψας, καὶ τὰ τούτων χεῖλη ἐκ πυρίνων γλωσσῶν διανοίξας δυνάμει σου, διάνοιξον καὶ ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν τὰ χεῖλη, καὶ δίδαξον ἡμᾶς, πῶς δεῖ, καὶ ὑπὲρ ὧν χρὴ προσεύχεσθαι. Κυβέρνησον ἡμῶν τὴν ζωὴν, ἃ εὖδιος τῶν χειμαζομένων λιμὴν, καὶ γνώρισον ἡμῖν ὁδόν, ἐν ἣ πορευσόμεθα. Πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις ἡμῶν, καὶ Πνεύματι ἡγεμονικῶ τὸ τῆς διανοίας ἡμῶν σῆριξον ὀλισθηρόν· ἵνα, καθ' ἐκάστην ἡμέραν τῷ Πνεύματί σου τῷ ἀγαθῷ πρὸς τὸ συμφέρον ὀδηγούμενοι καταξιωθῶμεν ποιεῖν τὰς ἐντολάς σου, καὶ τῆς σῆς αἰεὶ μνημονεύειν ἐνδόξου καὶ ἐρευνητικῆς τῶν πεπραγμένων τοῖς ἀνθρώποις παρησίας· καὶ μὴ τοῖς φθειρομένοις τοῦ κόσμου τούτου ἐναπατᾶσθαι τερπνοῖς, ἀλλὰ τῆς τῶν μελλόντων ὀρέγεσθαι ἀπολαύσεως ἐνίσχυσον θησαυρῶν· ὅτι εὐλογητὸς καὶ αἰνετὸς ὑπάρχεις ἐν πᾶσι τοῖς Ἁγίοις σου εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εὐθὺς δὲ ἐπισυνάπτομεν καὶ τὴν Σ'. Ὡραν.

Ω Ρ Α Σ'.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν, ἐκ Γ'. Μετανοίας Γ'.

Εἶτα τοὺς Ψαλμοὺς.

ΨΑΛΜΟΣ ΝΓ'. 53.

Ο Θεός, ἐν τῷ ὀνόματί σου σῶσόν με, καὶ ἐν τῇ δυνάμει σου κρινεῖς με.

Ὁ Θεός, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου.

Ὅτι ἀλλότριοι ἐπανέστησαν ἐπ' ἐμέ, καὶ κραταιοὶ ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μου, καὶ οὐ προέθεντο τὸν Θεὸν ἐνώπιον αὐτῶν.

Ίδου γὰρ ὁ Θεὸς βοηθεῖ μοι, καὶ ὁ Κύριος ἀντιλήπτωρ τῆς ψυχῆς μου .

Ἀποστρέψει τὰ κακὰ τοῖς ἐχθροῖς μου, ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου ἐξολόθρευσον αὐτούς .

Ἐκουσίως θύσω σοι, ἐξομολογήσομαι τὸ ὄνοματί σου, Κύριε, ὅτι ἀγαθόν .

Ὅτι ἐκ πάσης θλίψεως ἐρρύσω με, καὶ ἐν τοῖς ἐχθροῖς μὴ ἐπειῖδεν ὁ ὀφθαλμός μου ,

ΨΑΛΜΟΣ ΝΔ΄. 54.

Ενώτισαι, ὁ Θεὸς, τὴν προσευχήν μου, καὶ μὴ ὑπερίδῃς τὴν δέησίν μου· πρόσχες μοι, καὶ εἰσάκουσόν μου .

Ἐλυπήθην ἐν τῇ ἀδολεσχίᾳ μου, καὶ ἐταράχθην ἀπὸ φωνῆς ἐχθροῦ, καὶ ἀπὸ θλίψεως ἀμαρτωλοῦ .

Ὅτι ἐξέκλιναν ἐπ' ἐμέ ἀνομίαν, καὶ ἐν ὀργῇ ἐνεκόντου μοι .

Ἡ καρδιά μου ἐταράχθη ἐν ἐμοί, καὶ δειλία θανάτου ἐπέπεσεν ἐπ' ἐμέ .

Φόβος καὶ τρόμος ἤλθεν ἐπ' ἐμέ, καὶ ἐκάλυψέ με σκότος .

Καὶ εἶπα· Τίς δώσει μοι πτέρυγας ὡσεὶ περιστερᾶς, καὶ πετασθήσομαι, καὶ καταπαύσω ;

Ίδου ἐμάκρυνα φυγαδεύων, καὶ ηὐλίσθην ἐν τῇ ἐρήμῳ .

Προσεδεχόμεν τὸν Θεόν, τὸν σώζοντά με ἀπὸ ὀλιγοψυχίας, καὶ ἀπὸ καταιγίδος .

Καταπόντισον, Κύριε, καὶ καταδίελε τὰς γλώσσας αὐτῶν· ὅτι εἶδον ἀνομίαν καὶ ἀντιλογίαν ἐν τῇ πόλει .

Ἡμέρας καὶ νυκτὸς κυκλώσει αὐτὴν ἐπὶ τὰ τείχη αὐτῆς, καὶ ἀνομία καὶ κόπος ἐν μέσῳ αὐτῆς, καὶ ἀδικία .

Καὶ ἔκ ἐξέλιπεν ἐκ τῶν πλατειῶν αὐτῆς τόκος καὶ δόλος .

Ὅτι εἰ ὁ ἐχθρὸς ὠνείδισέ με, ὑπήνεγκα ἄν .

Καὶ εἰ ὁ μισῶν ἐπ' ἐμέ ἐμεγαλορρήμησεν, ἐκρύβην ἄν ἀπ' αὐτοῦ .

Σὺ δὲ ἄνθρωπε ἰσόψυχε, ἡγεμών μου, καὶ γνωστέ μου·

Ὅς ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἐγλύκανάς μοι ἐδέσματα, ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ μου ἐπορεύθημεν ἐν ὁμοιοῖᾳ .

Ἐλθέτω δὴ θάνατος ἐπ' αὐτούς, καὶ καταθήτωσαν εἰς Ἄδου ζῶντες.

Ὅτι πονηρία ἐν ταῖς παροικίαις αὐτῶν, ἐν μέσῳ αὐτῶν.

Ἐγὼ πρὸς τὸν Θεὸν ἐκέκραξα, καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσέ μου.

Ἐσπέρας, καὶ πρωΐ, καὶ μεσημβρίας διηγήσομαι καὶ ἀπαγγελῶ, καὶ εἰσακούσεται τῆς φωνῆς μου.

Λυτρώσεται ἐν εἰρήνῃ τὴν ψυχὴν μου ἀπὸ τῶν ἐγγιζόντων μοι, ὅτι ἐν πολλοῖς ἦσαν σὺν ἐμοί.

Εἰσακούσεται ὁ Θεὸς, καὶ ταπεινώσει αὐτούς ὁ ὑπάρχων πρὸ τῶν αἰῶνων.

Οὐ γὰρ ἔσιν αὐτοῖς ἀντάλλαγμα, ὅτι οὐκ ἐφοβήθησαν τὸν Θεόν· ἐξέτεινε τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐν τῷ ἀποδιδόναι.

Ἐβεβήλωσαν τὴν διαθήκην αὐτοῦ· διεμερίσθησαν ἀπὸ ὀργῆς τοῦ προσώπου αὐτοῦ, καὶ ἤγγισαν αἱ καρδίαι αὐτῶν.

Ἠπαλύθησαν οἱ λόγοι αὐτῶν ὑπὲρ ἔλαιον, καὶ αὐτοὶ εἰσι βολίδες.

Ἐπίρριψον ἐπὶ Κύριον τὴν μέριμνά σου, καὶ αὐτὸς σε διαθρέψει· οὐ δώσει εἰς τὸν αἰῶνα σάλον τῷ δικαίῳ.

Σὺ δέ, ὁ Θεὸς κατατάξεις αὐτούς εἰς φρέαρ διαφθοράς.

Ἄνδρες αἱμάτων καὶ δολιότητος οὐ μὴ ἡμισεύσωσι τὰς ἡμέρας αὐτῶν· ἐγὼ δέ, Κύριε, ἐλπῶ ἐπὶ σέ.

ΨΑΛΜΟΣ 91.

Ο κατοικῶν ἐν βοηθείᾳ τοῦ Ὑψίστου, ἐν σκέπη τοῦ Θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ ἀβυσθήσεται.

Ἐρεῖ τῷ Κυρίῳ· Ἀντιλήπτωρ μου εἶ, καὶ καταφυγή μου, ὁ Θεός μου, καὶ ἐλπῶ ἐπ' αὐτόν.

Ὅτι αὐτὸς ῥύσεται σε ἐκ παγίδος θηρευτῶν, καὶ ἀπὸ λόγου ταραχώδους.

Ἐν ταῖς μεταφρένοις αὐτοῦ ἐπισκιάσει σοι, καὶ ὑπὸ τὰς πτέρυγας αὐτῆ ἐλπιεῖς· ὄπλῳ κυκλώσει σε ἢ ἀλήθεια αὐτοῦ.

Οὐ φοβηθήσῃ ἀπὸ φόβου νυκτερινοῦ, ἀπὸ βέλους πετομένου ἡμέρας.

Ἀπὸ πράγματος ἐν σκότει διαπορευομένου, ἀπὸ συμπτώματος δαιμονίου μεσημβρινοῦ.

Πεσείται ἐκ τοῦ κλίτους σου χιλιάς, καὶ μυριάς ἐκ δεξιῶν σου, πρὸς σέ δὲ οὐκ ἐγγιεῖ .

Πλὴν τοῖς ὀφθαλμοῖς σου κατανοήσεις, καὶ ἀνταπόδοσιν ἀμαρτωλῶν ὄψει .

Ὅτι σὺ, Κύριε, ἡ ἐλπίς μου· τὸν Ὑψιστον ἔθου καταφυγὴν σου .

Οὐ προσελεύσεται πρὸς σέ κακὰ, καὶ μάλιστα οὐκ ἐγγιεῖ ἐν τῷ σκηνώματί σου .

Ὅτι τοῖς Ἀγγέλοις αὐτοῦ ἐντελεῖται περὶ σοῦ, τοῦ διαφυλάξαι σε ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς σου .

Ἐπὶ χειρῶν ἀροῦσί σε, μήποτε προσκόψῃς πρὸς λίθον τὸν πόδα σου .

Ἐπὶ ἀσπίδα καὶ βασιλίσκον ἐπιθήσῃ, καὶ καταπατήσεις λέοντα καὶ δράκοντα .

Ὅτι ἐπ' ἐμέ ἤλπισε, καὶ ῥύσομαι αὐτόν· σκεπάσω αὐτόν, ὅτι ἔγνω τὸ ὄνομά μου .

Κεκραῖζεται πρὸς με, καὶ ἐπακούσομαι αὐτοῦ, μετ' αὐτοῦ εἶμι ἐν θλίψει· ἐξελοῦμαι αὐτόν, καὶ δοξάσω αὐτόν .

Μακρότητα ἡμερῶν ἐμπλήσω αὐτόν, καὶ δείξω αὐτῷ τὸ σωτήριόν μου .

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουῖα Γ'. Κύριε ἐλέησον Γ'. Καὶ εἰ μὲν ψάλλεται Θεὸς Κύριος, λέγομεν τὸ τῆς ἡμέρας Ἀπολυτίκιον· εἰ δέ· Ἀλληλουῖα, τὸ παρὸν,
Ἦχος β'.

Ο ἐν ἕκτῃ ἡμέρᾳ τε καὶ ὥρᾳ τῷ Σταυρῷ προσηλώσας τὴν ἐν τῷ Παραδείσῳ τολμηθεῖσαν τῷ Ἀδὰμ ἀμαρτίαν, καὶ τῶν πταισμάτων ἡμῶν τὸ χειρόγραφον διάρρήξον, Χριστέ ὁ Θεός, καὶ σῶσον ἡμᾶς .

Στίχους Α'. Ἐνώτισαι, ὁ Θεός, τὴν προσευχήν μου, καὶ μὴ ὑπερίδῃς τὴν δέησίν μου .

Στίχους Β'. Ἐγὼ πρὸς τὸν Θεὸν ἐκέκραξα, καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσέ μου ..

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον .

Οτι οὐκ ἔχομεν παρρησίαν διὰ τὰ πολλὰ ἡμῶν ἀμαρτήματα, σὺ τὸν ἐκ σοῦ γεννηθέντα δυσώπησον, Θεοτόκε

Παρθένε· πολλά γάρ ἰσχύει δέησις Μητρὸς πρὸς εὐμένειαν Δεσπότης. Μὴ παρίδῃς ἀμαρτωλῶν ἰκεσίας ἢ πάνσεμνος· ὅτι ἐλεήμων ἐστὶ, καὶ σώζειν δυνάμενος, ὁ καὶ παθεῖν ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος.

Καὶ εὐθύς·

Ταχὺ προκαταλαβέτωσαν ἡμᾶς οἱ οἰκτιρμοὶ σου, Κύριε, ὅτι ἐπτωχεύσαμεν σφόδρα· βοήθησον ἡμῖν, ὁ Θεὸς ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἕνεκεν τῆς δόξης τοῦ ὀνόματός σου. Κύριε, ρῦσαι ἡμᾶς, καὶ ἰλάσθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Τρισάγιον. Παναγίας Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ ἐστὶ. Καὶ τὰ Τροπάρια ταῦτα, εἰ οὐκ ἐστὶν Ἑορτή.

Ἦχος β'.

Σωτηρίαν εἰργάσω ἐν μέσῳ τῆς γῆς, Χριστέ ὁ Θεός· ἐπὶ Σταυροῦ τὰς ἀχράντους σου χεῖρας ἐξέτεινας, ἐπισυνάγων πάντα τὰ ἔθνη κράζοντα· Κύριε δόξα σοι.

Δόξα.

Τὴν ἀχραντον Εἰκόνα σου προσκυνοῦμεν ἀγαθὲ, αἰτούμενοι συγχώρησιν τῶν πταισμάτων ἡμῶν, Χριστέ ὁ Θεός· βουλήσει γὰρ νηδόκησας σαρκὶ ἀνελεῖν ἐν τῷ Σταυρῷ, ἵνα ρύσῃ οὓς ἐπλάσας ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ. Ὅθεν εὐχαρίστως βοῶμέν σοι· Χαρᾶς ἐπλήρωσας τὰ πάντα, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, παραγενόμενος εἰς τὸ σῶσαι τὸν κόσμον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εὐσπλαγγνίας ὑπάρχουσα πηγή, συμπαθείας ἀξίωσον ἡμᾶς, Θεοτόκε· βλέψον εἰς λαὸν τὸν ἀμαρτήσαντα, δεῖξον ὡς αἰεὶ τὴν δυναστείαν σου· εἰς σὲ γὰρ ἐλπίζοντες, τό· Χαῖρε βοῶμέν σοι, ὡς ποτε ὁ Γαβριὴλ, ὁ τῶν ἀσωμάτων Ἀρχιστράτηγος.

Τὸ Θεοτοκίον τῆτο λέγεται τῇ Δευτέρᾳ, τῇ Τρίτῃ, καὶ τῇ Πέμπτῃ, ὅτε οὐκ ἔχει ἢ ἡμέρα Κοντάκιον· τῇ δὲ Τετάρτῃ, καὶ τῇ Παρασκευῇ λέγεται τὸ ἐξῆς·

Σταυροθεοτοκίον, Ἦχος β'.

Υπερδεδοξασμένη ὑπάρχεις, Θεοτόκε Παρθένε, ὑμνοῦμέν σε· διὰ γὰρ τοῦ Σταυροῦ τοῦ Υἱοῦ σου κατεβλήθη ὁ Ἄδης, καὶ ὁ θάνατος τέθνηκε· νεκρωθέντες ἀνέστημεν, καὶ

ζωῆς ἠξιώθημεν· τὸν Παραδείσον ἐλάβομεν, τὴν ἀρχαίαν ἀπόλαυσιν. Διὸ εὐχαριστοῦντες δοξολογοῦμεν, ὡς κραταιὸν Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ μόνον πολυέλεον.

Τὸ. Κύριε ἐλέησον Μ. Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ. Κύριε ἐλέησον Γ'. Δόξα, καὶ νῦν. Τὴν τιμιωτέραν· καὶ μετανοίας, ὡς εἴρηται, εἰ ἔστι Τεσσαρακοστή· εἰ δὲ μὴ, τὴν Εὐχὴν ταύτην· Θεέ, καὶ Κύριε τῶν δυνάμεων. Ὅρα ἔμπροσθεν, σελ. 98.

ΜΕΣΣΩΡΙΟΝ ΤΗΣ 5'. ΩΡΑΣ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν, ἐκ Γ'. Μετανοίας Γ'.
καὶ τοὺς Ψαλμοὺς.

ΨΑΛΜΟΣ ΝΕ'. 58.

Ελέησόν με, ὁ Θεός, ὅτι κατεπάτησέ με ἄνθρωπος, ὅλην τὴν ἡμέραν πολεμῶν ἔθλιψέ με.

Κατεπάτησάν με οἱ ἐχθροί μου ὅλην τὴν ἡμέραν, ὅτι πολλοί, οἱ πολεμοῦντές με ἀπὸ ὕψους. Ἡμέρας οὐ φοβηθήσομαι, ἐγὼ δὲ ἐλπῶ ἐπὶ σέ.

Ἐν τῷ Θεῷ ἐπαινέσω τοὺς λόγους μου, ἐπὶ τῷ Θεῷ ἠλπίσα, οὐ φοβηθήσομαι τί ποιήσει μοι σάρξ.

Ὅλην τὴν ἡμέραν τοὺς λόγους μου ἐβδελύσσοντο, κατ' ἐμοῦ πάντες οἱ διαλογισμοὶ αὐτῶν εἰς κακόν.

Παροικήσουσι, καὶ κατακρύψουσιν αὐτοὶ, τὴν πτέρναν μου φυλάξουσιν.

Καθάπερ ὑπέμειναν τὴν ψυχὴν μου, ὑπὲρ τοῦ μηθενὸς σώσεις αὐτοῦς, ἐν ὀργῇ λαοὺς κατὰξεις.

Ὁ Θεός, τὴν ζωὴν μου ἐξήγγειλά σοι, ἔθου τὰ δάκρυά μου ἐνώπιόν μου.

Ὡς καὶ ἐν τῇ ἐπαγγελίᾳ σου, ἐπιστρέψουσιν οἱ ἐχθροί μου εἰς τὰ ὀπίσω.

Ἐν ἧ ἂν ἡμέρᾳ ἐπικαλέσωμαί σε, ἰδοὺ ἔγνων, ὅτι Θεός μου εἶ σύ.

Ἐπὶ τῷ Θεῷ αἰνέσω ῥῆμα, ἐπὶ τῷ Κυρίῳ αἰνέσω λό-

γον· ἐπὶ τῷ Θεῷ ἠλπισα, οὐ φοβηθήσομαι τί ποιήσει μοι ἄνθρωπος.

Ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, εὐχαί, ὡς ἀποδώσω αἰνέσεώς σου.

Ὅτι ἐρρύσω τὴν ψυχὴν μου ἐκ θανάτου, τοὺς ὀφθαλμοὺς μου ἀπὸ δακρύων, καὶ τοὺς πόδας μου ἀπὸ ὀλισθήματος.

Εὐαρεστήσω ἐνώπιον Κυρίου, ἐν φωτὶ ζώντων.

ΨΑΛΜΟΣ ΝΣ'. 56.

Ελέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με, ὅτι ἐπὶ σοὶ πέποιθεν ἡ ψυχὴ μου.

Καὶ ἐν τῇ σκιά τῶν πτερυγῶν σου ἐλπῶ, ἕως οὗ παρέλθῃ ἡ ἀνομία.

Κεκράξομαι πρὸς τὸν Θεὸν τὸν ὑψίστον, τὸν Θεὸν τὸν εὐεργετήσαντά με.

Ἐξαπέστειλεν ἐξ οὐρανοῦ καὶ ἔσωσέ με, ἔδωκεν εἰς ὄνειδος τοὺς καταπατοῦντάς με.

Ἐξαπέστειλεν ὁ Θεός τὸ ἔλεος αὐτοῦ, καὶ τὴν ἀλήθειαν αὐτοῦ, καὶ ἐρρύσατο τὴν ψυχὴν μου ἐκ μέσου σκύμων· ἐκοιμήθην τεταραγμένος.

Υἱοὶ ἀνθρώπων, οἱ ὀδόντες αὐτῶν ὄπλα καὶ βέλη, καὶ ἡ γλῶσσα αὐτῶν μάχαιρα ὀξεῖα.

Ἰψώθητι ἐπὶ τοὺς οὐρανούς, ὁ Θεός, καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἡ δόξα σου.

Παγίδα ἠτοίμασαν τοῖς ποσί μου, καὶ κατέκαμψαν τὴν ψυχὴν μου.

Ἦρυσαν πρὸ προσώπου μου βόθρον, καὶ ἐνέπεσον εἰς αὐτόν.

Ἐτοίμη ἡ καρδία μου, ὁ Θεός, ἐτοίμη ἡ καρδία μου· ἄσομαι καὶ ψαλῶ ἐν τῇ δόξῃ μου.

Ἐξεγέρθητι ἡ δόξα μου, ἐξεγέρθητι ψαλτήριον καὶ κιθάρα, ἐξεγερθήσομαι ὄρθρον.

Ἐξομολογήσομαί σοι ἐν λαοῖς, Κύριε, ψαλῶ σοι ἐν ἔθνεσιν.

Ὅτι ἐμεγαλύνθη ἕως τῶν οὐρανῶν τὸ ἔλεός σου, καὶ ἕως τῶν νεφελῶν ἡ ἀλήθειά σου.

Ἐψώθητι ἐπὶ τοὺς οὐρανοὺς, ὁ Θεός, καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἢ δόξα σου .

ΨΑΛΜΟΣ ΕΘ'. 69.

Ο' Θεός, εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόσχες· Κύριε, εἰς τὸ βοηθῆσαί μοι απεῦσον .

Αἰσχυνήτησάν καὶ ἐντραπήτησάν αἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου .

Ἀποστραφήτησάν εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ καταισχυνήτησάν ὁ βουλόμενοί μοι κακά .

Ἀποστραφήτησάν παραυτίκα αἰσχυνόμενοι, οἱ λέγοντές μου· Εὐγε, εὐγε .

Ἀγαλλιάσθησάν καὶ εὐφρανθήτησάν ἐπὶ σοί, πάντες οἱ ζητοῦντές σε, ὁ Θεός :

Καὶ λεγέτωσάν διαπαντός, Μεγαλυνθήτω ὁ Κύριος, οἱ ἀγαπῶντες τὸ σωτήριόν σου .

Ἐγὼ δὲ πτωχός εἰμι καὶ πένης· ὁ Θεός, βοηθήσόν μοι .

Βοηθός μου καὶ ῥύστης μου εἶ σύ, Κύριε· μὴ χρονίσῃς .

Δόξα, καὶ νῦν Γρισάγιον . Παναγία Τριάς . Πάτερ ἡμῶν . Ὅτι σου ἔστι . Καὶ τὰ παρόντα Τροπάρια .

Ἦχος α' .

Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς Βασιλεῦσι κατὰ Βαρβαίρων δωρούμενος, καὶ τὸ σὸν φυλάττων διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα .

Δόξα .

Τὰς ἀλγηδόνας τῶν Ἀγίων, ἃς ὑπὲρ σοῦ ἔπαθον, δυσωπήθητι Κύριε· καὶ πάσας ἡμῶν τὰς ὀδύνας ἴασαι, φιλάνθρωπε, δεόμεθα .

Καὶ νῦν .

Τῆ πρεσβείᾳ Κυρίου πάντων τῶν Ἀγίων, καὶ τῆς Θεοτόκου, τὴν σὴν εἰρήνην δός ἡμῖν, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς, ὡς ὁ μόνος οἰκτίρων .

Τό· Κύριε ἐλέησον Μ' . Δόξα, καὶ νῦν . Τῆτι τιμωτέραν .

Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, Πάτερ .

Ὁ Ἱερεὺς· Δι' εὐχῶν· καὶ ποιοῦμεν τὰς μεγάλας Γ' με-

τανοίας, μετὰ καὶ τῆς Εὐχῆς τοῦ ὁσίου Ἐφραίμ· εἶτα τὴν παροῦσαν

Εὐχὴν τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.

Θεέ, καὶ Κύριε τῶν δυνάμεων, καὶ πάσης κτίσεως Δημιουργέ, ὁ διὰ σπλάγχνα ἀνεκτάστου ἐλέους σου τὸν μονογενῆ σου Υἱὸν, τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, καταπέμψας ἐπὶ σωτηρίᾳ τοῦ γένους ἡμῶν, καὶ διὰ τοῦ τιμίου αὐτοῦ Σταυροῦ τὸ χειρόγραφον τῶν ἀμαρτιῶν ἡμῶν διαρρήξας, καὶ θριαμβεύσας ἐν αὐτῷ τὰς ἀρχὰς καὶ ἐξουσίας τοῦ σκότους· Αὐτὸς Δέσποτα φιλόθρωπε, πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν τὰς εὐχαριστηρίους ταύτας καὶ ἱκετηρίους ἐντεύξεις· καὶ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ παντὸς ὀλεθρίου καὶ σκοτεινοῦ παραπτώματος, καὶ πάντων τῶν κακῶσαι ἡμᾶς ζητούντων ὁρατῶν καὶ ἀοράτων ἐχθρῶν. Καθίλωσον ἐκ τοῦ φόβου σου τὰς σάρκας ἡμῶν, καὶ μὴ ἐκκλίνῃς τὰς καρδίας ἡμῶν εἰς λόγους, ἢ εἰς λογισμοὺς πονηρίας, ἀλλὰ τῷ πόθῳ σε τρῶσον ἡμῶν τὰς ψυχὰς· ἵνα πρὸς σέ διαπαντὸς ἀτενίζοντες, καὶ τὸ παρά σοῦ φωτὶ ὀδηγούμενοι, σέ τὸ ἀπρόσιτον καὶ αἴδιον κατοπτεύοντες φῶς, ἀκατάπαυστόν σοι τὴν ἐξομολόγησιν καὶ εὐχαριστίαν ἀναπέμπωμεν, τῷ ἀνάρχῳ Πατρὶ, σὺν τῷ μονογενεῖ σου Υἱῷ, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ εἰ μὲν, Θεὸς Κύριος, ἔφαλτο, λέγομεν τὰ Τυπικὰ, ὡς ἐφεξῆς ἔπονται· εἶδὲ, Ἀλληλουῖα, ὑπέρθες αὐτὰ μετὰ τὴν Θ'· Ωραν.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΩΝ ΤΥΠΙΚΩΝ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΒ'. 102.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Εὐλόγει, ἢ ψυχῆ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Τὸν εὐϊλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας σου, τὸν ἰώμενον πάσας τὰς νόσους σου.

Τὸν λυτρούμενον ἐκ φθεράς τὴν ζωὴν σου, τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς.

Τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου· ἀνακαινισθῆσεται ὡς αἶταῦ ἢ νεότης σου.

Ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος, καὶ κρίμα πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις.

Ἐγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωϋσῆ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ.

Οἰκτιρῶν, καὶ ἐλεῆμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πελυτέλεος· οὐκ εἰς τέλος ὀργισθῆσεται, οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μνηεῖ.

Οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν.

Ὅτι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς, ἐκρατάωσε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

Καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν, ἐμαίκρυνεν ἀφ' ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν.

Καθὼς οἰκτεῖρει πατὴρ υἱούς, ὠκτεῖρησε Κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτόν· ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν, ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμεν.

Ἄνθρωπος, ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ, ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ, οὕτως ἐξανθήσει.

Ὅτι πνεῦμα διήλθεν ἐν αὐτῷ, καὶ οὐχ ὑπάρξει, καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν τόπον αὐτοῦ.

Τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος, καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

Καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς υἱῶν, τοῖς φυλάσσουν τὴν διαθήκην αὐτοῦ, καὶ μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ, τοῦ ποῆσαι αὐτάς.

Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον πάντες εἰ Ἄγγελα αὐτοῦ, δυνατοὶ

αχϋί, ποιούντες τὸν λόγον αὐτοῦ, τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πᾶσαι αἱ Δυναμίεις αὐτῆ, λειτουργοὶ αὐτοῦ, οἱ ποιούντες τὸ θελημα αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτῆ. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Εἶτα·

Δόξα τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΕ΄. 145.

Αἴνει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Μὴ πεποιθήατε ἐπ’ ἄρχοντας, ἐπὶ υἱοὺς ἀνθρώπων, οἷς οὐκ ἔστι σωτηρία.

Ἐξελεύσεται τὸ πνεῦμα αὐτῆ, καὶ ἐπιστρέψει εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ.

Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀπολοῦνται πάντες οἱ διαλογισμοὶ αὐτοῦ.

Μακάριος, οὗ ὁ Θεὸς Ἰακώβ, βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπίς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ.

Τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν, καὶ πάντα τὰ ἐν αὐταῖς.

Τὸν φυλάσσοντα ἀλήθειαν εἰς τὸν αἰῶνα, ποιῶντα κρίματαῖς ἀδικουμένοις, δίδόντα τροφὴν τοῖς πεινώσι.

Κύριος λύει πεπεδημένους· Κύριος σοφοὶ τυφλοῦς· Κύριος ἀνορθοῖ κατερράγμενους· Κύριος ἀγαπᾷ δικαίους· Κύριος φυλάσσει τοὺς προσηλύτους.

Ὁρφανὸν καὶ χήραν ἀναλήψεται, καὶ ὁδὸν ἀμαρτωλῶν ἀφανιεῖ.

Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεός σου, Σιών, εἰς γενεάν καὶ γενεάν.

Καὶ νῦν.

Ο Μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ, ἀθάνατος ὑπάρχων, καὶ καταδεχόμενος διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν σαρκωθῆναι ἐκ τῆς ἀγίας Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας, σταυρωθεὶς τε Χριστῆ ὁ Θεός,

θανάτῳ θάνατον πατήσας, εἰς ὧν τῆς ἀγίας Τριάδος, συν-
δοξαζόμενος τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, σῶσον ἡμᾶς.

Εἰδέναι χρῆ, ὅτι τῇ μεγάλῃ Τεσσαρακοστῇ οὐ λέγομεν
τοὺς τῶν Τυπικῶν Ψαλμοὺς, ἀλλὰ μετὰ τὰς ἐν τῇ Θ'. Ὠρα Γ'.
μεγάλαις μετανοίας, ἀρχόμεθα εὐθύς τῶν Μακαρισμῶν, ψάλλ-
οντες μεθ' ἑνα ἑκάστον αὐτῶν, εἰς ἧχον πλ. δ'. τὸ; Μνήσθητι
ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου. ὡσαύτως καὶ
μετὰ τὸ Δόξα, καὶ τὸ Καὶ νῦν· ποιοῦμεν δὲ καὶ μετάνοιαν
μικράν μίαν ἑκάστῳ· Μνήσθητι.

ΟΙ ΜΑΚΑΡΙΣΜΟΙ.

Εν τῇ Βασιλείᾳ σου μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν
τῇ Βασιλείᾳ σου:

Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι, ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ βα-
σιλεία τῶν οὐρανῶν.

Μακάριοι οἱ πενθοῦντες, ὅτι αὐτοὶ παρακληθήσονται.

Μακάριοι οἱ πραεῖς, ὅτι αὐτοὶ κληρονομήσουσι τὴν γῆν.

Μακάριοι οἱ πεινῶντες καὶ διψῶντες τὴν δικαιοσύνην, ὅτι
αὐτοὶ χορτασθήσονται.

Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες, ὅτι αὐτοὶ ἐλεηθήσονται.

Μακάριοι οἱ καθαροὶ τῇ καρδίᾳ, ὅτι αὐτοὶ τὸν Θεὸν ὄψονται.

Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί, ὅτι αὐτοὶ υἱοὶ Θεοῦ κληθήσονται.

Μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι ἕνεκεν δικαιοσύνης, ὅτι αὐτῶν
ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Μακάριοι ἐστέ, ὅταν ὀνειδίσωσιν ὑμᾶς, καὶ διώξωσι, καὶ
εἴπωσι πᾶν πονηρὸν ῥῆμα καθ' ὑμῶν ψευδόμενοι, ἕνεκεν ἐμοῦ.

Χαίrete καὶ ἀγαλλιᾶσθε, ὅτι ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν τοῖς
οὐρανοῖς. Δόξα, καὶ νῦν.

Μετὰ ταῦτα, εἰ μὲν ἐστὶν, ὡς εἴρηται, μεγάλη Τεσσαρα-
κοστῇ, ἐνουμένων τῶν δύο Χορῶν, λέγομεν γεγωνοτέρα φωνῇ
τὸ Μνήσθητι ἡμῶν, ἐκ Γ'. ὡς ἐπεταί, ποιοῦντες ἐν ἑκάστῳ
καὶ μετάνοιαν μεγάλην μίαν. Εἰ δὲ μή, λέγομεν αὐτὸ χύμα
καὶ ἄνευ μετανοιῶν.

Μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Μνήσθητι ἡμῶν, Δέσποτα, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.
Μνήσθητι ἡμῶν ἄγε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Χερὸς ὁ ἐπουράνιος ὑμνεῖ σε, καὶ λέγει· Ἅγιος, Ἅγιος,
Ἅγιος Κύριος Σαβαώθ, πλήρης ὁ οὐρανός, καὶ ἡ γῆ τῆς
δόξης σου.

Στίχ. Προσελθετε πρὸς αὐτόν, καὶ φωτίσθητε, καὶ τὰ πρόσω-
πα ὑμῶν οὐ μὴ κατασχυθῇ.

Χερὸς ὁ ἐπουράνιος ὑμνεῖ σε, καὶ λέγει· Ἅγιος, Ἅγιος,
Ἅγιος Κύριος Σαβαώθ, πλήρης ὁ οὐρανός, καὶ ἡ γῆ
τῆς δόξης σου.

Δόξα.

Χερὸς ἁγίων Ἀγγέλων, καὶ Ἀρχαγγέλων, μετὰ πασῶν
τῶν ἐπουρανίων Δυνάμεων ὑμνεῖ σε, καὶ λέγει· Ἅγιος,
Ἅγιος, Ἅγιος Κύριος Σαβαώθ, πλήρης ὁ οὐρανός, καὶ ἡ γῆ
τῆς δόξης σου.

Καὶ νῦν. Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν. Ὅρα σελ. 15. Εἶτα·

Αγες, ἄφες, συγχώρησον, ὁ Θεὸς, τὰ παραπτώματα ἡμῶν,
τὰ ἐκούσια καὶ τὰ ἀκούσια, τὰ ἐν ἔργῳ καὶ λόγῳ, τὰ
ἐν γνώσει καὶ ἀγνοίᾳ, τὰ ἐν νυκτὶ καὶ ἐν ἡμέρᾳ, τὰ κατὰ
νοῦν, καὶ διάνοιαν· τὰ πάντα ἡμῖν συγχώρησον, ὡς ἀγαθὸς
καὶ φιλόανθρωπος.

Εἶτα, τό· Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σου ἐστὶ. Μεθ' ὃ, εἰ μὲν ἐστὶ
Δεσποτικὴ Ἑορτὴ, λέγομεν τὸ ταύτης Κοντάκιον· εἰδὲ τύχη
καὶ Ἅγιος ἑορταζόμενος ἐνταυτῷ, λέγεται πρῶτον τὸ τοῦ Ἁ-
γίου, εἶτα· Δόξα, καὶ νῦν, τὸ τῆς Ἑορτῆς. Εἰ δ' Ἀλλη-
λουῖα ἐψάλτο, ἢ ὅτε οὐκ ἐστὶν Ἑορτὴ, λέγε πρῶτον τὸ τῆς
Μεταμορφώσεως, εἶτα τὸ τῆς ἡμέρας· καὶ μετ' αὐτό· Δόξα.
Μετὰ τῶν Ἁγίων ἀνάπαυσον, Χριστέ. Καὶ νῦν. Προστασία
τῶν Χριστιανῶν ἀκαταίσχυντε· ὡς ἐπονται καθεξῆς.

Τὸ τῆς Μεταμορφώσεως. Ἦχος βαρὺς.

Επί τοῦ ὅρου μετεμορφώθης, καὶ ὡς ἐχώρουν οἱ Μαθη-
ταί σου τὴν δόξαν σου, Χριστέ ὁ Θεὸς, ἐθεάσαντο· ἵνα,
ὅταν σε ἴδωσι σταυρούμενον, τὸ μὲν πάθος νοήσωσιν ἐκέσιον,
ἐπὶ δὲ κόσμῳ κηρύξωσιν, ὅτι σὺ ὑπάρχεις ἀληθῶς τοῦ Πατρὸς
τὸ ἀπαύγασμα.

Τῆ Δευτέρᾳ. Κοντάκιον τῶν Ἀσωμάτων, Ἦχος β΄.

Αρχιστράτηγοι Θεοῦ, λειτουργοὶ Δείας δόξης, τῶν ἀνθρώπων ὁδηγοὶ, καὶ ἀρχηγοὶ Ἀσωμάτων, τὸ συμφέρον ἡμῖν πρεσβεύσατε, καὶ τὸ μέγα ἔλεος, ὡς τῶν Ἀσωμάτων Ἀρχιστράτηγοι.

Τῆ Τρίτῃ, Κοντάκιον τοῦ Προδρόμου.

Ἦχος β΄. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Προφῆτα Θεοῦ, καὶ Προδρόμε τῆς χάριτος, τὴν κάραν τὴν σὴν, ὡς ῥόδον ἱερώτατον, ἐκ τῆς γῆς εὐράμενοι, ταῖς ἰάσεσιν πάντοτε λαμβάνομεν· καὶ γὰρ πάλιν ὡς πρότερον ἐν κόσμῳ κηρύττεις τὴν μετάνοιαν.

Τῆ Τετάρτῃ, καὶ Παρασκευῇ. Ἦχος δ΄.

Ο ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστέ ὁ Θεός· εὐφρανὸν ἐν τῇ δυνάμει σου τοὺς πιστοὺς Βασιλεῖς ἡμῶν, νίκης χαρηγῶν αὐτοῖς κατὰ τῶν πολεμίων· τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σὴν, ὄπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Τῆ Πέμπτῃ, Κοντάκιον τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων.

Ἦχος β΄.

Τοὺς ἀσφαλεῖς καὶ θεοφθόγγους Κήρυκας, τὴν κορυφὴν τῶν Μαθητῶν σου Κύριε, προσελάβου εἰς ἀπόλαυσιν τῶν ἀγαθῶν σου καὶ ἀνάπαυσιν· τοὺς πόνους γὰρ ἐκείνων καὶ τὸν θάνατον, ἐδέξω ὑπὲρ πᾶσαν ὀλοκάρπωσιν, ὁ μόνος γινώσκων τὰ ἐγκάρδια.

Ἔτερον, τοῦ ἀγίου Νικολάου, τῆ αὐτῆς ἡμέρᾳ.

Ἦχος γ΄. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Εν τοῖς Μύροις Ἄγιε, ἱερωγὸς ἀνεδείχθης· τοῦ Χριστοῦ γὰρ Ὅσιε, τὸ Εὐαγγέλιον πληρώσας, ἔθηκας τὴν ψυχὴν σου ὑπὲρ λαοῦ σου, ἔσωσας τοὺς ἀθώους ἐκ τοῦ θανάτου· διὰ τοῦτο, ἡγιασθης, ὡς μέγας μύστης Θεοῦ τῆς χάριτος.

Τῷ Σαββάτῳ, Κοντάκιον Νεκρώσιμον.

Ἦχος πλ. δ΄.

Μετὰ τῶν Ἀγίων ἀνάπαυσον, Χριστέ, ταῖς ψυχαῖς τῶν δούλων σου, ἐνθα οὐκ ἔστι πόνος, οὐ λύπη, οὐ στεναγμός, ἀλλὰ ζωὴ ἀτελεύτητος.

Καὶ τὸ παρὸν Μαρτυρικὸν Κοντάκι. Ἦχος πλ. δ'.

Ως ἀπαρχὰς τῆς φύσεως, τῷ φυτουργῷ τῆς κτίσεως, ἡ οἰκουμένη προσφέρει σοι, Κύριε, τοὺς θεοφόρους Μάρτυρας· ταῖς αὐτῶν ἰκεσίαις, ἐν εἰρήνῃ βαθεῖα τὴν Ἐκκλησίαν σου διὰ τῆς Θεοτόκου συντήρησον, Πολυέλεε.

Τὸ δὲ παρὸν λέγεται καθ' ἑκάστην, ἐκτὸς τοῦ Σαββάτου.

Προσασία τῶν Χριστιανῶν ἀκαταίσχυντε, μεσιτεία πρὸς τὸν Ποιητὴν ἀμετάθετε, μὴ παρίδῃς ἀμαρτωλῶν δεήσεων φωνάς· ἀλλὰ πρόφθασον ὡς ἀγαθὴ εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν, τῶν πιστῶς κραυγαζόντων σοι· Τάχυνον εἰς πρεσβείαν, καὶ σπεῦσον εἰς ἰκεσίαν, ἢ προστατεύουσα αἰεὶ, Θεοτόκε τῶν τιμώντων σε.

Τὸ, Κύριε ἐλέησον Μ'. Καὶ εἰ ἔστι Τεσσαρακοστή· Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ. Τὴν τιμιωτέραν. Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, Πάτερ. Ὁ Ἱερεὺς· Ὁ Θεὸς οἴκτειρήσαι ἡμᾶς· καὶ τὰς τετυπωμένους μετανοίας. Εἶτα, Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ῥημῶν. Ὅτι σὺ εἶσι. Κύριε ἐλέησον Β'. καὶ τὴν Εὐχὴν ταύτην·

Παναγία Τριάς, τὸ ὁμοούσιον κράτος, ἡ ἀδιαίρετος βασιλεία, ἡ πάντων τῶν ἀγαθῶν αἰτία, εὐδόκησον δὴ καὶ ἐπ' ἐμέ τῷ ἀμαρτωλῷ· στήριξον, συνέτισον τὴν καρδίαν μου, καὶ πᾶσαν περίελέμου τὴν βεβηλότητα· φώτισόν μου τὴν διάνοιαν, ἵνα διαπαντὸς δοξάζω, ὑμνῶ, προσκυνῶ, καὶ λέγω·
Εἰς Ἅγιος, εἰς Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.

Καὶ μετ' αὐτήν.

Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον ἀπὸ τοῦ νῦν, καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος,
Ἐκ Γ'.

Εἰδ' οὐκ ἔστι Τεσσαρακοστή, μετὰ τὸ· Κύριε ἐλέησον Μ'. εὐθὺς τὸ· Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου, ἐκ Γ'. Δόξα, καὶ νῦν. Εἶτα τὸν ἐπόμενον Ψαλμὸν.

ΨΑΛΜΟΣ ΛΓ'. 33.

Εὐλογήσω τὸν Κύριον ἐν παντὶ καιρῷ, διαπαντὸς ἡ αἴνεσις αὐτοῦ ἐν τῷ στόματί μου.

Ἐν τῷ Κυρίῳ ἐπαινηθήσεται ἡ ψυχὴ μου· ἀκουσάτωσαν πραεῖς, καὶ εὐφρανθήτωσαν.

Μεγαλύνετε τὸν Κύριον σὺν ἐμοί, καὶ ὑψώσωμεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐπὶ τὸ αὐτό.

Ἐξεζήτησα τὸν Κύριον, καὶ ἐπήκουσέ μου, καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεών μου ἐρρύσατό με.

Προσελθετε πρὸς αὐτόν, καὶ φωτίσθητε, καὶ τὰ πρόσωπα ὑμῶν οὐ μὴ κατασχυνηθῇ.

Οὗτος ὁ πτωχὸς ἐκέκραξε, καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν αὐτοῦ, καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτοῦ ἔσωσεν αὐτόν.

Παρεμβαλεῖ Ἄγγελος Κυρίου κύκλω τῶν φοβουμένων αὐτόν, καὶ ῥύσεται αὐτούς.

Γεύσασθε καὶ ἴδετε, ὅτι χρηστὸς ὁ Κύριος· μακάριος ἀνὴρ, ὃς ἐλπίζει ἐπ' αὐτόν.

Φοβήθητε τὸν Κύριον πάντες οἱ ἅγιοι αὐτοῦ, ὅτι οὐκ ἔστιν ὑστέρημα τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.

Πλούσιοι ἐπτώχευσαν καὶ ἐπέινασαν· οἱ δὲ ἐκζητοῦντες τὸν Κύριον οὐκ ἐλαττωθήσονται παντὸς ἀγαθοῦ.

Δεῦτε τέκνα, ἀκούσατέ μου, φόβον Κυρίου διδάξω ὑμᾶς.

Τίς ἐστὶν ἄνθρωπος ὁ θείλων ζωὴν, ἀγαπῶν ἡμέρας ἰδεῖν ἀγαθῶς;

Παῦσον τὴν γλῶσσάν σου ἀπὸ κακοῦ, καὶ χεῖλη σου τοῦ μὴ λαλῆσαι δόλον.

Ἐκκλινον ἀπὸ κακοῦ, καὶ ποιήσον ἀγαθόν· ζήτησον εἰρήνην, καὶ διώξον αὐτήν.

Ὄφθαλμοὶ Κυρίου ἐπὶ δικαίους, καὶ ὦτα αὐτοῦ εἰς δέησιν αὐτῶν.

Πρόσωπον δὲ Κυρίου ἐπὶ ποιῶντας κακὰ, τοῦ ἐξολοθρεῦσαι ἐκ γῆς τὸ μνημόσυνον αὐτῶν.

Ἐκέκραξαν οἱ δίκαιοι, καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν αὐτῶν, καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτῶν ἐρρύσατο αὐτούς.

Ἐγγὺς Κύριος τοῖς συντετριμμένοις τὴν καρδίαν, καὶ τοὺς ταπεινοὺς τῷ πνεύματι σώσει.

Πολλὰ αἱ θλίψεις τῶν δικαίων, καὶ ἐκ πασῶν αὐτῶν ῥύσεται αὐτούς ὁ Κύριος.

Φυλάσσει Κύριος πάντα τὰ ὅσα αὐτῶν, ἐν ἑξ αὐτῶν οὐ συντριβήσεται.

Θάνατος ἀμαρτωλῶν πονηρός, καὶ οἱ μισοῦντες τὸν δίκαιον πλημμελήσουσι.

Λυτρώσεται Κύριος ψυχὰς δούλων αὐτοῦ, καὶ αἱ μὴ πλημμελήσουσι πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπ' αὐτόν.

Δόξα, καὶ νῦν. Καὶ γίνεται ἀπόλυσις.

Ἰστέον ὅτι τελουμένης τῆς Θείας Λειτουργίας, εἰ μὲν ἐστὶ Κυριακῆ, ἢ ἡμέρα Ἁγίου ἑορταζομένου, ψάλλονται ἐκ τῶν Τυπικῶν οἱ ψαλμοὶ ΡΒ' καὶ ΡΜΕ'. καὶ οἱ Μακαρισμοὶ, σελ. 104. Εἰ δὲ καθημερινῆ, ψάλλονται τὰ ἐξῆς Ἀντίφωνα.

Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος πλ. α'.

Στίχ. α'. Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου Ὑψιστε.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. β'. Τοῦ ἀναγγέλλειν τὰ πρωτὲ τὰ ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀληθειάν σου κατὰ νύκτα.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, κτλ.

Στίχ. γ'. Ὅτι εὐθύς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία ἐν αὐτῷ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, κτλ.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, κτλ.

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος πλ. α'.

Στίχ. α'. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο ὁ Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο.

Πρεσβείαις τῶν Ἁγίων σου, σῶσον ἡμᾶς Κύριε.

Στίχ. β'. Καὶ γὰρ ἔστερέωσε τὴν αἰκουμένην, ἣτις οὐ σαλευθήσεται.

Πρεσβείαις τῶν Ἁγίων σου, κτλ.

Στίχ. γ'. Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἀγίασμα Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

Πρεσβείαις τῶν Ἁγίων σου, κτλ.

Δόξα.

Πρεσβείαις τῶν Ἀγίων σου, κτλ.

Καὶ νῦν.

Ὁ μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ. Σελ. 100.

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος β'.

Στίχ. α'. Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ, ἀλαλάξωμεν τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι ἡμῶν.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἀγίοις θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι Ἀλληλοῦϊα.

Στίχ. β'. Προφθάσωμεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν ἑξομολογήσει, καὶ ἐν ψαλμοῖς ἀλαλάξωμεν αὐτῷ ὅτι Θεὸς μέγας, Κύριος καὶ Βασιλεὺς μέγας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, κτλ.

Στίχ. γ'. Ὅτι ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ τὰ πέρατα τῆς γῆς, καὶ τὰ ὕψη τῶν ὀρέων αὐτοῦ εἰσιν ὅτι αὐτοῦ ἐστὶν ἡ θάλασσα, καὶ αὐτὸς ἐποίησεν αὐτήν, καὶ τὴν ξηρὰν αἱ χεῖρες αὐτοῦ ἔπλασαν.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, κτλ.

Εἰσοδικόν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν, καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἀγίοις θαυμαστός, κτλ.

Εἰ δὲ ἐστὶ Δεσποτική ἢ Θεομητορική ἑορτή, ψάλλονται τὰ Ἀντίφωνα αὐτῶν τῶν ἑορτῶν.

Τῇ Η'. Σεπτεμβρίου. Εἰς τὸ Γενέθλιον τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου.

Ἀντίφωνον Α'.

Στίχ. α'. Μνήσθητι Κύριε τοῦ Δαβὶδ, καὶ πάσης τῆς πραότητος αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. β'. Ἰδοὺ ἠκούσαμεν αὐτὴν ἐν Εὐφραθᾷ, εὗρομεν αὐτήν ἐν τοῖς πεδίοις τοῦ ὄρου.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. γ'. Δεδοξασμένα ἐλαλήθη περὶ σοῦ ἡ πόλις τοῦ Θεοῦ.
Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. δ'. Ὁ Θεὸς ἐν μέσῳ αὐτῆς, καὶ οὐ σαλευθήσεται.
Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Ἀντίφωνον Β'.

Στίχ. α'. Ὁμοσε Κύριος τῷ Δαβίδ ἀλήθειαν, καὶ οὐ μὴ ἀθετήσῃ αὐτήν.

Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἐν Ἁγίοις θαυμαστός.

Στίχ. β'. Ἐκ καρποῦ τῆς κοιλίας σου, θήσομαι ἐπὶ τοῦ θρόνου σου.

Σῶσον ἡμᾶς, κτλ.

Στίχ. γ'. Ἐκεῖ ἐξανατελῶ κέρασ τῷ Δαβίδ, ἠτοίμασα λύχρον τῷ Χριστῷ μου.

Σῶσον ἡμᾶς, κτλ.

Στίχ. δ'. Ὅτι ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιών, ἠρετίσατο αὐτήν εἰς κατοικίαν ἑαυτῷ.

Σῶσον ἡμᾶς, κτλ.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ὁ μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ.

Ἀντίφωνον Γ'.

Στίχ. α'. Ὡδε κατοικήσω, ὅτι ἠρετισάμην αὐτήν.

Ἡ Γέννησίς σου Θεοτόκε.

Στίχ. β'. Ἠγίασε τὸ σκήνωμα αὐτοῦ ὁ Ὑψιστος.

Ἡ Γέννησίς σου Θεοτόκε.

Στίχ. γ'. Ἅγιος ὁ Ναός σου, θαυμαστός ἐν δικαιοσύνῃ.

Ἡ Γέννησίς σου Θεοτόκε.

Εἰσοδικόν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ ἐν ἁγίοις θαυμαστός.

Τῇ ΙΔ'. Σεπτεμβρίε. Εἰς τὴν Ὑψωσιν τῆ Τιμίου καὶ Ζωοποιῆ Σταυροῦ.

Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος α'.

Στίχ. α'. Ὁ Θεός, ὁ Θεός μου πρόσχες μοι, ἵνα τί ἐγκατέλι-
πές με;

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. β'. Μακράν ἀπὸ τῆς σωτηρίας μου οἱ λόγοι τῶν παρα-
πτωμάτων μου.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. γ'. Ὁ Θεός μου κευράζομαι ἡμέρας, καὶ οὐκ εἰσακίβησθαι,
Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. δ'. Σὺ δὲ ἐν Ἀγίῳ κατοικεῖς, ὁ ἔπαινος τοῦ Ἰσραὴλ,
Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'.

Στίχ. α'. Ἴνα τί ὁ Θεός ἀπώσω εἰς τέλος;

Σῶσον ἡμᾶς Υἱέ, Θεοῦ, ὁ σαρκὶ σταυρωθεὶς, ψάλ-
λοντάς σοι Ἀλληλουῖα.

Στίχ. β'. Μνήσθητι τῆς συναγωγῆς σου, ἧς ἐκτήσω ἀπ' ἀρχῆς.
Σῶσον ἡμᾶς Υἱέ Θεοῦ, κτλ.

Στίχ. γ'. Ὁρος Σιών τοῦτο, ὃ κατεσκήνωσας ἐν αὐτῷ.
Σῶσον ἡμᾶς Υἱέ Θεοῦ, κτλ.

Στίχ. δ'. Ὁ δὲ Θεός Βασιλεὺς ἡμῶν, πρὸ αἰώνων εἰργάσατο
σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱέ Θεοῦ, κτλ.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ὁ μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ.

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος α'.

Στίχ. α'. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, ὀργιζέσθωσαν λαοί.
Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου.

Στίχ. β'. Κύριος ἐν Σιών μέγας καὶ ὑψηλός ἐστι.
Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου.

Στίχ. γ'. Ἐξομολογησάσθωσάν σοι τῷ ὀνόματί σου τῷ μεγάλῳ.
Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου.

Εἰσοδικόν.

Ἵψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑπο-
ποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ, ὅτι ἅγιός ἐστι. Σῶσον ἡμᾶς.

Τῆ ΚΑ'. Νοεμβρ. Εἰς τὰ Εἰσόδια τῆς Ὑπεραγίας
Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου.

Ἀντίφωνον Α'.

Στίχ. α'. Μέγας Κύριός καὶ αἰνετός σφόδρα, ἐν πόλει τοῦ Θεοῦ
ἡμῶν, ἐν ὄρει ἁγίῳ αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. β'. Δεδοξασμένα ἐλαλήθη περὶ σοῦ ἡ πόλις τοῦ Θεοῦ
ἡμῶν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. γ'. Ὁ Θεὸς ἐν ταῖς βάρεσιν αὐτῆς γινώσκειται.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. δ'. Καθάπερ ἠκούσαμεν, οὕτω καὶ εἶδομεν ἐν πόλει Κυ-
ρίου.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Ἀντίφωνον Β'.

Στίχ. α'. Ἠγίασε τὸ σκηνῶμα αὐτοῦ ὁ Ὑψιστος.

Σῶσον ἡμᾶς.... ὁ ἐν Ἁγίοις.

Στίχ. β'. Ἀγισύνη καὶ μεγαλοπρέπεια ἐν τῷ ἁγιασμάτι αὐτοῦ.

Σῶσον ἡμᾶς, κτλ.

Στίχ. γ'. Αὕτη ἡ πύλη Κυρίου, δίκαιοι εἰσελεύσονται ἐν αὐτῇ.

Σῶσον ἡμᾶς, κτλ.

Στίχ. δ'. Ἅγιος ὁ Ναός σου, θαυμαστός ἐν δικαιοσύνῃ.

Σῶσον ἡμᾶς, κτλ.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ὁ μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ.

Ἀντίφωνον Γ'.

- Στίχ. α'. Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν οἱ πλούσιοι τῷ λαῷ.
Σήμερον τῆς εὐδοκίας.
- Στίχ. β'. Πᾶσα ἡ δόξα τῆς θυγατρὸς τοῦ Βασιλέως.
Σήμερον τῆς εὐδοκίας.
- Στίχ. γ'. Ἀπενεχθήσονται τῷ Βασιλεῖ Παρθένοι ὀπίσω αὐτῆς.
Σήμερον τῆς εὐδοκίας.

Εἰσοδικόν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν . . . ὁ ἐν Ἀγίοις θαυμαστός.

Τῆ ΚΕ'. Δεκεμβρ. Εἰς τὴν κατὰ σάρκα Γέννησιν τοῦ Κυρίου,
καὶ Θεῦ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος β'.

- Στίχ. α'. Ἐξομολογήσομαί σοι Κύριε ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, θα-
γήσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου.
Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.
- Στίχ. β'. Ἐν βουλῇ εὐθέων καὶ συναγωγῇ, μεγάλα τὰ ἔργα
Κυρίου.
Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.
- Στίχ. γ'. Ἐξεζητημένα εἰς πάντα τὰ θελήματα αὐτοῦ.
Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.
- Στίχ. δ'. Ἐξομολόγησις καὶ μεγαλοπρέπεια τὸ ἔργον αὐτοῦ,
καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ
αἰῶνος.
Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.
Δόξα, καὶ νῦν.
Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'.

- Στίχ. α'. Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον· ἐν ταῖς ἐν-
τολαῖς αὐτοῦ θελήσει σφόδρα.
Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐκ Παρθένου τεχθεὶς, ψάλλ-
λοντάς σοι· Ἀλληλουῖα.

Στίχ. β'. Δυνατὸν ἐν τῇ γῆ ἔσται τὸ σπέρμα αὐτοῦ.

Σῶσον ἡμᾶς, κτλ.

Στίχ. γ'. Δόξα καὶ πλοῦτος ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ, καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Σῶσον ἡμᾶς, κτλ.

Στίχ. δ'. Ἐξανέτειλεν ἐν σκοτει φῶς τοῖς εὐθέσι,

Σῶσον ἡμᾶς, κτλ.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ὁ μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ,

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος δ'.

Στίχ. α'. Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου· Κάθου ἐκ δεξιῶν μου, ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου, ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου.

Ἡ γέννησίς σου Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Στίχ. β'. Ράβδον δυνάμεως ἐξαποστέλει σοι Κύριος ἐκ Σιών.

Ἡ γέννησίς σου Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Στίχ. γ'. Μετὰ σοῦ ἡ ἀρχὴ ἐν ἡμέρᾳ τῆς δυνάμεώς σου, ἐν ταῖς λαμπρότησι τῶν Ἁγίων σου.

Ἡ γέννησίς σου Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Εἰσοδικόν.

Ἐκ γαστροῦ πρὸς Ἐωσφόρου ἐγέννησά σε ὦμοσε Κύριος, καὶ οὐ μεταμεληθήσεται. Σὺ Ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα, κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ. Σῶσον ἡμᾶς, κτλ.

Τῇ Α'. Ἰανουαρίου. Εἰς τὴν κατὰ σάρκα Περιτομὴν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ἀντίφωνον Α'.

Στίχ. α'. Ἀλαλάξατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. β'. Ψάλατε δὴ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. γ'. Δηγήσασθε πάντα τὰ θαυμάσια αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. δ'. Εἶπατε τῷ Θεῷ. Ὡς φοβερὰ τὰ ἔργα σου.
 Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.
 Δόξα, καὶ νῦν.
 Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Ἀντίφωνον Β'.

Στίχ. α'. Εὐφραινέσθωσαν Οὐρανοὶ, καὶ ἀγαλλιάσθω ἡ γῆ.
 Σῶσον ἡμᾶς Υἱέ, Θεοῦ, ὁ σαρκὶ περιτμηθεὶς.

Στίχ. β'. Ἄσατε τῷ Κυρίῳ, ψάλατε τῷ ὀνόματι αὐτοῦ.
 Σῶσον ἡμᾶς, κτλ.

Στίχ. γ'. Ἐκ Σιών ἡ εὐπρέπεια τῆς ὠραιότητος αὐτοῦ.
 Σῶσον ἡμᾶς, κτλ.

Στίχ. δ'. Ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ Οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῆ, πάντα
 ὅσα ἠθέλησεν, ἐποίησε.
 Σῶσον ἡμᾶς, κτλ.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ὁ μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ.

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος α'.

Στίχ. α'. Τὰ ἐλέη σου Κύριε, εἰς τὸν αἰῶνα ἄσομαι.
 Μορφὴν ἀναλλοιώτως ἀνθρωπίνην.

Στίχ. β'. Ἀπαγγελῶ τὴν ἀλγθειάν σου ἐν τῷ στόματί μου.
 Μορφὴν ἀναλλοιώτως ἀνθρωπίνην.

Στίχ. γ'. Ἠγάπησας δικαιοσύνην, καὶ ἐμίσησας ἀνομίαν.
 Μορφὴν ἀναλλοιώτως ἀνθρωπίνην.

Εἰσοδικόν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν.... ὁ σαρκὶ περιτμηθεὶς.

Τῇ Σ'. Ἰανβαρίου. Εἰς τὰ Ἅγια Θεοφάνεια τοῦ Κυρίου ἡμῶν
 Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ἀντίφωνον Δ'. Ἦχος β'.

Στίχ. α'. Ἐν Ἐξόδῳ Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου οἴκου Ἰακώβ.
 Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. β. Ἐγεννήθη Ἰουδαία ἀγίασμα αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. γ. Ἡ θάλασσα εἶδε, καὶ ἔφυγεν· ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. δ. Τί σοι ἐστὶ θάλασσα, ὅτι ἔφυγες; καὶ σὺ Ἰορδάνη, ὅτι ἐστράφης εἰς τὰ ὀπίσω;

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'.

Στίχ. α. Ἠγάπησα, ὅτι εἰσακούσεται Κύριος τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου.

Σῶσον ἡμᾶς.... ὁ ἐν Ἰορδάνῃ ὑπὸ Ἰωάννου βαπτισθεῖς.

Στίχ. β. Ὅτι ἔκλινε τὸ οὖς αὐτοῦ ἐμοί, καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις μου ἐπικαλέσομαι.

Σῶσον ἡμᾶς, κτλ.

Στίχ. γ. Περιέσχον με ὡδῖνες θανάτου, κίνδυνοι Ἄβου εὐροσάν με.

Σῶσον ἡμᾶς, κτλ.

Στίχ. δ. Ἐλεήμων ὁ Κύριος καὶ δίκαιος, καὶ ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐλεεῖ.

Σῶσον ἡμᾶς, κτλ.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ὁ μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ.

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος α'.

Στίχ. α. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου Κύριε, κτλ.

Στίχ. β. Εἰπάτω δὴ οἶκος Ἰσραὴλ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου Κύριε, κτλ.

Στίχ. γ'. Εἰπάτω δὴ οἶκος Ἀαρῶν, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου Κύριε, κτλ.

Στίχ. δ'. Εἰπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου Κύριε, κτλ.

Εἰσοδικόν.

Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου, Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἰορδάνῃ, κτλ.

Τῆ Β'. Φεβρουαρίου. Εἰς τὴν Ὑπαπαντὴν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ἀντίφωνον Α'.

Στίχ. α'. Ἐξηρεύξατο ἡ καρδία μου λόγον ἀγαθόν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. β'. Ἡ γλῶσσά μου κάλαμος γραμματέως ἀξυγράφου.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. γ'. Ἐξεχύθη χάρις ἐν χεῖλεσί σου.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. δ'. Διὰ τοῦτο εὐλόγησέ σε ὁ Θεὸς εἰς τὸν αἰῶνα.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Ἀντίφωνον Β'.

Στίχ. α'. Περίζωσαι τὴν ῥομφαίαν σὺ ἐπὶ τῶν μηρῶν σὺ δυνατέ.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἀγκαλίαις τοῦ δικαίου

Συμεῶν βασταχθεὶς, ψάλλοντάς σοι· Ἀλληλουΐα.

Στίχ. β'. Ἔτεινε, καὶ κατευοδοῦ, καὶ βασίλευε.

Σῶσον ἡμᾶς, κτλ.

Στίχ. γ'. Τὰ βέλη σου ἠκονημένα δυνατέ· λαοὶ ὑποκάτω σου πεσοῦνται.

Σῶσον ἡμᾶς, κτλ.

Στίχ. δ'. Ῥάβδος εὐθύτητος, ἡ Ῥάβδος τῆς βασιλείας σου.
Σῶσον ἡμᾶς, κτλ.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ὁ μονογενῆς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ,

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος α'.

Στίχ. α'. Ἄκουσον θύγατερ, καὶ ἴδε, καὶ κλῖνον τὸ οὖς σου.
Χαῖρε Κεχαριτωμένη, κτλ.

Στίχ. β'. Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσβσιν οἱ πλῆσιοι τῆ λαῖ.
Χαῖρε Κεχαριτωμένη, κτλ.

Στίχ. γ'. Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ
γενεᾷ.
Χαῖρε Κεχαριτωμένη, κτλ.

Εἰσοδικόν.

Ἐγνώρισε Κύριος τὸ σωτήριον αὐτοῦ ἐναντίον πάντων τῶν
ἔθνῶν. Σῶσον ἡμᾶς.... ὁ ἐν ἀγκάλαις, κτλ.

Τῆ Α'. Κυριακῆ τῶν Νηστειῶν τῆς Ὁρθοδοξίας.

Ἀντίφωνον Α'.

Στίχ. α'. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο.
Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. β'. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν Οἰκουμένην ἣτις οὐ σαλευ-
θήσεται.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. γ'. Τίς λαλήσει ταῖς δυναστείας τοῦ Κυρίου, ἀκουστάς
ποιήσει πάσας ταῖς αἰνέσεις αὐτοῦ;

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. δ'. Εἰπάτωσα οἱ λελυτρωμένοι ὑπὸ Κυρίου, οὖς ἐλυ-
τρώσατο ἐκ χειρὸς ἐχθροῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Ἀντίφωνον Γ'.

- Στίχ. α'. Ἐξομολογησάσθωσαν τὰ ἑλέη αὐτοῦ, καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων.
Σῶσον ἡμᾶς.... ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν.
- Στίχ. β'. Ὑψωσάτωσαν αὐτὸν ἐν Ἐκκλησίᾳ λαοῦ καὶ ἐν καθεδρᾷ πρεσβυτέρων.
Σῶσον ἡμᾶς, κτλ.
- Στίχ. γ'. Ὀφθαλμοὶ Κυρίου ἐπὶ τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
Σῶσον ἡμᾶς, κτλ.
- Στίχ. δ'. Τοῦ ἀκοῦσαι τοῦ στεναγμοῦ τῶν πεπεδημένων, τοῦ λῦσαι τοὺς υἱοὺς τῶν τεθνατωμένων.
Σῶσον ἡμᾶς, κτλ.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ὁ μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ.

Ἀντίφωνον Γ'.

- Στίχ. α'. Αἰνεσάτωσαν αὐτὸν οἱ Οὐρανοὶ καὶ ἡ γῆ.
Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου.
- Στίχ. β'. Ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.
Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου.
- Στίχ. γ'. Κύριε ὁ Θεός μου εἰς τὸν αἰῶνα ἐξομολογήσομαί σοι.
Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου.

Εἰσοδικόν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν.... ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν.

Τῆ Γ'. Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν τῆς Σταυροπροσκυνήσεως.

Ἀντίφωνον Α'.

- Στίχ. α'. Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τῆ προσώπῃ σου Κύριε.
Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.
- Στίχ. β'. Ἔδωκας τοῖς φοβουμένοις σε σημείωσιν τοῦ φυγεῖν ἀπὸ τοῦ προσώπου τόξου.
Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. γ'. Ἀνέβης εἰς ὕψος, ἠχμαλώτευσας αἰχμαλωσίαν.
Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. δ'. Ἐδωκας κληρονομίαν τοῖς φοβημένοις τὸ ὄνομά σου
Κύριε.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Ἀντίφωνον Β'.

Στίχ. α'. Εἶδον πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς, τὸ σωτήριον τοῦ
Θεοῦ ἡμῶν.

Σῶσον ἡμᾶς . . . ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν.

Στίχ. β'. Προσκυνήσωμεν εἰς τὸν τόπον, οὗ ἔστησαν οἱ πόδες
αὐτοῦ.

Σῶσον ἡμᾶς, κτλ.

Στίχ. γ'. Ὁ δὲ Θεὸς Βασιλεὺς ἡμῶν, πρὸ αἰῶνων εἰργάσατα
σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς.

Σῶσον ἡμᾶς, κτλ.

Στίχ. δ'. Ὑψωθήσομαι ἐν τοῖς ἔθνεσιν· ὑψωθήσομαι ἐν τῇ γῇ.
Σῶσον ἡμᾶς, κτλ.

Δόξα καὶ νῦν.

Ὁ μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ.

Ἀντίφωνον Γ'.

Στίχ. α'. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ προσκυνεῖτε τῷ
ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ.

Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου, κτλ.

Στίχ. β'. Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κλη-
ρονομίαν σου.

Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου, κτλ.

Στίχ. γ'. Καὶ πάιμανον καὶ ἔπαρον αὐτοὺς ἕως τοῦ αἰῶνος.
Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου, κτλ.

Εἰσοδικόν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν . . . ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν.

Τῆ ΚΕ'. Μαρτίου. Εἰς τὸν Εὐαγγελισμόν τῆς Ὑπεραγίας
 Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου.

Ἀντίφωνον Α'.

Στίχ. α'. Ὁ Θεός, τὸ κρίμα σου τῷ βασιλεῖ δός, καὶ τὴν δι-
 καιοσύνην σου τῷ υἱῷ τοῦ Βασιλέως.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. β'. Ἀναλαβέτω τὰ ὄρη εἰρήνην τῷ λαῷ, καὶ οἱ βουνοὶ
 δικαιοσύνην.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. γ'. Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας τὸ σωτήριον τοῦ
 Θεοῦ ἡμῶν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. δ'. Ὄμωσε Κύριος τῷ Δαβίδ ἀλήθειαν, καὶ οὐ μὴ ἀθε-
 τήσει αὐτήν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Ἀντίφωνον Β'.

Στίχ. α'. Καταθήσεται ὡς ὑετὸς ἐπὶ πόκον, καὶ ὡσεὶ σταγῶν
 ἢ στάζουσα ἐπὶ τὴν γῆν.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὃ δὲ ἡμᾶς σαρκωθείς.

Στίχ. β'. Ἠγίασε τὸ σκῆνωμα αὐτοῦ ὁ Ὑψιστος.

Σῶσον ἡμᾶς, κτλ.

Στίχ. γ'. Ὁ Θεὸς ἐμφανῶς ἤξει, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐ παρα-
 σιωπήσεται.

Σῶσον ἡμᾶς, κτλ.

Στίχ. δ'. Ἀνατελεῖ ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ δικαιοσύνη, καὶ
 πλῆθος εἰρήνης.

Σῶσον ἡμᾶς, κτλ.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ὁ μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ.

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος δ'.

- Στίχ. α'. Ἔσται τὸ ὄνομα αὐτῆ εὐλογημένον εἰς τὴς αἰῶνας.
Σήμερον τῆς σωτηρίας ἡμῶν.
- Στίχ. β'. Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, ὁ ποιῶν θαυ-
μάσια μόνος.
Σήμερον τῆς σωτηρίας ἡμῶν.
- Στίχ. γ'. Εὐλογημένον τὸ ὄνομα αὐτῆ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς
τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.
Σήμερον τῆς σωτηρίας ἡμῶν.

Εἰσοδικόν.

Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ
ἡμῶν. Σῶσον ἡμᾶς, κτλ.

Τῇ Κυριακῇ τῶν Βαΐων.

Ἀντίφωνον Α'.

- Στίχ. α'. Ἠγάπησας, ὅτι εἰσακούσεται Κύριος τῆς φωνῆς τῆς
δεήσεώς μου.
Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.
- Στίχ. β'. Περιέσχον με ὠδῖνες θανάτου, κίνδυνοι Ἄδου εὔροσάν με.
Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.
- Στίχ. γ'. Θλίψιν καὶ ὀδύνην εὔρον, καὶ τὸ ὄνομα Κυρίου ἐπε-
καλεσάμην.
Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.
- Στίχ. δ'. Εὐάρεστήσω ἐνώπιον Κυρίου, ἐν χώρᾳ ζώντων.
Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.
Δόξα, καὶ νῦν.
Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Ἀντίφωνον Β'.

- Στίχ. α'. Ἐπίστευσα, διὸ ἐλάλησα· ἐγὼ δὲ ἐταπεινώθην
σφόδρα.
Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐπὶ πῶλι ὄνου καθεσθεῖς,
ψάλλοντάς σοι· Ἀλληλουῖα.

Στίχ. β'. Τί ανταποδώσω τῷ Κυρίῳ περι πάντων, ὧν ἀνταπέδωκέ μοι;

Σῶσον ἡμᾶς, κτλ.

Στίχ. γ'. Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι καὶ τὸ ὄνομα Κυρίου ἐπικαλέσομαι.

Σῶσον ἡμᾶς, κτλ.

Στίχ. δ'. Τὰς εὐχὰς μου τῷ Κυρίῳ ἀποδώσω, ἐναντίον παιντῶς τοῦ λαοῦ αὐτοῦ.

Σῶσον ἡμᾶς, κτλ.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ὁ μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ.

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος α'.

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Τὴν κοινὴν Ἀνάστασιν.

Στίχ. β'. Εἰπάτω δὴ οἶκος Ἰσραὴλ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Τὴν κοινὴν Ἀνάστασιν.

Στίχ. γ'. Εἰπάτω δὴ οἶκος Ἀαρών, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Τὴν κοινὴν Ἀνάστασιν.

Στίχ. δ'. Εἰπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Τὴν κοινὴν Ἀνάστασιν.

Εἰσοδικόν.

Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου· Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν. Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, κτλ.

Τῇ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα. Εἰς τὴν ζωηφόρον Ἀνάστασιν τοῦ Κυρίου, καὶ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ἀντίφωνον Α'.

Στίχ. α'. Ἀλαλάξατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

- Στίχ. β'. Ψάλατε δὴ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ.
 Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.
- Στίχ. γ'. Εἶπατε τῷ Θεῷ· Ὡς φοβερά τὰ ἔργα σου.
 Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.
- Στίχ. δ'. Πᾶσα ἡ γῆ προσκυνησάτωσάν σοι, καὶ ψαλάτω-
 σάν σοι.
 Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.
 Δόξα, καὶ νῦν.
 Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Ἄντιφωνον Β'.

- Στίχ. α'. Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς.
 Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν, ψάλ-
 λοντάς σοι· Ἀλληλουῖα.
- Στίχ. β'. Ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐλεή-
 σαι ἡμᾶς.
 Σῶσον ἡμᾶς, κτλ.
- Στίχ. γ'. Τοῦ γνῶναι ἐν τῇ γῆ τὴν ὁδόν σου.
 Σῶσον ἡμᾶς, κτλ.
- Στίχ. δ'. Ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ ὁ Θεός.
 Σῶσον ἡμᾶς, κτλ.
 Δόξα, καὶ νῦν.
 Ὁ μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ.

Ἄντιφωνον Γ'. Ἦχος πλ. α'.

- Στίχ. α'. Ἀναστήτω ὁ Θεός, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ
 αὐτοῦ.
 Χριστὸς ἀνέστη.
- Στίχ. β'. Ὡς ἐκλείπει καπνὸς, ἐκλείπέτωσαν ὡς τήμεται
 κηρός.
 Χριστὸς ἀνέστη.
- Στίχ. γ'. Οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ
 Θεοῦ.
 Χριστὸς ἀνέστη.

Στίχ. δ'. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος.
Χριστὸς ἀνέστη.

Εἰσοδικόν.

Ἐν Ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν, Κύριον ἐκ πηγῶν Ἰσραὴλ. Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστάς, κτλ.

Εἰς τὴν Ἀνάληψιν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ἀντίφωνον Α'.

Στίχ. α'. Πάντα τὰ ἔθνη κροτήσατε χεῖρας.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. β'. Ὅτι Κύριος ὕψιστος, φοβερός, Βασιλεὺς μέγας ἐπὶ
πᾶσαν τὴν γῆν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. γ'. Ὑπέταξας λαοὺς ἡμῖν, καὶ ἔθνη ὑπὸ τοὺς πόδας
ἡμῶν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Ἀντίφωνον Β'.

Στίχ. α'. Μέγας Κύριος, καὶ αἰνετὸς σφόδρα.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν δόξῃ ἀναληφθεὶς ἀφ' ἡμῶν
εἰς τοὺς οὐρανοὺς, ψάλλοντάς σοι Ἀλληλουῖα.

Στίχ. β'. Ὁ Θεὸς ἐν ταῖς βάρεσιν αὐτῆς γινώσκεται.

Σῶσον ἡμᾶς, κτλ.

Στίχ. γ'. Ὅτι ἰδοὺ οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς συνήχθησαν.

Σῶσον ἡμᾶς, κτλ.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ὁ μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ.

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος δ'.

Στίχ. α'. Ἀκούσατε ταῦτα, πάντα τὰ ἔθνη.

Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ.

Στίχ. β'. Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν, καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν :

Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ.

Στίχ. γ'. Κλινῶ εἰς παράβολὴν τὸ οὖς μου, ἀνοίξω ἐν ψαλτη-
ρίῳ τὸ πρόβλημαί μου :

Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ.

Εἰσοδικόν.

Ἀνέβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγμῶ, Κύριος ἐν φωνῇ σαλπιγγῶς.
Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν δόξῃ, κτλ.

Εἰς τὴν Ἀγίαν Πεντηκοστήν.

Ἀντίφωνον Α'.

Στίχ. α'. Οἱ Οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ, ποίησιν δὲ χει-
ρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ στερέωμα.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. β'. Ἡμέρα τῇ ἡμέρᾳ ἐρεῦγεται ῥῆμα, καὶ νύξ νυκτὶ ἀ-
ναγγέλλει γνῶσιν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. γ'. Οὐκ εἰσὶ λαλῆαι, οὐδὲ λόγοι, ὧν οὐχὶ ἀκούονται αἱ
φωναὶ αὐτῶν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. δ'. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν, καὶ
εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκημένης τὰ ῥήματα αὐτῶν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Ἀντίφωνον Β'.

Στίχ. α'. Ἐπακῆσαι σε Κύριος ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως, ὑπερασπί-
σαι σου τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ.

Σῶσον ἡμᾶς, Παράκλητε ἀγαθὲ, ψάλλοντάς σοι Ἀλ-
ηλουϊά.

Στίχ. β'. Ἐξαποστείλαι σοι βοήθειαν ἐξ ἀγίου, καὶ ἐκ Σιῶν
ἀντιλάβοιτό σου.

Σῶσον ἡμᾶς, κτλ.

Στίχ. γ. Μνησθεὶν πάσης θυσίας σε, καὶ τὸ ὀλοκαύτωμά σε
πιανάτω.

Σῶσον ἡμᾶς, κτλ.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ὁ μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ.

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος πλ. δ'.

Στίχ. α. Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου εὐφρανθήσεται ὁ Βασιλεὺς
καὶ ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου ἀγαλλιάσεται σφόδρα.

Εὐλογητὸς εἶ, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Στίχ. β. Τὴν ἐπιθυμίαν τῆς καρδίας αὐτῆ ἔδωκας αὐτῷ, καὶ
τὴν θέλῃσιν τῶν χειλέων αὐτῆ ἔκ ἐξέρησας αὐτόν.

Εὐλογητὸς εἶ, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Στίχ. γ. Ὅτι προέφθασας αὐτόν ἐν εὐλογίαις χρηστότητος,
ἔθηκας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ στέφανον ἐκ λί-
θου τιμίου.

Εὐλογητὸς εἶ, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Στίχ. δ. Ζωὴν ἠτήσατό σε, καὶ ἔδωκας αὐτῷ μακρότητα ἡ-
μερῶν εἰς αἰῶνα αἰῶνος.

Εὐλογητὸς εἶ, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Εἰσοδικόν.

Ἐψώθητι, Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου· ἄσωμεν καὶ ψαλοῦμεν
ταῖς δυναστείαις σου.

Σῶσον ἡμᾶς, Παράκλητε ἀγαθέ, κτλ.

Τῆ Σ. Αὐγούστου. Εἰς τὴν Ἁγίαν Μεταμόρφωσιν τοῦ Κυρίου,
καὶ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ἀντίφωνον Α'.

Στίχ. α. Μέγας Κύριος καὶ αἰνετὸς σφόδρα.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. β. Ἐτοιμάζων ὄρη ἐν τῇ ἰσχυρί αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. γ. Ὁ ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἰμάτιον.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. δ'. Τὰ ὄρη ἀγαλλιάσονται ἀπὸ προσώπου Κυρίου.
 Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.
 Δόξα, καὶ νῦν.
 Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Ἀντίφωνον Β'.

Στίχ. α'. Οἱ θυμαῖοι αὐτοῦ ἐν τοῖς ὄρεσι τοῖς ἀγίοις.
 Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβὼρ μετα-
 ταμορφωθείς, ψάλλοντάς σοι· Ἀλληλοῦϊα.
 Στίχ. β'. Ἀγαπᾷ Κύριος τὰς πύλας Σιών, ὑπὲρ πάντα τὰ
 σκηνώματα Ἰακώβ.
 Σῶσον ἡμᾶς, κτλ.
 Στίχ. γ'. Δεδοξασμένα ἐλάληθη περὶ σοῦ, ἡ πόλις τοῦ Θεοῦ.
 Σῶσον ἡμᾶς, κτλ.
 Στίχ. δ'. Μήτηρ Σιών, ἐρεῖ ἄνθρωπος· καὶ ἄνθρωπος ἐγεννήθη
 ἐν αὐτῇ.
 Σῶσον ἡμᾶς, κτλ.
 Δόξα, καὶ νῦν.

Ὁ μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ. *

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος βαρὺς.

Στίχ. α'. Τὰ ἐλέη σου, Κύριε, εἰς τὸν αἰῶνα ᾄσομαι.
 Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει Χριστέ ὁ Θεός.
 Στίχ. β'. Ἐξομολογήσονται οἱ Οὐρανοὶ τὰ θαυμασίά σου
 Κύριε.
 Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει, κτλ.
 Στίχ. γ'. Μακάριος ὁ λαὸς γινώσκων ἀλαλαγμόν.
 Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει, κτλ.
 Στίχ. δ'. Κύριε, ἐν τῷ φωτὶ τῆ προσώπου σου πορεύονται, καὶ
 ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιάσονται ὅλην τὴν ἡμέραν.
 Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει, κτλ.

Εἰσοδικόν.

Θαβὼρ καὶ Ἑρμών ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιάσονται.
 Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, κτλ.

Τῆς ΙΕ'. Αὐγούστου. Εἰς τὴν Κοίμησιν τῆς Ὑπεραγίας
Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου.

Ἀντίφωνον Α'.

- Στίχ. α'. Ἀλαλάξατε τῷ Κυρίῳ πάσα ἡ γῆ.
Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.
- Στίχ. β'. Ἐξομολογεῖσθε αὐτῷ, αἰνεῖτε τὸ ὄνομα αὐτοῦ.
Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.
- Στίχ. γ'. Ἐν πόλει Κυρίου τῶν δυνάμεων, ἐν πόλει τοῦ Θεοῦ
ἡμῶν.
Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.
- Στίχ. δ'. Ἐγεννήθη ἐν εἰρήνῃ ὁ τόπος αὐτοῦ, καὶ τὸ κατοικη-
τήριον αὐτοῦ ἐν Σιών.
Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.
Δόξα, καὶ νῦν.
Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Ἀντίφωνον Β'.

- Στίχ. α'. Ἀγαπᾷ Κύριος τὰς πύλας Σιών, ὑπὲρ πάντα τὰ
σκηνώματα Ἰακώβ.
Σῶσον ἡμᾶς . . . ὁ ἐν Ἁγίοις θαυμαστός.
- Στίχ. β'. Δεδοξασμένα ἐλάληθη περὶ σοῦ, ἡ πόλις τοῦ Θεοῦ.
Σῶσον ἡμᾶς, κτλ.
- Στίχ. γ'. Ὁ Θεὸς ἐθεμελίωσε αὐτὴν εἰς τὸν αἰῶνα.
Σῶσον ἡμᾶς, κτλ.
- Στίχ. δ'. Ἠγίασε τὸ σκηνῶμα αὐτοῦ ὁ Ὑψιστος.
Σῶσον ἡμᾶς, κτλ.
Δόξα, καὶ νῦν.
Ὁ μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ.

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος α'.

- Στίχ. α'. Ἐτοιμὴ ἡ καρδιά μου, ὁ Θεὸς, ἐτοιμὴ ἡ καρδιά μου.
Ἐν τῇ Γεννήσει, κτλ.

Στίχ. β'. Τί ἀνταποδώσω τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων, ὧν ἀντα-
πέδωκέ μοι;

Ἐν τῇ Γεννήσει, κτλ.

Στίχ. γ'. Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι, καὶ τὸ ὄνομα Κυρίου
ἐπικαλέσομαι.

Ἐν τῇ Γεννήσει, κτλ.

Εἰσοδικόν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν . . . Σῶσαν ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν
Ἀγίοις θαυμαστός.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ.

Πρὸ τῆς τροφῆς ὕμνησον αἴθθις τὸν Κτίστην.
Ἐλθόντες εἰς τὴν Τράπεζαν, λέγομεν·

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΔ'. 144.

Υψώσω σε, ὁ Θεός μου, ὁ Βασιλεύς μου, καὶ εὐλογήσω τὸ
ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά
σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Μέγας Κύριος καὶ αἰνετὸς σφόδρα, καὶ τῆς μεγαλωσύνης
αὐτοῦ οὐκ ἔστι πέρασ.

Γενεὰ καὶ γενεὰ ἐπαυξήσει τὰ ἔργα σου, καὶ τὴν δυνάμιν
σου ἀπαγγελοῦσι.

Τὴν μεγαλοπρέπειαν τῆς δόξης τῆς αἰγιωσύνης σου λαλήσου-
σι, καὶ τὰ θαυμάσιά σου διηγῆσονται.

Καὶ τὴν δυνάμιν τῶν φοβερῶν σου ἐροῦσι, καὶ τὴν μεγα-
λωσύνην σου διηγῆσονται.

Μνήμη σου τοῦ πλήθους τῆς χρηστότητός σου ἐξερευξονται,
καὶ τῇ δικαιοσύνῃ σου ἀγαλλιάσονται.

Οἰκτιρῶν καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος, καὶ πο-
λυελεός.

Χρηστὸς Κύριος τοῖς σύμπασι, καὶ οἱ οἰκτιρμοὶ αὐτοῦ εἰς πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ.

Ἐξαμολογησάσθωσάν σοι, Κύριε, πάντα τὰ ἔργα σου, καὶ οἱ ὅσιοί σου εὐλογησάτωσάν σε.

Δόξαν τῆς βασιλείας σου ἐροῦσι, καὶ τὴν δυναστείαν σου λαλήσουσιν.

Τοῦ γνωρίσαι τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων τὴν δυναστείαν σου, καὶ τὴν δόξαν τῆς μεγαλοπρεπείας τῆς βασιλείας σου.

Ἡ βασιλεία σου βασιλεία πάντων τῶν αἰώνων, καὶ ἡ δεσποτεία σου ἐν πάσῃ γενεᾷ.

Πιστὸς Κύριος ἐν πάσι τοῖς λόγοις αὐτοῦ, καὶ ὅσιος ἐν πάσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

Ὑποστηρίζει Κύριος πάντας τοὺς καταπίπτοντας, καὶ ἀνορθοῖ πάντας τοὺς κατερράγμένους.

Οἱ ὀφθαλμοὶ πάντων εἰς σέ ἐλπίζουνσι, καὶ σὺ δίδως τὴν τροφήν αὐτῶν ἐν εὐκαιρίᾳ.

Ἀνοίγεις σὺν τὴν χεῖρά σου, καὶ ἐμπιπλᾷς πᾶν ζῶον εὐδοκίας.

Δίκαιος Κύριος ἐν πάσαις τοῖς ὁδοῖς αὐτοῦ, καὶ ὅσιος ἐν πάσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

Ἐγγὺς Κύριος πάσι τοῖς ἐπικαλουμένοις αὐτόν, πάσι τοῖς ἐπικαλουμένοις αὐτόν ἐν ἀληθείᾳ.

Θέλημα τῶν φοβουμένων αὐτόν ποιήσει, καὶ τῆς δεήσεως αὐτῶν εἰσακούσεται, καὶ σώσει αὐτούς.

Φυλάσσει Κύριος πάντας τῆς ἀγαπῶντας αὐτόν, καὶ πάντας τοὺς ἀμαρτωλοὺς ἐξολοθρεύσει.

Αἴνεσιν Κυρίου λαλήσει τὸ στόμα μου, καὶ εὐλογεῖτω πᾶσα σὰρξ τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Δόξα, καὶ νῦν. Κύριε ἐλέησον, ἐκ Ι'. Καὶ ὁ Ἱερεὺς εὐλογῶν τὰ παρατιθέμενα, λέγει τὴν Εὐχὴν τῆς Τραπεζῆς πρὸ τοῦ Ἀρίστου.

Χριστέ ὁ Θεός, εὐλόγησον τὴν βρωῶσιν καὶ τὴν πόσιν τῶν δούλων σου, ὅτι Ἅγιος εἶ πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Μετὰ δὲ τὸ γεύσασθαι, ἀνιστάμενοι, καὶ τῷ Θεῷ εὐχαριστοῦντες, λέγομεν·

Εὐλογητός ὁ Θεός, ὁ ἐλεῶν καὶ τρέφων ἡμῶν ἐκ νεότητος ἡμῶν· ὁ διδὼς τροφήν πᾶση σαρκί, πλήρωσον χαρᾶς καὶ εὐφροσύνης τὰς καρδίας ἡμῶν· ἵνα πάντοτε πᾶσαν αὐτάρκειαν ἔχοντες, περισσεύωμεν εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθόν, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν· μεθ' οὗ σοι δόξα πρέπει, κράτος, τιμὴ, καὶ προσκύνησις, σὺν τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Δόξα σοι Κύριε, δόξα σοι Ἄγιε, δόξα σοι Βασιλεῦ, ὅτι ἔδωκας ἡμῖν βρώματα εἰς εὐφροσύνην· πλήρωσον ἡμᾶς καὶ Πνεύματος ἁγίου, ἵνα εὐρεθῶμεν ἐνώπιόν σου, εὐάρεστοι, καὶ μὴ αἰσχυρθῶμεν, ὅταν ἀποδώσης ἐκάστῳ κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν. Κύριε ἐλέησον. Γ'. Καὶ βαλὼν μετάνοιαν ὁ μέλλων ὑψῶσαι τὴν Παναγίαν (*), λέγει· Εὐλογεῖτε, Πατέρες ἅγιοι, συγχωρήσατέ μοι τῷ ἁμαρτωλῷ. Καὶ ἡμεῖς· Ὁ Θεὸς συγχωρήσαι σοι καὶ ἐλεῆσαι σε. Καὶ λαβὼν τὴν Παναγίαν ἀκροῖς δακτύλοις τῶν χειρῶν, ὑψοῖ αὐτὴν μικρὸν, λέγων μεγαλοφώνως· Μέγα τὸ ὄνομα. Καὶ ἡμεῖς· Τῆς ἁγίας Τριάδος. Καὶ αὐτὸς σταυροειδῶς· Παναγία Θεοτόκε, βοήθει ἡμῖν. Καὶ ἡμεῖς· Ταῖς αὐτῆς πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

(*) Μετὰ τὴν τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ Ἀνάστασιν, καὶ τὴν τοῦ ἁγίου Πνεύματος καθόδον, καὶ ἕως τοῦ μερισμοῦ τῶν ἁγίων Ἀποστόλων διὰ τὸ κήρυγμα, ἦσαν πάντες· οἱ Ἀπόστολοι ὁμοθυμαδόν· καὶ μετὰ τὴν εὐχὴν, ἐν τῷ ἀρίστῳ ἀνακειμένοι, ἀφίντες κενὸν τόπον ἐν τούτῳ προσιεφαλίον ἐτίθεισαν, καὶ ἐπὶ τῷ προσιεφαλίῳ τμήμα ἄρτου, ἐξ οὗ ἤσθιον, εἰς μοῖραν Χριστοῦ. Μετὰ δὲ τὸ ἄριστον ἀντισταμένοι καὶ εὐχόμενοι, καὶ εὐχαριστοῦντες, ἐλάβανον τὸ τμήμα τοῦ ἄρτου, ὃ εἰς τὴν τοῦ Κυρίου ἐπιεικλήτο μοῖραν· τοῦτο δὲ ὑψοῦντες, ἔλεγον· Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡμῶν, δόξα σοι· Δόξα Πατρί, καὶ Υἱῷ, καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι· καὶ ἀντὶ μὲν τοῦ, Μέγα τὸ ὄνομα, τὸ, Χριστὸς ἀνίστη, ἀπὸ τοῦ Πάσχα ἕως τῆς Ἀναλήψεως· ἔκτοτε δὲ, Μέγα τὸ ὄνομα τῆς ἁγίας Τριάδος· Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, βοήθει ἡμῖν. Καὶ ταῦτα μὲν ἐτελείτο οὕτως· Ἐποίησε δὲ τοῦτο καὶ ἰκατὸς αὐτῶν ἵνα ἂν ἔτυχε, μέχρι τῆς Κοιμήσεως· τῆς Θεοτόκου· Ὅτι δὲ τὴν παγκόσμιον σὺναξιν διὰ νεφελῶν ἐποίησαντο, διὰ τὴν τῆς Θεοτόκου Δεσποκείνης Μετάστασιν, τὰ εἰκότα τελίσαντες, μετὰ τὴν ταφὴν αὐτῆς (δηλονότι τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ), παραμυθίαν ποιούμενοι, καὶ μετὰ τὸ ἄριστον ἀναστάντες, τὸ τμήμα τοῦ ἄρτου, τοῦ εἰς ὄνομα κειμένου τοῦ Χριστοῦ, κατὰ τὸ εἰσθῆς ἀνυψώσαντες, καὶ τὸ, Μέγα τὸ ὄνομα, προσιπύοντες (ὃ δαύματος παραδόξου!) ἢ νεκρὰ ὡσπερ ζῶσα μετὰ νεφέλης, καὶ φωτοποιῶν Ἀγγέλων παρισταμένων αὐτῇ, τῷ αἰερί ἐπισείνεται, Χαίρειτε, λέγουσα, ὅτι μεθ' ὑμῶν εἰμι πάσας τὰς ἡμέρας· τούτο ἐκ τῆς Υἱῷ τῷ χαροποιῶν αὐτοῖς ἐπιδιδούσα. Οἱ δὲ Μαθηταὶ τοῦ δαύματος ἐκλαγίντες, ἀντὶ τοῦ Κυρίου, Ἰησοῦ Χριστοῦ· Παναγία Θεοτόκε, βοήθει ἡμῖν, ἀνεκραύγασαν. Βίβα τῷ τάφῳ προσελθόντες, καὶ μὴ εὐρόντες τὸ πανάγιον αὐτῆς Σῶμα, ἐπίσθησαν ἀληθῶς, ὅτι σύσσωμος, ζῶσα, καὶ τριήμερος, ὡς ὁ Υἱός, αὐτῆς, ἐκ νεκρῶν ἀναστᾶσα, καὶ μεταστᾶσα, εἰς οὐρανούς μεταβίβηκε, σὺν Χριστῷ βασιλεύουσα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Μακαρίζομέν σε πᾶσαι αἱ γενεαί, Θεοτόκε Παρθένε· ἐν σοὶ γὰρ ὁ ἀχώρητος Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν χωρηθῆναι εὐδόκησε. Μακάριοι ἐσμέν καὶ ἡμεῖς προστασίαν σε ἔχοντες· ἡμέρας γὰρ καὶ νυκτὸς πρεσβεύεις ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ τὰ σκῆπτρά τῆς Βασιλείᾳ ταῖς σαῖς ἰκεσίαις κρατύνονται. Διὸ ἀνυμνοῦντες βοῶμέν σοι· **Χ α ἱ ρ ε Κ ε χ α ρ ι τ ω μ ἔ ν η**, ὁ **Κ Ὑ ρ ι ο ς** μετὰ σοῦ.

Αξίόν ἐστίν ὡς ἀληθῶς, μακαρίζειν σὲ τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον, καὶ Μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον σὲ μεγαλύνομεν.

Μετὰ δὲ τὸ μεταλαβεῖν πάντα, λέγει ὁ Ἱερεὺς·
Ελεήμων καὶ οἰκτίρμων ὁ Κύριος, τροφήν ἔδωκε τοῖς φοβουμένοις αὐτόν· καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Καὶ ἡμεῖς τὸν **Ψ α λ μ ὸ ν**.

Ψ Α Λ Μ Ο Σ Ρ Κ Α' 121.

Εὐφράνθην ἐπὶ τοῖς εἰρηκόσι μοι· εἰς οἶκον Κυρίου πορευσόμεθα.

Ἐστῶτες ἦσαν οἱ πόδες ἡμῶν ἐν ταῖς αὐλαῖς σου, Ἱερουσαλήμ.

Ἱερουσαλήμ οἰκοδομουμένη ὡς πόλις, ἧς ἡ μετοχὴ αὐτῆς ἐπὶ τὸ αὐτό.

Ἐκεῖ γὰρ ἀνέβησαν αἱ φυλαὶ, φυλαὶ Κυρίου, μαρτύριον τῷ Ἰσραὴλ, τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματι Κυρίου.

Ὅτι ἐκεῖ ἐκάθισαν θρόνοι εἰς κρίσιν, θρόνοι ἐπὶ οἶκον Δαυὶδ.

Ἐρωτήσατε δὴ τὰ εἰς εἰρήνην τὴν Ἱερουσαλήμ, καὶ εὐθηνία τοῖς ἀγαπῶσί σε.

Γενέσθω δὴ εἰρήνη ἐν τῇ δυνάμει σου, καὶ εὐθηνία ἐν ταῖς πυργοβάρεσί σου.

Ἐνεκα τῶν ἀδελφῶν μου καὶ τῶν πλησίον μου, ἐλάλου δὴ εἰρήνην περὶ σοῦ.

Ἔνεκα τοῦ οἴκου Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἐξεζήτησα ἀγά-
θὰ σοι,

Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ ἐστίν.
Καὶ εἰ μὲν ἐστὶ Δεσποτικὴ Ἑορτὴ, λέγεται τὸ Κοντάκιον αὐ-
τῆς· εἰδ' οὖν, ταῦτα·

Ος ἐν μέσῳ τῶν Μαθητῶν σε παρεγένου, Σωτὴρ, τὴν εἰρή-
νην διδούς αὐτοῖς, ἐλθέ καὶ μεθ' ἡμῶν, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Δόξα. Ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν. Καὶ νῦν. Τῇ πρεσ-
βείᾳ, Κύριε, πάντων τῶν Ἁγίων· ἃ προεγράφησαν (σελ. 89,
καὶ 97). Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον. Εὐ-
λόγησον.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς λέγει·

Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ ἐλεῶν καὶ τρέφων ἡμᾶς ἐκ τῶν αὐ-
τοῦ πλουσίων δωρεῶν, τῇ αὐτῆ χάριτι καὶ φιλοανθρωπία
πάντοτε, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τῆς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ω Ρ Α Θ

Μετὰ τὸν Εὐλογητόν· Βασιλεῦ οὐράνις. Τρισάγιον. Πανα-
γία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σὺ ἐστί. Κύριε ἐλέησον, ΙΒ'.
Δεῦτε προσκυνήσωμεν, ἐκ Ι'. Μετανοίας Ι'. Εἶτα τοὺς
Ψαλμούς.

ΨΑΛΜΟΣ ΙΓ'. 83.

Ος ἀγαπκτὰ τὰ σκηνώματά σου, Κύριε τῶν δυνάμεων· ἐ-
πιποθεῖ, καὶ ἐκλείπει ἡ ψυχὴ μου εἰς τὰς αὐλὰς τοῦ Κυρίου.

Ἡ καρδία μου καὶ ἡ σὰρξ μου ἠγαλλιάσαντο ἐπὶ Θεοῦ
ζῶντα.

Καὶ γὰρ στρουθίον εὗρεν ἑαυτῷ οἰκίαν, καὶ τρυγῶν νοσ-
σιαν ἑαυτῇ, οὗ θῆσει τὰ νοσσία ἑαυτῆς.

Τὰ θυσιαστήριά σου, Κύριε τῶν δυνάμεων, ὁ Βασιλεὺς μου
καὶ ὁ Θεός μου.

Μακάριοι οἱ κατοικοῦντες ἐν τῷ οἴκῳ σου, εἰς τοὺς αἰῶ-
νας τῶν αἰώνων ἀνέσουσί σε.

Μακάριος ἀνὴρ, ὃς ἐστὶν ἀντίληψις αὐτῷ παρὰ σοῦ· ἀνομβάσεις ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ διέθετο, εἰς τὴν κοιλάδα τοῦ κλαυθμῶνος εἰς τὸν τόπον, ὃν ἔθετο.

Καὶ γὰρ εὐλογίας δώσει ὁ νομοθετῶν· πορεύονται ἐκ δυνάμεων εἰς δυνάμιν, ὀφθήσεται ὁ Θεὸς τῶν Σεῶν ἐν Σιών.

Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι ὁ Θεὸς Ἰακώβ.

Ὑπερασπιστὰ ἡμῶν, ἴδε, ὁ Θεός, καὶ ἐπίβλεψον εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ χριστοῦ σου.

Ὅτι κρείσσων ἡμέρα μία ἐν ταῖς αὐλαῖς σε ὑπὲρ χιλιάδας.

Ἐξελεξάμην παραρρίπτεισθαι ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ μου μᾶλλον, ἢ οἰκεῖν με ἐν σκηνώμασιν ἁμαρτωλῶν.

Ὅτι ἔλκος καὶ ἀλήθειαν ἀγαπᾷ Κύριος, ὁ Θεὸς χάριν καὶ δόξαν δώσει· Κύριος οὐ στερήσει τὰ ἀγαθὰ τοῖς πορευομένοις ἐν ἀνακίᾳ.

Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων, μακάριος ἄνθρωπος ὃς ἐλπίζων ἐπὶ σέ.

ΨΑΛΜΟΣ ΠΔ'. 84.

Εὐδόκησας, Κύριε, τὴν γῆν σου, ἀπέστρεψας τὴν αἰχμαλωσίαν Ἰακώβ.

Ἀφῆκας τὰς ἀνομίας τῷ λαῷ σου, ἐκάλυψας πάσας τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν.

Κατέπαυσας πᾶσαν τὴν ὀργὴν σου, ἀπέστρεψας ἀπὸ ὀργῆς θυμοῦ σου.

Ἐπίστρεψον ἡμᾶς, ὁ Θεὸς τῶν σωτηρίων ἡμῶν, καὶ ἀπόστρεψον τὸν θυμόν σου ἀφ' ἡμῶν.

Μὴ εἰς τοὺς αἰῶνας ὀργισθῆς ἡμῖν; ἢ διατενεῖς τὴν ὀργὴν σου ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν.

Ὁ Θεός, σὺ ἐπίστρέψας ζωώσεις ἡμᾶς, καὶ ὁ λαός σου εὐφρανθήσεται ἐπὶ σοί.

Δεῖξον ἡμῖν, Κύριε, τὸ ἔλεός σου, καὶ τὸ σωτήριόν σου δώῃς ἡμῖν.

Ἀκούσομαι τί λαλήσει ἐν ἐμοὶ Κύριος ὁ Θεός· ὅτι λαλή-

σει εἰρήνην ἐπὶ τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τοὺς ὀσίους αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τοὺς ἐπιστρέφοντας καρδίαν ἐπ' αὐτόν.

Πλὴν ἐγγὺς τῶν φοβαμένων αὐτόν τὸ σωτήριον αὐτοῦ, τοῦ κατασκηνῶσαι δόξαν ἐν τῇ γῇ ἡμῶν.

Ἐλεος καὶ ἀλήθεια συνήντησαν, δικαιοσύνη καὶ εἰρήνη κατεφίλησαν.

Ἀληθεῖαι ἐκ τῆς γῆς ἀνέτειλε, καὶ δικαιοσύνη ἐκ τοῦ οὐρανοῦ διέκυψε.

Καὶ γὰρ ὁ Κύριος δώσει χρηστότητα, καὶ ἡ γῆ ἡμῶν δώσει τὸν καρπὸν αὐτῆς.

Δικαιοσύνη ἐνώπιον αὐτοῦ προπορεύσεται, καὶ θῆσει εἰς ὁδὸν τὰ διαθήματα αὐτοῦ.

ΨΑΛΜΟΣ ΠΕ'. 85.

Κλίνον, Κύριε, τὸ οὖς σου, καὶ ἐπάκουσόν μου, ὅτι πτωχὸς καὶ πένθης εἰμὶ ἐγώ.

Φύλαξον τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ὀσιός εἰμι· σῶσον τὸν δούλόν σου, ὁ Θεός μου, τὸν ἐλπίζοντα ἐπὶ σέ.

Ἐλέησόν με, Κύριε, ὅτι πρὸς σέ κεκραίξομαι ὅλην τὴν ἡμέραν· εὐφρανὸν τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου, ὅτι πρὸς σέ ἦρα τὴν ψυχὴν μου.

Ὅτι σὺ, Κύριε, χρηστὸς καὶ ἐπεικὴς, καὶ πολυέλκος πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις σε.

Ἐνώτισαι, Κύριε, τὴν προσευχήν μου, καὶ πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου.

Ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς μου ἐκέκραξα πρὸς σέ, ὅτι ἐπήκουσάς μου.

Οὐχ ἔστιν ὁμοίός σοι ἐν θεοῖς, Κύριε, καὶ οὐκ ἔστι κατὰ τὰ ἔργα σου.

Πάντα τὰ ἔθνη, ὅσα ἐποίησας, ἤξουσι, καὶ προσκυνήσουσιν ἐνώπιόν σου, Κύριε, καὶ δοξάσουσι τὸ ἄνομά σου.

Ὅτι μέγας εἶ σὺ, καὶ ποιῶν θαυμάσια, σὺ εἶ Θεὸς μόνος.

Ὁδήγησόν με, Κύριε, ἐν τῇ ὁδῷ σου, καὶ πορεύσομαι ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου· εὐφρανθήτω ἡ καρδία μου, τοῦ φοβεῖσθαι τὸ ὄνομά σου.

Ἐξομολογήσομαι σοι, Κύριε ὁ Θεός μου, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, καὶ δοξάσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα.

Ὅτι τὸ ἔλεός σου μέγα ἐπ' ἐμέ, καὶ ἐρρύσω τὴν ψυχὴν μου ἐξ Ἄδου κατωτάτου.

Ὁ Θεός, παράνομοι ἐπανάστησαν ἐπ' ἐμέ, καὶ συναγωγὴ κραταιῶν ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μου, καὶ οὐ προέθεντό σε ἐνώπιον αὐτῶν.

Καὶ σὺ, Κύριε ὁ Θεός μου, οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος καὶ ἀληθινός.

Ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμέ καὶ ἐλέησόν με· δὸς τὸ κράτος σου τῷ παιδί σου, καὶ σῶσον τὸν υἱὸν τῆς παιδίσκης σου.

Ποίησον μετ' ἐμοῦ σημεῖον εἰς ἀγαθόν, καὶ ἰδέτωσαν οἱ μισοῦντές με καὶ αἰσχυρῆθήτωσαν· ὅτι σὺ, Κύριε, ἐβοήθησάς μοι, καὶ παρεκάλεισάς με.

Καὶ πάλιν·

Ποίησον μετ' ἐμοῦ σημεῖον εἰς ἀγαθόν, κτλ. Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουϊά Γ'. Κύριε ἐλέησον Γ'. Καὶ εἰ μὲν, Θεὸς Κύριος, ἔψαλτο, λέγομεν τὸ τῆς ἡμέρας Ἀπολυτίκιον· εἰ δέ, Ἀλληλουϊά, τὸ παρόν·

Ἦχος πλ. δ'.

Ο ἐν τῇ ἐννάτῃ ὥρα δι' ἡμᾶς σαρκὶ τοῦ θανάτου γευσάμενος, νέκρωσον τῆς σαρκὸς ἡμῶν τὸ φρόνημα Χριστέ ὁ Θεός καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. Α'. Ἐγγισάτω ἡ δέησίς μου ἐνώπιόν σου, Κύριε, κατὰ τὸ λόγιόν σου συνέτισόν με.

Στίχ. Β'. Εἰσελθοὶ τὸ ἀξίωμα μου ἐνώπιόν σου, Κύριε, κατὰ τὸ λόγιόν σου ρῦσαί με.

Δόξα, καὶ νῦν.

Θεοτοκίον.

Ο δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς ἐκ Παρθένου, καὶ σταύρωσιν ὑπομείνας ἀγαθὴ· ὁ θανάτῳ τὸν θάνατον σκυλεύσας, καὶ ἔγερσιν δείξας ὡς Θεός, μὴ παρίδῃς οὓς ἔπλασας τῇ χειρὶ σου· δείξον τὴν φιλανθρωπίαν σου ἐλεῆμον, δέξαι τὴν τεκούσάν σε Θεοτόκον, πρεσβεύουσαν ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ σῶσον, Σωτὴρ ἡμῶν, λαὸν ἀπεγνωσμένον.

Καὶ εὐθύς.

Μὴ δὴ παραδώῃς ἡμᾶς εἰς τέλος διὰ τὸ ὄνομα σου τὸ ἅγιον, καὶ μὴ διασκεδάσῃς τὴν διαθήκην σου, καὶ μὴ ἀποστήσῃς τὸ ἔλεός σου ἀφ' ἡμῶν, διὰ Ἀβραάμ τὸν ἠγαπημένον ὑπὸ σοῦ, καὶ διὰ Ἰσαὰκ τὸν δοῦλόν σου, καὶ Ἰσραὴλ τὸν ἅγιόν σου.

Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ. Καὶ εἰ μὲν ἔστιν Ἑορτὴ, λέγε τὸ Κοντάκιον αὐτῆς· εἰδ' οὖν, ταῦτα·
Βλέπων ὁ Ληστής τὸν ἀρχηγὸν τῆς ζωῆς ἐπὶ σταυροῦ κρεμᾶμενον, ἔλεγεν· Εἰμὴ Θεὸς ὑπῆρχε σαρκωθείς, ὁ σὺν ἡμῖν σταυρωθεὶς, οὐκ ἂν ὁ ἥλιος τὰς ἀκτῖνας ἀναπέκρυψεν, οὐδὲ ἡ γῆ σειομένη ἐκυμαίνοτο. Ἄλλ' ὁ πάντων ἀνεχόμενος, **Μνησθητίμου Κύριε, ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.**

Δόξα.

Εν μέσῳ δύο ληστῶν ζυγὸς δικαιοσύνης εὐρέθη ὁ Σταυρὸς σου· τῷ μὲν καταγομένου εἰς Ἄδην τῷ βάρει τῆς βλασφημίας· τοῦ δὲ κουφιζομένου πταισμάτων πρὸς γνῶσιν Θεολογίας. Χριστέ ὁ Θεός, δόξα σοι.

Καὶ νῦν.

Τὸν Ἀμνὸν καὶ Ποιμένα, καὶ Σωτῆρα τοῦ κόσμου, ἐν τῷ Σταυρῷ θεωροῦσα ἡ τεκοῦσα, ἔλεγε δακρῦουσα. Ὁ μὲν κόσμος ἀγαλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν, τὰ δὲ σπλάγγνα μου φλέγονται, ὀρώσης σου τὴν σταύρωσιν, ἣν ὑπὲρ πάντων ὑπομένεις, ὁ Υἱὸς καὶ Θεός μου.

Κύριε ἐλέησον Μ'. Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ. Κύριε ἐλέησον Γ'.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὴν τιμιωτέραν τοῦ Χερουβίμ. Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, Πάτερ. Ὁ Ἱερεὺς· Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς.

Καὶ εἰ μὲν ἔστιν, Ἀλληλουῖα, ἐκτὸς τῆς μεγάλης Τεσσαρακοστῆς, ποιοῦμεν τὰς τετυπωμένας ΙΣ'. μετανοίας. Τῇ δὲ ἀγία καὶ μεγάλη Τεσσαρακοστῇ, μετὰ τὸ, **Κύριε ἐλέησον Μ'** λέγομεν εὐθύς· **Δόξα, καὶ νῦν**, κτλ. καὶ ποιήσαντες τὰς Γ'. μόνον μεγάλας μετανοίας, ἀρχόμεθα τῶν μακαρισμῶν, ὡς ἐκεῖ εἴρηται (σελ. 101). Εἰδ' οὐκ ἔστιν Ἀλληλουῖα, μετὰ τὸ· Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς, λέγομεν τὴν Εὐχὴν· **Δέσποτα Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν.** Ὅρα ἔμπροσθεν, σελ. 139.

ΜΕΣΩΡΙΟΝ ΤΗΣ Θ'. ΩΡΑΣ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν Γ'. Μετανοίας Γ'. καὶ τοὺς Ψαλμούς.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΙΒ'. 112.

Αἰνεῖτε παῖδες Κύριον, αἰνεῖτε τὸ ὄνομα Κυρίου.

Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

Ἄπὸ ἀνατολῶν ἡλίου μέχρι δυσμῶν αἰνετὸν τὸ ὄνομα Κυρίου.

Υψηλὸς ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη ὁ Κύριος, ἐπὶ τοὺς οὐρανοὺς ἡ δόξα αὐτοῦ.

Τίς ὡς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν; ὁ ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν, καὶ τὰ ταπεινὰ ἐφορῶν ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῆ.

Ὁ ἐγείρων ἀπὸ γῆς πτωχόν, καὶ ἀπὸ κοπρίας ἀνυψῶν πένητα.

Τῷ καθίσει αὐτὸν μετὰ ἀρχόντων, μετὰ ἀρχόντων λαῷ αὐτῷ.

Ὁ κατοικίζων στεῖραν ἐν οἴκῳ, μητέρα ἐπὶ τέκνοισι εὐφραινομένην.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΑΖ'. 137.

Εξομολογήσομαί σοι Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, καὶ ἐναντίον Ἀγγέλων ψαλῶ σοι, ὅτι ἤκουσας πάντα τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου.

Προσκυνήσω πρὸς ναὸν ἁγίόν σου, καὶ ἐξομολογήσομαι πρὸς ὄνοματί σου, ἐπὶ τῷ ἐλέει σου καὶ τῇ ἀληθείᾳ σου, ὅτι ἐμεγάλυνας ἐπὶ πᾶν τὸ ὄνομα τὸ ἁγίόν σου.

Ἐν ἧ ἂν ἡμέρᾳ ἐπικαλέσωμαί σε, ταχὺ ἐπάκουσόν μου, πολυωρήσεις με ἐν ψυχῇ μου δυνάμει σου.

Ἐξομολογησάσθωσάν σοι, Κύριε, πάντες οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, ὅτι ἤκουσαν πάντα τὰ ῥήματα τοῦ στόματός σου.

Καὶ ἀσάτωσαν ἐν ταῖς ᾠδαῖς Κυρίου, ὅτι μεγάλη ἡ δόξα Κυρίου.

Ὅτι ὑψηλὸς Κύριος, καὶ τὰ ταπεινὰ ἐφορᾷ, καὶ τὰ ὑψηλὰ ἀπὸ μακρόθεν γινώσκει.

Ἐὰν πορευθῶ ἐν μέσῳ θλίψεως, ζήσεις με ἐπ' ὄργην ἐχθρῶν μου ἐξέτεινας χεῖράς σου, καὶ ἔσωσέ με ἡ δεξιὰ σου.

Κύριος ἀνταποδώσει ὑπὲρ ἐμοῦ. Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΛΘ΄. 139.

Εξελού με, Κύριε, ἐξ ἀνθρώπου πονηροῦ· ἀπὸ ἀνδρός ἀδίκου ῥῦσαί με.

Οἵ τινες ἐλογίσαντο ἀδικίαν ἐν καρδίᾳ, ὅλην τὴν ἡμέραν παρετάσσαντο πολέμους.

Ἠκόνησαν γλωσσαν αὐτῶν ὡσεὶ ὄφρα, ἰὸς ἀσπίδων ὑπὸ τὰ χεῖλη αὐτῶν.

Φύλαξόν με, Κύριε, ἐκ χειρὸς ἀμαρτωλοῦ, ἀπὸ ἀνθρώπων ἀδίκων ἐξελού με, οἵ τινες διελογίσαντο τοῦ ὑποσκελίσαι τὰ διαθήματά μου.

Ἐκρυψαν ὑπερήφανα παγίδα μοι, καὶ σχοινίοις διέτειναν παγίδας τοῖς πασί μου, ἐχόμενα τρίβη σκάνδαλα ἔθεντό μοι.

Εἶπα τῷ Κυρίῳ· Θεός μου εἶ σύ· ἐνώτισαι, Κύριε, τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.

Κύριε, Κύριε, δύναμις τῆς σωτηρίας μου, ἐπεσκίασας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν μου ἐν ἡμέρᾳ πολέμου.

Μὴ παραδῶς με, Κύριε, ἀπὸ τῆς ἐπιθυμίας μου ἀμαρτωλῶν· διελογίσαντο κατ' ἐμῆ, μὴ ἐγκαταλίπῃς με, μήποτε ὑψωθῶσιν.

Ἡ κεφαλὴ τοῦ κυκλώματος αὐτῶν, κόπος τῶν χειλέων αὐτῶν καλύψει αὐτούς.

Πεσοῦνται ἐπ' αὐτοὺς ἀνθρακες, ἐν πυρὶ καταβαλεῖς αὐτούς· ἐν ταλαιπωρίαις οὐ μὴ ὑποστῶσιν.

Ἄνθρωπος γλωσσῶδης οὐ κατευθυνθήσεται ἐπὶ τῆς γῆς, ἄνθρωπος ἄδικον κακὰ θηρεύσει εἰς διαφθοράν.

Ἔγνω, ὅτι ποιήσει Κύριος τὴν κρίσιν τῶν πτωχῶν, καὶ τὴν δίκην τῶν πενήτων.

Πλὴν δίκαιοι ἐξομολογήσονται τῷ ὀνόματί σου, καὶ κατοικήσουσιν εὐθεῖς σὺν τῷ προσώπῳ σου.

Δόξα, καὶ νῦν, Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν, Ὅτι σοῦ ἐστὶ. Καὶ τὰ Τροπάρια ταῦτα·

Ο φωτίσας τὰ ἐπίγεια διὰ Σταυροῦ, καὶ καλέσας εἰς μετάνοιαν ἁμαρτωλοὺς, μὴ χωρίσῃς με τῆς ποιμνῆς σου, ὁ Ποιμὴν ὁ καλός· ἀλλὰ ζήτησόν με, Δέσποτα, τὸν πλανώμενον, καὶ τῇ ἀγία σου ποιμνῇ συναρίθμησον, ὡς μόνος ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος.

Δόξα.

Ως ὁ Ληστής ὁμολογῶν, ἀναβοῶ σοι τῷ ἀγαθῷ· Ἐν τῇ Βασιλείᾳ σθεμνήσθητί με Κύριε, καὶ σὺν αὐτῷ με ἀρίθμησον ὁ ἐκκσίως τὰ πάθη ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος.

Καὶ νῦν.

Τὸν δὲ ἡμᾶς σταυρωθέντα δεῦτε πάντες ὑμνήσωμεν· αὐτὸν γὰρ κατεΐδε Μαρία ἐπὶ τοῦ ξύλου, καὶ ἔλεγεν· Εἰ καὶ σταυρὸν ὑπομένεις σὺ ὑπάρχεις ὁ Υἱὸς καὶ Θεὸς μου.

Τὸ, Κύριε ἐλέησον Μ'. Δόξα, καὶ νῦν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ. Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, Πάτερ. Ὁ Ἱερεὺς· Δι' εὐχῶν· καὶ ποιῶμεν τὰς γ'. μεγάλας μετανοίας. Εἴτα τὴν ἐπομένην·

Εὐχὴν τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.

Δέσποτα Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ μακροθυμήσας ἐπὶ τοῖς ἡμῶν πλημμελήμασι, καὶ ἄχρι τῆς παρεΐσης ὥρας ἀγαγὼν ἡμᾶς, ἐν ἧ' ἐπὶ τοῦ ζωοποιοῦ ξύλου κρεμάμενος, τῷ εὐγνώμονι Ληστῇ τὴν εἰς τὸν Παραδείσον ὡδοποίησας εἴσοδον, καὶ θανάτῳ τὸν θάνατον ὤλεσας, ἰλαίσθητι ἡμῖν τοῖς ἁμαρτωλοῖς καὶ ἀναξίοις δούλοις σου· ἡμάρταμεν γὰρ καὶ ἠνομήσαμεν, καὶ οὐκ ἐσμὲν ἄξιοι ἄραι τὰ ὅμματα ἡμῶν, καὶ βλέψαι εἰς τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ· διότι κατελίπομεν τὴν ὁδὸν τῆς δικαιοσύνης σου, καὶ ἐπορεύθημεν ἐν τοῖς θελήμασι τῶν καρδιῶν ἡμῶν. Ἀλλ' ἐκετεύομεν τὴν σὴν ἀνείκαστον ἀγαθότητα. Φεῖσαι ἡμῶν, Κύριε, κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους σου, καὶ σῶσον ἡμᾶς διὰ τὸ ὄνομά σου τὸ ἅγιον, ὅτι ἐξέλιπον ἐν ματαιότητι αἱ ἡμέραι ἡμῶν. Ἐξελοῦ ἡμᾶς τῆς τοῦ ἀντικειμένου χειρὸς, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ἁμαρτήματα, καὶ νέκρωσον τὸ σαρκικὸν ἡμῶν φρόνημα· ἵνα τὸν παλαιὸν

ἀποθέμενοι ἄνθρωπον, τὸν νέον ἐνδυσώμεθα, καὶ σοὶ ζήσω-
 μεν τῷ ἡμετέρῳ Δεσπότη καὶ κηδεμόνι· καὶ οὕτω τοῖς σοῖς
 ἀκολουθοῦντες προστάγμασιν, εἰς τὴν αἰώνιον ἀνάπαυσιν
 κατακτησώμεν, ἔνθα πάντων ἐστὶ τῶν εὐφραينوμένων ἡ κα-
 τοικία. Σὺ γὰρ εἶ ἡ ὄντως ἀληθινὴ εὐφροσύνη καὶ ἀγαλλία-
 σις τῶν ἀγαπώντων σε, Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν
 δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σε Πατρὶ, καὶ τῷ παν-
 αγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ εἰ,
 καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, Ἀμήν.

Δόξα, καὶ νῦν. Καὶ ἀπόλυσις.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ.

Ποιεῖ ὁ Ἱερεὺς Εὐλογητὸν, καὶ ἄρχεται ὁ ταχθεὶς Μοναχὸς,
 ἢ ὁ Προεστῶς, ἀναγινώσκειν τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμὸν,
 λέγων οὕτω·

Δεῦτε προσκυνήσωμεν, καὶ προσπέσωμεν τῷ Βασιλεῖ ἡ-
 μῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν, καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ Βα-
 σιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν, καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ
 τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΓ'. 103.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· Κύριε, ὁ Θεός μου, ἐμεγα-
 λύνθησ σου σφόδρα.

Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμε-
 νος φῶς ὡς ἱμάτιον.

Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι
 τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ.

Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτε-
 ρύγων ἀνέμων.

Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.

Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὰ περιβολαίον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα.

Ἄπο ἐπιτιμῆσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.

Ἀναβαίνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.

Ὅριαν ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσανται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.

Ὁ ἐξαπαστέλλων πηγαὶς ἐν φάραγγιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα.

Ποτιοῦαι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.

Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει, ἐκ μέσου τῶν πετρῶν θώσουσι φωνήν.

Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.

Ὁ ἐξανατέλλων χάρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ γλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων.

Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς, καὶ αἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου.

Τοῦ ἱλαρῆναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ, καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπων στηρίζει.

Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ὡς ἐφύτευσας.

Ἐκεῖ στρουθία ἐννοασεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ καταρτία ἡγεῖται αὐτῶν.

Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ ταῖς λαγωαῖς.

Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴ δύσιν αὐτοῦ.

Ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ, ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.

Σκύμνοι ὠρνόμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρωσιν αὐτοῖς.

Ἄνετειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.

Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας· ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.

Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος· ἐκεῖ ἐρπετά ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων.

Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ.

Πάντα πρὸς σέ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον· δόντος σου αὐτοῖς, συλλέξουσιν.

Ἄνοιξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται.

Ἄντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.

Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.

Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν, ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων, καὶ καπνίζονται.

Ἄσω τῷ Κυρίῳ, ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Ἦδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογία μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.

Ἐκλείπειεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτῆ· ἔβη σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουϊά, ἐκ Γ'.

Μετὰ δὲ τὸ ἐνδιάτακτον Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου, ἀρχόμεθα τοῦ Κυρίου, ἐκέκραξα, εἰς τὸν τυχόντα Ἦχον.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜ'. 140.

Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου, εἰσάκουσόν μου, Κύριε· Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου· πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου, ἐν τῷ κερραγέναι με πρὸς σέ· εἰσάκουσόν μου, Κύριε.

Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου, ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου· ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου θυσία ἐσπερινή· εἰσάκουσόν μου, Κύριε.

Θοῦ, Κύριε, φυλακὴν τῷ στόματί μου, καὶ θύραν περιοχῆς περὶ τὰ χεῖλη μου.

Μὴ ἐκκλίνῃς τὴν καρδίαν μου εἰς λόγους πονηρίας, τοῦ προφασίζεσθαι προφάσεις ἐν ἀμαρτίαις.

Σὺν ἀνθρώποις ἐργαζομένοις τὴν ἀνομίαν, καὶ οὐ μὴ συνδυσάσω μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν αὐτῶν.

Παιδεύσει με δίκαιος ἐν ἐλέει, καὶ ἐλέγξει με· ἔλαιον δὲ ἀμαρτωλοῦ μὴ λιπανάτω τὴν κεφαλὴν μου.

Ὅτι ἔτι καὶ ἡ προσευχή μου ἐν ταῖς εὐδοκίαις αὐτῶν· κατεπόθησαν ἐχόμενα πέτρας οἱ κριταὶ αὐτῶν.

Ἀκούσονται τὰ ῥήματά μου, ὅτι ἠδύνθησαν· ὡσεὶ πάχος γῆς ἐρράγη ἐπὶ τῆς γῆς, διεσκορπίσθη τὰ ὄστᾶ αὐτῶν παρὰ τὸν Ἄδην.

Ὅτι πρὸς σέ Κύριε, Κύριε, οἱ ὀφθαλμοί μου· ἐπὶ σοὶ ἤλπισα, μὴ ἀντανέλης τὴν ψυχὴν μου.

Φύλαξόν με ἀπὸ παγίδος, ἧς συνεστήσαντό μοι, καὶ ἀπὸ σκανδάλων τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν.

Πεσοῦνται ἐν ἀμφιβλήστρω αὐτῶν οἱ ἀμαρτωλοὶ, κατὰ μόνους εἰμὴ ἐγὼ, ἕως ἂν παρέλθω.

Φωνῇ μου (Ψαλμ. ρμά. 141) πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐδεήθην.

Ἐκχεῶ ἐνώπιον αὐτοῦ τὴν δέησίν μου, τὴν θλίψιν μου ἐνώπιον αὐτοῦ ἀπαγγελωῦ.

Ἐν τῷ ἐκλείπειν ἐξ ἑμοῦ τὸ πνεῦμά μου, καὶ σὺ ἔγνωσ
τὰς τρίβους μου.

Ἐν ᾧ αὐτῆ, ἣ ἐπηρευόμην, ἔκρυψαν παγίδαί μου.

Κατενόουν εἰς τὰ δεξιά καὶ ἐπέβλεπον, καὶ οὐκ ἦν ὁ
ἐπιγνώσκων με.

Ἀπώλετο φυγὴ ἀπ' ἑμοῦ, καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκζητῶν τὴν
ψυχὴν μου.

Ἐκέκραξα πρὸς σέ Κύριε· εἶπα· Σὺ εἶ ἡ ἐλπίς μου, μερίς
μου εἶ ἐν γῆ ζώντων.

Πρόσχεθες πρὸς τὴν δέησίν μου, ὅτι ἐταπεινώθην σφοδρᾶ.

Ῥῦσαί με ἐκ τῶν καταδιωκάντων με, ὅτι ἐκραταιώθησαν
ὑπὲρ ἐμέ.

Εἰς Στίχους Ι'.

Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου, τοῦ ἐξομολογήσα-
σθαι τῷ ὀνόματί σου.

Ἐμέ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἕως οὗ ἀνταποδοῶς μοι.

Εἰς Στίχους Η'.

Ἐκ βαθέων (Ψαλ. ρκδ'. 139) ἐκέκραξά σοι, Κύριε, Κύριε, εἰσά-
κουσον τῆς φωνῆς μου.

Γενηθήτω τὰ ὠτά σου προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεή-
σεώς μου.

Εἰς Στίχους Σ'.

Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης Κύριε, Κύριε, τίς ὑποστήσε-
ται; ὅτι παρά σοι ὁ ἴλασμός ἐστιν.

Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε· ὑπέμεινεν
ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἠλπίσεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν
Κύριον.

Εἰς Στίχους Δ'.

Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας,
ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Ὅτι παρά τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ λύ-
τρωσις· καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν
ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Δίνετε (Ψαλμ. ριγ'. 116) τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέ-
σατε αὐτὸν πάντες οἱ λαοί.

Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια
τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Δόξα, καὶ νῦν.

Μετὰ δὲ τὴν τῶν Στίχων συμπλήρωσιν, ψάλλομεν

ΤΗΝ ΕΠΙΛΥΧΝΙΟΝ ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑΝ,

Ποίημα παλαιόν, ἢ, ὡς τινες λέγουσιν,
Ἐθνογενέους τοῦ Μάρτυρος

Φ ὡς ἡλαρὸν ἀγίας δόξης ἀθανάτου Πατρὸς, οὐρανόθεν, Ἁγίου, Μάκαρος, Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν, ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν. Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίσαις, Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς· διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Καὶ εἰ μὲν ἐστὶ, Θεὸς Κύριος, ψάλλονται τὰ Προκειμ. ταῦτα·

Τῇ Κυριακῇ ἑσπέρας. Ἦχος πλ. δ'.

Ἴδου δὴ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ δοῦλοι Κυρίου.

Στίχ. Οἱ ἐσῶτες ἐν οἴκῳ Κυρίου, ἐν αὐλαῖς οἴκου Θεοῦ ἡμῶν.

Τῇ Δευτέρᾳ ἑσπέρας. Ἦχος δ'.

Κύριος εἰσακέσεταιί μου, ἐν τῷ κεκραγένοι με πρὸς αὐτόν.

Στίχ. ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαί με εἰσήκουσάς μου, ὁ Θεὸς τῆς δικαιοσύνης μου.

Τῇ Τρίτῃ ἑσπέρας. Ἦχος α'.

Τὸ ἔλεός σου, Κύριε, καταδιώξει με, πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου.

Στίχ. Κύριος ποιμαίνει με, καὶ οὐδέν με ὑστερήσει.

Τῇ Τετάρτῃ ἑσπέρας. Ἦχος πλ. α'.

Ὁ Θεὸς ἐν τῷ ἀνόματί σου σῶσόν με, καὶ ἐν τῇ δυνάμει σου κρινεῖς με.

Στίχ. Ὁ Θεὸς εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου.

Τῇ Πέμπτῃ ἑσπέρας. Ἦχος πλ. β'.

Ἡ βοήθειά μου παρά Κυρίου, τοῦ ποιήσαντος τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.

(*) Βασίλ. ὁ Μέγ. Καθ. ΚΘ'. περὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος. 18ῆ Μαρτίου 11.

Στίχ. Ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου εἰς τὰ ὄρη, ὅθεν ἦξει ἡ βοήθειά μου.

Τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας. Ἦχος βαρὺς.

Ὁ Θεὸς ἀντιλήπτωρ μου εἶ, τὸ ἔλεός σου πραφθάσει με.

Στίχ. Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, ὁ Θεός.

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας. Ἦχος πλ. β'.

Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο.

Στίχ. Ἐνεδύσατο ὁ Κύριος δύναμιν, καὶ περιεζώσατο.

Στίχ. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.

Εἰ δέ ἐστιν, Ἀλληλουῖα (ἐκτὸς τῆς μεγάλης Τεσσαρακοστῆς), τῇ μὲν Κυριακῇ καὶ Παρασκευῇ ἑσπέρας, ψάλλεται αἰείποτε τὸ τῆς ἡμέρας Προκείμενον, ἥγουν τό· Ἴδου δὴ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, καὶ τό· Ὁ Θεὸς ἀντιλήπτωρ μου εἶ· ταῖς δὲ λοιπαῖς ἡμέραις, τὸ ἐξῆς·

Τῇ Δευτέρᾳ ἑσπέρας. Ἀλληλουῖα, Γ'. εἰς Ἦχον πλ. β'.

Στίχ. Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με.

Στίχ. Καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Τῇ Τρίτῃ καὶ Πέμπτῃ ἑσπέρας. Ἀλληλουῖα Γ'.

Στίχ. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν.

Στίχ. Καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Τῇ Τετάρτῃ ἑσπέρας. Ἀλληλουῖα Γ'.

Στίχ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν.

Στίχ. Καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἐν δὲ τῇ μεγάλῃ Τεσσαρακοστῇ, τῇ μὲν Κυριακῇ ἑσπέρας, ψάλλονται τὰ λεγόμενα μεγάλα Προκείμενα, ὡς δηλωθήσεται ἐν τοῖς τοῦ Τριωδίου· ταῖς δὲ λοιπαῖς ἡμέραις, τὰ Προκείμενα τῶν καθ' ἑκάστην Ἀναγνωσμάτων.

Μετὰ δὲ τὰ Προκείμενα, λέγε τὴν

Εὐχὴν ταύτην·

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἑσπέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν. Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδα-

ξόν με τὰ δικαιώματά σου· Εὐλόγητός εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου· Εὐλόγητός εἶ, Ἅγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου· Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς· σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι· νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· Ἀμήν·

Εἶτα τὰ Ἀποστίχα, ἐν οἷς λέγομεν Στίχους τῆς τυχούσης Ἐορτῆς, εἴαν ἢ εἶδ' οὐκ ἔστιν Ἐορτή· τοὺς παρόντας·

Στίχος Α.

Πρὸς σέ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου, τὸν κατοικοῦντα ἐν τῷ οὐρανῷ· Ἴδου, ὡς ὀφθαλμοὶ δούλων εἰς χεῖρας τῶν κυρίων αὐτῶν, ὡς ὀφθαλμοὶ παιδίσκης εἰς χεῖρας τῆς κυρίας αὐτῆς, οὕτως οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἕως οὗ οἰκτιρήσαι ἡμᾶς·

Στίχος Β.

Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς· ὅτι ἐπὶ πολὺ ἐπλήσθημεν ἐξουδενώσεως, ἐπὶ πλεῖον ἐπλήσθη ἡ ψυχὴ ἡμῶν· τὸ ἔναιδος τοῖς εὐθνηοῦσι, καὶ ἡ ἐξουδένωσις τοῖς ὑπερηφάνοις·

Δόξα, καὶ νῦν·

Συμπληρωθέντων δὲ τῶν Ἀποστίχων,

λέγομεν τὴν ᾠδὴν Συμεὼν τοῦ Θεοδοχοῦ· Λουκ. Β'. 29.

Νῦν ἀπολύεις τὸν δούλόν σου, Δέσποτα κατὰ τὸ ῥῆμά σου ἐν εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν· φῶς εἰς ἀποκαλύψιν ἐθνῶν, καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραὴλ·

Τρισάγιον· Παναγία Τριάς· Παῖτερ ἡμῶν· Ὅτι σου ἔστι· τὸ Ἀπολυτικίον τῆς τυχούσης Ἐορτῆς, ἢ τῆς ἡμέρας· Δόξα, καὶ νῦν· Θεοτοκίον, καὶ ἀπόλυσις· Εἰ δέ ἐστιν· Ἀλληλουῖα, λέγομεν τὰ Τροπάρια ταῦτα, ποιοῦντες καὶ ἀνά μιαν μετένοιαν εἰς ἕκαστον αὐτῶν, πλὴν τοῦ τελευταίου·

Ἦχος πλ. α.

Θεοτόκε Παρθένε, Χαίρε κεχαρίτωμένη Μαρία, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ· εὐλογημένη σύ ἐν γυναιξί, καὶ εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου, ὅτι Σωτῆρα ἔτεκες τῶν ψυχῶν ἡμῶν·

Βαπτιστὰ τῷ Χριστοῦ, πάντων ἡμῶν μνήσθητι, ἵνα ῥυσθῶμεν τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν· σοὶ γὰρ ἐδόθη χάρις πρεσβεῦειν ὑπὲρ ἡμῶν.

Δόξα.

Ἰκετεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν, ἅγιοι Ἀπόστολοι, καὶ Ἅγιοι πάντες, ἵνα ῥυσθῶμεν κινδύνων καὶ θλίψεων· ὑμᾶς γὰρ θερμοῦς προστατάς πρὸς τὸν Σωτῆρα κεκτήμεθα,

Καὶ νῦν.

Ὑπὸ τὴν σὴν εὐσπλαγχνίαν καταφεύγομεν Θεοτόκε· τὰς ἡμῶν ἱκεσίας μὴ παρίδῃς ἐν περιστάσει, ἀλλ' ἐκ κινδύνων λύτρωσαι ἡμᾶς, μόνη ἀγνή, μόνη εὐλογημένη.

Κύριε ἐλέησον Μ'. Δόξα, καὶ νῦν. Τὴν τιμιωτέραν. Ὁ Ἱερεὺς· Ὁ ὧν εὐλογητὸς, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν. Καὶ ἡμεῖς στερεοῦμεν τοὺς Βασιλεῖς, λέγοντες·

Επουράνιε Βασιλεῦ, τοὺς πιστοὺς Βασιλεῖς ἡμῶν στερέωσον· τὴν Πίστιν στήριξον· τὰ ἔθνη πράϋνον· τὸν κόσμον εἰρήνευσον· τὴν ἁγίαν Μοῦνην ταύτην (ἢ τὴν πόλιν ταύτην) καλῶς διαφυλάξον· τοὺς προαπελθόντας πατέρας καὶ ἀδελφοὺς ἡμῶν ἐν σκηναῖς δικαίων τάξον· καὶ ἡμᾶς ἐν μετανοίᾳ καὶ ἐξομολογήσει παραλάβε, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Τὰς Γ'. μεγάλας μετανοίας, καὶ ἀπόλυσις.

Εἰδέεσσι μεγάλη Τεσσαρακοστὴ, ποιοῦμεν πάσας τὰς τετυπωμένας ΙΣ'. Εἶτα, Τρισάγιον, κτλ. Κύριε ἐλέησον ΙΒ'. καὶ τὴν παροῦσαν Εὐχὴν·

Παναγία Τριάς, τὸ ὁμορῦσιον κράτος, ἡ ἀδιαίρετος βασιλεία, ἡ πάντων τῶν ἀγαθῶν αἰτία, εὐδόκησον δὴ καὶ ἐπ' ἐμοὶ τῷ ἁμαρτωλῷ· στήριξον, συνέτισον τὴν καρδίαν μου, καὶ πᾶσαν περιέλε μου τὴν βεβηλότητα· φώτισάν μου τὴν διάνοικαν, ἵνα διαπαντὸς δοξάζω, ὑμνῶ, προσκυνῶ, καὶ λέγω· Εἰς Ἅγιος, εἰς Κύριος, Ἰησοῦς Χριστὸς, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.

Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος· ἐκ Γ'. Δόξα, καὶ νῦν· τό· Εὐλογήσω τὸν Κύριον· καὶ τό· Ὑψώσω σε ὁ Θεός μου. Ὅρα σελ. 104-128. Καὶ μετὰ ταῦτα γίνεται τελεία ἀπόλυσις.

ΑΠΟΔΕΙΠΝΟΝ ΜΕΓΑ.

ΒΥΧΗ ΤΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΠΡΟ ΤΟΥ ΔΕΙΠΝΟΥ.

Φ ἄγονται πένητες καὶ ἐμπλησθήσονται· καὶ αἰνέσουσι Κύριον οἱ ἐκζητοῦντες αὐτόν· ζήσονται αἱ καρδίαι αὐτῶν εἰς αἰῶνα αἰῶνος.

Δόξα, καὶ νῦν. Καὶ εὐλογεῖ ὁ Ἱερεὺς τὴν τράπεζαν. Μετὰ δὲ τὸ φαγεῖν· Δόξα, καὶ νῦν· καὶ ὑψοῖ τὴν Παναγίαν· Καὶ ἡμεῖς· Ταῖς αὐτῆς πρσβεΐαις, ὁ Θεός, ἐλέησον, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Γέγονεν ἡ κοιλία σου ἁγία τράπεζα, ἔχουσα τὸν οὐράνιον ἄρτον, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἐξ οὗ πᾶς ὁ τρώγων οὐ θνήσκει, ὡς ἔφησεν ὁ τοῦ παντός, Θεογεννήτορ, τροφεύς.

Τῶν σῶν δωρεῶν ἀξίους ἡμᾶς ποίησον, Θεοτόκε Παρθένε, παρορῶσα τὰ πλημμελήματα ἡμῶν, καὶ παρέχουσα ἰάματά, τοῖς ἐν πίστει λαμβάνουσι τὴν εὐλογίαν σου, Ἄχραντε.

Καὶ ψάλλομεν τό· Ἄξιόν ἐστίν ὡς ἀληθῶς. Εἶτα·

Εὐφρανὰς ἡμᾶς, Κύριε, ἐν τοῖς ποιήμασί σε, καὶ ἐν τοῖς ἔργαις τῶν χειρῶν σε ἠγαλλιασάμεθα. Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, Κύριε· ἔδωκας εὐφροσύνην εἰς τὴν καρδίαν μου. Ἀπὸ καρποῦ σίτου, οἴνου, καὶ ἐλαίου αὐτῶν ἐπληθύνθησαν. Ἐν εἰρήνῃ ἐπὶ τὸ αὐτὸ κοιμηθήσομαι καὶ ὑπνώσω· ὅτι σὺ, Κύριε, κατὰ μόνας ἐπ' ἐλπίδι κατώκισάς με.

Δόξα, καὶ νῦν. Ὁ Ἱερεὺς·

Μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός, τῇ αὐτῆ χάριτι καὶ φιλανθρωπίᾳ, πάντοτε, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

ΑΠΟΔΕΙΠΝΟΝ ΜΕΓΑ.

Μετὰ τὸν Εὐλογητόν· Βασιλεῦ Οὐράνιε· Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ ἔστι. Κύριε ἐλέησον ΙΒ'. το· Δεῦτε προσκυνήσωμέν, ἐκ Γ'. Μετανοίας Γ'. καὶ εὐ-

Ὡς· εἰ μὲν ἔστι πρώτη Ἑβδομάς τῆς μεγάλης Ἑσσαρακοστῆς, ἀρχόμεθα τοῦ· Ὁ Θεός, εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόσχες· καὶ πληρουμένου τούτου, ψάλλομεν τὸν Μεγαν Κανόνα (*). Εἶδ' οὖν, ἀρχόμεθα οὕτως·

ΨΑΛΜΟΣ Δ'. 4.

Εν τῷ ἐπικαλεῖσθαί με εἰσήκουσάς με, ὁ Θεὸς τῆς δικαιοσύνης μου, ἐν θλίψει ἐπλάτυνάς με.

Οὐκ εἰρήσόν με, καὶ εἰσακούσον τῆς προσευχῆς μου.

Υἱοὶ ἀνθρώπων, ἕως πότε βαρυκάρδιοι; ἵνα τί ἀγαπάτε ματαιότητα, καὶ ζητεῖτε ψεῦδος;

Καὶ γινώτε, ὅτι ἐθαυμάστωσε Κύριος τὸν ὄσιον αὐτοῦ· Κύριος εἰσακούσεται με ἐν τῷ κερραγένοι με πρὸς αὐτόν.

Ὀργίζεσθε, καὶ μὴ ἀμαρτάνετε· ἃ λέγετε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν, ἐπὶ ταῖς κοίταις ὑμῶν κατανύγητε.

Θύσατε θυσίαν δικαιοσύνης, καὶ ἐλπίσατε ἐπὶ Κύριον· Πολλοὶ λέγουσι· Τίς δείξει ἡμῖν τὰ ἀγαθὰ;

Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, Κύριε· ἔδωκας εὐφροσύνην εἰς τὴν καρδίαν μου.

Ἀπὸ καρποῦ σίτου, οἴνου, καὶ ἐλαίου αὐτῶν ἐπληθύνθησαν.

Ἐν εἰρήνῃ ἐπὶ τὸ αὐτὸ κοιμηθήσομαι, καὶ ὑπνώσω.

Ὅτι σὺ, Κύριε, κατὰ μόνας ἐπ' ἐλπίδι κατώκισάς με.

ΨΑΛΜΟΣ Σ'. 6.

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσης με.

Ἐλέησάν με, Κύριε, ὅτι ἀσθενής εἰμι· ἴασαί με, Κύριε, ὅτε ἐταράχθη τὰ ὀστά μου, καὶ ἡ ψυχὴ μου ἐταράχθη σφοδρὰ· καὶ σὺ, Κύριε, ἕως πότε;

(*) Ὁ Μέγας οὗτος Κανὼν ψάλλεται συνηθῶς τὴν σήμερον, σχεδὸν ὑπὸ πάντων, μετὰ τὸ, Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ. Ὅρα ἐν ταῖς ἔμπροσθεν.

Ἐπίστρεψον, Κύριε, ῥῦσαι τὴν ψυχὴν μου· σῶσόν με ἔνε-
κεν τοῦ ἐλέους σου.

Ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ θανάτῳ ὁ μνημονεύων σου· ἐν δὲ
τῷ Ἄδῃ τίς ἐξομολογήσεται σοι;

Ἐκοπίασα ἐν τῷ συναγμῷ μου, λαύσω καὶ ἑκάστην νύκτα
τὴν κλίνην μου, ἐν δαίκρυσί μου τὴν στρωμνὴν μου βρέξω.

Ἐταράχθη ἀπὸ θυμοῦ ὁ ὀφθαλμὸς μου, ἐπαλαιώθη ἐν
πᾶσι τοῖς ἐχθροῖς μου.

Ἀπόστητε ἀπ' ἐμοῦ πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν,
ὅτι εἰσήκουσε Κύριος τῆς φωνῆς τοῦ κλαυθμοῦ μου.

Ἦκουσε Κύριος τῆς δεήσεώς μου, Κύριος τὴν προσευχὴν
μου προσεδέξατο.

Αἰσχυνθείησαν καὶ ταραχθείησαν πάντες οἱ ἐχθροί μου,
ἀποστραφείησαν καὶ καταισχυνθείησαν σφοδρὰ διὰ τᾶχος.

ΨΑΛΜΟΣ ΙΒ'. 12.

Εως πότε, Κύριε, ἐπιλήση μου εἰς τέλος; ἕως πότε ἀπο-
στρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ;

Ἔως τίνος θήσομαι βυλαῖς ἐν ψυχῇ μου, ὀδύνας ἐν καρδίᾳ
μου, ἡμέρας καὶ νυκτός;

Ἔως πότε ὑψωθήσεται ὁ ἐχθρός μου ἐπ' ἐμέ; Ἐπίβλεψον,
εἰτάκουσόν μου, Κύριε ὁ Θεός μου.

Φώτισον τοὺς ὀφθαλμούς μου, μήποτε ὑπνώσω εἰς θάνα-
τον· μήποτε εἶπη ὁ ἐχθρός μου· Ἰσχυσα πρὸς αὐτόν.

Οἱ θλίβοντές με ἀγαλλιάσονται, εἰάν σαλευθῶ· ἐγὼ δὲ
ἐπὶ τῷ ἐλέει σου ἤλπισα.

Ἀγαλλιάσεται ἡ καρδίᾳ μου ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου· ἄσω
τῷ Κυρίῳ τῷ εὐεργετήσαντί με, καὶ ψαλῶ τῷ ὀνόματι Κυ-
ρίου τοῦ Ὑψίστου.

Καὶ πάλιν·

Ἐπίβλεψον, εἰσαίκουσόν μου, Κύριε ὁ Θεός μου.

Φώτισον τοὺς ὀφθαλμούς μου, μήποτε ὑπνώσω εἰς θάνα-
τον· μήποτε εἶπη ὁ ἐχθρός μου· Ἰσχυσα πρὸς αὐτόν.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουῖα, Γ'.

Μετανοίας Γ'. Κύριε ἐλέησον Γ'. Δόξα, καὶ νῦν.

ΨΑΛΜΟΣ ΚΔ'. 24.

Πρὸς σέ, Κύριε, ἦρα τὴν ψυχὴν μου· ὁ Θεὸς μου, ἐπὶ σοὶ πέποιθα, μὴ κατασυχυθῆιν εἰς τὸν αἰῶνα.

Μηδὲ καταγελασάτωσάν με οἱ ἐχθροί μου· καὶ γὰρ πάντες οἱ ὑπομένοντές σε οὐ μὴ κατασυχυθῶσιν.

Αἰσχυθητήωσαν οἱ ἀνομοῦντες διακενηῆς. Ταῖς ὁδοῦς σου, Κύριε, γνώρισόν μοι, καὶ ταῖς τρίβους σου διδάξόν με.

Ὁδήγησόν με ἐπὶ τὴν ἀλήθειάν σου, καὶ διδάξόν με, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ὁ σωτὴρ μου, καὶ σὲ ὑπέμεινα ὅλην τὴν ἡμέραν.

Μνήσθητι τῶν οἰκτιρισμῶν σου, Κύριε, καὶ τὰ ἔλέη σου, ὅτι ἀπὸ τοῦ αἰῶνός εἰσιν.

Ἄμαρτίας νεότητός μου καὶ ἀγνοίας μου μὴ μνησθῆς.

Κατὰ τὸ ἔλεός σου μνήσθητί μου σὺ, ἕνεκεν τῆς χρηστότητός σου, Κύριε.

Χρηστὸς καὶ εὐθύς ὁ Κύριος· διὰ τοῦτο νομοθετήσει ἀμαρτάνοντας ἐν ὁδῷ.

Ὁδηγήσει πραεῖς ἐν κρίσει, διδάξει πραεῖς ὁδοῦς αὐτοῦ.

Πᾶσαι αἱ ὁδοὶ Κυρίου ἔλεος καὶ ἀλήθεια, τοῖς ἐκζητοῦσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ, καὶ τὰ μαρτύρια αὐτοῦ.

Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, καὶ ἰλάσθητι τῇ ἀμαρτίᾳ μου, πολλὴ γὰρ ἔστι.

Τίς ἐστὶν ἄνθρωπος ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον; νομοθετήσει αὐτῷ ἐν ὁδῷ, ἣ ἠρετίσατο.

Ἡ ψυχὴ αὐτοῦ ἐν ἀγαθοῖς ἀυλισθήσεται, καὶ τὸ σπέρμα αὐτοῦ κληρονομήσει γῆν.

Κραταίωμα Κύριος τῶν φοβουμένων αὐτόν, καὶ ἡ διαθήκη αὐτοῦ δηλώσει αὐτοῖς.

Οἱ ὀφθαλμοί μου διαπαντός πρὸς τὸν Κύριον, ὅτι αὐτὸς ἐκσπάσει ἐκ παγίδος τοὺς πόδας μου.

Ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμέ, καὶ ἐλέησόν με, ὅτι μονογενῆς καὶ πτωχός εἰμι ἐγώ.

Αἱ θλίψεις τῆς καρδίας μου ἐπληθύνθησαν· ἐκ τῶν ἀναγκῶν μου ἐξάγαγέ με.

"Ιδε τὴν ταπεινώσιν μου, καὶ τὸν κόπον μου, καὶ ἄφες πάσας τὰς ἁμαρτίας μου .

"Ιδε τοὺς ἐχθρούς μου, ὅτι ἐπληθύνθησαν, καὶ μῖσος ἄδικον ἐμίσησάν με .

Φύλαξον τὴν ψυχὴν μου, καὶ ῥῦσαί με· μὴ καταισχυνηθῆιν, ὅτι ἤλπισα ἐπὶ σέ .

"Ακακοὶ καὶ εὐθεῖς ἐκολλῶντό μοι, ὅτι ὑπέμενά σε, Κύριε .

Λύτρωσαι, ὁ Θεός, τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτοῦ .

ΨΑΛΜΟΣ Δ'. 30.

Επὶ σοί, Κύριε, ἤλπισα, μὴ καταισχυνηθῆιν εἰς τὸν αἰῶνα· ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ῥῦσαί με, καὶ ἐξελοῦ με .

Κλίνον πρός με τὸ οὖς σου, τάχυνον τοῦ ἐξελέσθαι με .

Γενοῦ μοι εἰς Θεὸν ὑπερασπιστὴν, καὶ εἰς οἶκον καταφυγῆς τοῦ σῶσαί με .

"Οτι κραταίωμα μου, καὶ καταφυγή μου εἶ σύ, καὶ ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὁδηγήσει με καὶ διαθρέψεις με .

Ἐξάξεις με ἐκ παγίδος ταύτης, ἧς ἔκρουψάν μοι, ὅτι σύ εἶ ὁ ὑπερασπιστής μου, Κύριε .

Εἰς χεῖράς σου παραθήσομαι τὸ πνεῦμά μου· ἐλυτρώσω με, Κύριε, ὁ Θεός τῆς ἀληθείας .

Ἐμίσησας τοὺς διαφυλάσσοντας ματαιότητος διακηνῆς .

Ἐγὼ δὲ ἐπὶ τῷ Κυρίῳ ἤλπισα, ἀγαλλιάσομαι καὶ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ ἐλέει σου .

"Οτι ἐπεῖδες ἐπὶ τὴν ταπεινώσιν μου, ἔσωσας ἐκ τῶν ἀναγκῶν τὴν ψυχὴν μου .

Καὶ οὐ συνέκλεισάς με εἰς χεῖρας ἐχθρῶν, ἔστησας ἐν εὐρυχώρῳ τοὺς πόδας μου .

Ἐλέησόν με, Κύριε, ὅτι θλίβομαι· ἐταράχθη ἐν θυμῷ ὁ ὀφθαλμός μου, ἡ ψυχὴ μου, καὶ ἡ γαστήρ μου .

"Οτι ἐξέλιπεν ἐν ὀδύνῃ ἡ ζωή μου, καὶ τὰ ἔτη μου ἐν στεναγμοῖς .

Ἡσθένησεν ἐν πτωχείᾳ ἡ ἰσχὺς μου, καὶ τὰ ὀστά μου ἐταράχθησαν .

Παρά πάντας τοὺς ἐχθροὺς μου ἐγενήθην ὄνειδος, καὶ τοῖς γείτοσί μου σφόδρα, καὶ φόβος τοῖς γνωστοῖς μου.

Οἱ θεωροῦντές με ἔξω ἔφυγον ἀπ' ἐμοῦ, ἐπελήσθην ὡσεὶ νεκρὸς ἀπὸ καρδίας.

Ἐγενήθην ὡσεὶ σκευὸς ἀπολωλός· ὅτι ἤκουσα ψάγον πολλῶν παροικούντων κυκλόθεν.

Ἐν τῷ ἐπισυναχθῆναι αὐτοὺς ἅμα ἐπ' ἐμέ, τοῦ λαβεῖν τὴν ψυχὴν μου ἐβουλεύσαντο.

Ἐγὼ δὲ ἐπὶ σοί, Κύριε, ἤλπισα· εἶπα· Σὺ εἶ ὁ Θεός μου· ἐν ταῖς χερσί σου οἱ κληροί μου.

Ῥῥσαί με ἐκ χειρὸς ἐχθρῶν μου, καὶ ἐκ τῶν καταδιωκόντων με.

Ἐπίφακον τὸ πρόσωπόν σου ἐπὶ τὸν δῆλόν σου, σῶσόν με ἐν τῷ ἐλέει σου· Κύριε, μὴ καταισχυθῆῖν, ὅτι ἐπεκαλεσάμην σε.

Αἰσχυθῆῖσαν ἀσεβεῖς, καὶ καταχθῆῖσαν εἰς Ἄδου.

Ἄλλα γενηθήτω τὰ χεῖλη τὰ δόλια, τὰ λαλοῦντα κατὰ τοῦ δικαίου ἀνομίαν, ἐν ὑπερηφανίᾳ καὶ ἐξουδενώσει.

Ὡς πολὺ τὸ πλῆθος τῆς χρηστάτητός σου, Κύριε, ἧς ἔκρυψας τοῖς φοβουμένοις σε.

Ἐξειργάσω τοῖς ἐλπίζουσιν ἐπὶ σέ, ἐναντίον τῶν υἱῶν τῶν ἀνθρώπων.

Κατακρύψεις αὐτοὺς ἐν ἀποκρύφῳ τοῦ προσώπου σου, ἀπὸ ταραχῆς ἀνθρώπων.

Σκεπάσεις αὐτοὺς ἐν σκηνῇ ἀπὸ ἀντιλογίας γλωσσῶν.

Εὐλογητὸς Κύριος, ὅτι ἐθαυμάστωσε τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐν πόλει περιοχῆς.

Ἐγὼ δὲ εἶπα ἐν τῇ ἐκστάσει μου· Ἀπερρίμμαι ἀπὸ προσώπου τῶν ὀφθαλμῶν σου.

Διὰ τοῦτο εἰσήκουσας τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου, ἐν τῷ κερραγέναι με πρὸς σέ.

Ἀγαπήσατε τὸν Κύριον πάντες οἱ ὅσοι αὐτοῦ, ὅτι ἀληθείας ἐκζητεῖ Κύριος, καὶ ἀνταποδίδωσι τοῖς περισσῶς ποιοῦσιν ὑπερηφανίαν.

Ἀνδρίζεσθε, καὶ κραταιούσθω ἡ καρδιά ὑμῶν, πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπὶ Κύριον.

ΨΑΛΜΟΣ 4. 90.

Ο κατοικῶν ἐν βοήθειᾳ τοῦ Ὑψίστου, ἐν σκέπη τοῦ Θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ ἀβυσθήσεται .

Ἐρεῖ τῷ Κυρίῳ· Ἀντιλήπτωρ μου εἶ, καὶ καταφυγή μου, ὁ Θεός μου, καὶ ἐλπὼ ἐπ' αὐτόν .

Ὅτι αὐτός ῥύσεται σε ἐκ παγίδος θηρευτῶν, καὶ ἀπὸ λόγου ταραχῶδους .

Ἐν τοῖς μεταφρένοις αὐτοῦ ἐπισκιάσει σοι, καὶ ὑπὸ ταῖς πτέρυγας αὐτοῦ ἐλπιεῖς· ὄπλῳ κυκλώσει σε ἡ ἀλήθεια αὐτοῦ .

Οὐ φοβηθήσῃ ἀπὸ φόβου νυκτερινοῦ, ἀπὸ βέλους πετομένου ἡμέρας .

Ἀπὸ πράγματος ἐν σκότει διαπορευομένου, ἀπὸ συμπτώματος δαιμονίου μεσημβρινοῦ .

Πεσεῖται ἐκ τοῦ κλίτους σου χιλιάς, καὶ μυριάς ἐκ δεξιῶν σου, πρὸς σέ δὲ οὐκ ἐγγιεῖ .

Πλὴν τοῖς ὀφθαλμοῖς σου κατανοήσεις, καὶ ἀνταπόδοσιν ἀμαρτωλῶν ὄψει .

Ὅτι σὺ, Κύριε, ἡ ἐλπίς μου· τὸν Ὑψίστον ἔθου καταφυγήν σου .

Οὐ προσελεύσεται πρὸς σέ κακά, καὶ μάλιστα οὐκ ἐγγιεῖ ἐν τῷ σκηνώματί σου .

Ὅτι τοῖς Ἀγγέλοις αὐτοῦ ἐντελεῖται περὶ σοῦ, τοῦ διαφυλάξαι σε ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς σου .

Ἐπὶ χειρῶν ἀροῦσί σε, μήποτε προσκόψῃς πρὸς λίθον τὸν πόδα σου .

Ἐπὶ ἀσπίδα καὶ βασιλίσκον ἐπιθήσῃ, καὶ καταπατήσεις λέοντα καὶ δράκοντα .

Ὅτι ἐπ' ἐμέ ἤλπισε, καὶ ῥύσομαι αὐτόν· σκεπάσω αὐτόν, ὅτι ἔγνω τὸ ὄνομά μου .

Κεκραίξεται πρὸς με, καὶ ἐπακούσομαι αὐτοῦ, μετ' αὐτοῦ εἶμι ἐν θλίψει· ἐξελοῦμαι αὐτόν, καὶ δοξάσω αὐτόν .

Μακρότητα ἡμερῶν ἐμπλήσω αὐτόν, καὶ δείξω αὐτῷ τὸ σωτήριόν μου .

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουϊα ἐν Γ. Κύριε ἐλέησον Γ. καὶ πάλιν Δόξα, καὶ νῦν. Εἶτα τοὺς ἐφεξῆς Στίχους, χύμα καὶ ἄνευ μέλους, εἰ ἔστιν ἐκτὸς τῆς μεγάλης Τεσσαρακοστῆς· ἐν ταύτῃ δὲ ψάλλομεν αὐτοὺς ἐξ ἐκατέρων τῶν Χορῶν, ἀργῶς καὶ μεγάλη τῇ φωνῇ. Ἀρχεται δὲ ὁ πρῶτος Χορὸς οὕτω·

Μεθ' ἡμῶν ὁ Θεὸς, γινώτε ἔθνη καὶ ἠττάσθε·

Ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Ἐπακούσατε ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς.

Ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Ἰσχυρότερες ἠττάσθε·

Ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Ἐὰν γὰρ πάλιν ἰσχύσητε, καὶ πάλιν ἠττηθήσεσθε·

Ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Καὶ ἦν ἂν βουλήν βουλεύσησθε, διασκεδάσει Κύριος·

Ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Καὶ λόγον ὃν εἰς λαλήσητε, οὐ μὴ ἐμμείνη ἐν ὑμῖν.

Ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Τὸν δὲ φόβον ὑμῶν οὐ μὴ φοβηθῶμεν, οὐδ' οὐ μὴ ταραχθῶμεν.

Ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Κύριον δὲ τὸν Θεὸν ἡμῶν αὐτὸν ἀγιασώμεν, καὶ αὐτὸς ἔσται ἡμῖν φόβος·

Ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Καὶ εἰς ἐπ' αὐτῷ πεποιθῶς ὦ, ἔσται μοι εἰς ἀγιασμόν.

Ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Καὶ πεποιθῶς ἔσομαι ἐπ' αὐτῷ, καὶ σωθήσομαι δι' αὐτοῦ.

Ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Ἴδου ἐγὼ καὶ τὰ παιδία, ἃ μοι ἔδωκεν ὁ Θεός.

Ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Ὁ λαὸς ὁ πορευόμενος ἐν σκότει, ἴδε φῶς μέγα.

Ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Οἱ κατοικοῦντες ἐν χῶρα, καὶ σκια θανάτου, φῶς λάμψει ἐφ' ἡμᾶς.

Ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Ὅτι Παιδίον ἐγενήθη ἡμῖν, Υἱὸς, καὶ ἐδόθη ἡμῖν.

"Οτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός .

Οὗ ἡ ἀρχὴ ἐγενήθη ἐπὶ τοῦ ὤμου αὐτοῦ .

"Οτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός .

Καὶ τῆς εἰρήνης αὐτοῦ οὐκ ἔστιν ὄριον .

"Οτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός .

Καὶ καλεῖται τὸ ὄνομα αὐτοῦ· Μεγάλῃς βουλήσ' Ἄγγελος .

"Οτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός .

Θαυμαστός σύμβουλος .

"Οτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός .

Θεός ἰσχυρός, ἐξουσιαστής, Ἄρχων εἰρήνης .

"Οτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός .

Πατὴρ τοῦ μέλλοντος αἰῶνος .

"Οτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός .

Δόξα .

"Οτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός .

Καὶ νῦν .

"Οτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός .

Εἶτα οἱ δύο Χοροὶ ὁμοῦ .

Μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός, γινώτε ἔθνη καὶ ἠετᾶσθε· ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός .

Καὶ εὐθύς τὰ παρόντα Τροπάρια·

Τὴν ἡμέραν διελθὼν, εὐχαριστῶ σοι, Κύριε· τὴν ἐσπέραν αἰτοῦμαι σὺν τῇ νυκτὶ ἀναμάρτητον, παράσχου μοι Σωτήρ, καὶ σῶσόν με .

Δόξα .

Τὴν ἡμέραν παρελθὼν, δοξολογῶ σε, Δέσποτα· τὴν ἐσπέραν αἰτοῦμαι σὺν τῇ νυκτὶ ἀσκανδάλιστον, παράσχου μοι Σωτήρ, καὶ σῶσόν με .

Καὶ νῦν .

Τὴν ἡμέραν διαβαῖς, ὑμνολογῶ σε, Ἄγιε· τὴν ἐσπέραν αἰτοῦμαι σὺν τῇ νυκτὶ ἀνεπίβουλον, παράσχε μοι Σωτήρ, καὶ σῶσάν με .

Εἶτα ψάλλουσιν ὁμοῦ οἱ δύο Χοροὶ .

Η ἄσώματος φύσις, τὰ Χερουβὶμ, ἀαγιήτοις σε ὕμνοις δοξολογεῖ .

Ἐξαπτέρυγα ζῶα, τὰ Σεραφὶμ, ταῖς ἀπαύσταις φωναῖς σὲ ὑπερυψοῖ .

Τῶν Ἀγγέλων τε πᾶσα ἡ στράτια; τρισάγιοις σε ἄσμασιν εὐφημεῖ.

Πρὸ γὰρ πάντων ὑπάρχεις ὃ ὢν Πατήρ, καὶ συνάναρχόν ἔχεις τὸν σὸν Υἱόν.

Καὶ ἰσότημον φέρων Πνεῦμα ζωῆς; τῆς Τριάδος δεικνύεις τὸ ἀμερές.

Παναγία Παρθένε Μήτηρ Θεοῦ, οἱ τοῦ Λόγου αὐτόπται καὶ ὑπουργοί.

Προφητῶν καὶ Μαρτύρων πάντες χοροὶ, ὡς ἀθάνατον ἔχοντες τὴν ζωὴν.

Ὑπὲρ πάντων πρέσβεύσατε ἐκτενωῶς; ὅτι πάντες ὑπάρχομεν ἐκ δεινοῖς.

Ἴνα πλάνῃς ῥυσθέντες τοῦ πονηροῦ; τῶν Ἀγγέλων βοήσωμεν τὴν ᾠδὴν.

Ἄγιε, Ἄγιε, Ἄγιε, Τρισάγιε Κύριε; ἐλέησον; καὶ σῶσον; ἡμᾶς: Ἀμήν.

Καὶ εὐθὺς χθαμαλῇ τῇ φωνῇ.

Πιστεῦω εἰς ἓνα Θεόν: Ὅρα σελ. 15.

Εἶτα τοὺς παρόντας Στίχους, ὧν ὁ μὲν πρῶτος τρισσεύεται, οἱ δὲ λοιποὶ πάντες δευτεροῦνται, πλὴν τοῦ τελευταίου, ἅπαξ μόνον λεγομένου. Ἀρχεται δὲ ὁ δευτέρος Χορὸς.

Παναγία Δέσποινα Θεοτόκε, πρέσβευέ ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν.

Πᾶσαι αἱ θράναι Δυναμίεις τῶν ἀγίων Ἀγγέλων καὶ Ἀρχαγγέλων, πρέσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν.

Ἄγιε Ἰωάννη Προφήτα, καὶ Πρόδρομε, καὶ Βαπτιστᾶ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ; πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν.

Ἄγιοι ἐνδοξοὶ Ἀπόστολοι, Προφῆται, καὶ Μάρτυρες; καὶ πάντες Ἄγιοι; πρέσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν.

Ὅσοι Θεοφόροι Πατέρες ἡμῶν, Ποιμένες, καὶ διδάσκαλοι τῆς οἰκουμένης; πρέσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν.

Ἡ ἀήττητος, καὶ ἀκατάλυτος, καὶ θεία δύναμις τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, μὴ ἐγκαταλίπῃς ἡμᾶς τοὺς ἀμαρτωλοὺς.

Ὁ Θεός, ἰλάσθητι ἡμῖν τοῖς ἁμαρτωλοῖς.

Καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Εἶτα· Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ. Καὶ τὰ Τροπάρια ταῦτα. Ἐάν δὲ τύχη Ἑορτή, λέγομεν τὰ τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος β΄.

Φώτισον τοὺς ὀφθαλμούς μου, Χριστέ ὁ Θεός, μήποτε ὑπνώσω εἰς θάνατον· μήποτε εἶπη ὁ ἐχθρός μου· Ἰσχυσα πρὸς αὐτόν.

Δόξα.

Αντιλήπτωρ τῆς ψυχῆς μου γενοῦ, ὁ Θεός, ὅτι μέσον διαβαίνω παγίδων πολλῶν· ῥῦσαί με ἐξ αὐτῶν, καὶ σῶσόν με ἀγαθῆ, ὡς φιλόνητος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οτι οὐκ ἔχομεν παρρησίαν διὰ τὰ πολλὰ ἡμῶν ἁμαρτήματα, σὺ τὸν ἐκ σοῦ γεννηθέντα δυσώπησαν, Θεοτόκε Παρθένε· πολλὰ γὰρ ἰσχύει δέησις Μητρὸς πρὸς εὐμένειαν Δεσπότου. Μὴ παρίδῃς ἁμαρτωλῶν ἰκεσίας ἢ πάνσεμνος· ὅτι ἐλεήμων ἐστὶ, καὶ σῶζειν δυνάμενος, ὁ καὶ παθεῖν ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος.

Ἔτερα Τροπάρια, ψαλλόμενα ἡμέραν παρ' ἡμέραν.

Ἦχος πλ. δ΄.

Τῶν ἀοράτων ἐχθρῶν μου τὸ ἄϋπνόν ἐπίστασαι, Κύριε, καὶ τῆς ἀθλίας σαρκός μου τὸ ἄτονον ἔγνωσ, ὁ πλάσας με· διὸ εἰς χεῖράς σου παραθήσομαι τὸ πνεῦμά μου· Σκέπασόν με πτέρυξι τῆς σῆς ἀγαθότητος, ἵνα μὴ ὑπνώσω εἰς θάνατον· καὶ τοὺς νοεροὺς ὀφθαλμούς μου φώτισον, ἐν τῇ τρυφῇ τῶν θείων λόγων σου· καὶ διέγειρόν με ἐν καιρῷ εὐθέτω πρὸς σὴν δοξολογίαν, ὡς μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλόνητος.

Στίχος· Ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμέ, καὶ ἐλέησόν με.

Ὅς φοβερά ἡ κρίσις σου, Κύριε, τῶν Ἀγγέλων παρισταμένων, τῶν ἀνθρώπων εἰσαγομένων, τῶν Βίβλων ἀνεωγμένων, τῶν ἔργων ἐρευνημένων, τῶν λογισμῶν ἐξεταζομένων· Ποία κρίσις ἐστὶ ἐν ἐμοὶ τῷ συλληφθέντι ἐν ἁμαρτίαις; τίς

μου τὴν φλόγα κατασθέσει; τίς μου τὸ σκότος καταλάμψει; εἰμή, σὺ, Κύριε, ἐλεήσεις με ὡς φιλόανθρωπος;

Δόξα .

Δαίκρυνά μοι δὸς ὁ Θεός, ὡς ποτε τῇ γυναικὶ τῇ ἀμαρτωλῶ, καὶ ἀξιώσόν με βρέχειν τοὺς πόδας σου, τοὺς ἐμέ ἐκ τῆς ὁδοῦ τῆς πλάνης ἐλευθερώσαντας, καὶ μύρον εὐωδίας σοι προσφέρειν, βίον καθαρὸν ἐν μετανοίᾳ μοι κτισθέντα· ἵνα ἀκούσω καὶ γὰρ τῆς εὐκταίας σου φωνῆς· Ἡ πίστις σου σσσωκέ σε, πορεύου εἰς εἰρήνην .

Καὶ νῦν . Θεοτοκίον .

Τὴν ἀκαταίσχυντον, Θεοτόκε, ἐλπίδα σε ἔχων, σωθήσομαι τὴν προστασίαν σου κεκτημένος, πανάχραντε, οὐ φοβηθήσομαι· καταδιώξω τοὺς ἐχθρούς μου, καὶ τραπήσομαι αὐτούς, μόνην ἀμπεχόμενος ὡς θώρακα τὴν σκέπην σου· καὶ τὴν παντοδύναμον βοήθειάν σου καθικετεύων, βοῶ σοι· Δέσποινα, σῶσόν με ταῖς πρεσβείαις σου, καὶ ἀνάστησόν με ἐκ ζοφώδους ὕπνου πρὸς σὴν δοξολογίαν, δυνάμει τοῦ ἐκ σοῦ σαρκωθέντος Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ .

Τό, Κύριε ἐλέησον Μ'. Δόξα, καὶ νῦν . Τὴν τιμιωτέραν .

Ἐν ὀνόματι Κυρίου . Ὁ Ἱερεὺς· Δί' εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν . Εἶτα τὴν ἐπομένην·

Εὐχὴν τοῦ Μεγάλου Βασιλείου .

Κύριε, Κύριε, ὁ ῥυσάμενος ἡμᾶς ἀπὸ παντὸς βέλους πετομένης ἡμέρας, ῥῦσαι ἡμᾶς καὶ ἀπὸ παντὸς πρᾶγματος ἐν σκότει διαπορευομένης . Πρόσδεξαι θυσίαν ἐσπερινὴν ταῖς τῶν χειρῶν ἡμῶν ἐπάρσεις . Καταξίωσον δὲ ἡμᾶς καὶ τὸ νυκτερινὸν στάδιον ἀμέμπτως διελθεῖν, ἀπειράστους κακῶν, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ταραχῆς καὶ δειλίας, τῆς ἐκ τοῦ διαβόλου ἡμῖν προσγινομένης . Χάρισαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν κατάνυξιν, καὶ τοῖς λογισμοῖς ἡμῶν μέριμναν τῆς ἐν τῇ φοβερᾷ καὶ δικαίᾳ σε κρίσει ἐξετάσεως . Καθίλωσον ἐκ τοῦ φόβου σου τὰς σάρκας ἡμῶν, καὶ νέκρωσον τὰ μέλη ἡμῶν τὰ ἐπὶ τῆς γῆς· ἵνα καὶ ἐν τῇ κατ' ὕπνον ἡσυχίᾳ ἐμφαιδρυνώμεθα τῇ θεωρίᾳ τῶν κριμάτων σε . Ἀπόσῃσον δὲ ἀφ' ἡμῶν πᾶσαν φαντασίαν ἀπρεπῆ, καὶ

ἐπιθυμίαν βλαβεράν. Διανάστησον δὲ ἡμᾶς ἐν τῷ καιρῷ τῆς προσευχῆς ἐστηριγμένους ἐν τῇ πίστει, καὶ προκόπτοντας ἐν τοῖς παραγγέλμασί σοι· εὐδοκίᾳ καὶ ἀγαθότητι τοῦ μνηογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σε Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν, ἐκ Γ'. Μετανοίας Γ'.

ΨΑΛΜΟΣ Ν'. 50.

Ελέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σε, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλύνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου, καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.

Σαὶ μόνῳ ἤμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν ταῖς λόγοις σου, καὶ κηθήσῃ ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἐκίστασθέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασεν καὶ εὐφρασύνην, ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθεῖ ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀποδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σέ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων ὁ Θεὸς, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντριμμένον· καρδίαν συντριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουθενώσει.

Ἀγαθύνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφοράν καὶ ὀλοκαυτώματα· τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΑ΄ 101.

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, καὶ ἡ κραυγὴ μου πρὸς σέ ἐλθέτω.

Μὴ ἀποσρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ· ἐν ἧ ἂν ἡμέρᾳ θλίβωμαι, κλῖνον πρὸς με τὸ οὖς σου.

Ἐν ἧ ἂν ἡμέρᾳ ἐπικαλέσωμαί σε, ταχύ ἐπάκουσόν μου.

Ὅτι ἐξέλιπον ὡσεὶ καπνὸς αἱ ἡμέραι μου, καὶ τὰ ὅστα μου ὡσεὶ φρύγιον συνεφρύγισαν.

Ἐπλήγην ὡσεὶ χόρτος, καὶ ἐξηράνθη ἡ καρδία μου, ὅτι ἐπελαθόμην τοῦ φαγεῖν τὸν ἄρτον μου.

Ἀπὸ φωνῆς τοῦ στεναγμοῦ μου ἐκολλήθη τὸ ὄστούν μου τῇ σαρκί μου.

Ὁμοιωθῆν πελεκᾶνι ἐρημικῶ, ἐγενήθη ὡσεὶ νυκτικόραξ ἐν οἴκοπέδῳ.

Ἠγρύπνησα καὶ ἐγενόμην ὡς στρουθίον μονάζον ἐπὶ δώματος.

Ὅλην τὴν ἡμέραν ὠνειδιζόν με οἱ ἐχθροί μου, καὶ οἱ ἐπαινοῦντές με κατ' ἐμοῦ ὠμνουν.

Ὅτι σποδὸν ὡσεὶ ἄρτον ἔφαγον, καὶ τὸ πόμα μου μετὰ κλαυθμοῦ ἐκίρην.

Ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου καὶ τοῦ θυμοῦ σου, ὅτι ἐπάρας κατέρραξάς με.

Αἱ ἡμέραι μου ὡσεὶ σκία ἐκλίθησαν, καὶ γὰρ ὡσεὶ χόρτος ἐξηράνθην.

Σὺ δέ, Κύριε, εἰς τὸν αἰῶνα μένεις, καὶ τὸ μνημόσυνόν σου εἰς γενεάν καὶ γενεάν.

Σὺ ἀναστὰς οἰκτερήσεις τὴν Σιών, ὅτι καιρὸς τοῦ οἰκτερῆσαι αὐτήν, ὅτι ἦκει καιρὸς.

Ὅτι εὐδόκησαν οἱ δούλοι σου τοὺς λίθους αὐτῆς, καὶ τὸν χοῦν αὐτῆς οἰκτερήσασαι.

Καὶ φοβηθήσονται τὰ ἔθνη τὸ ὄνομά σου, Κύριε, καὶ πάντες οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς τὴν δόξαν σου.

Ὅτι οἰκοδομήσει Κύριος τὴν Σιών, καὶ ἀφθίσει ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ.

Ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν προσευχὴν τῶν ταπεινῶν, καὶ ἐκ ἐξουδένωσε τὴν δέσπιν αὐτῶν.

Γραφήτω αὕτη εἰς γενεάν ἑτέραν· καὶ λαὸς ὁ κτιζόμενος αἰνέσει τὸν Κύριον.

Ὅτι ἐξέκυψεν ἐξ ὕψους ἁγίου αὐτοῦ, Κύριος ἐξ οὐρανοῦ ἐπὶ τὴν γῆν ἐπέβλεψε.

Τοῦ ἀκοῦσαι τοῦ στενάγμου τῶν πεπεδημένων, τοῦ λύσαι τοὺς υἱοὺς τῶν τεθανατωμένων.

Τοῦ ἀναγγεῖλαι ἐν Σιών τὸ ὄνομα Κυρίου, καὶ τὴν αἴνεσιν αὐτοῦ ἐν Ἱερουσαλήμ.

Ἐν τῷ ἐπισυναχθῆναι λαοὺς ἐπὶ τὸ αὐτὸ, καὶ βασιλεῖς τοῦ δουλεύειν τῷ Κυρίῳ.

Ἀπεκριθὴ αὐτῷ ἐν ὁδῷ ἰσχύος αὐτοῦ· τὴν ὀλιγότητα τῶν ἡμερῶν μου ἀνάγγελόν μοι.

Μὴ ἀναγάγῃς με ἐν ἡμέραις ἡμερῶν μου ἐν γενεᾷ γενεῶν ταῖς τῆσιν.

Κατ' ἀρχαῖς σὺ, Κύριε, τὴν γῆν ἐθεμελίωσας, καὶ ἔργα τῶν χειρῶν σου εἰσὶν οἱ οὐρανοί.

Αὐτοὶ ἀπολοῦνται, σὺ δὲ διαμένεις· καὶ πάντες ὡς ἱμάτιον παλαιωθήσονται.

Καὶ ὡσεὶ περιβόλαιον ἐλίξεις αὐτοὺς, καὶ ἀλλαγῆσονται·
 σὺ δὲ ὁ αὐτὸς εἶ, καὶ τὰ ἔτη σου οὐκ ἐκλείψουσιν.

Οἱ υἱαὶ τῶν δούλων σου κατασκηνώσουσι, καὶ τὸ σπέρμα
 αὐτῶν εἰς τὸν αἰῶνα κατευθυνθήσεται.

Προσευχὴ Μανασσῆ, Βασιλέως τῆς Ἰουδαίας.

Κύριε παντοκράτωρ, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, τοῦ Ἀ-
 βραάμ, καὶ Ἰσαάκ, καὶ Ἰακώβ, καὶ τοῦ σπέρματος
 αὐτῶν τοῦ δικαίου· ὁ ποιήσας τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν
 σὺν παντὶ τῷ κόσμῳ αὐτῶν· ὁ πεδήσας τὴν θάλασσαν τῷ
 λόγῳ τοῦ προσταγήματός σου· ὁ κλείσας τὴν ἄβυσσον, καὶ
 σφραγισάμενος αὐτὴν τῷ φοβερῷ καὶ ἐνδόξῳ ὀνόματί σου·
 ὃν πάντα φρίσσει καὶ τρέμει ἀπὸ προσώπου τῆς δυνάμεώς
 σου· ὅτι ἄστεκτος ἢ μεγαλοπρέπεια τῆς δόξης σου, καὶ ἀνυ-
 πόστατος ἢ ὀργὴ τῆς ἐπὶ ἁμαρτωλοῖς ἀπειλῆς σου, ἀμέτρη-
 τόν τε καὶ ἀνεξιχνίαστον τὸ ἔλεος τῆς ἐπαγγελίας σου. Σὺ
 γὰρ εἶ Κύριος ὑψιστος, εὐσπλαγχνος, μακρόθυμος, καὶ πο-
 λυέλεος, καὶ μετανοῶν ἐπὶ κακίαις ἀνθρώπων. Σὺ, Κύριε,
 κατὰ τὸ πλήθος τῆς χρηστότητός σου ἐπηγγείλω μετάνοιαν
 καὶ ἄφεσιν τοῖς ἡμαρτηκόσι σοι, καὶ τῷ πλήθει τῶν οἰκτιρ-
 μῶν σου ὥρισας μετάνοιαν ἁμαρτωλοῖς εἰς σωτηρίαν. Σὺ οὖν,
 Κύριε ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων, οὐκ ἔθου μετάνοιαν δικαίοις, τῷ
 Ἀβραάμ, καὶ Ἰσαάκ, καὶ Ἰακώβ, τοῖς οὐχ ἡμαρτηκόσι σοι,
 ἀλλ' ἔθου μετάνοιαν ἐπ' ἐμοὶ τῷ ἁμαρτωλῷ, διότι ἥμαρτον
 ὑπὲρ ἀριθμὸν ψάμμου θαλάσσης. Ἐπλήθυναν αἱ ἀνομίαι μου,
 Κύριε· ἐπλήθυναν αἱ ἀνομίαι μου, καὶ οὐκ εἰμὶ ἄξιος ἀτενί-
 σαι, καὶ ἰδεῖν τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ, ἀπὸ τοῦ πλήθους τῶν
 ἀδικιῶν μου, κατακαμπτόμενος πολλῷ δεσμῷ σιδηρῷ, εἰς τὸ
 μὴ ἀνανεῦσαι τὴν κεφαλὴν μου, καὶ οὐκ ἔστι μοι ἄνεσις·
 διότι παρώργισα τὸν θυμὸν σου, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου
 ἐποίησα, μὴ ποιήσας τὸ θέλημά σου, καὶ μὴ φυλάξας τὰ
 προσταγήματά σου. Καὶ νῦν κλίνω γόνυ καρδίας, δεόμενος
 τῆς παρὰ σοῦ χρηστότητος. Ἠμάρτηκα, Κύριε, ἡμάρτηκα,
 καὶ τὰς ἀνομίας μου ἐγὼ γινώσκω· ἀλλ' αἰτοῦμαι δεόμενος·
 Ἄνες μοι, Κύριε, ἄνες μοι, καὶ μὴ συναπολέσῃς με ταῖς ἀνο-
 μίαις μου, μηδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μηνίσας τηρήσῃς τὰ κακά μοι,

μηδὲ καταδικάσεις με ἐν τοῖς κατωτάτοις τῆς γῆς· διότι σὺ εἶ Θεός, Θεός τῶν μετανοούντων, καὶ ἐν ἐμοὶ δεῖξεις πᾶσαν τὴν ἀγαθωσύνην σου· ὅτι ἀνάξιον ὄντα, σώσεις με κατὰ τὸ πολὺ ἔλεός σου, καὶ αἰνέσωσε διαπαντός ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς ζωῆς μου. Ὅτι σὲ ὑμνεῖ πᾶσα ἡ δύναμις τῶν οὐρανῶν, καὶ σοῦ ἐστὶν ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Τρισάγιον. Παναγία Τριάς· Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ ἐστι. Καὶ τὰ Τροπάρια ταῦτα.

Ἦχος πλ. β΄.

Ελέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς· πάσης γὰρ ἀπολογίας ἀποροῦντες, ταύτην σοὶ τὴν ἰκεσίαν, ὡς Δεσπότη, οἱ ἁμαρτωλοὶ προσφέρομεν. Ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα.

Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς· ἐπὶ σοὶ γὰρ πεποιθήσαμεν. Μὴ ὀργισθῆς ἡμῖν σφόδρα, μηδὲ μνησθῆς τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν· ἀλλ' ἐπίβλεψον καὶ νῦν ὡς εὐσπλαγχνος, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν· σὺ γὰρ εἶ Θεός ἡμῶν, καὶ ἡμεῖς λαός σου· πάντες ἔργα χειρῶν σου, καὶ τὸ ὄνομα σου ἐπικεκλήμεθα.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τῆς εὐσπλαγχνίας τὴν πύλην ἀνοίξον ἡμῖν, εὐλογημένη Θεοτόκε· ἐλπίζοντες εἰς σέ, μὴ ἀστοχησώμεν, ῥυθθῆναι μὲν διὰ σοῦ τῶν περιστάσεων· σὺ γὰρ εἶ ἡ σωτηρία τοῦ γένους τῶν Χριστιανῶν.

Τὸ. Κύριε ἐλέησον Μ'. Δόξα, καὶ νῦν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ. Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, Πάτερ.

Ὁ Ἱερεὺς· Δί' εὐχῶν τῶν ἀγίων Πατέρων ἡμῶν.

Ε Υ Χ Η.

Δεσπότη Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ ἅγιον Πνεῦμα, μία Θεότης, μία δύναμις, ἐλέησόν με τὸν ἁμαρτωλόν· καὶ οἷς ἐπίστασαι κρίμασι, σῶσόν με τὸν ἀνάξιον δοῦλόν σου· ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν Γ'. Μετανοίας Γ'. Ἐἴτα τοὺς Ψαλμ.

ΨΑΛΜΟΣ ΕΘ'. 69.

Ο Θεός, εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόσχες· Κύριε, εἰς τὸ βοηθῆσαί μοι σπεῦσον.

Αἰσχυνθήτωσαν καὶ ἐντραπήτωσαν οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου.

Ἀποστραφήτωσαν εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ κατααἰσχυνθήτωσαν οἱ βουλομενοί μοι κακά.

Ἀποστραφήτωσαν παραυτίκα αἰσχυνόμενοι, οἱ λέγοντές μοι· Εὐγε, εὐγε.

Ἀγαλλιάσθωσαν καὶ εὐφρανθήτωσαν ἐπὶ σοί, πάντες οἱ ζητοῦντές σε, ὁ Θεός.

Καὶ λεγέτωσαν διαπαντός, Μεγαλυνθήτω ὁ Κύριος, οἱ ἀγαπιῶντες τὸ σωτήριόν σου.

Ἐγὼ δὲ πτωχός εἰμι καὶ πένθης· ὁ Θεός, βοηθήσόν μοι.

Βοηθός μου καὶ ῥύστης μου εἶ σύ, Κύριε· μὴ χρονίσῃς.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΒ'. 142.

Κύριε, εἰσακούσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσακούσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου.

Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου, ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου.

Ἐκοίτισέ με ἐν σκοτεινότητι, ὡς νεκροὺς αἰῶνες, καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμέ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταραχθῆ ἡ καρδία μου.

Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν πατήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.

Διεπέτασα πρὸς σέ τὰς χεῖράς μου· ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἀνδρός σοι.

Ταχὺ εἰσακούσόν μου, Κύριε, ἐξέλπιε τὸ πνεῦμά μου.

Μὴ ἀπαστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθῆσάραϊ τοῖς καταβάδαινουσιν εἰς λάκκον.

Ἄκουστών ποιήσόν μοι τὸ πρῶτ' ἰδὲ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα.

Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδὸν, ἐν ἣ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σέ ἦρα τὴν ψυχὴν μου.

Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, πρὸς σέ κατέφυγον· διδάξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ· ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με.

Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου, καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου.

Καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμί.

Δ Ο Ξ Ο Λ Ο Γ Ι Α .

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Ἦμνουμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε Βασιλεῦ, ἐπιράνιε Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ· Κύριε Υἱὲ μονογενές Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεὸς ὁ ἀγκὼς τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρὸς, ὁ αἴρων τὴν ἀμαρτίαν τοῦ κόσμου· ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἀμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ ὁ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρὸς. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἑσπέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα· Κύριε, ἐλέησόν με· ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι.

Κύριε πρὸς σέ κατέφυγον· διδάξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς· ἐν τῷ φωτί σου ὀψόμεθα φῶς. Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ψυχῇ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητός, εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσασμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητός εἶ, Κύριε, διδάξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητός εἶ Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητός εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἐνταῦθα λέγομεν τὸν Κανόνα τῆς ἡμέρας, ἢ τῆς Θεοτόκου (*). Μετὰ δὲ τὴν συμπλήρωσιν τῶν Τροπαρίων τοῦ Κανόνος, Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σου ἔστι. Καὶ τὸ ἐπόμενον Τροπάριον μετὰ τῶν Στίχων αὐτοῦ.

Τροπάριον, Ἦχος πλ. β'.

Κύριε τῶν δυνάμεων, μετ' ἡμῶν γενοῦ· ἄλλον γὰρ ἐκτός σου βοηθὸν ἐν θλίψεσιν οὐκ ἔχομεν. Κύριε τῶν δυνάμεων, ἐλέησον ἡμᾶς.

Στίχος. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Κύριε τῶν δυνάμεων, μετ' ἡμῶν γενοῦ.

Στίχος. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Κύριε τῶν δυνάμεων, μετ' ἡμῶν γενοῦ.

Στίχος. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἦχῳ σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα.

Κύριε τῶν δυνάμεων, μετ' ἡμῶν γενοῦ.

(*) Ἐνταῦθα φάλλομεν καὶ τὸν Μέγαν Κανόνα, ὃς προσσημαίνεται, ἰάν ἢ Α'. Ἐξομᾶς τῆς μεγάλης Τρισσακοστῆς.

Στίχος. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῶ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργάνῳ.

Κύριε τῶν δυνάμεων, μεθ' ἡμῶν γενοῦ.

Στίχος. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχαις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Κύριε τῶν δυνάμεων, μεθ' ἡμῶν γενοῦ.

Εἶτα ὁ πρῶτος Χορὸς.

Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐταῦ.

Ὁ δεῦτερος Χορὸς.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Καὶ πάλιν οἱ δύο Χοροὶ ὁμοῦ.

Κύριε τῶν δυνάμεων, μεθ' ἡμῶν γενοῦ, κτλ.

Δόξα τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι.

Κύριε, εἰμὴ τοὺς Ἁγίους σου εἶχομεν πρεσβευταῖς, καὶ τὴν ἀγαθότητά σου συμπαθῆσαν ἡμῖν, πῶς ἐτολμῶμεν Σωτῆρ ὑμῆσαι σε, ὃν εὐλογοῦσιν ἀπαύστως Ἄγγελοι; Καρδιαγνώστα, φεῖσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πολλὰ τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν Θεοτόκε παισιμάτων· πρὸς σὲ κατέφυγον, Ἄγνη, σωτηρίας δεόμενος. Ἐπίσκεψαι τὴν ἀσθενοῦσάν μου ψυχὴν, καὶ πρέσβευε τῷ Υἱῷ σου καὶ Θεῷ ἡμῶν, δοθῆναι μοι τὴν ἄφεσιν ὧν ἔπραξα δεινῶν, μόνῃ εὐλογημένη.

Ἔτερον.

Παναγία Θεοτόκε, τὸν χρόνον τῆς ζωῆς μου μὴ ἐγκαταλίπῃς με· ἀνθρωπίνῃ προστασίᾳ μὴ καταπιστεύσῃς με, ἀλλ' αὐτὴ ἀντιλαβοῦ, καὶ ἐλέησόν με.

Ἔτερον.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου εἰς σὲ ἀνατίθημι, Μήτηρ τοῦ Θεοῦ· φυλάξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

Τὸ, Κύριε ἐλέησον Μ'. Εἶτα.

Ο ἐν παντὶ καιρῷ καὶ πάσῃ ὥρᾳ, ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς, προσκυνούμενος καὶ δοξαζόμενος Χριστὸς ὁ Θεός, ὁ μακρόθυμος, ὁ πολυέλεος, ὁ πολυεύσπλαγχνος, ὁ τοὺς δι-

καίους ἀγαπῶν, καὶ τοὺς ἀμαρτωλοὺς ἐλεῶν, ὁ πάντας καλῶν πρὸς σωτηρίαν διὰ τῆς ἐπαγγελίας τῶν μελλόντων ἀγαθῶν· Αὐτὸς, Κύριε, πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ τὰς ἐντεύξεις, καὶ ἴθουν τὴν ζωὴν ἡμῶν πρὸς τὰς ἐντολάς σου. Τὰς ψυχὰς ἡμῶν ἀγίασον, τὰ σώματα ἀγνισον, τοὺς λογισμοὺς διόρθωσον, τὰς ἐννοίας κάθαρσον, καὶ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως κακῶν καὶ ὀδύνης. Τείχισον ἡμᾶς ἀγίοις σου Ἀγγέλοις, ἵνα, τῇ παρεμβολῇ αὐτῶν φρουρούμενοι καὶ ὀδηγούμενοι, καταντήσωμεν εἰς τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως, καὶ εἰς τὴν ἐπίγνωσιν τῆς ἀπροσίτου σου δόξης· ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Κύριε ἐλέησον, Γ'. Δόξα, καὶ νῦν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ. Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, Πάτερ.

Ὁ Ἱερεὺς· Ὁ Θεὸς αἰκτερήσαι ἡμᾶς, καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς· καὶ ποιῶμεν τὰς Γ'. μεγάλας μετανοίας, λέγοντες καθ' ἑαυτοὺς, καὶ ἓνα Στίχον τῆς Εὐχῆς τοῦ ὁσίου Ἐφραίμ.

Κύριε, καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς μου, πνεῦμα ἀργίας, περπεργίας, φιλαρχίας, καὶ ἀργολογίας μὴ μοι δῶς.

Πνεῦμα δὲ σωφροσύνης, ταπεινοφροσύνης, ὑπομονῆς, καὶ ἀγάπης χάρισάι μου τῷ σῷ δούλῳ.

Ναί, Κύριε βασιλεῦ, δώρησαί μοι τοῦ ὄραν τὰ ἐμὰ πταίσματα, καὶ μὴ κατακρίνειν τὸν ἀδελφάμ μου· ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα καὶ τὰς IB'. μικράς· καὶ πάλιν μετάνοιαν μεγάλην, καὶ τὸν τελευταῖον Στίχον τῆς Εὐχῆς. Μεθ' ἧν, Τρισάγιον.

Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ ἔστι

Κύριε ἐλέησον IB'. Εἶτα τὰς ἐπομένους Εὐχάς.

ΕΥΧΗ ΕΙΣ ΤΗΝ ΤΗΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ.

Παύλου Μοναχοῦ Μονῆς τῆς Εὐεργέτιδος.

Ασπιλε, ἀμόλυντε, ἄφθορε, ἄχραντε, ἀγνή Παρθένε, Θεό-
 νυμφε Δέσποινα· ἡ Θεὸν Λόγον τοῖς ἀνθρώποις τῆ πα-
 ραδόξῳ σου κυήσει ἐνώσασα, καὶ τὴν ἀπωσθεῖσαν φύσιν τοῦ
 γένους ἡμῶν τοῖς οὐράνιοις συνάψασα· ἡ τῶν ἀπηλπισμένων
 μόνη ἐλπίς, καὶ τῶν πολεμουμένων βοήθεια· ἡ ἐτοίμη ἀντί-
 ληψις τῶν εἰς σέ προστρέχόντων, καὶ πάντων τῶν Χριστια-
 νῶν τὸ καταφύγιον. Μὴ βδελύξῃ με τὸν ἀμαρτωλὸν, τὸν ἐνα-
 γῆ, τὸν αἰσχροῖς λογισμοῖς, καὶ λόγοις, καὶ πράξεσιν ὅλον
 ἑμαυτὸν ἀχρειώσαντα, καὶ τῆ τῶν ἡδονῶν τοῦ βίου ῥαθυμίᾳ
 γνώμῃ δοῦλον γενόμενον· ἀλλ' ὡς τοῦ φιλανθρώπου Θεοῦ Μη-
 τηρ, φιλανθρώπως σπλαγχνίσθητι ἐπ' ἐμοὶ τῷ ἀμαρτωλῷ καὶ
 αἰσώτῳ, καὶ δεῖξαι μου τὴν ἐκ ῥυπαρῶν χειλέων προσφερομέ-
 νην σοι δέησιν· καὶ τὸν σὸν Υἱὸν, καὶ ἡμῶν Δεσπότην καὶ
 Κύριον, τῆ μητρικῆ σου παρρησίᾳ χρωμένη, δυσώπησον, ἵνα
 ἀνοιξῇ καὶ μοὶ τὰ φιλάνθρωπα σπλάγγνα τῆς αὐτοῦ ἀγαθό-
 τητος· καὶ, παριδῶν με τὰ ἀναρίθμητα πταίσματα, ἐπιστρέ-
 ψῃ με, πρὸς μετάνοιαν, καὶ τῶν αὐτοῦ ἐντολῶν ἐργάτην δό-
 κημον ἀναδείξῃ με. Καὶ πάρεσό μοι αἰεὶ ὡς ἐλεήμων, καὶ συμ-
 παθῆς, καὶ φιλόγαθος· ἐν μὲν τῷ παρόντι βίῳ, θερμῆ
 προστατίς καὶ βοηθός, ταῖς τῶν ἐναντίων ἐφόδους ἀπατα-
 χίζουσα, καὶ πρὸς σωτηρίαν καθοδηγοῦσά με· καὶ ἐν τῷ πα-
 ρῷ τῆς ἐξόδου μου, τὴν ἀθλίαν μου ψυχὴν περιέπουσα καὶ
 ταῖς σκοτειναῖς ὄψεσι τῶν πονηρῶν δαιμόνων πόρρω αὐτῆς
 ἀπελαύνουσα· ἐν δὲ τῇ φοβερᾷ ἡμέρᾳ τῆς Κρίσεως, τῆς
 αἰωνίου με ῥυαμένη κολάσεως, καὶ τῆς ἀπορρήτου δόξης τοῦ
 σοῦ Υἱοῦ, καὶ Θεοῦ ἡμῶν, κληρονόμον με ἀποδεικνύουσα. Ἦς
 καὶ τύχοιμοι, Δέσποινά μου, ὑπεραγία Θεοτόκε, διὰ τῆς σῆς
 μεσιτείας καὶ ἀντιλήψεως, χάριτι καὶ φιλανθρωπία τοῦ μο-
 νογενῆς σου Υἱοῦ, τοῦ Κυρίου, καὶ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν
 Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ὡς πρέπει πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνη-

σις, σὺν τῷ ἀνάοχῳ αὐτοῦ Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ αὐτοῦ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΤΕΡΑ ΕΙΣ ΤΟΝ ΚΥΡΙΟΝ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥΝ ΧΡΙΣΤΟΝ.

Ἀντιόχου Μοναχοῦ καὶ Πανδέκτου.

Καὶ δὸς ἡμῖν, Δέσποτα, πρὸς ὕπνον ἀπιούσιν, ἀνάπαυσιν σώματος καὶ ψυχῆς· καὶ διαφυλάξον ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ ζοφεροῦ ὕπνου τῆς ἀμαρτίας, καὶ ἀπὸ πάσης σκοτεινῆς καὶ νυκτερινῆς ἠδυπαθείας. Παῦσον τὰς ὀρμὰς τῶν παθῶν, σβέσον τὰ πεπυρωμένα βέλη τοῦ πονηροῦ, τὰ κατ' ἡμῶν δολίως κινούμενα· τὰς τῆς σαρκὸς ἡμῶν ἐπαναστάσεις κατάσειλον, καὶ πᾶν γεῶδες καὶ ὑλικὸν ἡμῶν φρόνημα κοίμισον. Καὶ δώρησαι ἡμῖν, ὁ Θεὸς, γρήγορον νοῦν, σῶφρονα λογισμὸν, καρδίαν νήφουσαν, ὕπνον ἐλαφρὸν, καὶ πάσης σατανικῆς φαντασίας ἀπηλλαγμένον. Διανάστησον δὲ ἡμᾶς ἐν τῷ καιρῷ τῆς προσευχῆς, ἐστηριγμένους ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου, καὶ τὴν μνήμην τῶν σῶν κριμάτων ἐν ἑαυτοῖς ἀπαράθραυστον ἔχοντας. Παννύχιον ἡμῖν τὴν σὴν δοξολογίαν χάρισαι, εἰς τὸ ὑμνεῖν, καὶ εὐλογεῖν, καὶ δοξάζειν τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἀγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Υπερένδοξε, αἰεπαρθενε, εὐλογημένη Θεοτόκε, προσάγαγε τὴν ἡμετέραν προσευχὴν τῷ Υἱῷ σου καὶ Θεῷ ἡμῶν, καὶ αἴτησαι, ἵνα σώσῃ διὰ σοῦ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Η ἐλπίς μου ὁ Πατήρ, καταφυγή μου ὁ Υἱός, σκέπη μου τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον. Τριάς ἀγία, δόξα σοι..

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου εἰς σέ ἀνατίθην, Μήτηρ τοῦ Θεοῦ φυλάξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Κύριε ἐλέησον Γ'. Ὁ Ἱερεὺς ἐκφωνεῖ· Εἰρήνη πᾶσι· τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνετε· καὶ ἡμῶν κεκλιμένων, λέγει εὐθύς·

Δέσποτα πολυέλεε, Κύριε, Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν πρεσβείαις τῆς παναχράντου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας· δυναίμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων Δυναμῶν Ἀσωμάτων· ἐκείαις τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου Προφήτου, Προδρόμου, καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἀγίων ἐνδόξων καὶ πανευφημῶν Ἀποστόλων· τῶν ἀγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων Μαρτύρων· τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν· τῶν ἀγίων καὶ δικαίων Θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, καὶ πάντων σου τῶν Ἀγίων· εὐπρόσδεκτον ποιήσον τὴν δέησιν ἡμῶν· δώρησαι ἡμῖν τὴν ἄφεσιν τῶν παραπτωμάτων ἡμῶν· σκέπασον ἡμᾶς ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερυγῶν σου· ἀποδίωξον ἀφ' ἡμῶν πάντα ἐχθρὸν καὶ πολέμιον· εἰρηνεύσον ἡμῶν τὴν ζωὴν. Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς καὶ τὸν κόσμον σου, καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Εἰδ' οὕτω ποιήσας ὁ Προεστὼς μετάνοιαν ἐπὶ γῆς, λέγει τοῖς ἀδελφοῖς· **Εὐλογεῖτε, Πατέρες ἅγιοι, συγχωρήσατέ μοι τῷ ἁμαρτωλῷ.**

Καὶ οἱ Ἄδελφοί· **Ὁ Θεὸς συγχωρήσαι σοι, Πάτερ ἅγιε·**

Καὶ ἄρχονται οἱ Ἄδελφοί ἀνά δύο, εἰς ἕξ ἑκατέρου Χοροῦ κατὰ τάξιν, ποιεῖν τὸ αὐτὸ, καὶ αἰτεῖσθαι, καὶ λαμβάνει συγχώρησιν, μέχρις ἂν πληρωθῶσιν ἅπαντες. Ὁ δὲ Ἱερεὺς λέγει (ἀποκρινομένων ἡμῶν τὸ, *συνεγῶς*).

Εὐξώμεθα ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου.

Ἵπὲρ τῶν εὐσεβῶν, καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν.

Ἵπὲρ εὐδοξίαις καὶ ἐνισχύσεως τοῦ φιλαχρίστου Στρατῆ.

Ἵπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν Ἀδελφότητος.

Ἵπὲρ τῶν ἀπαλειφθέντων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν.

Ἵπὲρ τῶν διακονούντων, καὶ διακονησάντων ἡμῖν.

Ἵπὲρ τῶν μισούντων, καὶ ἀγαπώκτων ἡμᾶς.

Ἵπὲρ τῶν ἐντειλαμένων ἡμῖν τοῖς ἀναξίοις εὐχεσθαι ὑπὲρ αὐτῶν.

Ἵπὲρ ἀναρρύσεως τῶν αἰχμαλώτων.

Ἵπὲρ τῶν ἐν θαλάσῃ καλῶς πλεόντων .

Ἵπὲρ τῶν ἐν ἀσθενείαις κατακειμένων .

Εὐξώμεθα καὶ ὑπὲρ εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς .

Καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσασαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε κειμένων, καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων .

Εἴπωμεν καὶ ὑπὲρ ἑαυτῶν τὸ, Κύριε ἐλέησον Γ' .

Ὁ Προεστῶς· Δί' εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν .

Καὶ λαβόντες οἱ πάντες συγχώρησιν ἀπὸ τοῦ Προεστῶτος, ἀπερχόμεθα ἐν τοῖς κελίοις ἡμῶν, ἐνθά λέγομεν καὶ τὴν Εὐχὴν ταύτην .

Τοῖς μισοῦσι καὶ ἀδικοῦσιν ἡμᾶς συγχώρησον, Κύριε . Τοῖς ἀγαθοποιοῦσιν ἀγαθοποιήσον . Τοῖς ἀδελφοῖς καὶ οἰκείοις ἡμῶν χάρισαι τὰ πρὸς σωτηρίαν αἰτήματα, καὶ ζωὴν τὴν αἰώνιον . Τοὺς ἐν ἀσθενείᾳ ἐπίσκεψαι, καὶ ἰάσιν δώρησαι . Τὴς ἐν θαλάσῃ κυβέρνησον . Τοῖς ἐν ὁδοιπορίαις συνόδευσον . Τῷ Βασιλεῖ συμμεύησον . Τοῖς διακονοῦσι, καὶ ἐλεοῦσιν ἡμᾶς, ἀμαρτιῶν ἄφεσιν δώρησαι . Τοῖς ἐντεταμένους ἡμῖν τοῖς ἀναξίοις εὐχέσθαι ὑπὲρ αὐτῶν, ἐλέησον κατὰ τὸ μέγα σου ἔλεος . Μνήσθητι, Κύριε, τῶν πρακοιμηθέντων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, καὶ ἀνάπαυσον αὐτοὺς, ὅπου ἐπισκόπεῖ τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου . Μνήσθητι, Κύριε, τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν τῶν αἰχμαλώτων, καὶ λύτρωσαι αὐτοὺς ἀπὸ πάσης περιστάσεως . Μνήσθητι, Κύριε, τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν ταῖς ἁγίαις σου Ἐκκλησιαῖς, καὶ δὸς αὐτοῖς τὰ πρὸς σωτηρίαν αἰτήματα, καὶ ζωὴν τὴν αἰώνιον . Μνήσθητι, Κύριε, καὶ ἡμῶν τῶν ταπεινῶν, καὶ ἀμαρτωλῶν, καὶ ἀναξίων δούλων σου, καὶ ὀδήγησον ἡμᾶς ἐν τῇ τρίβῳ τῶν ἐντολῶν σου· πρεσβείαις τῆς παναχράντου σου Μητρὸς, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, καὶ πάντων σου τῶν Ἁγίων· ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων . Ἀμήν .

ΑΠΟΔΕΙΠΝΟΝ ΜΙΚΡΟΝ.

Ποιοῦντες Στίχον, λέγομεν·

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Βασιλεῦ οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὁ πανταχοῦ παρῶν, καὶ τὰ πάντα πληρῶν, ὁ θησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν, καὶ ζωῆς χορηγὸς, ἔλθε, καὶ σκηνώσον ἐν ἡμῖν, καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλίδος, καὶ σῶσον, ἀγαθὲ, τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ ἐστι. Κύριε ἐλέησον ΙΒ'. Δεῦτε προσκυνήσωμεν Γ'. Μετανοίας Γ'. καὶ τοὺς Ψαλμούς.

ΨΑΛΜΟΣ Ν'. 50.

Ελέησόν με, ὁ Θεὸς, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλυνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου, καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γνώσκω, καὶ ἡ ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἐκίστησέν με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην, ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶς στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων ὁ Θεός, ὁ Θεός τῆς σωτηρίας μου, ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν' ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεός οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθῆτω τὰ τεῖχη Ἰερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα· τότε ἀνοίσειεν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

ΨΑΛΜΟΣ ΕΘ'. 69.

Ο Θεός, εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόσχες· Κύριε, εἰς τὸ βοηθῆσαι μοι σπεῦσον.

Αἰσχυνθήτωσαν καὶ ἐντραπήτωσαν οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου.

Ἀποστραφήτωσαν εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ κατασχυνθήτωσαν ὁ βουλόμενοί μοι κακά.

Ἀποστραφήτωσαν παραυτίκα αἰσχυρόμενοι, οἱ λέγοντές μου· Εὐγε, εὐγε.

Ἀγαλλιάσθωσαν καὶ εὐφρανθήτωσαν ἐπὶ σοί, πάντες οἱ ζητοῦντές σε, ὁ Θεός.

Καὶ λεγέτωσαν διαπαντός, Μεγαλυθῆτω ὁ Κύριος, οἱ ἀγαπῶντες τὸ σωτήριόν σου.

Ἐγὼ δὲ πτωχός εἰμι καὶ πένης· ὁ Θεός, βοήθησόν μοι.
Βοηθός μου καὶ ῥύστης μου εἶ σύ, Κύριε· μὴ χρονίσῃς.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΒ΄. 142.

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου.

Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου, ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου.

Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος, καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμέ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδιά μου.

Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν παιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.

Διεπέτασα πρὸς σέ τὰς χεῖράς μου· ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἀνυδρός σοι.

Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου.

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

Ἄκουστόν ποιήσόν μοι τὸ πρῶτ' ἰδίαν τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἠλπίσα.

Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδὸν ἐν ἣ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σέ ἦρα τὴν ψυχὴν μου.

Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, πρὸς σέ κατέφυγον· διδάξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θελήμα σου, ὅτι σύ εἶ ὁ Θεός μου.

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ· ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με.

Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου, καὶ ἐν τῷ ἔλεεί σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου.

Καὶ ἀπολεῖς πάντα τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμί.

Δ Ο Ξ Ο Λ Ο Γ Ι Α

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῶ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Ἦμνουμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνουμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε Βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ. Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνός τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρὸς, ὁ αἴρων τὴν ἀμαρτίαν τοῦ κόσμου· ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἀμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ ὁ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρὸς. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἐσπέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθη ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ· Ἐγὼ εἶπα· Κύριε, ἐλέησόν με· ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον· διδάξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημα σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς· ἐν τῷ φωτί σου ὀψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεός τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σε εἰς τὴς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, διδάξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα λέγομεν τό· Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν· Ὅρα σελ. 15, καὶ τό· Ἄξιόν ἐστὶν ὡς ἀληθῶς, μακαρίζειν σὲ τὴν Θεοτόκον, κτλ. Μετὰ ταῦτα· Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ ἐστίν· Εἶτα τὸ Τροπάριον τοῦ κατὰ τὴν ἡμέραν Ἁγίου, ἢ τὰ παρόντα·

Ἦχος δ'.

Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, ὁ ποίων αἰεὶ μέθ' ἡμῶν κατὰ τὴν σὴν ἐπιείκειαν, μὴ ἀποστήσῃς τὸ ἔλεός σου ἀφ' ἡμῶν, ἀλλὰ ταῖς αὐτῶν ἰκεσίαις, ἐν εἰρήνῃ κυβέρνησον τὴν ζωὴν ἡμῶν.

Τῶν ἐν ὄλῳ τῷ κόσμῳ Μαρτύρων σου, ὡς πορφύραν καὶ βύσσον τὰ αἵματα, ἢ Ἐκκλησία σου στολισάμενη, δι' αὐτῶν βεῖσαι, Χριστέ ὁ Θεός· Τῷ λαῷ σου τοὺς οἰκτιρμούς σου κατάπεμψον, εἰρήνην τῇ πολιτείᾳ σου δώρησαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος·

Δόξα.

Μετὰ τῶν Ἁγίων ἀνάπαυσον, Χριστέ, τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου, ἐνθα οὐκ ἔστι πόνος, οὐ λύπη, οὐ στεναγμός, ἀλλὰ ζωὴ ἀτελεύτητος.

Καὶ νῦν.

Τῇ πρεσβείᾳ, Κύριε, πάντων τῶν Ἁγίων, καὶ τῆς Θεοτόκου, τὴν σὴν εἰρήνην δός ἡμῖν, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς, ὡς ἄλλοτε οἰκτιρῶν.

Τό· Κύριε ἐλέησον Μ'. Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ· Κύριε ἐλέησον, Γ'. Δόξα, καὶ νῦν. Τὴν τιμιωτέραν. Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, Πάτερ. Ὁ Ἱερεὺς· Ὁ Θεὸς οἰκτερήσαι ἡμᾶς· εἰ δὲ μὴ ὑπάρχῃ· Δεῖ εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν. Εἶτα ταῖς ἐπομέναις λέξις.

Εὐχὴ εἰς τὴν Ὑπεραγίαν Θεοτόκον.

Ασπιλε, ἀμόλυντε, ἀφθορε, ἀχραντε, ἀγνή Παρθένε, Θεο-
Νυμφε Δέσποινα· ἢ Θεὸν Λόγον τοῖς ἀνθρώποις τῇ πα-
 ραδόξῳ σου κηύσει ἐνώσασα, καὶ τὴν ἀπωσθεῖσαν φύσιν τοῦ

γένους ἡμῶν τοῖς οὐρανόις συναΐψασα· ἢ τῶν ἀπληπισμένων μόνη ἐλπίς, καὶ τῶν παλεμουμένων βοήθεια· ἢ ἐτοίμη ἀντίληψις τῶν εἰς σέ προστρεχόντων, καὶ πάντων τῶν Χριστιανῶν τὸ καταφύγιον. Μὴ βδελύξῃ με τὸν ἀμαρτωλὸν, τὸν ἐναγῆ, τὸν αἰσχροῖς λογισμοῖς, καὶ λόγοις, καὶ πράξεσιν ὅλον ἑμαυτὸν ἀχρειώσαντα, καὶ τῇ τῶν ἡδονῶν τοῦ βίου ῥαθυμίας γνώμῃ δοῦλον γενόμενον· ἀλλ' ὡς τοῦ φιλανθρώπου Θεοῦ Μητρὸς, φιλανθρώπως σπλαγγνίσθητι ἐπ' ἐμοὶ τῷ ἀμαρτωλῷ καὶ ἀσώτῳ, καὶ δέξαι μου τὴν ἐκ ῥύπαρῶν χειλέων προσφερομένην σοι δέησιν· καὶ τὸν σὸν Υἱὸν, καὶ ἡμῶν Δεσπότην καὶ Κύριον, τῇ μητρικῇ σου παρρησίᾳ χρωμένη, δυσώπησον, ἵνα ἀνοιξῇ καί μοι τὰ φιλάνθρωπα σπλάγγνα τῆς αὐτῆ ἀγαθότητος, καὶ, παριδῶν μου τὰ ἀναρίθμητα πταίσματα, ἐπιστρέψῃ με πρὸς μετάνοιαν, καὶ τῶν αὐτοῦ ἐντολῶν ἐργάτην δόκιμον ἀναδείξῃ με. Καὶ πάρεσό μοι αἰεὶ ὡς ἐλεήμων, καὶ συμπαθὴς, καὶ φιλόγαθος· ἐν μὲν τῷ παρόντι βίῳ, θερμὴ προσάτις καὶ βοηθός, τὰς τῶν ἐναντίων ἐφόδους ἀποτεριχίζουσα, καὶ πρὸς σωτηρίαν καθοδηγοῦσά με· καὶ ἐν τῷ καιρῷ τῆς ἐξόδου μου, τὴν ἀθλίαν μου ψυχὴν περιέπουσα, καὶ τὰς σκοτεινάς ὄψεις τῶν πονηρῶν δαιμόνων πόρρω αὐτῆς ἀπελαύνουσα· ἐν δὲ τῇ φοβερᾷ ἡμέρᾳ τῆς Κρίσεως, τῆς αἰωνίου με ῥυομένη κολάσεως, καὶ τῆς ἀπορρήτου δόξης τοῦ σοῦ Υἱοῦ, καὶ Θεοῦ ἡμῶν, κληρονόμον με ἀποδεικνύουσα. Ἡς καὶ τύχοιμι, Δέσποινά μου, ὑπεραγία Θεοτόκε, διὰ τῆς σῆς μεσιτείας καὶ ἀντιλήψεως· χάριτι καὶ φιλανθρωπία τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, τοῦ Κυρίου, καὶ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ω πρέπει πᾶσα δόξα, τιμὴ, καὶ προσκύνησις, σὺν τῷ ἀνάρχῳ αὐτῷ Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ αὐτῷ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἐτέρα εἰς τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν.

Καὶ δὸς ἡμῖν, Δέσποτα, πρὸς ὕπνον ἀπιούσιν, ἀνάπαυσιν σώματος καὶ ψυχῆς· καὶ διαφυλάξον ἡμᾶς ἀπὸ τῆς ζοφεροῦ ὕπνου τῆς ἀμαρτίας, καὶ ἀπὸ πάσης σκοτεινῆς καὶ νυκτερινῆς ἡδυπαθείας. Παῦσον τὰς ὀρμὰς τῶν παθῶν, σθέσον τὰ πεπυρωμένα βέλη τοῦ πονηροῦ. τὰ κατ' ἡμῶν δολίως

κινούμενα· τὰς τῆς σαρκὸς ἡμῶν ἐπαναστάσεις κατάστειλον, καὶ πᾶν γεῶδες καὶ ὑλικὸν ἡμῶν φρόνημα κοιμίσον. Καὶ δώρησαι ἡμῖν, ὁ Θεὸς, γρήγορον νοῦν, σῶφρονα λογισμὸν, καρδίαν νήφουσαν, ὕπνον ἐλαφρόν, καὶ πάσης σατανικῆς φαντασίας ἀπηλλαγμένον. Διανάστησον δὲ ἡμᾶς ἐν τῷ καιρῷ τῆς προσευχῆς ἐστηριγμένους ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου, καὶ τὴν μνήμην τῶν σῶν κριμάτων ἐν ἑαυτοῖς ἀπαράθραυστον ἔχοντας. Παννύχιον ἡμῖν τὴν σὴν δοξολογίαν χάρισαι, εἰς τὸ ὑμνεῖν, καὶ εὐλογεῖν, καὶ δοξάζειν τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Υπερένδοξε, αἰειπαύθνε, εὐλογημένη Θεοτόκε, προσάγαγε τὴν ἡμετέραν προσευχὴν τῷ Υἱῷ σου καὶ Θεῷ ἡμῶν, καὶ αἴτησαι, ἵνα σώσῃ διὰ σοῦ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Η ἐλπίς μου ὁ Πατήρ, καταφυγή μου ὁ Υἱός, σκέπη μου τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον. Τριαῖς ἅγια, δόξα σοι.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου εἰς σὲ ἀνατίθημι, Μήτηρ τοῦ Θεοῦ· φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Κύριε ἐλέησον Γ'. καὶ ἀπόλυσις.

ΤΕΛΟΣ ΤΗΣ ΕΝ Τῷ ΠΡΩΤῷ ΜΕΡΕΙ ΤΟΥ ΠΡΟΛΟΓΙΟΥ
ΝΥΧΘΗΜΕΡΟΥ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΣ.

ΩΡΟΛΟΓΙΟΥ

Τ Ο Υ Μ Ε Γ Α Λ Ο Υ

ΜΕΡΟΣ Β.

Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Ν .

Τὰ Τροπάρια, ἢτοι Ἀπολυτίκια καὶ Κοντάκια τῶν ἀκινήτων Ἑορτῶν, καὶ τῶν καθ' ἑκάστην ἡμέραν Ἀγίων τοῦ ὄλου ἑνιαυτοῦ.

Τὰ Ἀπολυτίκια καὶ Κοντάκια τοῦ Τριωδίου καὶ Πεντηκοσταρίου.

Τὰ ἐν ταῖς Κοριακαῖς φελλόμενα Ἀναστάσιμα Ἀπολυτίκια, Θεωτοκία, καὶ Ὑπακοῆς τῆς Ὀκτωήχου.

Τὰ ἐν ταῖς λοιπαῖς τῆς Ἑβδομάδος ἡμέραις φελλόμενα Ἀπολυτίκια.

Τὰ ἐν ἑῷ τῷ ἑνιαυτῷ φελλόμενα Θεωτοκία, μετὰ τὰ Ἀπολυτίκια τῶν μετ' ἑορταζομένων Ἀγίων.

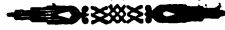
Ὅς τις θέλει ὀπίσω μου ἔλθειν, ἀπαρνησάσθω ἑαυτόν,
καὶ ἀράτω τὸν σταυρὸν αὐτοῦ, καὶ ἀκολουθείτω μοι.

Μάρκ. Η'. 24.

ΤΡΟΠΑΡΙΑ

ΤΩΝ ΑΚΙΝΗΤΩΝ ΤΟΥ ΟΛΟΥ ΕΝΙΑΥΤΟΥ ΕΟΡΤΩΝ,

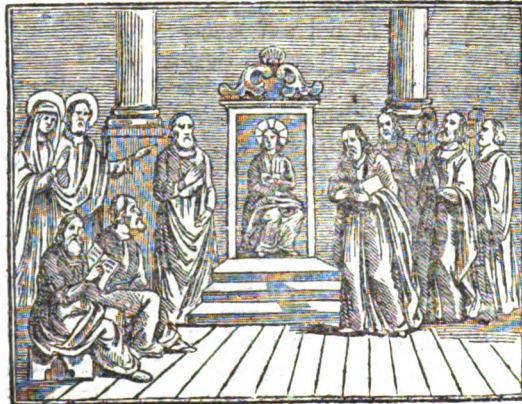
ΚΑΙ ΤΩΝ ΚΑΘ' ΗΜΕΡΑΝ ΑΓΙΩΝ.

ΜΗΝ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ.

Ἐχων ἡμέρας 30. Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 12, καὶ ἡ νύξ ὥρας 12.

Ο ΙΗΣΟΥΣ ΔΙΔΑΣΚΩΝ ΕΝ Τῷ ΙΕΡῶ.

✠ 1. Ἀρχὴ τῆς Ἰνδίκτου, ἧτοι τοῦ Νέου Ἔτους· καὶ μνήμη τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Συμεῶν τοῦ Στυλίτου· καὶ ἡ Σύναξις τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου τῶν Μιασηνῶν· καὶ τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Ἀιθαλά· καὶ τῶν ἁγίων τεσσαράκοντα Γυναικῶν, καὶ Ἀμμοῦν διακόνου, καὶ διδασκάλου αὐτῶν· καὶ τῶν ἁγίων Μαρτύρων Καλλίστης, Εὐδόου, καὶ Ἐρμογένους τῶν ἀδελφῶν· καὶ μνήμη τοῦ δικαίου Ἰησοῦ τοῦ Ναυῆ· καὶ ἀνάμνησις τοῦ μεγάλου Ἐμπρημοῦ.

ἸΝΔΙΚΤΙΩΝΟΣ ΑΡΧΗ. Οἱ τῆς Ῥώμης Αὐτοκράτορες, πρὸς διατήρησιν τῶν στρατευμάτων, διέτασσαν διὰ θεσπίσματος εἰς τοὺς ἑαυτῶν ὑπηκόους, φέρον τινα γενικὸν κατὰ πᾶσαν ἐπαρχίαν, οὐ τις ἢ πληρωμὴ ἐγένετο κατ' ἐνιαυτὸν ἐπιλαμβανομένου τοῦ αὐτοῦ θεσπίσματος εἰς διάστημα ἐτῶν 15, καθότι 15 ἔτη ἐχρεώσθουν στρατεύεσθαι οἱ τῶν Ῥωμαίων στρατιῶται. Μετὰ δὲ τὴν τούτων συμπλήρωσιν ἀνανεοῦντες πάλιν τὸ θεσπισμὸν μετὰ τινος τροπολογίας, διὰ τὴν

ἐν τῷ διαστήματι τούτῳ ἰνδεχομένην τῶν πραγμάτων μεταβολήν, δαίτασσον ἐκ νέου ἕτερον φόρον, πληρωτέον καὶ αὐτὸν κατὰ συνέχειαν εἰς ὀλόκληρον δεκαπενταετιαν· εἶτα ἐκ τρίτου ἄλλον, καὶ οὕτω καθεξῆς. Τὸ δὲ αὐτοκρατορικὸν Δέσπισμα, δι' οὗ ὁ φόρος οὕτως διατάσσεται ὀλίγον τι πρὸ χροῦ, ἀνομαζετο Indictio, εἶσται ὁρισμὸς, ἡ διαγγελμα περὶ τοῦ φόρου· ὅπερ ἐξελθούσαντες εἰς τὸ Ἰνδικτιῶν οἱ βασιλεῖς τῆς Κωνσταντινουπόλεως, διετήρησαν αὐτήν, εἰ καὶ ἀντ' αὐτῆς ἐνίοτε μετεχειρίζοντο τὴν Ἐπινέμησιν, σημαίνουσαν διανομήν. Εἰσήγαγε δὲ τὰς Ἰνδικτιῶνας, κατὰ τὴν κοινοτικὴν γνώμην, πρῶτος ὁ Μ. Κωνσταντῖνος τῷ 312 ἔτει ἀπὸ Χριστοῦ, ὅτε καὶ τὸ σημεῖον τοῦ Σταυροῦ εἶδεν ἐν οὐρανῷ, καὶ τὸν Μαξέντιον νικήσας, ἀνηγορεύθη Ἀυτοκράτωρ τῆς Δύσεως (Μαΐου 24). Τινὲς δὲ (καὶ ἰσως πιθανώτερον) ἀνάγουσι τῶν Ἰνδικτιῶνων τὴν ἀρχὴν ἕως ἐπὶ Αὐγούστου Καίσαρος, τρία ἔτη πρὸ Χριστοῦ, φέροντες εἰς τοῦτο ἀπόδεξιν Παπικὴν τινα σφραγίδα (Bullam), ἥτοι Δέσπισμα Παπικὸν ἐκδοθὲν μὲν τῷ 781 ἔτει ἀπὸ Χριστοῦ, σσημειωμένον δὲ οὕτως ἀπο 4, Indictionis LIII, εἶσται, ἔτει Δ' τῆς ΝΓ'. Ἰνδικτιῶνος, ἐξ οὗ συναίγεται τὸ εἰρημῆνον ἔτος· καθότι, κολλαπλασασζομένων τῶν 62 ὀλοκληρῶν περιόδων τῆς Ἰνδικτιῶνος, προστιθεμένων καὶ τῶν 3 ἐτῶν τῆς 63, προκύπτει ἀριθμὸς 784, τὰ ἀπὸ Χριστοῦ δηλαδὴ ἔτη 781, καὶ 3 πλέον.

Ἐπάρχουσι δὲ τρία Ἰνδικτιῶνος εἶδη. Α'. ἡ εἰς τὴν Δύσιν εἰσαχθεῖσα, ἥτις καλεῖται Ἀυτοκρατορικὴ, Καισαρική καὶ Κωνσταντινακή, καὶ ἀρχεται ἀπὸ τῆς 24 Σεπτεμβρίου. Β'. ἡ λεγομένη Παπική, ἀρχομένη ἀπὸ τῆς 1 Ἰανουαρίου. Καὶ Γ'. ἡ τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ἣν παραλαβόντες οἱ ταύτης Πατριάρχαι, μετὰ τὴν πτώσιν τῆς Ἀνατολικῆς αὐτοκρατορίας, γράφουσιν αὐτὴν ἰδιοχειρῶς ἐν τοῖς ἐπ' αὐτῶν ἐκδοδομένοις Δεσπίσμασι, χωρὶς τοῦ ἀριθμοῦ καὶ τὴν ἀκολουθίαν τῶν Ἰνδικτιῶνων ἢ περιόδων τῶν δεκαπέντε ἐτῶν· ἀρχεται δὲ αὐτὴ, μετὰ τινος τελετῆς, ἀπὸ τῆς 1 Σεπτεμβρίου. Καὶ αὐτὴ μὲν τῆς Ἰνδικτιῶνος ἡ ἀρχὴ, καὶ τῆς εἰς 15 ἔτη περιόδου αὐτῆς ἡ αἰτία.

Ἐπειδὴ δὲ μετὰ τὴν σφρημοειδῆν τῶν καρπῶν εἰς ἀποθήρας, γίνεται τρόπων τινα συμπληρώσεως τοῦ ὅλου ἐνιαυτοῦ, καὶ ἀρχομένη παλιν ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ εἰς τὸ ἐξῆς καταβάλλειν ἐκ νέου τὰ σπέρματα εἰς τὴν γῆν, πρὸς νέαν γεννημάτων προμήθειαν διὰ τὸ μῆλλον, διὰ τοῦτο ὁ μὲν Σεπτέμβριος λογίζεται νέου ἔτους ἀρχὴ· ἡ δὲ Ἐκκλησία, ἰορταζούσα σήμερον, ἐξαιτεῖται παρὰ Θεοῦ εὐκράσιαν αἰῶν, βροχὰς ἐγκαίμας, εὐφορίαν τῆς γῆς, κτλ. Ὅτι δὲ καὶ ἡ παλαιὰ τῶν Ἰουδαίων Συναγωγὴ ἰορταζε τὴν λεγομένην τῶν Σαλαπίγγων ἰορτήν κατὰ τὴν σήμερον, προσφέρουσα τῷ Θεῷ εὐχαριστηρίους ἕμους, μάρτυς ἡ ἀγία Γραφή (Λευϊτ. ΚΓ'. 24-25. Ἀριθμ. ΚΘ'. 1-2). Ἔστι καὶ τρίτη αἰτία τῆς παρουσίας ἰορτῆς. Ἡ ἀνάμνησις τῆς εἰσόδου τοῦ Ἰησοῦ εἰς τὴν ἐν Ναζαρέτ Συναγωγὴν τῶν Ἰουδαίων, ἃτε καὶ ἐπεδόθη αὐτῷ βιβλίον Ἠσαΐου τοῦ Προφήτη πρὸς ἀνάγνωσιν· καὶ ἀνοίξας αὐτὰ, εὔρε τὸν τόπον, ὅπου ἦν γεγραμμένον· « Πνεῦμα Κυρίου ἐπ' ἐμὲ, οὗ ἔνεκεν ἔχρισέ με κτλ. » (Λουκ. Δ'. 16-18). Ταῦτα περὶ τῆς παρουσίας ἰορτῆς καὶ τῆς Ἰνδικτιῶνος.

Ἐκ δὲ τῶν σήμερον ἰορταζομένων Ἀγίων, ὁ μὲν Σορσιὸν ἐγεννήθη κατὰ τὰ 392 ἔτος ἐν τινε κωμῆ, καλοσημῆν Σωσίῳ, ἐν τοῖς μεθορίοις Καλισίας καὶ Συρίας· εἰσῆλθεν εἰς τὸ μοναδικὸν στάδιον ἐκ νεαρῆς ἡλικίας· ἐγυμνάσθη κρύτερον ἐν μοναστηρίῳ, εἶτα καὶ κατὰ μίνας εἰς τόπον ἔρημον· καὶ τελευταίως ἀναβὰς κατὰ τὰ ἄρη τῆς Συρίας ἐπὶ τινος στέλλου ὑψηλοῦ, ἀπ' οὗ καὶ Στυλίου εἰκωνομαίσθη, ἐκμαρτέρησεν ἐπ' αὐτῷ ἔτη πολλά, ἔρως τὰ κλείσταν· καὶ ζήσας τὰ πάντα 69, τελευτήσας τῷ 461 ἔτει.

Ὁ δὲ Ἰησοῦς τοῦ Ναυῆ ἦν ἐκ φυλῆς Ἐφραΐμ· ἐγεννήθη ἐν Αἰγύπτῳ περὶ τὰ 1664 ἔτη πρὸ Χριστοῦ· διεδέχθη τὸν Μωϋσῆν τῷ 85 ἔτει τῆς ἡλικίας αὐτοῦ· ἀνεχαιτίσει τὸ βῆμα τοῦ Ἰορδάνου, καὶ διεδίδασε τοὺς Ἰσραηλίτας πεζοὺς· ἔστησε τὸν δρόμον τοῦ ἡλίου, πολέμων τοὺς Ἰεβουσαίους· ἠμέρισε τὴν γῆν τῆς ἐπαγγελίας εἰς τὰς δωδεκα φυλάς τῶν Ἰσραηλιτῶν· ἐκυβέρνησεν αὐτοῦ 25 ἔτη· ἀνέγραψε τῷ

εἰς ὄνομα αὐτοῦ ἐπιγραφόμενον ἔκτον Βιβλίον τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης· καὶ ζήσας τὰ πάντα ἔτη 410, ἐτελεύτησε τῷ 1544 πρὸ Χριστοῦ.

Ἀργία, καὶ Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἰνδίκτου, Ἦχος β΄.

Ο πάσης Δημιουργὸς τῆς κτίσεως, ὁ καιροῦς καὶ χρόνου ἐν τῇ ἰδίᾳ ἐξουσία θέμενος, εὐλόγησον τὸν στέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ τῆς χρηστότητός σου Κύριε, φυλάττων ἐν εἰρήνῃ τοὺς Βασιλεῖς καὶ τὴν Πόλιν σου, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, καὶ σῶσον ἡμᾶς. Τοῦ Ὁσίου, Ἦχος α΄.

Υπομονῆς στυλος γέγονας, ζηλώσας τοὺς προπάτορας Ὅσιε, τὸν Ἰωβ ἐν τοῖς πάθεσι, τὸν Ἰωσήφ ἐν τοῖς πειρασμοῖς, καὶ τὴν τῶν Ἀσωμάτων πολιτείαν, ὑπάρχων ἐν σώματι. Συμεὼν Πατὴρ ἡμῶν ὅσιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τῆς Θεοτόκου, Ἦχος βαρύς.

Χαῖρε κεχαριτωμένη, Θεοτόκε Παρθένε, λιμὴν καὶ προστασία τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων· ἐκ σοῦ γὰρ ἐσαρκώθη ὁ Λυτρωτὴς τῆ κόσμου· μόνη γὰρ ὑπάρχεις Μήτηρ καὶ Παρθένος, αἰεὶ εὐλογημένη καὶ δεδοξασμένη. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, εἰρήνην δωρήσασθαι πάσῃ τῇ οἰκουμένη.

Κοντάκιον τῆς Ἰνδίκτου, Ἦχος δ΄.

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ο τῶν αἰώνων ποιητὴς καὶ Δεσπότης, Θεὲ τῶν ὄλων, Ὑπερούσιε ὄντως, τὴν ἐνιαύσιον εὐλόγησον περίοδον, σῶζων τῷ ἐλέει σου, τῷ ἀπειρῷ Οἰκτίρμον, πάντας τοὺς λατρεύοντας, σοὶ τῷ μόνῳ Δεσπότη, καὶ ἐκβοῶντας φόβῳ λυτρωτά· Εὐφορον πᾶσι τὸ ἔτος χορήγησον.

Ἐπερον τοῦ Ὁσίου, Ἦχος β΄. Αὐτόμελον.

Τὰ ἄνω ζητῶν, τοῖς κάτω συναπτόμενος, καὶ ἄρμα πυρός, τὸν στυλον ἐργασάμενος, δι' αὐτοῦ συνόμιλος τῶν Ἀγγέλων γέγονας Ὅσιε, σὺν αὐτοῖς Χριστῷ τῷ Θεῷ, πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

✠ 2. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Μάμαντος· καὶ τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Νηστευτοῦ, πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως.

Ὁ μὲν ὑπῆρχεν ἐκ Γάγγρας τῆς Παρλαγονίας, γεννηθεὶς ἐν φυλακῇ, ὅπου οἱ γονεῖς αὐτοῦ ὑπὲρ Χριστοῦ ἐτελεύτησαν· καὶ συνεχῶς Ἀμμίαν τὴν Σετην αὐτοῦ μητέρα Μάμα καλοῦν, ὠνομάσθη Μάμας· ἤθλησε δὲ περὶ τὸ 275. Ὁ δὲ Ἰωάννης ἐπατριάρχουσεν ἐπὶ Τιβέρις ἐν ἔτει 582, καὶ κυβερνήσας τὴν Ἐκκλησίαν ἔτη 18 καὶ μῆνας 5, ἐκοιμήθη ἐν εἰρήνῃ τῷ 595. Εἰς τὸν Πατριάρχην τοῦτον ἐκυρώθη τὸ πρῶτον, κατὰ τὸ 586 ἔτος, ὃ ἕως τότε ἀσυνήθης τίτλος, Οἰκουμηνικός.

Ἀπολ. τοῦ Μάρτ. Ἦχος δ'. Ταχὺ προκοπάλαβε.

Ο Μάρτυς σου Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτοῦ, τὸ στέφος ἐκομίσαστο τῆς ἀφθαρσίας, ἐκ σοῦ τῷ Θεοῦ ἡμῶν· ἔχων γὰρ τὴν ἰσχύν σου, τοὺς τυράννους καθεῖλεν· ἔθραυσε καὶ δαιμόνων τὰ ἀνίσχυρα θράση. Αὐτοῦ ταῖς ἰκεσίαις Χριστέ ὁ Θεός, σῶσον ταῖς ψυχὰς ἡμῶν.

Τοῦ Ἱεράρχου, Ἦχος δ'.

Κανόνα πίστεως, καὶ εἰκόνα πραότητος, ἐγκρατείας διδάσκαλον, ἀνέδειξέ σε τῇ ποιίμνη σου ἢ τῶν πραγμάτων ἀλήθεια· διὰ τοῦτο ἐκτίσω, τῇ ταπεινώσει τὰ ὑψηλά, τῇ πτωχείᾳ τὰ πλούσια. Πάτερ Ἱεράρχα Ἰωάννη, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι ταῖς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκ. τοῦ Μάρτ. Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Εν τῇ ράβδῳ Ἄγιε, τῇ ἐκ Θεοῦ σοι δοθείσῃ, τὸν λαόν σου ποιίμανον, ἐπὶ νομάς ζωηφόρους· θῆρας δὲ τοὺς ἀοράτους καὶ ἀνημέρους, σύντριψον ὑπὸ τοὺς πόδας τῶν σέ ὑμνούντων· ὅτι πάντες οἱ ἐν κινδύνοις, προστάτην Μάμα θερμόν σε κέκτηνται.

✠ 3. Τοῦ ἀγίου Ἱερομάρτυρος Ἀνθίμου, ἐπισκόπου Νικομηδείας· καὶ τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοκτίστου, συνασκητοῦ τοῦ Μεγάλου Εὐθυμίου.

Ὁ μὲν ὑπέμεινε τὸ μαρτύριον ἐπὶ Μαξιμίμου ἐν ἔτει 311. Ὁ δὲ Θεοκτίστος ἐτελεύτησε περὶ τὸ 451.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἱερομάρτυρος, Ἦχος δ'.

Καὶ τρόπων μέτοχος, καὶ θρόνων διάδοχος, τῶν Ἀποστόλων γενόμενος, τὴν πράξιν εὖρες θεόπνευστε, εἰς θεωρίας ἐπίβασιν· διὰ τοῦτο τὸν λόγον τῆς ἀληθείας ὀρθοτομῶν, καὶ τῇ πίστει ἐνήθλησας μέχρις αἵματος, Ἱερομάρτυς Ἀνθιμε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι ταῖς ψυχὰς ἡμῶν.

Τοῦ Ὁσίου, Ἦχος πλ. δ'.

Ταῖς τῶν δακρῶν σὺ ροαῖς, τῆς ἐρήμου τὸ ἀγρον ἐγεώρ-
γησας, καὶ τοῖς ἐκ βάθους στεναγμοῖς, εἰς ἑκατὸν τοὺς
πόνους ἑκαρποφόρησας· καὶ γέγονας φωστήρ, τῇ οἰκουμένη
λάμπων τοῖς θαύμασι, Θεόκτιστε Πατὴρ ἡμῶν ὅσιε. Πρέσ-
βευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον τοῦ Ἱερομάρτυρος, Ἦχος δ'.

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Εν ἱερεῦσιν ἀκριβῶς διαπρέψας, καὶ μαρτυρίου τὴν ὁδὸν
διανύσας, τὰ τῶν εἰδῶλων ἔσβεσας σεβάσματα, προ-
μαχος γενόμενος, τῆς σῆς ποιμνῆς θεόφρον· διόσε καὶ γε-
ραίρει νῦν μυστικῶς ἐκβοῶσα· Ἐκ τῶν κινδύνων λύτρωσαι
ἡμᾶς, ταῖς σαῖς πρεσβείαις ἀοίδιμε Ἄνθιμε.

* 4. Τοῦ ἀγίου Ἱερομάρτυρος Βαβύλα, ἐπισκόπου Ἀντιο-
χείας· καὶ τοῦ ἀγίου καὶ θεόπτου Μωϋσέως τοῦ Προφήτου.

Ὁ μὲν Βαβύλας, ἐπίσκοπος Ἀντιοχείας ὦν δωδέκατος, καὶ διάδοχος τῷ Ζεδίνῃ
ἢ Ζεδινᾷ, ἤβλησεν ἐπὶ Δεκίου περὶ τὸ 250 ἔτος. Ὁ δὲ Μωϋσῆς, ὁ ὑπέρτατος τῶν
φιλοσόφων, ὁ σοφώτατος τῶν νομοθετῶν, καὶ τῶν ἱστοριογράφων ἀπάντων ὁ ἀρχαιό-
τατος, ὑπῆρχεν ἐκ φυλῆς Λευὶ, υἱὸς Ἀβραάμ καὶ Ἰωχαβίδ'. Ἐγεννήθη ἐν Αἰγύπτῳ
ἔτει 1689 πρὸ Χριστοῦ. Βρέφος ὦν ἐπι τριῶν μηνῶν, βληθεὶς εἰς θύσην, δέσφι κι-
βώτιον ἐκ παπύρου κατασκευασμένον, καὶ πανταχόθεν πεπιστωμένον, ἐρρίφθη εἰς τὰς
ὄχθας τοῦ Νείλου διὰ τὸ πρᾶσταγμα καὶ τὸν φόβον τοῦ Φαραῶ. Ληφθεὶς ἐκεῖθεν
ὑπὸ τῆς θυγατρὸς αὐτοῦ, καὶ γενόμενος αὐτῆς υἱὸς δετός, ἀνετράφη ἐν τῇ βασιλι-
κῇ αὐλῇ 40 ἔτη. Φυγὼν ἔπειτα εἰς Μαδιάμ, εἶδεν ἐπὶ τοῦ ὄρους Χωρηβ τὴν ὀπτα-
σίαν τῆς καιομένης βράτου περὶ τὸ 60 ἔτος τῆς ἡλικίας αὐτοῦ· ὅτε, χειρατονηθεὶς
ὑπὸ Θεοῦ ἡγεμῶν τοῦ Ἰσραὴλ, ἐξήγαγεν αὐτὸν ἐκ γῆς Αἰγύπτου· διεβίβασεν αὐτὸν
διὰ τῆς Ἐρυθρᾶς θαλάσσης ὡς διὰ ξηρᾶς· ἐκυβέρνησεν αὐτὸν ἐν τῇ ἐρήμῳ 40
ἔτη· ἐποίησε τέρατα καὶ σημεῖα πολλά· συνέγραψε τὰ πέντε πρῶτα βιβλία τῆς
Παλαιᾶς Διηγήσεως, ἃ τινὰ καὶ Πεντάτευχος καλεῖνται. Φθάσας δὲ εἰς τὴν γῆν
Μωαβ, ἀνέστη εἰς τὸ ὄρος Ναβαῦ ἐπὶ τὴν κορυφὴν αὐτοῦ Φασγα καλουμένην,
καὶ ἐκεῖ, κατὰ θεῖαν κέλευσιν, ἐτελεύτησε τῷ 1569 ἔτει πρὸ Χριστοῦ, ζήσας,
τὰ πάντα ἔτη 120. Τούτου εἰσὶν αἱ ἐκ τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης δύο πρῶται τῆς
Στιχολογίας Ὁδαί· Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ, κτλ. Πρόσεχε, οὐρανέ, καὶ λα-
λήσω, κτλ. ὦν τὴν μὲν ἔφαλε παρὰ τὸν αἰγιαλὸν τῆς Ἐρυθρᾶς θαλάσσης εὐ-
δύς μετὰ τὴν διάβασιν αὐτῆς· τὴν δὲ δευτέραν, ἐπὶ τὴν γῆν Μωαβ, πρὸ τῆς
τελευτῆς αὐτοῦ ὀλίγας ἡμέρας.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἱερομάρτυρος, Ἦχος δ'.

Καὶ τρόπων μέτοχος. Ὁρα ἀνωτέρω.

Τοῦ Προφήτου, Ἦχος β'.

Τοῦ Προφήτου σὺ Μωϋσέως τὴν μνήμην Κύριε ἑορταζόντες,
δι' αὐτοῦ σε δυσωποῦμεν· Σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον τοῦ Ἱερομάρτυρος, Ἦχος δ'.

Ἐπεφάνης σήμερον.

Μεγαλεῖα πίστεως ἐν τῇ καρδίᾳ, περιθεις ἐφύλαξας, Ἱερομάρτυς Βαβύλα, μὴ δειλιάσας τὸν τύραννον, Χριστοῦ Δεράπον· διὸ ἡμᾶς φύλαττε.

* 5. Τοῦ ἁγίου Προφήτου Ζαχαρίου, πατρὸς τοῦ τιμίου Προδρόμου.

Κατὰ τὴν γνώμην πολλῶν τῆς Ἐκκλησίας Πατέρων, ἐπιστηριζομένην εἰς ἀρχαίαν παράδοσιν, τὸν Ζαχαρίαν τούτον ἐφόνευσαν οἱ Ἰουδαῖοι, καθὼς ὁ Κύριος εἶπε πρὸς αὐτούς, μεταξὺ τοῦ ναοῦ καὶ τοῦ θυσιαστηρίου (Ματθ. ΚΓ'. 35), διὰ δύο αἰτία· Τὸ μὲν, ὅτι, καὶ μετὰ τὴν κύησιν τῆς Παρθένου Μαρίας, ὁ Ζαχαρίας Παρθένον πάλιν ὠνόμαζεν αὐτήν, καὶ μετὰ τῶν λοιπῶν παρθένων συνηρίθμει (Βασίλ. Λόγ. εἰς τὴν Χρ. Γένν.). Τὸ δέ, ὅτι ἐν τῷ καιρῷ τῆς Βρεφοκτονίας (Δεκεμβρ. 29) οὐχ εὑρέθη Ἰωάννης ὁ υἱὸς αὐτοῦ· ἐπειδὴ ἡ γηραιὰ Ἐλισάβετ, παραλαβοῦσα αὐτὸν νηπιάζοντα, ἐκρυπτεν ἐπιμελῶς, ῥητῶς μὲν ἄδηλον ποῦ, ἀλλ' εἰς τὴν ἔρημον πάντως, ὅπου, κατὰ τὸν Εὐαγγελιστὴν, τὸ παιδίον ἠΰξανε καὶ ἐκραταιεῖτο πνεύματι, καὶ ἦν ἐν ταῖς ἐρήμοις, ἕως ἡμέρας ἀναδειξέως αὐτοῦ πρὸς τὸν Ἰσραὴλ (Λουκ. Α'. 80). Μὴ εὑρέθέντος οὖν τοῦ υἱοῦ, ἐφρονεῖθη ὁ πατὴρ διὰ προστάγματος τοῦ Ἡρώδου (Πέτρ. Ἀλεξάνδρ. Καν. ΙΓ'.).

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ιερωσύνης στολισμὸν, περιβαλόμενος σοφῆ, κατὰ τὸν νόμον τοῦ Θεοῦ, ὀλοκαυτώματα δεκτὰ, ἱεροπρεπῶς προσενήνοχας Ζαχαρία· καὶ γέγονας φωστήρ, καὶ Θεατῆς μυστικῶν, τὰ σύμβολα ἐν σοὶ τὰ τῆς χάριτος, φέρων ἐκδήλως πάνσοφε· καὶ ξίφει ἀναιρεθεῖς ἐν τῷ ναῷ τοῦ Θεοῦ, Χριστοῦ Προφήτα, σὺν τῷ Προδρόμῳ, πρέσβευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος γ'.

Ἡ Παρθένος σήμερον.

Ο προφήτης σήμερον, καὶ ἱερεὺς τοῦ Ὑψίστου, Ζαχαρίας προὔθηκεν, ὁ τοῦ Προδρόμου γενέτης, τράπεζαν, τῆς αὐτοῦ μνήμης πιστούς ἐκτρέφων, πόμα τε δικαιοσύνης τούτοις κεράσας. Διὸ τοῦτον εὐφημοῦμεν, ὡς Θεῖον μύστιν Θεοῦ τῆς χάριτος.

* 6. Ἡ ἀνάμνησις τοῦ γεγονότος θαύματος ἐν Κολασσαῖς, ἥτοι ἐν Χώναις, παρὰ τοῦ Ἀρχιστρατήγου Μιχαὴλ.

Κατάλυσις αἴνου καὶ ελαίου.

Ἄπολυτίκιον, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ .

Τῶν οὐρανίων στρατιῶν Ἀρχιστράτηγε, δυσωπῆμέν σε αἰεὶ ἡμεῖς οἱ ἀνάξιοι, ἵνα ταῖς σαῖς δεήσεσι τειχίσῃς ἡμᾶς, σκέπη τῶν πτερυγῶν, τῆς ἀύλου σου δόξης, φρουρῶν ἡμᾶς προσπίπτοντας, ἐκτενῶς καὶ βουώντας· Ἐκ τῶν κινδύνων λύτρωσαι ὑμᾶς, ὡς Ταξιάρχης τῶν ἄνω Δυναμίεων .

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τοὺς ἀσφαλεῖς .

Ο τῇ Τριάδι παρεσῶς ὀλόφωτος, μετὰ πασῶν τῶν οὐρανίων Τάξεων, καὶ τὸ ἔνθεον μελωδῆμα, σὺν αὐταῖς ἀναφωνῶν Μιχαὴλ, καὶ τὴν γῆν θεία νεύσει διερχόμενος, καὶ τέρασι μεγίστοις θαυμαζόμενος, μὴ παύσῃ πρεσβεύων ὑπὲρ πάντων ἡμῶν .

† 7. Προεόρτια τῆς Γεννήσεως τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου· καὶ μνήμη τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Σώζοντος .

Ἦθλησεν ἐν Πομπηϊούπολει τῆς Κιλικίας, ἐπὶ Μαξιμιανοῦ ἡγεμόνος αὐτῆς, τῷ 288 .

Ἄπολυτίκιον Προεόρτιον, Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ .

Εκ τῆς ρίζης Ἰεσσαὶ καὶ ἐξ ὀσφύος τοῦ Δαυὶδ, ἡ θεόπαις Μαριάμ, τίκεται σήμερον ἡμῖν· διὸ καὶ χαίρει ἡ σύμπασα καὶ καινουργεῖται· συγχαίρειτε ὁμοῦ, ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ· Αἰνέσατε αὐτὴν αἱ πατριαὶ τῶν ἐθνῶν· Ἰωακεὶμ εὐφραίνεται, καὶ Ἄννα πανηγυρίζει κραυγαῖζουσα· Ἡ στεῖρα τίκει τὴν Θεοτόκον, καὶ τροφὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν .

Κοντάκιον τῆς Θεοτόκου, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον .

Τῇ σепτῇ Γεννήσει σου ἡ οἰκουμένη, τῷ αὐτῷ Πνεύματι, πεποικιλμένη νοερῶς, ἐν εὐφροσύνῃ κραυγαῖζει σοι· Χαῖρε Παρθένε Χριστιανῶν τὸ καύχημα .

Ἄπολυτίκιον τοῦ Μάρτυρος, Ἦχος δ' .

Ὁ Μάρτυς σου Κύριε, Ὅρα ὀπίσθεν, σελ. 188 .

Κοντάκιον τοῦ αὐτοῦ, Ἦχος β'. Τοὺς ἀσφαλεῖς .

Τὸν ἀληθῆ καὶ θεοφόρον Μάρτυρα, καὶ ἀθλητὴν τῆς εὐσεβείας δόκιμον, συνελθόντες ἀνυμνήσωμεν, μεγαλοφῶνως πάντες σήμερον, Σώζοντα τὸν θεῖον μύστην τῆς χάριτος, ἰάσεων δοτῆρα πλουσιώτατον· πρεσβεύει γὰρ τῷ Θεῷ, ὑπὲρ πάντων ἡμῶν .

✠ 8. Τὸ Γενέθλιον τῆς ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Κατὰ τὴν ἀρχαίαν τῆς Ἐκκλησίας παράδοσιν, ἡ Θεοτόκος ἐγεννήθη ἐξ ἐπαγγελίας περὶ τὸ 16, ἢ 17 ἔτος πρὸ τῆς Χρ. Γεννήσεως, ἐκ στεριευόντων καὶ προβεβηκότων τῆν ἡλικίαν γονέων, τοῦ Ἰωακείμ καὶ τῆς Ἄννης· ὧν ὁ μὲν κατήγετο ἐκ τοῦ βασιλικοῦ γένους τοῦ Δαυὶδ, φυλῆς Ἰούδα· ἡ δὲ Ἄννα ἐκ τῆς ἰσρατικῆς φυλῆς τοῦ Δεὺ, θυγάτηρ Ματθάν τοῦ ἱερέως καὶ Μαρίας τῆς γυναικὸς αὐτοῦ.

Ἀργία, καὶ ἰχθύος Κατάλυσις.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Ἡ Γέννησίς σου Θεοτόκε, χαρὰν ἐμήνυσε πάση τῇ οἴκου μένῃ· ἐκ σοῦ γὰρ ἀνέτειλεν ὁ Ἥλιος τῆς δικαιοσύνης, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν· καὶ λύσας τὴν κατάραν, ἔδωκε τὴν εὐλογίαν· καὶ καταργήσας τὸν θάνατον, ἔδωρήσατο ἡμῖν ζωὴν τὴν αἰώνιον.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'.

Ἰωακείμ καὶ Ἄννα ὀνειδισμῶ ἀτεκνίας, καὶ Ἀδὰμ καὶ Εὐὰ ἐκ τῆς φθορᾶς τοῦ θανάτου, ἠλευθερώθησαν Ἀχραντε ἐν τῇ ἀγίᾳ Γεννήσει σου. Αὐτὴν ἐορτάζει καὶ ὁ λαὸς σε, ἐνοχῆς τῶν πταισμάτων λυτρωθεὶς ἐν τῷ κράζειν σοι· Ἡ Στεῖρα τίπτει τὴν Θεοτόκον, καὶ τροφὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν.

✠ 9. Τῶν ἀγίων καὶ δικαίων Θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης· καὶ τοῦ ἀγίου Μάρτυρος Σεβηριανοῦ.

Ἦθλησεν, ἐπὶ Δικινίου βασιλείως, καὶ Λυσίου δουκὸς ἐν ἔτει 315.

Ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ γίνεται καὶ φθινοπωρινὴ Ἰσημερία.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς καὶ τῶν Ἀγίων,
Ἦχος β'.

Τῶν δικαίων Θεοπατόρων σε Κύριε, τὴν μνήμην ἑορτάζοντες, δι' αὐτῶν σε δυσωποῦμεν· Σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.
Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Εὐφραίνεται νῦν, ἡ Ἄννα τῶν χειρώσεως, λυθεῖσα δεσμῶν, καὶ τρέφει τὴν Πανάχραντον, συγκαλοῦσα ἅπαντας, ἀνυμνῆσαι τὸν δωρησάμενον ἐκ τῆς νηδύος αὐτῆς τοῖς βροτοῖς, τὴν μόνην Μητέρα τὴν ἀπείρανδρον.

✠ 10. Τῶν ἁγίων Μαρτύρων Μηνωδώρας, Μητροδώρας, καὶ Νυμφωδώρας.

Ἦσαν ἐκ Βιθυνίας, ἀδελφαὶ κατὰ σάρκα, ἐπὶ Μαξιμιανοῦ τῷ 304 ἔτει ἀθλήσασαι.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς· Κοντάκιον τῶν Ἀγίων,
Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Υπὲρ Τριάδος καρτερῶς ἐναθλοῦσαι, τὸν πολυμήχανον· ἐχθρὸν ἐτροπώσασθε, ἀδελφικῶς συνδούμεναι τῷ πνεύματι· ὅθεν εἰσωκίσθητε, σὺν ταῖς πέντε Παρθένοις, εἰς τὸν ἐπεράνιον, Ἀθληφόροι νυμφῶνα· καὶ σὺν Ἀγγέλοις τῷ Παμβασιλεῖ, ἐν εὐφροσύνῃ ἀπαύστως παρίστασθε.

✠ 11. Τῆς ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Θεοδώρας τῆς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ.

Ἐπῆρχεν ἐπὶ τῆς βασιλείας Ζήνωνος ἐν ἔτει 472. μετονομασθεῖσα δὲ Θεόδωρος, καὶ ἀνδρικῶς ἐνδυσαμένη, ἐζήσεν ἐν μοναστηρίῳ ἀνδρῶν, ἄγνωστος ἕως τέλους.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς καὶ τῆς Ἀγίας, Ἦχος πλ. δ'.

Ε'ν σοὶ Μητερ ἀκριβῶς διεσώθη τὸ κατ' εἰκόνα· λαβοῦσα γὰρ τὸν σταυρὸν, ἠκολούθησας τῷ Χριστῷ, καὶ πράττουσα ἐδίδασκες, ὑπερορᾶν μὲν σαρκὸς, παρέρχεται γὰρ· ἐπιμελεῖσθαι δὲ ψυχῆς, πράγματος ἀθανάτου· διὸ καὶ μετὰ Ἀγγέλων συναγάζεται, ὁσία Θεοδώρα τὸ πνευμάσου.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τὸ σῶμα τὸ σὸν, νηστείας κατατήξασα, ἀγρύπνοις εὐχαῖς, τὸν Κτίστην καθικέτευσας, τοῦ λαβεῖν συγχώρη-

σιν, τὴν τελείαν τῆς ἀμαρτίας σου· ἦν καὶ ἔλαβες ἀληθῶς, ὁδὸν μετανοίας ὑποδείξασα.

✠ 12. Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἀυτονόμου.

Ἐπίσκοπος ἦν κατὰ τὴν Ἰταλίαν· ἤθλησεν ἐπὶ Διοκλητιανοῦ τῷ 298.

Ἡ τοῦτου Ἀκολουθία ψάλλεται εἰς τὰς 11, διὰ τὸ ἀποδίδοσθαι σήμερον τὴν Ἐορτὴν τῆς Θεοτόκου.

Κοντάκιον τοῦ Ἁγίου, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τὰ θεῖα σοφὲ, σεμνῶς ἐμυσαγωγώγησας, θυσία δεκτὴ, ἐγένε παμμακάριστε· τοῦ Χριστοῦ γὰρ ἔπιες, τὸ ποτήριον Μάρτυς Ἀυτόνομε· καὶ αὐτῷ νυνὶ παρεστῶς, πρεσβεύεις ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

✠ 13. Τὰ Ἐγκαίνια τοῦ Ναοῦ τῆς ἀγίας τοῦ Χριστοῦ καὶ Θεοῦ ἡμῶν Ἀναστάσεως· καὶ Προεόρτια τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ· καὶ μνήμη τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Κορνηλίου τοῦ Ἐκατοντάρχου.

Ὁ μὲν Ναός ἐστίν, ὁ ὑπὸ πάντων τῶν πιστῶν διαφερόντως τιμώμενος Ναός τοῦ ἁγίου Τάφου, ὃν ὁ Μ. Κωνσταντῖνος ἀνήγειρεν ἐπὶ τὸν τόπον τοῦ Γολγοθᾶ, ἐνθα ὁ τοῦ κόσμου Σωτὴρ ἐσταυρώθη καὶ ἐτάφη. Ὑπῆρχε δὲ πρὸ πολλοῦ ὁ τόπος οὗτος συγκεχωμένος ἐπίτηδες ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων καὶ ἐθνικῶν· ἐπὶ δὲ Ἀδριανοῦ τοῦ Αἰλίου καὶ εἰδωλείου τῆς Ἀφροδίτης ἐκτίσθη ἐπ' αὐτοῦ, πρὸς περικοσίταν τοῦ ἱεροῦ τόπου βεβήλωσιν, καὶ παντελῆ αὐτοῦ λήθην. Ἐκεῖ ἐκρύπτετο καὶ ὁ τίμιος Σταυρός· ἀλλ' ἀνασκευῆς γενομένης κατὰ τὴν τοῦ εὐσεβοῦς Βασιλέως ἐπιταγὴν, εὐρέθησαν ὁμοῦ τοῦ σωτηρίου πάθους τὰ σύμβολα. Ἐπ' αὐτὸν οὖν τὸν τόπον ὑποδομηθὴ ὁ ἐπ' ὀνόματι τῆς ζωοφόρου Ἀναστάσεως Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν μέγιστος καὶ περικαλλῆς Ναός δι' ἐπιστασίας τῆς μακαρίας Ἐλένης, Δρακιλιανοῦ τοῦ τῆς Παλαιστίνης ἐπάρχου, καὶ Μακαρίου τοῦ τότε τῶν Ἱεροσολύμων Πατριάρχου, ὃς τις καὶ τὸν τίμιον Σταυρὸν ὕψωσε (Σεπτεμ. 14), καὶ τὰ Ἐγκαίνια τοῦ Ναοῦ τοῦτου ἐποίησε περὶ τὸ 330 ἔτος.

Ὁ δὲ Κορνήλιος ἦν Ῥωμαῖος τὸ γένος, ἐθνικὸς τὴν θρησκείαν, Ἐκατόνταρχος τὸ ἀξίωμα, κάτοικος τῆς ἐν Παλαιστίνῃ Καισαρείας, ἀνὴρ εὐσεβῆς καὶ θεοφροβούμενος, ποιῶν ἐλεημοσύνας πολλὰς εἰς τὸν λαόν, καὶ διαπαντός τοῦ Θεοῦ δέσμιος. Κατὰ δὲ τὸ 41 ἔτος ἰδὼν ὄπτασίαν ἀγγελικὴν, ἀποστείλας ἐκάλεσεν ἐκ τῆς Ἰόππης Πέτρον τὸν Ἀπόστολον, ὑφ' οὗ κατηχηθεὶς τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν, καὶ πανοικί βαπτισθεὶς, ἐγένετο ἀπαρχὴ τῆς τῶν ἐθνικῶν κλήσεως. Λίγεται δὲ ὅτι μετὰ ταῦτα προεχειρίσθη καὶ ἐπίσκοπος, κατὰ τινὰς μὲν, αὐτῆς τῆς Καισαρείας, κατ' ἄλλους δὲ τῆς Σκήψεως οὐ μακρὰν τῆς Τρωάδος, καὶ ὅτι ἐτελεύτησε μαρτυρικῶς.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον τῶν Ἐγκαίνιων, Ἦχος δ'.

Ως τοῦ ἄνω στερεώματος τὴν εὐπρέπειαν, καὶ τὴν κάτω συναπέδειξας ὠραιότητα, τοῦ ἁγίου σκηνώματος τῆς δόξης σου Κύριε. Στερέωσον αὐτὸ εἰς αἰῶνα αἰῶνος, καὶ πρόσ-

δεξαι ἡμῶν, ταῖς ἐν αὐτῷ ἀπαύστως προσαγομένας σοι δεήσεις διὰ τῆς Θεοτόκου, ἢ πάντων ζωῆ καὶ ἀνάστασις.

Ἔτερον τοῦ Σταυροῦ, ἦχος β΄.

Τὸν ζωποιοὺν Σταυρὸν τῆς σῆς ἀγαθότητος, ὃν ἔδωρήσω ἡμῖν τοῖς ἀναξίοις Κύριε, σοὶ προσάγομεν εἰς πρεσβείαν. Σῶζε τοὺς Βασιλεῖς καὶ τὴν Πόλιν σου, ἱκετεύοντας διὰ τῆς Θεοτόκου, μόνε φιλάνθρωπε :

Κοντάκι. τῶν Ἐγκαινίων, ἦχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Οὐρανὸς πολύφωτος ἢ Ἐκκλησία, ἀνεδείχθη ἅπαντας, φωταγωγοῦσα τοὺς πιστοὺς· ἐν ᾧ ἐστῶτες κραυγάζομεν· Τοῦτον τὸν Οἶκον στερέωσον Κύριε.

Τοῦ Ἁγίου, ὁμοιον.

Αἴπαρχὴν ἀγίαν σε ἢ Ἐκκλησία, ἐξ ἐθνῶν ἐδέξατο, καταφωτίζουσαν αὐτήν, ταῖς ἐναρέτοις σου πράξεσιν, ἱερομύστα θεόφρον Κορνήλιε.

* 14. Ἡ παγκόσμιος Ὑψωσις τοῦ τιμίου καὶ ζωποιοῦ Σταυροῦ.

Τούτον ζητήσασα ἐν Ἱερουσαλὴμ ἡ μακαρία Ἑλένη, μήτηρ Κωνσταντίνου τοῦ Μεγάλου, εὔρε κεκρυμμένον ἐν γῆ περὶ τὸ 325 ἔτος· εἶτα ὑψωθέντα ἐπ' ἀμβωνος ὑπὸ τοῦ τότε Ἱεροσολύμων πατριάρχου Μακαρίου, ἰδὼν αὐτὸν ὁ λαὸς ἐδόξατο τὸ, Κύριε ἐλέησον. Ἰστέον δὲ ὅτι, μετὰ τὴν εὑρεσιν ταύτην τοῦ τιμίου Σταυροῦ, μέρος μὲν αὐτοῦ ἠνέχθη τότε εἰς Κωνσταντινούπολιν, χάριν εὐλογίας· τὸ δὲ λοιπὸν, καταλειφθὲν ἐν Ἱεροσολύμοις, διέμεινεν ἐκεῖ μέχρι τοῦ 614 ἔτους· ὅτε, λεηλατήσαντες τὴν Παλαιστίνην οἱ Πέρσαι, ἀπήγαγον αὐτὸ εἰς τὴν ἑαυτῶν πατρίδα (Ἰαν. 29). Ἄσπερον δὲ, τὸ 628 ἔτος, ἐκστρατεύσας κατ' αὐτῶν ὁ Ἡράκλειος, ἀνέλαβε πάλιν τὸν τίμιον Σταυρὸν, καὶ ἐκόμισεν αὐτὸν εἰς Κωνσταντινούπολιν.

Ἀργία καὶ Νηστεία, ἐν ἧ ἂν ἡμέρᾳ τύχη.

Ἀπολυτίκιον, ἦχος α΄.

Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς Βασιλεῦσι κατὰ βαρβάρων δωρούμενος, καὶ τὸ σὸν φυλάττων διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Κοντάκιον, ἦχος δ΄. Ἀυτόμελον.

Οὕψωθεῖς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμήσασθ δώρησαι, Χριστὲ ὁ Θεός· εὐφρανὸν ἐν τῇ δυνάμει σου τοὺς πιστοὺς Βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς κατὰ τῶν πολεμίων· τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σὴν, ὄπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

* 15. Τῷ ἁγίου Μάρτυρος Νικήτα.

Ἦθλησεν ἐπὶ Ἀθηναρίχου ἀρχοντος Γόθων, τῶν πέραν τοῦ Ἰστρου ποταμοῦ, ἐν ἔτει 330, ἐν τοῖς χρόνοις Κωνσταντίνου τοῦ Μεγάλου.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς καὶ τοῦ Ἁγίου, Ἦχος δ'.

Ὁ Μάρτυς σου Κύριε. Ὅρα ὀπίσθεν, σελ. 188.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τῆς πλάνης τεμῶν, τὸ κράτος τῆ ἐνστάσει σου, καὶ νίκης λαβῶν, τὸ στέφος ἐν τοῖς ἄθλοις σου, τοῖς Ἀγγέλοις ἐνδοξε, συναγάλλη Νικήτα φερώνυμε, σὺν αὐτοῖς Χριστῷ τῷ Θεῷ, πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

* 16. Τῆς ἁγίας Μεγαλομάρτ. Εὐφημίας τῆς πανευφήμου.

Αὕτη ὑπῆρχεν ἐκ Χαλκηδόνος, ἐν παρθενίᾳ τὸν βίον διαγούσα, ἐν τοῖς χρόνοις Διοκλητιανοῦ, ὑφ' οὗ καὶ τὸν μαρτυρικόν, ὑπέστη θάνατον τῷ 303, ἢ κατ' ἄλλους 307 ἔτει. Τὸ ἱερόν αὐτῆς λειψάνον σώζεται ἐν τῷ τῆς Κωνσταντινουπόλεως Πατριαρχείῳ.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς καὶ τῆς Ἁγίας, Ἦχος δ'.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Η ἀμνάς σου Ἰησοῦ, κραζεῖ, μεγάλη τῇ φωνῇ· Σὲ Νυμφίε μου ποθῶ, καὶ σὲ ζητοῦσα ἀθλῶ, καὶ συσταυροῦμαι καὶ συνθάπτομαι τῷ βαπτισμῷ σου· καὶ πάσχω διὰ σέ, ὡς βασιλεύσω σὺν σοί, καὶ θνήσκω ὑπὲρ σοῦ, ἵνα καὶ ζήσω ἐν σοί· ἀλλ' ὡς θυσίαν ἄμωμον προσδέχου τὴν μετὰ πόθου τυθεῖσάν σου. Αὐτῆς πρεσβείαις, ὡς ἐλεήμων, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Εν τῇ ἀθλήσει σου καλῶς ἠγωνίσω, καὶ μετὰ θάνατον ἡμᾶς ἀγιάζεις, ταῖς τῶν ἱαμάτων βλύσεισι Πανεύφημοι ὄθεν σου τὴν κοίμησιν, τὴν ἁγίαν τιμῶμεν, πίστει παριστάμενοι, τῷ σεπτῷ σου λειψάνῳ, ἵνα ῥυσθῶμεν νόσων ψυχικῶν, καὶ τῶν θαυματίων τὴν χάριν ἀντλήσωμεν.

* 17. Τῆς ἁγίας Μάρτυρος Σοφίας, καὶ τῶν τριῶν αὐτῆς θυγατέρων, Πίστews, Ἐλπίδος, καὶ Ἀγάπης.

Αὗται ἐξ Ἰταλίας ὑπάρχουσαι, ἠθλήσαν περὶ τὸ 126 ἔτος ἐπ' Ἀδριανῶ.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς· Κοντάκιον τῶν Ἁγίων,

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Σοφίας τῆς σεμνῆς, ἱερώτατοι κλάδοι, ἡ Πίστις καὶ Ἐλπὶς, καὶ Ἀγάπη δειχθεῖσαι, σοφίαν ἀπεμώραναν, τῶν

Ἑλλήνων ἐν χάριτι· καὶ ἀθλήσασαι, καὶ νικηφόροι φανεῖσαι
στέφος ἀφθαρτον, παρὰ τοῦ πάντων Δεσπότη, Χριστοῦ ἀ-
νεδήσαντο .

✠ 18. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Εὐμενίου, ἐπισκόπου Γορ-
τύνης, τοῦ Θαυματουργοῦ .

● Ἀπολυτίκιον καὶ Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς .

✠ 19. Τῶν ἁγίων Μαρτύρων Τροφίμου, Σαββατίου, καὶ
Δορυμέδοντος .

Ἦθλησαν ἐπὶ τῆς βασιλείας Πρώτου περὶ τὸ 278 ἔτος .

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς . Κοντάκιον τῶν Ἀγίων,

Ἦχος δ' . Ἐπεφάνης σήμερον .

Ποταμὸς πληρούμενος, τῶν χαρισμάτων, τοῦ ἁγίου Πνεύ-
ματος, ἀποδειχθέντες Ἀθληταί, τὴν οἰκουμένην ἀρδεύε-
τε, ταῖς τῶν θανάτων καλαῖς ἀναβλύσεσιν .

✠ 20. Τοῦ ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Εὐσταθίου, καὶ Θεοπι-
στης τῆς συμβίου αὐτοῦ, καὶ τῶν δύο υἱῶν αὐτῶν, Ἀγαπίου
καὶ Θεοπίστου .

Ἦθλησαν ἐπὶ Ἀδριανοῦ περὶ τὸ 126 ἔτος .

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου .

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς καὶ τῶν Ἀγίων, Ἦχος δ' .

Ταχὺ πρόκατάλαβε .

Οὶ Μάρτυρές σου Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτῶν, στεφάνους
ἐκομίσαντο τῆς ἀφθαρσίας, ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν·
σχόντες γὰρ τὴν ἰσχύν σου, τοὺς τυράννους καθεῖλον· ἔθραυ-
σαν καὶ δαιμόνων, τὰ ἀνίσχυρα θράση . Αὐτῶν ταῖς ἰκεσίαις
Χριστέ ὁ Θεός, σῶσον ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν .

Κοντάκιον, Ἦχος β' . Τα ἄνω ζητῶν .

Τὰ πάθη Χριστοῦ, πάμμᾶκαρ μιμησάμενος, καὶ τούτῃ πινὼν,
προθύμως τὸ ποτήριον, κοινωνὸς Εὐστάθιε, καὶ τῆς δό-
ξης, σύγκληρος γέγονας, παρ' αὐτοῦ τοῦ πάντων Θεοῦ, λαμ-
βάνων ἐξ ὕψους θείαν δύναμιν .

✠ 21. Τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Κοδράτου τοῦ ἐν Μαγνησίᾳ·
καὶ τοῦ ἁγίου Προφήτου Ἰωνᾶ .

Ὁ μὲν Κοδράτος ἐχηρμάτισε τῶν Ἀποστόλων μαθητῆς· καὶ γενόμενος Ἀθη-

ὡν ἐπίσκοπος, ἤθλησεν ἐπὶ Ἀδριανῷ τῷ 117 ἔτει, κατὰ τὸν Συναξαριστὴν κατ' ἄλλου δὲ, πολλῶ ὕστερον ἐπὶ Αὐρηλίου. Ὁ δὲ Ἰωνάς ἦν υἱὸς Ἀμαθί, ἐκ πόλεως Γεθοφὲρ, ἢ Γεδ-Ὀφὲρ (Γ'. Βασ. ΙΑ'. 25), φυλῆς Ζαβουλῶν, προφητεύσας περὶ τὸ 838-840 πρὸ Χριστοῦ. Εἰς τῷτον προσέταξεν ὁ Θεὸς ἵνα ἀπέλθῃ εἰς Νινευί τὴν τῶν Ἀσσυρίων μητρόπολιν, καὶ κηρύξῃ τὴν ἐντὸς ὀλίγου καταστροφὴν αὐτῆς διὰ τὰς τῶν πολιτῶν ἀμαρτίας· ὁ δὲ, παρακῦσας τῷ Δεῖσι προσταγματος, ἐμβὰς εἰς πλοῖον, ἀπῆρχετο ἄλλου. Ἡ αἰφνίδιος καὶ φοδερὰ ταραχὴ τῆς θαλάσσης, καὶ ἡ φανέρωσις τῆς παρακοῆς τοῦ Ἰωνᾶ, ἠνάγκασε τοὺς ναύτας, ἵνα ρίψωσιν αὐτὸν εἰς τὴν θάλασσαν. Κῆτος μέγα, ἔτοιμον εὐθύς, κατὰ Δεῖαν πρόνοιαν, κατέπιεν αὐτόν. Τρία ἡμερονύκτια εὐρισκόμενος εἰς τὴν κοιλίαν αὐτοῦ, προσήχθετο, λέγων τὴν Σ'. τῆς Στιχολογίας Ὡδὴν· Ἐβόησα ἐν ὕλῃ ψεῖ με πρὸς Κύριον τὸν Θεόν μου, κτλ. Τὸ κῆτος ἐξέρασεν αὐτὸν ἔπειτα εἰς τὴν ξηρὰν, καὶ πάλιν ἡ προτέρα προσταγὴ τοῦ Θεοῦ ἐπὶ αὐτόν. Ὅθεν ἀπελθὼν ἐκήρυττε, λέγων· Ἐτι τρεῖς ἡμέραι, καὶ Νινευί κατασραφήσεται. Ἐτρόμαξεν ἐκ τούτου ὁ λαός· μετενόησαν πάντες· ἐνήστεισαν μεγάλοι, μικροί, βρέφη θηλάζοντα, καὶ αὐτὰ ἔτι τὰ κτήνη· καὶ οὕτω τὸν Θεὸν ἐξελείωσαντες, ἀπέφυγον αὐτοῦ τὴν ὀργήν. — Ἡ προφητεία τοῦ Ἰωνᾶ, εἰς 4 κεφάλαια διηρημένη, τάττεται πέμπτη τῶν ΙΒ'. Ἐλασσόνων Προφητῶν. Ἡ δὲ τριήμερος αὐτοῦ διαμονὴ ἐν τῇ κοιλίᾳ τοῦ κήτους εἰκόνιζε τὴν τριήμερον ταφὴν, καὶ ζωηφόρον τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν ἀνάστασιν (Ματ. ΙΒ'. 39-40).

Ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀποδίδεται ἡ Ἑορτὴ τοῦ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, καὶ ψάλλονται πάντα τὰ αὐτῆς· ἡ δὲ Ἀκολουθία τοῦ Ἀποστόλου ψάλλεται τῇ 22.

✠ 22. Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Φωκᾶ, ἐπισκόπου Σινώπης.

Ἦθλησεν ἐπὶ Τραϊανοῦ Βασιλέως ἐν ἔτει 102.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀποστόλου, Ἦχος γ'.

Α'πόστολε ἅγιε Κοδράτε, πρέσβευε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα πταισμάτων ἄφεςιν, παράσχη ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ τοῦ Ἱερομάρτυρος, Ἦχος δ'.

Καὶ τρόπων μέτοχος. Ὅρα σελ. 188.

Κοντάκιον τοῦ Ἀποστόλου, Ἦχος πλ. δ'.

Ὡς ἀπαρχαῖς τῆς φύσεως.

Ω'ς ἱεράρχην τίμιον, καὶ ἀθλητὴν στερρότατον, ἢ οἰκνέμενην, πρόσαιγε σοὶ Κύριε, Κοδράτον τὸν Ἀπόστολον· καὶ τοῖς ὕμνοις γεραίρει τὴν σεπτὴν αὐτοῦ μνήμην, αἰτούσα πάντοτε πταισμάτων ἄφεςιν, δι' αὐτοῦ δωρηθῆναι, τοῖς μελπουσι τοῦτον εὐσπλαγχνε.

✠ 23. Ἡ Σύλληψις τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου Προφήτου, Προδρόμου, καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου.

Αὕτη ἐγένετο 15 μῆνας πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως, μετὰ τὴν ἀγγελικὴν ὁπτασίαν, ἣν εἶδεν ἐν τῷ ναῷ τοῦ Κυρίου Ζαχαρίας ὁ τοῦ Προδρόμου πατήρ, ἱερατεῶν ἐν τῇ τάξει τῆς ἐφημερίας αὐτοῦ, κατὰ τὴν ἑορτὴν τῆς Σκηνοπηγίας (Δ'. τῆς Μεσοπέντ.), ὡς ἡ παράδοσις μαρτυρεῖ. Εἰς τὴν ἑκτασίαν ταύτην ὁ μὲν φανεῖς Ἄγγελος Πατριεὶλ εἶπε πρὸς τὸν Ζαχαριαν· Εἰσηκῶσθη ἡ δέησίς

σου, καὶ ἡ γυνή σου Ἐλισάβετ γεννήσει υἱόν σοι, καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰωάννην. Ὁ δὲ Ζαχαρίας, γινώσκων τῆς Ἐλισάβετ τὴν στειρώσιν, καὶ ὅτι ἦσαν ἀμφότεροι γέροντες τὴν ἡλικίαν, οὐκ ἐπίστευσεν εἰς τοῦ Ἀγγέλου τοὺς λόγους· διὸ κατεδικάσθη ὑπ' αὐτοῦ, ἵνα μείνη σιωπῶν καὶ ἄφωνος, ἕως οὗ πληρωθῶσιν οἱ λόγοι οὗτοι εἰς τὸν καιρὸν αὐτῶν, ὅπερ καὶ ἐγένετο (Λουκ. Α'. 7-24, καὶ Ἰουν. 24).

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε,

Η πρώην οὐ τίκτουσα στεῖρα εὐφράνθητι· Ἰδοὺ γὰρ συνέλαβες Ἠλίθ λύχνον σαφῶς, φωτίζειν τὸν μέλλοντα, πᾶσαν τὴν οἰκουμένην, ἀβλεψία νοσοῦσαν. Χόρευε Ζαχαρία, ἐκβοῶν παρρησία· Προφήτης τοῦ Ὑψίστου ἐστίν, ὁ μέλλων τίκτεσθαι.

Κοντάκιον, Ἦχος α'. Χορὸς ἀγγελικός.

Εὐφραίνεται λαμπρῶς, Ζαχαρίας ὁ μέγας, καὶ ἡ πανευκλεὴς, Ἐλισάβετ ἡ σύζυξ, ἀξίως συλλαμβάνουσα, Ἰωάννην τὸν Πράδρομον, ὃν Ἀρχάγγελος, εὐηγγελίσατο χαίρων, καὶ οἱ ἄνθρωποι, ἀξιοχρέως τιμῶμεν, ὡς μύσθη τῆς χάριτος.

✠ 24. Τῆς ἀγίας Πρωτομάρτυρος, καὶ ἰσαποστόλου Θέκλης.

Αὕτη ὑπῆρχεν ἐκ πόλεως Ἰκονίου· ἐτῶν 18 οὔσα, ἐδιδάχθη τὴν πίστιν ὑπὸ τοῦ Ἀποστόλου Παύλου, ᾧ καὶ ἠκολούθησε· κηρύξασα δὲ τὸν Χριστὸν ἐν διαφόροις πόλεσι, καὶ πολλὰ παθοῦσα, ἐτελεύτησεν ἐν τῇ ἰδίᾳ πατρίδι, ζήσασα ἐτη 90.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Ἡ ἀμνάς σου Ἰησοῦ· Ὁρα ὀπισθεν, σελ. 196.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Τῆς παρθενίας τῷ κάλλει ἐξέλαμψας, καὶ μαρτυρίου στεφάνῳ κεκόσμησαι, ἀποστολὴν πιστεῦν Παρθένε ὡς ἔνδοξος· καὶ τοῦ πυρὸς μὲν τὴν φλόγα εἰς δρόσον μετέβαλες, τοῦ ταύρου δὲ τὸν θυμὸν προσευχῆ σου ἡμέρωσας, ᾧ Πρωτόαθλε.

✠ 25. Τῆς ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Εὐφροσύνης.

Αὕτη ὑπῆρχεν ἐπὶ Θεοδοσίου τοῦ μικροῦ ἐν ἔτει 410, συγάτηρ Παφνουτίου· λαβοῦσα δὲ αὐτὸν, καὶ Σμάρραδος μετονομασθεῖσα, εἰσήλθεν ὡς εὐνοῦχος βασιλικός, ἐν ἀνδρικῷ σχήματι, εἰς μοναστήριον ἀνδρῶν, ἕθα ἔζησεν ἀγνωστος 38 ἐτη.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Εἴ σοι Μητερ ἀκριβῶς διεσώθη τὸ κατ' εἰκόνα· λαβοῦσα γὰρ τὸν Σταυρὸν, ἠκολούθησας τῷ Χριστῷ, καὶ πρῶτ-

τουσα ἐδίδασκες, ὑπερορᾶν μὲν σαρκὸς, παρέρχεται γάρ· ἐπιμελεῖσθαι δὲ ψυχῆς, πράγματος ἀθανάτου· διὸ καὶ μετὰ Ἀγγέλων συναγάζεται, ὅσια Εὐφροσύνη τὸ πνεῦμά σου.

Κοντάκιον, ᾠχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τῆς ἄνω ζωῆς, ποθοῦσα ἐπιτεύξασθαι, τὴν κάτω τρυφήν, σπουδαίως καταλέλοιπας, καὶ σαυτὴν κατέμιξας, ἀναμέσον ἀνδρῶν Παναοίδιμε· διὰ Χριστὸν γάρ τὸν Νυμφίον σε, μνηστῆρος προσκαίρου κατεφρόνησας.

✠ 26. Ἡ Μετάστασις τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου.

Οὗτος ἦν ἐν Βηθσαϊδᾷ τῆς Γαλιλαίας, υἱὸς Ζεβεδαίου καὶ Σαλώμης, ἀδελφὸς Ἰακώβου τοῦ Μεγάλου, ἀλιεὺς πρότερον τὴν τέχνην· εἶτα Ἀπόστολος τοῦ Χριστοῦ, καὶ Μαθητῆς ἠγαπημένος καὶ ἐπιστήθιος, καὶ μόνος τῶν ἄλλων Μαθητῶν ἀκολουθήσας αὐτῷ ἕως ἐπὶ τοῦ Σταυροῦ, ὅτε καὶ τὴν Παρθένον ἐνεπιστεύθη, ὡς ἄλλος υἱὸς αὐτῆς, καὶ τοῦ διδασκάλου Ἰησοῦ αὐτάδελφος. Μετὰ ταῦτα ἐκηρυξεν αὐτὸν εἰς πᾶσαν τὴν Ἀσίαν, καὶ ἐξαιρέτως εἰς Ἔφεσον. Κινηθέντος τοῦ δευτέρου κατὰ τῶν Χριστιανῶν διωγμοῦ ὑπὸ Δομιτιανοῦ τῷ 96 ἔτει, ἤχθη δέσμος ἐξ Ἀσίας εἰς Ρώμην, κακεῖ ἐβλήθη εἰς λέβητα πλήρη ζέοντος ἐλαίου. Ἐξαχθεὶς ἐκείθεν ἀδραβῆς, ἐξωρίσθη εἰς τὴν νῆσον Πάτμον, ἔνθα συνέγραψε καὶ τὴν Ἀποκάλυψιν. Ἐπανελθὼν εἰς Ἔφεσον μετὰ τὸν θάνατον τοῦ τυράννου, συνέγραψεν, ἔσχατος τῶν λοιπῶν Εὐαγγελιστῶν, τὸ κατ' αὐτὸν Εὐαγγέλιον, καὶ τὰς τρεῖς αὐτοῦ Καθολικὰς ἐπιστολάς· καὶ ζήσας τὰ πάντα ἔτη περὶ τὰ 95, ἐκοιμήθη ἐν εἰρήνῃ ἐπὶ Τραϊανοῦ τῷ 100 ἔτει. Ἐπωνομάσθη Θεολόγος, διότι ἐθεολόγησεν ὑψηλῶς τὴν ἀνεκφραστον τοῦ Θεοῦ καὶ Λόγου τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρός αἰώνιον γέννησιν· δι' ἣν αἰτίαν καὶ ἐν τῇ εἰκόνι αὐτοῦ ζωγραφεῖται μορφή Ἄετοῦ, ἐνὸς τῶν τεσσαράκοντα συμβολικῶν ζώων, ἃ εἶδεν ὁ Προφήτης Ἰεζεκιήλ (Α'. 10).

Ἄργια, καὶ Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον, ᾠχος β'.

Α'πόστολε Χριστῷ τῷ Θεῷ ἠγαπημένε, ἐπιτάχυνον ῥῦσαι λαὸν ἀναπολόγητον· δέχεταιί σε προσπίπτοντα, ὃ ἐπιπεσόντα τῷ στήθει καταδεξάμενος· ὃν ἰκέτευε Θεολόγε, καὶ ἐπίμονον νέφος ἐθνῶν διασκεδάσαι, αἰτούμενος ἡμῖν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Κοντάκιον, ᾠχος β'. Αὐτόμελον.

Τὰ μεγαλεῖά σε Παρθένε, τίς διηγῆσεται; βρῦεις γὰρ θαύματα, καὶ πηγάζεις ἰάματα, καὶ πρεσβεύεις ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, ὡς Θεολόγος καὶ φίλος Χριστοῦ.

✠ 27. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Καλλιστρήτου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ ἁγίων τεσσαράκοντα ἑννέα Μαρτύρων.

Ἦθλησαν ἐπὶ τῆς βασιλείας Διοκλητιανοῦ ἐν ἔτει 288.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε. Ὁρα σελ. 197.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Πάντα ὑμᾶς σήμερον, ἡ Ἐκκλησία, συντιμῶσα Ἅγιοι, ἀνευφημεῖ πνευματικῶς, ὡς ὑπὲρ ταύτης ἀθλήσαντας, Μάρτυρες θεῖοι, καλλίνικοι πάνσοφοι.

✠ 28. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ ὁμολογητοῦ Χαρίτωνος· καὶ τοῦ ἁγίου Προφήτου Βαρούχ.

Ὁ μὲν Χαρίτων, ἦν ἐκ τῆς πόλεως Ἰκονίου, ἐν τοῖς χρόνοις Αὐρήλιανου, περὶ τὰ 274. Ὁ δὲ Βαρούχ ὑπῆρχεν υἱὸς Νηρίου, μαθητῆς καὶ γραφεὺς Ἱερεμίου τοῦ Προφήτου (ΑΣ. 4)· συνέγραψε τὴν εἰς πέντε κεφάλαια σωζομένην αὐτοῦ προφητείαν, τῷ πέμπτῳ ἔτει τῆς ἐπὶ Σεδεκίου ἐν Βαβυλῶνι αἰχμαλωσίας τῶν Ἰουδαίων, 583 πρὸ Χριστοῦ. Ἡ εἰς τὸν Ἑσπερινὸν τῶν Χριστουγέννων ἀναγνωσχομένη προφητικὴ περικοπὴ, ἐκ ὀνόματι τοῦ Ἱερεμίου, ἐκ τῆς προφητείας τοῦ Βαρούχ τούτου ἐστίν, ἀρχομένη ἀπὸ τοῦ 35 εἰσαφίου τοῦ Γ'. Κεφαλαίου, καὶ περατουμένη εἰς τὸ 4 τοῦ Δ'.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ὀσίου, Ἦχος πλ. δ'.

Ταῖς τῶν δακρῦν σου ῥοαῖς, τῆς ἐρήμου τὸ ἄγονον ἐγεώργησας, καὶ τοῖς ἐκ βάθους στεναγμοῖς, εἰς ἑκατὸν τοὺς πόνους ἐκαρποφόρησας· καὶ γέγονας φωστήρ, τῇ οἰκουμένῃ λάμπων τοῖς θαύμασι, Χαρίτων πατὴρ ἡμῶν ὅσιε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι ταῖς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὴν ἐν πρεσβείαις ἀκείμητον.

Κατατρυφήσας θεόφρον τῆς ἐγκρατείας, καὶ τῆς σαρκός σου ταῖς ὀρέξεις χαλινώσας, ὥφθης τῇ πίστει αὐξανόμενος· καὶ ὡς ζωῆς ἐν μέσῳ, ξύλον Ἐδέμ ἐξήνθησας, Χαρίτων παμμακάρ ἱερώτατε.

✠ 29. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Κυριακοῦ τοῦ Ἀναχωρητῆ.

Ἐγεννήθη ἐν Κορίνθῳ περὶ τὰ 300· ἤσκησεν ἐν Παλαιστίνῃ ὑπὸ τὸν Μίγαν Εὐθύμιον· ἐξῆσεν 107 ἔτη· ἀπέθανε τῷ 408.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Τῆς ἐρήμης πολίτης καὶ ἐν σώματι ἄγγελος, καὶ θαυματουργὸς ἀνεδείχθης, θεοφόρε Πατὴρ ἡμῶν Κυριακέ· νηστεία, ἀγρυπνία, προσευχῇ, ἐράνια χαρίσματα λαβὼν, θεραπεύεις τοὺς νοσοῦντας, καὶ ταῖς ψυχὰς τῶν πίστει προστρεχόντων σοι. Δόξα τῷ δεδωκότι σοι ἰσχύν· δόξα τῷ σέ στεφανώσαντι· δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ πᾶσιν ἰάματα.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'. Τῆ ὑπερμάχῳ.

Ως ὑπερμάχῳ κραταιῷ καὶ ἀντιλήπτορι, ἡ σέ τιμῶσα ἱεραὶ
Λαύρα ἐκάστοτε, ἐορτάζει τὰ μνημόσυνα ἐτησίως· Ἄλλ' ὡς
ἔχων παρρησίαν πρὸς τὸν Κύριον, ἐξ ἐχθρῶν ἐπεμβαινόντων
ἡμᾶς φρούρησον, ἵνα κράζωμεν· Χαίροις Πάτερ τρισόλβιε.

✠ 30. Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Γρηγορίου, ἐπισκόπου τῆς
Μεγάλης Ἀρμενίας.

Οὗτος ἦν υἱὸς Ἀνάκ, Πάρθου τὸ γένος· ἐγεννήθη περὶ τὸ 240 ἔτος· ἐδιδάχθη
τὴν εἰς Χριστοῦ πίστιν ἐν Καισαρείᾳ τῆς Καππαδοκίας· ἐχειροτονήθη ἐπίσκοπος
ὑπὸ Δεοντίου Ἀρχιεπισκόπου Καισαρείας· ὑπέμεινε πολλὰς βασάνους παρὰ Τηρι-
δάτου, τοῦ τῆς Ἀρμενίας ἄρχοντος ἐπέστρεψε μυριάδας Ἀρμενίων εἰς τὴν εὐσέ-
βειαν, καὶ αὐτὸν τὸν Τηριδάτην· ἐτελεύτησεν ἀσκητικῶς περὶ τὸ 325 ἔτος.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Καὶ τρόπων μέτοχος. Ὅρα ὄπισθεν, σελ. 188.

Κοντάκιον, Ἦχος β'.

Τὸν εὐκλεῆ καὶ ἱεράρχην ἅπαντες, ὡς ἀθλητὴν τῆς ἀλη-
θείας σήμερον, οἱ πιστοὶ θείοις ἐν ἄσμασι, καὶ ὑμνω-
δαῖσι εὐφημήσωμεν, Γρηγόριον, ποιμένα καὶ διδάσκαλον, τὸν
ἐκλαμπρον φωστῆρα καὶ ὑπέρμαχον. Χριστῷ γὰρ πρεσβεύει
τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

ΜΗΝ ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ.

Ἔχων ἡμέρας 31. Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 11, καὶ ἡ νύξ ὥρας 13.

✠ 1. Τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Ἀνανίου, ἐνὸς τῶν Ἑβδομήκον-
τα· καὶ τοῦ ὁσίου Ῥωμανοῦ τοῦ Μελωδοῦ.

Ὁ μὲν Ἀνανίας ἦν ἐκ Δαμασκού, ἐν ᾗ καὶ τὸν Ἀπόστολον Παῦλον ἐβάπτισε
διὰ θείας ἀποκαλύψεως τῷ 36 ἔτει, καὶ τὸν δρόμον ἐτέλεσε μαρτυρικῶς, ληθοβο-
ληθεὶς ἐπὶ Λουκιανοῦ ἡγεμόνος. Ὁ δὲ Ῥωμανὸς ἠκμασε περὶ τὰ 496 ἐπὶ τῆς βα-
σιλείας Ἀναστασίου, ὑπάρχων ἀπὸ Ἐμέσης τῆς κατὰ Συρίαν, διάκονος τῆς ἐν
Βηρυτῷ Ἐκκλησίας, πρῶτος τῶν Κοντακίων ποιητῆς· πρῶτον δὲ πάντων ἐμελω-
δῆσε τὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως· Ἡ Παρθένος σήμερον, τὸν ὑπερου-
ρίου τίχτει.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀποστόλου, Ἦχος γ'.

Απόστολε ἅγιε Ἀνανία, πρέσβευε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα
πταισμάτων ἄφεσιν παράσχῃ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

• "Ετερον τοῦ Ὁσίου, Ἦχος πλ. δ'.

Ε'ν σοὶ Πάτερ ἀκριβῶς διεσώθη τὸ κατ' εἰκόνα· λαβὼν γὰρ τὸν σταυρὸν, ἠκολούθησας τῷ Χριστῷ, καὶ πράττων ἐδιδασκίαι, ὑπερορᾶν μὲν σαρκὸς, παρέρχεται γὰρ· ἐπιμελεῖσθαι δὲ ψυχῆς, πράγματος ἀθανάτου· διὸ καὶ μετὰ Ἀγγέλων συναγάλλεται, ὅσιν Ῥωμανὲ τὸ πνεῦμά σου.

Κοντάκιον τοῦ Ἀποστόλου, Ἦχος β'.

Τὴν ἐν πρεσβείαις ἀκοίμητον Θεοτόκον.

Ο' ἐν πρεσβείαις θερμότητος ἀντιλήπτωρ, καὶ τοῖς αἰτήσι ταχύτατα ὑπακίμων, δέξαι τὴν δέησιν Ἀνανία ἡμῶν, καὶ τὸν Χριστὸν δυσώπει τοῦ ἐλεῆσαι ἡμᾶς, τὸν μόνον Ἀγίοις δοξαζόμενον.

✠ 2. Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Κυπριανοῦ· καὶ τῆς ἁγίας Μάρτυρος Ἰουστίνης τῆς Παρθένου.

Ἡ μὲν ὑπῆρχεν ἐκ Δαμασκού, τῷ Χριστῷ τὴν παρθενίαν αὐτῆς φυλάξασα· ὁ δὲ Κυπριανὸς ἐξ Ἀντιοχείας τῆς ἐν μεθορίοις τῆς Κοιλο-Συρίας καὶ Ἀραβίας, ἐκδοτὸς εἰς τὴν μαγίαν, καὶ τῶν δαιμόνων λατρευτῆς πρότερον· εἶτα τὴν ἀδυναμίαν αὐτῶν ἀναμαθὼν, ἠνίκα πᾶσαν μεθοδίαν κινήσας, ἵνα ἐλκύσῃ πρὸς ἔρωτα τὴν Ἰουστίναν, ἀπεκρούσθη τῷ τύπῳ τοῦ Σταυροῦ, ἐπέγνω τὴν ἀλήθειαν· καὶ τῆς δαιμονικῆς κλίνης ἀπαλλαγίς, προσῆλθε τῷ Χριστῷ, κατέκαυσε πᾶσας τὰς μαγικὰς αὐτοῦ βίβλους, ἐβαπτίσθη, καὶ τὸν τῆς πατρίδος αὐτοῦ ἐπισκοπικὸν θρόνον διεδέξατο ὑστερον. Συλληφθεὶς δὲ μετὰ τῆς Ἰουστίνης ὑπὸ τοῦ Κόμητος τῆς Δαμασκού, καὶ πολλὰς παρ' αὐτοῦ βασάνους ὑπομεινάντες, ἀπεστάλησαν τελευταῖον πρὸς Διοκλητιανὸν ἐν Νικομηδείᾳ, ὅπου ἀπετεμήθησαν τὴν κεφαλὴν περὶ τὸ 304 ἔτος.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Καὶ τρόπων μέτοχος, καὶ θρόνων διάδοχος, τῶν Ἀποστόλων γενόμενος, τὴν πράξιν εὖρες θεόπνευστε, εἰς θεωρίας ἐπίθασιν· διὰ τοῦτα τὸν λόγον τῆς ἀληθείας ὀρθοτομῶν, καὶ τῇ πίστει ἐνήθησας μέχρις αἵματος, Ἱερομάρτυς Κυπριανέ· Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος α'. Χορὸς ἀγγελικὸς.

Ε'κ τέχνης μαγικῆς, ἐπιστρέψας θεόφραν, πρὸς γνῶσιν θεϊκὴν, ἀνεδείχθης τῷ κόσμῳ, ἀκέστωρ σοφώτατος, τὰς ἰάσεις δωρούμενος, τοῖς τιμῶσί σε, Κυπριανέ σὺν Ἰουστίνῃ· μεθ' ἧς πρέσβευε τῷ φιλανθρώπῳ Δεσπότη, σωθῆναι τοὺς δούλους σου.

✠ 3. Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Διονυσίου τοῦ Ἀρεοπαγίτου.

Οὗτος ἦν Ἀθηναῖος τὴν πατρίδα, ἀνὴρ ἐλλόγιμος, καὶ εἰς τῶν Βουλευτῶν τοῦ ἐκεῖ περίφημου κριτηρίου, Ἀρείου πάγου, ἀφ' οὗ καὶ Ἀρεοπαγίτης, ἢ Ἀρειοπαγίτης ἐπονόμαζεται. Ἐπίστευσε πρῶτος εἰς Χριστὸν τῷ 50 ἔτει, ὅτε ὁ Παῦλος ἐκήρυξεν εἰς Ἀθήνας, ὧν καὶ πρῶτος ἐπίσκοπος ὑπ' αὐτοῦ κατέσσι, ὡς γνωμοδοτοῦσι τινεῖς. Ὡς δὲ ἄλλοι λέγουσι, καὶ ἴσως πιθανῶς, διάδοχος δεύτερος τοῦ Ἱεροθέου, ὃν ὁ Διονύσιος οὗτος ὀνομάζει φίλον ἄμα καὶ διδάσκαλον ἑαυτοῦ μετὰ τὸν Δεῖον Παῦλον (περὶ Δείων ὀνομάτων, Κεφ. Γ'. 2). Ἐτελεύτησε δὲ μαρτυρικῶς ἐν αὐταῖς ταῖς Ἀθήναις περὶ τὸ 96 ἔτος κατὰ τὴν ἀρχαίαν παράδοσιν.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Χρησότητα ἐκδίδαχθεις, καὶ νήφων ἐν πᾶσιν, ἀγαθὴν συνείδησιν ἱεροπρεπῶς ἐνδυσάμενος, ἤντησας ἐκ τοῦ Σκεύους τῆς ἐκλογῆς τὰ ἀπόρρητα, καὶ τὴν πίστιν τηρήσας, τὸν ἴσον δρόμον τετέλεκας, Ἱερομάρτυς Διονύσιε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'. Τῆ ὑπερμάχῳ.

Τὰς οὐρανίους διαβάς πύλας ἐν πνεύματι, ὡς μαθητῆς τῆ ὑπὲρ τρεῖς οὐρανούς φθάσαντος, Ἀποστόλου, Διονύσιε τῶν ἀρρήτων, ἐπλουτίσθης πᾶσαν γνῶσιν καὶ κατηύγασας, τοὺς ἐν σκότει τῆς ἀγνοίας ἐγκαθεύδοντας· διὸ κράζομεν· Χαίροις Πάτερ παγκόσμιε.

✠ 4. Τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἱεροθέου, ἐπισκόπου Ἀθηνῶν.

Κατὰ τὴν γνώμην τινῶν, Βουλευτῆς ἦν καὶ ὁ Ἱερόθεος ἐν τῷ Ἀρείῳ πάγῳ· προκατηχηθεὶς δὲ τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν ὑπὸ τοῦ Παύλου, χειροτονεῖται Ἀθηνῶν ἐπίσκοπος· οὗτος δὲ πάλιν μυσταγωγεῖ τελεώτερα τὰ περὶ τοῦ Χριστοῦ τὸν Δεῖον Διονύσιον, ὃς τις ἔπειτα τὰς συνοπτικὰς καὶ κεφαλαϊκὰς ἐκείνου περὶ πίστεως διδασκαλίας ἀνέπτυξεν ἐπὶ τὸ σαφέστερον καὶ εὐκρινέστερον. Παρέγενετο δὲ καὶ οὗτος διὰ νεφέλης εἰς τῆς Θεοτόκου τὴν Κοίμησιν, ὅτε καὶ μετὰ τοὺς ἱερούς Ἀποστόλους ἐξαρχος ἦν τῶν Δείων ὑμνοῦντων. « Ὁλοῦς ἐκδημῶν, ὄλος ἐξιστάμενος ἑαυτοῦ, καὶ τὴν πρὸς τὰ ὑμνούμενα κοινωνίαν πάσχων, καὶ παρὰ πάντων ὧν ἠκούετο καὶ ἐωρᾶτο, γνωρίμων τέ καὶ μὴ γνωρίμων, θεόληπτος εἶναι, καὶ Δείος ὑμολόγος κρινόμενος »· ὡς ὁ αὐτὸς Διονύσιος λέγει (περὶ Δείων ὀνομ. Κεφ. Γ'. 2). Καλῶς δὲ καὶ θεοφιλῶς πολιτευσάμενος, ἀνεπαύσατο ἐν Κυρίῳ. — Σημειωτέον ἐνταῦθα, ὅτι εἰς τὰ ἐν τῇ Κοιμήσει τῆς Θεοτόκου Ἄσματα, ἠρανίσθησαν αὐτολεξεῖ πολλὰ ἐκ τοῦ ἀνωτέρου Κεφαλαίου τοῦ Διονυσίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Χρησότητα ἐκδίδαχθεις· Ὅρα ἀνωτέρω.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'. Τῆ ὑπερμάχῳ.

Τὸν ἱεράρχην Ἀθηνῶν ἀνευφημοῦμέν σε, ὡς μυηθέντες διασοῦ ξένα καὶ ἀρρήτα· ἀνεδείχθης γὰρ θεόληπτος ὑ-

μνολόγος. Ἄλλὰ πρέσβευε παμμακάρε Ἱερόθεε, ἐκ παντοίων συμπτωμάτων ἡμᾶς ρύσασθαι, ἵνα κράζωμεν· Χαίροις Πατέρα θεόσοφε.

✠ 5. Τῆς ἀγίας Μάρτυρος Χαριτίνης.

Ἦθλησεν ἐπὶ Διοκλητιανοῦ ἐν ἔτει 290.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Ἡ ἀμνάς σου Ἰησοῦ, κράζει μεγάλη, Ὅρα σελ. 196.

✠ 6. Τοῦ ἀγίου καὶ ἐνδόξου Ἀποστόλου Θωμᾶ.

Οὗτος ἐρμηνεύεται ἑλληνιστὶ Δίδυμος· ὑπῆρχεν εἰς ἐκ τῶν δώδεκα, Γαλιλαῖος τῆν πατρίδα· ἐκήρυξεν εἰς τοὺς Πάρθους, καὶ Πέρσας, καὶ Μήδους, καὶ Ἰνδοὺς, ὑφ' ὧν καὶ μαρτυρικῶς ἐτελεύτησεν, ἴσως ἐν τῇ πόλει Μελιαπούρ, ἢ Μαλιαπούρ, ὡς λέγουσι τινές, ἤτις καὶ Ἅγιος Θωμᾶς καλεῖται ἕως τῆς σήμερον, κειμένη κατὰ τὴν ἀνατολικὴν πλευρὰν τῆς Ἰνδικῆς χερσονήσου Κορομανδέλ.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον. Ἀπόστολε ἅγιε Θωμᾶ. Ὅρα σελ. 202.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ο τῆς θείας χάριτος πεπληρωμένος, τοῦ Χριστοῦ Ἀπόστολος καὶ ὑπηρέτης ἀληθῆς, ἐν μετανοίᾳ ἐκραύγαζε· Σύμου ὑπάρχεις Θεός τε καὶ Κύριος.

✠ 7. Τῶν ἀγίων Μαρτύρων Σεργίου καὶ Βάικχου.

Ἦθλησαν ἐπὶ βασιλείᾳ Μαξιμιανοῦ ἐν ἔτει 296.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε. Ὅρα σελ. 197.

Κοντάκιον, Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Τοὺς γενναίους Μάρτυρας, καὶ ἀδελφοὺς ἐν τῇ πίσει, συνελθόντες στέψωμεν, ἐν ἱεραῖς εὐφημίαις, Σεργίου τὸν τῆς Τριάδος σεβρὸν ὀπλίτην, Βάικχον τε τὸν ἐν βασιάνοις συγκαρτεροῦντα, τὸν Χριστὸν ὑμνολογοῦντα, τὸν ἀθλοθέτην καὶ ποιητὴν τοῦ παντός.

✠ 8. Τῆς ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Πελαγίας.

Ἐπῆρχεν ἐξ Ἀντιοχείας περὶ τὰ 284, ἐθνικὴ οὖσα πρότερον, καὶ ἀκολάστως ζῶσα· κατηχηθεῖσα δὲ καὶ βαπτισθεῖσα παρὰ τινος Νόννου ἐπισκόπου, ἀπῆλθεν εἰς τὸ ὄρος τῶν Ἐλαιῶν, ὅπου τὸ λοιπὸν τῆς ζωῆς, ἀσίως βιώσασα, ἀνεπαύσατο ἐν εἰρήνῃ.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Εν σοὶ Μητερ ἀκριβῶς διεσώθη τὸ κατ' εἰκόνα· λαβοῦσα γὰρ τὸν σταυρὸν, ἠκολούθησας τῷ Χριστῷ, καὶ πράττ.

τουσα ἐδίδασκες, ὑπερορᾶν μὲν σὰρκός, παρέρχεται γὰρ· ἐπιμελεῖσθαι δὲ ψυχῆς, πράγματος ἀθανάτου· διὸ καὶ μετὰ Ἀγγέλων συναγάζεται, ὅσια Πελαγία τὸ πνεῦμά σου.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Ταῖς ἀνω ζητῶν.

Τὸ σῶμα τὸ σόν, νηξείαις κατατήξασα, ἀγρυπνοῖς εὐχαῖς, τὸν Κτίστην καθικέτευσας, διὰ τὰς πράξεις τὰς σὰς, ὅπως λάβῃς τελείαν ἄφεσιν, ἣν καὶ εὖρες Μῆτερ σαφῶς, ἐδὸν μετανοίας ὑποδείξασα.

* 9. Τοῦ ἀγίου Ἀποστόλου Ἰακώβου τοῦ Ἀλφαίου· καὶ τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀνδρονίκου.

Ὁ μὲν Ἀπόστολος ἦν ἐκ τῶν Δώδεκα· καὶ κηρύξας τὸν Χριστὸν εἰς πολλὰ ἔθνη, ὑπέμεινε θάνατον σταυρικόν. Ὁ δὲ Ἀνδρόνικος ἐξ Ἀντιοχείας ὑπάρχων, ἐτελεύτησεν ἀσκητικῶς περὶ τὰ 500.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀποστόλου, Ἦχος γ'.

Ἀπόστολε ἅγιε Ἰακώβε· Ὁρα ἀνωτέρω.

Καὶ τοῦ Ὀσίου, Ἦχος α'.

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Τῆς ἐρήμου πολίτης καὶ ἐν σῶματι ἄγγελος, καὶ θαυματουργὸς ἀνεδείχθης, Θεοφόρε Πατήρ ἡμῶν Ἀνδρόνικε· νηστέια, ἀγρυπνία, προσευχῇ, οὐράνια χαρίσματα λαβὼν, θεραπεύεις τοὺς νοσοῦντας, καὶ τὰς ψυχὰς τῶν πίστει προστρεχόντων σοι· Δόξα τῷ δεδωκότι σοι ἰσχύν· δόξα τῷ σὲ σεφανώσαντι· δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ πάσιν ἰάματα.

Κοντάκιον τοῦ Ἀποστόλου. Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς.

Ο τῶν ἐθνῶν σαγηνευτῆς ὑπερθαύμαστος, καὶ μαθητῶν ἀναδειχθεὶς τιμιώτατος, τῶν Ἀποστόλων σύσκηνος Ἰακώβος, κόσμῳ τῶν ἰάσεων διανέμει τὸν πλοῦτον, λύει περιστάσεων, τοὺς αὐτὸν εὐφημοῦντας· διὸ συμφώνως κράζομεν αὐτῷ· Σῶζε τοὺς πάντας, εὐχαῖς σου Ἀπόστολε.

* 10. Τῶν ἀγίων Μαρτύρων Εὐλαμπίου, καὶ Εὐλαμπίας τῆς ἀδελφῆς αὐτοῦ.

Ἐπῆρχον ἐκ Νικομηδείας· ἤθλησαν δὲ ἐπὶ Μαξιμιανοῦ ἐν ἔτει 296.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε· Ὁρα σελ. 197.

Κοντάκιον, Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον .

Τοὺς γενναίους Μάρτυρας, καὶ ἀδελφούς κατὰ σάρκα, τὸν σοφὸν Εὐλάμπιον, καὶ Εὐλαμπίαν τιμῶμεν. Οὗτοι γὰρ τῶν παρανόμων μηχανουργίας, ἤσχυναν ἐν τῇ δυνάμει τοῦ Σταυρωθέντος· ἀνεδείχθησαν διόπερ, Μαρτύρων δόξα, ὁμοῦ καὶ καύχημα .

✠ 11. Τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Φιλίππου, ἐνὸς τῶν ἑπτὰ Διακόνων· καὶ τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοφάνους τοῦ Γραπτοῦ .

Ὁ μὲν Φίλιππος ἦν ἐκ Καισαρείας τῆς Παλαιστίνης, ἔχων 4 συγατέρας Προφήτιδας· ἐκήρυξεν εἰς Σαμάρειαν τῷ 35 ἔτει· ἀπήντησε καθ' ὁδὸν τῷ Εὐνούχῳ Κανδάκης τῆς βασιλίσσης Αἰθίοπων, ἀναγνωσκουτι τὸν Προφήτην Ἡσαΐαν, καὶ κατηχήσας ἐβάπτισεν· εἶτα ἐν Τράλλει τῆς Ἀσίας κηρύττων ἐτελεύτησεν. Ὁ δὲ Θεοφάνης ἦν Παλαιστίνος τὸ γένος, ἀδελφὸς Θεοδώρου τοῦ Γραπτοῦ, μύναχαι καὶ οἱ δύο τῆς τοῦ ἁγίου Σάββα μονῆς. Ἐπωνομάσθησαν δὲ Γραπτοί, διότι Θεόφιλος, ὁ ἔσχατος τῶν Εἰκονομάχων βασιλέων, ἐγγράφας εἰς τὸ πρόσωπον αὐτῶν διὰ πεπυρωμένου σιδήρου 12 στίχους ἰαμδικούς, ἐπέμφεν αὐτοὺς εἰς ἐξορίαν, ὅπου καὶ ἀπέθανεν ὁ Θεόδωρος τῷ 838 ἔτει. Ὁ δὲ Θεοφάνης, ἐπιζήσας μετὰ τὸ ἐν ἔτει 842 θάνατον τοῦ Θεοφίλου ἐψηφίσθη Νικαίας ἐπίσκοπος. Ἐποίησαν ἀμφότεροι πολλοὺς Κανένας καὶ Ἄσματα, κοσμοῦντα τὴν Ἐκκλησίαν.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀποστόλου, Ἦχος γ'.

Ἀπόστολε ἅγιε Φίλιππε . Ὡς ἀνωτέρω .

Τοῦ Ὁσίου, Ἦχος πλ. δ'.

Ορθοδοξίας ὁδηγέ, εὐσεβείας διδάσκαλε καὶ σεμνότητος, τῆς οἰκουμένης ὁ φωστήρ, ἀρχιερέων θεόπνευστον ἐγκαλλώπισμα, Θεόφανες σοφέ, ταῖς διδαχαῖς σου πάντας ἐφώτισας, λύρα τοῦ Πνεύματος . Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν .

Κοντάκιον τοῦ Ἀποστόλου, Ἦχος δ'.

Ἐπεφάνης σήμερον .

Φωτισθεῖς ἐν Πνεύματι, τῷ παναγίῳ, τὰ τῆς γῆς πληρώματα, ταῖς σαῖς φωτίζεις διδαχαῖς, καὶ τῶν θαιματίων λαμπρότησιν, ἱερομύστα Ἀπόστολε Φίλιππε .

Ε Ι Δ Η Σ Ι Σ .

Κατὰ τὴν ἐνδεκάτην τοῦ παρόντος Μηνός, εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ, ἢ τῇ πρώτῃ μετ' αὐτὴν ἐρχομένη, ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία τῶν ἁγίων 350 Πατέρων, τῶν εἰς τὴν Οἰκουμηνικὴν Ζ'. Σύνοδον ἐν Νικαίᾳ συναλθόντων τὸ

δεύτερον κατὰ τῶν Εἰκονομάχων, ἐν ἔτει 787, ἐπὶ τῆς βασιλείας Εἰρήνης καὶ τοῦ υἱοῦ αὐτῆς Κωνσταντίου τοῦ Πορφυρογεννήτου.

* Κυριακῇ τῶν ἁγίων Πατέρων τῆς Οἰκουμενικῆς Ἑβδόμης Συνόδου.

Ἀπολ. Ἀναστασίμον· καὶ τῶν Πατέρων, Ἦχος πλ. δ'.

Υἱὸς περδεδοξασμένος εἰ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ φωστῆρας ἐπὶ γῆς, τοὺς Πατέρας ἡμῶν θεμελιώσας, καὶ δι' αὐτῶν πρὸς τὴν ἀληθινὴν πίστιν, πάντας ἡμᾶς ὁδηγήσας. Πολυεύσπλαγχνε δόξα σοι.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Τῶν Ἀποστόλων τὸ κήρυγμα, καὶ τῶν Πατέρων τὰ δόγματα, τῇ Ἐκκλησίᾳ μίαν τὴν πίστιν ἐσφράγισαν· ἡ καὶ χιτῶνα φοροῦσα τῆς ἀληθείας, τὸν ὑφαντὸν ἐκ τῆς ἄνω Θεολογίας, ὀρθοτομεῖ καὶ δοξάζει, τῆς εὐσεβείας τὸ μέγα Μυστήριον.

* 12. Τῶν ἁγίων Μαρτύρων Πρόβου, Ταράχου, καὶ Ἀνδρονίκου.

Ἡθλησαν ἐπὶ Διοκλητιανοῦ ἐν ἔτει 296.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. α'.

Τῶν ἁγίων Μαρτύρων τὰ κατορθώματα, οὐρανῶν αἱ Δυναμίεις ὑπερεθαύμασαν· ὅτι ἐν σώματι θνητῶ, τὸν ἀσώματον ἐχθρόν, τῇ δυνάμει τοῦ Σταυροῦ, ἀγωνισάμενοι καλῶς, ἐνίκησαν ἀοράτως· καὶ πρεσβεύουσι τῷ Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τριαδὸς ἡμῖν, τὴν δόξαν ἐφανέρωσαν, οἱ Θεῖοι Χριστοῦ ὀπλιῖται καὶ Μάρτυρες, ὁ Ἀνδρόνικος Πρόβος τε, σὺν Ταράχῳ· πλάγην γὰρ ἠλεγξαν τῶν τυράννων τὴν δυσσεβῆ, τῇ πίστει γενναίως ἐναθλήσαντες.

* 13. Τῶν ἁγίων Μαρτύρων Κάρπου, Παπύλου, Ἀγαθοδώρου, καὶ Ἀγαθονίκης.

Ὁν ὁ μὲν Κάρπος ἦν ἐπίσκοπος τῆς ἐν Θυατείροις Ἐκκλησίας, ὁ δὲ Παπύλος διάκονος, ὁ δὲ Ἀγαθόδωρος δούλος αὐτῶν, ἡ δὲ Ἀγαθονίκη ἀδελφὴ τοῦ Παπύλου· ἠθλησαν δὲ ἐπὶ Δεκίου ἐν ἔτει 250.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει. Ὅρα σελ. 197.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ος θησαυρὸν πολυτελῆ ὁ Δεσπότης, καὶ κρήνην βρῦουσαν κρουνοὺς ἰαμάτων, τοῖς ἐπὶ γῆς παρέσχετο τὰ λείψανα ἕμῶν· νόσους μὲν καθαίροντα παθημάτων ποικίλας, χάριν δὲ βραβεύοντα ταῖς ψυχαῖς ἀενάως· διὸ συμφώνως πόθῳ τὴν ἡμῶν, Μάρτυρες θεῖοι, τελοῦμεν πανήγυριν.

✠ 14. Τῶν ἁγίων Μαρτύρων Ναζαρίου, Γερβασίου, Προτασίου, καὶ Κελσίου· καὶ τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Κοσμᾶ τοῦ Ἀγιοπολίτου καὶ Ποιητοῦ, ἐπισκόπου Μαΐουμᾶ.

Οἱ μὲν Μάρτυρες ἠθλήσαν πάντες ἐν Μεδιολάνοις ἐπὶ Νέρωνος τῷ 64 ἔτει. — Ὁ δὲ Κοσμᾶς ἦν Ἀγιοπολίτης, ὃς ἐστὶν Ἱεροσολυμίτης τὴν πατρίδα, σύγχρονος καὶ συνηλικιώτης Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ (Δεκεμβρίου 4), μετ' οὗ καὶ συνανηγάθη, υἱοθετηθεὶς Σεργίῳ τῷ πατρὶ ἐκείνου, διὰ τὴν ὀρφανίαν αὐτοῦ, καὶ ὑπὸ τὸν αὐτὸν συνεμαθήτευσε διδάσκαλον. Περὶ δὲ τὸ 743 ἔτος, προεχειρίσθη ἐπίσκοπος Μαΐουμᾶ, πόλεως παραθαλασσίου τῆς Παλαιστίνης, ἥτις πρότερον μὲν, ὑποκειμένη εἰς τὴν Γάζαν, ἐκαλεῖτο, Γαζαίων λιμῆν· ἐπὶ δὲ Κωνσταντίνου τοῦ Μεγάλου κατασταθεῖσα ἀνεξάρτητος, ἐπωνομάσθη Κωνσταντία ἐκ τοῦ ὀνόματος Κωνσταντίου τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ (Σωζὸμ. Ἐκκλ. Ἱστορ. Βιβλ. ε. 3). Ἐγένετο δὲ ὁ Κοσμᾶς ἀριστος ἀσματογράφος, ἀφ' οὗ καὶ Ποιητῆς καὶ Μελωδὸς ἠνομαζέται.

Ἀπολυτίκιον τῶν Μαρτύρων, Ἦχος δ'.

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε ὡς ἀνωτέρω.

Καὶ τοῦ Ὀσίου, Ἦχος πλ. δ'.

Ορθοδοξίας ὁδηγέ, εὐσεβείας διδάσκαλε καὶ σεμνότητος, τῆς αἰκουμένης ὁ φωστὴρ, ἀρχιερέων θεόπνευστον ἐγκάλλωπισμα, Κοσμᾶ σοφὲ, ταῖς διδασκαλαῖς σου πάντα ἐφώτισας, λύρα τοῦ Πνεύματος. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Κοντάκιον τῶν Μαρτύρων, Ἦχος β'. Γὰ ἀνω ζητῶν.

Αμπτήρες φαιδροὶ, φανέντες θεῖοι Μάρτυρες, τὴν κτίσιν φωτὶ, θουμάτων καταυγαίετε, νοσημάτων λύοντες, τὴν βᾶθειαν νύκτα ἐκάιστε, καὶ Χριστῷ τῷ μόνῳ Θεῷ, πρεσβεύοντες δοῦναι ἡμῖν ἔλεος.

Καὶ τοῦ Ὀσίου, Ἦχος πλ. δ'. Τῇ ὑπερμάχῳ.

Κεκοσμημένος ἀρεταῖς Κοσμᾶ θεόπνευστε, τῇ Ἐκκλησίᾳ τοῦ Χριστοῦ κόσμος γεγένησαι, καὶ ταῖς ἁσμασιν ἐκόσμη-

σας ταύτην Μάκαρ. Ἄλλα πρέσβευε πρὸς Κύριον ρυσθῆναι ἡμᾶς, ἐκ παντοίων μηχανῶν τοῦ πολεμήτορος, τοὺς σοὶ κράζοντας· Χαίροις Πάτερ τρισόλβιε.

✠ 15. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Λουκιανοῦ, πρεσβυτέρου τῆς ἐν Ἀντιοχείᾳ Ἐκκλησίας.

Οὗτος ἦν Σμρσατεὺς τὴν πατρίδα, εὐσεβῶν γονέων υἱός. Ἦνοιξεν ἐν Ἀντιοχείᾳ σχολεῖον κατηχητικόν, διδάσκων τὰ ὀρθὰ τῆς πίστεως δόγματα, καὶ τὰ δυσνόητα τῶν θείων Γραφῶν σαφηνίζων. Μεθρημήνευσεν ἐκ τοῦ Ἑβραϊκοῦ τὴν Παλαιὰν Διαθήκην, καὶ ἐξέδωκεν αὐτὴν ἄριστα γεγραμμένην, καὶ πάσης νοθεύσεως αἰρετικῆς καθαρεύουσαν. Ἀπελθὼν δὲ εἰς Νικομήδειαν πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν πιστῶν εἰς τοὺς ὑπὲρ Χριστοῦ ἀγῶνας, διδελθῆ εἰς τὸν Μαξιμίον· πρὸς δὲ καὶ διαλεχθεὶς παρρησία, καὶ ὑπὲρ τῆς πίστεως τῶν Χριστιανῶν ἀπολογησάμενος, κατεδικάσθη εἰς φυλακὴν, ἐν ἣ ὑπὸ τοῦ λιμοῦ καὶ τῆς δίψης ἐτελεύτησε τῷ 314 ἔτει.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ο Μάρτυς σθ Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτοῦ, τὸ στέφος ἐκομίσατο τῆς ἀφθαρσίας, ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· ἔχων γὰρ τὴν ἰσχὺν σου, τοὺς τυράννους καθεῖλεν· ἔθραυσε καὶ δαιμόνων, τὰ ἀνίσχυρα θράση. Αὐτοῦ ταῖς ἰκεσίαις Χριστέ ὁ Θεός, σῶσον ταῖς ψυχὰς ἡμῶν.

✠ 16. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Λογγίνου τοῦ Ἑκατοντάρχου.

Οὗτος ἦν ὁ ὑπὸ τὸν Πιλάτον ὑπηρετήσας εἰς τὰ πάθη τοῦ Σωτήρος Χριστοῦ· δὴ καὶ τηρῶν ἐπὶ τοῦ Σταυροῦ, καὶ ἰδὼν τὸν σεισμόν καὶ τὰ γενόμενα, ἀνεδόησε μετὰ φόβου· Ἀληθῶς Θεοῦ υἱός ἦν οὗτος (Ματθ. κζ'. 54). Μετὰ δὲ τὴν Ἀνάστασιν καταλιπὼν τὴν στρατιωτικὴν τάξιν, ἀπῆλθεν εἰς Καππαδοκίαν τὴν πατρίδα αὐτοῦ, τὸν Χριστὸν κηρύττων· ὅπου συλληφθεὶς διὰ τῆς τοῦ Πιλάτου πρὸς Τιβέριον τὸν Καίσαρα ἐνεργείας, ἀπετμήθη τὴν κεφαλὴν.

Ἀπολυτίκιον. Ὁ Μάρτυς σου Κύριε, ὡς ἀνωτέρω.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Εὐφροσύνη γέγηθεν, ἡ Ἐκκλησία, ἐν τῇ μνήμῃ σήμερον, τῆ αἰοδίμου ἀθλητοῦ, Λογγίνου ἀνακραυγαζούσα· Σὺ μου τὸ κράτος, Χριστέ καὶ στερέωμα.

✠ 17. Τοῦ ἁγίου Προφήτου Ὁσηέ· καὶ τοῦ ἁγίου Ὁσιομάρτυρος Ἀνδρέου τοῦ ἐν τῇ Κρίσει.

Οὗτος μὲν ἦν ἐκ τῆς νήσου Κρήτης, μονήρη βίον διαίγων ἐν αὐτῇ. Ἐπὶ δὲ Κωνσταντίνου τοῦ Κοπρωνύμου, ἀπελθὼν εἰς Κωνσταντινούπολιν, καὶ πολλὰ παθῶν ὑπὲρ τῆς τῶν ἁγίων εἰκόνων τιμῆς, τελευταῖον συρόμενος διὰ τῆς ἀγορᾶς ἐκ τῶν ποδῶν δεδεμένος, ἀπεκόπη τὸν ἕτερον κοπίδι μακελλικῆ ὑπὲρ τινος ἰχθυοπώλου, καὶ οὕτω παρέθετο τὸ πνεῦμα τῷ Θεῷ τῷ 761 ἔτει. Τὸ δὲ ἱερόν αὐτοῦ λείψανον κατετέθη εἰς τόπον τινα καλούμενον Κρίσιν. — Ὁ δὲ Ὁσηέ ὑπῆρχεν ἐκ φυλῆς Ἰσάχαρ, ἢ μᾶλλον ἐκ τῆς τοῦ Ρουθὴμ, υἱός Βσηρεὶ, πρῶτος

τῇ τάξει τῶν β'. Ἐλασσόνων Προφητῶν, καὶ πάντων τῶν λοιπῶν ὁ ἀρχαιότατος. Προεφητεύσεν ὑπὲρ τὰ 60 ἔτη· ἔζησεν ὑπὲρ τὰ 80, μεταξύ τῶν 810 καὶ 720 πρὸ Χριστοῦ. Ἡ προφητεία αὐτοῦ διαιρεῖται εἰς 14 κεφάλαια.

Ἄπολυτίκιον τοῦ Ὁσιομάρτυρος, Ἦχος δ'.

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ασκήτικῶς προγυμνασθεὶς ἐν τῷ ὄρει, ταῖς νοσητῶν τῶν δυσμενῶν παρατάξεις, τῇ πανοπλίᾳ ὄλεσας παμμάκαρ τοῦ Σταυροῦ. Αὐθις δὲ πρὸς ἄθλησιν ἀνδρικῶς ἀπεδύσω, κτείνας τὸν Κοπρώνυμον τῷ τῆς πίσεως ξίφει· καὶ δι' ἀμφοῖν ἐστέφθης ἐκ Θεοῦ, Ὁσιομάρτυς Ἀνδρέα αἰοίδιμε.

Κοντάκιον, Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Εορτάζει σήμερον, ἡ βασιλεύουσα Πόλις, ἑορτὴν ὑπέρλαμπρον, τὴν φωτοφόρον σου μνήμην, ἅπασαν προσκαλουμένη πόλιν καὶ χώραν· χαίρει γὰρ ὡς κερκτιμένη θησαυρὸν μέγαν, τὸ πολυάθλόν σου σῶμα, Ἀνδρέα Μάρτυς, ὀρθοδοξίας φωστήρ.

✠ 18. Τοῦ ἀγίου Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ Λουκᾶ.

Οὗτος ἦν Ἀντιοχεὺς τὴν πατρίδα, ἰατρός τὸ ἐπάγγελμα, μαθητὴς καὶ συνοδοὶ πόρος τοῦ Παύλου, οὗ τῇ ὑπαγορεύσει καὶ τὸ κατ' αὐτὸν συνέγραψεν Εὐαγγέλιον Ἐὐαγγελιστῆ, μετὰ τὸν Ματθαῖον, καὶ Μάρκον, περὶ τὸ 60 ἔτος ἀπὸ Χριστοῦ, εἶτα καὶ τὰς Πράξεις τῶν Ἀποστόλων, ἀφιρῶσας ἀμφότερα τὰ Συγγράμματα εἰς τὸν τῆς Ἀχαΐας (κατὰ τὴν γνώμην τινῶν) ἡγεμόνα Θεόφιλον· καὶ ζήσας ὑπὲρ τὰ 86 ἔτη, ἀπέθανεν ἐν αὐτῇ τῇ Ἀχαΐᾳ, καὶ ἴσως ἐν Πάτραις, μητροπόλει τῆς ἐπαρχίας ταύτης. Τὸ ἔμβλημα τῆς εἰκόνης αὐτοῦ ἐστὶν ὁ Βούς, τὸ τρίτον τῶν συμβολικῶν ζώων τοῦ Ἰεζεκιήλ (ἀ. 10), διὰ τὸ ἀρχεσθαι τὸ Εὐαγγέλιον αὐτοῦ ἀπὸ τῆς τοῦ παλαιοῦ Νόμου λατρείας, ἐν ἣ τὰ μᾶλλον θυόμενα ζῶα ἦσαν βόες.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἄπολυτίκιον, Ἦχος γ'.

Απόστολε ἅγιε καὶ Εὐαγγελιστᾶ Λουκᾶ, πρέσβευε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα πταισμάτων ἄφεσιν, παράσχη ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Μαθητὴς γενόμενος τοῦ θείου Λόγου, σὺν τῷ Παύλῳ ἅπασαν, ἐφωταγώγησας τὴν γῆν, καὶ τὴν ἀχλὺν ἀπεδίωξας, τὸ θεῖον γράψας Χριστοῦ Εὐαγγέλιον.

✠ 19. Τοῦ ἀγίου Προφήτου Ἰωηλ· καὶ τοῦ ἀγίου Μάρτυρος Οὐάρου.

Οὗτος ἠθλήσεν ἐπὶ Μαξιμιανῷ ἐν ἔτει 304. Ὁ δὲ Ἰωηλ ὑπῆρχεν ἐκ φυλῆς Ρ'ευβὴμ, υἱὸς Βαθουήλ, 810-750 πρὸ Χριστοῦ· κατὰ δὲ τὸν Καλμέτην, περὶ τὰ

610 πρὸ Χριστοῦ. Ἡ προφητεία αὐτοῦ, εἰς 8 κεφάλαια διαιρουμένη, τέττεται ἢ δευτέρα μεταξύ τῶν Ἐλασσόνων Προφητῶν.

Ἀπολυτίκιον. Ὁ Μάρτυς σου Κύριε. Ὅρα σελ. 210.

* 20. Τοῦ ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Ἀρτεμίου (καὶ τοῦ ὀσίου καὶ Θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν Γερασίμου τοῦ νέου Ἀσκητοῦ, τοῦ ἐν τῇ νήσῳ Κεφαλληνίας.)

Ὁ μὲν Ἀρτέμιος ἦν ἐν τοῖς χρόνοις Κωνσταντίνου τοῦ Μεγάλου, κατασκαθεῖς ὑπ' αὐτοῦ ἡγεμῶν τῆς Ἀλεξανδρείας, εἶτα καὶ τῷ τοῦ Πατρικίου ἀξιώματι τιμηθεῖς. Βασιλεύσαντος δὲ μετὰ ταῦτα Ἰουλιανοῦ τοῦ Παραβάτου τῷ 361 ἔτει, καὶ τιμωροῦντος τοὺς Χριστιανούς, παρρησιασάμενος ὁ Ἀρτέμιος, ἤλεγξε τὴν ἀποστασίαν αὐτοῦ· διὸ καὶ πολλὰς πρότερον ὑπομείνας βασάνους, τελευταῖον ἀπετιμήθη τὴν κεφαλὴν. — Ὁ δὲ Γεράσιμος ἦν Πελοποννήσιος τὴν πατρίδα, υἱὸς Δημητρίου καὶ Καλῆς, Νοταράδων τούπικλην, ὑφ' ὧν καὶ ἀνετράφη εὐσεβῶς, καὶ τὰ ἱερά ἐπαιδευθὴν γράμματα. Ἀναχωρήσας δὲ τῆς ἑαυτοῦ πατρίδος, καὶ τόπους διαφόρους περιελθὼν, τελευταῖον κατήχησεν εἰς Κεφαλληνίαν, ἐνθα ἀνακαινίσας ναὸν τινα παλαιὸν, καὶ περὶ αὐτὸν Παρθενῶνα οἰκοδομήσας, εἰσέτι καὶ νῦν σωζόμενον ἐν τόπῳ καλουμένῳ Ὀμαλᾷ, ἐτίλεσεν ἐκεῖ τὸν τῆς ζωῆς αὐτοῦ δρόμον ἀσκητικῶς τῷ 4579 ἔτει. Τὸ δὲ ἱερόν αὐτοῦ λείψανον, ἀδιάφθορον διαμίνον, πρόκειται τοῖς πιστοῖς εἰς ἀγιασμόν.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Μάρτυρος.

Ὁ Μάρτυς σου Κύριε· ὡς ἀνωτέρω.

Καὶ τοῦ ὀσίου, Ἦχος α'.

Τῶν ὀρθοδόξων προσάτην, καὶ ἐν σαρὶ ἀγγελον, καὶ θαυματηγὸν Θεοφόρον νεοφανέντα ἡμῖν, ἐπαινέσωμεν πιστοὶ θεῖον Γεράσιμον· ὅτι ἀξίως παρὰ Θεοῦ ἀπέληφεν ἰαμάτων τὴν ἀένναον χάριν· ῥώννυσι τοὺς νοσοῦντας, δαιμονῶντας ἰᾶται. Διὸ καὶ τοῖς τιμῶσιν αὐτὸν βρῦει ἰάματα.

Κοντάκιον τοῦ Ἁγίου, Ἦχος β'. Τοὺς ἀσφαλεῖς.

Τὸν εὐσεβῆ καὶ στεφηφόρον Μάρτυρα, τὸν κατ' ἐχθρῶν, νίκης ἀράμενον τρόπαια, συνελθόντες ἐπαξίως νῦν, ἐν ὑμνωδίαις εὐφημήσωμεν, Ἀρτέμιον τὸν μέγιστον ἐν Μάρτυσι, θαυματῶν τε δοτῆρα πλουσιώτατον· πρεσβεῦει γὰρ Κυρίῳ ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Καὶ τοῦ ὀσίου, Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Εὐχαρίσεις ἄσμασι τῶν Κεφαλλήνων ἢ νήσος, προσκαλεῖται σήμερον τῶν ὀρθοδόξων τὰ πλήθη, μέγιστον νεοφανέντα ἐγκωμιάσαι, καύχημα ὀρθοδοξίας ἀναφανέντα, τὸν Γεράσιμον τὸν θεῖον, τὸν ῥύστην ταύτης ὁμοῦ καὶ πρόμαχον.

* 21. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰλαρίωνος (τοῦ Μεγάλου)

Ἐζησεν ἔτη 80 ἀπέθανε κατὰ τὸ 383 ἔτος.

Ἀπολυτίμιον· Ταῖς τῶν δακρύων σου· Ὅρα σελ. 204.

Κοντάκιον, Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Ος φωστῆρα ἄδυτον, τοῦ νοητοῦ σε Ἡλίου, συνελθόντες σήμερον, ἀνευφημοῦμεν ἐν ὕμνοις· ἔλαμψας γὰρ ταῖς ἐν σκότει τῆς ἀγνοσίας, ἀπαντας ἀναβιβάζων πρὸς θεῖον ὕψος, Ἰλαρίων τοὺς βρωῶντας· Χαίροις ὦ Πάτερ, τῶν Ἀσκητῶν ἡ κρηπίς:

* 22. Τοῦ ἀγίου ἰσαποστόλου Ἀβερκίου, ἐπισκόπου Ἱεραπόλεως, τοῦ θαυματουργοῦ· καὶ τῶν Ἁγίων Ἑπτὰ Παίδων τῶν ἐν Ἐφέσῳ, (Μαξίμιανου, Ἰαμβλίχου, Μαρτινιανοῦ, Διονυσίου, Ἀντωνίου, Ἐξακουστῳδιανοῦ, καὶ Κωνσταντίνου)

Ὁ μὲν Ἀβέρκιος ἤκμασε περὶ τὰ 180. Οἱ δὲ Ἑπτὰ Παῖδες ὑπνώσαντες ἐν τινι σπηλαίῳ, ἐν ἔτει 250, ἐπὶ τῆς βασιλείας Δεκίου, ἐκοιμήθησαν 184 ἔτη, εἰς τῆς βασιλείας Θεοδοσίῳ τῷ Μικρῷ· ὅτε ἀφύπνισθέντες, ἤτοι ἀναστάντες, καὶ πάλιν θεῖα κελεύσει μικρὸν νυστάξαντες, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησαν τῷ 434 ἔτει.

Ἀπολυτίμιον, Ἦχος δ'.

Κανόνα πίστεως, καὶ εἰκόνα πραότητος, ἐγκρατείας διδάσκαλον, ἀνέδειξέ σε τῇ ποιμνῇ σου, ἡ τῶν πραγμάτων ἀλήθεια· διὰ τοῦτο ἐκτήσω τῇ ταπεινώσει τὰ ὑψηλά, τῇ πτωχείᾳ τὰ πλούσια. Πάτερ ἱεράρχα Ἀβέρκιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Τῶν Μαρτύρων· Οἱ Μάρτυρές σου· Ὅρα σελ. 197.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'. Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως.

Ος ἱερέα μέγισον, καὶ Ἀποστόλων σύσκηνον, ἡ Ἐκκλησία γεραίρει σε ἅπανσα, ἡ τῶν πιστῶν Ἀβέρκιε· ἦν ταῖς σαῖς ἱεσῖαις περιφύλαττε Μάικαρ, ἀκαταγώνιστον, ἐξ αἰρέσεως πάσης, καὶ ἄσειστον παναοίδιμε.

* 23. Τοῦ ἀγίου Ἀποστόλου Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθεοῦ, (πρωτοῦ ἐπισκόπου Ἱεροσολύμων.

Οὗτος, κατὰ τινες μὲν, ὑπῆρχεν υἱὸς Ἰωσήφ, τοῦ Μνηστήρος ἐκ τῆς γυναικός, ἣν εἶχε πρὶν μνηστευθῆ τὴν Ἀειπαρθένον· ἐπομένως δὲ ἐλέγετο καὶ αὐτῆς υἱός, καὶ ἀδελφός τοῦ Κυρίου, ὡς καὶ αὐτοῦ νομιζομένου υἱοῦ τοῦ Ἰωσήφ (Ματθ. ιγ'. 55). Κατ' ἄλλους δέ, ἦν ἀνεψιὸς μὲν τοῦ Ἰωσήφ, υἱὸς δὲ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ Κλεόπα ἢ Κλωπᾶ, τοῦ καὶ Ἀλφαιτοῦ καλουμένου, καὶ Μαρίας τῆς ἐκείνου γυναικός, ἣτις ἦν ἀδελφή, μᾶλλον δὲ πρωτεξαδέλφη τῆς Θεοτόκου· ἀλλὰ καὶ ἐκ τῆς

γενεαλογίας ταύτης ἐλέγето πάλιν τοῦ Κυρίου ἀδελφός διὰ τὴν συγγένειαν, κατὰ τὸ ἰδίωμα τῆς ἀγίας Γραφῆς.

Οὗτος οὖν ὁ Ἰακώβος καλεῖται ὑπὸ τῶν Εὐαγγελιστῶν Μικρός (Μάρκ. ιϛ. 40), πρὸς διαστολήν Ἰακώβου υἱοῦ τοῦ Ζεβεδαίου, ὃς τις λέγεται Μέγας. Κατέστη πρῶτος Ἱεροσολύμων ἐπίσκοπος τῷ 34 ἔτει, ὑπ' αὐτοῦ τοῦ Κυρίου προαχθεὶς ἐπὶ τοῦ ἐπισκοπικοῦ τούτου Θρόνου, ὡς τινες λέγουσι· κατὰ δὲ τὸν Εὐσέβιον, ὑπὸ τῶν Ἀποστόλων, Ἐπωνομάσθη Ὀβλίας, τετίεστι Δίκαιος, διὰ τὴν ἄκραν αὐτοῦ δσιότητα καὶ δικαιοσύνην. Ἀναβὰς δὲ ἐπὶ τὸ πτερύγιον, ὃ ἐστὶ τὰ ἐξέχον μέρος τῆς στέγης τοῦ Ναοῦ, τὴν ἡμέραν τοῦ Πάσχα, ἐκ παρακινήσεως πάντων, ἔδωκεν ἐκείθεν ἦν ἐζήτουν παρ' αὐτοῦ μαρτυρίαν περὶ τοῦ Ἰησοῦ, κηρύξας φωνῇ μεγάλῃ· Ὅτι ὁ Ἰησοῦς κἀθηται ἐκ δεξῶν τῆς μεγάλης δυνάμεως, καὶ μέλλει ἔρχεσθαι ἐπὶ τῶν νεφελῶν τοῦ οὐρανοῦ. Ἐπὶ τῇ μαρτυρίᾳ ταύτῃ πολλοὶ τῶν παρόντων ἀνεβόησαν· Ὁσαννά τῷ υἱῷ Δαυὶδ. Ἄλλ' οἱ Γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι ἐκραζάν· Ὅι καὶ ὁ Δίκαιος ἐπλανήθη· καὶ δὲ ἐπιταγῆς Ἀνανίου τοῦ ἀρχιερέως, κρημνισθεὶς ἐκείθεν ὁ Ἀπόστολος, εἶτα λιθαζόμενος καὶ εὐχόμενος ὑπὲρ τῶν μαιφόνων, συνετρίβη τὴν κεφαλὴν ξύλῳ γραφείως τινός, καὶ οὕτως ἐξέπνευσε τῷ 62 ἔτει (Εὐσέβ. Ἐκκλ. Ἱστορ. Βιβλ. β'. κγ'). — Τοῦ Ἰακώβου τούτου ἐστὶν ἡ πρὸς τοὺς ἐν τῇ διασπορᾷ Ἰουδαίους πρώτη τῶν Κατολῶν Ἐπιστολή.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Ως τοῦ Κυρίου Μαθητῆς, ἀνεδέξω Δίκαιε τὸ Εὐαγγέλιον· ὡς Μάρτυς ἔχεις τὸ ἀπαράτρεπτον· τὴν παρρῆσίαν ὡς Ἀδελφόθεος· τὸ πρεσβεύειν ὡς Ἱεράρχης. Ἰκέτευε Χριστὸν τὸν Θεόν, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ο τοῦ Πατρὸς μονογενῆς Θεὸς Λόγος, ἐπιδημήσας πρὸς ἡμᾶς ἐπ' ἐσχάτων, τῶν ἡμερῶν Ἰακώβθε θεσπέσιε, πρῶτόν σε ἀνέδειξε τῶν Ἱεροσολύμων, ποιμένα καὶ διδάσκαλον, καὶ πιστὸν αἰκονόμον, τῶν Μυστηρίων τῶν πνευματικῶν· ὅθεν σε πάντες τιμῶμεν Ἀπόστολε.

✠ 24. Τοῦ ἀγίου Μάρτυρος Ἀρέθα, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.

Ἦθλησαν τῷ 542 ἔτει ἐν Νεγρᾷ, πόλει τῆς Εὐδαίμονος Ἀραβίας.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος α'.

Τὰς ἀλγηδόνας τῶν Ἀγίων, ἃς ὑπὲρ σοῦ ἔπαθον, δυσωπή· **Θ**νητι Κύριε, καὶ πάσας ἡμῶν τὰς ὀδύνας, ἴασαι φιλόανδρῳπε δεόμεθα.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Εὐφροσύνης πρόξενος, ἡμῖν ἐπέστη, ἡ φωσφόρος σήμερον, τῶν Ἀθλοφόρων ἑορτῆ· ἦν ἐκτελοῦντες δοξαζόμεν, τὸν ἐν ὑψίστοις ὑπάρχοντα Κύριον.

✱ 25. Τῶν ἁγίων (Μαρτύρων καὶ) Νοταρίων, Μαρριανοῦ, καὶ Μαρτυρίου.

Ἐθανατώθησαν ὑπὸ τῶν Ἀρειανῶν ἐν ἔτει 346.

Ἀπολυτ. Ἦχος δ'. Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε. Ὅρα σελ. 197.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Αγωνισάμενοι καλῶς ἀπὸ βρέφους, Μαρριανὲ σὺν τῷ σοφῷ Μαρτυρίῳ, τὸν ἀποσάτην Ἀρειον καθείλετε, ἀτρωτον φυλάξαντες, τὴν ὀρθόδοξον Πίστιν, Παύλῳ ἐφεπόμενοι, τῷ σοφῷ διδασκάλῳ· ὅθεν σὺν τούτῳ εὔρατε ζῶην, ὡς τῆς Τριάδος ὑπέρμαχοι ἄριστοι.

✱ 26. Τοῦ ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Δημητρίου (τοῦ Βιυροβλήτου) καὶ ἡ ἀνάμνησις τοῦ μεγάλου Σεισμοῦ.

Οὗτος συνέβη ἐν Κωνσταντινουπόλει, κατὰ τὸ 741 ἔτος, τῷ 24 τῆς βασιλείας Λέοντος τοῦ Ἰσαύρου, καὶ πρώτου τῶν Εἰκονομάχων.

Ὁ δὲ ἅγιος Δημήτριος ἦν Θεσσαλονικεὺς τὴν πατρίδα, εὐσεβῶν γονέων υἱὸς εὐσεβέστατος, καὶ διδάσκαλος τῆς πίστεως τοῦ Χριστοῦ· διὸ καὶ ἐλθόντος τοῦ Μαξίμιανου εἰς Θεσσαλονίκην τῷ 290, συλληφθεὶς ὑπ' αὐτοῦ, ἐτηρεῖτο δέσμιος ἐν φυλακῇ. Ἀγῶνων δὲ τελουμένων ἐν τῇ πόλει, ὁ μὲν Μαξίμιανός ἐκάθητο δεατής· βάρβαρος δὲ τις αὐτοῦ φίλος καὶ ἐπίσημος, παλαιστής, Λυαῖος τὸ ὄνομα, ἐπαιρόμενος εἰς τὸ μέγεθος τοῦ σώματος καὶ τὴν ῥώμην αὐτοῦ, ἐκόμπαζεν ἐν τῷ σταδίῳ, προσκαλὼν τοὺς πολίτας διαγωνίσασθαι πρὸς αὐτόν, καὶ πάντας τοὺς συμπλεκόμενους αὐτῷ καταβάλλων. Ταῦτα ἰδὼν νεανίας τις, Νέστωρ καλούμενος, καὶ γνωρισμὸς τοῦ ἁγίου Δημητρίου, ἔρχεται πρὸς αὐτόν ἐν τῇ φυλακῇ, τὰς εὐχὰς αὐτοῦ ἐξαιτούμενος πρὸς μονομαχίαν· ἃς καὶ λαβὼν διὰ τῆς σφραγίσεως τοῦ τιμίου Σταυροῦ, παρρησιάζεται εἰς τὸ σταδίου· καὶ εἰπὼν· Ὁ Θεὸς Δημητρίου, βοήθει μοι! συμπλέκεται τῷ Λυαίῳ, καὶ βαλὼν αὐτῷ καιρίαν πληγὴν κατὰ καρδίας, ἀφήκεν ἄπουν ἐπὶ τῆς γῆς τὸν πρῶτον μέγαλαυχον. Ὁ δὲ Μαξίμιανός εἰς ἄκρον λυπηθεὶς ἐπὶ τούτῳ, καὶ τὴν αἰτίαν μαθὼν, προσέταξεν ἀμέσως, τὸν μὲν Δημήτριον λόγχαις τρωθῆναι ἐν ἡ εὐρίσκειτο φυλακῇ, τὸν δὲ Νέστορα τῷ ἰδίῳ ξίφει ἀναιρεθῆναι.

Ἀργία, καὶ Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτικίον, Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Μέγαν εὔρατο ἐν τοῖς κινδύνοις, σὲ ὑπέρμαχον ἡ οἰκουμένη, Ἀθλοφόρε τὰ ἔθνη τροπούμενον. Ὡς οὖν Λυαίου καθεῖλες τὴν ἔπαρσιν, ἐν τῷ σταδίῳ θαρρύνων τὸν Νέστορα, οὕτως Ἄγιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ τοῦ Σεισμοῦ, Ἦχος πλ. δ'.

Ο ἐπιθλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν, ῥῦσαι ἡμᾶς τῆς φοβεραῖς τοῦ σεισμοῦ ἀπειλῆς, Χριστέ ὁ Θεός

ἡμῶν, καὶ κατὰπεμψον ἡμῖν, πλέσια τὰ ἔλέη σου, πρῆσβαίαις τῆς Θεοτόκου, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Κοντάκιον, ᾠχος β'. Αὐτόμελον.

Τοῖς τῶν αἱμάτων σου ρείθροις Δημήτριε, τὴν Ἐκκλησίαν Θεὸς ἐπορφύρωσεν, ὃ δούς σοι τὸ κράτος ἀήττητον, καὶ περιέπων τὴν πόλιν σου ἄτρωτον· αὐτῆς γὰρ ὑπάρχεις τὸ στήριγμα.

* 27. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Νέστορος.

¹ἠθλησεν ἐπὶ Μαξιμιανού, ὡς εἴρηται ἀνωτέρω εἰς τὰς 26.

Ἀπολυτίκιον, ᾠχος δ'.

Ὁ Μάρτυς σου Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει. Ὁρα σελ. 188.

Ἡ τὸ, Μέγαν εὐρατο ἐν τοῖς κινδύνοις, ὡς ἀνωτέρω.

Κοντάκιον, ᾠχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Αθλήσας καλῶς, ἀθάνατον τὴν εὐκλειαν, κεκλήρωσαι νῦν· καὶ στρατιωτῆς ἄριστος, τῷ Δεσπότη γέγονας, ταῖς εὐχαῖς Δημητρίου τοῦ Μάρτυρος. Σὺν αὐτῷ ἔν Νέστορ σοφῆ, πρῆσβεύων μὴ παύσῃ ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

* 28. Τῶν ἁγίων Μαρτύρων Τερεντίου, καὶ Νεονίλης (τῆς συζύγου αὐτοῦ) καὶ τῶν ἑπτὰ τέκνων αὐτῶν, Σαρβήλη, Νιτᾶ, Γέρακος, Θεοδούλου, Φωτίου, Βήλης, καὶ Εὐνίκης) καὶ τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Στεφάνου τοῦ Σαββαΐτου.

Τῶν μὲν Μαρτύρων ἀδελγος καὶ ἡ πατρις καὶ ὁ χρόνος κατ' ὄν ἐμαρτύρησαν· ἀπετημήθησαν δὲ πάντες τὴν κεφαλὴν, πικρὰς πρότερον ὑπομείναντες βασάνους. — Ὁ δὲ Ὅσιος διανύσας τὸν βίον ἀσκητικῶς ἐν τῇ μονῇ τοῦ ἁγίου Σάββα, ἀφ' οὗ καὶ Σαββαΐτης ἐπονομάζεται, ἐν ἧ καὶ ἀρχιερεὺς ἐχειροτονήθη, ἐτελεύτησε περὶ τὰ 790, καταλιπὼν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν καὶ τινὰ Τροπάρια φσματικά.

Ἀπολυτίκιον τῶν Μαρτύρων.

ᾠχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτῶν, στεφάνους ἐκομίσαντο τῆς ἀφθαρσίας, ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· σχόντες γὰρ τὴν ἰσχύν σου, τοὺς τυράννους καθεῖλον· ἔθραυσαν καὶ δαιμόνων, τὰ ἀνίσχυρα θράση. Αὐτῶν ταῖς ἰκεσίαις Χριστέ ὁ Θεός, σῶσον ταῖς ψυχὰς ἡμῶν.

Τοῦ Ὀσίου, ᾠχος πλ. δ'.

Ορθοδοξίας ὁδηγέ, εὐσεβείας διδάσκαλε καὶ σεμνότητος, τῆς οἰκουμένης, ὁ φωστήρ, ἀρχιερέων θεόπνευστον ἐγ-

καλλώπισμα, Στέφανε σοφέ, ταῖς διδασκαίῃς σου πάντας ἐφώτισας, λύρα τοῦ Πνεύματος. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

* 29. Τῆς ἀγίας ὁσιομάρτυρος Ἀναστασίας τῆς Ῥωμαίας· καὶ τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀβραμίου.

Ἡ μὲν, νέα οὔσα τὴν ἡλικίαν, καὶ ἐν τινι μοναστηρίῳ διατρίβουσα, συνελήφθη ὑπὸ τῶν ἀσεβῶν· καὶ τὸν Χριστὸν παρρησίᾳ ὁμολογήσασα, καὶ πολυειδεῖς ὑπομείναςα βασάνους, ἀπετμήθη τὴν κεφαλὴν τῷ 256, ἐπὶ Οὐαλεριανοῦ καὶ Γαλιθίου. — Ὁ δὲ Ὅσιος ἐτελεύτησε περὶ τὸ 390.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Ἡ ἀμνάς σου Ἰησοῦ, κράζει μεγάλη. Ὅρα σελ. 196.

Τοῦ Ὁσίου, Ἦχος πλ. δ'.

Εν σοὶ Πάτερ ἀκριβῶς διεθώθη τὸ κατ' εἰκόνα· λαβὼν γὰρ τὸν σταυρὸν, ἠκολούθησας τῷ Χριστῷ, καὶ πράττων ἐδίδασκες, ὑπερορᾶν μὲν σαρκὸς, παρέρχεται γάρ· ἐπιμελεῖσθαι δὲ ψυχῆς, πράγματος ἀθανάτου· διὸ καὶ μετὰ Ἀγγέλων συναγάλλεται ὅσιν Ἀβράμιν τὸ πνεῦμά σου.

Κοντάκιον τῆς Ἀγίας, Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Παρθενίας νάμασι, καθηγητισμένη ὁσία, μαρτυρίου αἵμασιν, Ἀναστασία πλυθεῖσα, παρέχεις τοῖς ἐν ἀνάγκαις τῶν νοσημάτων, ἴασιν καὶ σωτηρίαν τοῖς προσιούσιν, ἐκ καρδίας· ἰσχὺν γὰρ νέμει, Χριστὸς ὁ βρύων χάριν ἀένναον.

Καὶ τοῦ Ὁσίου, ὁμοιον.

Εν σαρκὶ ὡς ἄγγελος, ἐπὶ τῆς γῆς ἀνεδείχθης, καὶ ἀσκήσει γέγονας, πεφυτευμένος ὡς φοινῖξ, ὕδατι τῆς ἐγκρατείας κατατροφήςσας, ρεύμασι τῶν σῶν δακρύων ρύπον ἐκπλύνας· διὰ τοῦτο καρποφόρος, θάυματων ὠφθης, θεῖε Ἀβράμιν,

* 30. Τῶν ἀγίων Μαρτύρων, Ζηνοβίου, καὶ Ζηνοβίας τῆς ἀδελφῆς αὐτοῦ.

Ἦθλησαν ἐπὶ Διοκλητιανοῦ κατὰ τὸ 390 ἔτος.

Ἀπολυτίκιον· Οἱ Μάρτυρές σου, ὡς ὀπισθεν.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'. Ὡς ἀπαρχαῖς τῆς φύσεως.

Τοὺς ἀληθείας Μάρτυρας, καὶ εὐσεβείας κήρυκας, τῶν ἀδελφῶν τὴν δυάδα τιμήσωμεν, ἐν θεοπνεύστοις ἄσμα-

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Αἴγαι Ἀνάργυροι καὶ θαυματουργοί, ἐπισκέψασθε τὰς ἀσθενείας ἡμῶν· δωρεὰν ἐλάβετε, δωρεὰν δότε ἡμῖν.

Κοντάκιον, Ἦχος β'.

Οὐκ εἰ τὴν χάριν λαβόντες τῶν ἰαμάτων, ἐφαπλῆτε τὴν ῥώσιν τοῖς ἐν ἀνάγκαις, Ἱατροὶ θαυματουργοὶ ἐνδοξοί· Ἄλλὰ τῇ ὑμῶν ἐπισκέψει, καὶ τῶν πολεμίων τὰ θράση κατευνάσατε, τὸν κόσμον ἰώμενοι ἐν τοῖς θαύμασιν.

✠ 2 Τῶν ἀγίων Μαρτύρων Ἀκινδύνου, Πηγασίου, Ἀφθονίη, Ἐλπιδηφόρου, καὶ Ἀνεμποδίστου.

Ἦθλησαν ἐν Περσίδι κατὰ τὰ 330 ἔτος, ἐπὶ Σαδωρίου ἢ Σαπωρίου Β' βασιλείᾳ Περσῶν.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος β'.

Αἰθλοφόροι Κυρίου, μακαρία ἡ γῆ, ἡ πιανθεῖσα τοῖς αἵμασιν ὑμῶν· καὶ ἄγαι αἱ σκηναὶ, αἱ δεξάμεναι τὰ πνεύματα ὑμῶν· ἐν σταδίῳ γὰρ τὸν ἐχθρὸν ἐθριαμβεύσατε, καὶ Χριστὸν μετὰ παρρησίας ἐκηρύξατε. Αὐτὸν ὡς ἀγαθὸν ἱκετεύσατε, σωθῆναι θεόμεθα τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος α'. Χορὸς ἀγγελικός.

Οὗς ἄστρα ἀπλανῆ, τοῦ Ἥλιου τῆς δόξης, ἀνέλαμψαν ἐν γῆ, οἱ Χριστοῦ Στρατιῶται, τὸν ζόφον διώκοντες, τῶν παθῶν καὶ πηγάζοντες, χάριν ἄφθονον, ἀνεμποδίστως τοῖς πᾶσι, καὶ ἀκίνδυνον, τὴν σωτηρίαν δωροῦνται, ἐλπίδι τῆς πίστεως.

✠ 3. Τῶν ἀγίων Μαρτύρων Ἀκεψιμᾶ, Ἰωσήφ, καὶ Λειθαλαῖ· καὶ τὰ Ἐγκαίνια τῆ ναοῦ τοῦ ἀγίου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ ἐν Κύδδῃ, ἧτοι ἡ κατάθεσις τοῦ σώματος αὐτοῦ.

Ὁ μὲν Ἀκεψιμᾶς καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ ἦθλησαν τῷ 330, ἐπὶ Σαδωρίου ἢ Σαπωρίου Β' βασιλείᾳ Περσῶν· τὰ δὲ Ἐγκαίνια ἐγένοντο ἐν τοῖς χρόνοις Κωνσταντίνου τοῦ Μεγάλου.

Ἀπολυτίκιον τοῦ ἀγίου Γεωργίου, Ἦχος δ'.

Οὗς τῶν αἰχμαλώτων ἐλευθερωτῆς, καὶ τῶν πτωχῶν ὑπερασπιστῆς, ἀσθενούντων ἰατρὸς, βασιλέων ὑπέρμαχος, Τροπαιοφόρε Μεγαλομάρτυς Γεώργιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τῶν Μαρτύρων. Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε· Ὅρα σελ. 216.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τὰ θεῖα σοφῆ, ἀμέμπτως ἱερούργησας· συστά δεκτῆ, ἐγένου παμμακάριστε· τοῦ Χριστοῦ γὰρ ἔπιες, τὸ ποτήριον ἐνδόξως ἅγιε, Ἀκεψιμᾶ σὺν τοῖς συναθλοῖς σου, πρεσβυῶν ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Καὶ τοῦ Μεγαλομάρτυρος, Ἦχος πλ. δ'.

Τῆ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ.

Τῆ ὑπερμάχῳ καὶ ταχεῖα ἀντιλήψει σου, προσπέφυγότες οἱ πιστοὶ καθικετεύομεν, λυτρωθῆναι παρὰ σοῦ, Χριστοῦ Ἀθλοφόρε, καὶ σκανδαλῶν τοῦ ἐχθροῦ τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε, καὶ παντοίων ἐκ κινδύνων καὶ κακώσεων· ἵνα κράζωμεν· Χαίροις Μάρτυς Γεώργιε.

✠ 4: Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωαννῆνίου τοῦ Μεγάλου· καὶ τῶν ἁγίων Ἱερομαρτύρων, Νικάνδρου ἐπισκόπου Μύρων, καὶ Ἐρμαίου πρεσβυτέρου.

Οὗτοι, πολλοὺς τῶν ἀπίστων ἐπιστρέφοντες εἰς τὴν πίστιν τοῦ Χριστοῦ, διβλήθησαν εἰς τὸν τῆς πόλεως Κόμητα Λιβάνιον· ὑφ' οὗ μετὰ πολλὰς ἄλλας βασάνους, κατεκλεισθησαν ζῶντες εἰς τάφον, καὶ οὕτω τὰ πνεύματα αὐτῶν εἰς χεῖρας Θεοῦ παρέθεντο. — Ὁ δὲ Ὅσιος ἐγεννήθη ἐν Βιθυνίᾳ κατὰ τὸ 740 ἔτος, πατέρα ἔχων Μυριτρίκην καλούμενον, μητέρα δὲ Ἀνάστασιν· καὶ κατ' ἀρχὰς μὲν τῆς ἀνδρικῆς αὐτοῦ ἡλικίας διέπρεψεν ἐν τοῖς στρατιωτικοῖς, καὶ βασιλικῶν τιμῶν ἠξιώθη διὰ τὰς ἀνδραγαθίας αὐτοῦ· ὕστερον δὲ πάντων καταφρονήσας, ἀπῆλθεν εἰς τὸ ὄρος τοῦ Ὀλύμπου· ὅπου διανύσας τὸν ὑπόλοιπον βίον ἀσκητικῶς, καὶ μέγας εἰς τὴν ἀρετὴν γενόμενος, ἀνεπαύσατο ἐν Κυρίῳ περὶ τὸ 834, ζήσας τὰ πάντα ἔτη 94. Τοῦ Ὀσίου τούτου ἐστὶν ἡ συντομωτάτη ἐκείνη Εὐχή· Ἡ ἐλπίς μου ὁ Πατήρ, κτλ.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Ταῖς τῶν δακρύων σου ῥοαῖς, τῆς ἐρήμου τὸ ἄγονον ἐγεώργησας· καὶ τοῖς ἐκ βάθους στεναγμοῖς, εἰς ἑκάτον τοὺς πόνους ἐκαρποφόρησας· καὶ γέγονας φωστήρ, τῆ οἰκουμένη λάμπων τοῖς θαύμασιν, Ἰωαννῆνιε Πατὴρ ἡμῶν ὅσιε· Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Τοῦ Ἱερομάρτυρος, Ἦχος δ'.

Καὶ τρόπον μέτοχος, καὶ θρόνων διάδοχος, τῶν Ἀποστόλων γενόμενος, τὴν πρᾶξιν εὖρες θεόπνευστε, εἰς θεωρίας ἐπίβασιν· διὰ τοῦτο τὸν λόγον τῆς ἀληθείας ὀρθοτομῶν,

καὶ τῇ πίστει ἐνήθλησας μέχρι αἵματος, Ἱερομάρτυς Νίκανδρε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Εν τῇ μηνίμῃ σήμερον τῇ ἱερᾷ σου, συνελθόντες ἅπαντες, ἐκδυσωποῦμεν οἱ πιστοί, Ἰωαννίκιε ὅσιε, παρὰ Κυρίου εὐρεῖν ἡμᾶς ἔλεος.

✠ 5. Τῶν ἁγίων Μαρτύρων Γαλακτίωνος, καὶ Ἐπιστήμης τῆς συζύγου αὐτοῦ.

Ὁ μὲν ὑπῆρχεν υἱὸς Κλειτοφῶντος καὶ Λευκίππης, ἀσεβῶν μὲν ὄντων ἀμφότερων τοπρότερον, ὕστερον δὲ τὴν εὐσέβειαν διδαχθέντων παρὰ τινος μοναχοῦ, Ὀνούφριου καλουμένου. Ἡ δὲ Ἐπιστήμη, ἐξ ἀπίστων γονέων γεννηθεῖσα καὶ αὐτῇ, ἐβαπτίσθη διὰ τὸ πρὸς τὸν Γαλακτίωνα συνοικέσιον. Ἠθλησαν δὲ ἐπὶ Δεσίου περὶ τὸ 250 ἔτος.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'. Ταχύ προκατάλαβε.

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτῶν, στεφάνους ἐκομίσαντο τῆς ἀφθαρσίας, ἐκ σου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· σχόντες γὰρ τὴν ἰσχύν σου, τοὺς τυράννους καθεῖλον· ἔθραυσαν καὶ δαιμόνων, τὰ ἀνίσχυρα θράση. Αὐτῶν ταῖς ἰκεσίαις Χριστέ ὁ Θεός, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

✠ 6. Τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Παύλου, ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως, τοῦ ὁμολογητοῦ.

Ὁυτός ἦν Θεσσαλονικεὺς τὴν πατρίδα, πρεσβύτερος πρῶτον τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἐκκλησίας, εἶτα καὶ ἐπίσκοπος αὐτῆς· ἀνὴρ ἐλλόγιμος, διδακτικὸς, ἀγαθὸς τὰ δεῖα, καὶ βίου χρηστοῦ μαρτυρούμενος· ζηλωτῆς θερμότητος τῆς ἐν Νικαίᾳ Συνόδου, καὶ τῆς τοῦ Ὁμοουσίου πίστεως μέχρι θανάτου ἀνδρικώτατος ὑπερασπιστής. Ἄλλα δὲ αὐτὸ τοῦτο ἀπαξ καὶ δις ἐξέωσθεις τοῦ θρόνου ὑπὸ τοῦ ἀρειανίζοντος Κωνσταντίου, υἱοῦ Κωνσταντίνου τοῦ Μεγάλου, ἐξωρίσθη τελευταῖον περὶ τὸ 384 εἰς Κουκουσὸν τῆς Ἀρμενίας, ὅπου, ἐξ ἐπιβουλῆς τῶν Ἀρειανῶν ἀπέπνιξαν αὐτὸν οἱ εἰς τὴν ἐξορίαν ἀπαγαγόντες.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος γ'. Αὐτόμελον.

Θείας πίστεως ὁμολογία, ἄλλον Παῦλόν σε τῇ Ἐκκλησίᾳ, ζηλωτὴν ἐν ἱερεῦσιν ἀνέδειξε. Συνεκβοᾷ σοι καὶ Ἄβελ πρὸς Κύριον, καὶ Ζαχαρίου τὸ αἷμα τὸ δίκαιον. Πάτερ ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Αστράψας ἐν γῆ ὡς ἄστρον οὐρανόφωτον, τὴν καθολικὴν φωτίζεις Ἐκκλησίαν νῦν, ὑπὲρ ἧς καὶ ἠθλησας, τὴν ψυχὴν σου Παῦλε προθέμενος, καὶ ὡς Ζαχαρίου καὶ Ἄβελ, τρανῶς βοᾷ σοι τὸ αἷμα πρὸς Κύριον.

✠ 7. Τῶν ἁγίων τριάκοντα τριῶν Μαρτύρων, τῶν ἐν Μελιτινῇ· καὶ τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ Θαυματουργοῦ Λαζάρου, τοῦ ἐν τῷ Γαλησίῳ ὄρει.

Οἱ μὲν ἤθλησαν ἐπὶ Διοκλητιανοῦ καὶ Μαξιμιανοῦ ἐν ἔτει 990. Ὁ δὲ ἤσκησεν ἐπὶ Κωνσταντίνου τοῦ Μονομάχου, βασιλεύσαντος τῷ 1045.

Ἀπολυτίκιον τῶν Μαρτύρων.

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε, ὡς ἄνωτέρω.

Τοῦ Ὁσίου, Ἦχος πλ. δ'. Ταῖς τῶν δακρῦν σου ῥοαῖς.

Ταῖς ἐπαγρύπνοις προσευχαῖς, ἐν ὀχετοῖς δακρῦν τῶν στυλῶν κατέβρεχες, καὶ τοῖς ἐκ βάθους στεναγμοῖς, εἰς ἑκατὸν τοὺς πόνους ἔκαρποφόρησας· καὶ γέγονας ποιμὴν, ταῖς προσιοῦσι νέμων συγχώρησιν, ὅσιε Πατὴρ ἡμῶν Λάζαρε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ως φωστῆρα μέγιστον ἡ Ἐκκλησία, τοῦ Χριστοῦ δοξάζει σε, μετ' εὐφροσύνης ψαλμικῶς· διὸ μὴ παύση πρεσβύων Χριστῷ, δοθῆναι πᾶσι πταισμάτων συγχώρησιν.

✠ 8. Ἡ Σύναξις τοῦ Ἀρχιστρατήγου Μιχαήλ, καὶ τῶν λοιπῶν Ἀσωμάτων Δυνάμεων.

Οἱ ἄγγελοι πάντες, κατὰ τὸν Ἀπόστολον, εἰσὶ πνεύματα λειτουργικά, εἰς διακονίαν ἀποστελλόμενα διὰ τοὺς μέλλοντας κληρονομεῖν σωτηρίαν (Ἐβρ. α'. 14). Αὐτοὺς κατέστησεν ὁ Θεὸς παντὸς ἔθνους καὶ λαοῦ ἐπιστάτας, καὶ πρὸς τὸ συμφέρον ὁδηγῆς (Λευϊτ. λβ'. 8). Εἰς αὐτοὺς προστάσσει φυλάττειν τοὺς ἐλπίζοντας ἐπ' αὐτόν, ἵνα μηδὲν αὐτοὺς βλάβῃ, μηδὲ εἰς τὰ σκηνώματα αὐτῶν προσεγγίσῃ κακόν (Ψαλμ. ψ. 9-14). Αὐτοὶ ἐν οὐρανοῖς διαπαντὸς βλέπous τὸ πρόσωπον τοῦ Θεοῦ, τὸν Τρισάγιον αὐτῷ ἀναπέμποντες ὕμνον, καὶ πρεσβεύοντες πρὸς αὐτόν ὑπὲρ ἡμῶν, καθὼς καὶ χαίρουσιν ἐπὶ ἐνὶ ἁμαρτωλῶ μετανοοῦντι (Ἦσ. 5'. 2-3. Ματθ. ιη'. 10. Λουκ. ιε'. 7. Πράξ. ιβ'. 15). Ἐνὶ λόγῳ, αὐτοὶ ὑπηρετήσαν τῷ Θεῷ πρὸς ἡμετέραν εὐεργεσίαν τοσαῦτα, ὥστε γέμουσιν ἐκ τῆς τούτων ἱστορίας αἱ σελίδες τῶν ἁγίων Γραφῶν.

Διὰ ταῦτα οὖν ἡ ὀρθόδοξος Ἐκκλησία, εὐλόγως τιμῶσα τοὺς Δείους τούτους λειτουργούς, καὶ ἡμῶν προστάτας καὶ φύλακας, ἐπιτελεῖ σήμερον τὴν παρούσαν Σύναξιν, ἧ ἔστι συνᾶθροισιν ἡμῶν εἰς κοινήν αὐτῶν ἑορτὴν καὶ ὕμνωδιαν· ἐξαιρέτως δὲ τῶν Ἀρχαγγέλων Μιχαήλ καὶ Γαβριήλ, ὡς ὀνομαστί εἰς τὰς Γραφὰς ἀναφερομένων, ὧν τὸ μὲν Μιχαήλ ἐρμηνεύεται, Τίς ὡς Θεός· τὸ δὲ Γαβριήλ, Δύναμις Θεοῦ. Καὶ ὁ μὲν ἀριθμὸς τῶν Ἀγγέλων ἐστὶν ἀόριστος παρὰ τῆς Δείας Γραφῆς, λέγοντος τοῦ Δανιήλ, ὅτι χίλιαι χιλιάδες ἐλειτούργουν αὐτῷ (τῷ Θεῷ), καὶ μυρία μυριάδες παρσιπέκεισαν αὐτῷ (ζ'. 10). πάντες ὁμως διαιροῦνται εἰς ἑνέα τάγματα, καλούμενα· Θρόνοι, Χερουβίμ, Σεραφίμ, Κυριότητες, Δυνάμεις, Ἐξουσίαι, Ἀρχαί, Ἀρχάγγελοι, καὶ ἄγγελοι.

Ἀργία, καὶ Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ .

Τῶν οὐρανίων στρατιῶν Ἀρχιστράτηγοι, δυσωποῦμεν ὑμᾶς ἡμεῖς οἱ ἀνάξιοι, ἵνα ταῖς ὑμῶν δεήσεσι τειχίσπη ἡμᾶς, σκέπη τῶν πτερυγῶν, τῆς αὐλοῦ ὑμῶν δόξης, φρουροῦντες ἡμᾶς προσπίπτοντας, ἐκτενῶς καὶ βοῶντας· Ἐκ τῶν κινδύων λυτρώσασθε ἡμᾶς, ὡς Ταξίαρχαι τῶν ἄνω Δυναμέων .

Κοντάκιον, Ἦχος β' .

Αρχιστράτηγοι Θεοῦ, λειτουργοὶ θείας δόξης, τῶν ἀνθρώπων ὁδηγοὶ, καὶ ἀρχηγοὶ Ἀσωμάτων, τὸ συμφέρον ἡμῖν αἰτήσασθε, καὶ τὸ μέγα ἔλεος, ὡς τῶν Ἀσωμάτων Ἀρχιστράτηγοι .

✠ 9. Τῶν ἁγίων Μαρτύρων Ὀνησιφόρου, καὶ Πορφυρίου· καὶ τῆς ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Ματρώνης .

Οἱ μὲν ἠθλησαν ἐπὶ Διοκλητιανοῦ καὶ Μαξιμιανοῦ τῷ 300 ἔτει. Ἡ δὲ Ὀσία ὑπῆρχεν ἐκ Πέργης τῆς Παμφυλίας, περὶ τὰ 466· συζευθεῖσα δὲ ἀνδρὶ, καὶ θυγάτριον ἐξ αὐτοῦ γεννήσασα, τοῦτο μὲν παρέδωκε, μετὰ τὸν θάνατον τοῦ ἀνδρός, εἰς γνῶριμόν τινα γυναῖκα· αὐτὴ δὲ διήνυσεν τὸν βίον ἀσκητικῶς, ζήσασα ἕως 400 ἔτη.

Ἀπολυτίκιον τῶν Μαρτύρων .

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε . Σελ. 221 .

Τῆς Ὀσίας, Ἦχος πλ. δ' .

Εν σοὶ Μήτηρ ἀκριβῶς διεσώθη τὸ κατ' εἰκόνα· λαβοῦσα γὰρ τὸν σταυρὸν ἠκολούθησας τῷ Χριστῷ, καὶ πράττουσα ἐδίδασκες, ὑπερορᾶν μὲν σαρκὸς, παρέρχεται γὰρ· ἐπιμελεῖσθαι δὲ ψυχῆς, πράγματος ἀθανάτου· διὸ καὶ μετὰ Ἀγγέλων συναγάλλεται, ὁσία Ματρῶνα τὸ πνεῦμά σου .

✠ 10. Τῶν ἁγίων Ἀποστόλων ἐκ τῶν Ἑβδομήκοντα, Ὀλυμπᾶ, Ῥοδίωνος, Ἐραστοῦ, Σωσιπάτρου, καὶ Κουάρτου· καὶ τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Ὀρέστου .

Τούτων ἑ μὲν Ὀλυμπᾶς καὶ ὁ Ῥοδίον, ἢ Ἡρωδίον (Ῥωμ. ιε'. 11), ἀκολουθήσαντες τῷ Ἀποστόλῳ Πέτρῳ εἰς Ῥώμην, ἀπετηρήθησαν τὴν κεφαλὴν ὑπὸ Νέρωνος περὶ τὰ 66 ἔτη. Οἱ δὲ λοιποὶ ἐτελεύτησαν ἐν εἰρήνῃ, γενόμενοι ἐπίσκοποι, Ἰκονίου μὲν ὁ Σωσιπάτρος, Βηρυτοῦ δὲ ὁ Κουάρτος, ὁ δὲ Ἐραστός τῆς Πανειᾶδος, ἢ Πανειᾶδος (ἧτις καὶ Καισαρεία Φιλίππου μετωνομάσθη), οἰκονόμος χρηματίσας πρότερον τῆς ἐν Κορίνθῳ Ἐκκλησίας (Ῥωμ. ιε'. 22). — Ὁ δὲ Μάρτυς ἦν ἐκ Τυάνων τῶν ἐν Καππαδοκίᾳ, ἐν τοῖς χρόνοις Διοκλητιανοῦ· τρυπηθεὶς δὲ τοῦς ἀστραγάλους δι' ἧλων (καρφίων) μακρῶν, καὶ ἴππῳ ἀγρίῳ προσδεθεὶς, βιαίως ὑπ' αὐτοῦ συρόμενος, ἀφῆκε τὸ πνεῦμα, τῷ 289 ἔτει.

Ἀπολυτίκιον τῶν Ἀποστόλων, Ἦχος γ'.

Απόστολοι ἅγιοι, πρεσβεύσατε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα πταισμάτων ἄφεσιν, παράσχη ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Τοῦ Μάρτυρος Ὁ Μάρτυς σου Κύριε. Ὅρα σελ. 210.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Επεφάνη σήμερον, τῶν Ἀποστόλων, ἡ σεπτὴ πανήγυρις, παρεχομένη ἐμφανῶς, πταισμάτων πᾶσι τὴν ἄφεσιν, τοῖς ἐκτελοῦσιν αὐτῶν τὸ μνημόσυνον.

* 11. Τῶν ἁγίων Μαρτύρων Μηνᾶ, Βίκτωρος, καὶ Βικεντίου· καὶ τῆς ἁγίας Μάρτυρος Στεφανίδος· καὶ τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ ὁμολογητοῦ Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου.

Ὁ μὲν Μηνᾶς, Αἰγύπτιος ὢν τὴν πατρίδα, ἤθλησεν ἐν Κοτυαεῖν τῆς Φρυγίας τῷ 290, ἐπὶ Διοκλητιανοῦ καὶ Μαξιμιανοῦ. Ὁ δὲ Βίκτωρ καὶ ἡ Στεφανίς ἐν Ἰταλίᾳ τῷ 160, ἐπὶ Ἀντωνίου. Ὁ δὲ Βικέντιος ἐν Ἰσπανίᾳ τῷ 235, ἐπὶ Μαξιμίνου. — Ὁ δὲ Θεόδωρος ἐγεννήθη ἐν Κωνσταντινουπόλει τῷ 759, ἐκ γονέων εὐσεβῶν, Φωτεινοῦ καὶ Θεοκτίστης· ἐνεδύθη τὸ μοναδικὸν σχῆμα ἐκ νεότητος, ἐν τῇ τῶν Σακκουδιτῶν λεγομένη μονῇ, ἧς καὶ Ἠγούμενος ἐγένετο τῷ 795. Μεταβὰς ἐπειτα εἰς τὴν τοῦ Στουδίου, οὕτω καλουμένην ἀπὸ τοῦ κτίτορος αὐτῆς, Στουδίου ὑπάτου Ῥωμαίου, ἐπωνομάσθη ἐκ τούτου Στουδίτης. Ἐφάνη ἐνθερμὸς ζηλωτὴς τῶν πατρικῶν παραδόσεων· ἠγωνίσαστο μέχρι θανάτου ὑπὲρ τῆς τῶν ἁγίων Βικόνων τιμῆς· ὑπέμεινε τρεῖς ἔξορίας διὰ τὸν εὐσεβῆ αὐτοῦ ζῆλον· ἀλλ' εἰς τὴν τρίτην, εἰς ἣν κατεδίκασεν αὐτὸν Δείων ὁ Ἀρμένιος, ἐνεκαρτέρησε γενναίως ραβδίζομενος, καὶ δεσμούμενος, καὶ μεταφερόμενος ἀπὸ σκοτεινῆς εἰς ἄλλην σκοτεινοτέραν φυλακὴν, ἑπτὰ ἔτη δόσκληρα. Τελευταίον ἀνακληθεὶς ἐκ τῆς ἔξορίας ὑπὸ Μιχαὴλ τοῦ Τραυλοῦ, καὶ λαβὼν μικρὰν ἀνεσιν τῶν μακρῶν αὐτῷ πόνων, ἀνεπαύσατο ἐν Κυρίῳ τῷ 826 ἔτει τῇ 11 Νοεμβρίου, ἡμέρᾳ Κυριακῇ, ὅτε οἱ περιμιστώτες αὐτοῦ μαθηταί, τὰ γόνατα κεκλιμένοι, ἰψαλλον τὸν Ἄμωμον. Τινὲς λέγουσιν, ὅτι αὐτὸς ὁ ἴδιος, μετὰ τὴν μετάληψιν τῶν ἀχράντων Μυστηρίων, ἤρξατο ψάλλειν τούτον τὸν Ψαλμὸν· φθάσας δὲ εἰς τὸν Στίχον αὐτοῦ· Εἰς τὸν αἰῶνα οὐ μὴ ἐπιλάβωμαι τῶν δικαιοματίων σου, ὅτι ἐν αὐτοῖς ἐζήσάσ με (ρηή. 93), ἀφῆκε τὸ πνεῦμα ζήσας ἔτη 67. — Πρὸς τοῖς ἄλλοις αὐτοῦ ἱεροῖς συγγράμμασιν, ἐποίησε μετὰ τοῦ ἰδίου ἀγαθέλου Ἰωσήφ, καὶ ὄλον σχεδὸν τὸ κατανυκτικὸν βιβλίον τοῦ Τριφδίου (Ἰουλ. 14).

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε. Ὅρα σελ. 221.

Τοῦ Ὀσίου, Ἦχος πλ. δ'.

Ορθοδοξίας ὁδηγέ, εὐσεβείας διδάσκαλε καὶ σεμνότητος, τῆς οἰκουμένης ὁ φωστήρ, τῶν μοναζόντων θεόπνευστον ἐγκαλλώπισμα, Θεόδωρε σοφέ, ταῖς διδασκαῖς σου πάντας ἐφώτισας, λύρα τοῦ Πνεύματος. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Κοντάκιον τῶν Μαρτύρων. Ἦχος πλ. δ'. Ὡς ἀπαρχαῖς .

Ος εὐσεβείας Μάρτυρας, καὶ ἀθλητὰς Θεόφρονας, ἢ Ἐκκλησία γεραίρει δοξαζούσα, τοὺς θείους ἄθλης σήμερον; Μηνᾶ τοῦ ἀθλοφόρου, Βίκτωρος τοῦ γενναίου, καὶ Βικεντίου τοῦ γενναιάφρονος· καὶ ποθαῦσα κραυγάζει, δοξαζούσα τὸν φιλόθρωπον .

Καὶ τοῦ Ὁσίου, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν .

Τὸν ἀσκητικόν, ἰσαγγελόν τε βίον σου, τοῖς ἀθλητικοῖς, ἐφαίδρυνας παλαιίσμασι, καὶ Ἁγγέλοις σύσκηνος, Θεομάκαρ ὠφθης Θεόδωρε, σὺν αὐτοῖς Χριστῷ τῷ Θεῷ, πρεσβύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν .

* 12. Τοῦ ἐν ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου, ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας, τοῦ Ἐλεήμονος· καὶ τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Νείλου .

Ὁ μὲν Ἰωάννης ἦν Κύπριος τὸ γένος, ἐκ πόλεως Ἀμαθύντος, υἱὸς Ἐπιφανίᾳ τῆς Κύπρου ἄρχοντος, ἐγεννήθη τῷ 555, ἐτίθη ἐπὶ τὸν ἀρχιεπισκοπικὸν θρόνον τῷ 608, ἀπέθανε τῷ 619, ἐτῶν 64. Ὁ δὲ Νεῖλος ἦν Κωνσταντινουπολίτης τὴν πατριδα, μαθητὴς τοῦ Χρυσοστόμου, ἐπαρχὸς τῆς πόλεως πρότερον, εἶτα ἀσκητὴς τοῦ ἁγίου Σινᾶ. Ἐγραψεν Ἐπιστολαῖς καὶ Ἀσκητικὰ διάφορα· ἀπέθανε περὶ τὰ 454.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου .

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Εν τῇ ὑπομονῇ σου ἐκτήσω τὸν μισθόν σου, Πάτερ ὅσιε, ταῖς προσευχαῖς ἀδιαλείπτως ἐγκαρτερήσας, τοὺς πτωχοὺς ἀγαπήσας, καὶ τούτοις ἐπαρκέσας. Ἄλλὰ πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, Ἰωάννη Ἐλεῆμον μακάριε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν .

Τοῦ Ὁσίου, Ἦχος πλ. δ'.

Ταῖς τῶν δακρῶν σου ροαῖς, τῆς ἐρήμου τὸ ἄγονον ἐγεώργησας, καὶ τοῖς ἐκ βάθους στεναγμοῖς, εἰς ἑκατὸν τοὺς πόνους ἐκαρποφόρησας· καὶ γέγονας φωστήρ, τῆ οἰκουμένη λαμπῶν τοῖς θαύμασι, Νεῖλε Πατὴρ ἡμῶν ὅσιε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν .

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν .

Τὸν πλοῦτον τὸν σὸν, ἐσκόρπισας τοῖς πένησι, καὶ τῶν οὐρανῶν, τὸν πλοῦτον νῦν ἀπείληφας, Ἰωάννη πάνσοφε·

διὰ τοῦτο πάντες σε γεραίρομεν, ἐκτελοῦντες τὴν μνήμην σου, τῆς Ἐλεημοσύνης ᾧ ἐπώνυμε.

Κοντάκιον τοῦ Ὁσίου, Ἦχος πλ. δ'. Τῆ ὑπερμάχῳ.

Ταῖς φρυγανῶδεις τῶν παθῶν τῶν ἐκ τοῦ σώματος, ἐπαναστάσεις τμητικῶς Νεῖλε μακάριε, ἐν ἀγρύπνῳ σου συνέκοψας ἱκεσία. Ἄλλ' ὡς ἔχων παρρησίαν πρὸς τὸν Κύριον, ἐκ παντοίων με κινδύνων ἐλευθέρωσον, ἵνα κράζω σοι· Χαίροις Πάτερ παγκόσμιε.

* 13. Τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου, ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως, τοῦ Χρυσοστόμου.

Ὁ μέγας οὗτος τῆς οἰκουμένης Διδάσκαλος ἐγεννήθη ἐν Ἀντιοχείᾳ τῇ Μεγάλῃ, τῷ 344 ἔτει, ἐκ γονίων εὐσεβῶν, Σεκούνδου καὶ Ἀνθούσης· ἐμαθήτευσε παρὰ Λεβανίῳ τῷ σοφιστῇ, καὶ Ἀνθραγαθίῳ τῷ φιλοσόφῳ· ἐμόνασε πρῶτον ἐν τοῖς κατ' Ἀντιόχειαν ἡσυχαστηρίοις, εἶτα ἐχειροτονήθη πρεσβύτερος τῆς τῶν Ἀντιοχίων Ἐκκλησίας τῷ 383, ἀνεβιβάσθη εἰς τὸν ἀρχιεπισκοπικὸν τῆς Κωνσταντινουπόλεως θρόνον τῇ 15 Δεκεμβρίου τῷ 398· ἐξωρίσθη τῷ 403 ὑπὸ Ἀρκαδίου καὶ Εὐδοξίας· ἀλλὰ μετ' ὀλίγον ἀνεκλήθη πάλιν εἰς τὸν θρόνον αὐτοῦ. Μετὰ δὲ μῆνας 7 ἢ 8 ἐξορισθεὶς ἐκ δευτέρου τῇ 10 Ἰουνίου τοῦ 404, καὶ πολλὰ παθῶν ἐν ἐξορίᾳ ὑπὲρ τὰ τρία ἔτη, ἐκ τόπου εἰς τόπον μετακομιζόμενος, ἀπέθανε κατ' ὄρθον ἐν Κομάνοις τῇ 14 Σεπτεμβρίου τοῦ 407, ζήσας τὰ πάντα ἔτη 63. Ἐπινομάσθη, Χρυσόστομος, διὰ τὴν εὐφραδίαν αὐτοῦ. Συνέγραψε τοσαῦτα, καὶ εἰς τοσοῦτον τὴν θείαν Γραφὴν ἐσαφήνισεν, ὡς οὐδεὶς ποτε τῶν ἄλλων τῆς Ἐκκλησίας Πατέρων. Τὰ σωζόμενα αὐτοῦ εἰσὶ 1447 Λόγοι, καὶ 249 Ἐπιστολαί. Εἰκοσιδύο Διδάσκαλοι τῆς Ἐκκλησίας ἐπλεξαν ἐγκώμιον εἰς αὐτόν.

Βιδίναται δὲ χρηὶ ὅτι, διὰ τὴν ἐν τῇ 14 Σεπτεμβρίου ἑορτὴν τοῦ Σταυροῦ, μετετίθη ἡ μνήμη αὐτοῦ εἰς τὴν σήμερον, καὶ ἦν ἴσως συνήθη ἡ ἀνάκλησις αὐτοῦ ἀπὸ τῆς πρώτης ἐξορίας.

Ἄργια, καὶ Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἄπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Η τοῦ στόματός σου καθάπερ πυρσὸς ἐκλάμψασα χάρις, τὴν οἰκουμένην ἐφώτισεν· ἀφιλαργυρίας τῷ κόσμῳ θησαυροὺς ἐναπέθετο· τὸ ὕψος ἡμῖν τῆς ταπεινοφροσύνης ὑπέδειξεν. Ἄλλὰ σοῖς λόγοις παιδεύων, Πάτερ Ἰωάννη Χρυσόστομε, πρέσβευε τῷ Λόγῳ Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. β'. Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν.

Ε'κ τῶν οὐρανῶν, ἐδέξω τὴν θείαν χάριν, καὶ διὰ τῶν ἁγίων, χειλέων πάντας διδάσκεις, προσκυνεῖν ἐν Τριάδι τὸν ἕνα Θεόν, Ἰωάννη Χρυσόστομε, παμμακάριστε ὅσιε.

Ἐπαξίως εὐφημοῦμέν σε· ὑπάρχεις γὰρ καθηγητής, ὡς τὰ
 Δεία σαφῶν .

✽ 14. Τοῦ ἁγίου καὶ πανευφήμου Ἀποστόλου Φιλίππου .

Οὗτος ἦν εἰς τῶν Δώδεκα, ἐκ Βηθσαϊδᾶ τῆς Γαλιλαίας, συμπολίτης Ἀνδρίου καὶ Πέτρου, πεπαιδευμένος τὰ τοῦ νόμου διδάγματα, καὶ εἰς τὴν μελέτην τῶν προφητικῶν βιβλίων σχολάζων· διὸ, καὶ ὅτε ὁ Ἰησοῦς ἐκάλεσεν αὐτὸν εἰς τὸ Ἀποστολικὸν ἀξίωμα, ζητήσας ἀμέσως εὕρισκει τὸν Ναθαναὴλ, καὶ λέγει αὐτῷ· Ὅν ἔγραψε Μωσῆς ἐν τῷ νόμῳ, καὶ οἱ Προφῆται, εὐρήκαμεν Ἰησοῦν τὸν υἱὸν τοῦ Ἰωσήφ, τὸν ἀπὸ Ναζαρέτ (Ἰωάν. α'. 46.). Κηρύξας δὲ τὸν Θεάνθρωπον τοῦτον Ἰησοῦν εἰς πολλὰ μέρη τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, καὶ πολλὰ παθῶν ὑπὲρ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ, τελευταῖον σταυροῦται κατακεφαλῆς ἐν Γεραπόλει τῆς Φρυγίας.

Ἄργια, καὶ ἰχθύος Κατάλυσις .

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος γ'.

Απόστολε ἅγιε Φίλιππε, πρέσβευε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα
 πταισμάτων ἄφεσιν, παράσχῃ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν .

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'. Ὡς ἀπαρχαὶ τῆς φύσεως .

Ο μαθητῆς καὶ φίλος σου, καὶ μιμητῆς τοῦ πάθους σου, τῇ
 αἰκουμένῃ Θεὸν σε ἐκήρυξεν, ὁ Διηγόρος Φίλιππος. Ταῖς
 αὐτοῦ ἰκεσίαις, ἐξ ἐχθρῶν παρανόμων τὴν Ἐκκλησίαν σου,
 διὰ τῆς Θεοτόκου συντήρησον Πολυέλεε .

✽ 15. Τῶν ἁγίων Μαρτύρων καὶ ὁμολογητῶν, Γουρία, Σα-
 μωνᾶ, καὶ Ἀβίβου .

Τούτων ὁ μὲν Γουρίας καὶ Σαμωνᾶς ἤθλησαν ἐπὶ Διοκλητιανοῦ τῷ 288. Ὁ δὲ
 Ἀβέδος, διάκονος ὢν, ἐν ἡμέραις Λικινίου τῷ 316.

Ἀπὸ ταύτης τῆς ἡμέρας ἀρχόμεθα τῆς Νηστείας τῶν Χριστουγέννων .

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. α'.

Τὰ θαύματα τῶν ἁγίων σθ Μαρτύρων, τεῖχος ἀκαταμάχη-
 τὸν ἡμῖν δωρησάμενος, Χριστὲ ὁ Θεὸς, ταῖς αὐτῶν ἰκεσίαις,
 βουλαῖς ἐθνῶν διασκέδασον, τῆς Βασιλείας τὰ σκῆπτρα κρα-
 ταίωσον, ὡς μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος .

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν .

Εξ ὕψους σοφοί, τὴν χάριν κομισάμενοι, τῶν ἐν πειρασμοῖς,
 προΐστασθε πανευφήμοι· διὸ κόρην Ἄγιοι, ἐκ θανάτου
 πικροῦ ἐρρύσασθε. Ὑμεῖς γὰρ ὄντως ὑπάρχετε, Ἐδέσης ἢ
 δόξα, καὶ τοῦ κόσμου χαρά .

✽ 16. Τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ Ματθαίου .

Ὁ αὐτὸς ἐκαλεῖτο καὶ Λευῖς, υἱὸς Ἀλφαίου, Γαλιλαῖος τὴν πατρίδα, τελωνῆς τὸ ἐπάγγελμα. Συνέγραψε πρῶτος ἐν Παλαιστίνῃ τὸ κατ' αὐτὸν Εὐαγγέλιον Ἑβραϊστί, 8, ἢ 9, ἢ κατ' ἄλλους, 15 ἔτη μετὰ τὴν τοῦ Σωτῆρος Ἀνάληψιν. Ζωγραφούμενος ἔχει πλησίον αὐτοῦ Ἀνθρώπου μορφήν, τοῦ πρώτου τῶν συμβολικῶν ζώων τοῦ Ἰεζεκιήλ (ἀ. 40), διὰ τὸ ἀρχεῖσθαι τὸ Εὐαγγέλιον αὐτοῦ ἀπὸ τῆς κατὰ σάρκα γενεαλογίας τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἦν δὲ εἰς ἓκ τῶν Δώδεκα.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος γ'.

Απόστολε ἅγιε, καὶ Εὐαγγελιστὰ Ματθαῖε, πρέσβευε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα πταισμάτων ἄφεσιν παράσχη ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τοῦ τελωνίου τὸν ζυγὸν ἀπορρίψας, δικαιοσύνης τῷ ζυγῷ προσηρμόσθης, καὶ ἀνεδείχθης ἔμπορος πανάρισος, πλεόντον κομισάμενος, τὴν ἐξ ὑψους σοφίαν· ὅθεν ἀνεκήρυξας, ἀληθείας τὸν λόγον, καὶ τῶν ῥαθύμων ἠγειρας ψυχὰς, καθυπογράψας τὴν ὥραν τῆς Κρίσεως.

* 17. Τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου, ἐπισκόπου Νεοκαισαρείας, τοῦ Θαυματουργοῦ.

Ἐγεννήθη ἐν Νεοκαισαρείᾳ τῆς Καππαδοκίας ἐκ γονέων ἀπίστων· ἐμαθήτευσεν ἐν Ἀθήναις, ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, ἐν Βηρυτῷ, καὶ τελευταῖον ἐν Καισαρείᾳ πέντε ἔτη ὑπὸ τὸν Ὀριγένην, ὑφ' οὗ καὶ τὴν εἰς Χριστὸν ἐδιδάχθη πίστιν. Εἶτα, τῷ 240 ἔτει γενόμενος ἐπίσκοπος τῆς ἑαυτοῦ πατρίδος, εὗρεν ἐν αὐτῇ 17 μόνον Χριστιανούς· ἀποθανὼν δὲ περὶ τὰ 268, ἀφήκε σχεδὸν τοσοῦτους μόνον ἀπίστους· ἀπαξ δὲ ὁ χρόνος τῆς ἐπισκοπῆς αὐτοῦ ὑπῆρξε παραδόξων θαυμάτων συνέχεια, ἀφ' οὗ ἔλαβε καὶ τὴν ἐπωνυμίαν Θαυματουργός, προσαγορευόμενος καὶ παρ' αὐτῶν τῶν ἐχθρῶν τῆς ἀληθείας, Δεύτερος Μωσῆς (Βασιλ. ὁ Μ. Κεφ. κδ'. περὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος).

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Ε'ν προσευχαῖς γρηγορῶν, ταῖς τῶν θαυμάτων ἐργασίαις ἐγκαρτερῶν, ἐπωνυμίαν ἐκτήσω τὰ κατορθώματα. Ἀλλὰ πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, Πάτερ Γρηγόριε, φωτίσαι ταῖς ψυχὰς ἡμῶν, μήποτε ὑπνώσωμεν ἐν ἁμαρτίαις εἰς θάνατον.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Θαυμάτων πολλῶν, δεξάμενος ἐνέργειαν, σημείοις φρικτοῖς τοὺς δαίμονας ἐπτώσας, καὶ ταῖς νόσους ἤλασας, τῶν ἀνθρώπων πάνσοφε Γρηγόριε· διὸ καλῆς Θαυματουργός, τὴν κλήσιν ἐξ ἔργων κομισάμενος.

✠ 18. Τῶν ἁγίων Μαρτύρων Πλάτωνος καὶ Ῥωμανοῦ .

Ὁ μὲν Πλάτων ἠθλησεν ἐπὶ ἡγεμόνος Ἀγριππίνου ἐν ἔτει 266, ἀπὸ τῆς χωίρας τῶν Γαλατῶν καταγόμενος, ἐκ πόλεως Ἀγκύρας. Ὁ δὲ Ῥωμανὸς ἦν Ἀντιοχεύς τὴν πατρίδα, ἐν τοῖς χρόνοις Μαξιμιανοῦ. Παρασταθεῖς δὲ ἐνώπιον Ἀσκληπιάδου τοῦ ἐπάρχου, καὶ παρακινούμενος ὑπ' αὐτοῦ εἰς τὴν τῶν εἰδώλων προσκύνησιν, ἠτήσατο ἀχθῆναι νήπιον ἐκ τῆς ἀγορᾶς, ἵνα ἐκεῖνο γένηται κριτὴς τῆς προκειμένης ὑποθέσεως. Ἐρωτηθὲν οὖν τὸ νήπιον· Τίνα Θεὸν δεῖ προσκυνεῖν; ἀπεκρίνατο· Τὸν Θεὸν τῶν Χριστιανῶν. Καὶ αὐτὸ μὲν δέρεται πρῶτον ἀνηλεῶς διὰ προσταγῆς τοῦ τυράννου, εἶτα ἀποτέμνεται τὴν κεφαλὴν. Οἱ δὲ Μάρτυς, ἐκκοπιέει τὴν γλῶσσαν, καὶ ῥιφθεὶς εἰς φυλακὴν, τελευταῖον ἀποπνίγεται ἐν αὐτῇ τῷ 295 ἔτει. — Ἐπ' ὀνόματι τοῦ Ῥωμανοῦ τούτου ἐκτίσεν ἔπειτα ἐν Κωνσταντινουπόλει ναὸν περικαλλῆ τῆς ἁγίας Ἐλένης.

Εἰ οὐκ ἔστιν Ἀλληλουῖα,

Ἄπολυτίκιον· Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε. Σελ. 221.

✠ 19. Τοῦ ἁγίου Προφήτου Ἀβδίου· καὶ τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Βαρλαάμ .

Τοῦ μὲν Προφήτου ἐστὶν ἄδηλος παρὰ τῆς δεξιᾶς Γραφῆς καὶ ἡ Πατρὶς καὶ ὁ χρόνος, καθ' ὃν ἠμάσαε· διὸ τινὲς μὲν λέγουσιν, ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ Ἀβδίου, ὁ τοῦ Ἀχασῆ οἰκονόμος, ὁ ἀπὸ τῆς ὀργῆς τῆς Ἰεζάβελ κατακρύψας ἐν σπηλαίῳ τοὺς 400 Προφῆτας, καὶ ἐν ἄρτῳ καὶ ὕδατι διατρέφων αὐτούς (Γ'. Βασ. τῆ. 4)· καὶ ὅτι ὕστερον ἐγένετο μαθητὴς Ἡλιοῦ τοῦ Προφήτου περὶ τὰ 903 πρὸ Χ. Ὁ δὲ Καλμέτης καὶ οἱ τούτου ὄπαδοι κρίνουσιν αὐτόν, ὡς ἐκ τῶν λόγων τῆς ἰδίας προφητείας, μικρὸν τι μεταγενέστερον τοῦ Ἰωήλ (Ὁκτωβρ. 19). Λέγεται δὲ ὁ αὐτός καὶ Ὁβδιοῦ, καὶ Ἀβδίας, ἢ Ὁβαδίας. Ἡ δὲ προφητεία αὐτοῦ, εἰς ἐν μόνον κεφάλαιον περιεχομένη, τάττεται ἢ τετάρτη μεταξύ τῶν Ἐλασσόνων Προφητῶν. — Ὁ δὲ Βαρλαάμ ὑπῆρχεν ἐκ κώμης τινὸς τῆς κατὰ Συρίαν Ἀντιοχείας, γέρων τὴν ἡλικίαν, καὶ τὴν τέχνην γεωργός· ἠθλησε δὲ ἐν τοῖς χρόνοις Διοκλητιανοῦ.

Εἰ οὐκ ἔστιν Ἀλληλουῖα,

Ἄπολ. τῆ Προφήτου· Τοῦ Προφήτου σε Ἀβδίου. Σελ. 189.

Ἔτερον τοῦ Μάρτυρος· Ὁ Μάρτυς σου Κύριε. Σελ. 210.

✠ 20. Προεόρτια τῆς ἐν τῷ Ναῶ Εἰσόδου τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου· καὶ μνήμη τῶν ἐν ἁγίοις Πατέρων ἡμῶν, Γρηγορίου τοῦ Δεκαπολίτου, καὶ Πρόκλου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως .

Ὁ μὲν Γρηγόριος ὑπῆρχεν ἀπὸ τῆς ἐν Κοιλο-Συρία Δεκαπόλεως, υἱὸς Σεργίου καὶ Μαρίας, ἠκμάσας ἐν τοῖς χρόνοις τῶν εἰκονομάχων, περὶ τὰ 837. — Ὁ δὲ Πρόκλος ἦν ἐν ἡμέραις Θεοδοσίου τοῦ μικροῦ· ἐχρημάτισε μαθητὴς καὶ γραφεὺς τοῦ Χρυσοστόμου· ἀνεβιάσθη εἰς τὸν ἀρχιεπισκοπικὸν τῆς Κωνσταντινουπόλεως θρόνον τῷ 434· ἐδέξατο μετὰ Σπυρίδου τοῦ δεῖου Διδασκάλου αὐτοῦ τὸ ἱερωτάτον λείψανον ἐν τῇ ἀνακομιδῇ (Ἰανουαρ. 27)· ἐτελεύτησεν ἐν εἰρήνῃ τῷ 447.

Ἄπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου, Ἦχος δ'.

Ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, ὁ ποιῶν αἰεὶ μεθ' ἡμῶν κατὰ τὴν σὴν ἐπιείκειαν, μὴ ἀποστήσης τὸ ἔλεός σου ἀφ' ἡ-

μῶν· ἀλλὰ ταῖς αὐτῶν ἰκεσίαις, ἐν εἰρήνῃ κυβέρνησον τὴν ζωὴν ἡμῶν.

Προεόρτιον, Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Χαράν προμνηστεύεται πᾶσιν ἡ Ἄννα νυνί, τῆς λύπης ἀντίθετον καρπὸν βλασήσασα, τὴν μόνον Ἀειπάρθενον· ἦν περ δὴ καὶ προσάγει, τὰς εὐχαῖς ἐκπληροῦσα, σήμερον γη-δομένη, ἐν Ναῶ τοῦ Κυρίου, ὡς ὄντως Ναὸν τῷ Θεοῦ Λόγου, καὶ Μητέρα ἀγνήν.

Κοντάκιον τοῦ Πρόκλου, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ε'παξίως σήμερον, πανηγυρίζει, ἡ πασῶν τῶν πόλεων, τιμιωτέρα ἀληθῶς, ἐν τῇ σεπτῇ μεταστάσει σου, Πάτερ Πατέρων, παμμακάαρ Πρόκλε σοφέ.

Προεόρτιον, ὁμοιον.

Εὐφροσύνης σήμερον ἡ οἰκουμένη, ἐπληρώθη ἅπασα, ἐν τῇ εὐσήμεῳ ἑορτῇ, τῆς Θεοτόκου κραυγαζούσα· Αὕτη ὑπάρχει σικηνὴ ἐπουράνιος.

ΤΑ ΕΙΣΟΔΙΑ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ.

* 21. Ἡ ἐν τῷ Ναῶ Εἴσοδος τῆς ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου.

Κατὰ τὴν παράδοσιν τῆς Ἐκκλησίας, ἡ Θεοτόκος προσηνήχθη τῷ Ναῶ τριετίζουσα, ἐνθα τῷ Θεῷ· ἀφιερωθείσα διέτριψεν ἑνδεκα ἢ δώδεκα ὁλόκληρα ἔτη μέχρι τοῦ 14, ἢ 15, τῆς ἡλικίας αὐτῆς· καὶ τότε, ὡς κόρη τελεία, ἐκ κοινῆς τῶν ἱερῶν βουλῆς, τῶν γονέων αὐτῆς ἤδη πρὸ τριῶν ἐτῶν τεθηκότων, ἐμνήσταιθη τῷ Ἰωσήφ.

Ἀργία, καὶ ἰχθύος Κατάλυσις.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Σήμερον τῆς εὐδοκίας Θεῶ τὸ προαίμιον, καὶ τῆς τῶν ἀνδρῶπων σωτηρίας ἢ προκήρυξις· ἐν Ναῶ τοῦ Θεοῦ, τρανώς ἢ Παρθένος δείκνυται, καὶ τὸν Χριστὸν τοῖς πᾶσι προκαταγγέλλεται. Αὐτῇ καὶ ἡμεῖς μεγαλοφώνως βοήσωμεν· Χαῖρε τῆς οἰκονομίας τοῦ Κτίστου ἢ ἐκπλήρωσις.

Κοντάκιον, Ἦχος ὁ αὐτός. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ο καθαρῶτατος Ναὸς τοῦ Σωτῆρος, ἢ πολυτίμητος παστάς καὶ Παρθένος, τὸ ἱερόν θησαύρισμα, τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ, σήμερον εἰσάγεται ἐν τῷ Οἴκῳ Κυρίου, τὴν χάριν συνεισάγουσα, τὴν ἐν Πνεύματι θείῳ· ἦν ἀνυμνοῦσιν Ἄγγελοι Θεοῦ. Αὕτη ὑπάρχει σκηνὴ ἐπουράνιος.

* 22. Τῶν ἁγίων Ἀποστόλων Φιλήμονος, Ἀπφίας, Ἀρχίππου, καὶ Ὀνησίμου· καὶ τῆς ἁγίας Μάρτυρος Κικιλίας καὶ τῶν σὺν αὐτῇ, Βαλλεριανοῦ καὶ Τιβουρτίου.

Ὁ μὲν Φιλήμων ἦν ἐκ Κολασσῶν, ἢ Κολοσσῶν, πόλεως τῆς Φρυγίας, ἀνὴρ πλούσιος καὶ εὐγενής· ἡ δὲ Ἀφφία, σύζυγος αὐτοῦ· ὁ δὲ Ἀρχίππος, ἐπίσκοπος τῆς ἐν Κολασσαῖς Ἐκκλησίας, Παύλου τοῦ Ἀποστόλου μαθηταὶ καὶ οἱ τρεῖς. Ὁ δὲ Ὀνήσιμος, δούλος ὢν τοῦ Φιλήμονος ἄπιστος, κλέψας τι τῶν σκευῶν αὐτοῦ, ἰδραπέτευσεν εἰς Ῥώμην· ἀλλὰ εὗραν αὐτὸν ἐκεῖ ὁ Ἀπόστολος, καὶ εἰς τὴν δδὸν τῆς ἀρετῆς καὶ τὴν ἐπίγνωσιν τῆς ἀληθείας ὄδηγησας, ἀπέστειλεν αὐτὸν πρὸς τὸν κύριον αὐτοῦ Φιλήμονα, γράψας καὶ ἐπιστολὴν πρὸς αὐτὸν τῷ 64 ἔτει (ἥτις ἐστὶ μία τῶν 14 ἐπιστολῶν τοῦ Παύλου), συνιστῶν δι' αὐτῆς τὸν Ὀνήσιμον τοῦτον. Ἐτελεύτησαν δὲ πάντες μαρτυρικῶς ὑπὸ τῶν εἰδωλολατρῶν λιθοβοληθέντες. Ἡ δὲ Κικιλία ἦν ἐκ Ῥώμης, προγόνους ἔχουσα λαμπροῦς· μνηστευθεῖσα δὲ τῷ Βαλλεριανῷ, εἰλκυσεν αὐτὸν εἰς τὴν τοῦ Χριστοῦ πίστιν· αὐτὸς δὲ καίην Τιβούρτιον τὸν ἑαυτοῦ ἀδελφόν. Ἦθλησαν δὲ ἐπὶ Διοκλητιανοῦ τῷ 288 ἔτει.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Απόστολοι ἅγιοι, πρεσβεύσατε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα πταισμάτων ἄφεσιν, παράσχη ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

* 23. Τῶν ἐν ἁγίοις Πατέρων ἡμῶν, Γρηγορίου ἐπισκόπου Ἀκράγαντινων, καὶ Ἀμφιλοχίου ἐπισκόπου Ἰκονίου.

Ὁ μὲν Γρηγόριος ὑπῆρχεν ἐκ τῆς Ἀκράγαντος, πόλεως τῆς Σικελίας, υἱὸς γενῶν εὐσεβῶν, Χαρίτωνος καὶ Θεοδότης· ἠγκμασε δὲ ἐπὶ τῆς βασιλείας Ἰουστινιανοῦ τοῦ Ῥινοτημένου, περὶ τὰ 688. — Ὁ δὲ Ἀμφιλόχιος ἦν Καππαδόκης τῆ γένος, ἀσκήσει καὶ θείᾳ γνώσει διαλέμπων ἐκ νεότητος. Προχειρίσθη Ἐπίσκοπος τῷ 341 ἔτει· ἠγωνίατο γενναίως κατὰ τῆς βλασφημίας Εὐνομίου, Μακεδονίου τοῦ Πνευματομάχου, καὶ τῶν τοῦ Ἀρείου ὁπαδῶν· ἐπερουσίασεν εἰς τὴν

ἐν Κωνσταντινουπόλει Β'. Οἰκουμενικὴν Σύνοδον τῶν 150 Πατέρων, ἐπὶ Θεοδοσίου τοῦ Μεγάλου συγκροτηθεῖσαν ἐν ἔτει 381, καὶ φθάσας εἰς γῆρας βαθύ, ἀνεπαύσατο ἐν εἰρήνῃ περὶ τὰ 395.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν. Ὁρα σελ. 229.

Ἀπὸ Γ'. Ὡδῆς, Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Φωτοβόλοις λάμπουσιν, ἢ Ἐκκλησία, τοῦ ἁγίου Πνεύματος, φωταγωγεῖ τοὺς τὴν φαιδρὰν, ἐπιτελοῦντάς σου κοίμησιν, ὅσιε Πάτερ παμμακάκαρ Γρηγόριε.

Ἀφ' ἑκτῆς, Ἦχος α'. Χορὸς ἀγγελικός.

Ὡς λίαν ἐκλεκτὸς, καὶ Θεῶ ἐγνωσμένος, τῇ θείᾳ ἀληθῶς, προκεχειρίσαι ψήφῳ, ποιμὴν ἀξιάγαστος, εἰς πολλῶν περιποίησιν· ὅθεν ἄριστος, ἀρχιερεὺς δεδειγμένος, πᾶσαν αἵρεσιν, εὐσεβοφρόνως καθεῖλες, πιστῶν προῖστάμενος.

* 24. Τῶν ἐν ἁγίοις Πατέρων ἡμῶν καὶ Ἱερομαρτύρων, Κλήμεντος Ῥώμης, καὶ Πέτρου Ἀλεξανδρείας.

Ὁ μὲν Κλήμης ἐδιδάχθη τὴν πίστιν τοῦ Χριστοῦ ὑπὸ τοῦ Ἀπ. Πέτρου· ἐγένετο ἐπίσκοπος Ῥώμης τῷ 91 ἔτει, τρίτος μετὰ τὴν τῶν Ἀποστόλων ἀναίρεσιν· ἐτελεύτησε μαρτυρικῶς περὶ τὸ 100 ἔτος ἐπὶ Τραϊανοῦ. — Ὁ δὲ Πέτρος, ἐπιφανέστατα προεδρεύσας τῆς τῶν Ἀλεξανδρέων Ἐκκλησίας 19 ἔτη, καὶ διὰ τε τὸν ἐνάρετον αὐτῆ βίον, καὶ τὴν τῶν ἱερῶν λόγων ἀσκησιν, θείῳ τι χρῆμα ἐπισκόπων καὶ διδασκάλων τῆς ἐν Χριστῷ θειοσεβείας ὑπάρχων, κατὰ τὸν Εὐσέβιον (Ἱστορ. Ἐκκλ. βιβλ. η'. 13, καὶ δ'. 6), ἀπετμήθη τὴν κεφαλὴν ἐπὶ Μαξιμίνου τῷ 311 ἔτει.

Ἀπολυτίκιον· Ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, ὡς ἀνωτέρω.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ἐκκλησίας ἄσειστοι, καὶ θεῖοι πύργοι, εὐσεβείας ἔνθεοι, στύλοι οἱ ὄντως κραταιοὶ, Κλήμη σὺν Πέτρῳ πανεύφημοι, ὑμῶν πρεσβείαις φρουρήσατε ἅπαντας.

* 25. Τῆς ἁγίας Μεγαλομάρτυρος καὶ πανσόφου Αἰκατερίνης· καὶ τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Μερκουρίου.

Οὗτος ἠθλήσεν ἐπὶ Οὐαλεριανοῦ τῷ 255 ἔτει, ἐξ Ἀνατολῶν καταγόμενος υἱὸς Γορδιανοῦ τινος, Σκυθοῦ τὸ γένος. Ἡ δὲ Αἰκατερίνα ὑπῆρχεν ἐκ τῆς Ἀλεξανδρείας, θυγάτηρ Κωνστού, ἢ Κέστου, παρθένος περικαλλῆς, σφρονοστάτη, καὶ ἐνδοξὸς πλούτῳ καὶ γένει καὶ παιδείᾳ· ἥτις, διὰ μὲν τοῦ σταθεροῦ αὐτῆς φρονήματος, ἐξενίκησε τὴν ἐμπαθεὶ καὶ ἀκόλαστον ψυχὴν Μαξιμίνου τοῦ τῆς Ἀλεξανδρείας τυράννου· διὰ δὲ τῆς εὐγλωττίας, ἐπιστόμισε τοὺς πρὸς αὐτὴν διαλεγόμενους ῥήτορας. Ἐστέφη δὲ τῷ μαρτυρικῷ στεφάνῳ περὶ τὸ 305 ἔτος.

Ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀποδίδεται τῶν Εἰσοδίων ἡ Ἑορτή.

Ἀργία, καὶ Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἐπολυτίκιον τῆς Ἀγίας. Ἦχος δ'.

Ἡ ἀμνάς σου Ἰησοῦ. Ὅρα σελ. 196.

Τοῦ Ἀγίου Ὁ Μάρτυς σου Κύριε. Ὅρα σελ. 188.

Κοντάκιον τῆς Ἀγίας, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Χορείαν σεπτὴν, ἐνθέως φιλομάρτυρες, ἐγείρατε νῦν, γε-
ραίροντες τὴν πάνσοφον Αἰκατερίναν· αὕτη γὰρ ἐν
σταδίῳ τὸν Χριστὸν ἐκήρυξε, καὶ τὸν ὄφιν ἐπάτησε, ῥητό-
ρων τὴν γνῶσιν καταπτύσασα.

Τοῦ Ἀγίου, ὅμοιον.

Τὰ θεῖα σοφέ, σεμνῶς ἐμυσταγῶγησας, θυσία δεκτὴ, ἐγέ-
νου παναοίδιμε· τοῦ Χριστοῦ γὰρ ἔπιες, προθυμότατα
τὸ ποτήριον· διὰ τοῦτο Μερκουρίου, πρεσβεύεις ἀπαύστως
ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

✽ 26. Τῶν ὁσίων Πατέρων ἡμῶν, Ἀλυπίου τοῦ Κιονίτου,
καὶ Νίκωνος τοῦ Μετανοεῖτε.

Τούτων ὁ μὲν Ἀλύπιος ἦν ἐξ Ἀδριανουπόλεως τῆς Βιθυνίας· καὶ ζήσας ἐπὶ
τινος κίονος (στύλου) ἔτη 53, ἐτελεύτησε περὶ τὰ 608, ὑπάρχων ἐτῶν 190 —
Ὁ δὲ Νίκων κατήγετο ἐξ Ἀρμενίας, υἱὸς μεγιστάνου τινός. Καταλιπὼν δὲ καὶ
γονεῖς καὶ πατρίδα, περιήρχετο τὰ ἀνατολικά μέρη, βοῶν πρὸς πάντας τὸ, Με-
τανοεῖτε, ἀφ' οὗ καὶ τὴν ἐπωνυμίαν ἔλαβε. Τέλος δὲ καταντήσας εἰς Λακε-
δαίμονα τῆς Πελοποννήσου, καὶ ναὸν ἐκεῖ ἀνεγειρας Χριστῷ τῷ Σωτῆρι ἡμῶν, καὶ
ἐν αὐτῷ μέχρι τέλους μονάσας, ἀπῆλθε πρὸς Κύριον περὶ τὰ τέλη τοῦ Θ'. αἰῶνος.

Ἐπολυτίκιον τοῦ Ἀλυπίου, Ἦχος α'.

Υπομονῆς στύλος γέγονας, ζηλώσας τοὺς προπάτορας
ὅσιε, τὸν Ἰώβ ἐν τοῖς πάθεσι, τὸν Ἰωσήφ ἐν τοῖς πει-
ρασμοῖς, καὶ τὴν τῶν Ἀσωμάτων πολιτείαν, ὑπάρχων ἐν
σώματι· Ἀλύπιε Πατὴρ ἡμῶν ὅσιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ
Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ τοῦ Νίκωνος, Ἦχος γ'. Θεῖας πίστεως.

Χαίρει ἔχουσα, ἡ Λακεδαιμόν, θεῖαν λάρνακα, τῶν σῶν
λειψάνων, ἀναβρύουσαν πηγαῖς τῶν ἰάσεων, καὶ διασω-
ζούσαν πάντας ἐκ θλίψεων, τοὺς σοὶ προστρέχοντας Πάτερ
ἐκ πίστεως· Νίκων ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρή-
σασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Οὗτος ἦν ἐκ πόλεως Βυθλαβὰ, περιφανῆς τὸ γένος, φίλος ἄκρος καὶ ἐντιμος πα-
ρὰ Ἰσδιγίρη ἢ Ἰεσδζεγίρδη Α'. τῶν Περσῶν βασιλεῖ, βασιλεύσαντι τῷ 399-420.

✽ 27. Τοῦ ἁγίου Μεγαλομάρτυρος, Ἰακώβου τοῦ Πέρσου.

Χριστιανός δὲ ὢν ἐκ προγόνων, ἠρνήσατο τὸν Χριστὸν, δειλασθεὶς τῇ τοῦ βασιλέως φιλίᾳ καὶ κολακείᾳ. Τοῦτο μαθοῦσα ἡ μήτηρ αὐτοῦ καὶ ἡ σύζυγος, ἐμήνυσαν αὐτῷ διὰ γραμμάτων, ὅτι οὐδεμίαν τοῦ λοιποῦ κοινωνίαν ἔχουσι πρὸς αὐτὸν, ὡς προτιμήσαντα τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ τὴν πρόσκαιρον δόξαν. Ὁ δὲ, πληγείς τὴν ψυχὴν ὑπὸ τῶν λόγων τούτων, καὶ εἰς ἑαυτὸν ἔλθων, ἀπεκλαίετο ἐφ' οἷς ἤμαρτε, καὶ ἦν ἀποστρεφόμενος τὴν πρὸς τὸν βασιλέα σχέσιν. Διὸ εἰς ἄκρον ἐκαίενος ὀργισθεὶς, ψηφίζει κατ' αὐτοῦ πικρότατον θάνατον, οἷον οὐδὲ κατὰ θηρίου τις ἐψηφίσαστο αὐν, κατατμηθῆναι δηλονότι τὸ σῶμα αὐτοῦ, κατὰ μίαν ἐκάστην ἁρμονίαν τῶν χειρῶν, καὶ τῶν ποδῶν. Καὶ οὕτω μεληδὸν ὁ γεννάδας κατακοπεῖς μέχρι τῶν μερῶν καὶ τῶν ὤμων, τελευταῖον ἀποτέμνεται καὶ τὴν κεφαλὴν.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ο Μάρτυς σου Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτοῦ, τὸ στέφος ἔκομίσαστο τῆς ἀφθαρσίας, ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· ἔχων γὰρ τὴν ἰσχύν σου, τοὺς τυράννους καθεῖλεν· ἔθραυσε καὶ δαιμόνων, τὰ ἀνίσχυρα θράση. Αὐτοῦ ταῖς ἰκεσίας Χριστὲ ὁ Θεὸς, σῶσον ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Πεισθεὶς τῇ καλῇ, συζυγῷ καρτερόψυχε, καὶ τὸ φοβερόν Κριτήριον πτοῦμενος, τῶν Περσῶν τὸ πρόσταγμα, καὶ τὸν φόβον Ἰάκωβε κατέπτυσας, καὶ ἐδείχθης Μάρτυς σεπτὸς, τὸ σῶμα ὡς κλῆμα συντεμνόμενος.

✠ 28. Τοῦ ἀγίου ὀσιομάρτυρος Στεφάνου τοῦ Νέου· καὶ τοῦ ἀγίου Μάρτυρος Εἰρηναρχοῦ.

Ὁ μὲν Ὅσιος ἐγεννήθη ἐν Κωνσταντινουπόλει τῷ 741, ἐκ γονέων εὐσεβῶν, Γωάννου καὶ Ἀννης· ἠσκησεν ἐκ νεότητος ἐν τῇ κατὰ τὴν Βιθυνίαν τοῦ ἀγίου Δύξεντιῦ μονῇ, ἣτις κεμένη ἐπὶ τόπου ὑψηλῆ, ἐκαλεῖτο· Βουνοὺς τοῦ ἀγ. Αὐξ. ἐγένετο προσετώς τῶν ἐν αὐτῇ μοναχῶν· ἠκούσθη πανταχοῦ τῶν πνευματικῶν αὐτοῦ ἀγώνων ἡ φήμη, καὶ τῶν ἀρετῶν αὐτοῦ ἡ εὐδοκία ἔσυρε πολλοὺς πρὸς αὐτόν. Ἐτελευτήσκει δὲ μαρτυρικῶς διὰ τὴν τῶν ἀγίων Εἰκόνων προσκύνησιν, ἐπὶ Κωνσταντίνου τοῦ Κοπρωνύμου· ὑφ' ἧς πρῶτον μὲν κατεδικάσθη, ἔνδεκα μῆνας, εἰς δεσμὰ καὶ φυλακὰς· εἶτα, συρέμενος κατὰ γῆς καὶ λιθαζόμενος, ὡς ὁ Πρωτομάρτυς Στέφανος, ἀφ' οὗ καὶ Νέος Στέφανος ἐπωνομάσθη, τύπτεται ξύλων κατὰ τοῦ μήνυγος, καὶ συντριβείς τὴν κεφαλὴν, ἀφήκε τὸ πνεῦμα τῷ 766 ἔτει. — Ὁ δὲ Εἰρηναρχος ἦν ἐκ Σεβαστείας, ἐν τοῖς χρόνοις Διοκλητιανοῦ, ὑπηρέτης ὑπάρχων ἐν τῇ νεότητι αὐτοῦ εἰς τὰς τιμωρίας τῶν Ἁγίων Μαρτύρων. Βλέπων δὲ ποτε βασανιζομένας ὑπὲρ Χριστοῦ ἑπτὰ γυναῖκας, καὶ τὴν ἀνδρίαν αὐτῶν θαυμάζων, ὅτι ἀσθελεῖς οὐσαι ἐκ φύσεως, ὅμως ἠνδρίζοντο κατὰ τοῦ τυράννου, καὶ κατήσχονον αὐτόν, φωτίζεται ὑπὸ τῆς ζωίας χάριτος, καὶ τὸν Χριστὸν κήρυξασα ὁμολογήσας, καὶ διὰ πυρός καὶ ὕδατος δοκιμασθεῖς, ἀπετμήθη τὴν κεφαλὴν μετὰ τῶν ἀγίων Γυναικῶν τῷ 298 ἔτει.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ασκητικῶς προγυμνασθεὶς ἐν τῷ ὄρει, ταῖς νοηταῖς τῶν δυσμενῶν παρατάξεις, τῇ πανοπλίᾳ ὤλεσας παμμάκαρ

τοῦ Σταυροῦ. Αὐθις δὲ πρὸς ἄθλησιν, ἀνδρικῶς ἀπεδύσω, κτείνας τὸν Κοπρώνυμον, τῷ τῆς πίστεως ξίφει· καὶ δι' ἀμφοῖν ἐστέφθη ἐκ Θεοῦ, ὁσιομάρτυς αἰοῖδιμε Στέφανε.

Τοῦ Μάρτυρος· Ὁ Μάρτυς σου Κύριε· ὡς ἀνωτέρω.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'. Τῆ ὑπερμάχῳ.

Τὸν τῆς Τριάδος ἔραστήν καὶ θεῖον Στέφανον, ἀνευφημήσωμεν πιστῶς ᾠδαῖς φιλέορτοι, ἐκ καρδίας, ὡς τιμήσαντα χαρακτήρα, τὸν ὠραῖον τῷ Δεσπότη καὶ Μητρὸς αὐτοῦ· καὶ συμφώνως νῦν ἐκ πόθου ἐκβοήσωμεν, τούτῳ χαίροντες· Χαίροις Πάτερ αἰοῖδιμε.

✠ 29. Τῶν ἀγίων Μαρτύρων Παραμόνου καὶ Φιλουμένου.

Τοῦ μὲν Παραμόνου ἀθλήσαντος ἐπὶ Δεσπίου βασιλείῳ ἐν ἔτει 250, τοῦ δὲ Φιλουμένου ἐπὶ βασιλείῳ Αὐρηλιανοῦ τῷ 270.

Εἰ οὐκ ἔσιν Ἀλληλοῦϊα, Οἱ Μάρτυρές σε Κύριε. Σελ. 221.

✠ 30. Τοῦ ἀγίου ἐνδόξου καὶ πανευφήμου Ἀποστόλου Ἀνδρέου τοῦ Πρωτοκλήτου.

Οὗτος ἦν ἐκ Βηθσαῖδα τῆς Γαλιλαίας, υἱὸς Ἰωάν, ἀδελφὸς τοῦ Κοροφαίου Πέτρου, μαθητῆς Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ πρότερον· εἶτα ἀκούσας τὴν περὶ τοῦ Ἰησοῦ μαρτυρίαν αὐτοῦ, δακτυλοδεικτοῦντος καὶ λέγοντος· Ἴδε ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου (Ἰωάν. ἀ. 36), ἠκολούθησεν εὐθὺς τῷ Ἰησοῦ, καὶ ἐγένετο μαθητῆς αὐτοῦ πρῶτος, ἀφ' οὗ καὶ Πρωτόκλητος τῶν Ἀποστόλων ἐπωνομάσθη. Μετὰ δὲ τὴν τοῦ Σωτῆρος Ἀνάληψιν, κηρύξας αὐτὸν εἰς διάφορα μέρη, καὶ πολλὰ παθῶν ὑπὲρ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ, ἐτελεύτησεν ἐν Πάτραις τῆς Ἀχαΐας, σταυρωθεὶς κατακεφαλῆς.

Ἄργια καὶ Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Ος τῶν Ἀποστόλων Πρωτόκλητος, καὶ τοῦ Κοροφαίου ἀψάδελφος, τῷ Δεσπότη τῶν ὄλων Ἀνδρέα ἰκέτευε, εἰρήνην τῇ οἰκουμένῃ δωρήσασθαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὴν ἐν πρεσβείαις ἀκοίμητον.

Τὸν τῆς ἀνδρείας ἐπώνυμον θεηγόρον, καὶ μαθητῶν τὸν Πρωτόκλητον τοῦ Σωτῆρος, Πέτρου τὸν σύγγονον εὐφημήσωμεν· ὅτι ὡς παλαι τούτῳ, καὶ νῦν ἡμῖν ἐκέκραγεν· Εὐρήκαμεν δεῦτε τὸν ποθοῦμενον.

ΜΗΝ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ.

Ἐχὼν ἡμέρας 31. Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 9, καὶ ἡ νύξ ὥρας 15.

* 1. Τοῦ ἁγίου Προφήτου Ναοῦμ.

Εἰ οὐκ ἔστιν Ἀλληλούϊα, Ἀπολυτίκιον, Ἦχος β'.

Τοῦ Προφήτου σου Ναοῦμ τὴν μνήμην Κύριε ἐορτάζοντες, δι' αὐτοῦ σε δυσωποῦμεν· Σῶσον ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

* 2. Τοῦ ἁγίου Προφήτου Ἀββακούμ. Ὁμοίως.

* 3. Τοῦ ἁγίου Προφήτου Σοφονίου. Ὡσαύτως.

Καὶ οἱ τρεῖς οὗτοι Προφήται ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἑβ'. Ἐλασσόνων ὑπάρχουσι, καὶ ἑκάστου ἡ προφητεία εἰς 3 διαιρεῖται κεφάλαια. Ἦσαν δὲ ὁ μὲν Ναοῦμ, Ἐλκισαῖος τὴν πατρίδα, ἐκ φυλῆς Συμεὼν, ἔδδομος τῇ τάξει· προσητέυσεν ἐν τοῖς χρόνοις Ἐζεκίου, μετὰ τὴν τῆς Σαμαρείας καταστροφὴν, τῷ 721 πρὸ Χριστοῦ γενομένην. Ὁ δὲ Ἀββακούμ, ὅστις καὶ Ἀβακούμ καὶ Ἀμβακούμ εὐρίσκεται γεγραμμένος, τῇ μὲν τάξει ἐστὶν ὀγδοος, ἡ δὲ πατρὶς καὶ φυλὴ αὐτοῦ ἄδηλος παρὰ τῇ θείᾳ Γραφῇ· προσητέυσεν ἐν τοῖς χρόνοις Ἰωαχὴμ, τοῦ καὶ Γεχονίου καλουμένου, πρὶν τῆς εἰς Βαβυλῶνα μετοικεσίας τοῦ λαοῦ, τῷ 599 πρὸ Χριστοῦ γενομένης. Τοῦ Ἀββακούμ τούτου ἐστὶν ἡ Δ' τῆς Στιχολογίας Ω' δ' ἡ Κύριε, εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου, καὶ ἐφοβήθην, κτλ. Ὁ δὲ Σοφονίας, ἔννατος ὑπάρχων τῇ τάξει, ἦν υἱὸς Χουσί ἐκ γένους Δευϊτικοῦ, ἢ, κατ' ἄλλους, δισέγγονος Ἐζεκίου τοῦ βασιλέως· προσητέυσεν ἐν ἡμέραις Ἰωσίου, βασιλεύσαντος τῷ 644-610 πρὸ Χριστοῦ.

* 4. Τῆς ἁγίας Μεγαλομάρτυρος Βαρβάρας· καὶ τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

Ἡ μὲν Βαρβάρα ὑπῆρχεν ἐκ Νικομηδείας, ἐν τοῖς χρόνοις Μαξιμιανοῦ, θυγάτηρ εἰδωλόατρον τινὸς Διοσκόρου τὸ ὄνομα, ὅστις ἀπανθρώπως βασάνισας αὐτὴν διὰ τὴν τοῦ Χριστοῦ πίστιν, τελευταῖον ἀπεκεφάλισεν ἰδίαις χερσὶ τῷ 390 ἔτει.

Ὁ δὲ Ἰωάννης ἦν ἐκ Δαμασκοῦ τῆς Συρίας, υἱὸς γονέων πλουσιῶν καὶ εὐσεβῶν. Ἐγεννήθη περὶ τὸ 676 ἔτος· συνανετράφη μετὰ τοῦ Κοσμᾶ, τοῦ ὑπὸ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, Σεργίου τὸ ὄνομα, υἱοθετηθέντος (Ὀκτωβ. 14), καὶ μετ' αὐτοῦ ἐμαθήτευσεν παρὰ τινι μοναχῷ, Κοσμᾶ καὶ αὐτῷ καλουμένῳ, αἰχμαλωτισθέντι μὲν ὑπὸ τῶν Σαρακηνῶν ἐκ τῶν μερῶν τῆς Ἰταλίας, ἐξάγορασθέντι δὲ ὑπὸ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ. Ἐγένετο φιλόσοφος μέγας, καὶ τοῦ κατ' αὐτὸν αἰῶνος ὁ Φωστὴρ. Τιμηθεὶς ὑπὸ τῶν Καλιφῶν (διαδόχων τοῦ Μωάμεθ) εἰς τὸ τοῦ Συμβούλου ἀξίωμα, κατέλιπεν αὐτὸ μετ' ὀλίγον, καὶ ἐνεδύσατο τὸ μοναχικὸν σχῆμα ἐν τῇ τῷ ἁγίου Σάββα μονῇ, ἐνθα καὶ πρესδύτερος ἐχειροτονήθη. Ἠγωνίσασα ἀνδρικῶς, διὰ τῶν συγγραμμάτων αὐτοῦ, κατὰ τῶν Εἰκονομάχων Λέοντος τοῦ Ἰσαύρου καὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Κωνσταντίνου τοῦ Κοπρωνύμου. Ἐπωνομάσθη Χρυσορρόβος, διὰ τῶν τῶν λόγων αὐτοῦ ῥητορείαν καὶ εὐφράδειαν, καθ' ὁμωνυμίαν τοῦ τῆ Δαμασκῶ παρὰβρίοντος ποταμοῦ, Χρυσορρόβα καὶ αὐτοῦ καλουμένου. Ἐπήρξεν ὁ ἀρχηγὸς τῆς Συστηματικῆς Θεολογίας, καὶ τῆς Σχολαστικῆς ὁ πατήρ, ἐκθήμε-

νος ἀκριβῶς τὴν ὀρθόδοξον πίστιν· καὶ ζήσας τὰ πάντα ἔτη 84, ἐτελεύτησεν ἐν εἰρήνῃ τῷ 760 ἔτει. Μεταξὺ τῶν θεολογικῶν αὐτοῦ συγγραμμάτων, οἱ ποιητικοὶ καὶ πεζοὶ αὐτοῦ Ἕμνοι, καὶ τὰ μελίρρυτα Ἄσματα, κοσμοῦσι τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἄπολυτίκιον, Ἦχος β΄.

Βαρβάραν τὴν ἀγίαν τιμήσωμεν· ἐχθροῦ γὰρ ταῖς παγίδας συνέτριψε, καὶ ὡς στρουθιον ἐρρύσθη ἐξ αὐτῶν, βοηθεία καὶ ὄπλω τοῦ Σταυροῦ ἢ πάνσεμνος.

Τῆς Ὁσίας, Ἦχος πλ. δ΄.

Ορθοδοξίας ὁδηγέ, εὐσεβείας διδάσκαλε καὶ σεμνότητος, τῆς αἰκουμένης ὁ φωστῆρ, τῶν μοναζόντων θεόπνευστον ἐγκαλλώπισμα, Ἰωάννη σοφὲ, ταῖς διδασκαίς σου πάντα ἐφώτισας, λύρα τοῦ Πνεύματος. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Κοντάκιον τῆς Ἀγίας, Ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τῷ ἐν Τριάδι εὐσεβῶς ὑμνουμένῳ, ἀκολουθήσασα σεμνῇ Ἀθληφόρε, τὰ τῶν εἰδῶλων ἔλιπες σεβάσματα· μέσον δὲ τοῦ σκάμματος, ἐναθλοῦσα Βαρβάρα, τυράννων οὐ κατέπηξας, ἀπειλαῖς ἀνδρειόφρον, μεγαλοφώνως κρᾶζουσα σεμνῇ Τριάδα σέβω τὴν μίαν Θεότητα.

Τοῦ Ὁσίου, ὁμοιον.

Τὸν ὑμνογράφον καὶ σεπτὸν Ἰωάννην, τῆς Ἐκκλησίας παιδευτὴν καὶ φωστῆρα, καὶ τῶν ἐχθρῶν ἀντίπαλον ὑμνήσωμεν πιστοί· ὄπλον γὰρ ἀράμενος τὸν Σταυρὸν τοῦ Κυρίου, πᾶσαν ἀπεκρούσατο τῶν αἱρέσεων πλάνην· καὶ ὡς θερμὸς προστάτης εἰς Θεὸν, πᾶσι παρέχει πταισμάτων συγχώρησιν.

✠ 5. Τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν Σάββα τοῦ Ἁγιασμένου.

Ἐγεννήθη τῷ 439 ἔτει ἐν Μουταλάσκη, κώμῃ τῆς Καππαδοκίας μικρᾷ· εἰσηλθε παιδιῶθεν εἰς τοῦ μοναδικοῦ βίου τὸ σταδίον, ὑπὸ γυμνασιάρχῃ Εὐθυμῷ τῷ Μεγάλῳ· ἐγένετο προστάτης πολλῶν μοναχῶν, καὶ καθηγητῆς τῶν ἐν Παλαιστίνῃ μοναστηρίων· ἀπῆλθε πρέσβυς πρὸς τοὺς ἐν Κωνσταντινουπόλει βασιλεῖς Ἀναστάσιον καὶ Ἰουστινιανόν, ὑπὲρ τῆς ὀρθοδόξου πίστεως, καὶ τῶν δογμάτων τῆς ἐν Χαλκηδόνι Συνόδου· καὶ ζήσας ἔτη 94, ἐτελεύτησε τῷ 533. Τὸ σωζόμενον Τυπικὸν τῆς ἐκκλησιαστικῆς Ἀκολουθίας, ἐκ τῆς μονῆς τοῦ Ὁσίου τούτου, ἔλαβε τὴν ἀρχήν.

Ἄργια, καὶ Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Ταῖς τῶν δακρύων σου ῥοαῖς, τῆς ἐρήμου τὸ ἄγονον ἐγεώρησας· καὶ τοῖς ἐκ βάθους στεναγμοῖς, εἰς ἑκατὸν τοὺς πόνους ἐκαρποφόρησας· καὶ γέγονας φωστήρ, τῇ οἰκουμένῃ λαμπῶν τοῖς θανάσι, Σάββα Πατῆρ ἡμῶν ὅσιε· πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'. Τῆ ὑπερμάχῳ.

Ὁς ἀπὸ βρέφους τῷ Θεῷ θυσία ἄμωμος, προσενεχθεὶς δι' ἀρετῆς, Σάββα μακάριε, τῷ σέ πρὶν γεννηθῆναι ἐπισταμένῳ, ἐχηματίσας Ὀσίων ἐγκαλλώπισμα, πολιστής τε τῆς ἐρήμου ἀξιεπαῖνος· διὼ κράζω σοι· Χαίροις Πάτερ αἰοῖδιμε.

✠ 6. Τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Νικολαίου, ἐπισκόπου Μύρων τῆς Λυκίας, τοῦ Θαυματουργοῦ.

Ἦκμασεν ἐπὶ Κωνσταντίνου τοῦ Μεγάλου· ὑπῆρξεν εἰς τῶν 318 ἁγίων Πατέρων τῆς ἐν Νικαίᾳ Ἀ' Οἰκουμένης Συνόδου ἐν ἔτει 325, ἀπέθανε περὶ τὰ 330.

Ἀργία, καὶ Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Κανόνα πίστεως, καὶ εἰκόνα πραότητος, ἐγκρατείας διδάσκαλον, ἀνεδειξέ σε τῇ παίμνῃ σου, ἡ τῶν πραγμάτων ἀλήθεια· διὰ τοῦτο ἐκτήσω τῇ ταπεινώσει τὰ ὑψηλά, τῇ πτωχείᾳ τὰ πλούσια. Πάτερ ἱεράρχα Νικόλαε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένοσ σήμερον.

Ε'ν τοῖς Μύροις Ἄγιε, ἱερωγὸς ἀνεδείχθης· τοῦ Χριστοῦ γὰρ ὅσιε, τὸ Εὐαγγέλιον πληρώσας, ἔθηκας τὴν ψυχὴν σου ὑπὲρ λαοῦ σου, ἔσωσας τοὺς αἰθώους ἐκ τοῦ θανάτου· διὰ τοῦτο ἡγίασθης, ὡς μέγας μύστης Θεοῦ τῆς χάριτος.

✠ 7. Τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἀμβροσίου, ἐπισκόπου Μεδιολάνων.

Ἐγεννήθη ἐν Γαλλίᾳ τῷ 340, ἐγένετο Βουλευτὴς τῆς ἐν Ῥώμῃ Συγκλήτου· εἶτα τῷ 374, τῇ 7 Δεκεμβρίου, ἀνεδιβάσθη εἰς τὸν ἐπισκοπικὸν θρόνον· συνέγραψε Λατρινιστὶ πολλά· καὶ ζήσας ἔτη 57, ἀπέθανε τῇ 4 Ἀπριλίου, παραμονῇ τοῦ Πάσχα ἐν ἔτει 397.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Κανόνα πίστεως, καὶ εἰκόνα πραότητος. Ὅρα ἀνωτέρω.

✠ 8. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Παταπίου.

Ἐπῆρχεν ἐκ Θηβῶν τῆς Αἰγύπτου· ἤσκησεν ἐτη πολλά ἐν τῇ ἐρήμῳ· ἀπελθὼν εἰς Κωνσταντινούπολιν, ἐτέλεισε θαύματα καὶ ἰάσεως τῶν ἀσθενούντων πολλὰς· ἐτελεύτησεν ἐν εἰρήνῃ.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Εν σοὶ Πάτερ ἀκριβῶς διεσώθη τὸ κατ' εἰκόνα· λαβὼν γὰρ τὸν σταυρὸν, ἠκολούθησας τῷ Χριστῷ, καὶ πράττων ἐδίδασκεις, ὑπερορᾷν μὲν σαρκός, παρέρχεται γὰρ· ἐπιμελεῖσθαι δὲ ψυχῆς, πράγματος ἀθανάτου· διὸ καὶ μετὰ Ἀγγέλων συναγάζεται, ὅσιε Πατάπια τὸ πνεῦμά σου.

Κοντάκιον, Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Τὸν ἴαόν σου Ἄγιε, πνευματικὸν ἰατροῖον, οἱ λαοὶ εὐράμενοι, μετὰ σπουδῆς προσιόντες, ἴασιν τῶν νοσημάτων λαβεῖν αἰτοῦνται, λύσιν τε τῶν ἐν τῷ βίῳ πλημμελημάτων· σὺ γὰρ πάντων τῶν ἐν ἀνάγκαις, προστάτης ὦφθης, Πατάπια ὅσιε.

Η ΣΤΑΛΗΥΙΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΑΝΝΗΣ ΤΗΣ ΜΗΤΡΟΣ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ.

✠ 9. Ἡ Σύλληψις τῆς ἀγίας καὶ Θεοπρομήτορος Ἄννης.

Κατὰ τὴν ἀρχαίαν τῆς Ἐκκλησίας παράδοσιν, ἀτεκνος ἦν καὶ στεῖρα ἡ Θεοπρομήτωρ Ἄννα, καὶ προοβηκυῖα τὴν ἡλικίαν, αὐτῇ τε καὶ ὁ σύζυγος αὐτῆς Ἰωακείμ· διὸ καὶ λυπούμενοι διὰ τὴν ἑαυτῶν ἀτεκνίαν, εἶδοντο τοῦ Θεοῦ μεθ' ὑποσχίσεως, ἵνα, εἰν παράσχῃ αὐτοῖς καρπὸν κοιλίας, προσενέγκωσιν αὐτῷ δῶρον τὸ γεννηθὲν. Ὁ δὲ Θεός, ἐπακούσας τῆς δεήσεως αὐτῶν, ἐμήνυσεν αὐτοῖς δι' Ἀγγέλου τὴν ἐξ αὐτῶν τῆς Παρθένου γέννησιν· καὶ οὕτω συλλαβοῦσα ἡ Ἄννα ἐκ Ζείας ἐπαγγελίας, κατὰ τοὺς νόμους τῆς φύσεως, ἠξιώθη γενέσθαι μήτηρ τῆς Μητρὸς τοῦ Κυρίου ἡμῶν. (Ὅρα καὶ εἰς τὰς 8 Σεπτεμβρίου).

Σημειῶσαι ὅτι ἐκ ταύτης τῆς ἡμέρας καθ' ἣν γίνεται τὸ χειμερινὸν ἡλιοστάσιον, ἀρχεται ὁ ἥλιος στρέφεσθαι πρὸς τὰ βόρεια μέρη, καὶ αὐξάνειν τὴν ἡμέραν εἰς ἡμᾶς.

Ἀργία, καὶ Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Σήμερον τῆς ἀτεκνίας δεσμὰ διαλύονται· τοῦ Ἰωακείμ γάρ καὶ τῆς Ἄννης εἰσακούων Θεός, παρ' ἐλπίδα τεκεῖν αὐτοὺς, σαφῶς ὑπισχνεῖται Θεόπαιδα· ἐξ ἧς αὐτὸς ἐτέχθη ὁ ἀπερίγραπτος, βροτὸς γεγωνὸς, δι' Ἀγγέλου κελεύσας βοῆσαι αὐτῇ· Χαῖρε Κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.
Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ε'ορτάζει σήμερον ἡ οἰκουμένη, τὴν τῆς Ἄννης Σύλληψιν, γεγεννημένην ἐκ Θεοῦ· καὶ γὰρ αὐτὴ ἀπεκύησε, τὴν ὑπὲρ λόγον τὸν Λόγον κυήσασαν.

* 10. Τῶν ἁγίων Μαρτύρων Μηνᾶ τοῦ Καλλικελάδου, Ἑρμογένους, καὶ Εὐγράφου.

Ὁ μὲν Μηνᾶς ἦν Ἀθηναῖος τὴν πατρίδα, κατὰ τὸν Συναξαριστὴν, ἀνὴρ ἀξιωματικὸς, πεπαιδευμένος καὶ εὐγλωττος, ἀφ' οὗ καὶ Καλλικέλαδος ἐπωνομάσθη· ὁ δὲ Εὐγράφος, γραμματεὺς αὐτοῦ· Χριστιανοὶ ἐκ προγόνων ἀμφότεροι. Ὁ δὲ Ἑρμογὴς ἐπαρχὸς τῆς ἀξίωμα, γεννηθεὶς ἐν ἀπιστίᾳ· προσήλθεν εἰς τὴν Πίστιν ἐν Χριστοῦ, διὰ τῶν τοῦ ἁγίου Μηνᾶ θαυμάτων. Ἠθλήσαν δὲ καὶ οἱ τρεῖς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἐπὶ Μαξίμου τῷ 235 ἔτει.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'. Τὸ προσταχθέν.

Δι' ἐγκρατείας τῶν παθῶν τὰς περιφλέκτους, ἀπονεκρῶσαντες ὀρμὰς καὶ τὰς κινήσεις, τοῦ Χριστοῦ οἱ Μάρτυρες ἔλαβον τὴν χάριν, τὰς νόσους ἀποδιώκειν τῶν ἀσθενῶν, καὶ ζῶντες καὶ μετὰ τέλος θαυματουργεῖν· ὄντως θαῦμα παράδοξον! ὅτι ὀστέα γυμνά, ἐκβλύζουσιν ἰάματα. Δόξα τῷ μόνῳ Θεῷ ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος α'. Χορὸς ἀγγελικὸς.

Μηνᾶν τὸν θαυμαστόν, Ἑρμογένην τὸν θεῖον, καὶ Εὐγράφον ὁμοῦ, ἱεραῖς μελωδίαις, τιμήσωμεν ἅπαντες, ὡς τιμήσαντας Κύριον, καὶ ἀθλήσαντας, ὑπὲρ αὐτοῦ, καὶ χορείαν, τὴν ἀσώματον, ἐν οὐρανοῖς πεφθακότας, καὶ θαύματα βλύζοντας.

Ἔτερον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τῆς στρατείας ἤρπασε, σὲ τῆς προσκαιρίου, καὶ ἀφθάρτου ἔδειξε, συγκληρονόμον ὦ Μηνᾶ, σὺν τοῖς συνάθλοις σου Κύριος, ὁ παρασχὼν σοι τὸν ἀφθαρτον στέφανον.

* 11. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Δανιὴλ τοῦ Στυλῆτου.

Ἐπὶ τῆς Μαραυθᾶ τῆς Μεσοποταμίας, ἐπὶ τῶν βασιλείων Λέοντος τοῦ Μεγάλου, Ζήνωνος, καὶ Βασιλείσκου· ἐξῆσεν ἐπὶ στυλοῦ ἐγγυὲς τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ἐδοθῆσεν τῇ Ἐκκλησίᾳ πολεμουμένη ὑπὸ τῶν Εὐτυχιανῶν· ἀπίθανε τῷ 490 ἐτῶν 80.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Υπομονῆς στυλος γέγονας, ζηλώσας τοὺς προπάτορας ὅσιε, τὸν Ἰώβ ἐν τοῖς πάθεσι, τὸν Ἰωσήφ ἐν τοῖς πειρασμοῖς, καὶ τὴν τῶν Ἀσωμάτων πολιτείαν, ὑπάρχων ἐν σώματι. Δανιὴλ Πατὴρ ἡμῶν ὅσιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κούτάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τὰ ἄνω ποθῶν, τῶν καίτω μεθιστάμενος, καὶ ἄλλον οὐρανόν, τὸν στυλον τεκτηνάμενος, δι' αὐτοῦ ἀπήστραψας, τῶν θαυμάτων τὴν αἴγλην Ὅσιε. Εἰς αἰὶ Χριστῷ τῷ Θεῷ, πρέσβευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ε Ι Δ Η Σ Ι Σ .

Κατὰ τὴν αὐτὴν ἐνδεκάτην τοῦ παρόντος, εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ, ἢ τῇ πρώτῃ μετ' αὐτὴν ἐρχομένη, διὰ τὸ ἐγγίξειν τὴν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ Γέννησιν, μνησίαν ποιούμεθα τῶν πρὸ νόμου καὶ ἐν νόμῳ κατὰ σάρκα Προπατόρων αὐτοῦ· ἐξαιρέτως δὲ τοῦ Πατριάρχου Ἀβραάμ εἰς ὃν πρῶτον ἐδόθη ἡ ἐπαγγελία, εἰπόντος τοῦ Θεοῦ πρὸς αὐτόν· Ἐνευλογηθήσονται ἐν τῷ σπέρματί σου πάντα τὰ ἔθνη τῆς γῆς (Γέν. ιβ'. 3, καὶ κβ'. 18).

Ἐδόθη δὲ ἡ ἐπαγγελία αὕτη 2039 ἔτη πρὸ Χριστοῦ, ὅτε ὁ μὲν Ἀβραάμ ἦν ἐτῶν 75, ὁ δὲ Θεός, καλέσας αὐτόν, προσέταξεν ἵνα ἐγκαταλίπη πατρίδα, γονεῖς, καὶ συγγενεῖς, καὶ ἀπέλθῃ εἰς τὴν γῆν τῶν Χανααίων, εἰς ἣν ὅταν ἐφθασεν, εἶπεν ὁ Θεὸς πρὸς αὐτόν· Τῷ σπέρματί σου δώσω τὴν γῆν ταύτην (αὐτ. 7)· διὰ τὸτο ἡ γῆ ἐκείνη, ἐπονομασθεῖσα· Γῆ τῆς Ἐπαγγελίας, ἐγένετο ἐπειτα τῶν Ἑβραίων ἡ πατρίς, ἣτις ἐστὶν ἡ ὑπὸ τῶν ἱστορικῶν καλουμένη Παλαιστίνη. Ἐκεῖ ὁ Ἀβραάμ, μετὰ παρέλευσιν ἐτῶν 24, διετάχθη παρὰ Θεοῦ τῆς Περιτομῆς τὸν νόμον· τὸ δὲ ἑκατοστὸν ἔτος τῆς ἡλικίας αὐτοῦ, καὶ ἔνευνηκοστὸν τῆς γυναικὸς αὐτοῦ Σάρρας, ἐγέννησε τὸν Ἰσαάκ· καὶ ζήσας τὰ πάντα ἔτη 175, ἐτελεύτησεν ἐν εἰρήνῃ, πρεσβύτης καὶ πλήρης ἡμερῶν.

✠ Κυριακῇ τῶν ἀγίων Προπατόρων ✠

Ἀπολυτ. Ἀναστάσιμον· καὶ τῶν Προπατόρων. Ἦχος β'.

Εν πίστει τοὺς προπάτορας ἐδικαίωσας, τὴν ἐξ ἔθνῶν δι' αὐτῶν προμνηστευσάμενος Ἐκκλησίαν. Καυχῶνται ἐν δόξῃ οἱ Ἅγιοι, ὅτι ἐκ σπέρματος αὐτῶν, ὑπάρχει καρπὸς

εὐκλεῆς, ἢ ἀσπόρως τεκοῦσά σε. Ταῖς αὐτῶν ἰκεσίαις Χριστὲ ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἀπὸ γ'. Ὠδῆς, ἢ Ὑπακοῆ, Ἦχος β'.

Εἰς δρόσον τοῖς Παισὶ τὸ πῦρ μετεβάλλετο, ὁ Ὁρῆνος εἰς χαρὰν ταῖς Γυναίξιν ἐνηλλάσσετο. Ἄγγελος γὰρ ἐν ἀμφοτέροις διηκόνει τοῖς θαύμασι, τοῖς μὲν εἰς ἀνάπαυσιν μεταποιήσας τὴν κάμινον, ταῖς δὲ τὴν Ἀνάστασιν καταμηνύσας τριήμερον. Ὁ ἀρχηγὸς τῆς ζωῆς ἡμῶν, Κύριε δόξα σοι.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Αυτόμελον.

Χειρόγραφον εἰκόνα μὴ σεβασθέντες, ἀλλ' ἀγράφῳ οὐσίᾳ θαυρακισθέντες, τρισμακάριοι ἐν τῷ σκάμματι τοῦ πυρὸς ἐδοξάσθητε· ἐν μέσῳ δὲ φλογὸς ἀνυποστάτου ἰστάμενοι, Θεὸν ἐπεκαλεῖσθε. Τάχυνον, ὧ οἰκτίρμον, καὶ σπεῦσον ὡς ἐλεήμων, εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν, ὅτι δύνασαι βουλόμενος.

✱ 13. Τοῦ ἐν ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Σπυριδῶνος, ἐπισκόπου Τριμυθούντος τῆς ἐν Κύπρῳ, τοῦ Θαυματουργοῦ.

Ὁ θεόφορος οὗτος τῆς Ἐκκλησίας Πατήρ, ὁ μέγας τῶν Κερκυραίων προστάτης, καὶ τῶν ὀρθοδόξων ἀπάντων τὸ καύχημα, ἦν Κύπριος τὴν πατρίδα, ἀπλοῦς τὸν τρόπον, καὶ τὴν καρδίαν ταπεινός, ποιμὴν προβάτων ὑπάρχων πρότερον· ὅτε καὶ γυναικὶ συζευχθεὶς, ἐγέννησεν ἐξ αὐτῆς θυγάτριον, τὴν κλήσιν Εἰρήνην. Μετὰ δὲ τὴν ἐκείνης ἀποθίωσιν, προχειρισθεὶς ἐπίσκοπος Τριμυθούντος, ἐγένετο καὶ λαγικῶν προβάτων ποιμὴν. Συγκροτηθείσης τῆς ἐν Νικαίᾳ Ἀ'. Οἰκουμενικῆς Συνόδου, παρουσιάσας ἐν αὐτῇ καὶ αὐτὸς, ἀπεστόμισε διὰ τῶν ἀπλουστάτων αὐτοῦ λόγων τοὺς ἐπὶ σοφίᾳ καὶ φρονούντας Ἀρειανούς. Ἐτέλεσε διὰ τῆς ἐνοικουσίας αὐτῷ θείας χάριτος τοσαῦτα θαύματα, ὥστε ἐλαβε τὴν ἐπωνυμίαν Θαυματουργός. Ποιμάνας δὲ τὸ ποιμνιον αὐτοῦ εὐσεβῶς καὶ θεαρέστως, ἀνεπαύσατο ἐν Κυρίῳ περὶ τὸ 350 ἔτος, καταλιπὼν ἐν τῇ οἰκείᾳ πατρίδι τὸ ἱερόν αὐτοῦ λείψανον, παραμύθιον τῶν πιστῶν, καὶ πηγὴν ἰαμάτων.

Περὶ δὲ τὰ μέσα τοῦ Ζ'. αἰῶνος, διὰ τὰς τότε τῶν Βαρβάρων ἐπιδρομὰς μετεκομίσθη εἰς Κωνσταντινούπολιν, ὅπου διέμεινε τιμώμενον, καὶ ὑπ' αὐτῶν τῶν Βασιλέων. Πρὸ δὲ τῆς ἀλώσεως αὐτῆς, γενομένης τῷ 1453 ἔτει, τῇ 29 Μαΐου, ἱερεὺς τις, τὴν κλήσιν Γεώργιος, τὴν ἐπωνυμίαν Καλοχαρέτης ἐφημέριος ἐν τῷ ναῷ, εὐθα τὸ ἱερόν τοῦτο κατέκειτο λείψανον, ὁμοῦ καὶ τὸ τῆς ἀγίας Θεοδώρας τῆς Αὐγούστης, λαθὼν αὐτά, διὰ τὸν ἐπικείμενον κίνδυνον, καὶ διὰ τῆς Σερβίας περιελθὼν, κατῆλθε μέχρι τῆς Ἄρτης· κάκειθεν, ἀξάνομένῳ καθ' ἐκαστην τῶν τοῦ γένους ἡμῶν συμφορῶν, μετέβη εἰς Κέρκυραν περὶ τὸ 1460 ἔτος. Καὶ τὸ μὲν λείψανον τῆς ἀγίας Θεοδώρας ἐδωρήθη εἰς τῶν Κερκυραίων τὸ κοινόν· τὸ δὲ τοῦ ἀγίου Σπυριδῶνος μένει μέχρι τῆς σήμερον, κατὰ δικαίωμα κληρονομικόν, πολῦτιμος θαυσαυρός εἰς τοὺς αὐτοῦ ἀπογόνους, στήριγμα τῶν πιστῶν εἰς τὴν ὀρθοδόξιαν, καὶ θαῦμα τῶν ὁρώντων ὑπερφυῖς· ὅτι καὶ μετὰ παρέλευσιν 1500 ἐτῶν, διαμένον ἀδιάφθορον, σώζει καὶ αὐτὴν ἔτι τοῦ δέρματος τὴν ἐλαστικότητα. Ὄντως· Θεομαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἀγίοις αὐτοῦ! (Ψαλμ. 135).

Ἀργία, καὶ Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον· Κανόνα πίστεως! Ὅρα σελ. 238.

Ἐτερον, Ἦχος α΄. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος:

Τῆς Συνόδου τῆς πρώτης ἀνεδείχθης ὑπέρμαχος, καὶ θαυματουργός θεοφόρε Σπυριδῶν Πατὴρ ἡμῶν· διὸ νεκρᾷ σὺ ἐν τάφῳ προσφωνεῖς, καὶ ὄφιν εἰς χρυσοῦν μετέβαλες· καὶ ἐν τῷ μέλπειν ταῖς ἀγίας σου εὐχαῖς, Ἀγγέλους ἔσχες συλλειτουργοῦντάς σου ἱερώτατε. Δόξα τῷ σέ δοξάσαντι· δόξα τῷ σέ στεφανώσαντι· δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ πᾶσιν ἰάματα:

Κοντάκιον, Ἦχος β΄. Τα ἄνω ζητῶν.

Τῷ πόθῳ Χριστοῦ, ἤρωθεῖς ἱερώτατε, τὸν νοῦν πτερωθεῖς, τῇ αἴγλῃ τοῦ Πνεύματος, πρακτικῇ θεωρίᾳ τὴν πράξιν εὐρὲς θεόπνευστε, θυσιαστήριον θείον γενόμενος, αἰτούμενος πᾶσι θείαν ἔλλαμψιν:

✠ 13: Τῶν ἀγίων Μαρτύρων Εὐστράτιου, Αὐξεντίου, Εὐγενίου, Μαρδάρου, καὶ Ὁρέστου· καὶ τῆς ἀγίας Μάρτυρος Λουκίας τῆς παρθένου.

Οἱ μὲν πέντε Μάρτυρες ἦσαν Καππαδόκαι τὸ γένος, ἐν τοῖς χρόνοις Διοκλητιανοῦ, κρυφίως τὸν Χριστὸν ἐκ προγόνων σεβόμενοι· παρρησιασάμενοι δέ, καὶ πολυειδῶς βασανισθέντες ὑπὸ Λυσίου τοῦ ἡγεμόνος, οἱ μὲν τρεῖς ἐτελεύτησαν ἐν ταῖς βασάνοις. Ὁ δὲ Εὐστράτιος καὶ Ὁρέστης ἐπιζήσαντες, ἐπέμψθησαν εἰς Σιδάστειαν πρὸς Ἀγρίκόλαον, τὸν πᾶσαν τὴν Ἀνατολήν διοικοῦντα, οὗ τῇ προστάξει ἐτελειώθησαν διὰ πυρός τῷ 296. Ἦν δὲ ὁ Εὐστράτιος ἀνὴρ ἐλλόγιμος καὶ ῥητορικός, πρῶτος τῶν τοῦ Λυσίου ἀξιωματικῶν, καὶ τῆς ἐπαρχίας αὐτοῦ Χαρτοφύλαξ, ὁ Κατινιστὶ λεγόμενος ἐν τῷ Συναξαριστῇ Σκρινιάριος. Εἰς τὸ ὄνομα τούτου ἐπιγράφεται ἡ ἐν τῷ Μεσουκτικῷ τοῦ Σαββάτου λεγομένη Εὐχή· Μεγαλύνων μεγαλύνω σε Κύριε..... Ἡ δὲ ἐν τῇ Γ'. Ὅρα καὶ ἀλλαχοῦ λεγομένη ἑτέρα Εὐχή· Δέσποτα Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ, ... ἀποδίδοται εἰς τὸν Μαρδάρου. — Ἡ δὲ Λουκία, ἥτις Ἑλληνιστὶ μεθερμηνεύεται Φωτεινή ὑπήρχεν ἐκ Συρακούσῶν τῆς Σικελίας· μνηστευθεῖσα δὲ ἀνδρὶ, εἶτα τὴν διὰ γάμου κοινωνίαν αὐτοῦ ἀποστρεφόμενη, μὴ βουλομένου πιστεῦσαι εἰς τὸν Χριστὸν, διαβάλλεται ὑπὸ τοῦ ἰδίου μνηστήρος Πασχασίῳ τῷ ἄρχοντι, καὶ ἀποτίμνεται τὴν κεφαλὴν περὶ τὸ 304 ἔτος.

Ἀπολυτίκιον· Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε! Ὅρα σελ. 221.

Κοντάκιον, Ἦχος β΄. Τὴν ἐν πρεσβείαις ἀκοίμητον.

Φωστήρ ἐφάνης λαμπρότατος Χριστοκήρυξ, τοῖς ἐν σκοτίῃ τῆς ἀγνοσίας καθημένοις· πίστιν ὡς δόρυ δὲ περιθήμενος, τῶν δυσμενῶν τὰ θράση οὐκ ἐπτοήθης Εὐστράτιε, ῥητόρων ὑπάρχων εὐγλωττότερος.

* 14. Τῶν ἁγίων Μαρτύρων Θύρσου, Λευκίου, Καλλινίου, Φιλήμονος, Ἀπολλωνίου, Ἀρρίανου καὶ τῶν σὺν αὐτῶ.

Ὅν οἱ μὲν τρεῖς πρῶτοι ἤθλησαν ἐπὶ Λευκίου τῷ 250, οἱ δὲ λοιποὶ ἐπὶ Διοκλητιανοῦ τῷ 290.

Εἰ οὐκ ἔστιν Ἀλληλούϊα, Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε, ὡς ἄνω.

* 15. Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἐλευθερίου.

Οὗτος ἦν Ῥωμαῖος τὴν πατρίδα· ἀποφανισθεὶς δὲ παιδιόθεν τῷ ἰδίου πατρὸς, προσηνήχθη ὑπὸ τῆς μητρὸς αὐτοῦ Ἀνθίας εἰς τὸν τῆς Ῥώμης ἐπίσκοπον Ἀνίκητον, ἧ, ὡς ἄλλοι καλοῦσιν αὐτὸν, Ἀνέγκλητον, ἢ Ἀνάκλητον· ὑφ' οὗ καὶ τὰ ἱερά ἐπαιδεύθη γράμματα (τὴν θείαν Γραφήν), καὶ νεώτατος ἐτι ὦν τὴν ἡλικίαν, ἐπίσκοπος τοῦ Ἰλλυρικοῦ κατέστη, διὰ τὴν ὑπερβάλλουσαν αὐτοῦ ἀρετὴν, καὶ πολλοὺς τῶν ἀπίστων ἐπίστρεψεν εἰς Χριστὸν διὰ τῆς ἑαυτοῦ διδασκαλίας. Σκληροτάτου δὲ κινήθους κατὰ τῶν Χριστιανῶν διωγμοῦ ἐπὶ Ἀδριανοῦ τοῦ Αἰλίου, συλληφθεὶς ὑπὸ τῶν τυράννων, καὶ πολλὰς ὑπὲρ Χριστοῦ ὑπομείνας βασάνους, τέλος ἀναιρεῖται ὑπὸ δύο στρατιωτῶν. Ἡ δὲ φιλόχριστος μήτηρ Ἀνθία ἐναγκαλισθεῖσα τὸ λείψανον τοῦ υἱοῦ, καὶ μητρικῶς αὐτὸ καταφιλοῦσα, ξίφει καὶ αὐτὴ τὴν κεφαλὴν ἀποτέμνεται περὶ τὸ 286 ἔτος.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Καὶ τρόπων μέτοχος, καὶ θρόνων διαδόχος, τῶν Ἀποστόλων γενόμενος, τὴν πρᾶξιν εὗρες θεόπνευστε, εἰς θεωρίας ἐπίβασιν· διὰ τοῦτο τὸν λόγον τῆς ἀληθείας ὀρθοτομῶν, καὶ τῇ πίστει ἐνήθλησας μέχρις αἵματος, Ἱερομάρτυς Ἐλευθέριε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τοὺς ἀσφαλεῖς.

Ως καλλονὴν τῶν ἱερέων, ὅσιε, καὶ προτροπὴν τῶν ἀθλοφόρων ἅπαντες, εὐφημοῦμεν καὶ αἰτοῦμέν σε, Ἱερομάρτυς Ἐλευθέριε· τοὺς πόθῳ σου τὴν μνήμην ἐορτάζοντας, κινδύνων πολυτρόπων ἐλευθέρωσον, πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

* 16. Τοῦ ἁγίου Προφήτου Ἀγγαίου, καὶ τῆς ἁγίας καὶ θαυματουργοῦ Θεοφανοῦς τῆς Βασιλίσσης.

Ὁ μὲν Προφήτης ἐγεννήθη ἐν Βαβυλῶνι κατὰ τὸν καιρὸν τῆς αἰχμαλωσίας τῶν Ἰουδαίων· ἤρξατο προφητεύειν ἐν Ἱερουσαλὴμ, μετὰ τὴν ἐκεῖθεν ἐπάνοδον αὐτῶν, ἐν ἡμέραις Ζοροβάβελ, τῷ δευτέρῳ ἔτει Δαρείου τοῦ Ὑστάσπου, βασιλέως Περσῶν, περὶ τὰ 520 πρὸ Χριστοῦ. Ἡ προφητεία αὐτοῦ, εἰς 2 κεφάλαια διηρημένη, τάττεται ἡ δεκάτη μετὰ τῶν Ἐλασσόνων Προφητῶν.

Ἡ δὲ Ἁγία Θεοφανὸς ἐγεννήθη ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἐξ αἵματος βασιλικῆς τὴν καταγωγὴν ἔλκουσα· ἐκπαιδευθεῖσα δὲ γράμμασι, καὶ παντοίαις ἀρεταῖς

κόσμηθεῖσα, συναπτάται εἰς γάμον τῷ Ἀυτοκράτορι Λόντι τῷ σοφῷ, ἀλλὰ τὴν δόξαν τῆς βασιλείας ὡς οὐδὲν ἡγουμένη, διετέλει νυκτός καὶ ἡμέρας θεραπεύουσα τὸν Θεὸν ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις καὶ εὐχαῖς, καὶ παντοίας εὐποίας ἀπεργαζομένη, ἕως οὗ παρέθετο ἐν εἰρήνῃ τὸ πνεῦμα τῷ Θεῷ. Τὸ ἅγιον αὐτῆς λείψανον σώζεται εἰσέτι ἐν τῷ Πατριαρχικῷ τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας Ναῶ ὡς ἱατρεῖον προκείμενον, ἐξ οὗ τὰς ἰάσεις ἀρῶνται οἱ μετὰ πίστεως καὶ πόθου προσερχόμενοι.

Εἰ οὐκ ἔστιν Ἄλληλ. Τοῦ Προφήτου σου Ἀγγαίου. Σελ. 236.

Καὶ τῆς Ἀγίας, Ἦχος δ'.

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Προελομένη τὰ οὐράνια πόθῳ, Θεοφανῶ τὴν βιοτὴν διεξήλθες, ἀγγελικῶς ἐν γῆ περιπολεύουσα, ὅθεν κατηξίωσαι οὐρανίων χαρίτων, σὺν ἀγγέλων τάξεσι, καὶ ἀγίων χορείαις, παρισταμένη τῷ Παμβασιλεῖ, ὃν ἐκδυσώπει, εὐρεῖν ἡμᾶς ἔλεος.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Εὐορτήν σου σήμερον, τὴν λαμπροτάτην, ἐκτελοῦντες κρᾶζομεν, Θεοφανῶ, πανευσεβῶς, τοὺς σὲ ὑμνῶντας διάσωσον, ἀπὸ παντοίων κινδύνων τοὺς δούλους σου.

* 17. Τοῦ ἀγίου Προφήτου Δανιὴλ, καὶ τῶν ἀγίων Τριῶν Παίδων, Ἀνανίου, Ἀζαρίου, καὶ Μισαήλ· καὶ τοῦ ἐν ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Διονυσίου Ἀρχιεπισκόπου Αἰγίνης, τοῦ ἐκ τῆς νήσου Ζακύνθου.

Τούτων ὁ μὲν Ἱεράρχης ἦν γέννημα καὶ ἄρμα τῆς Ζακύνθου, εὐσεβῶν καὶ κλουσιῶν γονέων υἱός, Μωκίου καὶ Παυλίνης τὴν κλήσιν. Εἰσῆλθεν ἐκ νεότητος εἰς τὴν κατὰ τὰς Στροφάδας νήσους βασιλικὴν μονήν, καὶ τὸ μοναδικὸν ἐνεδύσατο σχῆμα. Προεχειρίσθη ἔπειτα Ἀρχιεπίσκοπος Αἰγίνης, ἧς ἐκόσμησε τὸν θρόνον ἐπὶ χρόνον ἰκανόν. Μετὰ ταῦτα, ὑποστρέψας εἰς τὴν ἑαυτοῦ πατρίδα, καὶ διαδιώσας ὀσίως τοῦ λοιποῦ, ἐτελεύτησεν ἐν εἰρήνῃ τὸ 1624 ἔτος, καταλιπὼν τὸ ἱερόν αὐτοῦ λείψανον εἰς τοὺς ἑαυτοῦ συμπολίτας, ἀρετῆς καὶ εὐσεβείας ὑπόδειγμα.

Ὁ δὲ Προφήτης μετὰ τῶν Τριῶν Παίδων, καὶ οἱ τέσσαρες οὗτοι κατήγοντο ἐκ τῆς βασιλικῆς τοῦ Ἰουδα φυλῆς. Τῷ δὲ 599 πρὸ Χριστοῦ ἐπὶ τῆς βασιλείας Ἰωακείμ, ἢ Ἰωαχίμ, τοῦ καὶ Ἰεχοῦν καλουμένου (Α'. Παράλειπ. γ'. 16, καὶ Β'. λς'. 8), παιδιάρια ἔτι ὄντες, ἀπήχθησαν μετὰ καὶ ἄλλων Ἰουδαίων εἰς Βαβυλῶνα αἰχμάλωτοι ὑπὸ τοῦ Ναβουχοδονόσορ· ὑφ' οὗ ἐκλεχθέντες μετὰ τῶν λοιπῶν αἰχμαλώτων εἰς ὑπεργίαν αὐτοῦ, καὶ μετονομασθέντες ὁ μὲν Δανιὴλ Βαλτάσαρ, ὁ δὲ Ἀνανίας Σεδράχ, ὁ δὲ Μισαήλ Μισάχ, Ἀβδεναγῶ δὲ ὁ Ἀζαρίας, ἀνετράφησαν ἐν τῇ βασιλικῇ αὐλῇ, τὴν Χαλδαϊκὴν σοφίαν διδασκόμενοι, εἰς ἣν καὶ ὑπερέβησαν, μετὰ παρέλευσιν τριῶν ἔτων, πάντας τοὺς σοφοὺς τῶν Χαλδαιῶν (Δαν. α'.).

Μετὰ ταῦτα ὁ μὲν Δανιὴλ, μεράκιον ἔτι ὢν, ἐρμηνεύσας τὴν μυστηριώδη ἐκείνην εἰκόνα, ἣν εἶδε Ναβουχοδονόσορ εἰς τὸν ὕπνον αὐτοῦ, συχρήμενην μὲν ἐκ διαφόρων μεταλλῶν, συντριβεῖσαν δὲ καὶ εἰς κόκκιν λεπτυνθεῖσαν ὑπὸ τινος λίθου, ἐξ ὄρους ἀποτμηθέντος ἄνευ ἀνθρωπίνης χειρός, ἐδήλωσε σαφῶς διὰ μὲν τοῦ Ὁρους,

τὸ ὕψος τῆς ἀγώτης τῆς Παρθένου, καὶ τὴν ἐπισκίασασαν αὐτῇ δύναμιν τοῦ ἀγίου Πνεύματος· διὰ δὲ τοῦ Λίθου, τὸν ἀσπέρως ἐξ αὐτῆς γεννηθέντα Χριστόν· ὅστις ἐν τῇ δευτέρᾳ αὐτοῦ Παρουσίᾳ συντρίψας ὡς Θεὸς καὶ ἐξαφανίσας πάσας τὰς τοῦ κόσμου βασιλείας τὰς διὰ τῆς Εἰκόνης ἐμφαινομένας, ἀναστήσει τοῖς πιστεύουσιν εἰς αὐτόν τὴν οὐράνιον αὐτοῦ βασιλείαν, τὴν αἰώνιον καὶ ἀδιάδοχον (αὐτ. β'. 31-45). Ἐφεξῆς προσήμανεν ὠρισμένως καὶ ἀκριβῶς, διὰ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν πολυθρῦλλήτων ἑβδομήκοντα Ἑβδομάδων, τῆς ἐν τῷ Ἰορδάνῃ ἐπιφανείας αὐτοῦ τὸν χρόνον, τὴν ἀρχὴν τοῦ εὐαγγελικοῦ αὐτοῦ κηρύγματος, τοῦ σωτηριώδους πάθους αὐτοῦ τὸν καιρὸν, καὶ τῆς νομικῆς λατρείας τὴν παῦσιν (αὐτ. γ'. 14-27). Ἐζωγράφησεν ἄριστα τὴν μεγαλοπρεπῆ καὶ φοβερὰν τῆς δευτέρας αὐτοῦ Παρουσίας εἰκόνα, παραστήσας διὰ λόγου, ὡς διὰ χρωμάτων ζωηρῶν, τὸν τεθέντα φλογερὸν Ἰρόνον, τὸν καθήμενον ἐπ' αὐτοῦ αἰώνιον Κριτὴν, τὸν ἐμπροσθεν αὐτοῦ ρέοντα πύρινον ποταμὸν, τὰ λογοθέσιον τοῦ ἀδεκάστου κριτηρίου, τὰς ἀνιχνθείσας τῶν πράξεων ἐκάστου βίβλους, τὰς χιλιάς χιλιάδας τῶν λειτουργούντων αὐτῷ, καὶ τὰς μυριάς μυριάδας τῶν παρεστηκότων αὐτῷ (αὐτ. ζ'. 9-10). Ἐπικωμάσθη ὑπὸ τῶν φανέντων αὐτῷ Ἀγγέλων· Ἀνὴρ ἐπιθυμιῶν θύπτι καταφρονήσας ἀνδρικῶς πάσης ἐπιθυμίας τοῦ σώματος, μέχρι καὶ αὐτοῦ τοῦ ἄρτου, τῆς ἀναγκαιοτάτης τροφῆς, καὶ τῶν ὁμοφύλων αὐτοῦ τὴν ἐλευθερίαν, καὶ τὴν μέλλουσαν αὐτῶν κατάστασιν γινῶναι ἐπιθυμῶν, οὐκ ἐπαύετο δέόμενος τοῦ Θεοῦ, νηστεύων, καὶ κλίων τὰ γόνατα, τρεῖς καιροῦς τῆς ἡμέρας· δι' ἣν αἰτίαν καὶ εἰς τὸν λαῖκον τῶν λεόντων ἐρίφθη, διαβληθεὶς ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ, ὡς παραβάτης τοῦ ἐξ ἐπιθυμίας αὐτῶν ἐκδοξίντος βασιλικοῦ ὄρισμου, ἵνα μηδεὶς προσκυνῆσθαι, μηδὲ αἰτήσθαι τί παρὰ Θεοῦ, ἢ παρ' ἄλλου τινὸς ἀνθρώπου, ἕως ἡμερῶν τριάκοντα, εἰ μὴ παρὰ μόνου τοῦ βασιλέως. Ἄλλ' ἐμφράξας δυνάμει θεϊκῆ τῶν λεόντων τὰ στόματα, καὶ φανεῖς ἐν τῷ μέσῳ αὐτῶν ὡς προβάτων ποιμῆν, ἔδειξεν εἰς τοὺς ἀσεβεῖς τῆς εὐσεβείας τὴν δύναμιν (αὐτ. σ'. 1-13).

Οἱ δὲ Τρεῖς Παῖδες, ἀρνησάμενοι τὴν προσκύνησιν καὶ λατρίαν τῆς τοῦ Ναβουχοδονόσορ εἰκόνης (ἀπόντος τότε τοῦ Δανιὴλ, κατὰ τὸ φαινόμενον), ἐβλήθησαν εἰς τὴν κάμινον τοῦ πυρός· ἀφ' οὗ μέχρι τριχῶς ἀβλαβεῖς διαμείναντες, θείου Ἀγγέλου συγκαταβάσει, καὶ ἐν μέσῳ αὐτοῦ, ὡσπερ ἐν δρόσῳ, περιπατοῦντες, ὕμνησαν τὸν παγκόσμιον αἶνον τῷ Θεῷ, τὸν ἐν τῇ Ζ' καὶ Η'. Ὤδῃ τῆς Στιχολογίας περιεχόμενον. Καὶ ἐξεληθόντες ἐκείθεν, μηδὲ ὄσμην τοῦ πυρός φέραντες ἐν τοῖς ἱματίοις αὐτῶν, προεικόνισαν ἐν ἑαυταῖς τὸν ἀφθονον τῆς Παρθένου τάχον· ἥτις δεξαμένη τὸ πῦρ τῆς Θεότητος, οὐ κατεφλέχθη τῆν νηδύν, ἀλλ' ἔμεινεν, ὡσπερ ἦν καὶ πρὸ τοῦ τόκου, Παρθένος (αὐτ. γ').

Διὰ ταῦτα οὖν ἐρρατάζει αὐτοὺς τε καὶ τὸν Δανιὴλ ἡ Ἐκκλησία σήμερον, καὶ τῇ παρελθούσῃ τῶν προπατόρων Κυριακῇ, καὶ τῇ ἐρχομένῃ τῇ πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως, ὡς προτυπώσαντας καὶ προκαταγγειλαντας τὴν σάρκωσιν αὐτοῦ· ἐτι δὲ καὶ ὡς ἀπογόνους τῆς τοῦ Ἰουδα φυλῆς, ἐξ ἧς καὶ ὁ Χριστὸς κατὰ σάρκα. Ἐτελεύτησαν δὲ οἱ μὲν ἅγιοι Τρεῖς Παῖδες, γενόμενοι πλήρεις ἡμερῶν. Ὁ δὲ Προφήτης Δανιὴλ, παρατείνας τὸν βίον μέχρι Κύρου βασιλείως Περσῶν, παρ' οὗ καὶ τὴν εἰς Ἱερουσαλὴμ ἐπάνοδον τῶν ὁμογενῶν αὐτοῦ, καὶ τοῦ Ναοῦ τὴν ἀνεγερσιν αἰτήσας ἐπέτυχεν, ἀνεπαύσατο ἐν εἰρήνῃ, ζήσας ἔτη περὶ τὰ 88. Ἡ προφητεία αὐτοῦ, εἰς 12 κεφάλαια διηρημένη, τάττεται ἡ τετάρτη καὶ τελευταία τῶν Μειζόνων Προφητῶν.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἄπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Μεγάλα τὰ τῆς πίστεως κατορθώματα! ἐν τῇ πηγῇ τῆς φλογός, ὡς ἐπὶ ὕδατος ἀναπαύσεως, οἱ ἅγιοι Τρεῖς Παῖδες ἠγάλλοντο· καὶ ὁ Προφήτης Δανιὴλ, λεόντων ποιμῆν,

ὡς προβάτων ἐδείκνυτο . Ταῖς αὐτῶν ἰκεσίαις, Χριστέ ὁ Θεός, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν .

Ἔτερον τοῦ Ἁγίου, Ἦχος α΄ . Τοῦ λίθου σφραγισθέντος .

Τῆς Ζακύνθου τὸν γόνον, καὶ Αἰγίνης τὸν Πρόεδρον, τὸν φρουρὸν Μονῆς τῶν Στροφαίδων, Διονύσιον ἅπαντες, τιμήσωμεν συμφώνως οἱ πιστοὶ, βοῶντες πρὸς αὐτὸν εἰλικρινῶς· Σαῖς λιταῖς τοὺς τὴν σὴν μνήμην ἐπιτελοῦντας σῶσον, καὶ βοῶντάς σοι· Δόξα τῷ σέ δοξάσαντι Χριστῷ· δόξα τῷ σέ θαυμαστώσαντι· δόξα τῷ δωρησαμένῳ σε ἡμῖν, πρέσβυν ἀκοίμητον .

Κοντάκιον τοῦ Προφήτου, ἀπὸ γ΄ . Ὠδῆς, Ἦχος γ΄ .

Ἡ Παρθένος σήμερον .

Καθαρθεῖσα Πνεύματι, ἡ καθαρά σου καρδιά, προφητείας γέγονε, φαινοτάτης δοχεῖον· βλέπεις γὰρ ὡς ἐνεστῶτα τὰ μακρὰν ὄντα, λέοντας ἀποφιμοῖς δὲ βληθεὶς ἐν λάκκῳ . Διὰ τοῦτό σε τιμῶμεν, Προφήτα μάκαρ, Δαναὴλ ἔνδοξε .

Ἔτερον τῶν Ἁγίων, ἀφ' ἑκτῆς, Ἦχος β΄ . Αὐτόμελον .

Χειρόγραφον εἰκόνα μὴ σεβασθέντες, ἀλλ' ἀγράφῳ οὐσίᾳ θωρακισθέντες, Τρισμακάριοι, ἐν τῷ σκαίμματι τοῦ πυρὸς ἐδοξάσθητε· ἐν μέσῳ δὲ φλογὸς ἀνυποστάτου ἰστάμενοι, Θεὸν ἐπικαλεῖσθε· Τάχυνον, ὃ οἰκτίρμον, καὶ σπεῦσον ὡς ἐλεήμων, εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν, ὅτι δύνασαι βουλόμενος .

Καὶ τοῦ Ἁγίου, Ἦχος γ΄ . Ἡ Παρθένος σήμερον .

Εὐχαρίσταις ἄσμασι τῶν Ζακυνθίων ἡ πόλις, ἀνυμνεῖν προτρέπεται, πάντας πιστοὺς συγκαλοῦσα, μέγιστον τὸν ἐν ἀνάγκαις θερμὸν προστάτην, ῥύστην δὲ τῶν τοῖς κινδύνοις συνεχομένων, καὶ γεραίρουσα κραυγάζει· Χαῖρε τὸ κλέος πιστῶν Διονύσιε .

✠ 18. Ἐὸ ἁγίου Μάρτυρος Σεβαστιανοῦ, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ .

Ἐπῆρχεν ἐκ πόλεως Μεδιολάνων, Συγκλητικὸς τὸ ἀξίωμα, ζηλωτὴς τῆς πίστεως τοῦ Χριστοῦ, καὶ πολλοὺς εἰς θεογνωσίαν ἐπιστρέφων . Κινηθέντος δὲ τοῦ κατὰ τῶν Χριστιανῶν διωγμοῦ ἐπὶ τῆς Διοκλητιανοῦ καὶ Μαξιμιανοῦ βασιλείας, συλληφθεὶς κατακεντᾶται βέλεσι πυκνοῖς, καὶ ῥοπαλοῖς τὸ σῶμα κατασυντρίβεται, καὶ εἰς μέρη κατατμηθεὶς, τὸ πνεῦμα τῷ Θεῷ παρατίθεται τῷ 288 ἔτει . Σὺν αὐτῷ δὲ καὶ ἕτεροι, διαφόρους ὑπομεινάντες βασάνους, ἐτελεύτησαν· ὧν τὰ

ὀνόματα· **Μαρκελλίνος** καὶ **Μάρκος** ἀδελφοὶ· **Τραγκυλίνος** καὶ **Μαρτία** γονεῖς αὐτῶν· **Νικόστρατος** καὶ **Ζωή** σύζυγος αὐτοῦ· **Τιβούρτιος**, **Κλαύδιος**, **Κάστουρος** καὶ **Κάστωρ**.

ΕΙΔΗΣΙΣ.

Κατὰ τὴν αὐτὴν δεκάτην ἐγδόην τοῦ παρόντος, εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ, ἢ τῇ ἀμείσως μετ' αὐτὴν ἐρχομένη, ἣτις καὶ Κυριακὴ πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως λέγεται, μνήμην ἐπιτελοῦμεν πάντων τῶν ἀπ' αἰῶνος Θεῶν εὐαρεστησάντων, ἀπὸ Ἀδάμ ἄχρι καὶ Ἰωσήφ τοῦ Μνήστορος τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου, κατὰ γενεαλογίαν, καθὼς ὁ Εὐαγγελιστὴς Λουκᾶς ἱστορικῶς ἠριθμήσατο (γ'. 23-28), ὁμοίως καὶ τῶν Προφητῶν καὶ Προφητῶν, ἐξαιρίτως δὲ τοῦ Προφήτου Δαυιδ, καὶ τῶν ἁγίων Τριῶν Παίδων. (Ὅρα τὴν αἰτίαν εἰς τὰς 17 τοῦ παρόντος).

✱ Κυριακὴ πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως ✱

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον· εἶτα τῶν Πατέρων, Ἦχος β'.

Μεγάλα τὰ τῆς πίστεως κατορθώματα! ἐν τῇ πηγῇ τῆς φλογός, ὡς ἐπὶ ὕδατος ἀναπαύσεως, οἱ ἅγιοι Τρεῖς Παῖδες ἠγάλλοντο· καὶ ὁ Προφήτης Δαυιδ, λεόντων ποιμὴν, ὡς προβάτων ἐδείκνυτο. Ταῖς αὐτῶν ἰκεσίαις Χριστέ ὁ Θεός, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπὸ γ'. Ὁδῆς, Ἦ Ὑπακοή, Ἦχος πλ. δ'.

Α"γγελος Παίδων ἐδρόσισε κάμινον, νῦν δὲ Γυναικῶν κλαυθμόν διεκώλυσε λέγων· Τί ἐπιφέρεσθε μύρα; τίνα ζητεῖτε ἐν τάφῳ; ἀνέστη Χριστὸς ὁ Θεός· ὑπάρχει γὰρ ζωὴ, καὶ Σωτὴρ τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων.

Ἀφ' ἑκτῆς, Κοντάκιον Προεόρτιον, Ἦχος α'.

Χορὸς ἀγγελικός.

Εὐφραίνου Βηθλεὲμ, Εὐφραθᾶ ἐτοιμάζου· ἰδοὺ γὰρ ἡ Ἀμνάς, τὸν Ποιμένα τὸν μέγαν, ἐν μήτρᾳ βαστάζουσα, τοῦ τεκεῖν κατεπείγεται· ὃν περ βλέποντες, οἱ Θεοφόροι Πατέρες, ἐπαγάλλονται, μετὰ Ποιμένων ὑμνοῦντες, Παρθένον θηλάζουσαν.

✱ 19. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Βονιφατίου.

Ἰπῆρχεν ἐν τοῖς χρόνοις Διοκλητιανοῦ, περὶ τὸ 290 ἔτος, δούλος Συγκλητικῆς τινὸς Ῥωμαίας, Ἀγλαῖδος ὀνόματι· καὶ ἀποσταλεὶς παρ' αὐτῆς εἰς τὴν Ἀνατολήν, ἵνα κομίσῃ ἐκεῖθεν ἁγίων Μαρτύρων λείψανα πρὸς ἀγιασμόν, ὑπέσχετο χαρμντιζόμενος κομίσαι αὐτῇ τὸ οἰκεῖον. Ἀπελθὼν δὲ μετὰ τινῶν συνδούλων αὐτοῦ εἰς Κιλικίαν, ὅπου ἐνήθλου τότε οἱ ἅγιοι, συλληφθεὶς ὑπὸ τοῦ Ἡγεμόνος, καὶ

τὸν Χριστὸν παρρησία ὁμολογήσας, υπέστη τὴν τοῦ μαρτυρίου θάνατον, καὶ ἐπλήρωσεν ἀληθῶς τὴν υπόσχεσιν πρὸς τὴν κυρίαν αὐτοῦ, κομιζάντων αὐτῇ τῶν συνδούλων τὸ ἱερόν αὐτοῦ λείψανον.

Ἀπολυτίκιον Ὁ Μάρτυς σου Κύριε . Σελ. 234.

✠ 20. Προεόρτια τῆς κατὰ σάρκα Γεννήσεως τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ· καὶ μνήμη τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἰγνατίου τοῦ Θεοφόρου .

Οὗτος ἦν μαθητὴς Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου, καὶ τῶν Ἀποστόλων διάδοχος, μετὰ τὸν Εὐδοκὸν δευτέρος ἐπίσκοπος Ἀντιοχείας γεγονώς, τῷ 68 ἔτει . Ἐνεχθεὶς δὲ εἰς Ῥώμην ἐπὶ Τραϊανοῦ, δίδοται λέουσιν εἰς βορᾶν, καὶ πληροὶ τὸν τοῦ μαρτυρίου δρόμον τῷ 107, ἢ 109 ἔτει· τὰ δὲ λείψανα τῶν ἐστίων αὐτοῦ, ἐπιμελῶς ὑπὸ πιστῶν συλλεγόντα, μετεκομισθήσαν εἰς Ἀντιοχείαν . Ἐπωνομάσθη δὲ Θεοφόρος, ὡς τὸν Θεὸν ἐνοικον φέρων ἐν τῇ ψυχῇ, καὶ ὑπὸ τῆς ἀγάπης αὐτοῦ φλεγόμενος τὴν καρδίαν· διὸ καὶ ἔλεγε . * Σίτος εἰμί τοῦ Θεοῦ, καὶ δια ὁδόντων θηρίων ἀλήθομαι, ἵνα καθαρὸς ἄρτος εὔρεθῶ . (Εὐσεβ. Ἐκκλ. Ἱστορ. Βιβλ. γ'. 36) .

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου .

Ἀπολυτίκιον Προεόρτιον, Ἦχος δ' . Κατεπλάγη Ἰωσήφ .

Ετοιμάζου Βηθλεὲμ, ἠνοικταὶ πᾶσιν ἡ Ἐδέμ· εὐτρεπιζου Εὐφραθᾶ, ὅτι τὸ ξύλον τῆς ζωῆς, ἐν τῷ σπηλαίῳ ἐξήνθησεν ἐκ τῆς Παρθένου· Παραδείσος καὶ γὰρ ἡ ἐκείνης γαστήρ, ἐδείχθη νοητὸς, ἐν ᾧ τὸ θεῖον φυτὸν· ἐξ οὗ φαγόντες ζήσομεν, οὐχὶ δὲ ὡς ὁ Ἀδάμ τεθνηζόμεθα . Χριστοῦ γεννᾶται, τὴν πρὶν πεσοῦσαν ἀναστήσων εἰκόνα .

Τοῦ Ἁγίου . Καὶ τρόπων μέτοχος . Ὅρα σελ. 244 .

Ἀπὸ γ' . Ὠδῆς, Κοντάκιον Προεόρτιον, Ἦχος γ' . Αὐτάμελον .

Παρθένος σήμερον, τὸν προαιώνιον Λόγον, ἐν σπηλαίῳ ἔρχεται, ἀποτεκεῖν ἀπορρήτως . Χόρευε ἡ οἰκουμένη ἀκούτισθεῖσα· δόξασον μετὰ Ἀγγέλων καὶ τῶν Ποιμένων, βουλευθέντα ἐποφθῆναι, Παιδίον νέον, τὸν πρὸ αἰώνων Θεόν .

Ἀφ' ἑκτῆς Ὠδῆς, Κοντάκιον τοῦ Ἁγίου, ὁμοιον .

Τῶν λαμπρῶν ἀγώνων σε, ἡ φωτοφόρος ἡμέρα, προκηρύττει ἅπασι, τὸν ἐν σπηλαίῳ τεχθέντα· τούτου γὰρ διψῶν ἐκ πόθου κατατρυφήσαι, ἔσπευσας ὑπὸ θηρίων ἀναλωθῆναι· διὰ τοῦτο Θεοφόρος, προσηγορεύθης, Ἰγνατίε ἐνδοξε .

✠ 21. Τῆς ἁγίας Μάρτυρος Ἰουλιανῆς .

Ἐπῆρχεν ἐκ Νικομηδείας, ἐν τοῖς χρόνοις Μαξιμιανοῦ, πλουσίων γονέων θυγάτηρ . Μνηστευθεῖσα δὲ ἀνδρὶ εἰδωλολάτρῃ, Ἐλευσίῳ τὸ ὄνομα, Συγκλητικῷ τῷ

αξίωμα, ὕστερον δὲ καὶ Ἐπάρχῳ γενομένῳ, ἡγήσατο τὴν πρὸς αὐτὸν δια γάμου κοινωνίαν, μὴ βουλόμενον προσελθεῖν εἰς τὴν τοῦ Χριστοῦ πίστιν. Ὁ δὲ, ἔργισθῆς παρέλαβεν αὐτὴν, καὶ πολυειδῶς πρότερον βασανίας, τελευταῖον ἀπέτε-
μεν αὐτῆς τὴν κεφαλὴν τῷ 299 ἔτει.

Ἀπολυτίκιον Ἡ ἀμνάς σου Ἰησοῦ. Ὅρα σελ. 196.

✠ 22. Τῆς ἁγίας Μεγαλομάρτυρος Ἀναστασίας τῆς Φαρμακολυτρίας.

Αὕτη κατήγετο ἐκ Ρώμης, παρθένος περικαλλῆς, πλαυσία, καὶ ἐνάρετος, θυγάτηρ Πρεπεξιάστου καὶ Φαύστης, ὑφ' ἧς καὶ τὴν εἰς Χριστὸν ἐδιδάχθη πίστιν. Συζευθεῖσα δὲ ἀνδρὶ, ἀσώτῳ τὸν βίον, καὶ τὴν γυνῆν ἀσεβεῖ, Πουπλίῳ Πατρικίῳ τὸ ὄνομα, ἐμεινε χηρεύουσα μετ' ὀλίγον. Ἐντεῦθεν κρυφίως περιερχομένη τὰς οἰκίας τῶν πτωχῶν, καὶ τὰς φυλακὰς τῶν τοῦ Χριστοῦ Μαρτύρων, καὶ προσφέρουσα αὐταῖς τὰ ἐπιτηδεῖα, σπογγίζουσα αὐτῶν τὰς πληγὰς, λύουσα αὐτοὺς τῶν δεσμῶν, καὶ τὰς οὐνάς αὐτῶν θεραπεύουσα, ἐπωνομάσθη ἐκ τούτου Φαρμακολύτρια. Γνωσθέντος δὲ τῷ πράγματος, συνελήφθη ὑπὸ τῶν τοῦ Διοκλητιανῆ ὑπηρετῶν· καὶ μετὰ πολλὰς ἄλλας βασάνες, ἐτελεύτησε διὰ πυρὸς τῷ 290 ἔτει.

Ἀπολυτίκιον Ἡ ἀμνάς σου Ἰησοῦ. Ὡς ἀνωτέρω.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Οἱ ἐν πειρασμοῖς, καὶ θλίψεσιν ὑπάρχοντες, πρὸς τὸν δὸν-
ναὸν, προστρέχοντες λαμβάνουσι, τὰ σεπτὰ δωρήματα
τῆς ἐν σοὶ ἐνοικούσης θείας χάριτος, Ἀναστασία· σὺ γὰρ
αἰεὶ, τῷ κόσμῳ πηγάζεις τὰ ἰάματα.

✠ 23. Τῶν ἁγίων Δέκα Μαρτύρων τῶν ἐν τῇ Κρήτῃ.

Οὗτοι, ἐκ διαφόρων πόλεων καὶ χωρίων τῆς νήσου Κρήτης ὑπάρχοντες, ἤ-
θλησαν ἐπὶ Δεκίου τῷ 250. Τὰ δὲ ὀνόματα αὐτῶν εἰσὶ· Θεόδουλος, Σατορνί-
νος, Εὐπόρος, Γελάσιος, Εὐνικιανός, Ζωτικός, Ἀγαθόπους, Βασιλείδης, Εὐάρε-
τος, καὶ Πόμπιος.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος γ'. Τὴν ὠραιότητα.

Τὴν πολυθαύμαστον Κρήτην τιμήσωμεν, τὴν ἐξανθήσασαν.
ἄνθη τὰ τίμια, τοὺς μαργαρίτας τοῦ Χριστοῦ, Μαρτύ-
ρων τοὺς ἀκρέμονας. Δέκα γὰρ ὑπάρχοντες, ἀριθμῷ οἱ μα-
κάριοι, δύναμιν μυρίοπλον, τῶν δαιμόνων κατήσχυναν· διὸ
καὶ τοὺς στεφάνους ἐδέξαντο, Μάρτυρες Χριστοῦ οἱ καρτε-
ρόψυχοι.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Εῶσφόρος ἔλαμψεν ἡ τῶν Μαρτύρων, σεβασμία ἄθλησις,
προκαταυγαζούσα ἡμῖν, τὸν ἐν σπηλαιῷ κρυπτόμενον,
ὃν ἡ Παρθένος ἀσπόρως ἐκύησεν.

✠ 24. Τῆς ἁγίας Ὁσιομάρτυρος Εὐγενίας.

Ἐπῆρχεν ἐκ Ῥώμης, συγγάτηρ γονίων ἐπισημοτάτων καὶ εὐγενῶν, Φιλίππου καὶ Εὐγενίας. Λαθοῦσα δὲ αὐτούς, καὶ δύο τῶν ἑαυτῆς ὑπηρετῶν, Πρωτῶν καὶ Ἐπίκουρον, παραλαβοῦσα, ἐξῆλθε τῆς οἰκίας νυκτός· καὶ ἀνδρικῶς ἐνδυσάμενη, καὶ μετονομασθεῖσα Εὐγένιος, ἀπῆλθε μετ' αὐτῶν, καὶ ἐμόνασεν εἰς μοναστήριον ἀνδρῶν. Ἐτελεύτησαν δὲ καὶ οἱ τρεῖς μαρτυρικῶς ἐν τοῖς χρόνοις Κοροδοῦ, τοῦ βασιλεύσαντος ἀπὸ τοῦ 180-192 ἔτους.

Παραμονὴ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως .

Ἀπολυτίκιον Προεόρτιον, Ἦχος δ΄. Κατεπλάγη Ἰωσήφ .

Απεγράφετο ποτὲ, σὺν τῷ πρεσβύτῃ Ἰωσήφ, ὡς ἐκ σπέρματος Δαυὶδ, ἐν Βηθλεὲμ ἢ Μαριάμ, κυφοροῦσα τὴν ἄσπορον κυφορίαν· ἐπέστη δὲ καιρὸς ὁ τῆς γεννήσεως, καὶ τόπος ἦν οὐδεὶς τῷ καταλύματι· ἀλλ' ὡς τερπνὸν παλαίτιον, τὸ σπῆλαιον τῇ Βασιλίδι ἐδείκνυτο. Χριστὸς γεννᾶται, τὴν πρὶν πεσοῦσαν, ἀναστήσων εἰκόνα .

Η ΓΕΝΝΗΣΙΣ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ.

* 25. Ἡ κατὰ σάρκα Γέννησις τοῦ Κυρίου, καὶ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ .

Ἡ ἀκατάληπτος αὐτῆ καὶ ἀνερμήνευτος Γέννησις τοῦ Χριστοῦ ἐγένετο, κατὰ τὴν χρονολογίαν τῆς Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας, τῷ 5508 ἀπὸ Κτίσεως Κόσμου, βασιλεύοντος τῆς Ἰουδαίας Ἡρώδου τοῦ Μεγάλου· ὃς τις, Ἀσκαλωνίτης μὲν ὢν ἐκ πατρὸς, Ἰδουμαῖος δὲ ἐκ μητρὸς, καὶ τοῦ γένους τοῦ Ἰακῶβ πάντῃ ἀλλότριος, λαθῶν τὴν βασιλείαν ταύτην ἀπὸ τῶν τῆς Ῥώμης Αὐτοκρατόρων, κατεδυναστεύεν ἤδη 33 ἔτη τὸν Ἰουδαϊκὸν λαόν· ἡ δὲ πρῶτη βασιλεύουσα τοῦ Ἰσραὴλ φυλῆ, στερηθεῖσα τῶν δικαιωμάτων αὐτῆς, ἐγυμνώθη πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας· Ἐπὶ τοιαύτης τῶν Ἰουδαίων καταστάσεως, γεννηθέντος τοῦ προσδοκωμένου Μεσσίας, ἐπληρώθη ἀψευδῶς τὸ Πατριάρχῃ Ἰακῶβ ἡ προφητεία, ἣν εἶπε πρὸ 1807 ἔτων· Οὐκ ἐκλεῖψει ἄρχων ἐξ Ἰουδα, καὶ ἠγούμενος ἐκ τῶν μηρῶν αὐτοῦ, ἕως ἂν ἔλθῃ, ὃ ἀπόκειται, καὶ αὐτὸς προσδοκία ἐθνῶν (Γέν. μ. 49).

Ἐγεννήθη δὲ ὁ Σωτὴρ ἡμῶν ἐν Βηθλεὲμ, πόλει τῆς Ἰουδαίας· ὅπου, ἀναβὰς ὁ Ἰωσήφ ἀπὸ Ναζαρέτ τῆς Γαλιλαίας, συμπαρέλαθε καὶ Μαριάμ τὴν μνηστὴν αὐτοῦ, ἐγκυον οὖσαν, ἵνα κατὰ τὸν ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις ἐκδοθέντα ὄρισμόν τοῦ τότε μοναρχοῦντος Αὐγούστου Καίσαρος, ἀπογραφῶσι καὶ αὐτοὶ εἰς τὸν κατάλογον τῶν ὑπῆκόων. Ἐλθούσης δὲ τῆς ὥρας τῆς γέννας, καὶ διὰ τὴν συνδρομὴν τοῦ πολλοῦ πλήθους, μὴ ὄντος τόπου περιτοῦ ἐν τῷ δημοσίῳ καταλύματι, ἠνάγκασεν ἡ περίστασις τὴν Παρθένον, ἵνα, εἰσελθοῦσα εἰς σπήλαιον, κείμενον πλησίον τῆς Βηθλεὲμ, καὶ εἰς φαῖλον τῶν ἀλόγων χρησιμεῖον, γεννήσῃ ἐκεῖ, καὶ σπαργανώσασα τὸ βρέφος τὸ γεννηθέν, ἀνακλίνῃ αὐτὸ ἐπάνω φάτνης (Λουκ. β'. 1, 7). Ἐκ τούτου προῆλθεν ἡ παράδοσις, ὅτι ὁ Χριστὸς γεννηθεὶς, ἀνεκλίθη μεταξὺ δύο ζώων, βοῶς καὶ ὄνου· ὅπερ φαίνονται δικαιολογοῦντες καὶ οἱ λόγοι τῶν Προφητῶν· Ἐν μέσῳ δύο ζώων γινώσθησιν (Ἀββ. γ'. 2)· καὶ Ἐγνω βοῦς τὸν κτησάμενον, καὶ ὄνος τὴν φάτνην τοῦ κυρίου αὐτοῦ (Ἠσ. α'. 3)· εἰ καὶ τὰ ζῶα ταῦτα τροπικῶς ὑπὸ τῶν ἐρμηνευτῶν ἐκλαμβάνονται, ἀντὶ τῶν ἐξ Ἰουδαίων καὶ τῶν ἐξ ἐθνῶν πιστευσάντων εἰς τὸν ἐνανθρωπήσαντα Κύριον, ἢ κατ' ἄλλον ἔννοϊον προσφεστέραν.

Ἄλλ' ἐνώ ἡ γῆ τοσοῦτον πενιχρῶς ὑπεδέχετο τὸν γεννηθέντα Σωτῆρα, ὁ οὐρανὸς ἀνωθεν ἐπανηγύριζε μεγαλοπρεπῶς τὴν κοσμοσωτήριον αὐτοῦ ἐπιδημίαν. Ποιμένες τινὲς εἰς τῆς Βηθλεὲμ τὰ περίεξ, τῶν ἰδίων προβάτων φύλακες ἀγρυπνοὶ, περιλαμφθέντες αἰφνιδίως ὑπὸ ἑξαισίου φωτός, εἶδον ἐμπροσθεν αὐτῶν Ἄγγελον, εὐαγγελιζόμενον εἰς αὐτοὺς τὴν τοῦ Κυρίου χαρμόσυνον Γέννησιν. Καὶ εὐθύς, μετὰ τὸν ἕνα τῶτον, εἶδον καὶ ἤκουσαν ὀλόκληρον στρατιάν οὐρανίων Δυνάμεων, ὑμνῶντων τὸν Θεὸν καὶ λεγόντων· Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία (Λουκ. β'. 8-14).

Πάσχα, Ἀργία τριήμερος, καὶ Κατάλυσις εἰς πάντα, ἀπὸ τῆς σήμερον μέχρι τῆς Παραμονῆς τῶν Θεοφανείων.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Ἦ γέννησίς σου Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἀνέτειλεν τῷ κόσμῳ τὸ φῶς τὸ τῆς γνώσεως· ἐν αὐτῇ γὰρ οἱ τοῖς ἄστροις λατρεύοντες, ὑπὸ Ἄστέρος ἐδιδάσκοντο, σὲ προσκυνεῖν τὸν Ἠλίον τῆς δικαιοσύνης, καὶ σὲ γινώσκειν ἐξ ὕψους Ἀνατολήν. Καὶ δόξα σοι.

Ἀπὸ γ'. Ὠδῆς, ἡ Ὑπακοή, Ἦχος πλ. δ'.

Τὴν ἀπαρχὴν τῶν ἐθνῶν ὁ οὐρανὸς σοὶ προσεκίομιση, τῷ κειμένῳ Νηπίῳ ἐν φάτνῃ, δι' Ἄστέρος τοὺς Μάγους καλέσας· οὓς καὶ κατέπληττεν οὐ σικῆπτρα καὶ θρόνοι, ἀλλ' ἐσχάτη πτωχεία· τί γὰρ εὐτελέστερον σπηλαίου; τί δὲ ταπεινότερον σπαργάνων, ἐν οἷς διέλαμψεν ὁ τῆς Θεότητός σου πλοῦτος; Κύριε δόξα σοι.

Ἀφ' ἑκτῆς Ὠδῆς, Κοντάκιον, Ἦχος γ'. Αὐτόμελον.

Ἦ Παρθένος σήμερον, τὸν ὑπερούσιον τίκτει, καὶ ἡ γῆ τὸ σπήλαιον, τῷ ἀπροσίτῳ προσάγει. Ἄγγελοι μετὰ Ποι-

μένων δοξολογοῦσι· Μάγοι δὲ μετὰ Ἀστέρος ὄδοιποροῦσι·
δὲ ἡμᾶς γὰρ ἐγεννήθη Παιδίον νέον, ὁ πρὸ αἰώνων Θεός.

✠ 26. Ἡ Σύναξις τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου· καὶ τοῦ ἁγίου
Γερομάρτυρος Εὐθύμιου, ἐπισκόπου Σάρδεων.

Ἡ Σύναξις αὕτη, δέσφι συνάθροισις ἡμῶν εἰς δοξολογίαν τῆς Θεοτόκου, γί-
νεται κατὰ χρέος ἰδικώτερον πρὸς αὐτήν, ὡς τεκούσαν ὑπερφυῶς τὸν Τῖόν καὶ
Λόγον τοῦ Θεοῦ, καὶ γενομένην ὄργανον τῆς τῶν ἀνθρώπων σωτηρίας. — Ὁ δὲ
θεῖος Εὐθύμιος ἤκμασε κατὰ τὸν καιρὸν τῆς Οἰκουμένης Ζ'. Συνόδου, εἰς ἣν
καὶ ἐπαρουσίασε, τῷ 787 ἔτει συγκατηθεῖσαν ἐν Νικαίᾳ τοδεύτερον. Δια δὲ
τὴν τῶν ἁγίων Εἰκόπων προσκύνησιν ἐξωσθεῖς τοῦ βρόνου αὐτοῦ, καὶ δεσμᾶ καὶ
μάστιγας ὑποτείνας, ἐτελεύτησε μαρτυρικῶς ἐν τινὶ τῆς Βιθυνίας ἀκρωτηρίῳ,
Ἀκρίτα καλουμένῳ, ὅπου ἐξωρίσθη ὑπὸ Μιχαὴλ τοῦ Τραυλοῦ, βασιλεύσαντος ἀ-
πὸ τοῦ 820-829 ἔτους.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς· Ἡ Γέννησίς σου Χριστέ.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. β'.

Ο πρὸ ἑωσφόρου ἐκ Πατρὸς ἀμήτωρ γεννηθεῖς, ἐπὶ τῆς
γῆς ἀπάτωρ ἐσαρκώθη σήμερον ἐκ σοῦ· ὅθεν Ἀστὴρ
εὐαγγελίζεται Μάγοις, Ἄγγελοι δὲ μετὰ Ποιμένων ὑμνοῦσι,
τὸν ἄσπορον τόκον σου, ᾧ Κεχαριτωμένη.

Ε Ι Δ Η Σ Ι Σ .

Ἀπὸ τῆς 26 τοῦ παρόντος μηνὸς ἕως τέλους αὐτοῦ, ἐν ἣ ἂν ἡμέρα τῆ-
ς Κυριακῆς, ἐπιτελοῦμεν τὴν μνήμην τῶν ἁγίων, Ἰωσήφ τοῦ Μνήστορος
τῆς Παρθένου, Δαυὶδ τοῦ Προφήτου καὶ βασιλέως, καὶ Ἰακώβου τοῦ Ἀ-
δελφοθέου· μὴ τυχούσης δὲ Κυριακῆς ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις, ἐπιτελοῦ-
μεν αὐτὴν τῇ 26.

Ἦν δὲ ὁ Ἰωσήφ υἱὸς μὲν Ἰακώβ, γαμβρὸς δὲ, καὶ ἐπομένως υἱὸς πάλιν τοῦ
Ἡ'λεῖ (ὅς τις καὶ Ἐλιακεῖμ καὶ Ἰωακεῖμ καλεῖται), καὶ ἐστὶν ὁ τῆς Παρθένου
Μαρίας πατήρ (Ματθ. α. 25. Λουκ. γ'. 23)· ἐκ φυλῆς Ἰουδα, ἐκ τῆς οἰκογε-
νείας τοῦ Δαυὶδ, κάτοικος τῆς Ναζαρέτ, τέκτων τὴν τέχνην, καὶ γέρον τὴν ἡλι-
κίαν, ὅτε τὴν Παρθένον ἐμνηστεύθη κατ' εὐδοκίαν Θεοῦ, ἵνα, εἰς τὸ μέγα τῆς
ἐσαρκου αὐτοῦ οἰκονομίας Μυστήριον, ὑπηρετήσῃ αὐτῇ. Ἐτελεύτησε δὲ, κατὰ
τὴν παράδοσιν τῶν Πατέρων, μετὰ τὸ δωδέκατον ἔτος, τὸ ἀπὸ τῆς τοῦ Κυρίου
Γεννήσεως. — Ὁ δὲ θεόποις καὶ θεοπάτωρ Δαυὶδ, ὁ μέγας Προφήτης μετὰ τὸν
Προφήτην Μωϋσῆν, καὶ πρῶτος μετ' ἐκείνον προφητεῖαν συγγράψας, ἀπόγονος ὢν
τοῦ Ἰουδα, ὑπῆρχεν υἱὸς Ἰεσσαί, γεννηθεῖς ἐν Βηθλεὲμ (ἣτις καὶ Πόλις Δαυὶδ
ὠνομάσθη ἐκ τούτου), τῷ 1085 πρὸ Χριστοῦ. Μειράκιον ἔτι ὢν, ἐχρίσθη μυστικῶς
ὑπὸ τοῦ Προφήτου Σαμουὴλ, κατ' ἐπιταγὴν τοῦ Θεοῦ, βασιλεὺς τῶν Ἰσραηλιτῶν
δεύτερος, ζώντος μὲν ἔτι τοῦ Σαοῦλ, ἐστερημένου δὲ ἤδη τῆς θείας χάριτος. Τῷ
30 ἔτει τῆς ἡλικίας αὐτοῦ, φονευθέντος ἐκείνου ἐν πολέμῳ, ἐκλεχθεὶς εἰς τὸ
βασιλικὸν ἀξίωμα, πρῶτον μὲν ὑπὸ μόνης τῆς ἑαυτοῦ φυλῆς, εἶτα, καὶ ὑπὸ παν-
τός τοῦ Ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ, ἐβασίλευσε 40 ἔτη· καὶ ζήσας τὰ πάντα 70, ἔτετα

λεύτηκε τῷ 1015 πρὸ Χριστοῦ, ἀναγορεύσας πρότερον τὸν οἶόν αὐτοῦ Σολομῶν-
τα τοῦ θρόνου διαδοχόν.

Τὴν ἐνοικήσασαν αὐτῷ πνευματικὴν χάριν ἐκ νεότητος, τὰς ἐφ' ὄρου ζωῆς ἡ-
ρωϊκάς καὶ εὐσεβεῖς αὐτοῦ πράξεις, τὰ ἀνθρώπινα αὐτοῦ παραπτώματα, καὶ τὴν
διὰ ταῦτα παραδειγματικὴν αὐτοῦ μετάνοιαν πρὸς Θεόν, δηγεῖται ἀκριβῶς ἡ
ἱερὰ ἱστορία. Τὸ ἐναρμόνιον αὐτοῦ Ψαλτήριον, ὅπερ ἡ Δεῖα χάρις, μίξασα τὴν
ὠφέλειαν σὺν τῇ ἡδονῇ τῆς μελωδίας, προτίθεικεν εἰς τοὺς ἀνθρώπους διδά-
σκαλίαν τριπόθητον καὶ ἀξέμεραστον· δι' οὗ προσευχόμενοι ἡμέρας καὶ νυκτός, καὶ
ὁμοθυμαδόν καὶ καταμόνας, ὑμνοῦμεν τὸν τῶν δῶν Θεόν, καὶ τὰ τῆς ψυχῆς καὶ
τοῦ σώματος καταπραῦνομεν πάθη· ἐν ᾧ περιέχεται καὶ τῶν γεγενημένων τοῦ
Θεοῦ εὐεργεσιῶν εὐχαριστήριος μνήμη, καὶ προρρήσεις τῶν μελλόντων ἐφαντι-
κῶταται, καὶ λόγοι οὐ μόνον προφητικὸί ἀλλὰ καὶ ἱστορικοὶ καὶ φυσιολογικοί,
καὶ νόυθετικοί, καὶ παραμυθητικοί, καὶ νομοθετικοί, καὶ διδασκαλία ἠθικῆ, Θεο-
λογικῆ, δογματικῆ καὶ πάσης σοφίας πνευματικῆς ποικίλον τι καὶ πάγχιρηστόν
ἄθροισμα· ταῦτα πάντα εἰσὶ γνωστὰ εἰς τοὺς μετὰ προσοχῆς ἀναγινώσκοντας
τὴν θεόπνευστον ταύτην βίβλον. Τὸ δὲ ὄνομα αὐτοῦ, Δαυΐδ, ὅπερ Ἑλληνιστὶ
μεθερμηνεύεται, Ἦγαπημένος, λαμβάνεται πολλάκις παρὰ τῇ Δεῖα Γραφῇ εἰς
τύπον τοῦ Χριστοῦ, ἢ καὶ τῶν πιστῶν βασιλείων ἐνίοτε. — Περὶ δὲ Ἰακώβου
τοῦ Ἀδελφοθέου ὄρα εἰς τὴν 23 Ὀκτωβρίου.

✽ Κυριακὴ μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν ✽

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον· καὶ τῶν Ἀγίων, Ἦχος β'.

Εὐαγγελίζου Ἰωσήφ, τῷ Δαυΐδ τὰ θαύματα τῷ θεοπά-
τορι· Παρθένον εἶδες κυοφορήσασαν, μετὰ Ποιμένων
ἐδοξολόγησας, μετὰ τῶν Μάγων προσεκύνησας, δι' Ἀγγέλου
χρηματισθεῖς· Ἰκέτευε Χριστὸν τὸν Θεὸν, σωθῆναι τὰς ψυ-
χὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Εὐφρόσύνης σήμερον, Δαυΐδ πληροῦται ὁ θεῖος, Ἰωσήφ τε
αἶνεσιν, σὺν Ἰακώβῳ προσφέρει· στέφος γὰρ τῇ συγγε-
νεῖα Χριστοῦ λαβόντες, χαίρουσι, καὶ τὸν ἀφράστως ἐν γῇ
τεχθέντα, ἀνυμνοῦσι καὶ βοῶσιν· Οἰκτίρμον; σῶζε τοὺς σὲ
γεραίροντας.

✽ 27. Τοῦ ἁγίου Πρωτομάρτυρος καὶ Ἀρχιδιακόνου Στε-
φάνου, καὶ τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ ὁμολογητοῦ Θεοδώ-
ρου τοῦ Γραπτοῦ.

Ὁ μὲν Στέφανος ἦν Ἰουδαῖος τὸ γένος, μαθητῆς Γαμαλιὴλ τοῦ νόμοδιδασκά-
λου, ὡς λέγουσι τινὲς πρῶτος τῶν Ἑπτὰ Διακόνων, οὓς κατέστησαν οἱ Ἀπό-
στολοι ἐν Ἱερουσολύμοις, εἰς τὴν τῶν πτωχῶν ἐπιμέλειαν, καὶ τὴν εἰς αὐτοὺς
διανομὴν τῶν ἐλεημοσυῶν· ἀνὴρ πλήρης πίστεως καὶ Πνεύματος ἁγίου, καὶ
ποιῶν σημεῖα καὶ τέρατα μεγάλα ἐν τῷ λαῷ. Διαλεγόμενος δὲ πρὸς τοὺς Ἰου-
δαίους περὶ τοῦ Ἰησοῦ, καὶ πᾶσαν ἀντιλογίαν αὐτῶν διαλύων οὕτω σοφῶς, ὥστε

ὕδεις ἠδύνατο ἀντιστήναι τῇ σοφίᾳ καὶ τῷ πνεύματι, ᾧ ἐλάλει, συκοφαντεῖται ὡς βλάσφημος, καὶ σύρεται εἰς τὸ συνέδριον τῶν πρεσβυτέρων· ἐν ᾧ μετὰ παρρησίας ἀποδείξας ἐκ τῶν θείων Γραφῶν τὴν ἑλευσιν τοῦ δικαίου (Ἰησοῦ), οὗ τινος αὐτοί, προδοταὶ καὶ φονεῖς ἐγίνοντο, ἠλεγξέ τὴν ἀπιστίαν αὐτῶν καὶ σκληροκαρδίαν. Καὶ τελευταῖον ἀτενίσας εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ θείαν δόξαν θεασάμενος εἶπεν· Ἰδοὺ θεωρῶ τοὺς οὐρανοὺς ἀνεωγμένους καὶ τὸν Τίον τοῦ ἀνθρώπου ἑστῶτα ἐκ δεξιῶν τοῦ Θεοῦ. Οἱ δέ, ταῦτα ἀκούσαντες, ἔφραξαν τὰ ὦτα, καὶ μεθ' ὀρμῆς ἐκβαλόντες ἔξω τῆς πόλεως, λιθοβολοῦν αὐτόν, ἐπικαλούμενον καὶ λέγοντα· Κύριε Ἰησοῦ, δέξαι τὸ πνεῦμά μου. Εἶτα τὴν ἀνεξικακίαν τοῦ Δεσπότου μιμούμενος, κλίνας τὰ γόνατα, προσηύξατο μεγαλοφώνως ὑπὲρ τῶν λιθοζόντων αὐτόν, λέγων· Κύριε, μὴ στήσης αὐτοῖς τὴν ἁμαρτίαν ταύτην. Καὶ τοῦτο εἰπὼν, ἐκοιμήθη τῷ 36 ἔτει (Πράξ. 5. ζ'), γενόμενος πρῶτος τῶν Μαρτύρων τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ. — Περι δὲ τοῦ ἀγίου Θεοδώρου, ὄρα εἰς τὴν 41 Ὀκτωβρίου.

Ἀπολυτίκιον, ᾠχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Βασιλείον διαδῆμα ἐστῆφθη σὴ κορυφή, ἐξ ἄθλων ὧν ὑπέμεινας ὑπὲρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, Μαρτύρων Πρωτόαθλε· σὺ γὰρ τὴν Ἰουδαίων ἀπελέγξας μανίαν, εἶδες σοῦ τὸν Σωτῆρα, τοῦ Πατρὸς δεξιόθεν. Αὐτόν οὖν ἐκδυσώπει αἰεὶ, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Κοντάκιον, ᾠχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Ο Δεσπότης χθὲς ἡμῖν, διὰ σαρκὸς ἐπεδήμει, καὶ ὁ δοῦλος σήμερον, ἀπὸ σαρκὸς ἐξεδήμει· χθὲς μὲν γὰρ, ὁ βασιλεύων σαρκὶ ἐτέχθη, σήμερον δέ, ὁ οἰκέτης λιθοβολεῖται, δι' αὐτόν καὶ τελειῖται, ὁ Πρωτομάρτυς καὶ Θεῖος Στέφανος.

* 28. Τῶν ἀγίων δισμυρίων Μαρτύρων, τῶν ἐν Νικομηδείᾳ καέντων.

Οὗτοι πάντες κατεκαύθησαν ζῶντες τῷ 303 ἔτει, ἐν τοῖς χρόνοις Διοκλητιανοῦ καὶ Μαξιμιανοῦ, συνηγμένοι ὄντες ἐν Ἐκκλησίᾳ, κατὰ τὸν Συναξαριστὴν, τὴν ἡμέραν τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως, εἰκοσι χιλιάδες τὸν ἀριθμόν. Ὁ δὲ Εὐσέβιος (Ἱστορ. Ἐκκλ Βιβλ. ἡ. 6) λέγει ὅτι, τῶν ἐν Νικομηδείᾳ τότε Χριστιανῶν, διὰ προστάγματος βασιλικοῦ, παγγινεὶ σωρηδὲν οἱ μὲν ξίφει κατεσφάττοντο, οἱ δὲ διὰ πυρὸς ἐτελειοῦντο· καὶ ὅτι θεία τινὶ καὶ ἀνεκδιηγῆται προθυμίᾳ ἄνδρες ὁμοῦ καὶ γυναῖκες πηδῶντες ἐρρίπτοντο εἰς τὸ πῦρ.

Ἀπολυτίκιον, ᾠχος δ'.

Αθλοφόροι Κυρίου, μακαρία ἡ γῆ, ἡ πιάνθεισα τοῖς αἵμασιν ὑμῶν, καὶ ἅγιοι αἱ σκηναὶ, αἱ δεξάμεναι τὰ πνεύματα ὑμῶν· ἐν σταδίῳ γὰρ τὸν ἐχθρόν ἐθριαμβεύσατε, καὶ Χριστὸν μετὰ παρρησίας ἐκηρύξατε. Αὐτόν ὡς ἀγαθὸν ἐκετεύσατε, σωθῆναι δεόμεθα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Στρατὸς ἐν ἀριθμῷ, δισμυρίων Μαρτύρων, ὡς ἄδυτος φωστήρ ἀνατέλλει φωτίζων, καρδίας καὶ νοήματα, εὐσεβῶν διὰ πίστεως· ἐξαφθέντες γὰρ, θεία στοργῇ τοῦ Δεσπότη, τέλος ἅγιον, διὰ πυρὸς οἱ γενναῖοι, προθύμως ἐδέξαντο.

✠ 29. Τῶν ἁγίων Νηπίων, τῶν ἐν Βηθλεεμ ὑπὸ Ἡρώδου ἀναιρεθέντων, χιλιαδων ὄντων δεκατεσσάρων· καὶ τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μαρκέλλου, ἡγουμένου τῆς μονῆς τῶν Ἀκοιμητῶν.

Ὁ βρεφοκτόνος οὗτος Ἡρώδης ἦν ὁ αὐτὸς, ὁ καὶ ἐπὶ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως. Ἐπὶ τῶν ἡμερῶν ἐκείνων Μάγοι τινές, ὁ ἔστιν ἄνδρες σοφοὶ καὶ μεγιστάνες, τυχόν δι' αἰ βασιλεῖς, κινηθέντες ἀπὸ τῆς Περσίας, ἢ Μεσοποταμίας, ἢ ἄλλου τινὸς πλησιχώρου τόπου, ἦλθον εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα, ζητοῦντες τὸν τεχθέντα βασιλεῖα τῶν Ἰουδαίων, καὶ λέγοντες, ὅτι εἰς τὴν Ἀνατολήν, ὅπου ἡ πατρὶς αὐτῶν ἦτο, ἐφάνη πρὸ δύο ἐτῶν ἀσυνήθης καὶ παραδόξος ἀστήρ, ὃς τις, κατὰ τινα παλαιὸν χρησμόν (Ἀριθμ. κδ. 47), ἐσήμαινε τὴν γέννησιν μεγάλου τῶν Ἰουδαίων βασιλέως· « διό, τὸν δρόμον τοῦ ἀστέρος τούτου ἀκολουθοῦντες, ἦλθομεν, εἶπον, εἰς προσκύνησιν αὐτοῦ ». Ταῦτα ἀκούσας ὁ Ἡρώδης ἐταράχθη, καὶ πᾶσα ἡ πόλις μετ' αὐτοῦ. Εἶτα ἐρωτήσας καὶ πληροφορηθεὶς παρὰ τῶν Ἀρχιερέων καὶ Γραμματέων τοῦ λαοῦ, ὅτι ὁ Χριστὸς, κατὰ τὰς προφητείας, ἐμῆλε γεννηθῆναι ἐν Βηθλεεμ, ἐπεμφεν ἐκεῖ τοὺς Μάγους, παραγγείλας αὐτοῖς ἵνα, ὅταν εὕρωσι τὸ παιδίον, μηνύσωσι καὶ εἰς αὐτόν, ὅπως, λέγει, κ' ἔγωγε ἔλθω ἐν προσκύνησά αὐτῷ. Οἱ Μάγοι ὁμῶς, μετὰ τὴν προσκύνησιν, κατὰ θείαν ἐπιταγὴν, δι' ἄλλης ὁδοῦ ἀνεχώρησαν εἰς τὴν χώραν αὐτῶν. Τότε, θυμωθεὶς ὁ Ἡρώδης, ἀποστείλας ἐθανάτωσε πάντα τὰ νηπια τῆς Βηθλεεμ καὶ τῶν περιχώρων αὐτῆς, ἀπὸ δύο ἐτῶν καὶ κατωτέρω, νομίζων ὅτι μετ' ἐκείνων ἐθανάτωθη βέβαια καὶ ὁ τεχθεὶς Βασιλεὺς· ἀλλ' ἐνεπαίχθη ὁ μάταιος καὶ θεομάχος· καθότι τὸ παιδίον ὁ Ἰησοῦς, μετὰ Μαρίας τῆς μητρὸς αὐτοῦ, ὑπὸ τὴν ἐπιστασίαν τοῦ Μνήστορος Ἰωσήφ, ἔφυγον εἰς Αἴγυπτον ἐκ παραγγελίας Ἀγγέλου. Καὶ τὰ μὲν αὐτῶα ἐκεῖνα νηπια ἐγένοντο ὑπὲρ Χριστοῦ τὰ πρῶτα μαρτυρικά σφάγια· ὁ δὲ αἰμοδόρος αὐτῶν ἡμῶν καὶ τοῦ Χριστοῦ ὁ διώκτης, εἰς ὑδρωπικίαν περιπεσὼν μετ' ὀλίγον, καὶ ὅλος σαπείας, καὶ σκώληκας ἐκβάρας ἀπὸ τοῦ σώματος, κατέστρεψεν ἐλευσιῶς τὴν ζωὴν.

Ὁ δὲ Μάρκελλος ὑπῆρχεν ἐκ πόλεως Ἀπαμείας τῆς κατὰ Συρίαν, ἐκ γένους περιφανοῦς, ἀρετῆ καὶ παιδείας κεκοσμημένος, διαδεχθεὶς τὸν ἅγιον Ἀλέξανδρον, περὶ τὸ 430 ἔτος, εἰς τὴν ἡγουμενίαν τῆς τῶν Ἀκοιμητῶν μονῆς. Ἡ δὲ μονὴ αὕτη ἐκλήθη οὕτω, διότι οἱ ἐν αὐτῇ Μοναχοί, εἰς τρεῖς τάξεις διηρημένοι, καὶ ἐκ διαδοχῆς ἀλλασσόμενοι εἰς τὴν περίοδον τῆς ἡμερονυκτίου Ἀκολουθίας, ἀνεπιμπόν ἀκαταπαύστως τὸν ὕμνον εἰς τὸν Θεόν, μηδεμίαν διακοπῆς γινομένης. Ἀρχηγὸς δὲ τοῦ συστήματος τούτου ὑπῆρξεν ὁ εἰρηνοφάνης Ἀλέξανδρος, ὡς λέγει περὶ αὐτοῦ ὁ ἀμφοτέρων τὸν βίον συγγραψάμενος· « Ἵσπερον δὲ καὶ πρὸς αὐτῷ τοῦ Πόντου τῷ στόματι σεμνὸν ἰδρύεται φροντιστήριον, καὶ νόμον εἰσάγει καινόν. μὲν, ἀλλὰ τῶν ἀπανταχοῦ κάλλιστον, μηδέποτε τῶν εἰς Θεὸν ὕμνων τὸ συνεχὲς διακόπτεσθαι, ἀλλὰ τῇ κατὰ διαδοχὴν τῶν λειτουργούντων ὑπαλλαγῇ, τὴν ἀσκήτου ταύτην καὶ ἀπαυστον τῇ Δεσπότη περιποιεῖσθαι δοξολογίαν ».

Ἀπολυτίκιον . Τὰς ἀληθόνας τῶν Ἀγίων .

Καὶ τοῦ Ὁσίου, Ἦχος πλ. δ' .

Εν σοὶ Πάτερ ἀκριβῶς διεσώθη τὸ κατ' εἰκόνα· λαβὼν γὰρ τὸν σταυρὸν, ἠκολούθησας τῷ Χριστῷ, καὶ πρᾶιτων ἐδίδασκας, ὑπερορᾷν μὲν σαρκὸς, παρέρχεται γάρ· ἐπιμελεῖσθαι δὲ ψυχῆς πράγματος ἀθανάτου· διὸ καὶ μετὰ Ἀγγέλων συναγάλλεται, ὅσιε Μάρκελλε τὸ πνεῦμά σου .

Κοντάκιον τῶν Ἀγίων, Ἦχος πλ. β' . Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν .

Εν τῇ Βηθλεὲμ τεχθέντος τοῦ Βασιλέως, ἐξ Ἀνατολῶν σὺν δώροις ἦκασι Μάγοι, δι' Ἀστέροις ἐξ ὕψους ὀδηγούμενοι· ἀλλ' Ἡρώδης ἐκταράσσεται, καὶ θεριζεῖ τὰ Νήπια, ὥσπερ σίτον, ὀδυρόμενος, ὅτι τὸ κράτος αὐτοῦ καθαιρεῖται ταχύ .

✠ 30. Τῆς ἀγίας ὀσιομάρτυρος Ἀνυσίας .

Ἐπῆρχεν ἐκ Θεσσαλονίκης, θυγάτηρ γονέων εὐσεβῶν καὶ πλουσίων, ἐν παρθενίᾳ τὸν βίον διαγούσα μετὰ τὸν θάνατον αὐτῶν, καὶ ἐν ἔργοις ἀγαθοῖς τὸν Θεὸν θεραπεύουσα . Ἐν δὲ τοῖς χρόνοις Μαξιμιανοῦ συλληφθεῖσα ὑπὸ τινος στρατιώτου, ἠνίκα εἰς τὴν Ἐκκλησίαν ἀπήρχετο, καὶ ἐπὶ τῆς τῶν εἰδῶλων βωμῆς ὑπ' αὐτοῦ συρομένη, ἐνέπτυσεν αὐτῷ εἰς τὸ πρόσωπον, τὸν Χριστὸν ὁμολογούσα . Ὁ δὲ, θυμῷ πλησθεὶς καὶ εἰς πλευράν αὐτῆς τὸ ξίφος ἐμπήξας, ἀπέκτεινε τῷ 298 ἔτει .

Σήμερον συμπάλλεται καὶ ἡ τῆς ἀγίας Μελάνης Ἀκολουθία, διὰ τὸ ἀπαδίδοσθαι αὐρίον τὴν τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως Ἐορτήν .

✠ 31. Τῆς ὀσίας Μελάνης τῆς Ῥωμαίας .

Αὕτη ἦν δέσποινα εὐγενῆς, πλουσιωτάτη, καὶ περιδοξός, ἐκ γένους ὑπάτων τῆς Ῥώμης καταγομένη . Ἀποθανόντος δὲ τοῦ ἀνδρός καὶ ἐκ τῶν τέκνων αὐτῆς δύο, ἀπῆλθεν εἰς Αἴγυπτον πρὸς ἐπίσκοπον τῶν κατὰ τὸ ὄρος τῆς Νητρίας μοναστῶν· διεσκόρπισε τὰν πλοῦτον αὐτῆς εἰς τοὺς ἐκεῖ δεομένους, καὶ τοὺς τῆς πίστεως ὁμολογητάς, ὑπὸ τῶν Ἀρειανῶν διωκομένους, ἐξ ὧν ἔθρεψε 5000 εἰς τρεῖς ἡμέρας . Εἶτα, ἐξορισθέντων αὐτῶν εἰς Παλαιστίνην, ἀπελθοῦσα καὶ αὕτη εἰς Ἱερουσόλυμα, καὶ παρθενοῦσα ἐξ ἰδίων ἀναλωμάτων κτίσασα, ἐτελεύτησεν ὀσίως ἐν αὐτῷ περὶ τὸ 410 ἔτος .

Ἐπῆρχε καὶ ἑτέρα τις Μελάνη, ἐγγόνη τῆς ἀνωτέρω, ἐκ τοῦ υἱοῦ αὐτῆς Πουβλικόλα, ἐπάρχου τῆς Ῥώμης χρηματίσαντος, γεννηθεῖσα τῷ 388 ἔτει· ἦτις συζευχθεῖσα ἀνδρὶ, καὶ δύο τέκνων γενομένη μήτηρ, ἀπώλεσε μετ' ὀλίγων ἀμφότερα . Διὸ καὶ συμφωνήσασα μετὰ τοῦ ἀνδρός, ἵνα τοῦ λοιποῦ ἐν ἐγκρατεῖα καὶ ἀγνείᾳ διαδώσωσι, καὶ τὴν μητέρα αὐτῆς Ἀλθίνην συμπαραλαβοῦσα, ἀπῆλθον εἰς Ἀφρικὴν, ὅπου εἶδον καὶ τὸν ἱερόν Αὐγουστίνον· ἠλευθέρωσαν 8000 αἰχμαλώτων· ἐκτίσαν ἐν τῇ πόλει Ταγάστη, τῇ ἐν τῇ σατραπείᾳ τῆς Τύνιδος (Τουνέζι), δύο Μοναστήρια, τὸ μὲν εἰς ἀνδρῶν, τὸ δὲ εἰς γυναικῶν ἡσυχαστήριον· καὶ μετὰ ἐξ ἔτη μετώκησαν εἰς Ἱερουσαλήμ . Ἡ δὲ Μελάνη, ἐγκλεισθεῖσα εἰς οἰκίσκου στενώτατον κατὰ τὸ ὄρος τῶν Ἐλαιῶν, καὶ νηστείας καὶ ἀγρυπνίας ἑαυτὴν κατατήξασα, ἐτελεύτησε τῷ 434 ἔτει . Τὰς δύο ταύτας φαίνεται ὅτι συνῆψεν εἰς μίαν ὁ συγγραφεὺς τοῦ Συναξαριατοῦ .

Ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀποδίδεται τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως ἡ Ἐορτή, καὶ ψάλλονται πάντα τὰ αὐτῆς .

ΜΗΝΙΑΝΟΤΑΡΙΟΣ.

Ἐχων ἡμέρας 31. Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 10, καὶ ἡ νύξ ὥρας 14.

Ἡ ΠΕΡΙΤΟΜῆ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ.

✠ 4. Ἡ κατὰ σάρκα Περιτομὴ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ· καὶ μνήμη τοῦ ἐν ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Βασιλείου ἀρχιεπισκόπου Καισαρείας Καππαδοκίας, τοῦ Μεγάλου.

Ἐπειδὴ ὁ Μωσαϊκὸς νόμος διατάσσει, ἵνα εἰάν τις γυνὴ τέκνη ἄρσεν, περιτέμῃ τὴν σάρκα τῆς ἀκροβυστίας αὐτοῦ τῇ ὀγδόῃ ἡμέρᾳ (Λευϊτ. β'. 2-3), διὰ τοῦτο καὶ ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, κατὰ τὴν παροῦσαν ἡμέραν, ἣτις ἐστὶν ἡ ὀγδόη ἀπὸ τῆς Γεννήσεως αὐτοῦ, κατεδέχθη τὴν ὑπὸ τοῦ νόμου διατεταγμένην Περιτομὴν, καὶ ἔλαβε, κατὰ τὴν παραγγελίαν τοῦ Ἀγγέλου τὸ ὄνομα τὸ ὑπὲρ πάντων ὀνομάτων, **ΙΗΣΟΥΣ** ὅπερ δηλοῖ, Σωτὴρ (Ματθ. α'. 21. Λουκ. α'. 31, καὶ β'. 21). Ταῦτα τοῦ Κυρίου ἡμῶν τὰ Ὄνομαστῆρια ἐορτάζοντες σήμερον, ἀρχόμεθα ἀπ' αὐτῆς καὶ τοῦ Νέου Ἔτους τοῦ ἀπὸ τῆς ἐνανθρωπήσεως αὐτοῦ.

Ὁ δὲ Μίγας Βασίλειος ἐγεννήθη περὶ τὰ τέλη τοῦ 329 ἔτους, ἐν Καισαρίᾳ τῆς Καππαδοκίας, ἐκ γένους περιφημοῦ εἰς τὴν παιδείαν καὶ ἀγιότητα, Βασιλείου καὶ Ἐμμελίας καλουμένων τῶν γονέων αὐτοῦ. Ἐμαθήτευσεν ἐν Κωνσταντινουπόλει ὑπὸ τὸν σοφιστὴν Λιβάνιον, εἶτα καὶ ἐν Ἀθήναις, ἐν αἷς καὶ τὴν πρὸς Γρηγόριον τὸν Ναζιανζηνὸν ἐποήσατο φιλίαν. Ἐποστρέφας εἰς Καισαρείαν, ἀνεχώρησε μετ' ὀλίγον εἰς τὰ ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ τοῦ Πόντου ἡσυχαστήρια, ἐνθα διέτριβον ἤδη ἀσκητικῶς ἡ μήτηρ αὐτοῦ, καὶ Μακρίνα ἡ ἀδελφὴ· ὅτε καὶ τοὺς Ἀσκητικoὺς αὐτοῦ συνέγραψε λόγους. Περὶ δὲ τὸ 370 ἔτος, ἀποθανόντος τοῦ τῆς πατρίδος αὐτοῦ ἐπισκόπου, ἐκλεχθεὶς τοῦ Ἰρῶνου διάδοχος, ἐνεπιστεύθη τὴν τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν· ἦν καὶ ποιμάνας 8 ἔτη, καὶ μάρτυς γενόμενος τῇ προαιρέσει, εἰς οὐδὲν λογισάμενος τὰς ἀπειλας τοῦ ἀρειανόφρονος βασιλέως Οὐάλεντος καὶ τοῦ τῆς Ἀνατολῆς ἐπαρχοῦ Μοδέστου, ἐξεδήμεσε πρὸς Κύριον τῇ πρώτῃ Γανουαρίου ἐν ἔτει 379. Ἡ σοφία καὶ πολυμαθεία, ἐξ ὧν γέμουσιν αὐτοῦ τὰ Συγ-

γράμματα, δι' ὧν ἰδογμάτισε τὰ περὶ Θεοῦ, ἐτράνωσε τῶν ὄντων τὴν φύσιν, καὶ τὰ τῶν ἀνθρώπων ἤθη κατεκόσμησεν, ἔτι δὲ καὶ τοῦ λόγου αὐτοῦ ἡ μεγαλοπρέπεια καὶ δεινότης, ἐπέθηκαν αὐτῷ τὰ ἱπωνύμια, Οὐρανοφάντωρ, καὶ Μέγας.

Ἄργια, καὶ Κατάλυσις εἰς πάντα.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου, Ἦχος α΄.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος σου, ὡς δεξαμένην τὸν λόγον σου· δι' οὗ θεοπρεπῶς ἰδογμάτισας, τὴν φύσιν τῶν ὄντων ἐτράνωσας, τὰ τῶν ἀνθρώπων ἤθη κατεκόσμησας. Βασιλείον ἱεράτευμα, Πάτερ ὅσιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τῆς Ἑορτῆς, Ἦχος ὁ αὐτός. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Μορφήν ἀναλλοιώτως ἀνθρωπίνην προσέλαβες, Θεὸς ὦν κατ' οὐσίαν, πολυεὐπλαγγνε Κύριε· καὶ Νόμον ἐκπληρῶν περιτομῆν, θελήσει καταδέχη σαρκικὴν, ἵνα παύσῃ τὰ σκιῶδη, καὶ περιέλῃς τὸ κάλυμμα τῶν παθῶν ἡμῶν. Δόξα τῇ ἀγαθότητι τῇ σῆ· δόξα τῇ εὐσπλαγγνίᾳ σου· δόξα τῇ ἀνεκφράστῳ Λόγῳ συγκαταβάσει σου.

Κοντάκιον τοῦ Ἁγίου, Ἦχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ὁ φθης βάσις ἀσειστος, τῇ Ἐκκλησίᾳ, νέμων πᾶσιν ἄσυλον τὴν κυριότητα βροτοῖς, ἐπισφραγίζων σοῖς δόγμασιν, Οὐρανοφάντωρ Βασιλείε ὅσιε.

Τῆς Ἑορτῆς, Ἦχος γ΄. Ἡ Παρθένης σήμερον.

Ὁ τῶν ὄλων Κύριος, Περιτομῆν ὑπομένει, καὶ βροτῶν τὰ ὀπταίσματα, ὡς ἀγαθὸς περιτέμνει· δίδωσι τὴν σωτηρίαν σήμερον κόσμῳ· χαίρει δὲ ἐν τοῖς ὑψίστοις καὶ ὁ τοῦ Κτίστου, Ἱεράρχης καὶ φωσφόρος, ὁ θεῖος μύστης Χριστοῦ Βασιλεῖος.

✠ 2. Προεόρτια τῶν Θεοφανείων· καὶ μνήμη τοῦ ἐν ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Σιλβέστρου Πάπα Ῥώμης.

Διεδέξατο τὸν Μιλτιάδην τῷ 314 ἐπεμφε τοποτηρητῆς ἑαυτοῦ εἰς τὴν ἐν Νικαίᾳ κατὰ τὸ 325 ἔτος συγκροτηθεῖσαν Ἀ. Οἰκουμένην Σύνοδον· ἐτελεύτησε τῷ 336 ἔτει.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου, Ἦχος δ΄.

Κανόνα πίστεως, καὶ εἰκόνα πραότητος, ἐγκρατείας διδάσκαλον, ἀνεδειξέ σε τῇ ποιίμνῃ σου, ἡ τῶν πραγμάτων ἀλήθεια· διὰ τοῦτο ἐκτίσω τῇ ταπεινώσει τὰ ὑψηλά, τῇ

πτωχεία τὰ πλούσια. Πάτερ Ἱεράρχα Σίλβεστρε, πρέσβευς Χριστῷ τῷ Θεῷ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Προεόρτιον, Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ε'τοιμάζου Ζαβουλῶν, καὶ εὐτρεπίζου Νεφθαλεὶμ· Ἰορδάνη ποταμὲ, στήθι ὑπόδεξαι σκιρτῶν, τοῦ βαπτισθῆναι ἐρχόμενον τὸν Δεσπότην. Ἀγάλλου ὁ Ἀδάμ σὺν τῇ Προμήτορι, μὴ κρύπτετε ἑαυτοὺς ὡς ἐν Παραδείσῳ τὰ πρὶν· καὶ γὰρ γυμνοὺς ἰδὼν ὑμᾶς ἐπέφανεν, ἵνα ἐνδύσῃ τὴν πρώτην στολὴν. Χριστὸς ἐφάνη, τὴν πᾶσαν κτίσιν, θείων ἀνακαινίσαι.

Κοντάκιον τοῦ Ἁγίου, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς.

Ε'ν ἱερεῦσιν ἱερεὺς ἀνεδείχθης, τοῦ Βασιλέως καὶ Θεοῦ Θεοφόρε, τῶν ἀσκητῶν συνόμιλος γενόμενος· ὅθεν συναγάλλη νῦν, τοῖς χοροῖς τῶν Ἀγγέλων, Πάτερ εὐφραϊνόμενος, ἐν τοῖς ἐπουρακίοις· Σίλβεστρε Ῥώμης ἐνδοξε ποιμὴν, σῶζε τοὺς πόθῳ τελοῦντας τὴν μνήμην σου.

Προεόρτιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ε'ν τοῖς ρείθροις σήμερον, τοῦ Ἰορδάνου, γεγονὼς ὁ Κύριος, τῷ Ἰωάννῃ ἐκβοᾷ· Μὴ δειλιάσης βαπτίσαι με· σῶσαι γὰρ ἦκω Ἀδάμ τὸν Πρωτόπλαστον.

* 3. Τοῦ ἁγίου Προφήτου Μαλαχίου· καὶ τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Γορδίου.

Ὁ μὲν Προφήτης ἦν ὁ τελευταῖος τῶν 12 Ἐλασσόνων, καὶ πάντων τῶν προφητῶν τῆς παλαιᾶς διαθήκης ὁ ἴσχατος. Προεφήτευσεν ἐν ἡμέραις Νεεμίου, ἀνδρὸς τῶν Ἰουδαίων σοφοῦ, καὶ οἰνοχόου χρηματίσαντος Ἀρταξέρξου τοῦ Μεκρόχειρος, βασιλέως Περσῶν, ὃς ἐβασίλευσε τῷ 465-424 πρὸ Χριστοῦ. Ἡ προφητεία αὐτοῦ διαιρεῖται εἰς 4 κεφάλαια. Ὁ δὲ Μάρτυς ἦν ἐκ Καισαρείας τῆς Καππαδοκίας, ἐκατόνταρχος τὸ ἀξίωμα· ἤθλησε δὲ ἐπὶ Λικινίου τῷ 314 ἔτει.

Ἀπολυτίκιον Προεόρτιον· καὶ τοῦ Ἁγίου, Ἦχος δ'.

Ὁ Μάρτυς σου Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτοῦ. Σελ. 234.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'. Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως.

Οἱ σοὶ ἰδρώτες ἐνδοξε, τὴν πᾶσαν γῆν κατήρδευσαν, καὶ τοῖς τιμίοις σου αἵμασι Γόρδιε, τὸν κόσμον ἅπαντα εὐφρανᾶς· Ταῖς εὐχαῖς σου Θεόφρον, σῶσον πάντας τοὺς πιστεῖ σοι ἀναμελποντας, καὶ τιμῶντας ἀξίως, πανεύφημε ὡς πολὺαθλος.

Τοῦ Προφήτου, Ἦχος δ'. Ἐπεράνης σήμερον.

Προφητείας χάρισμα, πλουτῶν Προφήτᾶ, τοῦ Χριστοῦ προήγγειλας, τὴν παρουσίαν ἐμφανῶς, καὶ τὸ τοῦ κόσμου σωτήριον· οὗ τῇ ἐλλάμψει, ὁ κόσμος πεφωτίσται.

* 4. Ἡ Σύναξις τῶν ἁγίων Ἐβδομήκοντα Ἀποστόλων· καὶ τοῦ ὁσίου Θεοκτίστου, τοῦ ἐν τῷ Κουκούμῳ τῆς Σικελίας Ἡγουμένου.

Ἀπολυτίκιον Προεόρτιον· καὶ τῶν Ἀποστόλων, Ἦχος γ'.

Απόστολοι ἅγιοι, πρεσβεύσατε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα ἀπαισμάτων ἄφεςιν, παράσχη ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Κοντάκιον τῶν Ἀποστόλων, Ἦχος β'. Ταῖς ἄνω ζητῶν.

Χριστοῦ μαθητῶν, χορὸν τῶν Ἐβδομήκοντα, ἐνθέως πισοῖ, ἐν ὕμνοις εὐφημησῶμεν, καὶ πανηγυρίσωμεν· δι' αὐτῶν γὰρ πάντες ἐμάθομεν, Τριάδα σέβειν ἀμέριστον· καὶ ἔχομεν λύχνους θείας Πίστεως.

* 5. Τῶν ἁγίων Μαρτύρων Θεοπέμπτου καὶ Θεωνᾶ· καὶ τῆς Ὁσίας Συγκλητικῆς.

Οἱ μὲν ἠθλήσαν ἐπὶ Διοκλητιανοῦ τῷ 290 ἔτει. Ἡ δὲ Συγκλητικὴ ἦν ἐκ τῆς ἐν Αἰγύπτῳ Ἀλεξανδρείας· ἐζησεν 83 ἔτη ἐν παρθενίᾳ καὶ ἀσκήσει· ἐχρημάτισεν ἀρχηγὸς καὶ διδάσκαλος πολλῶν παρθένων μοναζουσῶν· ἐφάνη εἰς τὰς γυναῖκας τοιαύτη, οἷος εἰς τοὺς ἄνδρας ὁ Μέγας Ἀντωνῖος· καὶ γενομένη τύπος τῆς γυναικείας φύσεως πρὸς νίκρωσιν τῆς σαρκός, καὶ υπομονὴν ἐν ταῖς θλίψεσιν, ἐτελεύτησε περὶ τὰ μέσα τοῦ Δ'. αἰῶνος.

Παραμονὴ τῶν Θεοφανείων. Νηστεία· ἐν ἧ ἂν ἡμέρᾳ τύχη·

Ἀπολυτίκιον Προεόρτιον, Ἦχος δ'.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Απεστρέφετο ποτέ, ὁ Ἰορδάνης ποταμός, τῇ μηλωτῇ Ἐλισσαίῃ, ἀναληφθέντος Ἡλιοῦ, καὶ διηρεῖτο τὰ ὕδατα ἔνθεν καὶ ἔνθεν· καὶ γέγονεν αὐτῷ ξηρὰ ὁδὸς ἢ ὑγρά, εἰς τύπον ἀληθῶς τοῦ Βαπτίσματος, δι' οὗ ἡμεῖς τὴν ρέουσαν, τοῦ βίου διαπερῶμεν διάθασιν. Χριστὸς ἐφάνη ἐν Ἰορδάνῃ, ἀγιασάσαι τὰ ὕδατα.

✱ 6. Τὰ ἅγια Θεοφάνεια τοῦ Κυρίου, καὶ Θεοῦ, καὶ Σωτή-
ρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Περὶ τὰς ἀρχάς τοῦ 30 ἔτους τῆς ἡλικίας τοῦ Ἰησοῦ, Ἰωάννης ὁ Πρόδρομος, ὁ τῆν αὐτῶν σχεδὸν ἔχων ἡλικίαν (ὡς μῆνας εἰς μόνον προγενέστερος τοῦ Ἰη-
σοῦ), καὶ παιδιῶθεν ἕως τότε διατρίβων ἐν τῇ ἐρήμῳ, λαθὼν πρόσταγμα παρὰ
Θεοῦ, ἦλθεν εἰς τὰ περὶχωρα τοῦ Ἰορδάνου, καὶ ἐκήρυττε βάπτισμα μετανοίας
εἰς ἄφεσιν ἀμαρτιῶν. Τότε καὶ ὁ Ἰησοῦς, ἐλθὼν ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας ἐπὶ τὸν
Ἰορδάνην, ἐζήτησε, καὶ ἔλαβε παρὰ τοῦ δούλου ὁ Δεσπότης τὸ βάπτισμα, ἐν
ᾧ συνέβησαν τὰ παράδοξα, ἐκεῖνα καὶ ὑπερφυῆ. Ἀνεψήχθησαν οἱ οὐρανοί· τὸ
Πνεῦμα κατήλθεν ἐπὶ τὸν βαπτιζόμενον ἐν εἶδει περιστερᾶς· καὶ φωνὴ ἠκούσθη
ἐκ τῶν οὐρανῶν μαρτυροῦσα, ὅτι οὗτος ἦν ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ ὁ ἀγαπητός, ὁ ἐκεῖ
τότε ὡς ἄνθρωπος βαπτιζόμενος (Ματθ. γ'. Δουκ. α'. 26, 80, καὶ γ'. 1-23). Ἐκ
τούτων ἀνεδείχθη τοῦ Ἰησοῦ ἡ Θεότης, καὶ τῆς Τριάδος τὸ μέγα μυστήριον·
ἐκ τούτων καὶ ἡ παρούσα ἐορτὴ ὀνομάζεται Θεοφάνεια, ἡ Θεοφάνεια, ὅ ἐστι
Θεοῦ φανέρωσις ἐν ἀνθρώποις. Ἀπὸ ταύτης τῆς σεβασμίου ἡμέρας χρονολογῆται
τὸ Βάπτισμα τῶν Χριστιανῶν· ἀπὸ ταύτης ἤρξατο καὶ τῆς βασιλείας τῶν οὐ-
ρανῶν τὸ σωτήριον κήρυγμα.

Ἀργία, καὶ Κατάλυσις εἰς πάντα.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος α'.

Εν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου Κύριε, ἡ τῆς Τριάδος ἐφανε-
ρώθη προσκύνησις· τοῦ γὰρ γεννήτορος ἡ φωνὴ προσε-
μαρτύρει σοι, ἀγαπητὴν σε Υἱὸν ὀνομάζουσα· καὶ τὸ Πνεῦμα
ἐν εἶδει περιστερᾶς ἐβεβαίου τοῦ λόγου τὸ ἀσφαλές. Ὁ ἐπι-
φανεῖς Χριστέ ὁ Θεός, καὶ τὸν κόσμον φωτίσας, δόξα σοι.

Ἀπὸ γ'. Ὠδῆς, ἡ Ὑπακοῆ, Ἦχος β'.

Οτε τῇ ἐπιφανείᾳ σου ἐφώτισας τὰ σύμπαντα, τότε ἡ
αἰλμυρὰ τῆς ἀπιστίας θάλασσα ἔφυγε, καὶ Ἰορδάνης
κάτω ῥέων ἐστράφη, πρὸς οὐρανὸν ἀνυψῶν ἡμᾶς. Ἀλλὰ τῷ

ὑψει τῶν θείων ἐντολῶν σου, συντήρησον Χριστέ ὁ Θεός, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ἀφ' ἑκτῆς, Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Αὐτόμελον.

Ε'πεφάνης σήμερον τῇ οἰκουμένῃ, καὶ τὸ φῶς σου Κύριε, ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς, ἐν ἐπιγνώσει ὑμνουντάς σε. Ἦλθες, ἐφάνης, τὸ φῶς τὸ ἀπρόσιτον.

* 7. Ἡ Σύναξις τοῦ ἀγίου καὶ ἐνδόξου Προφήτου, Προδρόμου, καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου.

Τὴν ἑορτάσμον ταύτην Σύναξιν ἡμῶν ἐπιτελοῦμεν εἰς τιμὴν τοῦ πανιέρου Προδρόμου, ὡς ὑπουργήσαντας εἰς τὸ μυστήριον τοῦ θείου Βαπτίσματος.

Ἀργία, καὶ ἰχθύος Κατάλυσις.

Ἀπολυτίκ. τῆς Ἑορτῆς καὶ τοῦ Προδρόμου, Ἦχος β'.

Μνήμη δικαίου μετ' ἐγκωμίων· σοὶ δὲ ἀρκέσει ἡ μαρτυρία τοῦ Κυρίου Προδρόμου· ἀνεδείχθης γὰρ ὄντως καὶ Προφητῶν σεβασμιώτερος, ὅτι καὶ ἐν ρείθροις βαπτίσαι κατηξιώθης τὸν κηρυττόμενον. Ὄθεν τῆς ἀληθείας ὑπεραβλήσας, χαίρων εὐηγγελίσω καὶ τοῖς ἐν Ἄδῃ, Θεὸν φανερωθέντα ἐν σαρκί, τὸν αἴροντα τὴν ἀμαρτίαν τοῦ κόσμου, καὶ παρέχοντα ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. β'. Αὐτόμελον.

Τὴν σωματικὴν σου παρουσίαν δεδοικῶς ὁ Ἰορδάνης, φόβῳ ἀπεστρέφετο· τὴν προφητικὴν δὲ λειτουργίαν ἐκπληρῶν ὁ Ἰωάννης, τρόμῳ ὑπεστέλλετο· τῶν Ἀγγέλων αἱ τάξεις ἐξεπλήττοντο, ἄρῶσαί σε ἐν ρείθροις σαρκὶ βαπτιζόμενον· καὶ πάντες αἱ ἐν τῷ σκότει κατηυγάζοντο, ἀνυμνοῦντες σὲ τὸν φανέντα, καὶ φωτίσαντα τὰ πάντα.

* 8. Τῆς ὁσίας Μιτρὸς ἡμῶν Δομνίκης· καὶ τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Γεωργίου τοῦ Χοζεβίτου.

Ἡ μὲν ἤσκησεν ἐν Κωνσταντινουπόλει περὶ τὰ τέλη τοῦ Δ'. αἰῶνος, καταγομένη ἐκ Καρχηδόνος τῆς ἐν Ἀφρικῇ. Ὁ δὲ περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ Θ'. ἐν Παλαιστίνῃ ἐν τιμῇ μοναστηρίῳ, καλουμένῳ τοῦ Χοζεβᾶ.

Ἀπολυτίκιον, καὶ Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς.

* 9. Τοῦ ἀγίου Μάρτυρος Πολυεύκτου.

Ἦθλησεν ἐπὶ Οὐαλεριανοῦ τῷ 255 ἔτει, ἐκ Μελιτινῆς πόλεως τῆς Ἀρμενίας καταγόμενος, στρατιώτης τὴν τάξιν.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς καὶ τοῦ Ἁγίου, Ἦχος δ'.

Ο Μάρτυς σου Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτῶν, τὸ στέφος ἔκομίσαντο τῆς ἀφθαρσίας, ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· ἔχων γὰρ τὴν ἰσχύνη σου, τοὺς τυράννους καθεῖλεν· ἔθραυσε καὶ δαιμόνων, τὰ ἀνίσχυρα θράση. Αὐτῶν ταῖς ἰκεσίαις, Χριστέ ὁ Θεός, σῶσον ταῖς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τοῦ Σωτῆρος κλίναντος, ἐν Ἰορδάνῃ, κεφαλὴν ἐθλάσθησαν, καὶ τῶν δρακόντων κεφαλαί· τοῦ Πολυεύκτου ἡ κάρα δὲ, ἀποτμηθεῖσα τὸν δόλιον ἤσχυνεν.

* 10. Τοῦ ἐν ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου ἐπισκόπου Νύσσης καὶ τοῦ ὁσίου Δομετιανοῦ, ἐπισκόπου Μελιτινῆς.

Οὗτος μὲν ἤκμασεν ἐν τοῖς χρόνοις Ἰουστινιανοῦ τοῦ Ἰννοκέντου, βασιλεύσαντος τῷ 685 ἔτει. — Ὁ δὲ Γρηγόριος ἦν ἀδελφὸς τοῦ Μεγάλου Βασιλείου νεωτέρου, λαμπρὸς καὶ οὗτος ἐν τοῖς λόγοις, καὶ τῆς ὀρθοδόξου πίστεως ζηλωτής. Ἐγεννήθη τῷ 331 ἔτει· ἐγένετο ἐπίσκοπος τῷ 372, ἐξωρίσθη ὑπὸ τοῦ ἀρειανόφρονος Οὐάλεντος τῷ 374, ἀνεκλήθη εἰς τὸν θρόνον αὐτοῦ τῷ 378 ὑπὸ Θεοδοσίου τοῦ Μεγάλου· παρίστη εἰς τὴν ἐν Ἀντιοχείᾳ τοπικὴν Σύνοδον, ὑφ' ἧς ἀπεστάλη πρὸς ἐπίσκεψιν τῶν τῆς Ἀραβίας καὶ Παλαιστίνης Ἐκκλησιῶν, ὑπὸ τοῦ Ἀρειανισμοῦ μολυνομένων καὶ σπαραττομένων· ἐπαρουσίασεν ἔπειτα εἰς τὴν Β', Οἰκουμενικὴν Σύνοδον τῷ 382 ἐν Κωνσταντινουπόλει συγκροτηθεῖσαν· καὶ ζήσας τὰ πάντα ἔτη 65, καὶ καταλιπὼν πολλὰ καὶ ἀξιόλογα Συγγράμματα, ἐτελεύτησε τῷ 396 ἔτει, ἐπωνομαζόμενος ὑπὸ πάντων, Πατὴρ Πάτερων.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Ο Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, ὁ ποιῶν αἰεὶ μεθ' ἡμῶν κατὰ τὴν σὴν ἐπιείκειαν, μὴ ἀποστήσης τὸ ἔλεός σου ἀφ' ἡμῶν· ἀλλὰ ταῖς αὐτῶν ἰκεσίαις ἐν εἰρήνῃ κυβέρνησον τὴν ζωὴν ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὴν ἐν πρεσβείαις.

Τῆς Ἐκκλησίας ὁ ἔνθεος Ἱεράρχης, καὶ τῆς σοφίας σεβάσιμος μυστολέκτης, Νύσσης ὁ γρήγορος νοῦς Γρηγόριος, ὁ σὺν Ἀγγέλοις χορεύων, καὶ ἐντρυφῶν τῷ θείῳ φωτὶ, πρεσβεύει ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

* 11. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοδοσίου τῆ Κοινοβιάρχης.

Ἦν Καππαδόκη τὴν πατρίδα· ἤκμασεν ἐπὶ τῶν χρόνων Λέοντος τοῦ Θρακῆς, βασιλεύσαντος τῷ 457, ἕως περὶ ταῖς ἀρχὰς τοῦ 5. αἰῶνος· ἀνήγειρεν ἐκ θεμελίων εὐρυχωροτάτην μονήν, ἐν ἣ ποιμάνεας πολλοὺς μοναχοὺς, καὶ ζήσας ἔτη 103, ἀνεπαύσατο ἐν εἰρήνῃ.

κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Ταῖς τῶν δακρύων σου ροαῖς, τῆς ἐρήμῃ τὸ ἄγονον ἐγεώργησας· καὶ τοῖς ἐκ βάθους στεναγμοῖς, εἰς ἑκατὸν τοὺς πόνους ἐκαρποφόρησας· καὶ γέγονας φωστήρ, τῇ οἰκουμένη λάμπων τοῖς θαύμασιν, Θεοδόσιε Πατὴρ ἡμῶν ὅσιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'. Τῇ ὑπερμάχῳ.

Πεφυτευμένος ἐν αὐλαῖς ταῖς τοῦ Κυρίου σου, τὰς σὰς ὁσίας ἀρετὰς τερπνῶς ἐξήνθησας, καὶ ἐπλήθυνας τὰ τέκνα σου ἐν ἐρήμῳ, τῶν δακρύων σου τοῖς ὄμβροισ ἀρδευόμενα, ἀγελάρχα τῶν Θεοῦ θείων ἐπαύλεων· ὅθεν κράζομεν· Χαίροις Πάτερ Θεοδόσιε.

✠ 12. Τῆς ἀγίας Μάρτυρος Τατιανῆς.

Ἐπῆρχεν ἐκ Ῥώμης θυγάτηρ πατρὸς ἐπισημοτάτου, Ἐπάτου τὸ ἀξίωμα· ἐγένετο τῆς Ἐκκλησίας διάκονος εἰς τὰ τῶν γυναικῶν· διὰ δὲ τὴν ὁμολογίαν τῆς πίστεως ἤθλησεν ἐπὶ Ἀλεξάνδρου τῷ 218 ἔτει.

Ἀπολυτίκιον, καὶ Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς.

✠ 13. Τῶν ἀγίων Μαρτύρων Ἑρμούλου καὶ Στρατονίκου.

Ἐθλήσαν ἐπὶ Αἰκινίου τῷ 314 ἔτει.

Συμφάλλεται σήμερον καὶ τῶν ὁσίων Πατέρων ἡ' Ἀκολουθία, διὰ τὴν τῆς Ἑορτῆς ἀπόδοσιν ἐπὶ τῆς αὐρίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Οἱ Μάρτυρές σε Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτῶν, στεφάνους ἐκομίσαντο τῆς ἀφθαρσίας, ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· σχόντες γὰρ τὴν ἰσχύν σου, τοὺς τυράννους καθεῖλον· ἔθραυσαν καὶ δαιμόνων, τὰ ἀνίσχυρα θράση. Αὐτῶν ταῖς ἰκεσίαις Χριστέ ὁ Θεός, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ τῶν Ὁσίων, ὁ αὐτός.

Ὁ Θεός τῶν Πατέρων ἡμῶν. Ὁρα ἀνωτέρω.

Κοντάκιον τῶν Ὁσίων, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Εκ τῆς κοσμικῆς, συγχύσεως ἐφύγετε, καὶ πρὸς γαληνὴν, κατάστασιν μετέστητε, μαρτυρίου αἵμασι, καὶ ἀσκήσεως πόνοις στεφόμενοι· ὅθεν καὶ ἀνεδείχθητε, Μαρτύρων καὶ Ὁσίων ὁμόσκηνοι.

✠ 14. Τῶν ὁσίων Πατέρων ἡμῶν τῶν ἐν Σινᾶ καὶ Ῥαίθῳ ἀναίρεθέντων.

Τῶν μὲν, ἐπὶ Διοκλητιανοῦ κατὰ τὸ 296 ἔτος, ὑπὸ τῶν τῆς Ἀραβίας καὶ Αἰγύπτου βαρβάρων, Βλεμμύων καλουμένων. Τῶν δὲ περὶ τὰ μίσα τοῦ Ε'. αἰῶνος ὑπὸ τῶν αὐτῶν βαρβάρων λαῶν.

Ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀποδίδεται τῶν Θεοφανείων ἡ Ἑορτή.

✠ 15. Τῶν ὁσίων Πατέρων ἡμῶν Παύλου τοῦ Θηβαίου, καὶ Ἰωάννου τοῦ Καλυβίτου.

Ὁ μὲν Παῦλος, τῶν ἐρημιτῶν ἀπάντων ὁ πρῶτιστος, ἐγεννήθη τῷ 227 ἐν Θηβαΐδα τῆς Αἰγύπτου· τῷ δὲ 250 ἔφυγεν εἰς τὴν ἐρημον, διὰ τὸν τότε κινηθέντα θωγμόν ὑπὸ Δεκίου· καὶ ζήσας μοναχικῶς ἐν τριῶν σπηλαιῶν ἔτη 91, τὰ δὲ πάντα 114, ἐτελεύτησε τῷ 311 ἔτει, καὶ ἐτάφη ὑπὸ τοῦ Μ. Ἀντωνίου, ὀδηγηθέντος ἐκεῖ παρά Θεοῦ ἡμέρας τινας πρὸς τῆς τελευτῆς αὐτοῦ. — Ὁ δὲ Ἰωάννης ἦν Κωνσταντινουπόλιτις τὴν πατρίδα, υἱὸς γονέων λαμπρῶν, Εὐτροπίου Συγκλητικού καὶ Θεοδώρας. Τῷ 12 ἔτει τῆς ἡλικίας αὐτοῦ ἀναχωρήσας κρυφίως, ἀπέληξεν εἰς τὴν τῶν Ἀκομητῶν μονὴν (Δεκεμβ. 29). Μετὰ 6 ἔτη, τῷ πόθῳ τῶν γονέων φλεγόμενος, ὑπέστρεψεν εἰς τὴν πατρικὴν αὐτοῦ οἰκίαν ἐν σχήματι πένητος καὶ ἐπαίτου (ψωμοζήτου)· καὶ ποιήσας παρὰ τὴν πύλην αὐτῆς καλύθη μικρὰν, ἀφ' οὗ καὶ Καλυβίτης ἐπωνομάσθη, ἔμεινεν ἀγνωστος ἐν αὐτῇ χρόνον πολὺν, ὑπὸ τῶν ἰδίων οἰκετῶν ἐμπαιζόμενος. Προϊδὼν δὲ τὸν θάνατον αὐτοῦ, ἐφανέρωσεν ἑαυτὸν τοῖς γυνεῦσι, καὶ μετ' ἁλίγας στιγμὰς ἐτελεύτησε περὶ τὸ 450 ἔτος.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Εκ βρέφους τὰν Κύριαν, ἐπιποθήσας θερμῶς, τὸν κόσμον κατέλιπες, καὶ τὰ ἐν κόσμῳ τερπνὰ, καὶ ἤσκησας ἀριστα· ἔπηξας τὴν καλύβην, πρὸ πυλῶν σῶν γονέων· ἔθραυσας τῶν δαιμόνων, τὰς ἐνέδρας παμμάκαρ· διό σε Ἰωάννη ὁ Χριστὸς, ἀξίως ἐδόξασεν.

Ἀπὸ γ'. Ὡδῆς, Κοντάκιον τοῦ Καλυβίτου.

Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Ποθήσας σοφὲ, πτωχεῖαν Χριστομίμητον, γονέων τῶν σῶν, τὸν πλοῦτον ἐγκατέλιπες, καὶ τὸ Εὐαγγέλιον, ἐν χερσίσου κρατῶν ἠκολούθησας, Χριστῷ τῷ Θεῷ Ἰωάννη, πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Ἀφ' ἑκτῆς, τοῦ Θηβαίου, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης.

Τὸν φωστῆρα ἅπαντες, τὸν ἐν τῷ ὕψει, ἀρετῶν ἐκλάμψαντα, ἀνευφημήσωμεν πιστοί, Παῦλον τὸν θεῖον, κραυγάζοντες· Σὺ τῶν Ὁσίων, Χριστέ ἀγαλλίαμα.

✠ 16. Ἡ προσκύνησις τῆς τιμίας Ἀλύσεως τοῦ ἁγίου καὶ πανευφήμου Ἀποστόλου Πέτρου.

Ἡρώδης ὁ Ἀγρίππας, ὁ Ἡρώδου τοῦ Μεγάλου ἐγγονος (Δεκεμβ. 25.), καὶ τῶν Ἰουδαίων βασιλεὺς ἐμάνεις κατὰ τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, κατίσφαξεν ἐν Ἱερουσαλήμ τῷ 48 ἔτει Ἰάκωβον τὸν ἀδελφὸν Ἰωάννου τοῦ Εὐαγγελιστοῦ. Ἰδὼν, δέ, ὅτι τοῦτο ἐφάνη ἀρεστόν τοῖς Ἰουδαίαις, συνέλαβεν ὁμοίως καὶ τὸν

Πέτρον, καὶ κατέκλεισεν εἰς φυλακὴν, τηρῶν αὐτὸν ἕως οὗ, παρελθούσης τῆς ἑορτῆς τοῦ νομικοῦ Πάσχα, προσενέγκη καὶ τοῦτον εἰς τὸν λαόν, ὡς κεχαρισμένον σφάγιον· ἀλλ' ὁ Ἀποστόλος, δι' Ἀγγέλου παραδόξως ἀπελυθείς τῶν δεσμῶν, διεσώθη (Πράξ. β'. 1-19). Τὰ δεσμά ταῦτα ὅστιν ἡ Ἄλυσις, ἐν ἣ ὁ Ἀπόστολος ἔδεσμευθῆ, λαβοῦσα ἐκ τοῦ πανιέρου αὐτοῦ σώματος ἀγιαστικὴν καὶ ἰαματικὴν χάριν, εἰς τοὺς μετὰ πίστεως προσερχομένους αὐτῇ, καὶ εἰς χεῖρας Χριστιανῶν μεταπεσοῦσα, μετεκομίσθη ἔπειτα εἰς Κωνσταντινούπολιν ὑπὸ τῶν εὐσεβῶν Βασιλέων, καὶ κατ' ἔτος ἐτελείτο ἑορτῇ εἰς προσκύνησιν αὐτῆς πρὸς ἀγιασμόν τῶν πιστῶν.

Ὅτι δὲ τὰ τοιαῦτα ἐνήργουν θαύματα καὶ ἰάσεις πολλὰς, μάρτυς ἡ θεία Γραφή λέγουσα περὶ τοῦ Παύλου, ὅτι οἱ ἐν Ἐφίση Χριστιανοὶ τοσοῦτον σίβας προσέφερον εἰς αὐτόν, ὥστε καὶ τὰ μανθῆλια καὶ περιζώματα αὐτοῦ μετὰ πολλῆς εὐλαδίας λαμβάνοντες, ἰεραπέυον δι' αὐτῶν τῶν ἀσθενῶν τὰς ἀρρώστιας. Ὅστε ἐπὶ τοῦ ἀσθενοῦντος ἐπιφέρεσθαι ἀπὸ τοῦ χρωτός αὐτῶν σιδάρια, ἢ σιμικίνθια, καὶ ἀπαλλάσσεσθαι ἀπ' αὐτῶν τὰς νόσους (Πράξ. ιδ'. 12). Καὶ οὐ μόνον τὰ ἱμάτια, τὰ ὅπωςδὴποτε ἐγγίσαντα εἰς τὰ σώματα αὐτῶν, ἀλλὰ καὶ μόνῃ ἢ ἐξ αὐτῶν ἐκπεμπομένη σκιά τὰς αὐτὰς ἐποίει θεραπείας· καὶ τοῦτο βλέποντες οἱ ἄνθρωποι, βάλλοντες τοὺς ἀσθενεῖς αὐτῶν ἐπὶ κλιῶν καὶ κραββάτων, ἔφερον αὐτοὺς καὶ εἰς τὰς εὐρυχωροὺς ὁδοὺς ἐτίθουσαν, ἵνα, ἐρχομένου Πέτρου, κἄν ἢ σκιά ἐπισκιάσῃ τινὰ αὐτῶν (Πράξ. ε'. 15)· καθότι ἐάν αὐτοὶ οὐκ ἰεραπεύοντο, οἱ μετὰ κόπου ἐκφέροντες αὐτοὺς οὐκ ἔσπερον κοπιᾶζειν ματαίως. Ἐκ τούτου ἔμαθεν ἡ ὀρθόδοξος Ἐκκλησία τὸ σίβας καὶ τὴν εὐλάδιαν οὐ μόνον τῶν λειψάνων, ἀλλὰ καὶ τῶν ἱματίων τῶν ἀγίων Ἀνδρῶν.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἄπολυτίκιον, Ἦχος β'.

Τὴν Ῥώμην μὴ λιπῶν, πρὸς ἡμᾶς ἐπεδήμησας, δι' ὧν ἐφόρεσας τιμίω Ἀλύσει, τῶν Ἀποστόλων πρωτόθρονε· ἃς ἐν πίστει προσκυνοῦντες δεόμεθα· Ταῖς πρὸς Θεὸν πρεσβείαις σου, δώρησαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Ἡ πέτρα Χριστὸς, τὴν πέτραν τῆς πίστεως, δοξάζει φαιδρῶς, τῶν μαθητῶν τὸν πρωτόθρονον· συγκαλεῖ γὰρ ἅπαντας, ἑορτάσαι Πέτρον τὰ θαύματα, τῆς τιμίας Ἀλύσεως· καὶ νέμει πταισμάτων τὴν συγχώρησιν.

* 17. Τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν Ἀντωνίου τοῦ Μεγάλου.

Ἀντώνιος, ὁ τοῦ μοναστικοῦ βίου ἀρχηγός, ἐγεννήθη ἐν Αἰγύπτῳ τῷ 261 ἔτει ἐκ γονέων εὐσεβῶν. Ἀκούσας δὲ ποτὲ τὴν εὐαγγελικὴν φωνήν. Εἰ θέλεις τέλειος εἶναι, ὑπάγε, πώλησόν σου τὰ ὑπάρχοντα, καὶ δός πτωχοῖς. (Ματθ. ιθ'. 21), ἔβαλεν ἀμέσως αὐτὴν εἰς πράξιν· καὶ πάντα ὅσα εἶχε, διαμερίσας εἰς πίνητας, καὶ πᾶσαν τύρην τοῦ κόσμου φυγῶν, ἀνεχώρησεν εἰς τὴν ἔρημον. Οἱ εἰς εἴκοσιν ἔτη κατὰ συνέχαιαν ποικίλοι αὐτοῦ πειρασμοὶ εἰσὶν ἀπίστευτοι· οἱ ἡμέρας καὶ νυκτὸς ἀσκητικοὶ αὐτοῦ ἀγῶνες, δι' ὧν, νεκρῶσας τὰ σικιτήματα τῶν παθῶν, ἔφασεν εἰς τὸν βαθμὸν τῆς ἀπαθείας, ὑπερβαίνουσι τῆς

φύσειως τοὺς ὄρους· καὶ τῶν ἐναρέτων αὐτοῦ πράξεων ἡ ἀκοὴ ἔσυρε τοσοῦτον πλῆθος πρὸς μίμησιν, ὥστε ἡ ἔρημος μετεμορφώθη εἰς πόλιν, ὑπάρχοντες αὐτῷ καὶ πολιτάρχου, καὶ νομοθέτου, καὶ γυμνασιάρχου πάντων τῶν πολιτῶν τῆς νεο-συστάτου ταύτης πόλεως. Ἄλλα καὶ αὐταὶ τοῦ κόσμου αἱ πόλεις ἀπήλαυσαν τῆς ἀρετῆς αὐτοῦ τὸν καρπὸν. Διωκόμενων τῶν Χριστιανῶν καὶ θανατουμένων ἐπὶ Μαξιμίνου τῷ 312, ἔδραμεν εἰς βοήθειαν αὐτῶν καὶ παραμυθίαν. Ταραττομένης τῆς Ἐκκλησίας ὑπὸ τῶν Ἀρειανῶν, κατέβη μετὰ ζήλου εἰς Ἀλεξάνδρειαν τῷ 335, καὶ ἠγωνίσαστο κατ' αὐτῶν ὑπὲρ τῆς ὀρθοδοξίας· ὅτε καὶ πολλοὺς τῶν ἀπίστων ἐπέστρεψεν εἰς Χριστὸν διὰ τῆς χάριτος τῶν ἑαυτοῦ λόγων. Καὶ οὕτω πολιτευσάμενος, καὶ γενόμενος τύπος ἀρετῆς καὶ κανὼν τῶν μοναζόντων, ἐτελεύτησε τῇ 17 Ἰανουαρίου τοῦ 356 ἔτους, ζήσας τὰ πάντα ἔτη 105.

Ἀργία, καὶ Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Τὸν ζηλωτὴν Ἠλίαν τοῖς τρόποις μιμούμενος, τῷ Βαπτιστῇ εὐθείας ταῖς τρίβοις ἐπόμενος, Πάτερ Ἀντώνιε, τῆς ἐρήμου γέγονας οἰκιστῆς, καὶ τὴν οἰκουμένην ἐστήριξας εὐχαῖς σου. Διὸ πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τοὺς βιωτικῶς θορύβους ἀπώσάμενος, ἡσυχαστικῶς τὸν βίον ἐξετέλεσας, τὸν Βαπτιστὴν μιμούμενος, κατὰ πάντα τρόπον ὀσιώτατε. Σὺν αὐτῷ οὖν σὲ γεραίρομεν, Ἀντώνιε Πάτερ, τῶν Πατέρων κρηπίς.

✠ 18. Τῶν ἐν ἀγίοις Πατέρων ἡμῶν, καὶ ἀρχιεπισκόπων Ἀλεξανδρείας, Ἀθανασίου καὶ Κυρίλλου.

Καὶ οἱ δύο οὗτοι σοφοὶ τῆς ἀληθείας Διδάσκαλοι, καὶ πρόμαχοι τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, ἦσαν Ἀλεξανδρεῖς τὴν πατρίδα. Ὦν ὁ μὲν Ἀθανάσιος ἐγεννήθη, ὡς συμπεραίνουσι τινές, τῷ 296 ἔτει. Διάκονος ἔτι ὢν, ἐπαρουσίασεν εἰς τὴν ἐν Νικαίᾳ Ἀ. Οἰκουμενικὴν Σύνοδον τῶν 318 ἀγίων Πατέρων, τῷ 325 ἔτει κατὰ τοῦ Ἀρείου συγκροτηθεῖσαν, ἐν ἣ διέπρεψεν ὑπὲρ πάντας διὰ τοῦ ζήλου αὐτοῦ, καὶ τῆς τοῦ Ὁμοουσιῶν διδασκαλίας. Τὸ ἐφεξῆς 326 ἔτος διαδεξάμενος τὸν τῆς Ἀλεξανδρείας ἐπίσκοπον Ἀλέξανδρον, ἠρνήσατο τὴν πρὸς τὸν Ἄρειον κοινωνίαν, γινώσκων αὐτοῦ τὴν τῆς γνώμης διαστροφὴν, καὶ τὴν ἐπιμωλεούσαν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ τῆς αἵρεσως νόσον. Ἐντεῦθεν ἤρξαντο εὐθύς αἱ κατ' αὐτοῦ συκοφανταίαι καὶ ἐπιβουλαὶ τῶν ὀπαδῶν τοῦ Αἰρεσιάρχου τούτου· ἐντεῦθεν τὰ ληστρικά αὐτῶν συνέδρια, καὶ αἱ παρὰ τῶν βασιλέων, Κωνσταντίνου τοῦ Μεγάλου, Κωνσταντίου τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, Ἰουλιανοῦ τοῦ Παραβάτου, καὶ τοῦ Θερμοῦ προστάτου τῶν Ἀρειανῶν Οὐάλεντος, τοῦ μὲν, ὑπὸ εὐπιστίας εἰς τὰς τῶν ἄλλων διαβολὰς, τῶν δὲ ὑπὸ τῆς οἰκείας κακοπιστίας κινουμένων ἀδικοῦ ψῆφου κατ' αὐτοῦ, καὶ ἐξορίαὶ αἱ ἀλλεπάλληλοι. Ὁ δὲ τῆς ὀρθοδοξίας ὑπερασπιστής, ποτὲ μὲν ὑπὸ τῆς βίας τῶν κρατούντων συρόμενος, ποτὲ δὲ τῶν ἐχθρῶν τῇ ὀργῇ τόπον διδοὺς, ἀπήχθη εἰς Τρίβεριν τῆς Γαλλίας, κατέφυγεν εἰς τὴν Ῥώμην, ἐμάκρυνε φυγαδεύων εἰς τὰς ἐρήμους, ἐκρύβη εἰς ὑπόγεια μῆνας ὀλοκληρούς, ὑπέμεινε μυρίους κινδύνους καὶ διωγμούς 46 ἔτη· ἐν οἷς ἀνακαλούμενος πρὸς καιρὸν, μετ' ὀλίγου ἐδιώκετο πάλιν. Τελευταῖον, ἀναφανείς ἐπὶ τὸ ὕψος τοῦ

χρόνον αὐτοῦ, ὡς ἀστήρ φαινὸς μὲν, ἀλλ' ἰσπέριος, καὶ τῇ λαμπρότητι τῶν λόγων αὐτοῦ καταφωτίσας τὸν ὀρθόδοξον λαὸν ἐπὶ μικρὸν χρόνον, κλίνας πρὸς τὴν δύσιν τῆς ζωῆς, ἀνεπαύσατο ὁ πολὺτλας ἀπὸ τῶν μακρῶν αὐτοῦ πόνων τῷ 373 ἔτει.

Ὁ δὲ Κύριλλος ἦν ἀνεψιὸς Θεοφίλου, ἀδελφοῦ τῆς μητρὸς αὐτοῦ, καὶ τῆς Ἀλεξανδρείας ἐπισκόπου, ὑφ' οὗ καὶ ἐδιδάχθη ἐκ νεότητος. Συνδιατρίψας δὲ πρότερον, ἐφ' ἱκανὸν χρόνον, μετὰ τῶν ἐν τῇ Νητρία μοναχῶν, ἐγένετο ἔπειτα διάδοχος τοῦ θείου αὐτοῦ τῷ 412 ἔτει. Ἐξωσθεὶς τοῦ θρόνου αὐτοῦ διὰ τῆς τῶν Νεσοριανῶν συνεργείας, ἐπανελάθεν αὐτὸν πάλιν μετ' οὐ πολὺ. Ἐπαρουσίασεν εἰς τὴν Γ'. Οἰκουμενικὴν Σύνοδον τῶν 200 Πατέρων, τῷ 431 ἔτει ἐπὶ Θεοδοσίου τοῦ Μικροῦ ἐν Ἐφέσῳ συγκροτηθεῖσαν, ἧς καὶ ἐξάρχος ὑπήρξε, καὶ τὸν κατὰ τῆς Θεοτόκου βλασφημοῦντα Νεστόριον κατήσχυεν διὰ τῶν σοφωτάτων αὐτοῦ λόγων, καὶ τὸ δυσσεβὲς ἐκείνου δόγμα ἐξήλεγε. Ποιμένας δὲ τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ 32 ἔτη, ἐτελεύτησε τῷ 444. — Κατέλιπον ἀμφότεροι πολλὰ σοφὰ Συγγράμματα, ἐρμηνευτικὰ τῶν θείων Γραφῶν, δογματικὰ τῆς πίστεως τοῦ Χριστοῦ, ἀποδεκτικὰ τῆς ἀληθείας, καὶ τῆς τῶν αἵρέσεων πλάνης ἐλεγκτικὰ.

Ἀργία, καὶ Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Εργοῖς λάμπαντες ὀρθοδοξίας, πᾶσαν σθέσαντες κακοδοξίαν, νικηταὶ τροπαιοφόροι γεγόνατε· τῇ εὐσεβείᾳ τὰ πάντα πλουτίσαντες, τὴν Ἐκκλησίαν μεγάλως κοσμήσαντες, ἀξίως εὐρατε Χριστὸν τὸν Θεόν, δωραύμενον πᾶσι τὸ μέγα ἔλεος.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Γεράρχαι μέγιστοι τῆς εὐσεβείας, καὶ γενναῖοι πρόμαχοι τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, πάντας φρουρεῖτε τοὺς ψάλλοντας· Σῶσον Οἰκτίρμον, τοὺς πίστει τιμῶντάς σε.

✠ 19. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μακαρίου τοῦ Αἰγυπτίου· καὶ τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἀρσενίου Κερκύρας· καὶ τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Μάρκου Μητροπολίτου Ἐφέσου τοῦ Εὐγενικοῦ.

Τούτων, ὁ μὲν Ὅσιος ὑπῆρχεν ἐκ Θεθαίδος τῆς Αἰγύπτου, μαθητῆς, ὡς λέγουσι τινες, Ἀντωνίου τοῦ Μεγάλου· ἐγεννήθη περὶ τὸ 331 ἔτος· ἤσκησεν ἐν τῇ κατὰ τὴν ἔρημον Σκήτη· διὰ τὴν ἀκραν αὐτοῦ φρόνησιν καὶ σκληραγωγίαν, νιός ἐστι ὢν, ἐκαλεῖτο Παιδαριόγερων· ἐχειροτονήθη δὲ καὶ πρεσβύτερος· καὶ ζήσας ἔτη 60, ἐτελεύτησε τῷ 391. Ἰπὸ τὸ ὄνομα τούτου σῶζονται ἡθ' Ὀμβλῖαι· τινὲς δὲ λέγουσιν ὅτι ὁ Μ. Ἀντωνίος συνέγραψεν αὐτὰς Συριστί, ὁ δὲ Μακάριος μετεγλώττισεν εἰς τὸ Ἑλληνικόν.

Ὁ δὲ Ἀρσένιος ἦν Παλαιστίνος τὴν πατρίδα, Θεοφιλῶν γονέων υἱός· ἀφιερῶθη παιδιόθεν τῷ Θεῷ, καὶ τὸ μοναδικὸν ἐνεδύσατο σχῆμα· ἐμαθήτευσεν ἐν Σελευκείᾳ, ἐν ἧ καὶ τὸ τῆς ἱερωσύνης ἀξίωμα ἔλαβε· μεταβάς ἐκεῖθεν εἰς Κωνσταντινούπολιν, προσχειρίσθη ἐπίσκοπος Κερκύρας· ἐκόσμησε τὸν θρόνον αὐτῆς διὰ τῆς ἀρετῆς αὐτοῦ καὶ παιδείας· ἐπανελθὼν εἰς Κωνσταντινούπολιν, γέρον ἤδη τὴν ἡλικίαν, κατέπαυσε τὴν ἀδικον τοῦ βασιλέως ὀργῆν, Κωνσταντίνου τοῦ Πορ-

φυρογενήτου, κατὰ τῶν προκρίτων τῆς Κερκύρας. Τελευταῖον, ὑποστρέφων εἰς τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἀσθενησας κατὰ τὴν Κόρινθον, ἀνεπαύσατο ἐν Κυρίῳ περὶ τὰ τέλη τοῦ Η'. αἰῶνος.

Ὁ δὲ μέγας διδάσκαλος καὶ ἀήττητος πρόμαχος τῆς Ὁρθοδόξου Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας Μάρκος, ὑπῆρξε γέννημα καὶ θρέμμα τῆς βασιλίδος τῶν πόλεων. Ἀνατραφεὶς ὑπὸ γονέων εὐσεβιστάτων, καὶ παιδευθεὶς τὴν τε θύραθεν καὶ τὴν ἰσω σοφίαν, ἄκρος κατ' ἀμφοτέρα ἐγνωρίζετο· διελθὼν δὲ τοὺς κατὰ τάξιν τῆς ἱερωσύνης βαθμούς, προδιάξεται ἐν τέλει εἰς τὸ τῆς ἀρχιερωσύνης ἀξίωμα, καὶ εἰς τὴν ὑψηλὴν ἀνάγεται καθέδραν τῆς τῶν Ἐφεσίων Μητροπόλεως. Ἀποσταλεὶς, τῇ ἐπιμονῇ προτροπῇ Ἰωάννου τοῦ Παλαιολόγου, εἰς τὴν ἐν Ἰταλίᾳ Σύνοδον τῶν Λατίνων, πρὸς ἐνωσιν τῶν ἐκ μακροῦ τοῦ χρόνου κεχωρισμένων Ἐκκλησιῶν, κατέπληξε τὰ λατινικὰ γένη διὰ τῆς θεοσοφίας τῶν ἑαυτοῦ λόγων, μόνος μὴ ὑπογράφας εἰς τὸν βλάσφημον ὄρον τῆς ψευδοσυνόδου ἐκείνης. Διὰ ταῦτα ἡ Ἁγία τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία, ἐτίμησεν αἰετοτε τὸ μέγαν τοῦτον ἀνδρα ὡς εὐεργέτην καὶ διδάσκαλον, καὶ μόνον ὑπέριμαχον καὶ ἀήττητον ἀριστεία τῆς ἀποστολικῆς ὁμολογίας.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ὁσίου, Ἦχος α'.

Τῆς ἐρήμου πολίτης, καὶ ἐν σώματι ἄγγελος, καὶ θαυματουργὸς ἀνεδείχθης, θεοφόρε Πατὴρ ἡμῶν Μακάριε· νηστεία, ἀγρυπνία, προσευχῇ, οὐράνια χαρίσματα λαβὼν, θεραπεύεις τῆς νοσηντας, καὶ τὰς ψυχὰς τῶν πίσει προσρεχόντων σοι. Δόξα τῷ δεδωκότι σοι ἰσχύ· δόξα τῷ σὲ στεφανώσαντι· δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ πᾶσιν ἰάματα.

Ἔτερον τοῦ Ἁγίου Ἀρσενίου, Ἦχος β'.

Κανόνα πίστεως, καὶ εἰκόνα πραότητος. Ὁρα σελ. 238.

Ἔτερον τοῦ ἁγίου Μάρκου, Ἦχος γ'.

Θείας πίστεως.

Θείας πίστεως ὁμολογία, μέγαν εὖρατο ἡ Ἐκκλησία, ζηλωτὴν σε θεῖε Μάρκε πανεύφημε, ὑπερμαχοῦντα πατρώου φρονήματος, καὶ καθαιροῦντα τοῦ σκότους ὑψώματα. Ὅθεν ἄφεςιν, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τοῖς σὲ γεαίρουσι.

Κοντάκιον τοῦ Ὁσίου, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Εν τῷ οἴκῳ Κύριος, τῆς ἐγκρατείας, ἀληθῶς σε ἔθετο, ὥσπερ ἀστέρα ἀπλανῆ, φωταγωγῶντα τὰ πέρατα, Πάτερ Πατέρων Μακάριε ὄσιε.

Ἔτερον τοῦ ἁγίου Μάρκου.

Ἡ Παρθένος σήμερον.

Πανοπλίαν ἄμαχον, ἐνδεδυμένος θεόφρον, τὴν ὄφρῦν κατέσπασας τῆς Δυτικῆς ἀνταρσίας, ὄργανον τοῦ παρα-

κλήτου γεγεννημένος, πρόμαχος ὀρθοδοξίας προβεβλημένος. Διὰ τοῦτό σοι βοῶμεν, χαίροισ ὦ Μάρκε, Ὁρθοδόξων καύχημα.

✠ 20. Τοῦ ὁσίου καὶ Θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν Εὐθυμίου τοῦ Μεγάλου.

Ἐπιήρην ἐκ Μελιτινῆς τῆς ἐν Ἀρμενίᾳ, υἱὸς γονέων εὐσεβῶν, Παύλου καὶ Διονυσίας. Ἐγεννήθη περὶ τὸ 377 ἔτος· στείρας δὲ οὔσης τῆς μητρὸς αὐτοῦ πρότερον, ὠνομάσθη Εὐθύμιος, διὰ τὴν εὐθυμίαν τῶν γονέων καὶ χαρὰν ἐπὶ τῇ γεννήσει αὐτοῦ. Ἐμαθῆτευσεν παρὰ τῷ ἐπισκόπῳ τῆς Μελιτινῆς Εὐτρωίῳ, ὑψ' οὗ καὶ πρεσβύτερος ἐχειροτονήθη, καὶ τὴν ἐπιμέλειαν ἐνεπιστεύθη τῶν ἐν Μελιτινῇ μοναστηρίων. Εἶτα, εἰς Παλαιστίνην ἀπελθὼν, κατέστη πολλοῦ πλῆθους μοναχῶν προστάτης· ἐπίστρεψεν εἰς εὐσέβειαν πολλοὺς τῶν Σαρακηνῶν· κατεπολέμησε τοὺς Νεστοριανούς, Εὐτυχανοὺς καὶ Μανιχαίους· διώρθωσεν Εὐδοκίαν τὴν βασίλισσαν Θεοδοσίου τοῦ Μικροῦ, εἰς τὴν αἵρεσιν τῶν Μονοφυσιτῶν πεσοῦσαν· ἐγένετο τῆς Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας ὁ Χρησμός, ἢ μᾶλλον εἶπεῖν, τὸ Χρηστήριον, καθὼς τῶν ἱστορικῶν τις γράφει, καὶ ζήσας ἐτὴ 96, ἐτελεύτησε τῷ 473 κατὰ τὴν 20 Ἰανουαρίου.

Ἀργία, καὶ Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Εὐφραίνου ἔρημος ἢ οὐ τίκτουςα, εὐθύμησον ἢ οὐκ ὠδί-
νουςα· ὅτι ἐπλήθυνέ σοι τέκνα, ἀνὴρ ἐπιθυμῶν τῶν τοῦ
Πνεύματος, εὐσεβείᾳ φυτεύσας, ἐγκρατεῖᾳ ἐκθρέψας, εἰς ἀρε-
τῶν τελειότητα. Ταῖς αὐτοῦ ἰκεσίαις Χριστέ ὁ Θεός, σῶσον
ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'. Ὡς ἀπαρχαῖς τῆς φύσεως.

Εν τῇ σεπτῇ γεννήσει σου, χαρὰν ἢ κτίς εὐρατο· καὶ
ἐν τῇ θείᾳ μνήμησού ὅσιε, τὴν εὐθυμίαν ἔλαβε τῶν
πολλῶν σου θαυμάτων· ἐξ ὧν παράσχου πλουσίως ταῖς ψυ-
χαῖς ἡμῶν, καὶ ἀποκαθάρον ἀμαρτημάτων κηλίδας, ὅπως
ψάλλωμεν· Ἀλληλουϊά.

✠ 21. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μαξίμου τοῦ ὁμολογητοῦ·
καὶ τοῦ ἀγίου Μάρτυρος Νεοφύτου.

Ὁ μὲν Μάρτυς ἦν ἐκ Νικαίας τῆς ἐν Βιθυνίᾳ, υἱὸς γονέων εὐσεβῶν, Θεοδώρου
καὶ Φλωρεντίας· ἤλθησε δὲ ἐπὶ Διοκλητιανοῦ τῷ 290 ἔτει. — Ὁ δὲ θείος Μά-
ξιμος ἦν Κωνσταντινουπολίτης τὴν πατρίδα, ἐκ γένους λαμπροῦ καταγόμενος,
ἐνὴρ φιλόσοφος καὶ περιφανίστατος θεολόγος. Καὶ κατ' ἀρχαῖς μὲν ἐχηρμάτισε
πρῶτος μυστικῶς γραμματεὺς τοῦ βασιλέως Ἡρακλείου, καὶ Κωνσταντος τοῦ ἐγ-
γόνου αὐτοῦ, κυριουθείσης δὲ τῆς βασιλικῆς αὐλῆς ὑπὸ τῆς τῶν Μονοθελητῶν
αἰρίσεως, μισήσας αὐτήν, ἀνεχώρησεν εἰς τὴν κατὰ τὴν Χρυσόπολιν (Σκούταρι)
μονῆν, ἧς καὶ ἡγούμενος ἐγένετο ὕστερον. Ἀναγκασθεὶς δὲ ὑπὸ τοῦ Κωνσταντος

ἵνα, ἢ τὸ τῶν Μονοθελητῶν δέξεται δόγμα, ἢ παύσεται λέγων καὶ γράφων κατ' αὐτῶν, ὁ δὲ μηδέν τούτων στέργων ποιῆσαι, ἐκτέμνεται τὴν γλῶσσαν καὶ τὴν χεῖρα τὴν δεξιάν, καὶ πέμπεται εἰς ἐξορίαν, ἐν ἣ ἔτελεύτησε τῷ 662 ἔτει. Τινὲς δὲ τῶν ἱστορικῶν ἀποσιωπῶσι τῆς γλῶσσης καὶ τῆς χειρὸς τὴν ἐκτομῆν.

Ἀπολυτίκιον, ᾠχος πλ. δ'.

Ορθοδοξίας ὁδηγέ, εὐσεβείας διδάσκαλε καὶ σεμνότητος, τῆς οἰκουμένης ὁ φωστῆρ, τῶν μοναζόντων θεόπνευστον ἐγκαλλώπισμα, Κύριλλε σοφὲ, ταῖς διδαχαῖς σου πάντας ἐφώτισας, λύρα τοῦ Πνεύματος. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Κοντάκιον, ᾠχος πλ. δ'.

Τῇ ὑπερμάχῳ.

Τὸν τῆς Τριάδος ἑραστήν καὶ Μέγαν Μάξιμον, τὸν ἐκδιδάσκοντα τρανώς πίστιν τὴν ἔνθεον, τοῦ δοξάζειν τὸν Χριστὸν ἐν δύο φύσεσι, θελήσεσί τε καὶ ἐνεργείαις ὑπάρχοντα, ἐπαξίως ἐν ὧδαῖς πιστοὶ τιμήσωμεν, ἀνακράζοντες· Χαῖρε Κηρύξ τῆς Πίστεως.

✠ 22. Τοῦ ἀγίου Ἀποστόλου Τιμοθέου· καὶ τοῦ ἀγίου Ὀσιομάρτυρος Ἀναστασίου τοῦ Πέρσου.

Ὁ μὲν Ἀπόστολος ἦν ἐκ Δύστρας τῆς Λυκαονίας, γεννηθεὶς ἐκ πατρὸς μὲν Β' ἄλλης, μητρὸς δὲ Ἰουδαίας. Ἐγένετο μαθητῆς τοῦ Ἀποστόλου Παύλου, ὅτε πρῶτον ἐκήρυξεν ἐκεῖ, ᾧ καὶ ἠκολούθησε κατ' ὅλην τὴν περιόδον τοῦ κηρύγματος αὐτοῦ, ὑφ' οὗ καὶ πρῶτος ἐπίσκοπος τῆς ἐν Ἐφέσῳ Ἐκκλησίας χειροτονῆται ὕστερον. Ποιμάνας δὲ αὐτὴν ὑπὸ τὴν ἐφορίαν Ἰωάννου τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, τοῦ πάσας τὰς ἐν τῇ Ἀσίᾳ Ἐκκλησίας διοικοῦντος, ἐτελεύτησε μαρτυρικῶς τῷ 97 ἔτει, λιθοβοληθεὶς ὑπὸ τῶν ἐθνικῶν, διότι ἠθέλησεν, ὡς νομίζουσι τινὲς, ἐναντιωθῆναι εἰς τὴν τῆς λατρευομένης ὑπ' αὐτῶν Ἀρτέμιδος ἑορτήν. Ἡ πρὸς Τιμόθεον Α' καὶ Β' Ἐπιστολὴ τοῦ Παύλου πρὸς τοῦτον ἐγράφησαν. — Ὁ δὲ Ἀναστάσιος ἦν Πέρσης τὸ γένος· βλέπων δὲ τὸ κατὰ τῶν Χριστιανῶν ἄσποδον μῖσος Χοσρόου Β' Βασιλέως Περσῶν, καὶ ἀπορῶν τὴν αἰτίαν, ἠθέλησεν ἵνα μάθῃ κατὰ βάθος τὴν τῆς πίστεως αὐτῶν διδασκαλίαν· ἦν καὶ διδαχθεὶς, καὶ θαυμάσας, καὶ ὑπεραγαπήσας, ἐνηγκαλίσατο αὐτὴν· καὶ βαπτισθεὶς ἐν Παλαιστίνῃ, καὶ Ἀναστάσιος μετονομασθεὶς ἀντὶ Μαγουδάτ, ὅπερ ἐκαλεῖτο πρότερον, ἐμόνασε χρόνον ἱκανὸν ἐν τοῖς ἐκεῖ μοναστηρίοις. Ὅτε δὲ ὁ Χοσρόης ἐποιήσατο κατὰ τῆς Παλαιστίνης τὴν φοβεράν ἐκείνην ἐκστρατείαν, κατ' ἣν καὶ τὴν Ἱερουσαλήμ ἐκυρίευσεν, καὶ τὰς Ἐκκλησίας πάσας κατέκαυσε, καὶ πάντα τὸν κλῆρον κατέσφαξε, καὶ τὸν αἵμαλωτισθέντα λαόν, τὰς 90,000 ὑπερβαίνοντα, ὡς ἱστοροῦσι τινὲς, ἐπώλησεν εἰς τοὺς Ἰουδαίους, καὶ πάντα τὰ σκευὴ τὰ ἱερά, καὶ αὐτὰ τὰ τίμιον ξύλον τοῦ Σταυροῦ, ἐκόμισεν εἰς Περσίαν, τότε καὶ ὁ Ἀναστάσιος οὗτος, τὸν Χριστὸν παρρησίᾳ ὁμολογῶν, μετὰ πολλὰς καὶ πικροτάτας βασάνας, ἀπετηνήθη τὴν κεφαλὴν τῇ 22 Ἰανουαρίου ἐν ἔτει 614.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀποστόλου, Ἦχος α΄.

Χρηστότητα ἐκδίδαχθεις, καὶ νήφων ἐν πᾶσιν, ἀγαθὴν συνείδησιν ἱεροπρεπῶς ἐνδυσάμενος, ἤντλησας ἐκ τοῦ Σκεύους τῆς ἐκλογῆς τὰ ἀπόρρητα, καὶ τὴν πίστιν τηρήσας, τὸν ἴσον δρόμον τετέλεκας, Ἀπόστολε Τιμόθεε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τοῦ Μάρτυρος, Ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ο Μάρτυς σθ Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτοῦ, τὰ στέφος ἐκομίσατο τῆς ἀφθαρσίας, ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· ἔχων γὰρ τὴν ἰσχὺν σου, τοὺς τυράννους καθεῖλεν· ἔθραυσε καὶ δαιμόνων, τὰ ἀνίσχυρα θράση. Αὐτοῦ ταῖς ἰκεσίαις Χριστέ ὁ Θεός, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τὸν θείον μαθητὴν, καὶ συνέκδημον Παύλου, Τιμόθεον πιστοὶ, εὐφημήσωμεν ὕμνοις, σὺν τούτῳ γεραίροντες, τὸν σοφὸν Ἀναστάσιον, τὸν ἐκλάμπαντα, ἐκ τῆς Περσίδος ὡς ἄστρον, καὶ ἐλαύνοντα, τὰ ψυχικὰ ἡμῶν πάθη, καὶ νόσους τοῦ σώματος.

* 23. Τοῦ ἀγίου Ἱερομάρτυρος Κλήμεντος Ἀγκύρας· καὶ τοῦ ἀγίου Μάρτυρος Ἀγαθαγγέλου.

Ὁ μὲν Ἀγαθαγγελοσ ἦν Ῥωμαῖοσ τὴν πατρίδα. Ὁ δὲ Κλήμησ ὑπῆρχεν ἐξ Ἀγκύρας τῆσ ἐν Γαλατία, υἱὸσ πατρός μὲν ἀπίστου, μητρός δὲ πιστῆσ, Σοφίασ τὸ ὄνομα. Μονάσασ δὲ πρότερον, εἶτα καὶ τῆσ πατρίδοσ αὐτοῦ ἐπίσκοποσ γενόμενοσ, καὶ τοσαῦτα παθῶν ὑπὲρ τῆσ πίστεωσ τοῦ Χριστοῦ, ὥστε τῶν παθημάτων αὐτοῦ καὶ ἀγῶνων ὁ χρόνοσ παρετάθη εἰσ 28 ἔτη, τελευταῖον συναπετιμήθη μετὰ τῷ Ἀγαθαγγίλῃ τὴν κεφαλὴν, ἐπὶ Διοκλητιανοῦ καὶ Μαξιμιανοῦ τῷ 296 ἔτει.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ΄.

Κλῆμα ὀσιότηποσ, καὶ στέλεχοσ ἀθλήσεωσ, ἄνθοσ ἱερώτατον, καὶ καρπόσ ὡσ θεόσδοτοσ, τοῖσ πιστοῖσ πανίερε, κῆδύτατοσ ἐβλάστησασ. Ἀλλ' ὡσ Μαρτύρων σὺναθλοσ, καὶ Ἱεραρχῶν σὺνθρονοσ, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰσ ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχοσ δ΄. Ἐπεφάνησ σήμερον.

Τῆσ ἀμπέλου γέγονασ, τίμιον κλῆμα, τοῦ Χριστοῦ πανεύφημε, Κλήμη πολὺαθλοσ ὄφθεισ, σὺν τῷ σὺνάθλῳ τε ἔκραζεσ· Χριστόσ Μαρτύρων φαιδρόσ ἀγαλλίαμα.

✠ 24. Τῆς ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Ξένης.

Αὕτη ἦν Ῥωμαία τὴν πατρίδα, ἐκ γένους ἐπίσημου καταγομένη. Ἐν ᾧ δὲ οἱ γονεῖς ἠτοίμαζον αὐτὴν εἰς γάμον, λαθοῦσα αὐτοῦς, καὶ δύο Ξεραπαιίδας μεθ' ἑαυτῆς παραλαβοῦσα, ἀνεχώρησεν εἰς Μύλασσαν, πόλιν τῆς ἐν Ἀσίᾳ Καρίας, καὶ ἐκεῖ ἐτέλεσε τὸν βίον ἀσκητικῶς, μετονομαθεῖσα Ξίνη, διὰ τὴν ξενιτείαν αὐτῆς, ἀντὶ Εὐσεβείας, ὅπερ ἐκαλεῖτο πρότερον.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Εν σοὶ Μῆτερ ἀκριβῶς διεσώθη τὸ κατ' εἰκόνα· λαβοῦσα γὰρ τὸν σταυρὸν, ἠκολούθησας τῷ Χριστῷ, καὶ πράττουσα ἐδίδασκες, ὑπερορᾶν μὲν σαρκὸς, παρέρχεται γάρ· ἐπιμελεῖσθαι δὲ ψυχῆς, πράγματος ἀθανάτου· διὸ καὶ μετὰ Ἀγγέλων συναγάλλεται, ὁσία Ξίνη τὸ πνεῦμά σου.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τοῖς τῶν αἱμάτων σου.

Τὸ σὸν ξενότροπον Ξίνη μνημόσυνον, ἐπιτελοῦντες οἱ πόθῳ τιμῶντές σε, ὑμνοῦμεν Χριστὸν τὸν ἐν ἅπασι, σοὶ παρέχοντα ἰσχὺν τῶν ἰάσεων· ὃν πάντοτε δυσώπει ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

✠ 25. Τοῦ ἐν ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου, ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως, τοῦ Θεολόγου.

Ὁ μέγας οὗτος τῆς Ἐκκλησίας Πατὴρ καὶ Διδάσκαλος ἐγεννήθη ἐν Ἀρειανῷ, κώμῃ τῆς Β'. Καππαδοκίας, οὐ μακρὰν τῆς Ναζιανζοῦ. Ὁ πατὴρ αὐτοῦ ἐκαλεῖτο Γρηγόριος, ἐπίσκοπος Ναζιανζοῦ γενόμενος ὕστερον, ἡ δὲ μήτηρ, Νόννα. Ἐμαθῆτευσεν κατ' ἀρχάς μὲν ἐν Καισαρείᾳ τῆς Παλαιστίνης, μετὰ ταῦτα δὲ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, καὶ τελευταῖον ἐν Ἀθήναις, ὅπου καὶ ἐφιλιώθη μεγάλως μετὰ τοῦ Μ. Βασιλείου, μεθ' οὗ καὶ συνήσκησε, καὶ συνέζησεν ἰκανῶς ἐν τοῖς κατὰ τὸν Πόντον ἠσυχαστηρίοις. Ἐχειροτονήθη πρεσβύτερος τῆς τῶν Ναζιανζηνῶν Ἐκκλησίας ὑπὸ τοῦ ἰδίου πατρὸς, ὑπὸ δὲ τοῦ Μ. Βασιλείου προχειρίσθη ἐπίσκοπος Σασίμων, ἢ Ζασίμων, ὑποκειμένων τῷ τῆς Καισαρείας ἐπισκόπῳ. Κατὰ δὲ τὸ 378 ἔτος, ἀπελθὼν εἰς βοήθειαν τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἐκκλησίας, ταραττομένης ἤδη τεσσαράκοντα ἔτη ὑπὸ τῶν Ἀρειανῶν, καὶ διὰ τῶν σοφωτάτων αὐτοῦ λόγων, καὶ καμάτων πολλῶν ἐλευθερώσας αὐτὴν ἀπὸ τῆς λύμης τῶν αἱρέσεων, ἐψηφίσθη καὶ ἐπίσκοπος αὐτῆς ὑπὸ τῆς ἐκεῖ τότε συγκροτηθείσης Β'. Οἰκουμενικῆς Συνόδου, ἐν ἣ καὶ διέπρεψε διὰ τῶν Θεολογικῶν αὐτοῦ δογμάτων. Κυβερνήσας δὲ αὐτὴν μέχρι τοῦ 382, εἶτα τὸν Συντακτῆριον, ὅ ἐστιν ἀποχαιρετικὸν αὐτοῦ λόγον, ἐνώπιον 150 ἐπισκόπων καὶ αὐτοῦ τοῦ βασιλέως ἐκφωνήσας, δι' οὗ τὴν παραίτησιν αὐτοῦ παρά πάντων αἰτήσας ἐπέτυχεν, ὑπέστρεψεν εἰς Ναζιανζόν· ὅπου τελήσας τὸ ὑπόλοιπον τοῦ βίου, ἀνεπαύσατο ἐν Κυρίῳ τῷ 391, ζήσας, ὡς λέγουσιν, ὑπὲρ τὰ 80 ἔτη. Τὰ σωζόμενα αὐτοῦ Συγγράμματα, λογογραφικὰ, καὶ ποιητικὰ παντὸς μέτρου, δεικνύουσι τὴν λαμπράν καὶ γλαφυράν αὐτοῦ ῥητορείαν, καὶ τὴν θαυμάσιον πολυμάθειαν. Τὸ ὕψος τῶν Θεολογικῶν αὐτοῦ νοημάτων, προεξένησεν αὐτῷ τὴν ἐπωνυμίαν Θεολόγος, καὶ ἰδικώτερον, Θεολόγος Τριαδικός· διότι εἰς πάντα λόγον σχεδὸν ἀναφέρει περὶ τῆς ἁγίας Τριάδος, καὶ τῆς μιᾶς αὐτῆς οὐσίας καὶ φύσεως. Διὸ καὶ Ἀλέξιος ὁ Ἀνθρῶς ἐστιχούργησεν εἰς αὐτὸν ταῦτα.

Ὡς ἄλλος ἀστήρ ἀπλανῆς σελασφόρος,
Πρὸς ἡλιακὴν Τριᾶδος φωταυγίαν,

Ἦμᾶς πορθηθεὶς μυσταγωγίας, Πάτερ
Γρηγόριε μέγιστε, πυρίπνοου στόμα.

Ἄργια, καὶ Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος α΄.

Ο ποιμενικὸς αὐλὸς τῆς Θεολογίας σου, ταῖς τῶν ρητόρων ἐνίκησε σάλπιγγας· ὡς γὰρ τὰ βάθη τοῦ πνεύματος ἐκζητήσαντι, καὶ τὰ κάλλη τοῦ φθέγματος προσετέθη σοι. Ἀλλὰ πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, Πάτερ Γρηγόριε, σωθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος γ΄. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Θεολόγῳ γλώττη σου, ταῖς συμπλοκαῖς τῶν ρητόρων, διαλύσας ἔνδοξε, ὀρθοδοξίας χιτῶνα, ἄνωθεν ἐξυφανθέντα τῇ Ἐκκλησίᾳ, ἐστόλισας, ὃν καὶ φοροῦσα σὺν ἡμῖν κράζει, τοῖς σοῖς τέκνοις· Χαίροις Πάτερ, Θεολογίας ὁ νοῦς ὁ ἀκρότατος.

* 26. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ξενοφῶντος, καὶ τῆς συνόδου αὐτοῦ.

Οὗτος ἦν Κωνσταντινουπολίτης τὴν πατρίδα, ἀνὴρ πλούσιος καὶ εὐγενής, καὶ τὴν πρὸς Θεὸν εὐσέβειαν πνέων. Ἐχων δὲ δύο υἱοὺς, Ἀρκαδίον καὶ Ἰωάννην, ἐπεμφεν αὐτοὺς εἰς Βηρυτὸν πρὸς μάθησιν τῶν νόμων καὶ ἀσκησιν· οἱ δὲ, ναυαγήσαντες κατὰ τὸν πλοῦν καὶ μόλις διασωθέντες, ἀπῆλθον εἰς Παλαιστίνην. Ἄγνων δὲ ὁ πατὴρ τὰ κατ' αὐτούς, παραλαβὼν Μαρίαν τὴν σύζυγον αὐτοῦ, ἐξῆλθον εἰς τὴν τῶν υἱῶν ἀναζήτησιν· καὶ εὐρόντες αὐτοὺς εἰς Ἱερουσόλυμα, τὸ μοναδικὸν σχῆμα ἐνδεδυμένους, ἐποίησαν καὶ αὐτοὶ τὸ αὐτό· καὶ οὕτω τελείσαντες ὁσίου τὸ λοιπὸν τῆς ζωῆς, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησαν περὶ τὰς ἀρχαῖς τοῦ 7. αἰῶνος.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος α΄.

Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, ὁ ποιῶν αἰεὶ μεθ' ἡμῶν, κατὰ τὴν σὴν ἐπισείκειαν, μὴ ἀποστήσης τὸ ἔλεός σου ἀφ' ἡμῶν· ἀλλὰ ταῖς αὐτῶν ἰκεσίαις, ἐν εἰρήνῃ κυβέρνησον τὴν ζωὴν ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Εν αὐλαῖς ἠγρύπνησας, ταῖς τοῦ Δεσπότη, τοῖς πτωχοῖς σκορπίσας σου, τὸν πλοῦτον Μάικαρ ἱλαρῶς, σὺν τῇ συζύγῳ καὶ τέκνοις σε· διὸ κληροῦσθε τὴν Θεῖαν ἀπόλαυσιν.

* 27. Ἡ Ἀνακομιδὴ τοῦ Λειψάνου τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Χρυστοστόμου.

Αὕτη ἐγένετο τῷ 438 ἔτει, κατὰ τὴν παροῦσαν ἡμέραν, βασιλεύοντος ἤδη 30 ἔτη Θεοδοσίου τοῦ Μικροῦ, υἱοῦ Ἀρκαδίου καὶ Εὐδοξίας, τῶν ἐξορισάντων τὸν Ἀγίον. Ἀρχιεπισκόπου δὲ Κωνσταντινουπόλεως ἄντος Πρόκλου, τοῦ μαθητοῦ αὐτοῦ (Ὅρα Νοεμβ. 30).

Ἄργια, καὶ Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἄπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Η τοῦ στέματός σου καθάπερ πυρσὸς ἐκλαίψασα χάρις, τὴν οἰκουμένην ἐφώτισεν, ἀφιλαργυρίας τῷ κόσμῳ θησαυροὺς ἐναπέθετο, τὸ ὕψος ἡμῖν τῆς ταπεινοφροσύνης ὑπέδειξεν. Ἀλλὰ σοῖς λόγοις παιδεύων, Πάτερ Ἰωάννη Χρυσόστομε, πρέσβευε τῷ Λόγῳ Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος α'. Χορὸς ἀγγελικὸς.

Εὐφραίνθη μυστικῶς, ἡ σεπτὴ Ἐκκλησία, τῇ Ἀνακομιδῇ τοῦ σεπτοῦ σου Λειψάνου· καὶ τοῦτο κατακρύψασα, ὡς χρυσίον πολύτιμον, τοῖς ὕμνοῦσί σε, ἀδιαλείπτως παρέχει, ταῖς πρεσβείαις σου, τῶν ἱαμάτων τὴν χάριν, Ἰωάννη Χρυσόστομε.

* 28. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἐφραὶμ τοῦ Σύρου.

Ἐπῆρξεν ἐν Νισίβεις τῆς ἐν Μισσοποταμίᾳ, υἱὸς γεωργοῦ τινοῦ τὴν τέχνην. Μετὰ τοὺς πρώτους χρόνους τῆς νεότητος, ἤσκησεν εἰς ἄκρον τὴν μοναστικὴν ζωὴν, καὶ ἐγένετο ἀγχιώτατος ἐρημίτης· ἐχειροτονήθη ὅπειτα καὶ διάκονος τῆς Ἐπίσκοπων Ἐκκλησίας. Ὁ ἴσθεος αὐτοῦ ζῆλος κατέστησεν αὐτὸν εὐγλωττότατον ῥήτορα· συνέγραψε Συριστὶ πολλὰ καὶ θαυμάσια, ἐξελληνισθέντα σχεδὸν πάντα, ἐπὶ ζῶντος αὐτοῦ, πρὸς διδασκαλίαν τῶν πιστῶν, καὶ ὑπεράσπισιν τῆς ἀληθείας· καὶ οὕτω θαυμάσιως τελήσας τὸν βίον αὐτοῦ, ἐκοιμήθη ἐν εἰρήνῃ τῷ 379 ἔτει.

Ἄπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Ταῖς τῶν δακρύων σου ῥοαῖς, τῆς ἐρήμου τὸ ἄγονον ἐγεώρησας· καὶ τοῖς ἐκ βάθους στεναγμοῖς, εἰς ἑκατὸν τοὺς πόνους ἐκαρποφόρησας· καὶ γέγονας φωστήρ, τῇ οἰκουμένην λάμπων τοῖς θαύμασιν, Ἐφραὶμ Πατὴρ ἡμῶν ὅσιε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τὴν ὥραν αἰεὶ, προβλέπων τῆς ἐτάσεως, ἐθρήνεις Ἐφραὶμ, δάκρυα κατανύξεις· πρακτικὸς δὲ γέγονας ἐν τοῖς ἔργοις διδάσκαλος ὅσιε· ὄθεν, Πάτερ παγκόσμιε, ῥαθύμους ἐγείρεις πρὸς μετάνοιαν.

* 29. Ἡ Ἀνακομιδὴ τῶν Λειψάνων τοῦ ἁγίου Ἱερομαρτυ-
ρος Ἰγνατίου τοῦ Θεοφόρου. (Ὅρα Δεκεμβρίου 20).

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Καὶ τρόπων μέτοχος, καὶ θρόνων διαδόχος τῶν Ἀποστό-
λων γενόμενος, τὴν πράξιν εὖρες θεόπνευστε, εἰς θεω-
ρίας ἐπίβασιν· διὰ τοῦτο τὸν λόγον τῆς ἀληθείας ὀρθοτομῶν,
καὶ τῇ πίστει ἐνήθησάς μέχρις αἵματος, Ἱερομάρτυς Ἰγνά-
τιε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος ὁ αὐτός. Ἐπεφάνης σήμερον.

Εξ εἰώας σήμερον, ἐξανατείλας, καὶ τὴν κτίσιν ἅπασαν,
καταλαμπρύνας διδασχαιῖς, τῷ μαρτυρίῳ κεκόσμηται, ὁ
θεοφόρος καὶ θεῖος Ἰγνάτιος.

* 30. Τῶν ἐν ἁγίοις Πατέρων ἡμῶν καὶ οἰκουμενικῶν δι-
δασκάλων, Βασιλεῖς τοῦ Μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου,
καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.

Ἡ κοινὴ αὕτη τῶν τριῶν τούτων διδασκάλων ἑορτὴ συνίστη περὶ τὸ 1100
ἔτος, ἐπὶ τῆς βασιλείας Ἀλεξίου τοῦ Κομνηνοῦ, διὰ τὴν τότε γενομένην στάσιν
καὶ φιλονεικίαν μεταξὺ τῶν ἐλλογίμων καὶ ἐναρέτων ἀνδρῶν· ἐξ ὧν τινεὶ μὲν
προτιμῶντες τὸν Βασίλειον, ἑτεροὶ δὲ τὸν Γρηγόριον, καὶ ἄλλοι τὸν Χρυσόστομον,
ἐμάχοντο πρὸς ἀλλήλους· καὶ πρὸς διαφορὰν αὐτῶν, ἐπωνομάζοντο ἐκ τῶν ὀνο-
μάτων τῶν ἁγίων, οἱ μὲν Βασιλεῖται, οἱ δὲ Γρηγορίται, οἱ δὲ Ἰωαν-
νίται. — Τῆς δὲ κοινῆς ταύτης ἑορτῆς τὴν Ἀκολουθίαν ἐποίησεν ἄριστα Ἰωάν-
νης ὁ Εὐχαΐτων ἐπίσκοπος (Φεβρ. 8), ὁ καὶ Ἰωάννης Μελανόπους, ἡ Μαυ-
ρόπους ἐπονομαζόμενος, ἠνίκα ὑπῆρχεν εἰς τὰ τάγρα τῶν μοναχῶν πρὶν ἀρχιε-
ρατεύσῃ, ὡς φαίνεται ἐκ τῆς ἐπιγραφῆς τοῦ Κανόνος, τοῦ εἰς τὸν Ἄγγελον τὸν
φύλακα τῆς τοῦ ἀνθρώπου ζωῆς. Ἦμασι δὲ ὁ Ἰωάννης οὗτος περὶ τὰ μέσα
τοῦ ΙΑ' αἰῶνος, παρατείνας τὸ ζῆν ἕως ἐπὶ τοῦ ἀνωτέρω Κομνηνοῦ.

Ἀργία, καὶ Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος α'.

Τοὺς τρεῖς μεγίστους φωστῆρας τῆς Τρισηλίου Θεότητος,
τοὺς τὴν οἰκουμένην ἀκτίσι δογμάτων θείων πυρσεύ-
σαντας, τοὺς μελιόρρυτους ποταμοὺς τῆς σοφίας, τοὺς τὴν
κτίσιν πᾶσαν θεογνωσίας νάμασι καταρδεύσαντας, Βασι-
λειον τὸν μέγαν, καὶ τὸν Θεολόγον Γρηγόριον, σὺν τῷ κλεινῷ
Ἰωάννῃ, τῷ τὴν γλῶτταν χρυσορρήμονι, πάντες οἱ τῶν λόγων
αὐτῶν ἐρασταί, συνελθόντες ὕμνοις τιμήσωμεν· αὐτοὶ γὰρ
τῇ Τριάδι, ὑπὲρ ἡμῶν αἰεὶ πρεσβεύουσιν.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τοὺς ἀσφαλεῖς.

Τοὺς ἱεροὺς καὶ Θεοφθόγγους κήρυκας, τὴν κορυφὴν τῶν Διδασκάλων Κύριε, προσελάβου εἰς ἀπόλαυσιν τῶν ἀγαθῶν σου καὶ ἀνάπαυσιν· τοὺς πόνους γὰρ ἐκείνων καὶ τὸν κάματον, ἐδέξω ὑπὲρ πᾶσαν ὀλοκάρπωσιν, ὃ μόνος δοξάζων τοὺς Ἁγίους σου.

* 31. Τῶν ἀγίων καὶ Θαυματουργῶν Ἀναργύρων, Κύρου καὶ Ἰωάννου.

Ἦσαν ἐν τοῖς χρόνοις Διοκλητιανοῦ, ὁ μὲν Κύρος ἐκ τῆς Ἀλεξανδρείας, ὁ δὲ Ἰωάννης ἐκ τῆς Ἐδέσσης τῆς ἐν Μεσοποταμίᾳ. Διὰ δὲ τὸν τότε ἐπικρατοῦντα διωγμὸν, κατέφυγον εἰς τινα μονήν, παρὰ τὸν Ἀραβικὸν κόλπον κεκλιμένην· καὶ μονάσαντες ἐκεῖ, διετίλουν πᾶσαν ἀρετὴν ἐργαζόμενοι, καὶ πᾶσαν νόσον καὶ μαλακίαν δωρεὰν θεραπεύοντες, διὰ τῆς χάριτος τοῦ Χριστοῦ. Ἀκούσαντες δὲ, ὅτι γυνὴ τις Ἀθανασία τὸ ὄνομα, συλληφθεῖσα μετὰ τῶν τριῶν αὐτῆς συγατέρων Θεοδότης, Θεοκτίστης, καὶ Ευδοξίας, ἀπήχθη εἰς τὸ κριτήριον διὰ τὴν τῆς πίστεως ὁμολογίαν, καὶ φοβούμενοι μήπως, ἐν ταῖς βασάνοις ἀποδειλιάσασαι, ὡς γυναῖκες, ἀρνηθῶσι τὸν Χριστόν, ἀπήλθον πρὸς ἐνίσχυσιν αὐτῶν εἰς τὸ μαρτύριον. Διὸ συλληφθέντες καὶ αὐτοί, καὶ μετὰ τῶν ἱερῶν ἐκείνων Γυναικῶν τιμωρηθέντες, ἀπετμήθησαν πάντες τὴν κεφαλὴν τῷ 292 ἔτει.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. α'.

Τὰ θαύματα τῶν ἀγίων σου Μαρτύρων, τεῖχος ἀκαταμάχητον ἡμῖν δωρησάμενος, Χριστέ ὁ Θεός, ταῖς αὐτῶν ἰκεσίαις, βουλαῖς ἔθνῶν διασκέδασον, τῆς Βασιλείας τὰ σκηπτρα κραταίωσον, ὡς μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Κοντάκιον, Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Εκ τῆς θείας χάριτος, τὴν δωρεὰν τῶν θαυμάτων, εἴληφότες Ἅγιοι, θαυματουργεῖτε ἀπαύστως, ἅπαντα ἡμῶν τὰ πάθη τῇ χειρουργίᾳ, τέμνοντες τῇ ἀοράτῳ Κύριε θεόφρον, σὺν τῷ θείῳ Ἰωάννῃ· ὑμεῖς γὰρ θεῖοι ἰατροὶ ὑπάρχετε.

ΜΗΝ ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ.

Ἐχων ἡμέρας 28· εἰ δέ ἐστι Βίσεκτος, 29.
Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 11, καὶ ἡ νύξ ὥρας 13.

✱ 1. Προεόρτια τῆς Ὑπαπαντῆς τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ· καὶ μνήμη τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Τρύφωνος.

Ἦθλησεν ἐν ἔτει 250, ἐπὶ τῆς βασιλείας Δεκίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ο Μάρτυς σου Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτοῦ, τὸ στέφος ἐκομίσατο τῆς ἀφθαρσίας, ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· ἔχων γὰρ τὴν ἰσχύν σου, τοὺς τυράννης καθεῖλεν· ἔθραυσε καὶ δαιμόνων, τὰ ἀνίσχυρα θράση. Αὐτοῦ ταῖς ἰκεσίαις Χριστέ ὁ Θεός, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Προεόρτιον, Ἦχος α'. Χορὸς ἀγγελικός.

Ο ὑράνιος χορὸς, ἑρανίων Ἀγγέλων, προκύψας ἐπὶ γῆς, ἀφικόμενον βλέπει, ὡς βρέφος βασαζόμενον, πρὸς Ναὸν τῶν τὸν Πρωτότοκον, πάσης κτίσεως ὑπὸ Μητρὸς ἀπειράνδρου· προεόρτιον οὖν σὺν ἡμῖν μελωδοῦσι, φρικτῶς ἐξιστάμενοι (*).

Κοντάκιον τοῦ Μάρτυρος, Ἦχος πλ. δ'. Ὡς ἀπαρχάς.

Τριαδικῇ στερόρότητι, πολυθειῶν ἔλυσας, ἐκ τῶν περάτων αἰοίδιμε, τίμιος ἐν Κυρίῳ γενόμενος· καὶ νικῆσας τυράνους, ἐν Χριστῷ τῷ Σωτῆρι, τὸ στέφος εἴληψας τῆς μαρτυρίας σου, καὶ χαρίσματα θείων ἰάσεων, ὡς ἀήττητος.

(* Ἐν παλαιῷ Ὁρολογίῳ, τετυπωμένῳ τῷ ἀφ' ἑ. ἔτει, εὐρίσκειται τὸ παρὸν Τροπάριον οὕτως·

Οὐράνιος χορὸς οὐρανίων ἀφίδων, προκύψας ἐπὶ γῆς, καὶ φερόμενον βλέπων, ὡς βρέφος ὑπομάζιον, πρὸς Ναὸν τοῦ Πρωτότοκου, πάσης κτίσεως, ὑπὸ Μητρὸς ἀπειράνδρου, προεόρτιον, νῦν σὺν ἡμῖν μελωδοῦσι, φρικτῶς ἐξιστάμενοι.

Η ΥΠΑΠΑΝΤΗ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ.

* 2. Ἡ Ὑπαπαντὴ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ἀφ' οὗ ἐπληρώθησαν αἱ 40 ἡμέραι τοῦ καθαρισμοῦ τῆς καθαρωτάτης Μητρὸς καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, ἀνήγαγεν εἰς Ἱερουσαλὴμ τὸν υἱὸν αὐτῆς τὸν πρωτότοκον, κατὰ τὴν σήμερον ἡμέραν, ἣτις ἐστὶν ἡ τεσσαρακοστὴ ἀπὸ τῆς Γεννήσεως αὐτοῦ, ἵνα καὶ αὐτὸν παραστήσῃ ἐν τῷ Ἱερῷ, κατὰ τὸν νόμον Μωσείως, ὅτι πᾶν ἄρσεν πρωτότοκον ἐστὶ ἀφιερωμένον τῷ Θεῷ, καὶ τὴν εἰς τὸτο νενομισμένην Δυσίαν προσενέγκῃ, ζεύγος τρυγῶνων, ἢ δύο νεοσσούς περιστερῶν (Λουκ. β'. 22-24. Εἰξ. γ'. 2. Λευίτ. β'. 6-8). — Κατὰ τὴν αὐτὴν δὲ ἡμέραν τε καὶ ὤραν, ὁδηγηθεὶς ὑπὸ Πνεύματος ἁγίου, εὗρέθη παρῶν ἐκεῖ καὶ ὁ εὐλαβῆς, καὶ δίκαιος ὑπέργηρος Συμεὼν· ὃς τις, περιμένων πρὸ πολλοῦ τοῦ Θεοῦ τὸ σωτήριον, καὶ πεπληροφορημένος ἐκ Δεῖας ἀποκαλύψεως ὅτι οὐκ ἀποθάνεται, πρὶν ἰδῆ τὸν Χριστὸν Κυρίου, ἰδὼν τότε αὐτόν, καὶ δεξιόμενος εἰς τὰς γηραιὰς αὐτοῦ ἀγκάλας, ἀπέδωκε δόξαν τῷ Θεῷ, ἧσας τὴν τρίτην καὶ τελευταίαν ᾠδὴν τῆς Νέας Διαθήκης· « Νῦν ἀπολύεις τὸν δούλόν σου, Δέσποτα... » καὶ ὡμολόγησεν ὅτι μετὰ χαρᾶς λοιπὸν κλείει τὰ ὄμματα εἰς θάνατον, ἀφ' οὗ εἶδε τὸ φῶς τῆς τῶν ἰδῶν ἀποκαλύψεως, καὶ τὴν δόξαν τοῦ Ἰσραὴλ (Λουκ. β'. 25-32).

Ἀργία, καὶ ἰχθύος Κατάλυσις.

Ἀπολυτίκιον, ᾠχος α'.

Χαῖρε κεχαριτωμένη Θεοτόκε Παρθένε· ἐκ σοῦ γὰρ ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος τῆς δικαιοσύνης, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, φωτίζων τοὺς ἐν σκότει. Εὐφραίνῃ καὶ σὺ Πρεσβύτα δίκαιε, δεξιόμενος ἐν ἀγκάλας, τὸν ἐλευθερωτὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν, χαριζόμενον ἡμῖν, καὶ τὴν Ἀνάστασιν.

Κοντάκιον, ᾠχος α'.

Ομήτραν παρθενικὴν ἀγιάσας τῷ τόκῳ σου, καὶ χεῖρας τοῦ Συμεὼν εὐλογήσας ὡς ἔπρεπε, προφθάσας καὶ νῦν ἔσωσας ἡμᾶς, Χριστέ ὁ Θεός. Ἄλλ' εἰρήνευσον ἐν πολέμοις

τὸ πολίτευμα, καὶ κραταίωσον βασιλεῖς, οὓς ἠγάπησας ὁ μόνος φιλόνητος.

✠ 3. Τοῦ ἁγίου καὶ δικαίου Συμεὼν τοῦ Θεοδόχου· καὶ τῆς ἁγίας Προφήτιδος Ἴωνης.

Ἀπολυτίκιον, καὶ Κοντάκιον τῆς Ἐορτῆς, ὡς ἄνω.

✠ 4. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰσιδώρου τοῦ Πηλουσιώτου.

Ἐπὶ ἤρην ἐκ τῆς Ἀλεξανδρείας· ἐχημάτισε μαθητῆς τοῦ Χρυσόστομου· ἠσκήσεν ἐν τῇ κατὰ τὸ Πηλοῦσιον ὄρος μονῇ, ἀφ' οὗ καὶ Πηλουσιώτης ἐπονομάζεται· ἐγένετο ἡγούμενος τῶν ἐν τῇ αὐτῇ μονῇ ἀσκουμένων· συνέγραψε πολλὰ καὶ μάλιστα Ἐπιστολάς κατὰ τινὰς μὲν 10,000, κατ' ἄλλους δὲ 3,000, πλήρεις θείας καὶ ἀνθρωπίνης χάριτος, καὶ πάσης ὠφελείας· ἐτελεύτησε τῇ 8 Φεβρουαρίου τῷ 440 ἔτει.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Ε'ν σοὶ Πάτερ ἀκριβῶς διεσώθη τὸ κατ' εἰκόνά· λαβῶν γὰρ τὸν σταυρὸν, ἠκολούθησας τῷ Χριστῷ, καὶ πράττων ἐδίδασκας, ὑπερορᾶν μὲν σαρκὸς, παρέρχεται γὰρ· ἐπιμελεῖσθαι δὲ ψυχῆς, πράγματος ἀθανάτου· διὸ καὶ μετὰ Ἀγγέλων συναγάλλεται, ὅσιε Ἰσιδώρε, τὸ πνεῦμά σου.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ε'ωσφόρον ἄλλον σε, ἢ Ἐκκλησία, εὐραμένη ἐνδοξε, ταῖς τῶν σῶν λόγων ἀστραπαῖς, λαμπруνομένη κραυγάζει σοι· Χαίροις παμμακάαρ, θεόφρον Ἰσιδώρε.

✠ 5. Τῆς ἁγίας Μάρτυρος Ἀγάθης.

Ἐπὶ ἤρην ἐκ Πανόρμου τῆς Σικελίας, παρ' ἑνὸς περικαλλῆ καὶ σωφρονεστάτῃ ἡτίς, μετὰ πολλῆς καὶ δριμυτάτης βασάνου, ἐτελεύτησεν ἐν φυλακῇ τῷ 254, μὴ βουληθεῖσα συγκατανεῦσαι εἰς τὸν ἔρωτα Κωνσταντοῦ, τοῦ τῆς Σικελίας Κυβερνήτου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Ἡ ἀμνάς σου Ἰησοῦ. Ὁρα. σελ. 196.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Στολιζέσθω σήμερον, ἢ Ἐκκλησία, πορφυρίδα ἐνδοξον, καταβαφεῖσαν ἐξ ἀγῶν, λύθρων Ἀγάθης τῆς Μάρτυρος· Χαῖρε, βοῶσα, Κατάνης τὸ καύχημα.

✠ 6. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Βηκόλβ, ἐπισκόπου Σμύρνης· καὶ τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Φωτίου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως, τοῦ Ὁμολογητοῦ.

Ὁ μὲν Ὅσιος ἐχειροτονήθη παρὰ Ἰωάννου τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, καταλιπὼν διὰ-
δοχον αὐτοῦ τὸν Πολύκαρπον. Ὁ δὲ τρισμακάριος καὶ ἱερώνυμος Ἱεράρχης Φώ-
τιος, ὁ μέγας καὶ λαμπρότατος τῆς Ἐκκλησίας Πατὴρ καὶ Διδάσκαλος, ὁ ὁμο-
λογητὴς τῆς πίστεως καὶ Ἰσαπόστολος, ἤκμασεν ἐν τοῖς χρόνοις τῶν Αὐτοκρα-
τόρων Μιχαὴλ υἱοῦ Θεοφίλου, Βασιλείου τοῦ Μακεδόνοιο, καὶ Λέοντος τοῦ υἱοῦ
αὐτοῦ. Ἐγεννήθη ἐν Κωνσταντινουπόλει ὅπου καὶ διέπρεψεν εἰς τὰ πρωτίστα
τῶν βασιλικῶν ἀξιωμάτων, βίον ἐνάρετον καὶ θεοφιλῆ ἀείποτε ἐξασκήσας. Διὸ
καὶ ἀναδιβάζεται ἐπὶ τὸν Ἀποστολικὸν καὶ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχικὸν Θρόνον
τῆς Κωνσταντινουπόλεως. Καὶ οἷους μὲν ἀγῶνας διήνυσεν ὁ τρισόλδιος ὑπὲρ
τῆς Ὀρθοδόξου πίστεως κατὰ Μανιχαίων καὶ εἰκονομάχων καὶ ἄλλων αἰρετικῶν,
οἷας δὲ ἐπιβουλὰς καὶ καταδρομὰς ὑπέμεινεν ἐκ μέρους τῶν λατινοφρόνων, ἡλί-
κους δὲ διωγμοὺς καὶ κακώσεις ὑπέστη, μακρὸν ἂν εἴη λέγειν. Ὅσιως δὲ καὶ
εὐαγγελικῶς ποιμένας τὴν τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν, καὶ τῷ ἐνθέρμῳ αὐτοῦ ζήλω
πάσης ἑτεροδιδασκαλίας τὰ ζιζάνια ἐκριζώσας, ἐξεδήμησε πρὸς Κύριον, ἐν τῇ
τῶν Ἀρμενιανῶν μονῇ.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ὁσίου, Ἦχος δ'.

Κανόνα πίστεως, καὶ εἰκόνα πραότητος, ἐγκρατείας διδά-
σκαλον, ἀνέδειξέ σε τῇ ποιίμνῃ σου, ἡ τῶν πραγμάτων
ἀλήθεια· διὰ τοῦτο ἐκτίσω τῇ ταπεινώσει τὰ ὑψηλά, τῇ
πτωχείᾳ τὰ πλούσια. Πάτερ ἱεράρχα Ἀβέρκιε, πρέσβευε
Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ἔτερον τοῦ ἀγίου Φωτίου, Ἦχος δ'.

Ως τῶν Ἀποστόλων ὁμότροπος, καὶ τῆς Οἰκουμένης διδά-
σκαλος, τῷ Δεσπότῃ τῶν ὅλων ἰκέτευε, Φώτιε, εἰρήνην
τῇ Οἰκουμένῃ δωρήσασθαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα
ἔλεος.

Κοντάκιον τοῦ Ἰδίου, Ἦχος πλ. δ'.

Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ.

Τῆς Ἐκκλησίας ὁ φωστὴρ ὁ τηλαυγέστατος καὶ Ὀρθοδό-
ξων ὁδηγὸς ὁ ἐνθεώτατος, στεφανούσθω νῦν τοῖς ἀνθεσι
τῶν ἀσμάτων, ἡ θεόφθογγος κιθάρα ἡ τοῦ Πνεύματος, ὁ
στερρότατος αἰρέσεων ἀντίπαλος, ὃ καὶ κράζομεν· Χαῖρε
πάντιμε Φώτιε.

✠ 7. Τοῦ ἀγίου Παρθενίου, ἐπισκόπου Λαμφάκου· καὶ τοῦ
ὀσίου Λουκά, τοῦ ἐν τῷ Στειρίῳ τῆς Ἑλλάδος.

Ὁ μὲν ἤκμασεν ἐπὶ τῆς βασιλείας Κωνσταντίου τοῦ Μεγάλου περὶ τὰ 318.
Ὁ δὲ Λουκάς, περὶ τὰ μέσα τοῦ δεκάτου αἰῶνος, τῶν προγόνων αὐτοῦ ἐκ τῆς
Αἰγίνης καταγομένων. Ἦν δὲ τὸ Στεῖριον, ὄρος κατὰ τὴν Φωκίδα, καὶ πόλις
κατ' αὐτό, Στεῖρις, ἡ Στίρις καλουμένη.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Ο Θεός τῶν Πατέρων ἡμῶν, ὁ ποιῶν αἰεὶ μεθ' ἡμῶν, κατὰ τὴν σὴν ἐπιείκειαν, μὴ ἀποσήσης τὸ ἔλεός σου ἀφ' ἡμῶν· ἀλλὰ ταῖς αὐτῶν ἰκεσίαις, ἐν εἰρήνῃ κυβέρνησον τὴν ζωὴν ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Τῶν θαυματῶν εἴληφας, τὴν θείαν χάριν θεόφρον, ἱερέ Παρθένιε, θαυματουργέ θεοφόρε, ἅπαντα πιστῶν τὰ πάθη ἀποκαθαίρων, πνεύματα τῆς πονηρίας πάτερ ἐλαύνων· διὰ τοῦτό σε ὑμνοῦμεν, ὡς μέγαν μύστην Θεοῦ τῆς χάριτος.

✠ 8. Τοῦ ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Θεοδώρου τοῦ Στρατηλάτου· καὶ τοῦ ἁγίου Προφήτου Ζαχαρίου.

Ὁ μὲν Μάρτυς ὑπῆρχεν ἐκ τῶν Εὐχαϊτῶν τῆς Παλατίας· κατώκει εἰς τὴν Ἡράκλειαν, στρατιωτικὸς τὴν τάξιν· ἠθλήσεν ἐπὶ Λικίνου τῷ 230 ἔτει. — Ὁ δὲ Προφήτης ἦν υἱὸς Βαραχίου σύγχρονος τοῦ Προφήτου Ἀγγαίου, προφητεύσας καὶ αὐτὸς κατὰ τοὺς αὐτοὺς χρόνους, κατ' οὓς ἐκεῖνος (Δεκεμβ. 16). Ἡ προφητεία αὐτοῦ, εἰς 14 κεφάλαια διηρημένη, τάττεται ἡ ἐνδεκάτη τῶν Ἐλασσόνων Προφητῶν.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Στρατολογία ἀληθεῖ ἀθλοφόρε, τοῦ οὐρανοῦ στρατηγὸς Βασιλέως, περικαλλῆς γεγένησαι Θεόδωρε· ὅπλοις γὰρ τῆς πίστεως, παρετάξω ἐμφρόνως, καὶ κατεξωλόθρευσας τῶν δαιμόνων τὰ στίφη, καὶ νικηφόρος ὄφθης ἀθλητής· ὅθεν σε πίστει αἰεὶ μακαρίζομεν.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Ανδρεία ψυχῆς, τὴν πίστιν ὀπλισάμενος, καὶ ῥῆμα Θεοῦ, ὡς λόγχην χειρισάμενος, τὸν ἐχθρὸν κατέτρωσας, τῶν Μαρτύρων κλέος Θεόδωρε. Σὺν αὐτοῖς Χριστῷ τῷ Θεῷ, πρεσβεύων μὴ παύσῃ ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

✠ 9. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Νικηφόρου.

ἠθλήσεν ἐπὶ Οὐαλεριανοῦ καὶ Γαλιῆνου ἐν ἔτει 260.

Ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀποδίδεται τῆς Ἰσπανίας ἡ Ἑορτή, καὶ φαλλονται πάντα τὰ αὐτῆς, εἰ οὐκ ἔστι Τρισσαρακοστή. Ἐὰν δὲ τύχῃ ἐν αὐτῇ, φαλλεται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἁγίου, ὡς προσηποδομένης τῆς Ἑορτῆς.

Ἀπολυτίκιον· Ὁ Μάρτυς σου Κύριε. Σελ. 279.

Κοντάκιον, Ἦχος α΄. Χορὸς ἀγγελικός.

Αγάπης τῷ δεσμῷ συνδεθεὶς Νικηφόρε, διέλυσας τράνωσ, τὴν κακίαν τοῦ μίσους· καὶ ξίφει τὴν κάραν σου, ἐκτμηθεὶς ἐχρημάτισας, Μάρτυς ἔνθεος, τοῦ σαρκωθέντος Σωτῆρος· ὃν ἔκέτευε, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ὑμνούντων, τὴν ἔνδοξον μνήμην σου:

✠ 10. Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Χαράλαμπος.

Ἐπὶ τῆς ἐριθείας τῶν Χριστιανῶν ἐν Μάγνησιᾳ, πολὺ κτίσει τῆς κατὰ τὴν Θετταλίαν ἐπαρχίας ἡθλήσεν ἐπὶ τῆς βασιλείας Σεβήρου, ἐπὶ ἡγεμόνος τῆς Μαγνησίας Λουκιανῶ, τῷ 498 ἔτει.

Ἀργία, καὶ Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ΄. Ταχὺ προκάταλαβε:

Ως Στύλος ἀκλόνητος, τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ, καὶ λύχνος αἰείφωτος, τῆς οἰκουμένης σοφῆ, εἰδείχθης Χαράλαμπε· ἔλαμψας ἐν τῷ κόσμῳ διὰ τοῦ μαρτυρίου, ἔλυσας καὶ εἰδώλων τὴν σκοτόμαιναν μάκαρ. Διὸ ἐν παρρησίᾳ Χριστῷ, πρέσβευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Κοντάκιον, Ἦχος δ΄. Ἐπιφάνης σήμερον.

Ως φωστήρ ἀνέτειλās, ἐκ τῆς ἐώας, καὶ πιστοῦς ἐφώτισας, ταῖς τῶν θουμάτων σου βολαῖς, Ἱερομάρτυς Χαράλαμπε· ὅθεν τιμῶμεν τὴν θείαν σου ἄθλησιν.

✠ 11. Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Βλασίου· καὶ τῆς Ἁγίας Θεοδώρας τῆς Ἀγούστης.

Ὁ μὲν ὑπῆρχεν ἐπίσκοπος Σεβαστείας· ἡ θεία χάρις, δι' ἧς ἐθεράπευε τὰς νόσους ἀνθρώπων καὶ κτηνῶν, καὶ ἐξαιρέτως τῶν νηπιῶν, κατίσθησε τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἀκουστόν· ἡθλήσεν ἐπὶ Λικινίου τῷ 316 ἔτει. — Ἡ δὲ αἰοίδιμος Βασίλις Θεοδώρα κατήγετο ἐκ Παφλαγονίας, θυγάτηρ χιλιάρχου τινός, Μαρίνου τὸ ὄνομα. Ἐγένετο σύζυγος τοῦ Βασιλέως Θεοφίλου τοῦ Εἰκονομάχου, καὶ ἐκόσμησε τὸ διάδημα διὰ τῆς ἀρετῆς καὶ εὐσεβείας. Ἀνεστηλωσε τὰς ἁγίας Εἰκόνας μετὰ τὸν θάνατον τοῦ ἀνδρός αὐτῆς (Α΄. Κυρ. τῶν Ἰησ.). Ἐκυβέρνησε τὸν θρόνον μετὰ μεγάλης φρονήσεως 15 ἔτη, ἀνηλίκου ὄντος τοῦ υἱοῦ αὐτῆς Μιχαήλ. Τῷ δὲ 857 ἔτει, καταλιποῦσα τὰ βασίλεια, εἰσῆλθεν εἰς Παρθενῶνά τινα, καλούμενον Γαστρία· ὅπου ὀσιῶς τελείασα τὸ λοιπὸν τῆς ζωῆς, ἀνεπαύσατο ἐν Κυρίῳ. Τὸ ἱερόν αὐτῆς λείψανον εὐρίσκεται νῦν ἐν Κερκύρα, ἐν τῇ ἐπ' ὀνόματι τῆς Ἁγίας Σπηλαιωτίσσης ἐκκλησίᾳ τῆς Μητροπόλεως (Δεκιμβρ. 12).

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ΄.

Καὶ τρόπων μέτοχος, καὶ θρόνων διάδοχος, τῶν Ἀποστόλων γενόμενος, τὴν πράξιν εὖρες θεόπνευσε, εἰς θεωρίας

ἐπίβασιν· διὰ τοῦτο τὸν λόγον τῆς ἀληθείας ὀρθοτομῶν, καὶ τῇ πίστει ἐνήθησας μέχρι αἵματος, Ἱερμαῖτος Βλάσιε, Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Ο Ἰδεὸς βλαστὸς, τὸ ἄνθος τὸ ἀμάραντον, ἀμπέλου Χριστοῦ, τὸ κλῆμα τὸ πολύφορον, Σεφύρε Βλάσιε, τοὺς ἐν πίστει τιμῶντας τὴν μνήμην σου, εὐφροσύνης πλήρωσον τῆς σῆς, πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

* 12. Τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Μελετίου, ἀρχιεπισκόπου Ἀντιοχείας τῆς Μεγάλης.

Ὁ Θεοπίσιος αὐτός πατὴρ ὑπῆρχεν ἐκ Μελετινῆς τῆς ἐν τῇ μικρᾷ Ἀρμενίᾳ ἀνὴρ ἀμεμπτος, δίκαιος, Θεοσεβής, εὐκρινής, καὶ ἐπιεικέστατος. Προχειρισθεὶς ἐπίσκοπος Σεβαστείας τῷ 357 ἔτει, ἐξώσθη τοῦ θρόνου, καὶ ἀπῆλθεν εἰς Βέρβριαν τῆς Συρίας, τὸ νῦν Χαλέπ, κατὰ τινας. Μετακληθεὶς εἰς τὸν τῆς Ἀντιοχείας θρόνον τῷ 360, ἐξώρισθη μετ' ὀλίγον ὑπὸ τοῦ ἀρειανόφρονος Κωνσταντίου, υἱοῦ τοῦ Μ. Κωνσταντίνου. Μετὰ παρέλευσιν χρόνου ἀνακληθεὶς πάλιν εἰς τὸν αὐτὸν θρόνον, ἐξώρισθη καὶ τρίτον ὑπὸ τοῦ Οὐάλεντος. Ἐπιζητήσας δὲ μέχρι τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἐ. Οἰκουμενικῆς Συνόδου, ἐπὶ Θεοδοσίου τοῦ Μεγάλου συγκροτηθείσης τῷ 381, ἐπαρουσίασεν εἰς αὐτήν, καὶ ἐθαυμάσθη ὑπὸ πάντων, καὶ τοῦ Βασιλέως αὐτοῦ· ἀλλ' ἀσθενήσας ἐκεῖ, ἐτελεύτησε μετ' ὀλίγον, καὶ ἐθρήνησαν αὐτὸν πάντες οἱ τῆς Συνόδου ἐπίσκοποι ὡς ἑαυτῶν πατέρα.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Κανόνα πίστεως, καὶ εἰκόνα πραότητος, ἐγκρατείας διδάσκαλον, ἀνεδειξέσασε τῇ ποιμνίᾳ σου, ἢ τῶν πραγμάτων ἀλήθεια· διὰ τοῦτο ἐκτίσω τῇ ταπεινώσει τὰ ὑψηλά, τῇ πτωχείᾳ τὰ πλούσια, Πάτερ Ἱεράρχα Μελέτιε, Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. β'.

Τὴν σωματικὴν σου παρουσίαν.

Τὴν πνευματικὴν σου παρρησίαν, δεδοικῶς ὁ ἀποστάτης, φεύγει Μακεδόνιος· τὴν πρεσβευτικὴν δὲ λειτουργίαν, ἐκπληροῦντές σου οἱ δοῦλοι, πάθω σοὶ προστρέχοντες, τῶν Ἀγγέλων ἐφάμιλλε Μελέτιε, ἢ πύρινος ῥομφαία Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἢ πάντας τοὺς ἄθους κατασφαίττουσα· ὕμνωμέν σε τὸν φωστῆρα τὸν φωτίσαντα τὰ πάντα.

* 13. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μαρτινιανοῦ.

Ἐπῆρχεν ἐκ Καισαρείας τῆς Παλαιστίνης· ἤμασε περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ Ἐ. αἰῶνος· ἠσκήσεν ἐκ νεότητος εἰς τὰς ἐρήμους· πεσὼν δὲ εἰς πειρασμόν, μετῴ-

ἦσεν εἰς τινα νῆσον· ἀλλὰ καὶ τὰ αὐτὰ παθὼν, ἔφυγε τοῦ λοιποῦ ἐκ τόπου εἰς τόπον, λέγων κατ' ἑαυτὸν· Φεῦγε Μαρτινιανέ, καὶ σῶζου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Τὴν φλόγα τῶν πειρασμῶν, δακρύων τοῖς ὀχέτοῖς, ἐναπέσθεις Μακάριε, καὶ τῆς θαλάσσης τὰ κύματα, καὶ τῶν θῆρῶν τὰ ὀρμήματα, χαλινώσας ἐκραύγαζες· Δεδοξασμένος εἶ Παντοδύναμε, πυρὸς καὶ ζάλης ὃ σῶσας με.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τοὺς ἀσφαλεῖς.

Ω'ς ἀσκητὴν τῆς εὐσεβείας δόκιμον, καὶ ἀθλητὴν τῆ πρόαιρέσει τίμιον, καὶ ἐρήμου καρτερόψυχον, πολίτην ἅμα καὶ συνίστορα, ἐν ὕμνοις ἐπαξίως εὐφημήσωμεν, Μαρτινιανὸν τὸν ἀεισέβαστον· αὐτὸς γὰρ τὸν ὄφιν κατεπάτησεν.

✠ 14. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Λυξεντίου.

Ἐπῆρχεν ἐξ Ἀνατολῶν, ἐπὶ Θεοδοσίου τοῦ Μικροῦ, δτε τῷ 433 ἔτει ἐνεγράφη εἰς τὸ τέταρτον στρατιωτικὸν τάγμα τῶν Σχολαρίων, οὕτω καλουμένων ἐκ τοῦ σχολάζειν εἰς τὴν τοῦ βασιλείως καὶ τῆς βασιλικῆς αὐλῆς φυλακὴν. Ὑστέρων δὲ μονάσας ἐπὶ τινοσ βουνοῦ τῆς Βιθυνίας, καὶ Ἀρχιμανδριτῆς τῶν ἐκεῖ συναχθέντων μοναχῶν γενόμενος, καὶ φανεῖς καρτερικώτατος εἰς τὴν ἀσκησιν, καὶ ὀρθοδόξοτατος τὴν πίστιν, ἐτελεύτησεν ἐπὶ τῆς βασιλείας Λέοντος τοῦ Θρακῆς, τῷ 447-474 βασιλεύσαντος.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Τῆς ἐρήμου πολίτης, καὶ ἐν σώματι ἄγγελος, καὶ θαυματουργὸς ἀνεδείχθης, Θεοφόρε Πατὴρ ἡμῶν Γεράσιμε· νηστεία, ἀγρυπνία, προσευχῆ, οὐράνια χαρίσματα λαβὼν, θεραπεύεις τοὺς νοσοῦντας, καὶ τὰς ψυχὰς τῶν πίστει προστρεχόντων σοι. Δόξα τῷ δεδωκότισι ισχύν· δόξα τῷ σὲ στεφανώσαντι· δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ πᾶσιν ἰάματα.

✠ 15. Τοῦ ἀγίου Ἀποστόλου Ὀνησίμου. (Ὅρα Νοεμβρ. 21).

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος γ'.

Α'πόστολε ἅγιε Ὀνήσιμε, πρέσβευε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα Ἀπταισμάτων ἄφεσιν, παράσχη ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ω'ς ἀκτίς ἐξέλαμψας τῆ οἰκουμένη, ταῖς βολαῖς λαμπόμενος, ἡλίου μάκαρ παμφαοῦς, Παύλου τοῦ κόσμον φωτίσαντος· διό σε πάντες τιμῶμεν Ὀνήσιμε.

✠ 16. Τοῦ ἀγίου Μάρτυρος Παμφίλου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.

* Ἦθλησεν ἐπὶ Μαξιμιανοῦ τῷ 290 ἔτει ἐν Καισαρείᾳ· τῶν δὲ συναθλητῶν αὐτοῦ τὰ ἑνόματα εἰσὶν· Οὐάλης, Παῦλος, Σέλευκος, Πορφύριος, Ἰουλιανός, Θεόδουλος, καὶ πέντε Αἰγύπτιοι· Ἠλίας, Ἰερεμίας, Ἡσαΐας, Σαμουήλ, καὶ Δανιήλ.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτῶν, στεφάνους ἐκομίσαντο τῆς ἀφθαρσίας, ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· σχόντες γὰρ τὴν ἰσχύν σου, τοὺς τυράννους καθεῖλον· ἔθραυσαν καὶ δαιμόνων, τὰ ἀνίσχυρα θράση. Αὐτῶν ταῖς ἰκεσίαις Χριστέ ὁ Θεός, σῶσον ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Κολαστηρίων φοβερῶν προκειμένων, οἱ τῷ Κυρίου ἀθληταὶ οἱ γενναῖοι, ἐν ἀπτοήτῳ χαίροντες φρονήματι, τούτοις προσωμίλησαν, τῆς σαρκὸς ἀλογοῦντες· ὅθεν ἐκληρώσαντο, αἰωνίζουσιν δόξαν, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύοντες αἰεὶ, τῶν εὐφημούντων αὐτῶν τὰ παλαίσματα.

✠ 17 Τοῦ ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Θεοδώρου τοῦ Τήρωνος.

* Ἐπῆρξεν ἐκ τῆς κατὰ τὸν Πόντον Ἀμασειας· ἤθλησεν ἐπὶ Μαξιμιανοῦ καὶ Μαξιμίνου τῷ 297 ἔτει. Ἐπωνομάσθη δὲ Τήρων, ἢ ὀρθότερον, Τίρων (ἐκ τοῦ Λατινικοῦ Τίρο, ὅπερ καὶ Τύρο γράφεται)· διότι, μόλις συναριθμηθεὶς εἰς τὸ τάγμα τῶν Τιρώνων, ὁ ἔστι νεοσυλλέκτων, ἢ πρωτοπέιρων στρατιωτῶν; παρρησιασάμενος τὴν πίστιν τοῦ Χριστοῦ, ὑπέστη διὰ πυρὸς τὸν τοῦ μαρτυρίου θάνατον.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος β'.

Μεγάλα τὰ τῆς πίστεως κατορθώματα! ἐν τῇ πηγῇ τῆς φλογός, ὡς ἐπὶ ὕδατος ἀναπαύσεως, ὁ ἅγιος Μάρτυς Θεόδωρος ἠγάλλετο· πυρὶ γὰρ ὀλοκαυτωθεὶς, ὡς ἄρτος ἡδύς τῇ Τριάδι προσήνεκται. Ταῖς αὐτοῦ ἰκεσίαις Χριστέ ὁ Θεός σῶσον ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Κοντάκιον Ἀυτόμελον, Ἦχος πλ. δ'.

Πίστιν Χριστοῦ ὡσεὶ θώρακα, ἔνδον λαβὼν ἐν καρδίᾳ σου, ταῖς ἐναντίας δυνάμεις κατεπάτησας Πολύαθλε, καὶ σέφει οὐρανίῳ ἐστέφθης, αἰωνίως ὡς ἀήττητος.

✠ 18. Τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Λέοντος Πάπα Ῥώμης.

* Ἐγεννήθη κατὰ τινὰς μὲν ἐν Ῥώμῃ, κατ' ἄλλους δὲ ἐν Τυρρήνιᾳ (Τοσκάνᾳ) προεχειρίσθη εἰς τὸν ἀρχιεπισκοπικόν τῆς Ῥώμης θρόνον τῷ 440 ἔτει· ἀπίεστειλε τέσσαρας τοποτηρητὰς ἑαυτοῦ εἰς τὴν ἐν Χαλκηδόνι Δ'. Οἰκουμένην Σύνοδον τῶν 680 ἁγίων Πατέρων, ἐπὶ Μαρκιανοῦ τῷ 451 συγκροτηθεῖσαν κατὰ Διοσκοῦρου καὶ Εὐτυχοῦς· συνέγραψε Λατινιστὶ πολλὰ· ἐτελεύτησε τῷ 461.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος β'.

Κανόνα πίστεως, καὶ εἰκόνα πραότητος, ἐγκρατείας διδάσκαλον, ἀνέδειξέ σε τῇ παίμνῃ σου ἢ τῶν πραγμάτων ἀλήθεια· διὰ τὸτο ἐκτίσω τῇ ταπεινώσει τὰ ὑψηλά, τῇ πτωχείᾳ τὰ πλούσια, Πάτερ Ἱεράρχα Λέων, Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ σωθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Επί θρόνου ἔνδοξε, ἱερωσύνης καθίσας, καὶ λεόντων στόματα, τῶν λογικῶν ἀπαφράξας, δάγμασιν ἐνθεοπνεύσοις σεπτῆς Τριάδος, ἠΰγασας φῶς τῇ σῇ παίμνῃ Θεογονίας· διὰ ταῦτο ἐδοξάσθη, ὡς θεῖος μύστης Θεοῦ τῆς χάριτος.

* 19. Τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Ἀρχιππε. (Ὁρα Νοεμβρ. 22).
Ἀπολυτίκιον, Ἦχος γ'.

Απόστολε ἅγιε Ἀρχιππε, πρέσβευε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα πταισμάτων ἄφεσιν, παράσχῃ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ὡς ἀστέρα μέγαν σε, ἢ Ἐκκλησία, κεκτημένα Ἀρχιππε, ταῖς τῶν θαυμάτων σου βολαῖς, φωτιζομένη κραυγάζει σοι· Σῶσον τοὺς πίστει, τιμῶντας τὴν μνήμην σου.

* 20. Τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Λέοντος, ἐπισκόπου Κατάνης.

Ἐπὶ τῆς ἐκ τῆς Ῥαβίνης τῆς Ἰταλίας· ἠκράσεν ἐπὶ τῆς βασιλείας Λέοντος τοῦ Σοφοῦ, καὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Κωνσταντίνου τοῦ Πορφυρογεννήτου, περὶ τὰ 886-919.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Κανόνα πίστεως, καὶ εἰκόνα πραότητος.

Ὁρα ἀνωτέρω.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὴν ἐν πρεσβείαις.

Τὸν ἀπὸ βρέφους Κυρίῳ ἀνατεθέντα, καὶ ἐκ σπαργάνων τὴν χάριν ἀνειληφότα, πάντες τοῖς ἄσμασι στεφανώσωμεν, Λέοντα τὸν φωστῆρα τῆς Ἐκκλησίας καὶ πρόμαχον· αὐτῆς γὰρ ὑπάρχει τὸ στήριγμα.

* 21. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Τιμοθέου, τοῦ ἐν Συμβόλοις· καὶ τοῦ ἁγίου Εὐσταθίου, ἐπισκόπου Ἀντιοχείας τῆς Μεγάλης.

Τοῦ τοῦ Ὁσίου ἀδελφῆ καὶ ἡ πατρίς καὶ ὁ χρόνος, καὶ ὅν ἤσκησεν· ὁ δὲ μέγας τῆς εὐσεβείας ὑπερασπιστῆς Εὐστάθιος, ὑπῆρχεν ἐκ Σίδης τῆς Παμφυλίας ἐγένετο πρῶτος τῆς Βερόοιας (Χαλέπ) ἐπίσκοπος· εἶτα τῷ 325 παρουσιάσας εἰς τὴν Ἀ. Οἰκουμένην Σύνοδον, μετετίθη ὑπ' αὐτῆς εἰς τὸν τῆς Ἀντιοχείας θρόνον. Ἄλλ' ὁ Μ. Κωνσταντῖνος πιστεύσας εἰς τὰς κατ' αὐτοῦ συκοφαντίας τῶν Ἀρειανῶν, ἐξώρισεν αὐτὸν εἰς Τραϊανούπολιν τῆς Θράκης, ὅπου ἐτελεύτησε τῷ 337, κατὰ τινὰς· ἄλλοι δὲ παρατείνουσι τὸν βίον αὐτοῦ μέχρι τῶν 360.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν. Ὅρα σελ. 283.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ὁς ἀστὴρ πολύφωτος, ἐκ τῆς ἐώας, ἀναλάμπσας ἠΰγασας, ἐν ταῖς καρδίαις τῶν πιστῶν, τὰς ἀρεταῖς τῶν θαυμαμάτων σου, θαυματοφόρε παμμάρκα Τιμόθεε.

✠ 22. Ἡ εὐρεσις τῶν τιμίων Λειψάνων τῶν ἀγίων Μαρτύρων, τῶν ἐν τοῖς Εὐγενίου.

Ἀπολυτίκιον· Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε. Σελ. 287.

✠ 23. Τοῦ ἀγίου Ἱερομάρτυρος Πολυκάρπου, ἐπισκόπου Σμύρνης.

Ὁ Ἀποστολικὸς οὗτος καὶ Προφητικὸς ἀνὴρ, καὶ χαρακτὴρ τῆς πίστεως καὶ τῆς ἀληθείας, ὑπῆρχε μαθητῆς Ἰωάννου τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, καὶ τοῦ Βουκόλου διαδόχου (Φεβρουαρ. 6). Γηραλῆος δὲ ὢν τὴν ηλικίαν, 95 ἐτῶν, ὅτε ὁ Ε'. κατὰ τῶν Χριστιανῶν διωγμὸς ἐκινήθη ἐπὶ Μάρκου Αὐρηλίου, τοῦ καὶ Ἀντωνίνου Φιλοσόφου καλουμένου, συλληφθεὶς ὑπὸ τοῦ Ἀνθυπάτου τῆς Σμύρνης, καὶ παρακινούμενος ἵνα βλασφημήσῃ τὸν Χριστὸν εἶπεν· « Ὅγδοηκοντα καὶ ἐξ ἑτῆ δουλεύω αὐτῷ, καὶ οὐδὲν με ἠδίκησε· καὶ πῶς δύναμαι βλασφημήσαι τὸν βασιλέα μου, τὸν σῶσαντά με »; Ὁ δὲ τύραννος ὀργισθεὶς ἐπὶ τοῖς λόγοις τούτοις, ἐκίλευσε ριφθῆναι αὐτὸν εἰς τὸ πῦρ· καὶ οὕτως ἐτελεύτησεν ἐνδόξως τῷ 166 ἔτει, ταῦτα διδάξας πάντοτε, κατὰ τὸν Εὐσέβιον, ἃ καὶ παρὰ τῶν Ἀποστόλων ἔμαθεν, ἃ καὶ ἡ Ἐκκλησία παραδίδωσιν, ἃ καὶ μόνον ἐστὶν ἀληθῆ (Ἱστορ. Ἐκκλ. βιβλ. 6. κεφ. 14, καὶ 15).

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Καὶ τρόπων μέτοχος, καὶ θρόνων διάδοχος τῶν Ἀποστόλων γενόμενος, τὴν πράξιν εὐρες θεόπνευστε, εἰς θεωρίας ἐπίβασιν· διὰ τοῦτο τὸν λόγον τῆς ἀληθείας ὀρθοτομῶν, καὶ τῆ πίσει ἐνήθλησας μέχρις αἵματος, Ἱερομάρτυς Πολύκαρπε· Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος α'. Χορὸς ἀγγελικὸς.

Καρπούς τοὺς λογικαὺς, τῷ Κυρίῳ προσφέρων, Πολύκαρπε σοφὲ, ἀρετῶν δ' ἐνθῆων, ἐδείχθης ἀξιώθεος, Ἱεράρχα

μακάριε· ὅθεν σήμερον, οἱ φωτισθέντες σοῖς λόγοις, ἀνυμνοῦ-
μέν σου, τὴν ἀξιεῖπαινον μνήμην, Θεὸν μεγαλύνοντες.

✠ 24. Ἡ Πρώτη καὶ Δευτέρα Εὐρέσις τῆς τιμίας Κεφαλῆς
τοῦ Προδρόμου.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Εκ γῆς ἀνατείλασα, ἢ τοῦ Προδρόμου Κεφαλῆ, ἀκτῖνας
ἀφίησι τῆς ἀφθαρσίας, πιστοῖς τῶν ἰάσεων· ἄνωθεν
συναθροίζει τὴν πληθὺν τῶν Ἀγγέλων, κάτωθεν συγκαλεῖται
τῶν ἀνθρώπων τὰ γένη, ὁμόφωνον ἀναπέμψαι δόξαν Χριστῷ
τῷ Θεῷ.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Προφήτα Θεοῦ καὶ Πρόδρομε τῆς χάριτος, τὴν Κάραν τὴν
σὴν, ὡς ῥόδον ἱερώτατον, ἐκ τῆς γῆς εὐράμενοι, ταῖς
ἰάσεσι πάντοτε λαμβάνομεν· καὶ γὰρ πάλιν ὡς πρότερον,
ἐν κόσμῳ κηρύττετε τὴν μετάνοιαν.

✠ 25. Τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ταρασίου, ἀρχιεπισκό-
που Κωνσταντινουπόλεως.

Ἐπὶ τὸν υἱὸς τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει πρώτων ἀρχόντων· ἐχημάτισε πρό-
τερον Ἐπατοῦς καὶ πρῶτος τῶν ἐξ ἀπορήτων· εἶτα τῷ 784 ἐψηφίσθη Κων-
σταντινουπόλεως Ἀρχιεπίσκοπος ὑπὸ τῶν βασιλέων Εἰρήνης, καὶ τοῦ υἱοῦ αὐτῆς
Κωνσταντίνου τῷ Πορφυρογεννήτῃ· ἐνήργησε τὴν συνάθροισιν τῆς περὶ τῶν ἁγίων
Εἰκόνας Ζ. Οἰκουμένης Συνόδου· ἐγένετο ἡ εὐωδία τῆς Ἐκκλησίας αὐτοῦ, καὶ
τὸ φῶς τοῦ ὑπ' αὐτὸν κλήρου· ἐτελεύτησε τῷ 808 ἔτει.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Κανόνα πίστεως. Ὅρα σελ. 288.

Κοντάκιον, Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Ορθοδόξοις δόγμασι τὴν Ἐκκλησίαν φαιδρύνας, καὶ Χρι-
στοῦ μακάριε, τὴν σεβασμίαν Εἰκόνα, σέβεσθαι καὶ
προσκυνεῖσθαι πᾶσι διδάξας, ἤλεγξας Εἰκονομάχων ἄθεον
δόγμα· διὰ τῆτό σοι βοῶμεν· ὦ Πάτερ, χαίροις σοφὲ Ταράσιε.

✠ 26. Τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Πορφυρίου, ἐπισκόπου
Γάζης.

Ἐπὶ τὴν Θεσσαλονικίαν τὴν πατρίδα· ἐμόνασε πρότερον ἐν τοῖς τῶν Ἱεροσο-
λύμων μοναστηρίοις· ἐγένετο ἔπειτα Γάζης τῆς ἐν Παλαιστίνῃ ἐπίσκοπος· ἐτε-
λεύτησε περὶ τὰ 450.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Κανόνα πίστεως. Ὅρα ἄνωτέρω .

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τοῖς τῶν αἱμάτων σου .

Ιερωτάτοις τοῖς τρόποις κοσμούμενος, ἱερωσύνης στολῇ κατηγλαΐσαι, παμμακάρα Θεόφρον Πορφύριε, καὶ ἰαμάτων ἐμπρέπεις δυνάμεισι, πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν .

* 27. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ ὁμολογητοῦ Προκοπίου τοῦ Δεκαπολίτου .

Οὗτος, καὶ ὁ κατωτέρω εἰς τὰς 28 συνασκητῆς καὶ συναθλητῆς αὐτοῦ Βασιλείου, ἤμασαν περὶ τὰ μῆσα τοῦ Η'. αἰῶνος, ἐν τοῖς χρόνοις Λέοντος τοῦ Ἰσαύρου, ὑφ' οὗ καὶ πολλὰ ἔπαθον διὰ τὴν τῶν ἁγίων Εἰκόνων τιμὴν· ἐτέλεισαν δὲ τὸν βίον αὐτῶν ἀσκητικῶς .

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Ταῖς τῶν δακρυῶν σου ῥοαῖς, τῆς ἐρήμου τὸ ἄγονον ἐγεώρησας· καὶ τοῖς ἐκ βάθους στεναγμοῖς, εἰς ἕκατὸν τοὺς πόνους ἐκαρποφόρησας· καὶ γέγονας φωστήρ, τῇ οἰκουμένη λαμπῶν τοῖς θαύμασι, Προκόπιε Πατὴρ ἡμῶν ὅσιε . Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν .

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον .

Εὐσφόρον σήμερον, ἡ Ἐκκλησία, κεκτημένη ἅπασαν, κακοδοξίας τὴν ἀχλὺν, διασκεδάζει τιμῶσά σε, οὐρανομύστα Προκόπιε ἔνδοξε .

* 28. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ ὁμολογητοῦ Βασιλείου, συνασκητοῦ τοῦ ἁγίου Προκοπίου .

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος .

Τῆς ἐρήμου πολίτης, καὶ ἐν σώματι ἄγγελος, καὶ θαυματουργὸς ἀνεδείχθης, Θεοφόρε Πατὴρ ἡμῶν Βασίλειε· νηστεία, ἀγρυπνία, προσευχῇ, οὐράνια χαρίσματα λαβὼν, θεραπεύεις τοὺς νοσοῦντας, καὶ τὰς ψυχὰς τῶν πίσει προστρεχόντων σοι· Δόξα τῷ δεδωκότι σοι ἰσχύν· θόξα τῷ σὲ στεφανώσαντι· δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ πᾶσιν ἰάματα .

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν .

Εξ ὕψους λαβὼν, τὴν θείαν ἀποκάλυψιν, ἐξῆλθες σοφέ, ἐκ μέσθ τῶν συγχύσεων, καὶ μονάσας Ὅσιε, τῶν θαυ-

μάτων εἴληφας τὴν ἐνέργειαν, καὶ τὰς νόσους ἰᾶσθαι τῇ χάριτι, Βασίλειε παμμάκαρ ἱερώτατε.

* 29 Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Κασσιανοῦ τοῦ Ῥωμαίου.

Ἐπῆρχεν ἐκ Ῥώμης, ἀνὴρ ἐλλόγιμος, στρατιωτικὸς πρότερον τὴν τάξιν· ἐκτα καταλιπὼν αὐτὴν καὶ μονάσας, ἐτελεύτησεν ἀσκητικῶς περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ Ε', αἰῶνος.

Ἀλληλουΐα.

Μ Η Ν Μ Α Ρ Τ Ι Ο Σ .

Ἐχων ἡμέρας 30. Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 12, καὶ ἡ νύξ ὥρας 12.

* 1. Τῆς ἀγίας Ὁσιομάρτυρος Εὐδοκίας.

Εἰδωλολάτρις ἦν πρότερον, καὶ ἀκόλαστος τὸν βίον, ἐξ Ἠλιουπόλεως τῆς κατὰ Φοινίκην κατάγομένη. Ἐσπερον δὲ προσελθοῦσα εἰς τὴν πίστιν τοῦ Χριστοῦ, καὶ πολλοὺς ἀγῶνας ἀσκητικῶς τελείασα, ἐτελεύτησεν μαρτυρικῶς περὶ τὰ 126 ἐπὶ Ἀδριανοῦ Αἰλίου.

Ἀλληλουΐα· ἢ, Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Εν σοὶ Μῆτερ ἀκριβῶς διεσώθη τὸ κατ' εἰκόνα λαβοῦσα γὰρ τὸν σταυρὸν, ἠκολούθησας τῷ Χριστῷ, καὶ πράττουσα ἐδίδασκες, ὑπερορᾶν μὲν σαρκὸς, παρέρχεται γάρ· ἐπιμελεῖσθαι δὲ ψυχῆς, πράγματος ἀθανάτου· διὸ καὶ μετὰ Ἀγγέλων συναγάλλεται, ὅσια Εὐδοκία τὸ πνεῦμά σου.

* 2. Τοῦ ἀγίου Μάρτυρος Ἡσυχίου.

Ἦλθεν ἐπὶ Μαξίμιανου τῷ 302, λίθῳ βαρεῖ προσδεθείς τὸν λαμὸν, καὶ εἰς τὸν Ὀρόντην ποταμὸν τῆς Κοίλης Συρίας ῥιφθεὶς.

Ἀλληλουΐα· ἢ, Ὁ Μάρτυς σου Κύριε. Σελ. 279.

* 3. Τῶν ἀγίων Μαρτύρων Εὐτροπίου, Κλεονίκου, καὶ Βασιλίσκου.

Ἦλθσαν ἐν ἔτει 296 ἐπὶ Διοκλητιανοῦ.

Ἀλληλουΐα· ἢ,

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε. Ὅρα σελ. 287.

* 4. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Γερασίμου τοῦ ἐν Ἰορδάνῃ.

Ἐπῆρχεν ἐκ Λυκίας· ἔζησεν ἐν αὐτῇ πολλὰ ἔτη ἔρημικῶς· μετέβη ἔπειτα εἰς τὴν Παλαιστίνην· ἔκτισε μεγίστην Λαύραν παρὰ τῇ Ἰορδάνῃ· ἐτελεύτησεν τῷ 475 ἔτει.

Ἀλληλουΐα· ἢ.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος .

Τῆς ἐρήμου πολίτης, καὶ ἐν σώματι ἄγγελος, καὶ θαυματουργὸς ἀνεδείχθης, Θεοφόρε Πατὴρ ἡμῶν Γεράσιμε· νηστεία, ἀγρυπνία, προσευχῇ, οὐράνια χαρίσματα λαβὼν, θεραπεύεις τοὺς νοσοῦντας, καὶ τὰς ψυχὰς τῶν πίστει προστρέχόντων σοι. Δόξα τῷ δεδωκότισι ἰσχύν· δόξα τῷ σὲ στεφανώσαντι· δόξα τῷ ἐνεργούντι διὰ σοῦ πᾶσιν ἰάματα.

* 5. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Κόνωνος .

Ἦθλησεν ἐν ἔτει 250 ἐπὶ Δακίου.

Ἀλληλουϊά· ἢ, Ὁ Μάρτυς σου Κύριε, ὡς ἀνωτέρω .

* 6. Τῶν ἁγίων 42 Μαρτύρων τῶν ἐν τῷ Ἀμορίῳ .

Ἦθλησεν ἐν ἔτει 840 ἐπὶ τῆς βασιλείας Θεοφίλου τοῦ Εἰκονομάχου.

Ἀλληλουϊά· ἢ, Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε, ὡς ἀνωτέρω .

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ :

Οὶ ἐν τῇ γῆ διὰ Χριστὸν ἠθληκότες, ἀναδειχθέντες εὐσεβεῖς στεφανῖται, τοὺς οὐρανὸς ἐλάβετε οἰκεῖν ἐν χαρᾷ. Πᾶσαν γὰρ ἐπίνοιαν, τοῦ ἐχθροῦ καθελόντες, πόνοις καὶ τοῖς αἵμασι, τῶν ὑμῶν αἰκισμάτων, τοῖς εὐφημοῦσιν ἄνωθεν αἰεὶ, ἀμαρτημάτων τὴν λύσιν βραβεύετε .

* 7. Τῶν ἁγίων Ἱερομαρτύρων, τῶν ἐν Χερσῶνι ἐπισκοπησάντων, Βασιλέως, Ἐφραὶμ, Εὐγενίου, Καπίτωνος, Λίθεριου, Ἀναθοδώρου, καὶ Ἐλπιδίου .

Ἦθλησεν ἐπὶ Διοκλητιανοῦ τῷ 296 ἔτει.

Ἀλληλουϊά .

* 8. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ ὁμολογητῆ Θεοφυλάκτου, Ἐπισκόπου Νικομηδείας .

Ἐξορισθεὶς ὑπὸ Αἰουτὸς τοῦ Ἀρμενίου διὰ τὴν τῶν ἁγίων Εἰκόνων προσκύνησιν, ἐτελεύτησε περὶ τὰ 832.

Ἀλληλουϊά .

* 9. Τῶν ἁγίων Τεσσαράκοντα Μαρτύρων, τῶν ἐν Σεβαστεία τῇ πόλει μαρτυρησάντων .

Οὗτοι, ἐκ διαφόρων πατρίδων καταγόμενοι, ἦσαν πάντες στρατιῶται τὴν τάξιν ὑπ' ἓνα στρατηγόν. Διὰ δὲ τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν συλληφθέντες, καὶ δεινῶς ἔτασθίντες πρότερον, τελευταίου ἐρρίφθησαν εἰς τὴν κατὰ τὴν Σεβαστείαν τῆς Καππαδοκίας λίμνην, καθ' ὃν καιρὸν ὑπῆρχε ψύχος δριμύτατος, καὶ παγετός πολὺς· ἐν ἧ διακαρτερήσαντες γυμνοὶ ὄλην τὴν νύκτα, παρακινούντες ἀλ-

λήλους εἰς τὴν μέχρι τέλους ὑπομονὴν, καὶ νεκρωθέντες σχεδὸν ὑπὸ τοῦ φύχου, τὰ πρῶτ' συνετρίβησαν τὰ σκέλη, καὶ οὕτω παρίθηντο τὰ πνεύματα αὐτῶν τῷ Θεῷ, τῷ 820 ἔτει, ἐπὶ τῆς βασιλείας Λικινίου. Τὰ δὲ ὀνόματα αὐτῶν εἰς ταῦτα, κατὰ Ἀλφάθητον· Ἀγγίας, Ἀγλαῖος, Ἀίτιος, Ἀθανάσιος, Ἀκάκιος, Ἀλέξανδρος, Βιβιανός, Γαῖος, Γοργόνιος, Γοργόνιος ἕτερος, Δομετιανός, Δόμνος, Ἐκδίκιος, Εὐνοϊκός, Εὐτυχῆς, Εὐτύχιος, Ἡλιανός, Ἡλίας, Ἡρακλειος, Ἡσύχιος, Θεόδουλος, Θεόφιλος, Ἰωάννης, Κλαύδιος, Κύριλλος, Κυρίων, Λυσίμαχος, Μελίτων, Νικόλαος, Ξανθίας, Οὐαλέριος, Οὐάλης, Πρίσκος, Σακερδῶν, Σεθηριανός, Σισίνιος, Σμάρραγδος, Φιλοκτήμων, Φλάβιος, καὶ Χουδίων.

Ἀργία καὶ Κατάλυσις οἴνου καὶ ελαίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος α΄.

Τὰς ἀληθδόνας τῶν Ἀγίων, ἅς ὑπὲρ σοῦ ἔπαθον, δυσωπή. Ζητι Κύριε, καὶ πάσας ἡμῶν τὰς ὀδύνας, ἴασαι, φιλήνδρωπε δεόμεθα.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. β΄. Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν.

Πᾶσαν στρατιάν τοῦ κόσμου καταλιπόντες, τῷ ἐν οὐρανοῖς Δεσπότη προσεκολλήθητε, ἀθλοφόροι Κυρίου Τεσσαράκοντα· διὰ πυρός γὰρ καὶ ὕδατος διελθόντες μακάριοι, ἐπαξίως ἐκομίσασθε, δόξαν ἐν τῶν οὐρανῶν, καὶ στεφάνων, πληθύν.

* 10. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Κοδράτου, καὶ τῆς συνοδίας αὐτοῦ.
Ἀλληλουῖα.

* 11. Τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Σωφρονίου, ἀρχιεπισκόπου Ἱεροσολύμων.

Διεδέχθη τὸν Μόδεστον τῷ 683 ἔτει· ἐτελεύτησε περὶ τὰ 688, καταλιπὼν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν καὶ τινὰ Συγγράμματα. Ἡ δὲ Ἐπιλύχνος Εὐχαριστία· Φ ὦ ς ἰ λ α ρ ὸ ν ἡ εἰς αὐτὸν ἀποδιδόμενη, ἔστι καὶ τοῦ Μ. Βασιλείου ἀρχαιοτέρα ὡς αὐτὸς οὗτος μαρτυρεῖ ἐν Κεφ. κδ΄. περὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, οὕτω λέγων· « Ἐδοξε τοῖς Πατράσιν ἡμῶν, μὴ σιωπῆ τὴν χάριν τοῦ ἑσπερινοῦ φωτός δέχεσθαι, ἀλλ' εὐθὺς φανέντος, εὐχαριστεῖν. Καὶ ὡς τις μὲν ὁ Πατὴρ τῶν ῥημάτων ἐκείνου τῆς Ἐπιλυχνίου Εὐχαριστίας, εἰπεῖν οὐκ ἔχομεν ὁ μόνου λαὸς ἀρχαίαν ἀφήσει τὴν φωνήν, καὶ οὐδενὶ πώποτε ἀσεβεῖν ἐνεμιόθησαν οἱ λέγοντες· Ἀἰνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ ἅγιον Πνεῦμα Θεοῦ (ἰσως Θεόν). Εἶδεν τις καὶ τὸν ὕμνον Ἀθηνογένους ἔγνω, ὃν ὡσπερ τι ἀλεξιτήριον (ἢ ἄλλο ἐξιτήριον) τοῖς συνουσίαις αὐτῷ καταλείοιπεν, ὁρμῶν ἤδη πρὸς τὴν διαπυρὸς τελείωσιν, οἶδε καὶ τὴν τῶν Μαρτύρων γωμῆν ὅπως εἶχον περὶ τοῦ Πνεύματος ». Καὶ ταῦτα μὲν ὁ Βασίλειος περὶ τῆς Ἐπιλυχνίου ταύτης Εὐχαριστίας, ἢ Τμνου Τριαδικοῦ, ὡς ἐπεγράφετα πρότερον. Ὑστερον ὁμως φαίνεται ὅτι ὁ Σωφρόνιος, ἀναπληρῶσας ἑλλείποντά τινα, ἐποίησεν αὐτὸν τοιοῦτον, ὅποιος ἤδη εὐρίσκεται· ὁ δὲν καὶ ἔφερε τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ τὴν ἐπιγραφὴν.

Ἀλληλουῖα.

* 12. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ ὁμολογητοῦ Θεοφάνους τῆς Συγριανῆς. Ἀλληλοῦϊα.

* 13. Ἡ Ἀνακομιδὴ τοῦ Λειψίνου τοῦ ἐν ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Νικηφόρου, ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως. (Ἰσρα. Γουσίου).

* 14. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Βενεδίκτου.

Ἐγενήθη τῷ 480 ἐν Νουρσίᾳ, τῇ κατὰ τὴν Οὐμβρίαν τῆς Ἰταλίας· ἤσκησεν ἐκ νεότητος εἰς τὰς ἐρήμους, ὅπου τὸ παράδειγμα αὐτοῦ ἔστυρε πολλοὺς μιμητάς· διὸ ἀναβὰς ἐπὶ τοῦ ὄρους Κασσίου τῆς Καμπανίας, καὶ κτίσας ἐκεῖ μοναστήριον, συνίστησε τὸ τάγμα τῶν μοναχῶν, τῶν ἐκ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ (ὅπερ σημαίνει Ἑλληνιστὶ Εὐλογημένος), Βενεδικτίνων καλουμένων, τοῖς εἰς αὐτοὺς κανόνας καὶ τύπον διαγωγῆς. Ἐκ τούτου ἀνομαζέται καθηγητῆς, καὶ πρῶτος τῶν ἐν τῇ Δύσει μοναχῶν. Ἐτελεύτησε δὲ τῷ 543 ἔτει.

Ἀλληλοῦϊα.

* 15. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Ἀγαπίου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ ἑπτὰ Μαρτύρων.

* 16. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Σαβίνου· καὶ τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Χριστοδούλου τοῦ ἐν Πάτμῳ. Ἀλληλοῦϊα.

Ὁ μὲν Μάρτυς, ἐξ Αἰγύπτου καταγόμενος, ἤθλησεν ἐπὶ Διοκλητιανοῦ τῷ 299 ἔτει. — Ὁ Ὅσιος ὑπῆρχεν ἐκ τῶν περιχώρων Νικαίας τῆς ἐν Βιθυνίᾳ, Θεοδοῦρου καὶ Ἀννης υἱός, Ἰωάννης καλούμενος πρότερον. Ἐνδυθείς δὲ τὸ μοναδικὸν σχῆμα ἐκ νεότητος, καὶ Χριστόδουλος μετονομασθεὶς, ἤσκησε κατ' ἀρχὰς ἐν διαφόροις τόποις· εἶτα, λαθὼν ἀδειαν, καὶ βοήθειαν χρηματικὴν παρὰ τοῦ βασιλέως Ἀλεξίου τοῦ Κομνηνοῦ, ἀνήγειρεν ἐν τῇ νήσῳ Πάτμῳ, ἐπ' ὀνόματι Ἰωάννου τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, τάν τε ναὸν καὶ τὴν περὶ αὐτὸν εἰσέτι σωζομένην βασιλικὴν μονήν, Μοναστήριον τοῦ ἁγίου Χριστοδούλου καλουμένην. Ἐπιδραμόντων δὲ ἐκεῖ τῶν ἀράδων, φυγὼν μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, ἀπῆλθεν εἰς τὴν Εὐβοίαν (Εὐρίπου), ὅπου καὶ ἐτέλεσε τὸν ὄρον τῆς ζωῆς περὶ τὰ τέλη τοῦ ΙΑ' αἰῶνος, τῇ 16 Μαρτίου. Οἱ δὲ μαθηταὶ αὐτοῦ, λαβόντες τὸ ἱερόν αὐτοῦ λείψανον, μετεκόμισαν εἰς τὴν οἰκίαν μονήν, ἔνθα κατακείται μέχρι τῆς σήμερον πρὸς ἀγιασμόν τῶν μετὰ πίστειως προσερχομένων.

* 17. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀλεξίου, τοῦ Ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ. Ἀλληλοῦϊα.

* 18. Τοῦ ἐν ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Κυρίλλου, ἀρχιεπισκόπου Ἱεροσολύμων.

Ἐγενήθη τῷ 215, διδύχθη τὸν Μάξιμον εἰς τὸν ἀρχιεπισκοπικὸν τῶν Ἱεροσολύμων θρόνον τῷ 350, ἐφάνη ζηλωτῆς τῆς ὀρθοδόξου πίστεως, καὶ τῶν πτωχῶν ὑπερασπιστής· τρίς ἐξωρίσθη ὑπὸ τῶν ἀρειανοφρόνων βασιλέων, Κωνσταντίου καὶ Οὐάλεντος· μετὰ δὲ τὸν θάνατον τούτων ἀνακληθεὶς εἰς τὸν θρόνον αὐτοῦ, ἐτελεύτησε ἐν εἰρήνῃ τῷ 386 ἔτει. Τῶν ἱερῶν Συγγραμμάτων αὐτοῦ τὰ ἐπισημότερα εἰσὶν αἱ 95 Κατηχήσεις, θεωρούμεναι ὡς ἡ ἀρχαιοτέρα καὶ μεθοδικωτέρα ἐπιτομὴ τῆς Χριστιανικῆς διδασκαλίας.

Ἀλληλοῦϊα.

* 19. Τῶν ἁγίων Μαρτύρων Χρυσάνθου καὶ Δαρείας.

Ἀλεξανδρεὺς ἦν τὴν πατρίδα ὁ Χρυσάνθος, κατηχηθεὶς τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν ὑπὸ ἐπισκόπου τινός. Ὁ δὲ πατὴρ αὐτοῦ, ὅς τις ἦν Συγκλητικὸς τὸ ἀξίωμα, κατακλείσας αὐτὸν πρότερον εἰς φυλακὴν ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας, εἶτα τὸ ἀμετάθετον τῆς γνώμης αὐτοῦ βλέπων, ἀποστείλας ἔλαβεν ἐξ Ἀθηνῶν τὴν Δαρείαν, παρθένον περικαλλῆ μὲν καὶ ἰλλόγμον, εἰδωλολάτριν δέ, καὶ μετ' αὐτῆς ἐτέλεσε τὸν γάμον τοῦ υἱοῦ· ἵνα διὰ τῆς πρὸς αὐτὴν ἀγάπης, ἀποσπάσῃ αὐτὸν τῆς πίστεως τοῦ Χριστοῦ. Ὁ δὲ ταύτην μᾶλλον ἐλύσας εἰς τὴν εὐσείθειαν, καὶ παρρησιασάμενοι ἀμφότεροι τὸν Χριστὸν, ἔλαβον τὸν στέφανον τοῦ μαρτυρίου τῷ 284 ἐπὶ Νουμεριανοῦ, ριφθέντες εἰς λάκκον βορβορώδη.

Ἀλληλουϊα.

* 20. Τῶν ὁσίων Πατέρων ἡμῶν τῶν ἐν τῇ Μονῇ τοῦ ἁγίου Σάββα ἀναιρεθέντων.

Ἀλληλουϊα.

* 21. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰακώβου τοῦ Ὁμολογητοῦ.

Ἀλληλουϊα.

* 22. Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Βασιλείου, πρεσβυτέρου τῆς Ἀγκυρανῶν Ἐκκλησίας.

Ἀλληλουϊα.

* 23. Τοῦ ἁγίου Ὁσιομάρτυρος, Νίκωνος, καὶ τῶν 199 Μαθητῶν αὐτοῦ.

Ἀλληλουϊα.

* 24. Προεόρτια τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ Ἀειπαρθένου Μαρίας.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Σήμερον τῆς παγκοσμίου χαρᾶς τὰ προοίμια, μετὰ χαρμωσύνης προεορτάσωμεν· ἰδὲ γὰρ Γαβριὴλ παραγίνεται, τῇ Παρθένῳ κομίζων τὰ εὐαγγέλια, ἅμα καὶ φόβῳ καὶ θαύματι· Χαῖρε Κεχαριτωμένα, ὁ Κύριος μετὰ σ'.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Επελεύσει Πνεύματος τοῦ παναγίου, τοῦ Πατρὸς τὸν σύνδρονον, καὶ ὁμοούσιον φωνῇ, τοῦ Ἀρχαγγέλου συνέλαβες, Θεοκυῆτορ Ἀδαμ ἢ ἀνάκλησις.

Ο ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΠΑΡΘΕΝΟΥ .

* 25. Ὁ Εὐαγγελισμὸς τῆς ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας .

Μετὰ μῆνας ἐξ ἀπὸ τῆς τοῦ Προδρόμου Συλληψῆως, ἀπεστάλη ὁ Ἄγγελος Γαβριὴλ ὑπὸ τοῦ Θεοῦ εἰς τὴν πόλιν τῆς Γαλιλαίας Ναζαρέτ πρὸς τὴν Παρθένον Μαρίαν· ἥτις, ἐξεληθῆσα τοῦ Ναοῦ ὡς κόρη τελεία (Νοεμ. 24), ὑπῆρχεν ἤδη πρὸ τεσσάρων μηνῶν, κατὰ τὴν παραδοσιν τῶν Πατέρων, μεμνηστευμένη τῷ Ἰωσήφ. Καὶ εἰσελθὼν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς, ἠσπάσατο αὐτήν, λέγων· Χαῖρε Κεχαριτωμένη· ὁ Κύριος μετὰ σοῦ· εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξίν. Ἡ δὲ Παρθένος, μετὰ τινα ταραχὴν τῆς ψυχῆς καὶ διαλογισμὸν, καὶ φόβον, διὰ τὸν τοιοῦτον ἀσπασμὸν, τέλος, πληροφορηθεῖσα τὴν δι' αὐτῆς ἀνερμήνευτον τοῦ Θεοῦ συγκατάθεσιν καὶ ἀπόρρητον οἰκονομίαν, καὶ πιστεύσασα, ὅτι πάντα δυνατὰ εἰς τὸ θεῖον αὐτοῦ βούλημα, ἀποκρίνεται ἐν ταπεινώσει· Ἴδου ἡ δούλη Κυρίου· γένοιτό μοι κατὰ τὸ ῥήμά σου. Καὶ ἅμα τῷ λόγῳ τούτῳ, τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον ἀπέρχεται ἐπ' αὐτήν· ἡ δύναμις τοῦ Ἁγίου ἐπισκιάζει τὴν πανάμωμον αὐτῆς γαστέρα· καὶ ὁ προαιώνιος Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ καὶ Θεὸς συλλαμβάνεται ὑπὲρ λόγον καὶ ἔννοιαν, καὶ σαρκούται ἐκ τῶν ἀχράντων αὐτῆς αἱμάτων (Λουκ. α. 26-38).

Ἐχουσα λοιπὸν ἐν γαστρὶ τὸν ἀχώρητον ἢ μακαρίαν Παρθένος, ἐπορεύθη μετὰ σπουδῆς ἐκ Ναζαρέτ εἰς τὰ ὄρεια τῆς Ἰουδαίας μέρη, εἰς μίαν τῶν ἐκεῖ πόλεων (τὰ Ἱεροσόλυμα τυχόν, ἢ τὴν Βηθλεὴμ, ἢ τὴν Χεβρών, κατ' ἄλλους), ἐνθα εἶχε τὴν οἰκίαν ὁ Ζαχαρίας· ἵνα, εὐρούσα Ἐλισάβετ τὴν συγγενῆ, συγχαρῆ αὐτῇ διὰ τὴν εἰς τὸ γήρας αὐτῆς κυοφορίαν, ἣν παρὰ τοῦ Ἀγγέλου ἔμαθε· διηγηθῆ δὲ μᾶλλον πρὸς αὐτήν καὶ τὰ μεγαλεῖα, ὅσα ὁ Δυνατὸς εὐδόκησε ποιῆσαι δι' αὐτῆς. Καὶ ἀσπάζεται μὲν τὴν Ἐλισάβετ, εἰσελθούσα πρὸς αὐτήν· ἡ δὲ, μόλις ἀκούσασα τῆς Μαρίας τὸν ἀσπασμὸν, αἰσθάνεται, ὅτι τὸ ἐν αὐτῇ ἐξάμηνον ἤδη ἔμβρυον σκιρτᾷ ἐν τῇ κοιλίᾳ αὐτῆς ὑπὸ τῆς χαρᾶς, καὶ διὰ τοῦ τοιοῦτου σκιρτήματος, καὶ πρὶν εἶτι ἴδῃ τὸ φῶς τῆς ζωῆς, προφητεύει τὴν ἀνατολὴν τοῦ νοητοῦ Ἥλιου. Ἀμέως Πνεύματος ἁγίου πλησθεῖσα ἢ γηραιά Ἐλισάβετ, γνωρίζει τὴν Μητέρα τοῦ Κυρίου αὐτῆς, καὶ μακαρίζει μεγαλοφώνως καὶ τὴν κοιλίαν τῆς Θεομήτορος καὶ τὸν ἐν αὐτῇ βασταζόμενον καρπὸν. Ἡ δὲ Παρθένος, κινθεῖσα τότε καὶ αὐτὴ εἰς μίαν ὑπερφυῆ ἀγαλλίασιν πνεύματος, ψάλλει τὴν θεοπροπητῆ Ὠδὴν, τὴν ἐν τῇ Νεῇ Διαθήκῃ πρώτην, δοξολογούσα τὸν ἑαυτῆς Θεὸν καὶ Σωτῆρα καὶ λέγουσα· Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλία-

σε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ Σωτηρί μου· καὶ τὰ λοιπὰ, καθὼς ἐγγράφως παρέδωκεν ἡμῖν ὁ Διηγόρος Λουκάς (ἀ 39-55). Διὰ τοῦτο ἀξίως τάττεται ἡ Παρθένος Μαριάμ, καὶ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν Μήτηρ, ἡ Πρώτη τῶν ἱερῶν Συγγραφέων τῆς Νέας Διαθήκης.

Ἄργια, καὶ ἰχθύος Κατάλυσις.

Ἄπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Σήμερον τῆς σωτηρίας ἡμῶν τὸ κεφάλαιον, καὶ τῆ ἀπ' αἰῶ-
νος Μυστηρίου ἡ φανέρωσις· ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, Υἱὸς τῆς
Παρθένου γίνεται, καὶ Γαβριήλ, τὴν χάριν εὐαγγελίζεται. Διὰ
καὶ ἡμεῖς σὺν αὐτῷ τῇ Θεοτόκῃ βοήσωμεν· Χαῖρε Κεχα-
ριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

Κοντάκιον, αὐτόμελον, Ἦχος πλ. δ'.

Τῆ ὑπερμάχῃ στρατηγῷ τὰ κλητήρια, ὡς λυτρωθεῖσα
τῶν δεινῶν εὐχαριστήρια, ἀναγράφω σοι ἡ Πόλις σου
Θεοτόκε. Ἄλλ' ὡς ἔχυσα τὸ κράτος ἀπροσμάχητον, ἐκ παν-
τοίων με κινδύνῳ ἐλευθέρωσον, ἵνα κράζω σοι· Χαῖρε Νύμφη
ἀνύμφευτε.

* 26. Ἡ Σύναξις τοῦ Ἀρχαγγέλου Γαβριήλ.

Τὴν ἑορτάσιμον ταύτην Σύναξιν ποιοῦμεν εἰς δόξαν αὐτοῦ, ὡς ὑπουργήσαν-
τος εἰς τὸ ὑπερφυῆς τῆς ἐνσάρκου τοῦ Θεοῦ οἰκονομίας Μυστήριον.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Εἰ ἔστι Τεσσαρακοστή, Ἀλληλουῖα· εἰδὲ μὴ,

Ἄπολυτίκιον, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τῶν οὐρανίων Στρατιῶν Ἀρχιστράτηγε, δυσωποῦμέν σε
ἀεὶ ἡμεῖς οἱ ἀνάξιοι, ἵνα ταῖς σαῖς δεήσεσι τειχίσῃς
ἡμᾶς, σκέπῃ τῶν πτερυγῶν, τῆς ἀΐλου σου δόξης, φρουρῶν
ἡμᾶς προσπίπτοντας, ἐκτενῶς καὶ βοῶντας· Ἐκ τῶν κινδύ-
νων λύτρωσαι ἡμᾶς, ὡς Ταξιάρχης τῶν ἄνω Δυναμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος β'.

Αρχιστράτηγε Θεοῦ, λειτουργεῖς Δείας δόξης, τῶν ἀνθρώπων
ὁδηγέ, καὶ ἀρχηγέ Ἀσωμάτων, τὸ συμφέρον ἡμῖν πρέσ-
βευε, καὶ τὸ μέγα ἔλεος, ὡς τῶν Ἀσωμάτων Ἀρχιστράτηγος.

* 27. Τῆς ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Ματρώνης τῆς ἐν Θεσσα-
λονίκῃ. Ἀλληλουῖα.

* 28. Τοῦ ὁσίου Ἰλαρίωνος τοῦ Νέου. Ἀλληλουῖα.

* 29. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μάρκου, ἐπισκόπου Ἀρεθουσίων, καὶ Κυρίλλου διακόνου, καὶ ἑτέρων τῶν ἐπὶ Ἰθλια-
νοῦ ἀθλησάντων. Ἀλληλοῦϊα.

* 30. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου, τοῦ συγγραφέως τῆς Κλίμακος.

Οὗτος ἐγεννήθη ἐν Παλαιστίνῃ περὶ τὰ 528, ἐδόθη εἰς τὴν ἀσκησιν ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας· προεχειρίσθη ἡγούμενος τῆς ἐν τῷ Σιναίῳ Ὄρει μονῆς· συνέγραψε περὶ ἀρετῆς τριακοντα λόγους, ὧν ἕκαστος περιλαμβάνων μίαν ἀρετὴν, καὶ ἀπὸ τῶν πρακτικῶν ἐπὶ τὰς θεωρητικὰς προχωροῦντες, ἀναβιβάξουσιν τὸν ἄνθρωπον, ὡς διὰ βαθμίδων τινῶν, εἰς οὐράνιον ὕψος· δι' ἣν αἰτίαν καὶ τὸ σύγγραμμα ταῦτο ὀνομάζεται Κλίμαξ τῶν Ἀρετῶν. Ἀπέθανε δὲ τῷ 603, ἐτῶν ὀγδοήκοντα.

Ἀπολυτίκιον, ᾠχος πλ. δ'.

Ταῖς τῶν θαυμάτων σου ῥοαῖς, τῆς ἐρήμου τὸ ἄγονον ἐγεώρησας, καὶ τοῖς ἐκ βάθους στεναγμοῖς, εἰς ἑκατὸν τοὺς πόνους ἔκαρποφόρησας· καὶ γέγονας φωστὴρ, τῇ οἰκουμένη λαμπρῶν τοῖς θαύμασιν, Ἰωάννη Πατὴρ ἡμῶν ὅσιε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, ᾠχος α'. Χορὸς ἀγγελικὸς.

Καρπούς αἰεθαλεῖς, ἐκ τῆς βίβλου προσφέρων, διδάγματα σοφῆ, καθηδύνεις καρδίας, τῶν ταύτοις μετὰ νήψεως προσεχόντων Μακάριε· κλίμαξ γὰρ ἐστὶ, ψυχὰς ἀνάγουσα γῆθεν, πρὸς οὐράνιον, καὶ διαμένουσαν δόξαν, τῶν πίστει τιμώντων σε.

* 31. Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ὑπατίου, ἐπισκόπου Γαγγρῶν.

Ἀλληλοῦϊα· ἢ, Ἀπολυτίκιον, ᾠχος δ'.

Καὶ τρόπων μέτοχος, καὶ θρόνων διάδοχος. Ὅρα σελ. 289.

Μ Η Ν Α Π Ρ Ι Λ Ι Ο Σ.

Ἐχον ἡμέρας 31. Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 13, καὶ ἡ νύξ ὥρας 14.

* 1. Τῆς ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας.

Αὕτη, δωδεκαετῆς ἔτη οὖσα, ἔλαθε τοὺς γονεῖς αὐτῆς, καὶ ἀπελθοῦσα εἰς Ἀλεξάνδρειαν, ἐζῆσε βίον ἄσω τον 17 ἔτη. Ἐῖτα, ὑπὸ περιεργείας κινουμένη, ἀπῆλθε

μετὰ πολλῶν ἄλλων προσκυνητῶν εἰς Ἱεροσόλυμα, ἵνα παρευρεθῆ εἰς τὴν τοῦ τιμίου Σταυροῦ Ἵψωσιν· ὅπου εἰδόθῃ εἰς πᾶν εἶδος ἀκόλασίας, καὶ πολλοὺς ἔσω-
 ρεν εἰς τῆς ἀπωλείας τὸν βυθόν. Θείουσα δὲ εἰσελθεῖν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, καθ' ἣν
 ἡμέραν ὑπόθετο ὁ Σταυρός, ἠσθάνθη τρίς καὶ τετράκις δύναμιν τινα ἀόρατον,
 κωλύουσαν αὐτὴν τῆς εἰσόδου, ἐν ᾧ τὸ μετ' αὐτῆς πλήθος τοῦ λαοῦ ἀνεμπόδι-
 στως εἰσῆρχετο. Πληγεῖσα οὖν τὴν καρδίαν ἐκ τούτου, ἀπεφάσισεν ἵνα μεταβάλλῃ
 ζωὴν, καὶ ἐξελώσῃ τὸν Θεόν διὰ μετανοίας· καὶ οὕτως ὑποστρέψασα πάλιν εἰς
 τὴν Ἐκκλησίαν, εἰσῆλθεν εὐκόλως εἰς αὐτήν. Προσκυνήσασα δὲ τὸ τίμιον εὐλόν,
 ἀνεχώρησε τὴν αὐτὴν ἡμέραν ἀπὸ τῆς Ἱερουσαλήμ, διέβη τὸν Ἰορδάνην, εἰσῆλ-
 θεν εἰς τὰ ἐνδότερά τῆς ἐρήμου, καὶ ἐζῆσεν ἐν αὐτῇ 47 ἔτη ζωὴν σκληροτά-
 την καὶ ὑπὲρ ἀνθρώπων, μόνη μόνῳ Θεῷ προσευχομένην. Περὶ δὲ τὰ τέλη τῆς
 ζωῆς συναντήσασα ἐρημίτη τινὶ, Ζωσιμᾷ τὸ ἄνομα, καὶ τὸν ἀπ' ἀρχῆς βίον αὐ-
 τῆς διηγηθεῖσα, παρεκάλεσεν αὐτόν, ἵνα κομίσῃ αὐτῇ τὰ ἀχραντα Μυστήρια
 πρὸς κοινωνίαν· ὃ καὶ ἐποίησεν ἐκεῖνος τὸ ἐρχόμενον ἔτος κατὰ τὴν Μεγάλην
 πέμπτην. Τὸ δὲ ἐφεξῆς ἔτος ἐπανελθὼν πάλιν ὁ Ζωσιμᾶς, εὗρεν αὐτὴν νεκρὰν
 ἐπὶ γῆς ἠπλωμένην, καὶ γράμματα πλησίον αὐτῆς, ταῦτα λέγοντα· « Ἀββᾶ Ζω-
 σιμᾶ, δάψον ὧδε τὸ σῶμα τῆς ἀθλίης Μαρίας. Ἀπέθανον τὴν αὐτὴν ἡμέραν,
 καθ' ἣν ἐκοινώνησα τῶν ἀχραντῶν Μυστηρίων. Εὐχου ὑπὲρ ἐμοῦ ». Τάττεται
 δὲ ὁ θάνατος αὐτῆς τῷ 378 ἔτει, ἢ τῷ 437, κατ' ἄλλους.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Εν σοὶ Πατέρ ἀκριβῶς διέσωθη τὸ κατ' εἰκόνα· λαβὼν
 γὰρ τὸν σταυρὸν, ἠκολούθησας τῷ Χριστῷ, καὶ πράττεις
 ἐδιδάσκεις, ὑπερορᾷν μὲν σαρκὸς, παρέρχεται γὰρ· ἐπιμελεῖ-
 σθαι δὲ ψυχῆς, πράγματος ἀθανάτου· διὸ καὶ μετὰ Ἀγγέλων
 συναγαλλεται, ὅσιε Μαρία τὸ πνεῦμά σου.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τοῖς τῶν αἱμάτων σου.

Τοῖς τῶν ἀγῶνων σὺ πόνοις θεόληπτε, τὸ τῆς ἐρήμου τρα-
 χυ καθηγίασας· διὸ σου τὴν μνήμην δοξάζομεν, ἐν ὑμνω-
 δίαίς Μαρία τιμῶντές σε, ὅσιε Ὅσιων ἀγλαΐσμα.

* 2: Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Τίτου τοῦ Θαυματουργοῦ.

* 3: Τῶν ὁσίων Πατέρων ἡμῶν, Νικήτα ἡγουμένου τῆς μον-
 νῆς τοῦ Μηδικίου, καὶ Ἰωσήφ τοῦ Ὑμνογράφου.

Ὁ Ἰωσήφ οὗτος ἦν ἐκ Σικελίας, Πλωτίνου καὶ Ἀγαθῆς υἱός. Διὰ δὲ τὴν τῆς
 πατρίδος αὐτοῦ αἰχμαλωσίαν ὑπὸ τῶν Ἀγαρηνοῦ, φυγὼν ἐκεῖθεν, καὶ ἐκ τόπου
 εἰς τόπον μεταβάς, κατήχησεν εἰς Κωνσταντινούπολιν, ὅπου καὶ θλίψεις πικρὰς
 ὑπέμεινε διὰ τὸν εὐσεβῆ αὐτοῦ ζῆλον. Τελίσας δὲ ὁσίως τὸν δρόμον τῆς ζωῆς,
 καὶ ἄριστος φσηματογράφος χρηματίσας, ἐκοιμήθη ἐν Κυρῷ τῷ 888. — Οἱ φσημα-
 τικοὶ Κανόνες τῶν Μηναίων πλην ὀλίγων τινῶν, οἱ λοιποὶ πάντες τοῦ Ἰωσήφ
 τούτου εἰσὶ πόνημα, ἔχοντες εἰς τὴν ἐνάτην Ὀδὴν ἀκροστιχίδα τὸ ὄνομα αὐ-
 τοῦ, Ἰωσήφ. Αὐτὸς ἐξεπόνησε καὶ πᾶσαν σχεδὸν τὴν ἱεράν βίβλον, τὴν κα-
 λουμένην Παρακλητικὴν. Διὰ ταῦτα ὁ Ἰωσήφ οὗτος ἐπονομάζεται κατ' ἐ-
 ξοχὴν Ὑμνογράφος.

* 4. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Γεωργίου τοῦ ἐν τῷ Μαλεῷ.

* 5. Τῶν ἁγίων Μαρτύρων Κλαυδίου, Διοδώρου, καὶ ἐτέρων πέντε .

* 6. Τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Εὐτυχίου, Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως .

* 7. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Καλλιοπίου· καὶ τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Γεωργίου, ἐπισκόπου Μιτυλήνης .

* 8. Τῶν ἁγίων Ἀποστόλων ἐκ τῶν Ἑβδομήκοντα, Ἡρωδίωνος, Ἀγάθου, Ρούφου, Ἀσυγκρίτου, Φλέγοντος, καὶ Ἑρμῆ .

* 9. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Εὐψυχίου, τοῦ ἐν Καισαρείᾳ .

* 10. Τῶν ἁγίων Μαρτύρων Τερεντίου, Πομπηίου, καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς .

* 11. Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἀντίπα, ἐπισκόπου Περγάμου τῆς Ἀσίας .

Οὗτος ὑπῆρχε σύγχρονος τῶν ἁγίων Ἀποστόλων, ὑφ' ὧν καὶ ἐπίσκοπος Περγάμου κατίστη· ἤθλησε δὲ ἐπὶ τῆς βασιλείας Δομιτιανοῦ τῷ 85 ἔτει, βληθείς, ὡς λέγουσιν, εἰς χάλκινον βουὴν πεφυρακτωμένον. Περί τούτου γράφει ὁ Εὐαγγελιστὴς Ἰωάννης εἰς τὴν Ἀποκάλυψιν, ὡς ἐκ προσώπου τοῦ Χριστοῦ, λέγοντος πρὸς τὸν Ἄγγελον, ὁ ἐστὶν ἐπίσκοπον τῆς ἐν Περγάμῳ Ἐκκλησίας· Καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις, ἐν αἷς Ἀντίπας ὁ Μάρτυς μου ὁ πιστὸς, ὃς ἀπεκτάθη παρ' ἡμῖν, ὅπου κατοικεῖ ὁ σατανᾶς (Ἀποκ. β. 13).

* 12. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ ὁμολογητοῦ Βασιλείου, ἐπισκόπου Παρίου .

* 13. Τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν καὶ ὁμολογητοῦ Μαρτίνου, Πάπα Ῥώμης .

* 14. Τῶν ἁγίων Ἀποστόλων ἐκ τῶν Ἑβδομήκοντα, Ἀριστάρχου, Πούδη, καὶ Τροφίμου .

* 15. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Κρήσκεντος .

* 16. Τῶν ἁγίων Μαρτύρων παρθένων καὶ ἀνταδελφῶν, Ἀγάπης, Εἰρήνης, καὶ Χιονίας .

* 17. Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Συμεῶν τοῦ ἐν Περσίδι .

* 18. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου, μαθητοῦ τοῦ ἁγίου Γρηγορίου, τοῦ Δεκαπολίτου .

* 19. Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Παφνουτίου .

* 20. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοδώρου τοῦ Τριχινᾶ .

* 21. Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἰανουαρίου, καὶ τῆς συνο-
δίας αὐτοῦ .

* 22. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοδώρου τοῦ Συκεώτου .

Ἄπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Γνωρισθεὶς ἐκ σπαργάνων ἡγιασμένος, καὶ φάνεις τῶν χα-
ρίτων πεπληρωμένος, τοῖς θαυμασίοις τὸν κόσμον κα-
τηύγασας, καὶ τῶν δαιμόνων τὰ σμήνη ἀπήλασας, ἱερουργεῖ
Θεόδωρε· διὸ ὑπὲρ ἡμῶν δυσώπει τὸν Κύριον·

* 23. Τοῦ ἁγίου ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ
Τροπαιοφόρου .

Ὁ μέγας ὀνότως καὶ ἐνδοξὸς Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ Γεώργιος, ὑπῆρχεν ἐκ πατρὸς
μὲν Καππαδόκης τὸ γένος, ἐκ μητρὸς δὲ Παλαιστίνος· Τριθένης, ὁ ἵστι· Χιλίαρ-
χος τὸ ἀξίωμα, καὶ εἰς τοὺς πολέμους λαμπρὸς καὶ τροπαιοφόρος, ἀφ' οὗ καὶ
ἐπονομάζεται. Ἐν δὲ τοῖς χρόνοις Διοκλητιανοῦ, παρρησιασάμενος τὸν Χριστὸν,
ἐν ἐκ προγόνων σεβόμενος ὑπεκρύπτετο ἕως τότε, πάλυειδεις τε βασάνου δι' αὐ-
τὸν ὑπομείνας, καὶ κατὰ πάντα Τροπαιοφόρος ἀναδειχθεὶς, καὶ διὰ τῶν ἐν
τοῖς ἀθλοῖς αὐτοῦ γενομένων θαυματουργῶν πολλοὺς ὀδηγήσας εἰς τὴν τῆς ἀ-
ληθείας ἐπίγνωσιν, τελευταῖον ἀποτέμεται τὴν κεφαλὴν τῷ 306 ἔτει. Τὸ δὲ
ἱερὸν αὐτοῦ Λεῖψανον (ἄδηλον ποῦ ἐτέλεσε τὸν δρόμον τοῦ μαρτυρίου), κομιθὲν
ὑπὸ τοῦ δούλου αὐτοῦ εἰς τὴν ἐν Πάλαιστινῇ κομποπολιν Αὐδαῖν, ἀναμφιβόλως
πατριδα τῆς μητρὸς αὐτοῦ, κατατέθη ἔπειτα εἰς τὸν ἐκί' ἐπ' ὀνόματι αὐτοῦ ἀ-
νεγερθέντα Ναὸν (Νοσμ. 3).

Ἀργία, καὶ Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου .

Ἄπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Ὁς τῶν αἰχμαλώτων ἐλευθερωτὴς, καὶ τῶν πτωχῶν ὑπερα-
σπιστὴς ἀσθενούντων ἰατρὸς, βασιλέων ὑπέρμαχος,
Τροπαιοφόρε Μεγαλομάρτυς Γεώργιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ
Θεῷ, σωθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν .

Κοντάκιον, Ἦχος δ'· Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ ,

Γεωργηθεὶς ὑπὸ Θεοῦ ἀνεδείχθης, τῆς εὐσεβείας γεωργὸς
τιμιώτατος, τῶν ἀρετῶν τὰ δράγματα συλλέξας σεαυτῷ·
σπείρας γὰρ ἐν δάκρυσιν, εὐφροσύνη θεριζεις· ἀθλήσας δὲ
δι' αἵματος, τὸν Χριστὸν ἐκομίσω· καὶ ταῖς πρεσβείαις Ἁγί-
ε ταῖς σαῖς πᾶσι παρέχεις πταισμάτων συγχώρησιν .

* 24. Τῆς ὁσίας Ἐλισάβετ τῆς Θαυματουργοῦ .

Αὐτὴ, ἐν παρθενίᾳ ζήσασα, καὶ ἐκ νεότητος κατατήξασα ἑαυτὴν πόνοις ἀσκητικοῖς καὶ πάσῃ κακουχίᾳ, καὶ διὰ τούτων τοῦ χαρίσματος τῆς θαυματουργίας ἀξιώθεισα παρὰ Θεοῦ, ἐκοιμήθη ἐν εἰρήνῃ.

Ἀπολυτίκιον, ᾠχος πλ. δ'.

Ἐν σοὶ Μῆτερ ἀκριβῶς. Ὅρα ὄπισθεν.

* 25. Τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ Μάρκου.

Οὗτος ἦν τὸ γένος Ἕλλην, ἐκ Κυρήνης τῆς κατὰ τὴν Λιβύην Πενταπόλεως, ὡς λέγουσί τινες. Προσελθὼν δὲ εἰς τὴν πίστιν τοῦ Χριστοῦ διὰ τοῦ Ἀποστόλου Πέτρου, ἠκολούθησεν αὐτῷ ἕως Ῥώμης· ὅπου διατρίβων συνέγραψε, διὰ προτροπῆς τοῦ αὐτοῦ Πέτρου, καὶ αἰτήσεως τῶν ἐκεῖ Χριστιανῶν, τὸ κατ' αὐτὸν Εὐαγγέλιον Ἑλληνιστί, δεύτερον τοῦ Ματθαίου. Ὑστερον δὲ ἀπελθὼν εἰς τὴν Αἴγυπτον, καὶ κηρύξας τὸ Εὐαγγέλιον εἰς αὐτὴν, καὶ πρῶτος τὴν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ Ἐκκλησίαν συστήσας, ἐτελεύτησε μαρτυρικῶς περὶ τὸ 64 ἔτος, ὡς λέγουσιν. Εἰς τοῦτον ἀποδίδεται ὁ Λέων, τὸ δεύτερον τῶν συμβολικῶν ζώων τοῦ Ἱεζεκιῆλ (ἀ. 40), ἵσως διότι ἡ ἀρχὴ τοῦ κατ' αὐτὸν Εὐαγγελίου ἐστὶν ἡ ἐρήμους διαγωγὴ τῷ Προδρόμου, ἕθα ζῶσιν οἱ λέοντες· ἢ, κατ' ἄλλους, διότι χαρακτὴρ τοῦ Εὐαγγελίου αὐτοῦ διακριτικὸς ἐστὶν ἡ τῷ Χριστῷ βασιλεία, ὡς καὶ τὸ ζῶον αὐτό ἐστὶ βασιλικόν.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον, ᾠχος γ'.

Απόστολε ἅγιε, καὶ Εὐαγγελιστὰ Μάρκε, πρέσβευε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα πταισμάτων ἄφεσιν παράσχῃ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Κοντάκιον, ᾠχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Εξ ὕψους λαβὼν, τὴν χάριν τὴν τοῦ Πνεύματος, ρητόρων πλοκάς, διελυσας Ἀπόστολε, καὶ τὰ ἔθνη ἅπαντα σαγηνεύσας, Μάρκε παναοίδιμε, τῷ σῶ Δεσπότη προσήγαγες, τὸ θεῖον κηρύξας Εὐαγγέλιον.

* 26. Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Βασιλέως, ἐπισκόπου Ἀμασειᾶς.

* 27. Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Συμεῶν, συγγενοῦς τοῦ Κυρίου.

Οὗτος ἦν πρωτεῖς ἀδελφὸς τοῦ Ἰησοῦ, υἱὸς τοῦ Κλωπᾶ ἢ Κλεόπα, τοῦ καὶ Ἀλφαίου καλουμένου, ἀδελφοῦ Ἰωσήφ τοῦ Μνήστορος. Ἐγένετο δεύτερος Ἱεροσολύμων ἐπίσκοπος, διάδοχος Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοῦ τοῦ ἐτελεύτησε σταυρωθεὶς ἐπὶ τῆς βασιλείας Τραϊανοῦ τῷ 107 ἔτει, ὑπάρχων ἐτῶν 120.

Ἀπολυτίκιον, ᾠχος α'. Χορὸς ἀγγελικὸς.

Χριστοῦ σε συγγενῆ, Συμεῶν Ἱεράρχα, καὶ Μάρτυρα στερρόν, ἱερώς εὐφημοῦμεν, τὴν πλάϊν ὀλέσαντα, καὶ τὴν

πίστιν τηρήσαντα ὅθεν σήμερον, τὴν παναγίαν σου μνήμην, εορτάζοντες, ἀμαρτημάτων τὴν λύσιν, εὐχαῖς σε λαμβάνομεν.
Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ως ἀστέρα μέγισον, ἡ Ἐκκλησία, κεκτημένη σήμερον, τὸν
Θεηγόρον Συμεῶν, φωταγωγεῖται κραυγάζουσα· Χαί-
ρεις Μαρτύρων, σεπτὸν ἀκροθίνιον.

* 28. Τῶν ἀγίων ἐννέα Μαρτύρων τῶν ἐν Κυζίκῳ.

* 29. Τῶν ἀγίων Ἀποστόλων Ἰάσωνος καὶ Σωσιπάτρου.

Καὶ οἱ δύο οὗτοι ἐχηρημάτισαν Παύλου τοῦ Ἀποστόλου μαθηταί, δε τισ καὶ ἀνα-
φέρων αὐτοὺς ἐν τῇ πρὸς Ῥωμαίους ἐπιστολῇ, λέγει· Ἀσπάζονται ὑμᾶς.....
Ἰάσων καὶ Σωσίπατρος, οἱ συγγενεῖς μου (ἱβ'. 21). Ἦν δὲ ὁ μὲν Ἰάσων
ἀπὸ Ταρσοῦ τῆς Κιλικίας, ἧς καὶ ἐπίσκοπος ἐγένετο· ὁ δὲ Σωσίπατρος ἐκ Πα-
τρῶν τῆς Ἀχαΐας, γενόμενος καὶ αὐτὸς ἐπίσκοπος Ἰκονίου. Καλῶς δὲ τὰς ἐαυ-
τῶν Ἐκκλησίας ποιμάναντες ἐπὶ χρόνον ἰκανόν, ἀπῆλθον πρὸς τὰ δυτικά μέρη,
ἵνα καὶ ἄλλους ωφελήσωσι. Καὶ καταλαβόντες τὴν νῆσον Κέρκυραν, γίνονται εἰς
τούς κατοίκους αὐτῆς πρῶτοι Κήρυκες τοῦ Εὐαγγελίου, καὶ ἐκεῖ τελευταῖον
πληροῦσι τὸν δρόμον τῆς ζωῆς, πολλὰ πρότερον ὑπὲρ τοῦ ὀνόματος τοῦ Χρι-
στοῦ παθόντες. — Ὁ ἐπ' ὀνόματι αὐτῶν σωζόμενος ἀρχαιότατος Ναός ἐν τῇ
παλαιᾷ τῆς Κερκύρας πόλει, καὶ, Τῶν Ἀγίων, κατ' ἐξοχὴν ὀνομαζόμενος, βε-
βαίῳ τὰ τῆς ἱστορίας.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Απόστολοι ἅγιοι πρεσβεύσατε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα πται-
σμάτων ἄφεσιν, παράσχη ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

* 30. Τοῦ ἀγίου Ἀποστόλου Ἰακώβου, ἀδελφοῦ Ἰωάννου
τοῦ Θεολόγου.

Οὗτος ἦν ἐκ τῶν Δώδεκα, ὡς καὶ Ἰωάννης ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ (Σεπτεμβρ. 26),
οὗς ὁ Κύριος ἐπωνόμασε Βοανεργές, ὃ ἐστὶν υἱοὺς βροντῆς, ὡς μεγαλοκήρυκας
καὶ θεολογικωτάτους, ἢ διότι, ὡς λέγουσι τινές, ἐπειδὴ οἱ ἐκ τινος κώμης Σα-
μαρείται οὐκ εἰδέναντο τὸν Ἰησοῦν εἰς ἐπιξένωσιν, οἱ δύο οὗτοι ἀδελφοί, ζήλου
πληθέντες ἐπεθύμησαν ἵνα καταβῇ πῦρ ἀπ' οὐρανοῦ, καὶ κατακαύσῃ τοὺς ἀξέ-
νους ἐκείνους (Μάρκ. γ'. 17. Λουκ. 9'. 52-54). Τοῦτου οὖν τοῦ Ἰακώβου τὴν
παρῆρσιν εἰς τὸ εὐαγγελικὸν κήρυγμα μὴ ὑποφέρων Ἠρώδης ὁ Ἀγρίππας, ὁ τοῦ
Ἀριστοδοῦλου υἱός, καὶ τοῦ Μ'. Ἠρώδου ἐγγονος, συλλαβὸν αὐτὸν ἐν ταῖς ἡμέραις
τοῦ Πάσχα, ἐν μαχαίρᾳ κατέσφαξε τῷ 43 ἔτει· καὶ οὕτως ἐπιε τὸ ποτήριον
ὅπερ προεῖπεν εἰς αὐτὸν ὁ Σωτήρ (Ματθ. κ'. 23). — Ὁ δὲ Ἠρώδης, κατελθὼν
τὸ ἐφεξῆς ἔτος ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας εἰς τὴν Καισάρειαν, καὶ ἐνδυσάμενος βασι-
λικῶς, ἐκάθησεν ἐπὶ τοῦ βήματος, καὶ ἐδημηγόρει πρὸς τοὺς πρέσβεις τῶν Τυ-
ρίων καὶ Σιδωνίων. Καὶ ἐνῶ οἱ περικυκλοῦντες αὐτὸν κόλακες προσηγόρευον αὐ-
τὸν Θεόν, λέγοντες· Θεοῦ φωνή, καὶ οὐκ ἀνθρώπου· πατάσσεται παρευθὺς
ὑπὸ θείου Ἀγγέλου, διότι (λέγει ὁ ἱερός ἱστοριογράφος) οὐκ ἔδωκε τὴν δό-
ξαν τῷ Θεῷ· καὶ γενόμενος σκωληκόβρωτος, ὡς καὶ ὁ πάππος αὐτοῦ (Δε-
κεμβρ. 29), κατέατρεψεν ἐλευσινῶς τὸ ζῆν μετ' ὀλίγον (Πράξ. ἱβ'. 19-23).

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον, ᾠχος γ'.

Απόστολε ἅγιε Ἰακώβε, πρέσβευε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα
πταισμάτων ἄφεςιν, παράσχη ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Κοντάκιον, ᾠχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Φωνῆς Δεικῆς, ἀκούσας προσκαλήσῃ σε, ἀγάπην πατρός,
παρεΐδες καὶ προσέδραμες, τῷ Χριστῷ Ἰακώβε μετὰ τῆ
συγγόνου σου ἔνδοξε· μεθ' οὗ ἠξιώθης ἰδεῖν, Κυρίου τὴν Δεῖαν
Μεταμόρφωσιν.

Μ Η Ν Μ Α Ἰ Ο Σ .

Ἐχων ἡμέρας 31. Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 14, καὶ ἡ νύξ ὥρας 10.

* 1. Τοῦ ἁγίου Προφήτου Ἰερεμίου.

Ὁ μέγας οὗτος Προφήτης τοῦ Θεοῦ, ὁ φιλάδελφος, καὶ θρηνητικώτατος, ὁ
πολλὰ προσευχόμενος περὶ τοῦ λαοῦ καὶ τῆς ἁγίας Πόλεως, ὑπῆρχεν υἱὸς Χελ-
κίου, ἐκ φυλῆς Ἰερατικῆς, ἐκ πόλεως Ἀναθῶθ, ἐν γῇ Βενιαμίν, ἡγιασμένος ἔτι ἐκ
κοιλίας μητρός, ὡς αὐτὸς ὁ Κύριος περὶ αὐτοῦ λέγει· Πρὸ τοῦ με πλάσαι σε
ἐν κοιλίᾳ, ἐπίσταμαί σε· καὶ πρὸ τοῦ σε ἐξελθεῖν ἐκ μήτρας, ἡγία-
κά σε, Πραφήτην εἰς ἔθνη τέθεικά σε (Ἰερεμ. α. 5). Προφητεύσει 40 ἔτη,
ἀπὸ τοῦ 628-588 πρὸ Χριστοῦ· ὅτε, γενομένης τῆς ἐσχάτης αἰχμαλωσίας τοῦ λαοῦ
ἐπὶ Σεδεκίου, καὶ ὀλίγων μόνον τινῶν ἀφεινόντων πρὸς ἐργασίαν τῆς γῆς, ἔμεινε
καὶ αὐτὸς μετ' αὐτῶν, κατὰ ἀδειαν Ναβουζαρδάν τοῦ ἀρχιμαγείρου Ναβουχοδονό-
σορ, κλαίων καὶ πενθῶν ἀπαραμύθητα τὴν ἐρήμωσιν τῆς Ἰερουσαλήμ, καὶ τὴν
τῶν ὁμογενῶν δουλείαν. Ἀλλὰ καὶ οἱ ὀλίγοι οὗτοι, παρανομήσαντες πάλιν, καὶ
φοβούμενοι τὴν τῶν Χαλδαίων ἐκδίκησιν, ἐφυγον, εἰς Αἴγυπτον συμπαραλαβόντες
βιαίως καὶ τὸν Ἰερεμίαν μετὰ Βαρούχ τοῦ μαθητοῦ αὐτοῦ καὶ γραφέως· ὅπου
προφητεύων κατὰ τῆς Αἰγύπτου, καὶ ἄλλων ἐθνῶν, ἐλιθοβολήθη ἐν Τάφναις ὑπὸ
τῶν ἰδίων ὁμογενῶν, περὶ τὸ 583 πρὸ Χ., μὴ ἀνεχομένων ἀκούειν τὴν τῶν λόγων
αὐτοῦ ἀλήθειαν, καὶ τοὺς δικαίους ἐλέγχους. Ἡ Προφητεία αὐτοῦ, εἰς κεφάλαια
51 διηρημένη, καὶ οἱ θρήνοι εἰς 5, τάττεται ἡ δευτέρα τῶν Μειζόνων Προφητῶν.

Ἀπολυτίκιον, ᾠχος β'.

Τοῦ Προφήτου σε Ἰερεμίου τὴν μνήμην Κύριε ἑορτάζοντες,
δί αὐτοῦ σε δυσωποῦμεν· Σῶσον ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

* 2. Ἡ Ἀνακομιδὴ τοῦ Λειψάνου τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡ-
μῶν Ἀθανασίου τοῦ Μεγάλου. (Ὅρα Ἰανουαρ. 18).

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον, ᾠχος γ'. Θείας πίστεως.

Στύλος γέγονας ὀρθοδοξίας, Δείοις δόγμασιν ὑποστηρίζων,
τὴν Ἐκκλησίαν Ἱεράρχα Ἀθανάσιε· τῷ γὰρ Πατρὶ τὸν

Υἱὸς ὁμοίσιον ἀνακηρύξας, κατήσχυνας Ἄρειον. Πάτερ ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τοῖς τῶν αἱμάτων σου.

Ορθοδοξίας φυτεύσας τὰ δόγματα, κακοδοξίας ἀκάνθας ἐξέτεμες, πληθύνσας τὸν σπóρον τῆς πίστεως, τῇ ἐπομβρία τοῦ Πνεύματος ὅσιε· διό σε ὑμνοῦμεν Ἀθανάσιε.

* 3. Τῶν ἀγίων Μαρτύρων Τιμοθέου, καὶ Μαύρας.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ο Μάρτυς σου Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτῶν, τὸ στέφος ἐκομίσαντο τῆς ἀφθαρσίας, ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· σχόντες γὰρ τὴν ἰσχύν σου, τοὺς τυράννης καθεῖλον· ἔθραυσαν καὶ δαιμόνων, τὰ ἀνίσχυρα θράση. Αὐτῶν ταῖς ἰκεσίαις, Χριστέ ὁ Θεός, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τοὺς πολυτρόπους αἰκισμοὺς ἐνεγκόντες, καὶ τοὺς στεφάνους ἐκ Θεοῦ εἰληφότες, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύσατε πρὸς Κύριον, μνήμην τὴν πανίερον, τὴν ὑμῶν ἐκτελούντων, μέγιστε Τιμόθεε, καὶ αἰοῖδιμε Μαύρα, τοῦ εἰρηνεῦσαι πόλιν καὶ λαόν· αὐτὸς γὰρ ἐστὶ πιστῶν τὸ κραταίωμα.

* 4. Τῆς ἀγίας Μάρτυρος Πελαγίας.

Ἐπῆρχεν ἐκ Ταρσοῦ τῆς Καλικίας· ἠθλήσεν ἐπὶ Διοκλητιανοῦ τῷ 288.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Ἡ ἀμνάς σου Ἰησοῦ. Ὁρα κατωτέρω.

* 5. Τῆς ἀγίας καὶ ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος Εἰρήνης.

Ἐπῆρχεν θυγάτηρ Αἰκινίου βασιλίσκου, καὶ Αἰκινίας· ἠθλήσε τῷ 315 ἔτει.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ἡ ἀμνάς σου Ἰησοῦ, κράζει μεγάλη τῇ φωνῇ· Σὲ Νυμφίε μου ποθῶ, καὶ σὲ ζητοῦσα ἀθλῶ, καὶ συσαυροῦμαι καὶ συνθάπτομαι τῷ βαπτισμῷ σε· καὶ πάσχω διὰ σέ, ὡς βασιλεύσω σὺν σοί· καὶ θνήσκω ὑπὲρ σε, ἵνα καὶ ζήσω ἐν σοί· ἀλλ' ὡς θυσίαν ἄμωμον, προσδέχῃ τὴν μετὰ πόθου τυθεῖσάν σοι. Αὐτῆς πρεσβείαις, ὡς ἐλεήμων, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον .

Παρθενίας κάλλεσι, πεποικιλμένη παρθένε, τῇ ἀθλήσει γέγονας, ὠραιοτάτῃ Εἰρήνῃ· αἵμασι τοῖς ἐκχυθεῖσί σου φοινηθεῖσα, πλάινην τε καταθαλουῦσά τῆς ἀθλείας· δια τοῦτο καὶ ἐδέξω, βραβεῖα νίκης χειρὶ τοῦ Κτίστου σου .

* 6. Τοῦ ἀγίου καὶ δικαίου Ἰωβ τοῦ Πολυάθλου .

Ὁ πιστὸς οὗτος Σεράπων τοῦ Θεοῦ, ἡ πάσης ἀρετῆς ἐντελειοτάτη εἰκὼν, καὶ ἑξαιρέτως τῆς ὑπομονῆς τὸ παράδειγμα, ὑπῆρχεν υἱὸς Ζαρέ καὶ Βοσόρρας, καὶ τοῦ Ἀδρααμ πέμπτος ἀπόγονος· ἄνθρωπος ἀληθινός, ἀμειπτός, δίκαιος, θεοσεβής, ἀπεχόμενος ἀπὸ παντός πονηροῦ πράγματος, καὶ διὰ ταῦτα ὑπέρπλουτος, καὶ κατὰ πάντα εὐλογημένος ὑπὸ Θεοῦ, ὡς οὐδεὶς ἄλλος τῶν κατοίκων τῆς Αὐσίτιδος χώρας, πατρίδος αὐτοῦ, τῆς μεταξὺ Ἰδουμαίας καὶ Ἀραβίας κειμένης. Ἀλλὰ κατὰ Δεῖαν συγχωρήσιν, πρὸς δοκιμασίαν αὐτοῦ, στέρηθεις διαμίας καὶ τέκνων, καὶ πλοῦτου, καὶ δόξης, καὶ πάσης παραμυθίας, καὶ πληγῶθεις κατ' ἄλλον τὸ σῶμα φθερῶς, ἐνεκάρτηρσε γενναίως εἰς τὴν ἀπαραδειγματίστον ταύτην σήμερον ἐκτὰ ὀλοκλήρῃ ἔτη, εὐχαριστῶν τῷ Θεῷ· Ἔπειτα, διὰ τῆς Δείας αὐτοῦ εὐλογίας, ἐπανελθὼν πάλιν εἰς εὐδαμόνιαν λαμπροτέραν τῆς πρώτης, καὶ ζήσας μετὰ τὴν πληγὴν 170 ἔτη, τὰ δὲ πάντα 240, ἐτελεύτησε πρεσβύτερος καὶ πλήρης ἡμερῶν περὶ τὸ 1350 ἔτος πρὸ Χριστοῦ. Ἄλλοι δὲ λέγουσιν, ὅτι ἐν μόνον ἔτος διήρκησεν ἡ πληγὴ αὐτοῦ· καὶ ὅτι ἐξῆσε μετ' αὐτὴν 140 ἔτη, πάντα δὲ, 210.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος α'.

Τὸν πλεόντων θεωρήσας τῶν ἀρετῶν τοῦ Ἰωβ, συληῖσαι ἐμχανᾶτο ὁ τῶν δικαίων ἐχθρός· καὶ διαρρήξας τὸν πύργον τῆς σώματος, τὸν θησαυρὸν ἐκ ἐσύλησε τὸν τῆς πνεύματος· εὗρε γὰρ ὠπλισμένην τὴν τοῦ ἀμειπτοῦ ψυχὴν· ἐμὲ δὲ καὶ γυμνώσας ἠχμαλώτευσεν· Προφθιάσας οὖν πρὸ τέλους, ρῦσαι με τοῦ δολίου Σωτήρ, καὶ σῶσόν με .

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'. Ὡς ἀπάρχας τῆς φύσεως .

Ως ἀληθὴς καὶ δίκαιος, θεοσεβής καὶ ἀμειπτος, ἡγιασμένος τε ὠφθῆς πανένδοξε, Θεῶ Σεράπων γνήσιε· καὶ ἐδίδαξας κόσμον, ἐν τῇ σῇ καρτερίᾳ, Ἰωβ πολυάθλε· ὅθεν πάντες τιμῶντες, ὑμνοῦμέν σου τὸ μνημόσυνον .

* 7. Ἡ Ἀνάμνησις τοῦ ἐν οὐρανῷ φανέντος σημείου τοῦ Σταυροῦ ἐν τῇ πόλει Ἱερουσαλήμ .

Τῷ 346 ἔτει, ἐν τοῖς χρόνοις Κωνσταντίου, υἱοῦ τοῦ Μ. Κωνσταντίνου, καὶ Κυρίλλου Ἀρχιεπισκόπου Ἱεροσολύμων, κατὰ τὸν καιρὸν τῆς Ηεντηκοστής, περὶ ὥραν τρίτην τῆς ἡμέρας, ἐφάνη διὰ λαμπρῶν ἀστέρων τὸ σημεῖον τοῦτο τοῦ Σταυροῦ, ἠπλωμένον ἀπὸ τοῦ Γολγοθᾶ ἕως τοῦ Ὄρους τῶν Ἐλαιῶν .

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Τοῦ Σταυροῦ σου ὁ τύπος νῦν ὑπὲρ ἥλιον ἔλαμψεν, ὃν περ
ἔξ ὄρους ἁγίου, τόπῳ Κρανίῃ ἐφήπλωσας, καὶ τὴν ἐν
αὐτῷ σε Σῶτερ ἰσχὺν ἐτραίνωσας, διὰ τήτε κρατύνας καὶ τὰς
πιεθὲς Βασιλεῖς ἡμῶν· οὓς καὶ περὶσωζέ διαπαντός ἐν εἰρήνῃ,
πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου Χριστέ ὁ Θεός, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Οἰ διανοίξας οὐρανούς κεκλεισμένους, ἐν οὐρανῷ ὑπερφα-
νεῖς ταῖς ἀκτίνας, ἐπὶ τῆς γῆς ἀνέτειλεν ὁ ἄχραντος
Σταυρός· ὅθεν οἱ τὴν ἔλλαμψιν, τῆς αὐτοῦ ἐνεργείας, δεξα-
μενοι πρὸς ἄδυτον, ὁδηγούμεθα φέγγος· καὶ ἐν πολέμοις ἔχο-
μεν αὐτόν, ὄπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

* 8. Τοῦ ἁγίου ἐνδόξου Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ, ἐπι-
στηθίου, ἡγαπημένου, καὶ παρθένου, Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου·
καὶ τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀρσενίου τοῦ Μεγάλου.

Περὶ μὲν τοῦ Ἀποστόλου ὅρα Σεπτεμβ. 26. Ὁ δὲ Ἀρσένιος ἦν διάκονος τῆς
ἐν Ῥώμῃ Ἐκκλησίας, λαμπρὸς κατὰ τὸ γένος καὶ τὴν παιδείαν, καὶ θαυμάσιος
τὴν ἀρετὴν. Τῷ δὲ 378, ὅτε Θεοδόσιος ὁ Μέγας ἐνέδυσσε τὴν βασιλικὴν πορφύ-
ραν Ἀρκάδιον τὸν πρεσβύτερον υἱὸν αὐτοῦ, ἐπταετῆ ὄντα, ἐκλεχθεὶς ὁ Ἀρσένιος
ὑπὸ Δαμασσοῦ τοῦ τῆς Ῥώμης ἀρχιεπισκόπου, ἐπέμφθη εἰς Κωνσταντινούπολιν,
πρὸς διδασκαλίαν τοῦ βασιλοπαιδὸς τράυτου. Ἀλλὰ μὴ δυνάμενος διδάσκειν αὐ-
τόν ὡς ἰδιώτην, κατὰ τὴν ἐντολὴν τοῦ πατρὸς, διὰ τὴν φυσικὴν τοῦ νέου ἔπαρ-
σιν καὶ ἰσχυρογνωμίαν, μᾶλλον δὲ καὶ κωδυεύσας ὑπ' αὐτοῦ τὴν ζωὴν, κατέλιπε
τὴν βασιλικὴν αὐλήν, καὶ ἀπέπληθεν εἰς τὴν ἐν τῇ ἐρήμῳ τῆς Θεβαΐδος Σκήτην·
ὅπου τελείσας τὸν ὑπόλοιπον βίον ἀσκητικῶς ἐτελεύτησε τῷ 448, ἐτῶν 95.

Ἀρχαῖα, καὶ Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος β'.

Απόστολε Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡγαπημένε, ἐπιτάχυνον ῥῦσαι
λαὸν ἀναπολόγητον· δέχεται σε προσπίπτοντα, ὃ ἐπι-
πεσόντα τῷ στήθει καταδεξάμενος· ὃν ἰκέτευε Θεολόγε, καὶ
ἐπίμονον νέφος ἐθνῶν διασκεδάσαι, αἰτούμενος ἡμῖν εἰρήνην,
καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Τοῦ Ὀσίου, Ἦχος πλ. δ'.

Ταῖς τῶν δακρύων σου ῥοαῖς, τῆς ἐρήμῃ τὸ ἄγονον ἐγεώρ-
γησας· καὶ τοῖς ἐν βάθῃ στεναγμοῖς, εἰς ἑκατὸν τοὺς
πάνους ἐκαρπροφόρησας· καὶ γέγονας φωστὴρ, τῇ οἰκουμένην
λάμπων τοῖς θαύμασιν, Ἀρσένιε Πατὴρ ἡμῶν ὅσιε, πρέσβευε
Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι ταῖς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον τοῦ Ἀποστόλου, Ἦχος β'.

Τὰ μεγαλεῖά σε παρθένε τίς διηγῆσεται; βρῦεις γὰρ θαύματα, καὶ πηγάζεις ἰάματα, καὶ πρεσβεύεις ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, ὡς Θεολόγος καὶ φίλος Χριστοῦ.

Τοῦ Ὁσίου, Ἦχος β'. Τὴν ἐν πρεσβείαις.

Τὴν τῶν Ἀγγέλων ἐν σώματι πολιτείαν, ἐπιδεξάμενος Ἀρσένιε θεοφόρε, τούτων καὶ τῆς τιμῆς κατηξίωσαι, τῷ τοῦ Δεσπότης θρόνῳ, σὺν αὐτοῖς παριστάμενος, καὶ πᾶσι πρεσβεύων θείαν ἄφεσιν:

✠ 9. Τοῦ ἁγίου Προφήτου Ἡσαΐου· καὶ τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Χριστοφόρου.

Ὁ μὲν Προφήτης ὑπῆρχεν υἱὸς Ἀμώς, ἐκ τῆς βασιλικῆς φυλῆς καταγόμενος. Προφήτευσεν ἐν ἡμέραις Ὀζίου (τοῦ καὶ Ἀζαρίου καλουμένου), Ἰωάθαμ, Ἀχαζ, καὶ Ἐζεκίου, βασιλέων τῆς Ἰουδαίας. Περὶ δὲ τὸ 681 πρὸ Χριστοῦ, ἐπὶ τῆς βασιλείας Μανασσῆ, υἱοῦ καὶ διαδόχου τοῦ εὐσεβεστάτου Ἐζεκίου, ἐλίχων τὴν ἀσέβειαν καὶ τὰς παρανομίας αὐτοῦ, ἐπιρονίσθη διὰ ξυλίνου πρίνου, καὶ οὕτως ἐτέλειώτησε μαρτυρικῶς. Ὀνομάζεται ἀπάντων τῶν Προφητῶν ὁ Εὐτονώτατος καὶ Μεγαλοφωνότατος, διὰ τὸ κάλλος καὶ ὕψος τῶν λόγων αὐτοῦ. Ἡ προφητεία αὐτοῦ, εἰς 66 κεφάλαια διηρημένη, ταῖς πρώταις τῶν Μεζόνων Προφητῶν. Τούτῃ ἐστὶ καὶ ἡ Ε'. τῆς Στιχολογίας Ὁδῆ· Ἐκ νυκτὸς ὄρθριζει ἐν τῷ πνεύματι μου πρὸς σέ, ὁ Θεός, κτλ. — Περὶ δὲ τοῦ Ἁγίου Χριστοφόρου λέγουσι τερατώδη καὶ μυθώδη πολλά, ὅσα ἐγέννησεν ἡ ἀμαθία καὶ δεσποδαιμονία· ἐξ ὧν ἐστὶ καὶ τὸ νομίζειν, ὅτι ἡ αὐτῆς ἡμέρας ἐβλεπέ τις αὐτοῦ τὴν εἰκόνα, ἣν ἀδύνατον ἀποθανεῖν αὐτὸν κατ' αὐτὴν αἰφνιδίως, ἢ ἐκ συμβεβηκότος τιπός. Ἐνταῦθεν προήλθε τὸ περιεχόμενον ἐκείνου Χριστοφόρον ἀφ' οὗ εἶδης, ὑπεράσφαλης βαδίζεις. Ἐκ τούτου ἡ συνήθεια τῶν παλαιῶν τοῦ τιθεῖν τὰς εἰκόνας αὐτοῦ εἰς τῶν Ἐκκλησιῶν τὰς εἰσόδους, ἵνα οἱ εἰσερχόμενοι βλέπωσιν αὐτάς. Ἡ δὲ ἐτυμολογία τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ, ὅπερ δηλοῖ Χριστὸν φέρειν, παρεκίνησεν ἀναμφιβόλως τοὺς ζωγράφους, ἵνα ζωγραφίζωσιν αὐτὸν, βαστάζοντα ἐπὶ τῶν ὤμων νήπιον τὸν Ἰησοῦν· οὐχὶ ὁμως ἔχοντα καὶ πρόσωπον κυνὸς (σκύλου), ὡς τινες τῶν ἀμαθῶν ζωγράφων. Ἦθλησε δὲ ὁ Μάρτυς ἐπὶ Δεκίου τῷ 250 εἴτει.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Προφήτου, Ἦχος β'.

Τοῦ Προφήτου σου Ἡσαΐου τὴν μνήμην Κύριε ἑορτάζοντες, δι' αὐτοῦ σε δυσωποῦμεν· Σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τοῦ Μάρτυρος, Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Στολαῖς ταῖς ἐξ αἱμάτων, ὠραϊζόμενος, Κυρίῳ παρίστασαι, τῷ Βασιλεῖ οὐρανῶν, Χριστοφόρε· αἰοῖδιμε· ὅθεν σὺν Ἀσωμάτων, καὶ Μαρτύρων χορείαις, ἄδεις τῇ τρισαγίῳ καὶ φρικτῇ μελωδίᾳ· διὸ ταῖς ἱεραῖς ταῖς σαῖς, σῶζε τοὺς δούλους σου.

Κοντάκιον τοῦ Προφήτου, Ἦχος β'.

Τὴν ἐν πρσβεΐαις.

Τῆς προφητείας τὸ χάρισμα δεδεγμένος, Προφητομάρτυς Ἡσαΐα θεοκήρυξ, πᾶσιν ἐτραίνωσας τοῖς ὑφ' ἥλιον, τὴν τοῦ Θεοῦ φωνήσας, μεγαλοφώνως σάρκωσιν· Ἴδου ἡ Παρθένος ἐν γαστρὶ λήψεται.

* 10. Τοῦ ἀγίου Ἀποστόλου Σίμωνος τοῦ Ζηλωτοῦ.

Οὗτος ἦν ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν Δώδεκα, ὀνομαζόμενος ὑπὸ μὲν τοῦ Ματθαίου, Σ. Κανανίτης, ὑπὸ δὲ τοῦ Λουκᾶ, Σ. Ζηλωτῆς (Ματθ. ι. 4. Λουκ. ε'. 15)· καὶ ὅτι τὸ Κανανίτης ἑρμηνεύεται εἰς τὸ Ζηλωτῆς, ἐκ τοῦ Κανᾶ, ὅπερ δηλοῖ Ζῆλος, κατὰ τοὺς ἑρμηνευτάς. Λέγουσι δὲ τινες, ὅτι οὗτος ἐστὶν ὁ συμφως τοῦ ἐν Κανᾷ τῆς Γαλιλαίας γενομένου γάμου, ὅπου ὁ Ἰησοῦς, μεταβαλὼν τὸ ὕδωρ εἰς οἶνον, ἐποίησε τὴν ἀρχὴν τῶν σημείων αὐτοῦ (Ἰωάν. β'. 1-11).

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος γ'.

Α'πόστολε Ἅγιε Σίμων, πρέσβευε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα πταισμάτων ἄφεςσι, παράσχη ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τοὺς ἀσφαλεῖς.

Τὸν ἀσφαλῶς τὰ τῆς σοφίας δόγματα, ἐν ταῖς ψυχαῖς τῶν εὐσεβοῦντων θέμενον, ἐν αἰνέσει μακαρίσωμεν, τὸν θεηγόρον πάντες Σίμωνα· τῷ θρόνῳ γὰρ τῆς δόξης νῦν παρίσταται, καὶ σὺν τοῖς Ἀσωμάτοις ἐπαγαλλεται, πρσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

* 11. Τὰ Γενέθλια, ἦτοι τὰ Ἐγκαίνια τῆς Κωνσταντινουπόλεως· καὶ μνήμη τοῦ ἀγίου Ἱερομάρτυρος Μωκίου.

Κατὰ τὸ 328 ἔτος ἀπὸ Χριστοῦ, τῇ 20 Νοεμβρίου, κατεβλήθησαν τὰ θεμέλια τῆς Βασιλίδος ταύτης τῶν πόλεων. Τῷ δὲ 330 ἔτει, Ἰνδικτιώνος 3, Μαΐου μηνός 11. ἡμέρα β'. τῆς ἑβδομάδος, ἐγένοντο τὰ Ἐγκαίνια αὐτῆς μετὰ πάσης τῆς Συγκλήτου· καὶ ἀφιερθεῖσα εἰς τὴν προστασίαν τῆς Θεοτόκου, ἐπωνομάσθη Κωνσταντινουπόλις, ἐκ τοῦ ὀνόματος τοῦ κτίσαντος αὐτὴν Κωνσταντῖνου τοῦ Μεγάλου — Ὁ δὲ Ἱερομάρτυς ἤθλησεν ἐπὶ Διοκλητιανοῦ τῷ 388 ἔτει.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου, Ἦχος δ'.

Καὶ τρόπων μέτοχος, καὶ θρόνων, διαδόχος, τῶν Ἀποστόλων γενόμενος, τὴν πράξιν εὖρες θεόπνευστε, εἰς θεωρίας ἐπίβασιν· διὰ τῆτο τὸν λόγον, τῆς ἀληθείας ὀρθοτομῶν, καὶ τῆ πίστει ἐνήθλησας μέχρις αἵματος, Ἱερομάρτυς Μωκίε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ τῶν Ἐγκαινίων, ὁ αὐτός.

Τῆς Θεοτόκου ἡ Πόλις, τῇ Θεοτόκῃ προσφόρως, τὴν ἑαυ-
τῆς ἀνατίθεται σύστασιν· ἐν αὐτῇ γὰρ ἐστήρικται δια-
μένειν, καὶ δι' αὐτῆς περισώζεται καὶ κραταιοῦται, βωῶσα
πρὸς αὐτήν· Χαῖρε ἡ ἐλπίς, πάντων τῶν περάτων τῆς γῆς.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τοὺς ἀσφαλεῖς.

Καθοπλισθεὶς τῷ Θυρεῶ τῆς πίστεως, τῆς ἀσεβῶν ταῖς
παρατάξεις ἔτρεψας, καὶ ἐδέξω δόξης στέφανον, παρα
Κυρίου μάκαρ Μώκιε· διὸ μετὰ Ἀγγέλων ἀγαλλόμενος, πε-
ρίσωζε κινδύνων τοὺς ὑμνοῦντάς σε, πρὸςθεύων ἀπαύστως
ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

* 12. Τῶν ἐν ἀγίοις Πατέρων ἡμῶν, Ἐπιφανίου ἐπισκό-
που Κύπρου, καὶ Γερμανοῦ ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινου-
πόλεως.

Ὁ μὲν Ἐπιφάνιος ἐγεννήθη περὶ τὸ 320 ἔτος ἐν Βεσανδούκῃ, καίη τῆς Πα-
λαιστίνης μικρῆ, ἐκ γονίων πτωχῶν, Ἰουδαίων τὸ γένος. Μετῆλθε τὸν μοναδι-
κὸν βίον ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας· καὶ μνησάμενος πᾶσαν ἀρετὴν τῶν μοναχῶν τῆς
Αἰγύπτου, ἔλαβεν ὕστερον πολλοὺς ἄλλους ὑπὲρ τὴν προστασίαν αὐτοῦ ἐν ἰδίῳ
μοναστηρίῳ. Ἐδιδάχθη τὴν Ἑβραϊκὴν, Αἰγυπτιακὴν, Συριακὴν, Ἑλληνικὴν, καὶ
Λατινικὴν γλῶσσαν, καὶ ἐκ ταύτου ἐκαλεῖτο Πεντάγλωσσος. Περὶ τὸ 368,
ἐκλεχθεὶς ἐπίσκοπος Κωνσταντίας τῆς Κύπρου, ἥτις πρότερον ἐκαλεῖτο Σαλα-
μίς, καὶ ποιμένας τὸ ποίμνιον αὐτοῦ θεωρίστω, καὶ πάσης αἰρέσεως ἀμόλυντον,
ἔτελεύτησε περὶ τὸ 433 ἔτος, ζήσας ἔτη 105, κατὰ δὲ τὸν τοῦ Νικοδήμου Συ-
ναξαριστῆν, 115. Μεταξὺ τῶν ἱερῶν αὐτοῦ Συγγραμμάτων τιμᾶται μᾶλλον τῶν
λοιπῶν τὸ Πανάριον (ἐκ τοῦ Ἀ. Panarium), ὅ ἐστιν Ἀρτοφόριον, ἢ Ἀρ-
τοθήκη, περιέχον ἀπόδειξιν τῶν τῆς πίστεως ἀληθειῶν, καὶ ἀνασκευὴν τῆς
πλάνης 80 αἰρέσεων. — Ὁ δὲ Γερμανὸς ἦν Κωνσταντινουπολίτης τὴν Πατρί-
δα, λαμπρὸς τὸ γένος, υἱὸς Ἰουστινιανοῦ Πατρικίου. Κατ' ἀρχὰς ἐγένετο ἐπί-
σκοπος Κυζίκου· τῷ δὲ 715 προειβιάσθη εἰς τὸν τῆς Κωνσταντινουπόλεως θρό-
νον. Ἄλλ' ἐπειδὴ γενναίως ἀντέστη εἰς τὸ περὶ τῶν ἁγίων Εἰκότων πρόσταγμα
Διόντος τοῦ Ἰσαύρου, ἐξώσθη τοῦ θρόνου αὐτοῦ τῷ 730 ἔτει, καὶ ζήσας τοῦ
λοιποῦ ὡς ἰδιώτης, ἔτελεύτησε περὶ τὰ 740, ἐτῶν 95. Τὸ περὶ τῶν Ἐξ Οἰκου-
μενικῶν Συνόδων ἐστὶ τὸ πρῶτιστον τῶν αὐτοῦ Συγγραμμάτων. Ἐχρημάτισε δὲ
καὶ ἀσματογράφος ὁ αὐτός, ὡς φαίνεται ἐκ τῆς ἐπιγραφῆς πολλῶν Στιχηρῶν
Ἰδιωμάτων, ἐξ ὧν καὶ τὰ εἰς τὴν Ἑπαπαντὴν· Δεῖξε Συμεῶν, κτλ.

Ἀπολυτίκιον· Ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν. Σελ. 283.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς.

Ιεραρχῶν τὴν Θαυμαστὴν ξυνορίδα, ἀνευφημήσωμεν πιστοὶ
κατὰ χρέος, σὺν Γερμανῷ τὸν θεῖον Ἐπιφάνιον· οὗτοι
γὰρ κατέφλεξαν, τῶν ἀθέων ταῖς γλώσσας, δόγματα σοφῶ-

τατα, διαθέμενοι πᾶσι, τοῖς ὀρθοδόξως μέλπουσιν αἰεὶ, τῆς εὐσεβείας τὸ μέγα μυστήριον.

✽ 13. Τῆς ἁγίας Μάρτυρος Γλυκερίας.

Ἦθλησεν ἐν ἔτει 141, ἐπὶ Ἀντωνίου βασιλέως.

Ἀπολυτίκιον · Ἡ Ἀμνάς σου Ἰησοῦ. Σελ. 306.

Κοντάκιον, Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Τὴν Παρθένον στέργουσα, καὶ Θεοτόκον Μαρίαν διετήρεις ἄφθορον, τὴν σεαυτῆς παρθενίαν · πόθῳ δὲ καρδιωθεῖσα τῷ τοῦ Κυρίου, ἤβλησας ἀνδρειοφρόνως μέχρι θανάτου · διὰ τοῦτο Γλυκερία, διπλῶ στεφάνῳ, σὲ στέφει Χριστὸς ὁ Θεός.

✽ 14. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Ἰσιδώρου τοῦ ἐν τῇ Χίῳ.

Ἐπῆρχεν Ἀλεξάνδρεὺς τὴν πατρίδα, στρατιωτικὸς τὴν τάξιν · ἤθλησεν ἐν τῇ νήσῳ Χίῳ τῷ 251 ἐπὶ Δεκίου.

Ἀπολυτίκιον · Ὁ Μάρτυς σου Κύριε. Σελ. 279.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Κυβερνήτης μέγιστος, τῇ οἰκουμένῃ, σὺ ἐφάνης ἅγιε, ταῖς πρὸς Θεόν σου προσευχαῖς · διὸ ὑμνουμέν σε σήμερον, Μάρτυς θεόφρον, Ἰσίδωρε ἔνδοξε.

✽ 15. Τῶν ὁσίων Πατέρων ἡμῶν Παχωμίου τοῦ Μεγάλου, καὶ Ἀχιλλίου ἀρχιεπισκόπου Λαρίσσης τοῦ Θαυματουργοῦ.

Ὁ μὲν Ἀχιλλίος ἦν εἰς τῶν 318 θεοφόρων Πατέρων τῆς Α'. Οἰκουμένης Συνόδου, τελευτήσας περὶ τὰ μέσα τοῦ Δ'. αἰῶνος. — Ὁ δὲ Παχώμιος ἐγεννήθη ἐν τῇ ἀνω Θηβαίδι τῆς Αἰγύπτου ἐκ γονέων εἰδωλολατρῶν · ἐστράτευσε πρότερον ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας · εἶτα, τὰς ἀρετὰς τῶν Χριστιανῶν βλέπων, προσῆλθεν εἰς τὴν πίστιν τοῦ Χριστοῦ · ἐμαθήτευσεν ὑπὸ τὸν ἐρημίτην Παλάμωνα · ἐγένετο περιπόνητος εἰς τὴν ἀρετὴν, δι' ἧς ἐνέπλησε τὴν κατὰ τὸν Νεῖλον Ταβεννησίαν, μοναστηρίων καὶ σκήτων, καὶ κατέστη Κοινοβιάρχης μοναχῶν ὑπὲρ τὰς 11 χιλιάδας · ἐτελεύτησε περὶ τὰ 348.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου!*

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Ταῖς τῶν δακρῦων σε ροαῖς, τῆς ἐρήμου τὸ ἄγονον ἐγεώρησας · καὶ τοῖς ἐκ βάρθους στεναγμοῖς, εἰς ἑκατὸν τοὺς πόνους ἐκαρποφόρησας · καὶ γέγονας φωστήρ, τῇ αἰκουμένῃ λάμπων τοῖς θαύμασι. Παχώμιε Πατὴρ ἡμῶν ὅσιε, Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι ταῖς ψυχὰς ἡμῶν.

Τοῦ Ἱεράρχου, Ἦχος δ'.

Κάνονα πίστεως, καὶ εἰκόνα πραότητος ἐγκρατείας διδάσκαλον, ἀνεδείξε σε τῇ ποιίμνησθ ἢ τῶν πραγμάτων ἀλήθεια· διὰ τοῦτο ἐκθήσω τῇ ταπεινώσει τὰ ὑψηλά, τῇ πτωχείᾳ τὰ πλούσια. Πάτερ Ἱεράρχα Ἀχίλλιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον τοῦ Ὁσίου, Ἦχος β'. Τὴν ἐν πρεσβείαις.

Τὴν τῶν Ἀγγέλων ἐν σώματι πολιτείαν, ἐπιδειξάμενος Παχωμίε Θεοφόρε, τούτων καὶ τῆς εὐκλείας ἠξιώσασαι, τῷ τοῦ Δεσπότης Δρόνω, σὺν αὐτοῖς παριστάμενος; καὶ πᾶσι πρεσβεύων θείαν ἄφεισιν.

Τοῦ Ἱεράρχου, Ἦχος πλ. δ'. Τῇ ὑπερμάχῳ.

Τῆς οἰκουμένης τὸν ἀστέρα τὸν ἀνέσπερον, καὶ Λαρισσαίων τὸν ποιμένα τὸν ἀκοίμητον, τὸν Ἀχίλλιον ὑμνήσωμεν ἐκβοῶντες· Παρρησίαν κερτημένους πρὸς τὸν Κύριον, ἐκ παντοίας τρικυμίας ἡμᾶς λύτρωσαι, ἵνα κράζωμέν σοι· Χαίροις Πάτερ Ἀχίλλιε.

✠ 16. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοδώρου τοῦ Ἁγιασμένου, μαθητοῦ τοῦ ὁσίου Παχωμίου.

Ἐτελεύτησε κατὰ τὸ 360 ἔτος.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Τῆς ἐρήμου πολίτης καὶ ἐν σώματι ἄγγελος, καὶ θαυματουργὸς ἀνεδείχθης, Θεοφόρε Πατὴρ ἡμῶν Θεόδωρε· νηστεία, ἀγρυπνία, προσευχῇ, οὐράνια χαρίσματα λαβὼν, θεραπεύεις τοὺς νοσοῦντας, καὶ τὰς ψυχὰς τῶν πίστει προστρέχόντων σοι. Δόξα τῷ δεδωκότι σοι ἰσχύν· δόξα τῷ σὲ σεφανώσαντι· δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ πᾶσιν ἰάματα.

✠ 17. Τῶν ἁγίων Ἀποστόλων Ἀνδρονίου καὶ Ἰουνίας.

Τούτους ἀναφέρει ὁ Ἁγ. Παῦλος ἐν τῇ πρὸς Ῥωμαίους Ἐπιστολῇ, λέγων· Ἀσπάσασθε Ἀνδρόνικον καὶ Ἰουνίαν τοὺς συγγενεῖς καὶ συναϊχμαλώτους μου, οἵτινες εἰσιν ἐπίσημοι ἐν τοῖς ἀποστόλοις, οἱ καὶ πρό ἐμοῦ γεγόνασιν ἐν Χριστῷ (ἱε'. 7).

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Α'πόστολοι ἅγιοι, πρεσβεύσατε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα πταισμάτων ἄφεισιν, παράσχη ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

✠ 18. Τῶν ἁγίων Μαρτύρων Πέτρου, Διονυσίου, Χριστίνης, Ἀνδρέου, Παύλου, Βενεδίμου, Παυλίνου, καὶ Ἡρακλείου.

Οὗτοι ἐκ διαφόρων πόλεων ὄντες, ἤθλησαν ἐπὶ Δεκίου τῷ 280.

Εἰ οὐκ ἔστιν, Ἀλληλεῖα· Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε. Σελ. 306.

✠ 19. Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Πατρικίε, ἐπισκόπου Προύσης, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ, Ἀκακίου, Μενάνδρου καὶ Πολυαίνε. Εἰ οὐκ ἔστιν, Ἀλληλ. Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε, ὡς ἀνωτέρω.

✠ 20. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Θαλλελαίου.

Ἐπῆρχεν ἐκ τινος χώρας τῆς Φοινίκης, καλουμένης Λιβάνου, υἱὸς πατρὸς μὲν Βερουκίου, ἀρχιερέως τῶν Χριστιανῶν, μητρὸς δὲ Ῥωμυλίας· ἰατρὸς τὴν τέχνην, κρυπτόμενος εἰς εἰλαιῶνά τινα διὰ τὸν τῶν εἰδωλολατρῶν φόβον· συλληφθεὶς δέ, ἤθλησεν ἐπὶ Νουμεριανοῦ τῷ 284 ἔτει.

Ἀπολυτίκιον· Ὁ Μάρτυς σου Κύριε. Σελ. 279.

Κοντάκιον, Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Τῶν Μαρτύρων σύναθλος, ἀναδειχθεὶς καὶ ὀπλίτης, στρατιώτης ἄριστος, τοῦ Βασιλέως τῆς δόξης, γέγονας διὰ βασάνων καὶ τιμωρίας, ἔπαρσιν εἰδωλολατρῶν καταπατήσας· διὰ τοῦτο τὴν σεπτὴν σου, ὑμνοῦμεν μνήμην σοφὴ Θαλλελαίε.

✠ 21. Τῶν ἁγίων Μεγάλων Βασιλέων καὶ Ἰσαποστόλων, Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης.

Ὁ μέγας οὗτος καὶ αἰδίδμας Ἀ. Βασιλεὺς Χριστιανῶν ὑπῆρχεν υἱὸς Κωνσταντίνου τοῦ Χλωροῦ (βασιλέως τῶν δυτικωτάτων μερῶν τοῦ Ῥωμαϊκοῦ κράτους), καὶ τῆς μακαρίας Ἑλένης. Ἐγεννήθη τῷ 272 ἔτει ἐν Ναισσοῦ τῆς Δαρδανίας, πόλει ποτὲ τοῦ Ἑλλησπόντου, κατὰ τινας. Τῷ 306 ἔτει, ἀποθανόντος τοῦ πατρὸς, ἀνηγορεύθη τοῦ θρόνου αὐτοῦ διάδοχος. Τῷ 312 μαθὼν ἔτι ὁ Μαξέντιος μετὰ τοῦ Μαξιμίνου ἠνώθησαν κατ' αὐτοῦ, ἐξασπράττευσεν εἰς Ἰταλίαν· ὅπου ἀπερχόμενος ἐπὶ κεφαλῆς τῶν ἑαυτοῦ στρατευμάτων, εἶδεν ἐν τῷ οὐρανῷ μετὰ μισηδρίαν, κάτωθεν τοῦ ἡλίου, στύλον φωτεινῶν, εἰς τύπον Σταυροῦ, μετ' ἐπιγραφῆς τοιαύτης· Ἐν τούτῳ νικήσεις. Τὴν ἐφεξῆς νύκτα φανείς κατ' ὕπνον ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς, παρηγγεῖλεν αὐτῷ τὴν χρῆσιν τοῦ σταυροεἰδοῦς ἐκείνου τύπου εἰς τὰς σημαίας αὐτοῦ· ὁ δὲ, ἐγερθεὶς τὸ πρωῒ, διώρισεν ἀμέσως τὴν τούτου κατασκευὴν, ὀνομάσας αὐτὰ Λάβαρον (Labarum, ὅπερ ἐτυμολογοῦσιν ἐκ τοῦ Ἑλληνικοῦ λάφυρον)· ὅ ἐστι, Σημαίαν πρὸς νίκην καὶ λαφυραγωγίαν τοῦ ἐχθροῦ, ἔχουσαν ἐν ἑαυτῇ γεγραμμένον τὸ ὄνομα τοῦ Ι. Χ., καὶ κροτήσας τὴν μάχην τῇ 28 Ὀκτωβρίου, ἐνίκησε κατακράτος τὸν Μαξέντιον· ὃς τις καταδιωκόμενος, ἐπίγη εἰς τὸν Τίβεριν ποταμὸν. Ὁ δὲ Κωνσταντίνος, εἰσελθὼν τῇ ἐπαύριον εἰς Ῥώμην μετὰ θριάμβου, ἀνηγορεύθη ὑπὸ τῆς Γερουσίας αὐτοκράτωρ τῆς Δύσεως, τοῦ Ἀκινίου βασιλεύοντος, εἰς τὴν Ἀνατολήν. Ἀλλὰ καὶ τούτου, ζήλο-τυπήσαντα ὑστερον, καὶ ἐκδικούμενον εἰς τοὺς Χριστιανούς, πολέμησας ἀπαξ καὶ δις, κατεξωλόθρευσεν εἰς τέλος τῷ 323 ἔτει· καὶ οὕτως ἔμεινε αὐτὰς μα-

νάρχης τῆς Δύσεως καὶ τῆς Ἀνατολῆς· Ἰπαυσαν πάντες οἱ κατὰ τῆς Ἐκκλησίας δωμηγοὶ, ἐθριάμβευσεν ὁ Χριστιανισμὸς, καὶ κατελύθη ἡ εἰδωλοκρατία. Τῷ 325 συνήθροισε τὴν ἐν Νικαίᾳ Ἀ΄ Οἰκουμένην Σύνοδον, ἣν καὶ ἐτίμησε διὰ τῆς αὐτοῦ παρουσίας. Τῷ 328, κατὰ τὴν 29 Νοεμβρίου, κατέβαλε τὰ Σεμέλια τῆς βρωνύμου αὐτοῦ Κωνσταντινουπόλεως, εἰς ἣν μετακομισθέντος τοῦ αυτοκρατορικοῦ θρόνου ἐκ τῆς Ῥώμης, ἐπωνομάσθη καὶ αὐτὴ Νέα Ῥώμη. Τελευταῖον ἀσθενήσας κατὰ τὴν Νικομηδείαν, καὶ ἐκεῖ, κατὰ τὸν Εὐσέβιον (εἰς Κωνσταντ. Βιβλ. δ΄. 61-62), ὁμοίως καὶ τὸν Σωκράτην, καὶ Σωζόμενον, αἰτήσας καὶ λαβὼν τὸ δεῖον Βάπτισμα, καὶ τῶν λοιπῶν ἀγίων Μυστηρίων ἀξιωθείς, ἐτελεύτησε τῷ 337, κατὰ τὴν 21, ἢ 22 Μαΐου, ἡμέρα τῆς Πεντηκοστῆς, ζήσας τὰ πάντα ἔτη 65 ἐξ ὧν ἐβασίλευσε 31. Τὸ δὲ λείψανον αὐτοῦ, ἐνεχθὲν εἰς Κωνσταντινούπολιν, κατετίθη ἐν τῷ ὑπ' αὐτοῦ ἀνεγερθέντι ναῷ τῶν Ἀποστόλων. Ἄλλοι δὲ λέγουσιν, ὅτι ἐβαπτίσθη ἐν Ῥώμῃ τῷ 324 ἔτει ὑπὸ τοῦ ἀγίου Σιλδέστρου.

Ἄργια καὶ Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ΄.

Τοῦ Σταυροῦ σου τὸν τύπον ἐν οὐρανῷ θεασάμενος, καὶ ὡς ὁ Παῦλος τὴν κλήσιν οὖν ἐξ ἀνθρώπων δεξάμενος, ὃ ἐν βασιλεῦσιν Ἀπόστολός σου Κύριε, βασιλεύουσιν Πόλιν τῇ χειρί σου παρέβητο· ἦν περίσῳζε διαπαντός ἐν εἰρήνῃ, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, μόνε φιλάνθρωπε.

Κοντάκιον, Ἦχος γ΄. Ἡ Παρθένος σήμερον,

Κωνσταντῖνος σήμερον, σὺν τῇ μητρὶ τῇ Ἑλένῃ, τὸν Σταυρὸν ἐκφαίνουσι, τὸ πανσεβάσμιον ξύλον, πάντων μὲν τῶν Ἰουδαίων αἰσχύνην ὄντα, ὄπλον δὲ πιστῶν ἀνάκτων κατ' ἐναντίων· δι' ἡμᾶς γὰρ ἀνεδείχθη, σημεῖον μέγα, καὶ ἐν πολέμοις φρικτόν.

* 22. Τοῦ ἀγίου Μάρτυρος Βασιλίσκου. Ἄλληλουϊα.

* 23. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ ὁμολογητοῦ Μιχαήλ, ἐπισκόπου Συρναδῶν. Ἄλληλουϊα.

* 24. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ὑμῶν Συμεὼν τοῦ ἐν τῷ Θαυμαστῷ ὄρει.

Ἦρχεν ἐξ Ἀντιωχίας, ἐξῆσεν ἐπὶ στύλου, ἐπωνομάσθη Συμεὼν ὁ νέος Ἐτυλίτης, ἐτελεύτησε τῷ 595 ἔτει.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος α΄. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Τῆς ἐρήμου πολίτης, καὶ ἐν σώματι ἄγγελος, καὶ θαυματουργός, ἀνεδείχθης, θεοφόρε Πατὴρ ἡμῶν Συμεὼν· κηστεία, ἀγρυπνία, προσευχῇ, οὐράνια χαρίσματα λαβὼν, θεραπεύεις τοὺς νοσοῦντας, καὶ τὰς ψυχὰς τῶν πίστει προση-

τρεχόντων σοι. Δόξα τῷ δεδωκότισι ισχύν· δόξα τῷ σέ στεφανώσαντι· δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ πᾶσιν ἰάματα.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Ταῖς ἄνω ζητῶν.

Ταῖς ἄνω ποθῶν, τῶν κἄτω μεθιστάμενος, καὶ ὡς οὐρανὸν τὸν στύλον τεκτινάμενος, δι' αὐτοῦ ἀπήστραψας τῶν θανάτων τῇ ἀγλῇ Ὅσιε, εἰς αἰεὶ Χριστῷ τῷ Θεῷ, πρεσβύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

* 25. Ἡ τρίτη εὕρεσις τῆς τιμίας Κεφαλῆς τῆ Προδρόμου.
Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'. Ταχὺ προκάταλαβε.

Ὁς θεῖον θησαύρισμα, ἐγκεκρυμμένον τῇ γῆ, Χριστὸς ἀπεκάλυψε, τὴν Κεφαλὴν σου ἡμῖν, Προφῆτα καὶ Πρόδρομε· πάντες οὖν συνελθόντες, ἐν τῇ ταύτης εὐρέσει, ἄσματοςι θεηγόροις, τὸν Σωτῆρα ὑμνοῦμεν, τὸν σώζοντα ἡμᾶς ἐκ φθορᾶς ταῖς ἰκεσίαις σου.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Ταῖς ἄνω ζητῶν.

Προφῆτα Θεοῦ, καὶ Πρόδρομε τῆς χάριτος, τὴν Κάραν τὴν σπῆν, ὡς ῥόδον ἱερώτατον, ἐκ τῆς γῆς εὐράμενοι, ταῖς ἰάσεις πάντοτε λαμβάνομεν· καὶ γὰρ πάλιν ὡς πρότερον, ἐν κόσμῳ κηρύττεις τὴν μετάνοιαν.

* 26. Τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Κάρπου, ἐνὸς τῶν Ἑβδομήκοντα.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος γ'.

Απόστολε ἅγιε Κάρπε, πρέσβευε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα ἁπταισμάτων ἄφεςιν, παράσχη ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

* 27. Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἑλλαδίου. Ἀλληλουῖα.

* 28. Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Εὐτυχοῦς ἐπισκόπου Μελιτινῆς. Ἀλληλουῖα.

* 29. Τῆς ἁγίας Μάρτυρος Θεοδοσίας. Ἀλληλουῖα.

* 30. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰσαακίου ἡγουμένου τῆς μονῆς τῶν Δαλμάτων. Ἀλληλουῖα.

Ἡ μονὴ αὕτη, κατὰ τὸν Κωδινὸν, ἐκτίσθη ὑπὸ Δαλμάτου Πατρικίου, ἀνεψιοῦ τοῦ Μ. Κωνσταντίνου, ἀφ' οὗ καὶ τὴν ἐπωνυμίαν ἔλαβεν. Ὡς δὲ ἄλλοι λέγουσιν, ἐπω-

νομάσθη οὕτως ἐξότου ὁ Δαλμάτος διεδέχθη ἐν αὐτῇ τὸν Ἰσαάκιον (Αὐγύς. 3). Πιθανώτερον ὅμως, ὅτι ἔλαβε τὴν ἐπωνυμίαν ταύτην πληθυντικῶς ἐξ ἀμφοτέρων τῶν Δαλμάτων — Τὴν μονὴν ταύτην ὁ Κοπρώνυμος ἐποίησεν ὕστερον στρατώνα, κατὰ τὸν Ζωναρᾶν· « Καὶ τὴν τοῦ Δαλμάτου δὲ λεγομένην μονὴν, ἀρχαίαν οὖσαν, καὶ τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει πρεσβυτέραν πασῶν, ἀφ' ἧς ἀπελάσας τοὺς μογαχοὺς, στρατιωτῶν αὐτὴν πεποίηκε καταγωγίον ». (Χρονικ. ΙΕ'. η').

* 31. Τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἑρμείου. Ἀλληλοῦϊα.

Μ Η Ν Ι Ο Υ Ν Ι Ο Σ .

Ἐχων ἡμέρας 30. Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 15, καὶ ἡ νύξ ὥρας 9.

* 1. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Ἰουστίνου τοῦ Φιλοσόφου.

Ἰπῆρχεν ἐκ Νεαπόλεως τῆς ἐν Παλαιστίνῃ, φιλόσοφος Πλατωνικός· προσῆλθεν εἰς τὴν πίστιν τοῦ Χριστοῦ δια τοὺς διωγμοὺς, οὓς ἐβλεπε τοὺς Χριστιανοὺς ὑπομένοντας· ἀπελθὼν εἰς Ρώμην, ἐδωκεν εἰς Μάρκον τὸν Αὐρήλιον ἐγγράφον ἀπολογίαν, δι' ἧς ἀπέδειξε τὴν ἀθώτητα καὶ ἀγιότητα τῆς Χριστιανικῆς πίστεως· ἐτελεύτησε μαρτυρικῶς τῷ 167 ἔτει.

Ἀλληλοῦϊα.

* 2. Τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Νικηφόρου, ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως, τοῦ ὁμολογητοῦ.

Διεδέχθη τὸν Ταράσιον τῷ 806, ἀντίστη γενναίως, διὰ τὴν τῶν ἁγίων Εἰκόνων τιμὴν, εἰς τὸ πρόσταγμα Λέοντος τοῦ Ἀρμενίου, ὑφ' οὗ ἐξορισθεὶς ἐν τιμῇ μοναστηρίῳ, ἐτελεύτησε τῷ 827 ἐτῶν 70.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Κανόνα πίστεως, καὶ εἰκόνα πραότητος, ἐγκρατείας διδάσκαλον, ἀνέδειξέ σε τῇ ποιίμνη σου, ἡ τῶν πραγμάτων ἀλήθεια· διὰ τοῦτο ἐκτίσω τῇ ταπεινώσει τὰ ὑψηλά, τῇ πτωχείᾳ τὰ πλούσια. Πάτερ Ἱεράρχα Νικηφόρε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τὸν τῆς νίκης στέφανον, ὦ Νικηφόρε, οὐρανόθεν ἔνδοξε, ὡς εἰληφὼς παρὰ Θεοῦ, σῶζε τοὺς πίστει τιμῶντάς σε, ὡς ἱεράρχην Χριστοῦ, καὶ διδάσκαλον.

* 3. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Λουκιλλιανοῦ. Ἀλληλοῦϊα.

* 4. Τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Μητροφάνους, ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως.

Ἐτίθη εἰς τὸν ὄρον τῷ 320, ἀπίστωτε τοποτηρητὴν ἑαυτοῦ εἰς τὴν Α'. Οἰκουμένην Σύνοδον ἐτελεύτησε τῷ 380. Κατ' ἄλλους δέ, γενόμενος ὁμολογητῆς ἐπὶ Διοκλητιανοῦ, ἐτελεύτησε τῷ 342 ἔτει. Ἰστίον δέ, ὅτι οἱ Τριαδικοί τῆς Ὀκτωήχου Κανόνες οὐκ εἰσὶ τοῦ Μητρόφανους τούτου ποίημα, ἀλλ' ἐτέρου ὁμωνύμου, ἐπισκόπου Σμύρνης χρηματίσαντος, περὶ τὰ μέσα τοῦ Θ'. αἰῶνος.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Κανόνα πίστεως. Ὅρα ἀνωτέρω.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τὴν πίστιν Χριστοῦ, τράνωδ' σὺ ἔδογματίσας, καὶ ταύτην τηρῶν, εἰς πλῆθος ὄντως ἠΰξησας, τὸ πιστόν σου ποίμνιον· σὺν Ἀγγέλοις ὅθεν Μητρόφανες, συναγάλλη νῦν, καὶ Χριστῷ, πρέσβευεις ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

* 5. Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Δωροθέου, ἐπισκόπου Τύρου.

* 6. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰλαρίωνος τοῦ Νέου, ἠγουμένου τῆς Μονῆς τῶν Δαλματῶν.

* 7. Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Θεοδότου, ἐπισκόπου Ἀγκύρας.

* 8. Ἡ Ἀνακομιδὴ τοῦ Λειψάνου τοῦ ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Θεοδώρου τοῦ Στρατηλάτου. (Ὅρα Φεβρ. 8).

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Στρατολογία· ἀληθεῖ ἀθλοφόρε, τοῦ οὐρανοῦ στρατηγός Βασιλέως, περικαλλῆς γεγένησαι Θεόδωρε· ὅπλοις γὰρ τῆς πίστεως, παρετάξω ἐμφρόνως, καὶ κατεξωλόθρευσας τῶν δαιμόνων τὰ στίφη, καὶ νικηφόρος ὡφθης ἀθλητής· ὅθεν σε πιστεὶ αἰεὶ μακαρίζομεν.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ος ἀθλητής καὶ ἀριστεὺς τοῦ Σωτῆρος, καὶ χορηγοῦ τῶν δωρεῶν οὐρανόθεν, ταῖς πρὸς Θεὸν πρεσβείαις σου προφθάνεις αἰεὶ, πάντα τοὺς προσφεύγοντας, τῷ ναῷ σου τῷ θείῳ, καὶ πιστῶς προστρέχοντας, τῇ ἀγία σου σκέπη. Διὸ βοῶμεν· Ἀύτρωσαι ἡμᾶς, ἐκ τῶν κινδύνων, παμμακάρι Θεόδωρε.

* 9. Τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Κυριλλου, ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας.

Σήμερον ἑορτάζεται κυριῶς ἡ μνήμη τῆς κοιμήσεως αὐτοῦ· τῆ δὲ 18 Ἰανουαρίου ἡ ἀπό τῆς Ἀλεξανδρείας φυγῆ αὐτοῦ, ὡς πρόξενος ἀγαθῶν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν· καθότι συγκροτηθεὶσα δι' αὐτῆς ἡ ἐν Ἐφέσῳ Σύνοδος, ἐξωστράκισε τὸ βλάσφημον τοῦ Νεστορίου δόγμα. Ὅρα Ἰανουαρίου 18.

Σημειῶσαι, ὅτι ἀπὸ ταύτης τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν γίνεται τὸ θεινὸν ἡλιοστάσιον, ἀρχεται ὁ ἥλιος σπαρῆσθαι καλὴν πρὸς τὰ νότια μέρη, καὶ αὐξάνειν μὲν τὰς νύκτας εἰς ἡμέρας, σμικρύνειν δὲ τὰς ἡμέρας.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Ορθοδοξίας ὁδηγέ, εὐσεβείας διδάσκαλε καὶ σεμνότητος, τῆς οἰκουμένης ὁ φωστῆρ, ἀρχιερέων θεόπνευστον ἐγκαλλώπισμα, Κύριλλε σοφέ, ταῖς διδασκαλίαις σου πάντα ἐφώτισας, λύρα τοῦ Πνεύματος. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τὰς τῶν αἱρέσεων πλοκαῖς διαρρήξας, ἐν τῇ δυνάμει τοῦ Χριστοῦ θείοις λόγοις, τὴν Ἐκκλησίαν Κύριλλε ἐπλούτισας, πάντα τὰ ζιζάνια, Νεστορίου ἐκκόψας ὅθεν καὶ παρίστασαι, σὺν Ἀγγέλων χορείαις, Χριστῷ πρεσβεύων μόνικα ἐκτενῶς, πᾶσι πταισμάτων δωρήσασθαι ἄφεσιν.

✠ 10. Τῶν ἀγίων Μαρτύρων Ἀλεξάνδρου καὶ Ἀντωνίνης.

✠ 11. Τῶν ἀγίων Ἀποστόλων Βαρθολομαίου καὶ Βαρνάβα.

Ὁ μὲν Βαρθολομαῖος ἦν ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν Δώδεκα, Γαλιλαῖός τὴν πατρίδα· καὶ ταῦτα μόνα βέβαια περὶ αὐτοῦ, ὡς ἐκ τῆς εὐαγγελικῆς ἱστορίας. Περί δὲ τοῦ ἔργου τῆς ἀποστολῆς αὐτοῦ λέγουσι πάντες, ὅτι ἐκήρυξεν εἰς τὴν Ἀραβίαν, καὶ Περσίαν, καὶ πρὸ πάντων εἰς τοὺς Ἰνδοὺς, φέρων εἰς αὐτούς, τὸ κατὰ Ματθαῖον Εὐαγγέλιον, Ἑβραϊστὶ γεγραμμένον, ὅπερ, μετὰ 100 ἔτη, εὔρεν ἐκεῖ ὁ Πάντανος, φιλόσοφος Στωϊκός, καὶ περίφημος τῆς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ χριστιανικῆς σχολῆς διδάσκαλος (Εὐσέβ. Ἐκκλ. Ἱστορ. Ε'. 19). Ἐτελεύτησε δὲ, κατὰ τὴν κοινωτέραν γνώμην, σταυρωθεὶς, ἡ ζῶν ἐκδαρεὶς τὸ σῶμά ἐν Ἀλβανοπόλει τῆς Ἀρμενίας, ὅπερ φαίνεται βεβαιούσα καὶ ἡ ἀρχαία τῶν Ἀρμενίων παράδοσις. — Τινὲς νομιζοῦσιν, ὅτι Βαρθολομαῖος καὶ Ναθαναὴλ ἐστὶν εἰς καὶ ὁ αὐτός· διότι, λέγουσιν, οὐδαμῶς φαίνεται ἡ τοῦ Βαρθολομαίου κλήσις, ἐνῷ σημειοῦται ἡ τοῦ Ναθαναὴλ (Ἰωάν. ἀ. 46-52). Ὅτι οἱ περὶ τῷ Βαρθολομαίου λαλοῦντες Εὐαγγελιστῆσι, ἀποσιωπῶσι τὸν Ναθαναὴλ· ὁ δὲ Ἰωάννης, ὅς τις μόνος ἀναφέρει αὐτόν, οὐδὲν περὶ Βαρθολομαίου λέγει. Ὅτι τὸ Βαρθολομαῖος οὐκ ἐστὶν ὄνομα κύριον, ἀλλὰ πατρωνυμικόν, σημαῖνον τὸν Ὁλομαῖος, ὅπερ ἐρμηνεύσμενον εἰς τὸ ἀναρτῶν, ἡ ἀναχαρτίζων ὕδατα, ἐμορφώθη πάντως εἰς τύπον Ἑλληνικὸν ἐν τοῦ Ἑβραϊκοῦ Ὁολαμί, ἡ Ὁολμαί (Ἰησ. ἰ. 14. Β'. Βασ. γ'. 3). Σημαίνει οὖν τὸ Βαρθολομαῖος τὸν Ὁολομαῖου, ἡ Πτολομαίου (ἐπειδὴ εὐρίσκεται πού καὶ Βαρ-πτολομαίου γραφόμενον), ὡς καὶ τὸ Βαρτίμαιος τῷ Τιμαίου (Μάρκ. ἰ. 46), καὶ ἐπομένως ἡ δύνατο ἔχειν τοῦτο μὲν ὡς ἐπίθετον, ὡς κύριον δὲ τὸ Ναθαναήλ. Τελευταῖον, ὅτι ὁ Ἰωάννης φαίνεται συναριθμῶν τὸν Ναθαναὴλ μετὰ τῶν Ἀποστόλων, ἐνθα λέγει Ἡσαν ὁμοῦ Σίμων Πέτρος, καὶ Θωμᾶς ὁ λεγόμενος Δίδυμος, καὶ Ναθαναὴλ ὁ ἀπὸ Κανᾶ τῆς Γαλιλαίας, κτλ. (κά. 9).

Ὁ δὲ Βαρνάβας ὑπῆρχεν ἐκ τῶν Ἑβδομήκοντα, Κύπριος τὴν πατρίδα, Λευϊ-
της τὴν φυλὴν, συμμαθητὴς τοῦ Παύλου ὑπὸ τὸν Γαμαλιήλ, Ἰωσή καλούμενος
πρότερον· ὕστερον δὲ μετωνομάσθη Βαρνάβας, ὅπερ μεθερμηνεύεται εἰς τὸ, *Τίς ε*
παρακλήσεως, πρὸς ἀντιδιαστολὴν ἴσως τῆ ἄλλῃ Ἰωσῆ τοῦ καλουμένου Βαρ-
σαβά, καὶ ἐπικληθέντος Ἰούστου. Οὗτος ὁ Βαρνάβας ἔχων ἀγρόν, ἐπώλησεν αὐ-
τόν, καὶ ἤνεγκε τὰ χρήματα εἰς τοὺς Ἀποστόλους (Πράξ. ἀ. 23, καὶ δ. 36-37).
Κηρύξας, δὲ τὸ Εὐαγγέλιον πολλαχοῦ, καὶ μετὰ τοῦ Παύλου συνοδοιπορῶν, καὶ
καταμόνας, τελευταῖον ὑπέστη τὸν μαρτυρικὸν θάνατον, λιθοβοληθεὶς ὑπὸ τῶν
Ἰουδαίων ἐν τῇ πατρίδι αὐτοῦ, μετὰ τὸ 51 ἔτος. Ἐπὶ δὲ τῆς βασιλείας Ζή-
νωνος, τῷ 488 ἔτει, εὐρέθη τὸ ἱερόν τουτοῦ λείψανον, ἔχων ἐπὶ τοῦ στήθους τὰ
κατὰ Ματθαῖον Εὐαγγέλιον, Ἑλληνιστί γεγραμμένον ὑπὸ τῆς ἰδίας τοῦ Βαρνά-
βα χειρὸς, καὶ προσηνήχθη τῷ Ζήνωνι. Ἐκ τούτου ἔλαβε προνόμιον ὁ ἀρχιεπί-
σκοπος τῆς Κύπρου, ἵνα ὑπάρχη αὐτοκέφαλος, καὶ ὑπογράφηται διὰ κοκκίνων
γραμμάτων.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἄπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Απόστολοι ἅγιοι, πρεσβεύσατε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα παι-
σμάτων ἄφεςιν, παράσχη ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Κοντάκιον τοῦ Βαρθολομαίου, Ἦχος δ'.

Ἐπεφάνης σήμερον.

Ωφθης μέγας ἥλιος, τῇ οἰκουμένῃ, διδαγμάτων λάμπησε,
καὶ θαυμασίων φοβερῶν, φωταγωγῶν τῆς τιμῶντάς σε,
Βαρθολομαῖε Κυρίου Ἀπόστολε.

Ἔτερον τοῦ Βαρνάβα, Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Τοῦ Κυρίου γέγονας, παναληθῆς ὑπηρέτης, Ἀποστόλων
ῶφθης τε, τῶν Ἑβδομήκοντα πρῶτος· ἠΰγασας, καὶ
σὺν τῷ Παύλῳ τὸ κήρυγμά σου, ἅπασι καταμηκύνων Χριστὸν
Ζωτῆρα· διὰ τοῦτο ὑμνωδίαις, τὴν θείαν μνῆμην Βαρνάβα
τελοῦμέν σου.

✠ 12. Τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν Ὀνουφρίου καὶ Πέτρου
τοῦ ἐν τῷ Ἄθῳ.

Ἄπολυτίκιον, Ἦχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Τῆς ἐρήμου πολίτης, καὶ ἐν σώματι ἄγγελος, καὶ θαυμα-
τουργός ἀνεδείχθης, θεοφόρε Πατὴρ ἡμῶν Ὀνούφριε·
νηστεία, ἀγρυπνία, προσευχῇ, οὐράνια χαρίσματα λαβῶν,
θεραπεύεις τοὺς νοσῶντας, καὶ τὰς ψυχὰς τῶν πίστει προσ-
τρεχόντων σοι. Δόξα τῷ δεδωκότι σοι ἰσχύν· δόξα τῷ σὲ
στεφανακώσαντι· δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ πᾶσιν ἰάματα.

Ἔτερον κοινόν. Ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν. Σελ. 283.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν .

Α'στὴρ φαεινός, εἰδείχθης τοῖς μονάζουσιν, ὡς φέγγος νυκτί, ἀυγάζεις ἐν τοῖς πέρασιν· οὕτω Πάτερ ἔλαμψας ἐν ἀσκήσει, καθάπερ ἥλιος· διὰ τοῦτο Ὀνούφριε, μὴ παύση πρεσβεύων ὑπὲρ πάντων ἡμῶν .

Ἔτερον, Ἦχος πλ. δ'. Πίστιν Χριστοῦ ὡσεὶ θώρακα .

Θὼς νοητὸν καὶ ἕράνιον, Πέτρε λαβὼν ἐν καρδίᾳ σου, τῆς ἀκηράτης Τριάδος δοχεῖον ὠφθης λαμπρότατον, καὶ χάριν τῶν θαυμασίων ἀπέληφας, κραυγάζων· Ἀλληλούϊα .

* 13. Τῆς ἀγίας Μάρτυρος Ἀκυλίνης .

Ἦθλησεν ἐν ἔτει 298 ἐπὶ Διοκλητιανοῦ .

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ .

Π'ἀμνάσου Ἰησοῦ, κράζει μεγάλη τῇ φωνῇ· Σὲ Νυμφίε μου ποθῶ, καὶ σὲ ζητοῦσα ἀθλῶ, καὶ συσταυροῦμαι καὶ συνθάπτομαι τῷ βαπτισμῷ σου· καὶ πάσχω διὰ σέ, ὡς βασιλεύσω σὺν σοί· καὶ θνήσκω ὑπὲρ σου, ἵνα καὶ ζήσω ἐν σοί· ἀλλ' ὡς θυσίαν ἄμωμον, προσδέχου τὴν μετὰ πόθου τυθεῖσάν σοι . Αὐτῆς πρεσβείαις, ὡς ἐλεήμων, σῶσον ταῖς ψυχὰς ἡμῶν .

* 14. Τοῦ ἀγίου Προφήτου Ἐλισσαίου· καὶ τοῦ ἐν ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Μεθοδίου, ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως, τοῦ Ὁμολογητοῦ .

Ὁ μὲν Προφήτης ἦν υἱὸς Σαφάτ, ἐκ πόλεως Ἀβελ-Μεουλ, ἢ Ἀβελ-Νεουλ, ἐκ γῆς Μανασσή, γεωργὸς τὸ ἐπάγγελμα πρότερον. Τῷ δὲ 908 πρὸ Χριστοῦ λαβὼν προσταγὴν παρὰ Θεοῦ ὁ Προφήτης Ἠλίας, ἔχρισεν αὐτὸν ἀντὶ ἑαυτοῦ εἰς Προφήτην, ἠνίκα ἠροστρία (ὠργογε) τὴν γῆν, ἔχων ζεύγη βοῶν δώδεκα, ἀπερ σφάξας εὐθύς, καὶ διὰ τῶν ἀρότρων καὶ λοιπῶν γεωργικῶν ἔϋλων ἐψήσας (βράσας), ἔδωκεν εἰς τροφήν τῷ λαῷ· αὐτὸς δὲ τῶς γονεῖς ἀσπασάμενος, καὶ ἀκολουθήσας τῷ Ἠλίᾳ, ὑπηρετεῖ αὐτῷ ἕως τῆς ἀναλήψεως αὐτοῦ ὡς εἰς τὸν οὐρανὸν (Ἰουλίῳ 20)· ὅτε λαβὼν τοῦ διδασκάλου τὴν μηλωτὴν, καὶ τοῦ προφητικοῦ ἐκείνου πνεύματος διπλασίαν τὴν χάριν, εἶδεξε διὰ τῶν θαυμασίων ἐργῶν, ὅσα ἢ Δ'. βίβλος τῶν Βασιλειῶν διηγεῖται περὶ αὐτοῦ, τίνος ἦν μαθητῆς· καὶ ζήσας μέχρι τοῦ 839 πρὸ Χριστοῦ, ἐτελεύτησε πλήρης ἡμερῶν, καὶ ἐτάφη ἐν Σαμαρείᾳ. Ἀλλὰ καὶ μετὰ θάνατον ἐδόξασεν αὐτὸν ὁ Θεός· καθότι μετὰ παρίλευσιν ἐνιαυτοῦ, ἐκφέροντες τινὲς νεκρὸν εἰς ταφὴν, εἶτα λησάς Μωαβιτῶν αἰφνιδίως ἰδόντες, ἐρρίψαν αὐτὸν εἰς τὸν τάφον τοῦ Προφήτου, καὶ ἐφυγον· ὁ δὲ νεκρὸς, μόλις ἐγγίσας εἰς τὰ ὄσθα αὐτοῦ, ἀνέζησεν εὐθύς, καὶ ἔστη ἐπὶ τῶν ποδῶν αὐτοῦ (Δ'. Βασιλ. ιγ'. 20-21. Τοῦτο ἀναφέρων καὶ ὁ Ζεираχ λέγει· Ἐν τῇ ζωῇ αὐτῆ ἐποίησε τέρατα, καὶ ἐν τελευτῇ θαυμασία τὰ ἔργα αὐτοῦ (μη. 44). Ἐκ τούτων ἐπαυξάνει μᾶλλον τὸ σίβας τῶν πιστῶν εἰς τὰ

τῶν Ἁγίων λείψανα, καὶ δικαιοῦται τὸ εὐσεβὲς περὶ τούτων φρόνημα τῆς ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας (Ἰανουαρ. 16). — Ὁ δὲ Μεθόδιος ἐγεννήθη ἐν Συρακούσαις τῆς Σικελίας περὶ τὰ τέλη τοῦ Η' αἰῶνος. Πρεσβύτερος ὢν, ἀπεστάλη πρὸς εἰς Ῥώμην ὑπὲρ Νικηφόρου τοῦ Κωνσταντινουπόλεως, ἐξορισθέντος ὑπὸ Λέοντος τοῦ Ἀρμενίου (Ἰουνίου 2). Μετὰ τὸν θάνατον τούτου ἐπανῆλθεν εἰς Κωνσταντινούπολιν· ἀλλ' ὡς ζηλωτῆς τῆς τῶν ἁγίων Εἰκόνων τιμῆς, ἐξωρίσθη ἀμίσητος εἰς τὸ φρούριον τοῦ κατὰ τὴν Βιθυνίαν Ἀκρίτα ὑπὸ Μιχαῆλ τοῦ Τραυλοῦ. Ἀποθανόντος καὶ τούτου, ἐλευθερωθεὶς πρὸς ὀλίγον, ἐκλείσθη πάλιν ὑπὸ τοῦ Θεοφίλου, διὰ τὸν αὐτὸν ζῆλον, εἰς σκοτεινοτάτην φυλακὴν, ὡς εἰς τάφον, ὅπου ἐτρέφετο ὑπὸ τινος πτωχοῦ ἀλιέως (ψαρά). Τελευταίον, ἀναλαβούσης τῆς Ἐκκλησίας τὴν ἐαυτῆς ἐλευθερίαν, ἐπὶ Θεοδώρας τῆς βασιλεύσσης, ἐξάγεται καὶ οὗτος ἐκ τοῦ τάφου, καὶ ἀναβιβάζεται εἰς τὸν ἀρχιεπισκοπικὸν τῆς Κωνσταντινουπόλεως θρόνον τῷ 842 ἔτει· ὃν καὶ κυβερνήσας 4 ἔτη, ἐτελεύτησε τῷ 846. Οὗτος ἐνήργησε τὴν ἀναστήλωσιν τῶν ἁγίων Εἰκόνων· εἰς τοῦτον ἀποδίδεται, μετὰ τινων ἄλλων συγγραμμάτων, καὶ ἡ βιογραφία Διονυσίου τοῦ Ἀρεοπαγίτου, ἐκ Ῥώμης κομισάντα αὐτῆν.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Προφήτου, Ἦχος δ'.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Ο ἔνσαρκος ἄγγελος, τῶν Προφητῶν ἡ κρηπίς, ὁ δευτέρος πρόδρομος, τῆς παρουσίας Χριστοῦ, Ἡλίας ὁ ἔνδοξος, ἄνθρωπεν καταπέμψας, Ἐλισσαίῳ τὴν χάριν, νόσους ἀποδιώκει, καὶ λεπρούς καθαρίζει· διὸ καὶ τοῖς τιμῶσιν αὐτὸν βρῦει ἰάματα.

Τοῦ Ἱεράρχου, Ἦχος ὁ αὐτός.

Κανόνα πίστεως, καὶ εἰκόνα πραότητος, ἐγκρατείας διδάσκαλον, ἀνεδείξέ σε τῇ ποιίμνῃ σου ἢ τῶν πραγμάτων ἀλήθεια· διὰ τοῦτον ἐκτήσω, τῇ ταπεινώσει τὰ ὑψηλά, τῇ πτωχείᾳ τὰ πλούσια. Πάτερ Ἱεράρχα Ἰωάννη, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον τοῦ Προφήτου, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Προφήτης Θεοῦ, ἐδείχθης διπλασίονα, τὴν χάριν λαβὼν, τὴν ὄντως ἐπαξίαν σοι, Ἐλισσαῖε μακάριε· Ἡλιοῦ γὰρ γέγονας σύσκηνος, σὺν αὐτῷ Χριστῷ τῷ Θεῷ, πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Τοῦ Ἱεράρχου, Ἦχος ὁ αὐτός. Τοὺς ἀσφαλεῖς.

Επὶ τῆς γῆς ἠγωνίσω ὡς ἄσαρκος, καὶ οὐρανὸς ἐκληρώσω Μεθόδιε, ὡς τρανώσας ἐν τοῖς πέρασι, τὴν τῶν Εἰκόνων προσκύνησιν· ἐν πόνοις γὰρ καὶ μόχθοις περισσοτέρως διάγων, οὐκ ἐπαύσω ἐν παρρησίᾳ ἐλέγχων, ἀθετοῦντας τὴν Εἰκόνα Χριστοῦ.

* 15. Τοῦ ἁγίου Προφήτου Ἀμώς.

Οὗτος ἦν ἐκ πόλεως Βεικούι, ἐκ γῆς Ζαβουλὴν, ἄνθρωπος ἰδιώτης, αἰγῶν καὶ προβάτων ποιμὴν πρότερον ὡς αὐτὸς περὶ ἐαυτοῦ μαρτυρεῖ (Ἄμ. ζ'. 14-15). Ἦρξάτο δὲ προφητεῦσιν δύο ἔτη πρὸ τον σεισμοῦ ἐκείνου (αὐτ. α. 1), ὃν τάττουσιν οἱ κριτικοὶ τῷ 25 ἔτει τῆς βασιλείας Ὀζίου, βασιλέως Ἰούδα, περὶ τοῦ 785 πρὸ Χριστοῦ. Ὑστέρων δὲ ὁ ψευδοῖερεὺς τῆς Βασιλῆς Ἀμασίας ἐνήργησε τὸν θάνατον αὐτοῦ. Ἡ προφητεία αὐτοῦ, εἰς 9 κεφάλαια διηρημένη τάττεται ἡ τρίτη τῶν Ἐλασσόνων Προφητῶν. Ἔτερος δὲ ἐστὶν ὁ Ἀμώς οὗτος παρὰ τὸν πατέρα τοῦ Προφήτου Ἠσαίου, Ἀμώς καὶ ἐκεῖνον καλούμενον.

Ἀλληλουϊα.

* 16. Τοῦ ἁγίου Πατρὸς ἡμῶν Τύχωνος, ἐπισκόπου Ἀμαδοῦντος τῆς Κύπρου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Τῆς ἐρήμῃ πολίτης, καὶ ἐν σώματι ἄγγελος, καὶ θαυματουργὸς ἀνεδείχθης, θεοφόρε Πατὴρ ἡμῶν Τύχων· νηστεία, ἀγρυπνία, προσευχῇ, οὐράνια χαρίσματα λαβὼν, θεραπεύεις τοὺς νοσοῦντας, καὶ τὰς ψυχὰς τῶν πίστει προστρεχόντων σοι. Δόξα τῷ δεδωκότι σοι ἰσχύν· δόξα τῷ σὲ στεφανώσαντι· δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ πᾶσιν ἰάματα.

Κοντάκιον, Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Εν ἀσκήσει ἅγιε, θεοφιλεῖ διαπρέψας, Παρακλήτου δύναμιν, ἐξ ὕψους καθυπεδέξω, ξόανα καθαιρεῖν πλάνης, λαοὺς δὲ σώζειν, δαίμονας ἀποδιώκειν, νόσους, ἰᾶσθαι· διὰ τοῦτό σε τιμῶμεν, ὡς Θεοῦ φίλον, Τύχων μακάριε.

Ἦσαν Πέρσαι τὸ γένος, ἀδελφοὶ κατὰ σάρκα, στρατιωτικοὶ τὴν τάξιν ἤθλησαν δὲ ἐπὶ Ἰουλιανοῦ τοῦ Παραδάτου τῷ 363 ἔτει.

* 17. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Ἰσαύρου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ καὶ τῶν ἁγίων Μαρτύρων Μανουὴλ, Σαβὲλ καὶ Ἰσμαὴλ.

Ἀπολυτίκιον. Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε. Σελ. 306.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τῇ πίστει Χριστοῦ, τρωθέντες Παμμακάριστοι, καὶ τούτε πιστῶς, πίνοντες τὸ ποτήριον, τὰ Περσῶν σεβάσματα, καὶ τὸ θράσος εἰς γῆν κατεβάλετε, τῆς Τριάδος ἰσαριθμοὶ, πρσβεΐας ποιοῦντες ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

* 18. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Λεοντίου.

Ἦθλησιν ἐπὶ Οὐόσπεσιανοῦ περὶ τὸ 73 ἔτος.

Ἀπολυτίκιον· Ὁ Μάρτυς σου Κύριε, Σελ. 279.

Κοντάκιον, Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Τῶν τυράννων ἤσχυνας, τὰς πονηρὰς ἐπινοίας, καὶ Ἑλλήνων ἠλεγξας, τὸ ἀθεώτατον σέβας· ἔλαμψας θεογνωσίαν πᾶσιν ἀνθρώποις, δόγμασι τῆς εὐσεβείας, θεόφρον Μάρτυς· διὰ τοῦτό σου τὴν μνήμην, τιμῶμεν πρόθω, σοφὲ Λεάντιε.

✽ 19. Τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Ἰούδα.

Ἐπῆρχεν ἐκ τοῦ χοροῦ τῶν Δώδεκα, καλούμενος ὑπὸ μὲν τοῦ Λουκᾶ (τ'. 16, καὶ Πράξ. α'. 13), Ἰούδας Ἰακώβου· δὲ ἴστιν, ἀδελφὸς Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθείου, ἐπομένως καὶ τοῦ Κυρίου συγγενῆς κατὰ τὸ ἀνθρώπινον· ὑπὸ δὲ τοῦ Ματθαίου (i. 3), Λεββαῖος, ὁ ἐπακληθεὶς (λέγει) Θαδδαῖος, ἕτερος παρὰ τὸν ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν Ἑβδομήκοντα ὄντα Θαδδαῖον, τὸν ἰσαόμενον τὸ πάθος Ἀβγάρου, ἢ Ἀγθάρου, κατὰ τὸν Εὐσέβιον (Ἱστορ. Ἐκκλ. α'. 13). Οὗτος δὲ κηρύχξας εἰς τὴν Μεσοποταμίαν, Ἀραβίαν, Ἰδουμαίαν, καὶ Συρίαν, ἐτίλεισε μαρτυρικῶς τῆς ἀποστολῆς αὐτοῦ τὸν δρόμον ἐν Βηρυτῷ, ὡς λέγουσι, περὶ τὸ 80 ἔτος. Τούτου ἐστὶν ἡ τελευταία τῶν Καθολικῶν Ἐπιστολῶν, πρὸς τοὺς ἐν τῇ διασπορᾷ ὄντας πιστοὺς Ἰουδαίους γεγραμμένη, μετὰ τὴν τῆς Ἱερουσαλὴμ ἀλωσιν ὑπὸ τοῦ Οὐέσπεσιανοῦ.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Χριστοῦ σε συγγενῆ, ὧ Ἰῦδα εἰδότες, καὶ Μάρτυρα στέρρον, ἱερῶς εὐφημοῦμεν, τὴν πλάνην πατήσαντα, καὶ τὴν πίστιν τηρήσαντα· ὅθεν σήμερον, τὴν παναγίαν σου μνήμην, ἑορταζόντες, ἀμαρτημάτων, τὴν λύσιν, εὐχαῖς σου λαμβάνομεν.

Κοντάκιον, Ἦχος α'. Χορὸς ἀγγελικός.

Εκ ρίζης εὐκλεοῦς, θεοδώρητον κλῆμα, ἀνέτειλας ἡμῖν, τοῦ Κυρίου αὐτόπτα, Ἀπόστολε Θεαδέλφε, τοῦ Χριστοῦ κήρυξ παῖσοφε, τρέφων ἅπαντα, κόσμον καρποῖς σου τῶν λόγων, τὴν ὀρθόδοξον, πίστιν Κυρίου διδάσκων, ὡς μύστην τῆς χάριτος.

✽ 20. Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Μεθοδίου, ἐπισκόπου Πατάρων.

Οὗτος, διὰ τὴν ἑαυτοῦ σοφίαν καὶ ἀρετὴν, ἐκωνομάζετο Εὐβουλος· γενόμενος δὲ ἐπίσκοπος τῶν ἐν Λυκίᾳ Πατάρων, προεβιβάσθη ἐπειτα εἰς τὸν τῆς Τύρου θρόνον, ὅπου καὶ ὑπέμεινεν ἐνδόξως τὸν μαρτυρικὸν θάνατον ἐν Χαλκίδι τῆς Κοιλο-Συρίας, τῷ 311 ἔτει, ἐπὶ Διοκλητιανοῦ. Ἐκ τῶν σωζομένων αὐτοῦ συγγραμμάτων ἐστὶ καὶ τὸ ἐπιγραφόμενον· Συμπόσιον Παρθένων.

✽ 21.. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Ἰουλιανοῦ τοῦ Ταρσέως.

* 22. Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Εὐσεβίου, ἐπισκόπου Σαμωσατῶν .

* 23. Τῆς ἁγίας Μάρτυρος Ἀγριππίνης .

* 24. Τὸ Γενέθλιον τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου Προφήτου, Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου .

Τούτων τὸν ἐν γεννητοῖς γυναϊκῶν μείζονα, καὶ θεομάρτυρῆτον Προφήτην ἀπάντων τῶν Προφητῶν ὑπέρτερον (Ματθ. ια. 9-11), γεννήσασα ἡ γηραιά καὶ στεῖρα Ἐλισάβετ, μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τῆς κυοφορίας αὐτῆς, ἐπέπλησε πάντας τοὺς συγγενεῖς καὶ περιοίκους εὐφροσύνης καὶ θαυμάτου. Ἀλλὰ πολλῶ θαυμαστότερα ἐφάνησαν ἐφεξῆς, κατὰ τὴν ὁδόσῃν ἡμέραν τῆς περιτομῆς, τὰ ὀνομαστήρια τοῦ Παιδίου. Οἱ παρόντες ἐκάλουν αὐτὸ, ἐπὶ τῷ ὀνόματι τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, Ζαχαρίαν. Ἡ μήτηρ, κατὰ θεῖαν πάντως ἐπίπεισιν, ἀποκράθισα, εἶπε· Οὐχί· ἀλλὰ κληθήσεται Ἰωάννης. Ὁ δὲ πατήρ ἐρωτώμενος μὲν περὶ τούτου διὰ νεύματος, μὴ δυνάμενος δὲ λαλήσαι (Σακκ. 23), αἰτήσας πινάκιδιον ἔγραψεν Ἰωάννης εἶσαι τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Καὶ παραχρῆμα ἀνεψίθη αὐτῷ τὸ στόμα, ἐλύθη αὐτοῦ ἡ γλῶσσα τοῦ ἐνεαρηνοῦ δεσμοῦ, καὶ πλησθεὶς Πνεύματος ἁγίου, ἄδει τὴν Β'. Ὡδὴν τῆς Νέας Διαθήκης, εὐλογῶν τὸν Θεὸν τῷ Ἰσραὴλ, τὸν πληρώσαντα τὰ πρὸς τοὺς πατέρας αὐτοῦ γενομένης ἐπαγγελίας, τὸν ἐπισκεψάμενον τοὺς ἐν σκότει καὶ σκιᾷ θανάτου καθημένους, καὶ ἐξαποστείλαντα αὐτοῖς τὸ φῶς τὸ σωτήριον, Προφητεῖι δὲ καὶ περὶ τοῦ Παιδίου, ὅτι εἶσαι Προφήτης τοῦ Ἰψίστου, καὶ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ Προδρόμος (Λουκ. α. 57-59). Τὸ δὲ παιδίον Ἰωάννης, ὅπερ δηλοῖ, πλήρης χάριτος, ἠξάνει (λέγει ὁ Εὐαγγελιστής) καὶ ἐκραταιοῦτο πνεύματι· καὶ ἦν ἐν ταῖς ἐρήμοις, ἕως ἡμερᾶς ἀναδείξεως αὐτοῦ πρὸς τὸν Ἰσραὴλ (αὐτ. 80).

Ἀργία, καὶ ἰχθύος Κατάλυσις .

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε .

Προφήτα καὶ Προδρόμε, τῆς παρουσίας Χριστοῦ, ἀξίως ἐφημῆσαι σε, οὐκ εὐπορεῖμὲν ἡμεῖς, αἱ πόθῳ τιμῶντές σε· στεῖρωσις γὰρ τεκούσης, καὶ πατὴρ ἀφωνία, λελυνται τῇ ἐνδόξῳ, καὶ σεπτῇ σου γεννησεί, καὶ σάρκωσιν Υἱοῦ τῷ Θεῷ, κόσμῳ κηρύττεται .

Κοντάκιον, Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον :

Η πρὶν στεῖρα σήμερον, Χριστοῦ τὸν Προδρόμον τίκτει, καὶ αὐτὸς τὸ πλήρωμα, ἀπάσης τῆς προφητείας· ὃν περ γὰρ προανεκήρυξαν οἱ Προφῆται, τοῦτον δὴ, ἐν Ἰορδάνῃ χειροθετήσας, ἀνεδείχθη Θεοῦ Λόγου, Προφήτης Κήρυξ, ὁμοῦ καὶ Προδρόμος .

* 25. Τῆς ἁγίας ὁσιομάρτυρος Φεβρωνίας .

Ἦθλησεν ἐπὶ Διοκλητιανοῦ τῷ 302 ἔτι .

Ἀπολυτίκιον τοῦ Προδρόμου· καὶ τῆς Μάρτυρος.
 Η' ἀμνάς σου Ἰησοῦ. Σελ. 321.

Κοντάκιον τοῦ Προδρόμου, ὡς ἀνωτέρω.

* 26. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Δαυὶδ τοῦ ἐν Θεσσαλονίκη.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Εν σοὶ Πάτερ ἀκριβῶς διεσώθη τὸ κατ'εἰκόνα· λαβῶν
 γὰρ τὸν σταυρὸν, ἠκολούθησας τῷ Χριστῷ, καὶ πράττων
 ἐδίδασκες, ὑπερορᾶν μὲν σαρκὸς, παρέρχεται γὰρ· ἐπιμελεῖ-
 σθαι δὲ ψυχῆς, πράγματος ἀθανάτου· διὸ καὶ μετὰ Ἀγγέλων
 συναγάλλεται, ὅσιε Δαυὶδ τὸ πνεῦμά σου,

* 27. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Σαμψῶν τοῦ Ξενοδόχου.

Ἦκμασεν ἐπὶ Ἀρυστινιανοῦ τοῦ μεγάλου ἐν ἔτει 541.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Εν τῇ ὑπομονῇ σου ἐκτήσω τὸν μισθόν σου Πάτερ ὅσιε,
 ταῖς προσευχαῖς ἀδιαλείπτως ἐγκατερήσας, τοὺς πτω-
 χὰς ἀγαπήσας, καὶ τῆτοις ἐπαρκέσας. Ἄλλα πρέσβευε Χρι-
 στῷ τῷ Θεῷ, Σαμψῶν θεόφρον μακάριε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς
 ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'. Ὡς ἀπαρχαὶς τῆς φύσεως.

Ως ἰατρὸν πανάριστον, καὶ πρεσβευτὴν εὐπρόσδεκτον, οἱ
 τῇ σοφίᾳ σου τῇ θεῖᾳ προστρέχοντες, Σαμψῶν θεόφρον
 ὅσιε, συνελθόντες σε ὕμνοις, καὶ ψαλμοῖς ἀνυμνοῦμεν, Χριστὸν
 δοξαζόντες, τὸν τοιαύτην σοὶ χάριν παρέχοντα τῶν ἰάσεων.

* 28. Ἡ Ἀνακομιδὴ τῶν Λειψάνων τῶν Ἁγίων καὶ θαυμα-
 τουργῶν Ἀναργύρων, Κύρου καὶ Ἰωάννου (Ὅρα Ἰαν. 31).

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. α'.

Τὰ θαύματα τῶν ἁγίων σου Μαρτύρων, τεῖχος ἀκαταμά-
 χητον ἡμῖν δωρησάμενος, Χριστέ ὁ Θεός, ταῖς αὐτῶν ἰ-
 κησίαις, βοήθαις ἐθνῶν διασκεδάσον, τῆς Βασιλείας τὰ σκῆ-
 πτρα κραταίωσον, ὡς μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλόνητος.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Χειρόγραφον εἰκόνα.

Τὸ μέγα ἰατρεῖον τῆς αἰκουμένης, τὸ ζευγὸς τοῦ Χριστοῦ
 τὸ πεποθημένον, τοὺς φωστῆρας τοὺς ἐκλάμποντας,

καὶς ἀγαῖς τῶν ἰάσεων, ὑμνήσωμεν πιστοὶ μεγαλοφώνως, ἔνδον τοῦ ναοῦ αὐτῶν βωῶντες· Κύρος καὶ Ἰωάννης, οἱ χορηγοὶ τῶν θαυματίων, καὶ ἰατροὶ τῶν νοσοῦντων, ἀγαΐζουσι τὰ πέρατα .

✠ 29. Γῶν ἀγιῶν ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων καὶ Πρωτοκορυφαίων, Πέτρου, καὶ Παύλου .

Τούτων, ὁ μὲν θεομακάριστος Πέτρος ἦν ἐκ Βηθσαῖδα τῆς Γαλιλαίας, υἱὸς Ἰωνᾶ, ἀδελφὸς Ἀνδρέου τοῦ Πρωτοκλήτου, ἀλιεὺς τὴν τέχνην, ἰδιώτης καὶ πτωχός, Σίμων καλούμενος τοπρωτῶν· εἶτα μετωνομάσθη Πέτρος ὑπ' αὐτοῦ τοῦ Ἰησοῦ, ὅτε, ἐμβλέψας εἰς αὐτὸν εἶπε· Σὺ εἶ Σίμων, ὁ υἱὸς Ἰωνᾶ· σὺ κληθήσῃς Κηφᾶς, ὃ ἔρμηνεύεται Πέτρος (Ἰωάν. α. 43). Ὑψωθείς δὲ ὑπὸ Κυρίου εἰς τὸ ἀποστολικὸν ἀξίωμα, καὶ γενόμενος αὐτοῦ ἀχώριστος καὶ ζηλωτῆς μαθητῆς, ἠκολούθησεν αὐτῷ, ἀπ' ἀρχῆς τοῦ σωτηρίου κηρύγματος ἕως εἰς τὸ πάθος αὐτό, ἔνδον τῆς αὐλῆς τοῦ ἀρχιερέως Καϊάφα· ὅπου ἀρνησάμενος αὐτὸν τρίς, διὰ τὸν ἐκ τῶν Ἰουδαίων φόβον, καὶ τὸν ἐπιχειμνον κίνδυνον, ἔλαβε πάλιν, διὰ πικροτάτων δακρῶν, πληρεστάτην τοῦ οἰκείου παραπτώματος τὴν συγχώρησιν. Μετὰ δὲ τὴν Ἀνάστασιν τοῦ Χριστοῦ, καὶ τὴν τοῦ παναγίου Πνεύματος καθόδον, κηρύξας αὐτὸν εἰς τὴν Ἰουδαίαν, τὴν Ἀντιόχειαν, καὶ τινα τῆς Ἀσίας μέρη, κατήντησε τελευταῖον εἰς Ῥώμην· ἐν ἣ σταυρωθεὶς ὑπὸ Νέρωνος, κατὰ μὲν τὴν κεφαλὴν, τοὺς δὲ πόδας ἄνω, ἀνήλθεν εἰς τὰς αἰωνίους μονὰς τῷ 68 ἢ 69 ἔτει, καταλιπὼν εἰς τὴν τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν καὶ δύο Καθολικὰς Ἐπιστολάς.

Ὁ δὲ θεοπέσιος Παῦλος, τὸ, Σκεῦος τῆς ἐκλογῆς τοῦ Χριστοῦ, ἡ δόξα τῆς Ἐκκλησίας, ὁ Ἀπόστολος τῶν ἐθνῶν, καὶ τοῦ κόσμου παντός ὁ διδάσκαλος, ὑπῆρχεν Ἰουδαῖος τὸ γένος, Βενιαμίτης τὴν φυλὴν, Ταρσεύς τὴν πατρίδα, πολίτης Ῥωμαῖος τὴν τιμὴν, εἰδήμων τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης, ἀκριθῆς εἰς τὴν τῶν νομικῶν ἐπιστήμην, Φαρισαῖος τὸ τάγμα, ἐκ Φαρισαίου πατρὸς γεννηθεὶς, καὶ ὑπὸ τὸν Φαρισαῖον Γαμαλιήλ, τὸν ἐν Ἱεροσολύμοις ἐπίσημον νομοδιδάσκαλον, μαθητεύσας· καὶ διὰ τοῦτο θερμότατος ζηλωτῆς κατ' ἀρχὰς τῶν πατρικῶν αὐτοῦ παραδόσεων, καὶ σφοδρὸς τῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας διώκτης, Σαῦλος, ἢ Σαοὺλ καλούμενος τότε (Πράξ. κβ'. 3-4). Περὶ δὲ τὸ 36 ἔτος, ὅτε, ἐν τῇ σφοδροτέρᾳ ὀρμῇ τῆς κατὰ τῶν τοῦ Μαθητῶν Κυρίου μανίας αὐτοῦ καὶ λύσεως, ἀπῆρχετο εἰς Δαμασκόν, ἐφωδιασμένος μετὰ συστατικῶν παρὰ τοῦ ἀρχιερέως γραμμάτων, ὅπως ἀγάγῃ ἐκεῖθεν εἰς Ἱερουσαλήμ δεσμίους, ὄσους ἂν εὕρη πιστεύοντας εἰς Χριστὸν, πλησιάσας εἰς τὴν πόλιν ἐκείνην, περιλαμβάνεται κατὰ μεσημβρίαν ἐξαίφνης ὑπὸ οὐρανοῦ φωτός, καὶ πεσὼν ἐπὶ τὴν γῆν, ἀκούει φωνῆν, λέγουσαν αὐτῷ· Σαοὺλ, Σαοὺλ, τί με διώκεις; Καὶ ἐρωτήσας· Τίς εἶ; ἔφη· ἔγωγ· ἀκούει πάλιν· Ἐγὼ εἰμί· Ἰησοῦς, ὃν σὺ διώκεις. Σκλήρὸν σοὶ πρὸς κέντρα λακτίζεις. Ἡ οὐρανίως αὐτῇ φωνῇ καὶ φωτοχυσία κατέστησεν αὐτὸν ἔντρομον, καὶ ἐτύφλωσε πρὸς καιρὸν· εἰσελθὼν δὲ εἰς τὴν πόλιν χειραγωγούμενος, καὶ κατὰ θείαν ἀποκάλυψιν βαπτισθεὶς ὑπὸ τοῦ ἐκεῖ Ἀποστόλου Ἀνανίου (Ὀκτωβρ, 1), ἀνοίγει πάλιν τοὺς σωματικούς ὄμοῦ καὶ ψυχικούς ὀφθαλμούς, πρὸς ἐπίγκωσιν τοῦ ἀνατείλαντος Ἠλίου τῆς δικαιοσύνης. Καὶ εὐθὺς, ὡ θαυμασίου μεταβολῆς! παρρησιάζεται ἐν ταῖς Συναγωγαῖς, καὶ παρὰ πᾶσαν προδοκίαν τῶν Ἰουδαίων κηρύττει τὸν Χριστὸν, ὅτι οὐτός ἐστιν ὁ Τίος τοῦ Θεοῦ (Πράξ. 2'. 1-20).

Τὸν δὲ μετὰ ταῦτα ζῆλον αὐτοῦ εἰς τὸ κήρυγμα τοῦ Ευαγγελίου, τοὺς ἀμετρήτους αὐτοῦ κόπους, καὶ θλίψεις τὰς πολυειδεῖς, τὰς πληγὰς, τὰς φυλακὰς,

τὰ δεσμά, τοὺς ράβδισμούς, τοὺς λυθασμούς, τὰ ναυάγια, τὰς ὁδοιπορίας, τοὺς κινδύνους ἐν γῆ, ἐν θαλάσῃ, ἐν πόλεσιν, ἐν ἐρημίαις· τὰς συνεχεῖς ἀγρυπνίας, τὰς καθ' ἡμέραν νηστείας, τὴν πείναν καὶ δίψαν καὶ γυμνότητα, καὶ ὅσα ἄλλα ὑπέμεινεν ὑπὲρ τοῦ ὀνόματος τοῦ Χριστοῦ, ὅπερ ἐβάστασεν ἐνώπιον ἐθνῶν, καὶ βασιλείων, καὶ Ἰσραηλιτῶν· καὶ ἐπὶ πᾶσι, τὴν μέριμναν πασῶν τῶν Ἐκκλησιῶν, τὸν διάπυρον αὐτοῦ πόθον ὑπὲρ τῆς τῶν πάντων σωτηρίας, δι' ὃν ἐγένετο τοῖς πᾶσι τὰ πάντα, ἵνα τοὺς πάντα σώσῃ, εἰ δυνατόν· ὑφ' οὗ τὴν καρδίαν φλεγόμενος, περιήρχετο συνεχῶς εἰς ἐπίσκεψιν πάντων, καὶ ὡσπερ πτηνὸν τοῦ οὐρανοῦ ἵπτατο εἰς Ἀσίαν καὶ Εὐρώπην, Δύσιν καὶ Ἀνατολήν, οὐδαμοῦ μένων, οὐδὲ ἰσταίμενος· ταῦτα πάντα διηγεῖται περιστατικῶς ἡ ἱερά τῶν Πράξεων βίβλος, καὶ αὐτὸς ἐν ταῖς ἑαυτοῦ Ἐπιστολαῖς. Αἱ δὲ Ἐπιστολαὶ αὐτοῦ αὐται, δεκάτεσσαρες μὲν οὖσαι τὸν ἀριθμὸν, εἰς δὲ 250 Ὀμιλίας ἐρμηνευθεῖσαι ὑπὸ τοῦ θείου Χρυσοστόμου, ἐμφαίνουσι τὸ ὕψος τῶν νοημάτων αὐτοῦ, τὴν υπερβολὴν τῶν γενομένων αὐτῷ ἀποκαλύψεων, τὴν θεοθεν δοθεῖσαν αὐτῷ σοφίαν, δι' ἧς συμβιβάζει θαυμασιῶς τὴν Παλαιὰν μετὰ τῆς Νέας Διαθήκης, ἐρμηνεύει τὰ ταύτης μυστήρια, τὰ ὑπὸ τοὺς τύπους ἐκείνης κεκρυμμένα, κρατύνει τὰ τῆς πίστεως δόγματα, πλατύνει τὴν ἠθικὴν τοῦ Εὐαγγελίου διδασκαλίαν, καὶ ὑποδεικνύει ἀκριβῶς τὰ καθήκοντα ἐκάστης τάξεως, καὶ ἡλικίας, καὶ καταστάσεως ἀνθρώπων. Ἐν τούτοις πᾶσι καταστήσας αὐτοῦ τὸ στόμα σάλπιγγα πνευματικὴν, καὶ τὴν γλώσσαν λαμπροτέραν τοῦ ἡλίου, δι' ὧν περιήρχεσε τρανῶς τὸν λόγον τῆς ἀληθείας, καὶ κατεφώτισε τῆς οἰκουμένης τὰ πέρατα· τέλος, πληρῶσας τὸ ἔργον τῆς διακονίας αὐτοῦ, ἐτελεύτησε καὶ αὐτὸς μαρτυρικῶς, ἀποτηθεὶς τὴν κεφαλὴν ἐν αὐτῇ τῇ Ῥώμῃ, ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ Νέρωνος, καὶ τὸν αὐτὸν χρόνον, ὡς λέγουσι τινες, καθ' ὃν καὶ Πέτρος ἐσταυρώθη.

Ἡ δὲ μεταβολὴ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ Σαύλου εἰς Παῦλον φαίνεται ἐν ταῖς Πράξεσιν, ἐξότου ἐπέστρεψεν εἰς Χριστὸν τὸν ἐν Πάφῳ τῆς Κύπρου ἀνθύπατον, ἐθνικὸν ὄντα, Σέργιον Παῦλον τὸ ὄνομα (ἡ'. 6-12). Ἡ δὲ δι' αἰτία ἐστὶν ὅτι, καθὼ μὲν Ἰουδαῖος τὸ γένος καὶ τὴν θρησκείαν, ἐκαλεῖτο Σαῦλος· καθὼ δὲ Ῥωμαῖος ἐκ τῆς πολιτογραφίας, ὡς ἐν Ταρσῷ τῆς Κιλικίας γεννηθεὶς, ἐκαλεῖτο καὶ Παῦλος· ἡ δὲ, ἀρξάμενος κηρύττειν τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ εἰς τοὺς ἐθνικοὺς, ἐκράτησε τὸ δευτερον τοῦτο ὄνομα, ὡς μᾶλλον σύνηθες καὶ γνωστὸν καὶ τοῖς Ἑλλησι καὶ τοῖς Ῥωμαίοις. Οὕτω γνωμοδοτοῦσι τινές.

Ἄργια, καὶ ἰχθύος Κατάλυσις.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος β'.

Οἱ τῶν Ἀποστόλων πρωτόθρονοι, καὶ τῆς οἰκουμένης Διδάσκαλοι, τῷ Δεσπότη τῶν ὅλων πρεσβεύσατε εἰρήνην τῇ οἰκουμένῃ δωρήσασθαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἀπὸ γ'. Ὠδοῆς, ἢ Ὑπακοῆς, Ἦχος πλ. δ'.

Ποία φυλακὴ οὐκ ἔσχε σε δέσμιον; ποία Ἐκκλησία οὐκ ἔχει σε Ῥήτορα; Δαμασκὸς μέγα φρονεῖ ἐπὶ σοὶ Παῦλε· εἶδε γάρ σε σκελισθέντα φωτὶ. Ῥώμη σου τὸ αἷμα δεξαμένη, καὶ αὐτὴν κομπάζει· ἀλλ' ἡ Ταρσοὺς πλέον χαίρει, καὶ πόθῳ τιμᾶ σου τὰ σπάργανα. Ἀλλ' ὦ Παῦλε Ἀπόστολε, τὸ καύχημα τῆς οἰκουμένης, προφθάσας ἡμᾶς στήριζον.

Ἐκτῆς Ὁδοῦ, Κοντάκιον, Ἦχος β'. Αὐτόμελον.

Τοὺς ἀσφαλεῖς καὶ θεοφθόγγους κήρυκας, τὴν κορυφὴν τῶν Ἀποστόλων Κύριε, προσελάβου εἰς ἀπόλαυσιν, τῶν ἀγαθῶν σου καὶ ἀνάπαυσιν· τοὺς πόνους γὰρ ἐκείνων καὶ τὸν θάνατον, ἐδέξω ὑπὲρ πᾶσαν ὀλοκάρπωσιν, ὁ μόνος γινώσκων τὰ ἐγκάρδια .

* 30. Ἡ Σύναξις τῶν ἀγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων, τῶν Δώδεκα .

Τὰ ὀνόματα τούτων εἰσὶ ταῦτα· Σίμων ὁ λεγόμενος Πέτρος, καὶ Ἀνδρέας ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ, ὁ καὶ Πρωτόκλητος· Ἰάκωβος ὁ υἱὸς Ζεβεδαίου, καὶ Ἰωάννης ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ, ὁ καὶ Εὐαγγελιστῆς, καὶ Θεολόγος· Φίλιππος, καὶ Βαρθολομαῖος· Θωμᾶς, καὶ Ματθαῖος ὁ τελώνης, ὁ καὶ Λεεὶς, καὶ Εὐαγγελιστῆς· Ἰάκωβος ὁ τοῦ Ἀλφαίου υἱός, καὶ Ἰούδας ὁ ἀδελφὸς Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου, ὁ καὶ Λεββαῖος καὶ Θαδδαῖος ἐπικληθεὶς· Σίμων ὁ Κανανίτης, ὁ ἐρμηνεύμενος Ζηλωτῆς, καὶ Ματθίας, ὁ εἰς τὸν τόπον τοῦ προδότου Ἰούδα ψηφισθεὶς· Ὅρα Αὐ γούστου θ .

Ἄργια, καὶ Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου .

Ἀπολυτίκιον τῶν Κορυφαίων .

Οἱ τῶν Ἀποστόλων πρωτόθρονοι .

Ἔτερον, Ἦχος γ' .

Απόστολοι ἅγιοι, πρεσβεύσατε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα πταισμάτων ἄφεσιν, παράσχη ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν .

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν .

Πέτρα Χριστὸς, τὴν πέτραν τῆς πίστεως, δοξάζει φαιδρῶς, τῶν μαθητῶν τὸν πρόκριτον, καὶ σὺν Παύλῳ ἀπάσαν δωδεκάριθμον φαλαγγα σήμερον· ὧν τὴν μνήμην τελῶντες πιστῶς, τὸν τούτους δοξάσαντα δοξάζομεν .

Μ Η Ν Ι Ο Υ Λ Ι Ο Σ .

Ἔχων ἡμέρας 31. Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 14, καὶ ἡ νύξ ὥρας 10 .

* 1. Τῶν ἀγίων καὶ θαυματουργῶν Ἀναργύρων, Κοσμά καὶ Δαμιανοῦ, τῶν ἐν Ῥώμῃ .

Ἔτεροι ὄντες οὗτοι παρὰ τοὺς ἐν τῇ πρώτῃ Νοεμβρίου ἐορταζομένους, ὑπῆρχον ἐκ Ῥώμης, ἰατροὶ τὴν τέχνην, ἀνθρώποις καὶ κτῆσι τὰς ἰάσεις παρέχοντες δωρεάν, μηδένα ἄλλον μισθὸν τῆς ἰατρείας αἰτούντες, εἰμὴ τὴν εἰς Χριστὸν

ὁμολογίαν καὶ πίστιν τῶν θεραπευομένων. Ἐτελεύτησαν δὲ μαρτυρικῶς τῷ 284 ἔτει, ἐπὶ Καραίνου καὶ Νουμριανουῦ.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Αῖγιοι Ἀνάργυροι καὶ Θαυματουργοί, ἐπισκέψασθε ταῖς ἀσθενείας ἡμῶν· δωρεὰν ἐλάβετε, δωρεὰν δότε ἡμῖν.

Κοντάκιον, Ἦχος β'.

Οὐκ εἶπα τὴν χάριν λαθόντες τῶν ἰαματίων ἐφαπλοῦντε τὴν ῥῶσιν τοῖς ἐν ἀνάγκαις, Ἰατροὶ Θαυματουργοὶ ἔνδοξοι· ἀλλὰ τῇ ὑμῶν ἐπισκέψει, καὶ τῶν πολεμίων τὰ θράση κατευνάσατε, τὸν κόσμον ἰώμενοι ἐν τοῖς θαύμασιν.

✠ 2. Ἡ κατάθεσις τῆς τιμίας Ἐσθῆτος τῆς ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, ἐν Βλαχέρναις.

Ἡ κατάθεσις αὕτη ἐγένετο ἐν ἔτει 458, ἐπὶ τῆς βασιλείας Λέοντος τοῦ Θρακῆ, εἰς τὸν ἐν Βλαχέρναις περικαλλῆ τῆς Θεοτόκου Ναόν, οἰκοδομηθέντα κατὰ τινας μὲν ὑπ' αὐτοῦ τοῦ Λέοντος, κατ' ἄλλους δὲ ὑπὸ τῶν προκατόχων αὐτοῦ Μαρκιανουῦ καὶ Πουλχερίας· περίφημον δὲ γενόμενον μετὰ ταῦτα διὰ τὴν τῶν Ἀδάρων καταστροφήν (Σαββ. Ε' τῶν Νηστ.). Ἐκεῖτο δὲ ὁ Ναὸς αὐτός εἰς τὰ παραθαλάσσια τοῦ λεγομένου Κερατίου κόλπου, κατὰ τὸ ἐνδότερον μέρος αὐτοῦ, ὅπου καὶ βασιλεία ἐκτίσθησαν ὕστερον, καὶ πύλη τῆς πόλεως ὑπήρχε, πρῶτη μὲν Πύλαι Βλαχερνῶν, νῦν δὲ ὑπὸ τῶν Τούρκων Ἐἰβάν σεραΐ καποῦσι λεγομένη. Εἰς αὐτὸν τὸν Ναὸν ἐστέφη Ἰωάννης ὁ Κατακουζηνὸς τῷ 1345 ἔτει· καὶ ἡ κατὰ Ἀκινδύνου τοῦ Βαρλααμίτου Σύνοδος εἰς αὐτὸν συνηθροίσθη (Κυρ. Β' τῶν Νηστ.).

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Θεοτόκε Ἀειπάρθενε, τῶν ἀνθρώπων ἡ σκέπη, Ἐσθῆτα καὶ ζῶνὴ τοῦ ἀχράντου σου σώματος, κραταιὰν τῇ Πόλει σου περιβολὴν ἐδωρήσω, τῷ ἀσπάρῳ τόκῳ σου ἀφθαρτα διαμείναντα· ἐπὶ σοὶ γὰρ καὶ φύσις καινοτομεῖται καὶ χρόνος. Διὸ δυσωποῦμέν σε, εἰρήνην τῇ πολιτείᾳ σου δώρησαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς τῷ Σταυρῷ.

Περιβολὴν πᾶσι πισοῖς ἀφθαρσίας, Θεοχαρίτωτε Ἀγνή ἐδωρήσω, τὴν ἱεράν Ἐσθῆτά σου, μετ' ἧς τὸ ἱερόν σώμα σου ἐσκέπασας, σκέπη πάντων ἀνθρώπων· ἧς περ τὴν κατάθεσιν, ἑορτάζομεν πόθῳ, καὶ ἐκβοῶμεν φόβῳ σοὶ σεμνῇ· Χαῖρε Παρθένε, Χριστιανῶν τὸ καύχημα.

* 3. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Ἰακίνθου· καὶ τῶ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἀνατολίου, ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως.

Ὁ μὲν Μάρτυς ἦν ἐκ Καισαρείας τῆς Καππαδοκίας, κατακομιστῆς, ἢ Σαλαμηπόλος (Κουβικουλάριος, Valet de chambre) τοῦ βασιλέως Τραϊανοῦ· ἀναγκασθεὶς δὲ ὑπ' αὐτοῦ ἵνα φάγῃ ἐκ τῶν εἰδωλοθύτων, καὶ μὴ βουληθεὶς, κατακλείσθη νῆστις εἰς φυλακὴν, ὅπου τὸ πνεῦμα αὐτοῦ τῷ Θεῷ παρέθετο, τῷ 108 ἔτει. — Ὁ δὲ Ἱεράρχης ἦν πρεσβύτερος τῆς τῶν Ἀλεξανδρέων Ἐκκλησίας πρότερον· εἶτα διεδέχθη τὸν ἅγιον Φλαβιανὸν εἰς τὴν ἀρχιεπισκοπικὴν τῆς Κωνσταντινουπόλεως θρόνον, τῷ 449 ἔτει· παρίστη εἰς τὴν ἐν Χαλκηδόνι Δ'. Οἰκουμένην Σύνοδον· ἐτελεύτησε τῷ 458 ἔτει. — Τὰ εἰς τὸν Ἑσπερινὸν καὶ εἰς τοὺς Αἴθους τῆς Ὀκτωήχου ἐπιγραφόμενα, Στιχηρὰ Ἀνατολικά, τινὲς μὲν ἀποδιδόσασιν εἰς τὸν Ἀνατόλιον τοῦτον· ἕτεροι δὲ, καὶ ἴσως πιθανώτερον, εἰς ἄλλον ὁμώνυμον, ἐκ τῆς μονῆς τοῦ Στουδίου, Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου μαθητῆν, πρὸς ὃν καὶ ἐπιστολὴ ἐκείνου σώζεται.

Ἀπολυτίκιον· Ὁ Μάρτυς σου Κύριε. Σελ. 279.

Τοῦ Ἱεράρχου· Κανόνα πίστεως· Ὅρα κατωτέρω.

* 4. Τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἀνδρέου Κρήτης, τοῦ Ἱεροσολυμίτου.

Ἐπὶ τῆσαν ἐκ Δαμασκοῦ, υἱὸς Γεωργίου καὶ Γρηγορίας· ἐμαθήτευσεν ἐκ νεότητος ἐχρημάτισε κληρικὸς καὶ γραμματεὺς Θεοδώρου τοῦ τῶν Ἱεροσολύμων ἀρχιεπισκόπου, ἀφ' οὗ καὶ Ἱεροσολυμίτης ἐπονομάζεται· παρίστη εἰς τὴν Οἰκουμένην Σ'. Σύνοδον, τὴν ἐν Κωνσταντινουπόλει τὸ δευτέρον συγκροτηθεῖσαν, ἐν ἔτει 680, ἐπὶ Κωνσταντίνου τοῦ Πωγωνάτου· ἐγένετο διάκονος τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας, εἶτα ἀρχιεπίσκοπος Κρήτης· ἐτελεύτησε τῷ 720, ἢ 728, ἔτει. Ἐκτὸς τῶν λοιπῶν ἱερῶν αὐτοῦ συγγραμμάτων, ἐποίησε προσέτι καὶ ἄσματα διάφορα, ἐξ ὧν καὶ ὁ λεγόμενος Μέγας Κανὼν, ὃς τις ἐστὶν ἴσως ὁ πρῶτος μελουρηθεὶς εἰς τὴν τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Κανόνα πίστεως, καὶ εἰκόνα πραότητος, ἐγκρατείας διδάσκαλον, ἀνεδείξέ σε τῇ ποιμνῆ σου, ἢ τῶν πραγμάτων ἀλήθεια· διὰ τῆτο ἐκτίσω τῇ ταπεινώσει τὰ ὑψηλά, τῇ πτωχεῖα τὰ πλέσια· Πάτερ Ἱεράρχα Ἀνδρέα, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Σαλπίσας τραυῶς, τὰ θεῖα μελωδήματα, εἰδείχθης φωστῆρ, τῷ κόσμῳ τηλαυγέστατος, τῷ φωτὶ λαμπόμενος τῆς Τριάδος, Ἀνδρέα ὅσιε· ὅθεν πάντες βοῶμέν σοι· Μὴ παύσῃ πρεσβεύων ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

* 5. Τῶν ὁσίων Πατέρων ἡμῶν Ἀθανασίου τοῦ ἐν τῷ Ἄθῳ, καὶ Λαμπαδοῦ τοῦ Σαυματουργοῦ.

Ὁ ὅσιος οὗτος Ἀθανάσιος, Τραπεζούντιος ἦν τὴν πατρίδα ἐμόνασε κατ' ἀρχὰς ἐπὶ τοῦ Κυμαίου ἢ τοῦ Κυμινᾶ λεγομένου ὄρους, τοῦ ἐν τῇ Μυσίᾳ τῆς Βιθυνίας· εἶτα μεταβάς εἰς τὸ ὄρος τοῦ Ἀθωνος, συνίστησε τὴν μεγίστην μονήν, τὴν ἐπ' ὀνόματι αὐτοῦ τιμωμένην καὶ καλουμένην Λαύραν· ἐτελεύτησε περὶ τὰ τέλη τοῦ δεκάτου αἰῶνος.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος γ'. Τὴν ὠραιότητα.

Τὴν ἐν σαρκὶ ζωὴν, σὺ κατεπλάγησαν, Ἀγγέλων τάγματα, πῶς μετὰ σώματος, πρὸς ἀοράτους συμπλοκαῖς, ἐχώρησας αἰοῖδιμε, καὶ κατετραυμάτισας, τῶν δαιμόνων τὰς φάλαγγας· ἔθεν Ἀθανάσιε, ὁ Χριστὸς σε ἡμεῖψατο, πλουσίαις δωρεαῖς. Διὸ Πάτερ, πρέσβευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Χριστοῦ τὸν ζυγόν, λαβὼν Ἀθανάσιε, καὶ σὺ τὸν σταυρόν, ἐπ' ὧμων ἀράμενος, μιμητὴς πανάριστος, τῶν αὐτοῦ παθημάτων γέγονας, κοινωνός τε τῆς δόξης αὐτοῦ, τῆς θείας μετέχων καὶ ἀλήκτου τρυφῆς.

* 6. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Σισώη του Μεγάλου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Τῆς ἐρήμου πολίτης, καὶ ἐν σώματι ἄγγελος, καὶ θαυματουργὸς ἀνεδείχθης θεοφόρε Πατὴρ ἡμῶν Σισώη· νηστεία, ἀγρυπνία, προσευχῇ, οὐράνια χαρίσματα λαβὼν, θεραπεύεις τὸς νοσοῦντας, καὶ τὰς ψυχὰς τῶν πίστει προσρεχόντων σοι. Δόξα τῷ δεδωκότι σοι ἰσχύν· δόξα τῷ σὲ στεφανώσαντι· δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ πᾶσιν ἰάματα.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ε'ξασκήσας ἄγγελος, ἐν γῆ ὠραίθης, καταυγαῖζων ὅσιε, τὰς διανοίας τῶν πιστῶν, θεοσημεῖαις ἐκάστοτε· ἔθεν σε πίστει, Σισώη γεραίρομεν.

* 7. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θωμᾶ, τῆ ἐν τῷ Μαλαιῷ· καὶ τῆς ἀγίας Μεγαλομάρτυρος Κυριακῆς.

Αὕτη ἦν θυγάτηρ γονέων Χριστιανῶν, Δωροθίου καὶ Εὐσεβείας· γεννηθεῖσα δὲ ἐν τῇ κυριωνύμῳ ἡμέρᾳ, ὀνομάσθη Κυριακὴ· ἠθλήσεν ἐν ἔτει 282.

Ἀπολυτίκιον· Ἡ ἀμνάς σου Ἰησοῦ, Σελ. 321.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Η' Μάρτυς Χριστοῦ, ἡμᾶς συνεκαλέσατο, τοὺς ἄθλους αὐτῆς, τοὺς θεῖους καὶ παλαιίσματα, ἐγκωμίοις ᾄσαι νῦν.

φερωνύμως αὐτὴ γὰρ πέφηνεν, ὡς ἀνδρεία τῷ φρονήματι, κυρία νοός τε καὶ παθῶν ἀπρεπῶν .

* 8. Τοῦ ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Προκοπίου .

Ἦθλησε περὶ τὰ 390 ἔτη ἐπὶ τῆς Διοκλητιανοῦ βασιλείας .

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε .

Ο Μάρτυς σου Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτοῦ, τὸ στέφος ἐκομίσατο τῆς ἀφθαρσίας, ἐκ σῆ τῆ Θεοῦ ἡμῶν· ἔχων γὰρ τὴν ἰσχύν σου, τοὺς τυράννους καθεῖλεν· ἔθραυσε καὶ δαιμόνων τὰ ἀνίσχυρα θράση. Αὐτοῦ ταῖς ἰκεσίαις Χριστὲ ὁ Θεός, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν .

Κοντάκιον, Ἦχος β΄. Τὰ ἄνω ζητῶν .

Τῷ ζήλῳ Χριστοῦ, τῷ θείῳ πυρπολούμενος, καὶ τῇ τοῦ σταυροῦ, ἰσχυρῶς συμφραζόμενος, τῶν ἐχθρῶν τὸ φρύαγμα, καὶ τὸ θράσος καθεῖλες Προκόπιε, καὶ τὴν Ἐκκλησίαν ὑψώσας τῇ πίστει προκόπτων, καὶ φωτίζων ἡμᾶς .

* 9. Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Παγκρατίου, ἐπισκόπου Ταυρομενίας τῆς ἐν Σικελίᾳ .

Ἦν τῶν Ἀποστόλων σύγχρονος, Ἀντιοχεὺς τὸ γένος, παρὰ τοῦ Πέτρου εἰς τὴν πρὸς Χριστὸν πίστιν χειραγωγηθεὶς .

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ΄.

Καὶ τρόπων μέτοχος, καὶ θρόνων διάδοχος, τῶν Ἀποστόλων γενόμενος, τὴν πράξιν εὖρες θεόπνευσε, εἰς θεωρίας ἐπίβασιν· διὰ τοῦτο τὸν λόγον τῆς ἀληθείας ὀρθοτομῶν, καὶ τῇ πίστει ἐνήθλησας μέχρις αἵματος, Ἱερομάρτυς Παγκράτιε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι ταῖς ψυχὰς ἡμῶν .

* 10. Τῶν ἁγίων Τεσσαράκοντα καὶ πέντε Μαρτύρων, τῶν ἐν Νικοπόλει τῆς Ἀρμενίας .

Ἦθλησαν ἐπὶ Δικινίου, τῷ 315 ἔτει .

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε .

Οὶ Μάρτυρές σου Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτῶν, στεφάνους ἐκομίσαντο τῆς ἀφθαρσίας, ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· σχόντες γὰρ τὴν ἰσχύν σου, τοὺς τυράννους καθεῖλον· ἔθραυ-

σαν καὶ δαιμόνων, τὰ ἀνίσχυρά θράση. Αὐτῶν ταῖς ἰκεσίαις Χριστὲ ὁ Θεὸς, σῶσον ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

* 11. Τῆς ἀγίας Μεγαλομάρτυρος καὶ πανευφήμου Εὐφημίας, ὅτε τὸν Ὅρον τῆς πίστεως ἐπεκύρωσεν.

Τῷ 451 ἐτεῖ ἐπὶ τῶν βασιλέων Μαρκιανοῦ καὶ Πουλχερίας, συγκροτηθείσης ἐν Χαλκηδόνι τῆς Ἀ. Οἰκουμένης Συνόδου κατὰ Εὐτυχοῦς καὶ Δισπόρου τῶν Μονοφισιτῶν, μετὰ πολλὰς διαλίξεις, συνεφωνήσαν πρὸς ἀλλήλους, ὅτι τε τῆς ὀρθοδόξιας ὑπερασπισταί, 680 Πατέρες ὄντες τὸν ἀριθμὸν, καὶ οἱ τὰ ἐναντία φρονούντες, ἵνα γράψωσιν ἀμφοτέρω τὰ μέρη, εἰς βιβλίον ἰδιαίτερον, τὸν Ὅρον, ὅ ἐστι τὸ δόγμα τῆς πίστεως αὐτῶν, καὶ τὸ περὶ τῆς προκειμένης ὑποθέσεως φρόνημα, καὶ αἰτήσωσι παρὰ Θεοῦ τὴν περὶ τούτου ψῆφον. Τοῦτο ποιήσαντες, ἔβαλον καὶ τοὺς δύο τόμους (τὰ βιβλία) εἰς τὴν λάρνακα τοῦ Λεβαντοῦ τῆς ἀγίας Εὐφημίας, καὶ σφραγίσαντες αὐτὴν ἀπῆλθον. Μετὰ δὲ τριῶν ἡμερῶν πάννηχιους δεήσεις, ἀνοίξαντες αὐτήν, παρόντος καὶ τοῦ Βασιλέως εὗρον τὸν μὲν τῶν αἰρετικῶν τὸ μὸν εἰς τοὺς πόδας τῆς Μάρτυρος, τὸν δὲ τῶν ὀρθοδόξων, εἰς τὴν δεξιὰν αὐτῆς χεῖρα κράτούμενον. Περὶ δὲ τῆς Μάρτυρος, ὄρα Σεπτεμβρ. 16.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος γ'.

Λίαν εὐφράνας τοὺς Ὀρθοδόξους, καὶ κατήσχηνας τοὺς κακοδόξους, Εὐφημία Χριστοῦ Καλλιπάρθενε, τῆς γὰρ τέταρτης Συνόδου ἐκύρωσας, ἃ οἱ Πατέρες καλῶς ἐδογματίσαν, μαίρτυς ἔνδοξε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευσ, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Κοντάκιον, Ἦχος β'.

Αγῶνας ἐν ἀθλήσει, ἀγῶνας ἐν τῇ πίστει, κετεβάλου θερμῶς ὑπὲρ Χριστοῦ τοῦ Νυμφίου σου. Ἀλλὰ καὶ νῦν, ὡς ταῖς αἰρέσεις, καὶ τῶν ἐχθρῶν τὸ φρύαγμα, ἐν τῷ ποσὶ τῶν Βασιλέων ἡμῶν ὑποταγῆναι πρέσβευε, διὰ τῆς Θεοτόκου, ἢ ὑπὸ ἑξακοσίων τριάκοντα θεοφόρων Πατέρων τὸν Ὅρον λαβοῦσα, καὶ φυλάττουσα Πανεύφημε.

* 12. Τῶν ἀγίων Μαρτύρων Πρόκλου, καὶ Ἰλαρίου.

Ἦθλησαν ἐν ἐτεί, 100 ἐπὶ τῆς Τραϊανοῦ βασιλείας.

* 13. Ἡ σύναξις τοῦ Ἀρχαγγέλου Γαβριὴλ καὶ μνήμη τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Στεφάνου τοῦ Σαββαΐτου.

Περὶ τούτου ὄρα Ὀκτωβρίου 28.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τῶν ἕρανίων στρατιῶν Ἀρχιστράτηγε, δυσωποῦμέν σε αἰεὶ ἡμεῖς οἱ ἀνάξιοι, ἵνα ταῖς σαῖς δεήσεσι τειχίσῃς ἡμᾶς,

σκέπη τῶν πτερύγων, τῆς αὐλοῦ σου δόξης, φρουρῶν ἡμᾶς προσπίπτοντας, ἐκτενῶς καὶ βοῶντας· Ἐκ τῶν κινδύνων λύτρωσαι ἡμᾶς, ὡς Ταξίαρχης τῶν ἀνω Δυναμέων .

Τοῦ Ὁσίου, Ἦχος πλ. δ'.

Ορθοδοξίας ὁδηγέ, εὐσεβείας διδάσκαλε καὶ σεμνότητος, τῆς οἰκουμένης ὁ φωστὴρ τῶν μοναζόντων θεόπνευστον ἐγκαλλώπισμα, Στέφανε σοφὲ, ταῖς διδασκαλίαις σου πάντα ἐφώτισας, λύρα τοῦ Πνεύματος . Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν .

Κοντάκιον τοῦ Ἀρχαγγέλου, Ἦχος πλ. β'.

Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν :

Ο ἐν οὐρανοῖς, καθορῶν Θεοῦ τὴν δόξαν, καὶ τὴν ἐπὶ γῆς ἐξ ὕψους παρέχων χάριν, ἀρχηγέ τῶν Ἀγγέλων σοφὲ Γαβριήλ, Θεοῦ δόξης ὁ διάκονος, καὶ τοῦ κόσμου θεῖος πρόμαχος, σῶζε φρουρεῖ τοὺς βοῶντάς σοι· Ἀυτὸς γενεῶν βοηθός, καὶ οὐδεὶς καθ' ἡμῶν :

Ε Ι Δ Η Σ Ι Σ .

Κατὰ τὴν αὐτὴν 13. τοῦ παρόντος, εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ, ἢ τῇ πρώτῃ μετ' αὐτὴν ἐρχομένη, ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία τῶν ἁγίων καὶ θεοφόρων Πατέρων, τῶν εἰς τὰς Ἐξ Οἰκουμενικὰς Συνόδους συνελθόντων· τοῦτέστι τῶν εἰς τὴν Α'. ἐν Νικαίᾳ 318. τῶν εἰς τὴν Β'. ἐν Κωνσταντινουπόλει 150. τῶν εἰς τὴν Γ'. ἐν Ἐφέσῳ 200. τῶν εἰς τὴν Δ'. ἐν Χαλκηδόνι 630. τῶν εἰς τὴν Ε'. ἐν Κωνσταντινουπόλει τὸ δεύτερον 165. καὶ τῶν εἰς τὴν Σ'. ἐν Κωνσταντινουπόλει τὸ τρίτον 170.

Σημείωσαι δέ, ὅτι ὁ τῆς παρουσίας Κυριακῆς Συναξαριστῆς ἀναφέρει τὴν Δ'. μόνην Σύνοδον· ὁμοίως καὶ ἡ κατ' αὐτὴν ψαλλομένη Ἀκολουθία διαλαμβάνει περὶ αὐτῆς μόνον τῆς Δ'. καὶ τῆς Σ'. τῶν κατὰ τῶν Μονοφυσιτῶν καὶ Μονοθελητῶν συγκρατηθειῶν, οὐχὶ δὲ καὶ περὶ τῶν λοιπῶν τεσσάρων .

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον τοῦ Ἦχου .

Ἔτερον τῶν Πατέρων, Ἦχος πλ. δ'.

Περδεδοξασμένος, εἰ Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ φωστῆρας ἐπὶ γῆς, τοὺς Πατέρας ἡμῶν δεμελιώσας, καὶ δι' αὐτῶν πρὸς τὴν ἀληθινὴν πίστιν, πάντα ἡμᾶς ὁδηγῆσας . Πολλεύσπλαγγνε δόξα σοι .

Τῶν Ἀποστόλων τὸ κήρυγμα, καὶ τῶν Πατέρων τὰ δόγματα, τῇ Ἐκκλησίᾳ μίαν τὴν πίστιν ἐσφράγισαν· ἢ καὶ χιτῶνα φοροῦσα τῆς ἀληθείας, τὸν ὑφαντὸν ἐκ τῆς ἄνω Θεολογίας, ὀρθοτομεῖ καὶ δοξάζει, τῆς εὐσεβείας τὸ μέγα Μυστήριον.

* 14. Τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Ἀκύλα· καὶ τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωσήφ Θεσσαλονίκης.

Ὁ μὲν Ἀκύλας ἦν ἐκ τοῦ Πόντου τῆς μικρᾶς Ἀσίας, Ἰουδαῖος τὸ γένος, τὴν τέχνην σκηνοποιός. Εὐρισκόμενος δὲ μετὰ Πρίσκιλλης τῆς γυναίκος αὐτοῦ ἐν Κορίνθῳ τὸ 52 ἔτος, ὅτε πρῶτον ἦλθεν ὁ Παῦλος ἐκεῖ, ἐξενεδόχησαν αὐτόν, καὶ παρ' αὐτοῖς ἐμεινεν ὁ Ἀπόστολος ἡμέρας πολλὰς, ἐργαζόμενος καὶ αὐτὸς τὴν αὐτὴν τέχνην (Πράξ. πη. 2-3). Πιστεύσαντες δὲ εἰς Χριστὸν διὰ τοῦ Παύλου, ἠκολούθησαν αὐτῷ ἔκτοτε, συνεργοῦντες αὐτῷ καὶ συγκινδυνεύοντες εἰς τὰ κήρυγμα τοῦ Εὐαγγελίου, ὡς αὐτὸς μαρτυρεῖ περὶ αὐτῶν ἐν τῇ πρὸς Ῥωμαίους ἐπιστολῇ, λέγων· Ἀσπάσασθε Πρίσκιλλαν καὶ Ἀκύλαν τοὺς συνεργούς μου ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, οἱ τινες ὑπὲρ τῆς ψυχῆς μου τὸν ἑαυτῶν τράχηλον ὑπέθηκαν, κτλ. (ἰφ'. 2-4). Ποτέ δέ, καὶ ποῦ, καὶ πῶς ἐτελεύτησαν, ἄδηλον.

Ὁ δὲ Ἰωσήφ ἦν ἀδελφὸς Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου (Νοεμβρ. 11), Στουδίτης λεγόμενος πολλάκις καὶ αὐτὸς, καὶ μάλιστα ὅτε μετ' ἐκείνου συναναφέρεται· καὶ οἱ δύο ὁμοῦ ἐποίησαν τοὺς Κανόνας τοῦ Τριωδίου, κατὰ τὸν Κωδινόν, ἐν τοῖς χρόνοις Αἰώντος τοῦ Ἀρμενίου, καθήμενοι ἐν τῷ ναῷ τοῦ ἁγίου Ῥωμανοῦ (Νοεμβρ. 18). Γενόμενος δὲ Θεσσαλονίκης Ἀρχιεπίσκοπος, ἐξωρίσθη ἔπειτα δις καὶ τρίς διὰ τὸν εὐσεβῆ αὐταῦ ζῆλον, καὶ τὴν τῶν ἁγίων Εἰκόνων τιμὴν· καὶ πολλὰ παθῶν ἐν τῇ ἐξορίᾳ, ἐτελεύτησεν τῷ 883 ἔτει.

* 15. Τῶν ἁγίων Μαρτύρων Κήρυκου καὶ Ἰουλίττης.

Αὕτη ὑπῆρχεν ἐν τοῖς χρόνοις Διοκλητιανοῦ, ἐκ πόλεως Ἰκονίου· φοβουμένη δὲ τὸν τότε ἐπικρατοῦντα διωγμὸν, παραλαβοῦσα τὸν υἱὸν αὐτῆς Κήρυκον, τριτητῆ ὄντα, ἀπῆλθεν εἰς Σελεύκειαν, ἀλλὰ κακεῖ τὰ αὐτὰ δεινὰ εὐρούσα, μετέβη εἰς Ταρσὸν τῆς Κιλικίας, ὅπου συλλαβὴν αὐτὴν ὁ ἡγεμὼν, καὶ ἀποχωρίσας τὸ νήπιον, ἐσπούδαζε διὰ κολακείας ἐλκύσαι αὐτὸ πρὸς ἑαυτόν. Τὸ δὲ, ὑποφελίζον, καὶ τὰ ὄνομα τοῦ Χριστοῦ ἐπικαλούμενον, ἐλάκτισε τὸν ἡγεμόνα εἰς τὴν κοιλίαν, ὅσον ἡδύνατο· ἐξ οὗ ὀργισθεὶς ἐκεῖνος, ἐρρίψεν αὐτὸ ἐπὶ τὰς βαθμίδας τοῦ κριτηρίου, καὶ συντριβὴν τὴν κεφαλὴν, ἀφήκε τὸ πνεῦμα. Ἡ δὲ μακαρία μήτηρ, πολλὰς πρότερον ὑπαμείνασα βασάνους, τελευταῖον ἀπετημῆθ' ἐν τῇ κεφαλῇ τῷ 296 ἔτει.

Ἀπολυτίκιον· Οἱ Μάρτυρές σου Κύρια, Σελ. 287.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Εν ἀγκαλαῖς φέρουσα ἢ Χρισομάρτυς, Ἰουλίττα Κήρυκον, ἐν τῷ σταδίῳ ἀνδρικῶς, ἀγαλλομένη ἐκραύγαζε· Χριστὸς ὑπάρχει, Μαρτύρων τὸ καύχημα.

✠ 16. Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἀθηνογένους .

Ἐπῆρξεν ἐκ σεβαστείας τῆς ἐν Καππαδοκίᾳ· ἐγένετο ἐπίσκοπος Πιδαχθῆς κατὰ τὸν Συναξαριστὴν (ἴσως Πίδας καὶ Χλόης, πόλιον τῆς Γαλατικῆς Καππαδοκίας, ὑπὸ τὸν τῆς Σεβαστείας μητροπολίτην)· ἤθλησε διὰ πυρὸς ἐπὶ Διακλητιανοῦ, τῷ 200 ἔτει· ὅτε ἀπερχόμενος εἰς τὸ ἡτοιμασμένον αὐτῷ πῦρ, ἐφαλλεν, ὡς λέγουσι, τὸ, Φῶς ἴλαρόν, κτλ. εἰς ὄμιον τῆς ἁγίας Τριάδος, καθὼς σεσημείωται σελ. 123. Ὅρα καὶ Μαρτίου 11.

✠ 17. Τῆς ἁγίας Μεγαλόμartyρος Μαρίνης .

Αὕτη ἦν ἐν τοῖς χρόνοις Κλαυδίου, ἐκ Πισσιδείας τῆς ἐν Κιλικίᾳ, θυγάτηρ ἐριῶς τινὸς τῶν εἰδῶλων μονογενῆς. Ἀπορφανισθεῖσα δὲ τῆς μητρὸς, καὶ εἰς γυναῖκα τινα παραδοθεῖσα, ἐδιδάχθη δι' αὐτῆς, τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν. Τῷ δὲ 15 ἔτει τῆς ἡλικίας αὐτῆς, συλληφθεῖσα ὑπὸ Ὀλυμβρίου τοῦ ἡγεμόνος, καὶ ἐρωτηθεῖσα τὸ ὄνομα, τὴν πατρίδα, καὶ τὴν πίστιν, ἀπεκρίνατο· « Μαρίνα ὀνομάζομαι· τῆς Πισσιδείας εἰμί γέννημα καὶ θρέμμα· καὶ τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου μου Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐπικαλοῦμαι »· Ἐκ τούτου δεσμά καὶ φυλακὰς καὶ μάστιγας πολλάς ὑπέμεινασα, ἀπετμήθη τελευταῖον τὴν κεφαλὴν, τῷ 270 ἔτει.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου .

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ .

Η· ἀμνάς σου Ἰησοῦ, κράζει μεγάλη τῇ φωνῇ· Σὲ Νυμφεῖ μου ποθῶ, καὶ σὲ ζητοῦσα ἀθλῶ, καὶ συσταυροῦμαι καὶ συνθάπτομαι τῷ βαπτισμῷ σου· καὶ πάσχω διὰ σέ, ὡς βασιλεύσω σὺν σοί· καὶ θνήσκω ὑπὲρ σου, ἵνα καὶ ζήσω ἐν σοί· ἀλλ' ὡς θυσίαν ἄμωμον, προσδέχου τὴν μετὰ πόθου τυθεῖσάν σοι· Αὐτῆς πρεσβεΐαις, ὡς ἐλεήμων, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν .

Κοντάκιον, Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον .

Παρθενίας κάλλεσι, πεποικιλμένη Παρθένε, ἀκηράτοις σέμμασιν, ἐστεφανακῶθης Μαρίνα· αἵμασι τοῦ μαρτυρίου δὲ φοινηθεῖσα, θαύμασι κατελαμπρύνθης τῶν ἰαμάτων, καὶ τῆς νίκης τὰ βραβεῖα, ἐδέξω Μάρτυς χειρὶ ταῦ Κτίστου σου .

✠ 18. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Αἰμιλιανοῦ .

✠ 19. Τῆς ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Μακρίνης, ἀδελφῆς τοῦ Μεγάλου Βασιλείου, καὶ τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Δίου .

Ἀπολυτίκιον τῆς Ὅσιας, Ἦχος πλ. δ'.

Ε· ἔν σοι Μῆτερ ἀκριβῶς διεσώθη τὸ κατ' εἰκόνα· λαβοῦσα γὰρ τὸν Σταυρὸν, ἠκολούθησας τῷ Χριστῷ, καὶ πράττουσα ἐδίδασκες ὑπερορᾶν μὲν σαρκὸς, παρέρχεται γὰρ

ἐπιμελεῖσθαι δὲ ψυχῆς, πράγματος ἀθανάτου· διὸ καὶ μετὰ Ἀγγέλων συναγάζεται, ὅσια Μακρίνα τὸ πνεῦμά σου.

Ἔτερον τοῦ Ὁσίου, Ἦχος α΄. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Τῆς ἐρήμου πολίτης, καὶ ἐν σώματι ἄγγελος, καὶ θαυματουργὸς ἀνεδείχθης, θεοφόρε Πατὴρ ἡμῶν Δεῖ· νηστεία, ἀγρυπνία, προσευχῆ, οὐράνια χαρίσματα λαθὼν, θεραπεύεις τοὺς νοσοῦντας, καὶ τὰς ψυχὰς τῶν πίστει προστρεχόντων σοι· Δόξα τῷ δεδωκότι σοι ἰσχύν· δόξα τῷ σὲ στεφανώσαντι· δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ πᾶσιν ἰάματα.

✠ 20. Τοῦ ἀγίου καὶ ἐνδόξου Προφήτου Ἠλίου τοῦ Θεσβίτου.

Ἠλίας ὁ μεγαλῶνυμος ὑπῆρχεν ἐκ Θίβης ἢ Θέισης πόλιος τῆς Γαλααῖ πέραν τοῦ Ἰορδάνου, ἐκ γένους ἱερατικοῦ, ἀνὴρ ἐρημικός καὶ ἀσκητικῶς χαρακτήρος, ἐνδεδυμένος μηλωτὴν (δέρμα προβάτου), καὶ ζώνην δερματίνην περιζωσμένους τὴν ὀσφύν αὐτοῦ. Τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐρμηνεύεται Θεὸς Κύριος, ἢ Θεὸς ἰσχυρός. Ὁ ὑπὲρ τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ ζήλος αὐτοῦ συγκρίνεται πρὸς τὸ πῦρ· καὶ ὁ λόγος αὐτοῦ τῆς διδασκαλίαν καὶ ἐλεγχον, πρὸς λαμπάδα καιομένην· ἐκ τούτου ἔλαβε καὶ τὴν ἐπωνυμίαν Ζηλωτῆς. Οὗτος οὖν, ὑπὸ τοιοῦτου ζήλου πυρούμενος, ἠελέγεν αὐστηρῶς τὴν ἀσέβειαν καὶ παρανομίαν τοῦ βασιλέως Ἀχαάβ, καὶ τῆς γυναικὸς αὐτοῦ Ἰεζάβελ. Ἐκλείσσε τὸν οὐρανὸν διὰ προσευχῆς, καὶ οὐκ ἔβρεξεν ἑνιαυτοὺς τρεῖς καὶ μῆνας ἕξ. Ἐκόμισαν αὐτῷ κόρακες τὰ πρὸς τροφήν ἀναγκαῖα, ὅτε ἐκρῦπτετο, διὰ προσταγῆς Θεοῦ, παρὰ τὸν χειμάρρον Χορράθ. Ἐπλήθυνε τὴν εὐλιότητα τοῦ αλεύρου καὶ τοῦ ἐλαίου τῆς πενιχρᾶς καὶ χήρας Σαρφθείας γυναικὸς, ἥτις ἐφιλοξίνησεν αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς· καὶ ἀποθανόντα τὸν υἱὸν αὐτῆς ἀνέστησε πάλιν. Κατεβίβασε πῦρ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἐπὶ τὸν Καρμηλίον ὄρος, καὶ κατέκαυσε τὴν πρὸς Θεὸν αὐτοῦ θυσίαν ἐνώπιον παντὸς τοῦ Ἰσραὴλ, εἰς ἐπίγνωσιν τῆς ἀληθείας. Κατέσφαξεν εἰς τὸν χειμάρρον Κισσὼν τοὺς 450 ψευδοπροφήτας ἱερεῖς, τοὺς προσκυνοῦντας τὰ εἰδωλα καὶ διαστρέφοντας τὸν λαόν. Ἐδέξατο παραδόξως τροφήν διὰ χειρὸς Ἀγγέλου, καὶ ὑπὸ τῆς τροφῆς ἐκείνης ἐνδυναμωθείς, περιεπάτησε 40 ἡμερονύκτια. Εἶδε τὸν Θεὸν ἐπὶ τοῦ ὄρους Χωρηβ, ὅσον ἐνδέχεται εἰς τὴν ἀνθρώπινον φύσιν. Προεῖπε τὴν καταστροφὴν τοῦ οἴκου Ἀχαάβ, καὶ τοῦ υἱοῦ Ὀχοζίου τὸν θάνατον· καὶ τοὺς παρὰ τούτου ἀποσταλέντας δύο πεντηκοντάρχους κατέκαυσε πρὸς τιμωρίαν, δις ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβιβάσας πῦρ. Ἔσχισε τὸ ρεῦμα τοῦ Ἰορδάνου, καὶ διέθη αὐτὸς καὶ ὁ μαθητῆς αὐτοῦ Ἐλισσαῖος διὰ ξηρᾶς. Καὶ τελευταῖον ἐνῶ συναλάει μετ' αὐτοῦ, ἀρπαγείς αἰφνιδίως ὑπὸ πυρίνου ἄρματος, τῷ 895 πρὸ Χριστοῦ, ἀνελήφθη ὡς εἰς τὸν οὐρανόν, ὅπου δήποτε μετέθηκεν αὐτὸν ὁ Θεὸς ζῶντα, ὡς καὶ τὸν Ἐνώχ (Γέν. ε. 24. Δ'. Βασ. β'. 11). Ἀλλὰ καὶ ἐκείθεν, μετὰ 7 ἔτη, ἠελέξε δι' ἐπιστολῆς τὸν Ἰωρὰμ, υἱὸν τοῦ Ἰωσαφάτ, καθὼς ἐστὶ γεγραμμένον· Καὶ ἦλθεν αὐτῷ (τῷ Ἰωρὰμ) ἐν γραφῇ παρὰ Ἠλίου τοῦ Προφήτου λέγων· Τὰδε λέγει Κύριος ὁ Θεὸς Δαυὶδ τῷ πατρός σου· Ἀνθ' ὧν οὐκ ἐπορεύθης, κτλ. (Β'. παραλ. κ'. 12). Ἐπίστευε δὲ ταῦτα, ὡς γνωμοδοτοῦσιν οἱ πλείστοι τῶν ἐρμηνευτῶν, ἢ διὰ τοῦ μαθητοῦ αὐτοῦ Ἐλισσαίου, ἢ δι' ἄλλου τινὸς Προφήτου, φανεῖς εἰς αὐτοὺς ὡσπερ ἐφάνη καὶ ἐπὶ τοῦ Θαδωρίου ὄρους εἰς τοὺς Μαθητὰς τοῦ Χριστοῦ (Αὐγούστ. 6).

Ἀργία, καὶ Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος δ'.

Ο ἔνσαρκος ἄγγελος, τῶν Προφητῶν ἢ κρηπίς, ὁ δεύτε-
ρος πρόδρομος, τῆς παρουσίας Χριστοῦ, Ἡλίας ὁ ἔνδο-
ξος, ἄνωθεν καταπέμψας Ἐλισσαίῳ τὴν χάριν, νόσους ἀπο-
διδῶκει καὶ λεπρούς καθαρίζει· διὸ καὶ τοῖς τιμῶσιν αὐτὸν
βρῦει ἰάματα.

Κοντάκιον αὐτόμελον, Ἦχος β'.

Προφῆτα καὶ προόπτα τῶν μεγαλουργιῶν τοῦ Θεοῦ, Ἡλία
μεγαλώνυμε, ὁ τῶ φθέγματί σου στήσας τὰ ὕδατόρρυτα
νέφη, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν τὸν μόνον φιλόνητον.

✠ 21. Τῶν ὁσίων Πατέρων ἡμῶν Συμεῶν τοῦ δια Χριστὸν
Σαλοῦ, καὶ Ἰωάννου τοῦ συνασκητοῦ αὐτοῦ.

Οὔτοι ἦσαν ἐκ πόλεως Ἐδέσσης τῆς ἐν Μεσοποταμίᾳ, ἐπὶ τῆς βασιλείας Ἰσοτί-
νου τοῦ νέου, ἐν ἔτει 518. Ἄλλοι δὲ λέγουσιν, ὅτι ὁ Συμεὼν, ἀσκήσας πρότερον
ἐν ἐρημίᾳ τινὶ 29 ἔτη, ἀπῆλθεν ἔπειτα εἰς Ἐμεσαν τῆς Συρίας· ὅπου τὸ ὑπό-
λοιπον τῆς ζωῆς τελείας, προσποιούμενος τὸν Σαλὸν, ἐτελεύτησε τῷ 570 ἔτει.

Ἀπολυτίκιον· Ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν. Σελ. 283.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τοὺς ἀσφαλεῖς.

Τὸν ἐν σαρκὶ ἀναφανέντα ἄσαρκον, καὶ ἀρεταῖς ὑπερκο-
σμίως λάμπαντα, Συμεῶνα τὸν ἰσάγγελον, καὶ θεοφό-
ρον εὐφημήσωμεν· σὺν τούτῳ Ἰωάννην τὸν αἰοδιμον, ἐν πί-
στει καὶ ἀγάπῃ, ὡς πρεσβεύοντας Κυρίῳ ἀπαύστως ὑπὲρ
πάντων ἡμῶν.

✠ 22. Τῆς ἀγίας Μυροφόρου καὶ ἰσαποστόλου Μαρίας τῆς
Μαγδαληνῆς.

Αὕτη ἦν ἐκ πόλεως τινὸς τῆς Γαλιλαίας, κατὰ τὴν θάλασσαν τῆς Τιβεριά-
δος κειμένης, ἣτις ἐκαλεῖτο Μαγδαλα, ἀφ' ἧς ἔχει καὶ τὴν ἐπωνυμίαν Μαγδα-
ληνῆ. Ἐκβαλόντος δὲ τοῦ Ἰησοῦ ἀπ' αὐτῆς τὰ ἑπτὰ δαμόνια, ὑφ' ὧν ἔπασχε
πρότερον, ἐγένετο αὐτοῦ μαθητρία πιστῆ καὶ ἀχώριστος, ἀκολουθοῦσα αὐτῷ καὶ
διακονοῦσα ἕως ἐπὶ τοῦ Σταυροῦ καὶ τοῦ τάφου· καὶ τότε ὑποστρέψασα εἰς Ἱε-
ρουσαλὴμ μετὰ τῶν λοιπῶν Μυροφόρων, ἠτοίμασαν τὰ πρὸς ἄλειμμα τοῦ Κυρια-
κοῦ Σώματος ἀρώματα. Τῇ δὲ Κυριακῇ λίαν πρῶτ' ἔρχονται εἰς τὸ μνημεῖον, καὶ
πρὶν ἔτι φανῶσιν οἱ τὴν Ἀνάστασιν τοῦ Κυρίου μηνύσαντες Ἄγγελοι, ἰδοῦσα ἡ
Μαγδαληνὴ τὸν λίθον ἠρμένον ἐκ τοῦ μνημείου, τρέχει καὶ ἀναγγέλλει τοῦτο εἰς
τὸν Πέτρον καὶ Ἰωάννην. Ἐπανελθεῦσα εὐθύς εἰς τὸ μνημεῖον, καὶ κλαίουσα ἔξω,
ἠξιώθη πρῶτῃ ἰδεῖν τὸν Κύριον ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν· ὅτι καὶ προσπεσθεῖσα εἰς
τοὺς πόδας αὐτοῦ, ἤκουσε τὸ, Μή μου ἄπτου. Μετὰ δὲ τὴν Ἀνάληψιν τοῦ
Κυρίου, ἀβέβαια πάντα τὰ τῆς Μαγδαληνῆς. Τινὲς δὲ λέγουσιν, ὅτι ἐτελεύτησεν
ἐν Ἐφέσῳ κηρύττουσα ἐκεῖ τὸν Χριστόν.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος α'. Τὸν Ἰάφρον σου Σωτήρ.

Χριστῷ τῷ δι' ἡμᾶς, ἐκ Παρθένου τεχθέντι, σεμνῇ Μαγδαληνῇ, ἠκολούθεις Μαρία, αὐτοῦ τὰ δικαιώματα, καὶ τοὺς νόμους φυλάττασα· ὅθεν σήμερον, τὴν παναγίαν σου μνήμην, ἐορτάζοντες, ἀμαρτημάτων τὴν λύσιν, εὐχαῖς σου λαμβάνομεν.

Κόντάκιον, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ο ὑπερούσιος Θεὸς ἐν τῷ κόσμῳ, μετὰ σαρκὸς ἐπιφοριτήσας Μαρία, σὲ ἀληθῆ μαθήτριαν προσήκατο, ὄλην σου τὴν ἔφρασιν, πρὸς αὐτὸν κεκτημένην· ὅθεν καὶ ἰάματα, ἐπέτελέσας πλεῖσα· καὶ μεταστᾶσα νῦν ἐν οὐρανοῖς, ὑπὲρ τοῦ κόσμου πρεσβεύεις ἐκάστοτε.

✠ 23. Τοῦ ἀγίου Ἱερομάρτυρος Φωκά· καὶ τοῦ ἀγίου Προφήτου Ἰεζεκιήλ.

Περὶ μὲν τοῦ Ἱερομάρτυρος, ὄρα Σεπτεμβρίου 22. Ὁ δὲ Προφήτης ἦν υἱὸς Βουζεῖ, ἱερεὺς τὸ ἀξίωμα, αἰχμάλωτος ἀχθεὶς εἰς Βαβυλῶνα ἐπὶ Ἰωακὴμ (Ἰεχονίου). Τῷ δὲ πέμπτῳ ἔτει τῆς αἰχμαλωσίας ταύτης, περὶ τῷ 593, ἢ 594 πρὸ Χριστοῦ, ἤρξατο προφητεύειν. Αἱ ὑπὸ Θεοῦ προσταχθεῖσαι εἰς αὐτὸν πολλαὶ συμβολικαὶ πράξεις ἔδωκαν ἀφορμὴν εἰς τοὺς γλωσσαλήσαντας κατὰ τῆς ἱερᾶς θρησκείας ἀτοπωτάτων χλευασμῶν. Προφητεύσας δὲ περίπου 20 ἔτη, ἐφρονεῖθη, ὡς λέγουσιν, ὑπὸ τινος ἀρχόντος Ἰουδαίου, διότι ἠλεγχε τὴν εἰδωλολατρείαν αὐτοῦ. Ἡ προφητεία αὐτοῦ, εἰς 48 κεφάλαια διηρημένη, τάττεται ἡ τρίτη τῶν μεζώνων Προφητῶν.

Ἀπολυτίκιον· Καὶ τρόπων μέτοχος. Σελ. 333.

Καὶ τοῦ Προφήτου· Τοῦ Προφήτου σου Ἰεζεκιήλ. Σελ. 309.

✠ 24. Τῆς ἀγίας Μεγαλομάρτυρος Χριστίνης.

Ἦθλησεν ἐν ἔτει 200, ἐπὶ τῆς Σεβήρου βασιλείας.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Η ἀμνάς σου Ἰησοῦ, κράζει μεγάλη τῇ φωνῇ· Σὲ Νυμφίε μου ποθῶ, καὶ σὲ ζητοῦσα ἀθλῶ, καὶ συσταυροῦμαι καὶ συνθάπτομαι τῷ βαπτισμῷ σου· καὶ πάσχω διὰ σέ, ὡς βασιλεύσω σὺν σοί· καὶ θνήσκω ὑπὲρ σου, ἵνα καὶ ζήσω ἐν σοί· ἀλλ' ὡς θυσίαν ἄμωμον, προσδέχου τὴν μετὰ πόθου τυθεῖσάν σοι. Αὐτῆς πρεσβείαις, ὡς ἐλεήμων, σῶσον ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Φώτσειδης περιστερα ἐγνωρίσθης, πτέρυγας ἔχουσα χρυσᾶς,
καὶ πρὸς ὕψος, τῶν οὐρανῶν κατέπαυσας Χριστίνα σε-
μνή. Ὅθεν σου τὴν ἐνδοξον, ἐορτὴν ἐκτελοῦμεν, πιστεὶ προσ-
κυνοῦντές σου, τῶν λειψάνων τὴν θήκην, ἐξ ἧς πηγάζεις πα-
σιν ἀληθῶς, ἴαμα θεῖον ψυχῆς τε καὶ σώματος.

✠ 25. Ἡ Κοίμησις τῆς ἁγίας Ἄννης, Μητρὸς τῆς Θεοτόκου.

Ἡ μὲν Θεοπρομήτωρ Ἄννα, κατὰ τὴν παραδοσιν, ἐζησεν 69 ἔτη, ἡ δὲ σύ-
ζυγος αὐτῆς Ἰωακείμ, 80. Τίς δὲ ἐκ τῶν δύο ἀπέθανε πρότερον, οὐδὲν οὐδεὶς
ἀναφέρει, εἰ μὴ ὅτι ἡ Θεοτόκος ἀπωφανίσθη ἀμφοτέρων τῶν γονέων, τῷ ἐνδε-
κάτῳ ἔτει τῆς ἡλικίας αὐτῆς, ὅτε διέτριβεν ἔτι ἐν τῷ Ναῷ. Ὅρα Νοεμβρ. 21, καὶ
Σεπτεμβρ. 8.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'. Ταχύ προκατάλαβε.

Ζωὴν τὴν κηύσασάν ἐκυοφόρησας, ἀγνήν Θεομήτορα θεό-
φρον Ἄννα· διὸ πρὸς λῆξιν οὐράνιον, ἐνθα εὐφρανομέ-
νων, κατοικία ἐν δόξῃ, χαίρουσα νῦν μετέστης, τοῖς τιμῶσί
σε πόθῳ, πταισμάτων αἰτούμενη ἱλασμὸν ἀειμακάριστε.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Προγόνων Χριστοῦ, τὴν μνήμην ἐορτάσωμεν, τὴν τούτων
πιστῶς, αἰτούμενοι βοήθειαν, τοῦ ρυσθῆναι ἅπαντας,
ἀπὸ πάσης θλίψεως τοὺς κράζοντας· Ὁ Θεὸς γενεῷ μεθ' ἡ-
μῶν, ὁ τούτους δοξάσας ὡς εὐδόκησας·

✠ 26. Τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἑρμολάου, καὶ τῶν σὺν
αὐτῷ Ἑρμίππου, καὶ Ἑρμοκράτους· καὶ τῆς ἁγίας Ὀσιο-
μάρτυρος Παρασκευῆς.

Ὁ μὲν Ἑρμόλαος καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ ἦσαν ἱερεῖς τῆς ἐν Νικομηδείᾳ Ἐκκλησίας·
ἤθλησαν δὲ ἐπὶ Μαξιμιανῷ τῷ 306 ἔτει. — Ἡ δὲ Παρασκευὴ ἦν ἐκ κώμης τινὸς
τῆς Ρώμης, γονέων εὐσεβῶν, Ἀγαθωνος, καὶ πολιτείας, θυγάτηρ· ἠτις γεννηθεῖ-
σα τῇ Παρασκευῇ τῆς ἑβδομάδος ἡμέρα, ἔλαβε ἐξ αὐτῆς καὶ τὸ ὄνομα. Παιδιάθεν
δὲ τὰ ἱερά γράμματα διδαχθεῖσα, ἐσχόλαζεν εἰς τὴν μελέτην τῶν θείων Γραφῶν,
βίον μοναδικὸν διάγουσα, καὶ πολλοὺς ὀδηγοῦσα εἰς τὴν πίστιν τοῦ Χριστοῦ.
Ἐν δὲ τοῖς χρόνοις Ἀντωνίνου τοῦ Εὐσεβοῦς, δι' αὐτὸ τοῦτο συλληφθεῖσα, καὶ
προτριπομένη εἰς τὴν τῶν εἰδῶλων προσκύνησιν, ἀπεκρίθη τὸ τῷ Ἱερεμίᾳ· Θεοί,
οἱ τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν οὐκ ἐποίησαν, ἀπολίσθωσαν ἐκ τῆς
γῆς (i. 11). Ἐκ τούτου πολυώδυνα βάσανα ὑπομείνασα, τελευταίου ἀπετμήθη
τὴν κεφαλὴν τῷ 140 ἔτει.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'. Ταχύ προκατάλαβε.

Οὐ Μάρτυρές σου Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτῶν, στεφάνους ἐκομίσαντο τῆς ἀφθαρσίας, ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· σχόντες γὰρ τὴν ἰσχύν σου, τοὺς τυράννους καθεῖλον· ἔθραυσαν καὶ δαιμόνων, τὰ ἀνίσχυρα θράση. Αὐτῶν ταῖς ἰκεσίαις Χριστέ ὁ Θεός, σῶσον ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Τῆς Ἀγίας, Ἦχος α'.

Τὴν σπουδὴν σε τῇ κλήσει κατάλληλον, ἐργασαμένη φερῶνυμε, τὴν ὁμώνυμόν σου πίστιν εἰς κατοικίαν κεκλήρωσαι, Παρασκευὴ ἀθλοφόρε· ὄθεν προχέεις ἰάματα, καὶ πρεσβεύεις ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'. Τῇ ὑπερμάχῳ.

Τῇ ἀθλοφόρῳ οἱ πιστοὶ τὸν ὑμνητήριον, Παρασκευῇ δεῦτε συμφώνως ἀναμέλψωμεν· ἀπαστράπτει γὰρ τοὺς θάυμασιν ἐν τῷ κόσμῳ, ἀπελαύνουσα τῆς πλάνης τὴν σκοτόμαιναν, καὶ παρέχουσα πιστοῖς τὴν χάριν ἀφθονον, τοῖς κραυγάζουσι· Χαῖρε Μάρτυς πολυάθλε.

✠ 27. Τοῦ ἁγίου Μεγαλομάρ. καὶ ἱαματικῆ Παντελεήμονος.

Οὗτος ἦν Νικομηθεὺς τὴν πατρίδα, Εὐστοργίου καὶ Εὐθούλης υἱός, εἰδωλόλατρου μὲν ὄντος τοῦ πατρὸς, χριστιανῆς δὲ τῆς μητρὸς ἐκ προγόνων· ὑφ' ἧς καὶ εἰς τὴν εὐσέβειαν ὀδηγηθεὶς, καὶ τὴν πίστιν τοῦ Χριστοῦ παρὰ τοῦ ἀνωτέρω (εἰς τὰς 26) Ἐρμολάου κατηχηθεὶς, ἐβαπτίσθη. Διδαχθεὶς δὲ τὴν ἰατρικὴν τέχνην, μετήρχετο αὐτὴν φιλανθρώπως, πᾶσαν νόσον ἰώμενος τῇ χάριτι μᾶλλον τοῦ Χριστοῦ, ἢ τῇ τέχνῃ, καὶ πᾶσαν ἐπιμέλειαν ψυχῶν καὶ σωματῶν πρὸς πάντας ἐπιδεικνύμενος συμπαθῶς, ἀφ' ἧς καὶ Παντελεήμων ἐπαξίως μετωνομάσθη ἀντὶ Παντολέοντος, ὅπερ ἐκαλεῖτο πρότερον. Ἀνοίξας δὲ ποτε, διὰ τῆς ἐπικλήσεως τοῦ Θεοῦ ὀνόματος, τυφλοῦ τινος τοὺς ὀφθαλμοὺς, ἐφώτισεν ἐκ τούτου καὶ τὰ τῆς ψυχῆς αὐτοῦ ὄμματα, εἰς ἐπίγνωσιν τῆς ἀληθείας, ὅπερ καὶ τοῦ μαρτυρίου αὐτοῦ ἐγένετο αἷτιον. Καθότι ἐρωτηθεὶς ὁ πρῶν τυφλός, ὑπό τινος, καὶ πῶς οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ἠνεψύχθησαν, καὶ ὁμολογήσας παρρησίᾳ, κατὰ μίμησιν τοῦ Εὐαγγελικοῦ ἐκείνου τυφλοῦ, τόν τε ἰατρὸν, καὶ τῆς ἰατρείας αὐτοῦ πόν τρέπου, αὐτὸς μὲν ἀνααίρειται παρευθὺς· ὁ δὲ Παντελεήμων συλληθεὶς, καὶ πολλὰς μαστίγας ὑπομείνας, τελευταῖον ἀποτίμνεται καὶ τὴν τιμίαν κεφαλὴν, τῷ 505 ἔτει, ἐπὶ τῆς βασιλείας Μαξίμιανου.

Ἄργια, καὶ Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Αθλοφόρε ἅγιε, καὶ ἱαματικῆ Παντελεήμον, πρέσβευε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα πταισμάτων ἄφεσιν, παράσχη ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. β'. Αυτόμελον.

Μιμητῆς ὑπάρχων τοῦ ἐλεήμονος, καὶ ἰαμάτων τὴν χάριν παρ' αὐτοῦ κομισάμενος, ἀθλοφόρε καὶ Μάρτυς Χριστῆ τοῦ Θεοῦ, ταῖς εὐχαῖς σου, τὰς ψυχικαῖς ἡμῶν νόσους θεραπευσον, ἀπελαύνων τοῦ αἰεὶ πολεμίου τὰ σκάνδαλα, ἐκ τῶν βρωόντων ἀπαύστως· Σῶσον ἡμᾶς Κύριε.

✠ 28. Τῶν ἀγίων Ἀποστόλων καὶ Διακόνων, Προχόρου, Νικάνορος, Τίμωνος, καὶ Παρμενᾶ.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος γ'.

Απόστολοι ἅγιοι, πρεσβεύσατε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα πταισμάτων ἄφεσιν, παράσχη ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Διακονοὶ σεπτοὶ, καὶ αὐτόπται τοῦ Λόγου, καὶ σκευὴ ἐκλογῆς, ἀνεδείχθητε πίστει, Νικάνορ καὶ Πρόχορε, Παρμενᾶ, Τίμων ἔνδοξε· ὄθεν σήμερον, τὴν ἱεράν ὑμῶν μνήμην, ἐορτάζομεν, ἐν εὐφροσύνῃ καρδίας, ὑμᾶς μακαρίζοντες.

✠ 29. Τοῦ ἀγίου Μάρτυρος Καλλινίκου, καὶ τῆς ἀγίας Μάρτυρος Θεοδότης.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Ο Μάρτυς σου Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτῶν, τὸ στέφος ἐκομίσαντο τῆς ἀφθαρσίας, ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· ἔχων γὰρ τὴν ἰσχύν σου, τοὺς τυράννους καθεῖλεν· ἔθραυσε καὶ δαιμόνων, τὰ ἀνίσχυρα θράση. Αὐτῶν ταῖς ἰκεσίαις, Χριστέ ὁ Θεός, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τῆς Μάρτυρος· Ἦ ἀμνάς σου Ἰησοῦ. Ὅρα σελ. 340.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τὰ ἄνω τερπνά, ἀξίως νῦν κεκληρώσαι· Χριστοῦ γὰρ σφοδρῶς, τῷ πόθῳ πυρακτούμενος, τοῦ πυρὸς Καλλίνικε, δι' αὐτοῦ ἀνδρείως κατετόλμησας· ὧ καὶ νῦν παριστάμενος, μὴ παύση πρεσβεῦν ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

✠ 30. Τῶν ἀγίων Ἀποστόλων ἐκ τῶν Ἑβδομήκοντα, Σίλα, Σιλουανοῦ, Κρήσκεντος, Ἐπαινετοῦ καὶ Ἀνδρονίου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος γ'.

Απόστολοι ἅγιοι, πρεσβεύσατε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα πταισμάτων ἄφεσιν, παράσχη ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

✠ 31. Τοῦ ἁγίου καὶ δικαίου Εὐδοκίμου· καὶ Προεόρτια τῆς προελεύσεως τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιῦ Σταυροῦ.

Ὁ μὲν Εὐδόκιμος ἦν υἱὸς εὐσεβῶν καὶ λαμπροτάτων γονίων, Πατρικίων τὸ ἀξίωμα, ἐκ τῆς Καππαδοκίας καταγομίνων. Ζήσας δὲ ἐν εὐσεβείᾳ καὶ δικαιοσύνῃ καὶ ὁσιότητι, καὶ εἰς πᾶσαν ἀρετὴν εὐδόκιμος τρόντι φανεῖς, ἐτελεύτησε περὶ τὰ 840, ἐν τοῖς χρόνοις Θεοφίλου τοῦ Εἰκονομάχου. Περὶ δὲ τῆς προελεύσεως τοῦ τιμίου Σταυροῦ, ὄρα Αὐγούστου 1.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου, Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Εκ γῆς εἰ καλέσας σε, πρὸς οὐρανίους σκηναῖς, τηρεῖ καὶ μετὰ θάνατον ἀδιαλώθητον, τὸ σῶμά σε Ἁγιε· σὺ γὰρ ἐν σωφροσύνῃ, καὶ σεμνῇ πολιτείᾳ, μάκαρ ἐπολιτεύσω, μὴ μολύναις τὴν σάρκα. Διὸ ἐν παρρήσίᾳ Χριστῷ, πρέσβευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Τοῦ Σταυροῦ· Σῶσον Κύριε. Ὅρα ἔμπροσθεν.

Κοντάκιον, Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Ησεπτή σου σήμερον, ἡμᾶς συνήθροισε μνήμη, ἐν τῇ θείᾳ λάρνακι, τῶν ἱερῶν σε λειψάνων· πάντες ἐν οἱ προσιόντες καὶ προσκυνῶντες, ἀπάσαν δαιμόνων βλάβην ἀποσοβοῦνται, καὶ ποικίλων νοσημάτων, λυτρῶνται τάχος, μάκαρ Εὐδόκιμε.

Μ Η Ν Α Υ Γ Ο Υ Σ Τ Ο Σ .

Ἐχων ἡμέρας 31. Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 13, καὶ ἡ νύξ ὥρας 11.

✠ 1. Ἡ πρόοδος τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιῦ Σταυροῦ· καὶ μνήμη τῶν ἁγίων Ἑπτὰ Παίδων τῶν Μακκαβαίων, καὶ τῆς μητρὸς αὐτῶν Σολομονῆς, καὶ τοῦ διδασκάλου αὐτῶν Ἐλεαζάρου.

Διὰ τὰς κατὰ τὸν Αὐγούστου μῆνα, ὡς ἐπιτοπολὺ, συμβαινούσας ἀσθενείας, ἐπεβάτει τὸ πάλαι συνήθειαν ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἵνα περιφύρηται κατ' αὐτὰς εἰς τὰς ὁδοὺς αὐτῆς καὶ πλατείας τὸ τιμιον ξύλον τοῦ Σταυροῦ, πρὸς ἀγιασμόν τοῦ τόπου, καὶ νόσων ἀπαλλαγὴν. Καὶ κατὰ μὲν τὴν χρεσινὴν ἡμέραν ἐκφέροντες αὐτὸν ἀπὸ τοῦ βασιλικῦ θησαυροφυλακίου, ἀπετίθουν ἐπὶ τῆς ἱερᾶς τραπέζης τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας (τῆς ἁγίας Σοφίας)· κατὰ δὲ τὴν σήμερον, καὶ ἐφεξῆς ἕως

της Κομητέως της Θεοτόκου, λιτανεύοντες μετ' αὐτοῦ κατ' ἄλην τὴν πόλιν, προετίθουν αὐτὸν ἔπειτα τῷ λαῷ εἰς προσκύνησιν. Καὶ αὕτη μὲν ἐστὶν ἡ πρόοδος τοῦ τιμίου Σταυροῦ.

Οἱ δὲ ἅγιοι Μακκαβαῖοι, ὧν τὰ ὀνόματα εἰσὶν· Ἄδειμ, Ἀντώνιος, Γουρίας, Ἐλεάζαρος, Εὐσεβωνᾶς, Ἀχείμ, καὶ Μάρκελλος· οὗτοι, Ἰουδαῖοι ὄντες τὸ γένος καὶ τῶν πατέρων νόμων φυλακίαι ἀκριβεῖς, ἦσαν ἐν τοῖς χρόνοις Ἀντιόχου, τοῦ ἐπινοηματομένου Ἐπιφανοῦς, βασιλέως τῆς Συρίας, καὶ τῶν Ἰουδαίων ἀσπόνδου ἐχθροῦ ὅς τις ἄπαν τὸ ἔθνος αὐτῶν καταδουλώσας, καὶ πολλὰ πῆψας κακά, ἕως καὶ εἰς αὐτὰ τὰ ἱερά τῆς θρησκείας πράγματα, ἠνάγκαζεν αὐτοὺς πρὸς τοὺς ἄλλοις, ἵνα καὶ κρέας φάγωσι χοίρινον, ἀπηγορευμένον ὑπὸ τοῦ Νόμου. Τότε καὶ οἱ εὐσεβεῖς οὗτοι Παῖδες, συλληφθέντες μετὰ τῆς Μητρός αὐτῶν καὶ τοῦ Διδασκάλου, καὶ καταδυναστεύμενοι εἰς τὴν ἀθέτησιν τῶν νομίμων, καθυπεβλήθησαν εἰς μύρια κολαστήρια, ὅσα γνωμὴ τυραννικὴ καὶ ψυχὴ θρησιώδης δύναται ἐφευρεῖν. Οἱ δὲ, πάντα γενναίως ὑπομεινάντες, καὶ δείξαντές διὰ τῶν ἔργων, ὅτι ὁ λογισμὸς ἐστὶν αὐτοκράτωρ τῶν παθῶν, καὶ δύναται νικῆσαι αὐτὰ, εἰάν τις, ἐτελεύτησεν ἐνδόξως ἐν ταῖς βασάνοις, προδόντες τὴν ζωὴν διὰ τοῦ θείου Νόμου τῆν τήρησιν, πρῶτον μὲν ὁ γηραιὸς διδάσκαλος Ἐλεάζαρ, εἶτα καὶ οἱ ἀδελφοὶ πάντες, κατὰ τὴν τάξιν τῆς ἡλικίας αὐτῶν. Ἡ δὲ θραυστὴ μήτηρ Σολομονῆ, γενναίου πεπληρωμένη φρονήματος, καὶ τὸν θῆλον λογισμὸν ἄρρῆνι θυμῷ διεγείρασα (β'. Μακκ. ζ'. 21), παρίστατο εἰς τὸν κατὰ τοῦ τυράννου θρίαμβόν τῶν τέκνων, ἐνισχύουσα ἕκαστον αὐτῶν εἰς τὸν ὑπὲρ πίστεως ἀγῶνα, καὶ ὑποφέρουσα εὐψύχως τὰς ὀδύνας αὐτῶν διὰ τὰς ἐπὶ Κύριον ἐλπίδας. Ἰδούσα δὲ καὶ τὸν νεώτατον αὐτῆς υἱὸν τελειωθέντα, ῥίπτεται ἐσχάτη καὶ αὐτὴ εἰς τὸ πῦρ, καὶ ἀξιοῦται μετὰ τῶν τέκνων αὐτῆς τοῦ μακαρίου τέλους, τῷ 168 ἔτει πρὸ Χριστοῦ.

Ἀπὸ ταύτης τῆς ἡμέρας ἀρχοῦμεθα τῆς Νηστείας τῆς Θεοτόκου.

Ἀπολυτίκιον τῶν Ἁγίων, Ἦχος α'.

Ταῖς ἀλγηδόνας τῶν Ἁγίων, ἃς ὑπὲρ σοῦ ἔπαθον, δυσωπήθητι Κύριε, καὶ πάσας ἡμῶν τὰς ὀδύνας, ἴσασαι φιλόσφρωπε δεόμεθα.

Τοῦ Σταυροῦ.

Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς Βασιλεῦσι κατὰ βαρβάρων δωρούμενος, καὶ τὸ σὸν φυλάττων διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πόλιτευμα.

Κοντάκιον τῶν Ἁγίων, Ἦχος β'. Ταῖς ἀνω ζητῶν.

Σοφίας Θεοῦ, οἱ στύλοι οἱ ἐπτάρηθμοι, καὶ θείου φωτός οἱ λύχνοι οἱ ἐπτάφωτοι, Μακκαβαῖοι πάνσοφοι, πρὸ Μαρτύρων μέγιστοι Μάρτυρες, σὺν αὐτοῖς τὸν πάντων Θεὸν αἰτεῖσθε, σωθῆναι τοὺς τιμῶντας ὑμᾶς.

✠ 2. Ἡ ἀνακομιδὴ τῶν Λειψάνων τοῦ ἁγίου Πρωτομάρτυρος καὶ Ἀρχιδιακόνου Στεφάνου.

Μετὰ τὸν λησασμὸν τοῦ Πρωτομάρτυρος ὑπὸ τῶν Χριστοκτόνων Ἰουδαίων (Δεκεμβρ. 27), Γαμαλιὴλ ὁ τούτου διδάσκαλος ἐνεθάρρυνε τινὰς τῶν Χριστιανῶν, ἵνα, ἐλθόντες νυκτός, καὶ τὸ σῶμα τοῦ Ἁγίου ἄραντες, λάψωσιν αὐτὸ εἰς τὸν ταυτοῦ ἀγρὸν, ἀπέχοντα τῆς Ἱερουσαλήμ ἕως 20 μίλλια, καὶ καλούμενον ἐκ τοῦ ὀνόμα-

τος αὐτῷ Καφαργαμαλαί, δέσταιν ἀγγράς Γαμαλαί, ὅπου καὶ αὐτὸς ὁ Γαμάλιηλ μετὰ ταῦτα ἐτάφη. Κατὰ δὲ τὸ 416 ἔτος, ἀνήρ τις εὐσεβής, Λυκιανὸς τὴν κλησίν, ἱερεὺς τὸ ἀξίωμα, ἐφημέριος ἐκκλησίας τινός, πλησίον τοῦ ἀγροῦ ἐκείνου, ἀπεκαλήθη δι' ὀράματα ἐκ Θεοῦ τὸν τόπον, ἔνθα ἦν τεθαμμένος ὁ Πρωτομάρτυς, ὅπερ καὶ ἀνήγγειλεν εὐθὺς εἰς Ἰωάννην τὸν τότε Πατριάρχην Ἱεροσολύμων. Ἀπελθόντες δὲ εἰς τὸν ὑποδειχθέντα τόπον, καὶ σκάφαντες, εὗρον λάρνακα, Ἐβραῖστί ἐπιγεγραμμένην, Στέφανος· καὶ ἀνοίξαντες αὐτήν, καὶ τὸ ἱερῶτατον Λείψανον λαβόντες, μετεκόμισαν αὐτὸ εἰς Ἱερουσαλήμ μετὰ μεγάλης δορυφορίας.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Βασιλείον διαδήμα, ἐστέφθη σὴ κορυφή, ἐξ ἄθλων ὧν ὑπέμεινας, ὑπὲρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ Μαρτύρων Πρωτόαθλε· σὺ γάρ τὴν Ἰουδαίων, ἀπελέγξας μανίαν, εἶδές σου τὸν Σωτήρα, τοῦ Πατρὸς δεξιόθεν. Αὐτὸν οὖν ἐκδυσώπει αἰεὶ, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'. Αὐτόμελον.

Πρῶτος ἐσπάρας ἐπὶ γῆς ὑπὸ τοῦ οὐρανοῦ γεωργοῦ Πανεύφημε· πρῶτος τὸ αἶμα ἐπὶ γῆς δια Χριστὸν ἐξέχεας μακάριε· πρῶτος ὑπ' αὐτοῦ τὸν τῆς νίκης σέφανον ἀνεδήσω ἐν οὐρανοῖς, ἀθλητῶν προοίμιον, στεφανίτα τῶν Μαρτύρων ὁ Πρώταθλος.

✠ 3. Τῶν ὁσίων Πατέρων ἡμῶν Ἰσαακίου, Δαλμάτου, καὶ Φαύστου.

Τούτων ὁ μὲν Ἰσαάκιος, ὃς τις καὶ Ἰσαΐκιος, καὶ Ἰσαάκης εὐρίσκεται γεγραμμένος, καὶ κατὰ τὴν 30 τοῦ Μαΐου ἰδιαιτέρως ἐφορτάζεται, ἐγένετο μοναστῆς ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας, ἐργάτης πάσης ἀρετῆς, ζηλωτῆς τῆς ὀρθοδόξου πίστεως, καὶ προφητικοῦ χαρίσματος ἡξιωμένος, οἰκῶν πλησίον τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἐν καλύβῃ μικρᾷ. Ὅτε δὲ Οὐάλης ὁ ἄρσιανόφρων ἐξεστράτευσεν αὐτοπροσώπως κατὰ τῶν Γότθων, τῶν περὶ τὸν Δούναβιν ποταμὸν, ἐξέλθων ὁ Ὅσιος εἰς συνάντησιν αὐτοῦ, εἶπε παρρησίᾳ ὅτι ὁ Θεὸς ἐκίνησε τοὺς βαρβάρους κατ' αὐτοῦ, ἐπειδὴ καὶ αὐτὸς ἐκίνησε κατὰ τοῦ Θεοῦ πολλὰς γλώσσας εἰς βλασφημίαν, καὶ τοὺς ὑμνοῦντας αὐτὸν ἀπεδίωξεν ἐκ τῶν τοῦ οἴκου· καὶ ὅτι, εἰάν παύσῃ πολεμῶν τῷ Θεῷ διὰ τῆς αἰρέσεως, καὶ ἀποδώσῃ τοὺς ἀρίστους ποιμένας εἰς τὰ ποιμνία τοῦ Χριστοῦ, κερδήσει τὴν νίκην ἀπόνως· εἰάν δὲ, μὴ ποιήσας ταῦτα, μηδὲ ἔχων σύμμαχον τὸν Θεόν, κροτήσῃ τὴν μάχην, ἢ καταστροφὴ αὐτοῦ καὶ τοῦ στρατεύματος ἐστὶ βεβαία· « Μαθήθη, εἶπεν, ἐκ τῆς πείρας, ὅσον ἐστὶ σκληρὸν τὸ πρὸς κέντρα λακτίζειν· οὔτε γὰρ ἐπανήξεις καὶ προσαπολέσεις τὴν στρατίαν ». Ὁ δὲ Βασιλεὺς ὀργισθεὶς, καὶ εἰς φυλακὴν κατακλείσας τὸν Ὅσιον, ἵνα τιμωρήσῃ αὐτὸν καὶ θανατώσῃ ἐν τῇ ἐπιστροφῇ, ἐκίνησε κατὰ τῶν βαρβάρων ἄλλὰ κατακράτος νικηθεὶς ὑπ' αὐτῶν, κατεκαύθη ζῶν ἐν τινι κώμῃ τῷ 378 ἔτει (Θεοδώρ. Κύρου, Ἰστορ. Ἐκκλ. δ. 31-32). Ὁ δὲ Ὅσιος ἀπολυθεὶς τῆς φυλακῆς, καὶ θυμασθεὶς διὰ τὴν πρόρρησιν ταύτην, ἐθυράσθη ἔτι μᾶλλον διὰ τὸν ζῆλον αὐτῷ, ὃν ἔδειξε ὑπὲρ τῆς ὀρθοδοξίας εἰς τὴν ἐν ἔτει 384 συγκροτηθεῖσαν Β'. Οἰκουμένην Σύνοδον. Μετὰ ταῦτα, μονῆς ἀνεγερθείσης ἐν Κωνσταντινουπόλει χάριν αὐτοῦ, ἐποίησαν εὐσεβῶς τοὺς μετ' αὐτοῦ συνασκούντας· καὶ δούς αὐτοῖς τῷ

πον μοναδικού βίου τὸ αὐτοῦ παράδειγμα, ἐκοιμήθη ἐν εἰρήνῃ περὶ τὰ τέλη τοῦ Δ'. αἰῶνος, καταλιπὼν διαδοχὸν αὐτοῦ τὸν Δαλμάτον.

Ὁ δὲ Δαλμάτος οὗτος κατ' ἀρχὰς μὲν ὑπῆρχε στρατιωτῆς, ἐν τῇ Β'. σχολῇ τῶν καλουμένων Σχολαρίων στρατιωτῶν συνηριθμημένος· ὕστερον δὲ καταλιπὼν πάντα, καὶ παραλαβὼν τὸν υἱὸν αὐτοῦ Φαῦστον, ἀπῆλθεν εἰς τὴν εἰρημένην τοῦ Ἰσαακίου μονήν, ἐν ἣ ἐνδυθεὶς τὸ μοναχικὸν σχῆμα, ἐγένετο διὰ τῆς ἀρετῆς αὐτῆ αἰδέσιμος εἰς πάντας· ἐπαρουσίασεν εἰς τὴν ἐν Ἐφέσῳ, τῷ 431 ἔτει, συγκροτηθεῖσαν Δ'. Οἰκουμενικὴν Σύνοδον· καὶ δείξας ἐν αὐτῇ κατὰ τοῦ Νεστορίου τὸν ὀρθόδοξον ζῆλον αὐτοῦ, ἐψηφίσθη ὑπὸ τῶν τῆς Συνόδου Πατέρων Ἀρχιμανδρίτης τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει Μοναστηρίων, Ζήσας δι' ἔτη ὑπὲρ τὰ 80, ἀνεπαύσατο ἐν Κυρίῳ.

Ἄπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Ο' Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, ὁ ποιῶν αἰεὶ μεθ' ἡμῶν, κατὰ τὴν σὴν ἐπιείκειαν, μὴ ἀποστήσης τὸ ἔλεός σου ἀφ' ἡμῶν· ἀλλὰ ταῖς αὐτῶν ἰκεσίαις, ἐν εἰρήνῃ κυβέρνησον τὴν ζωὴν ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὴν ἐν πρεσβείαις.

Τοὺς ἐν ἀσκήσει ἐκλάμπαντας ὡς φωστῆρας, καὶ τὰς αἰρέσεις ἀνατρέψαντας τῇ πίστει, ὕμνοις Ἰσαάκιον εὐφημήσωμεν, καὶ σὺν Δαλμάτῳ Φαῦστον, ὡς τοῦ Χριστοῦ θεράποντας, αὐτὸν δυσωποῦντας ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

✠ 4. Τῶν ἀγίων Ἑπτὰ Παίδων τῶν ἐν Ἐφέσῳ.

Ὅρα τῇ 22. Ὀκτωβρίου.

Ἄπολυτίκιον· Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε· Ὅρα σελ. 333.

Κοντάκιον, Ἦχος ὁ αὐτός. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Οὗ τὰ τοῦ κόσμου ὡς φθαρτὰ παριδόντες, καὶ τὰς ἀφθάρτους δωρεὰς εἰληφότες, διαφθορᾶς διέμειναν θανόντες παρεκτός· ὅθεν ἐξανίστανται, μετὰ πλείονας χρόνους, ἀπῆσαν ἐνθάψαντες, δυσμενῶν ἀπιστίαν. Οὕς ἐν αἰνέσει σήμερον πιστοί, ἀνευφημοῦντες Χριστὸν ἀνυμνήσωμεν.

✠ 5. Προεόρτια τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ· καὶ μνήμη τοῦ ἀγίου Μάρτυρος Εὐσιγνίου.

Οὗτος ἦν Ἀντιχεὺς τὴν πατρίδα, στρατιωτῆς τὴν τάξιν ἀπὸ τῶν χρόνων ἔτι Κωνσταντίνου τοῦ Χλωροῦ, πατρός τοῦ Μ. Κωνσταντίνου, ἕως Ἰουλιανοῦ τοῦ Παραβάτου. Ἐλέγχων δὲ τὴν τούτου ἀσέβειαν, καὶ ἐνθυμίζων αὐτὸν, ὅτι ἦν ἀνεψιός τοῦ Μ. Κωνσταντίνου, τοῦ πρώτου βασιλέως τῶν Χριστιανῶν, ἐξ ἀπαλῶν οὐχῶν ἀνετράφη τῷ γάλακτι τῆς εὐσεβείας, καὶ τὴν πίστιν τοῦ Χριστοῦ ἐδιδάχθη, καὶ συμμαθητῆς ἐχημάτισε Βασιλείου τοῦ Μεγάλου, καὶ Γρηγορίου τοῦ Ναζιανζηνοῦ, καὶ ἀναγνωστῆς ἐγένετο τῆς ἐν Νικομηδείᾳ Ἐκκλησίας· καὶ ὅτι

ἀθετήσας ἤδη τὰ πάντα, καὶ παραβαίτης γινόμενος τῶν εἰς τὸ θεῖον Βάπτισμα ὑποσχέσεων αὐτοῦ, προσέφερον εἰς τὰ εἰδωλα τὴν εἰς μόνον τὸν Θεὸν ὀφειλομένην προσκύνησιν· ταῦτα, λέγω, ἐνθυμίζων τὸν ἀποστάτην ἐλεγκτικῶς, ἀπειμῆθη τὴν κεφαλὴν περὶ τὸ 361 ἔτος, ζήσας τὰ πάντα ἔτη 110, ἐν δὲ τοῖς στρατιωτικῶις πλῆθον τῶν 60.

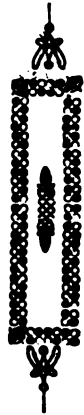
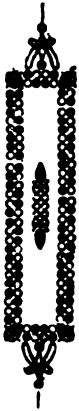
Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε:

Χριστοῦ τὴν Μεταμόρφωσιν προὔπαντήσωμεν, φαίδρῶς πανηγυρίζοντες τὰ Προεόρτια, πιστοὶ καὶ βδῆσωμεν· Ἐΐφθασεν ἡ ἡμέρα τῆς ἐνθέου εὐφροσύνης· ἄνευσιν εἰς τὸ ὄρος τὸ Θαβώρ ὁ Δεσπότης, τῆς Θεότητος αὐτοῦ ἀπαστραΐψαι τὴν ὠραιότητα:

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Εν τῇ θεῖα σήμερον Μεταμορφώσει, ἡ βροτεία ἀπάσα, φύσις προλάμπει θεϊκῶς, ἐν εὐφροσύνῃ κραυγαίζουσα· Μεταμορφοῦται Χριστὸς, σώζων ἅπαντας:

Ἡ ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΙΣ ΤΟΥ ΣΩΤΗΡΟΣ.

✠ 6. Ἡ ἀγία Μεταμόρφωσις τοῦ Κυρίου, καὶ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ἐπειδὴ πολλάκις προεῖπεν ὁ Κύριος εἰς τοὺς Μαθητάς αὐτοῦ, οὐ μόνον περὶ τοῦ ἰδίου πάθους καὶ τοῦ Σταυροῦ καὶ τοῦ θανάτου, ἀλλὰ καὶ περὶ τῶν μελλόντων διωγμῶν καὶ θλίψεων αὐτῶν τῶν Μαθητῶν· καὶ ἐπειδὴ τὰ μὲν δεῖνα ἦσαν πρόχειρα, ἡ δὲ ἀντὶ τούτων ἀπόλαυσις τῶν ἀγαθῶν, μέλλουσα καὶ ἐλπίζομένη· διὰ τοῦτο, ἵνα πληροφορήσῃ αὐτοὺς ὀφθαλμοφανῶς περὶ τῆς δόξης ἐκείνης, ἣτις ἐστὶν ἡτοιμασμένη διὰ τοὺς ἕως τέλους ὑπομειναντας, παραλαμβάνει τοὺς τρεῖς προκρίτους αὐτοῦ μαθητάς, Πέτρον καὶ Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην, καὶ ἀναβιβάσας αὐτὸς εἰς τὸ Θαβώριον ὄρος καταμόνας, μετεμορφώθη ἐμπροσθεν αὐτῶν, καὶ ἔλαμψε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ὡς ὁ ἥλιος, τὰ δὲ ἱμάτια αὐτοῦ ἐγένοντο λευκὰ ὡς τὸ φῶς· Ἐξαιφνης, μετὰ τῆς ὑπερφυαῦς καὶ ἐξαισίου ταύτης φωτοχυσίας, ἐπιφαίνονται

διαμῆς τῶν Προφητῶν οἱ ἀκρότατοι, Μωϋσῆς, καὶ Ἡλίας, συλλαλοῦντες μετὰ τῷ Ἰησοῦ περὶ τοῦ μέλλοντος αὐτοῦ σωτηρίου πάθους, καὶ δεικνύοντες ἐνταυτῷ, ὅτι αὐτὸς ἐστὶν ὁ Κύριος καὶ ζώντων καὶ νεκρῶν, παραστάντες ἔμπροσθεν αὐτοῦ δομλοπρεπῶς, ὁ μὲν Μωϋσῆς ἐκ τοῦ Ἄδου, ὡς πρὸ πολλῶν αἰῶνων ἀποθανῶν (Σεπτεμβρίου 4), ὁ δὲ Ἡλίας ὡς ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, ὅπου ἐτι ζῶν ἀνελήφθη (Ἰουλ 20). Μετ' ὀλίγον ἐπικαίᾳ αὐτοὺς νεφέλη φωτεινὴ, καὶ ἐκ τῆς νεφέλης ἀκούεται πάλιν ἡ αὐτῆ φωνή, ἣτις ἠκούσθη καὶ ἐν τῷ Ἰορδάνῃ (Ἰανουαρ. 6), μαρτυροῦσα τοῦ Ἰησοῦ τὴν Θεότητα, καὶ λέγουσα· Οὗτός ἐστιν ὁ Τίσιός μου ὁ ἀγαπητός, ἐν ᾧ εὐδόκησα· αὐτοῦ ἀκούετε (Ματθ. ιζ'. 1-5). Ταῦτά εἰσι τὰ θεοπρεπῆ καὶ παράδοξα τῆς παρουσίας Ἑορτῆς, ἣτις ἐστὶν εἰκὼν καὶ προτύπωσις τῆς μελλούσης καταστάσεως τῶν Δικαίων, ὧν τὴν λαμπρότητα ἐδήλωσεν ὁ Κύριος εἰπὼν· Τότε οἱ Δίκαιοι ἐκλάμψουσιν ὡς ὁ ἥλιος (Ματθ. ιγ'. 43). Διὰ τοῦτο καὶ τὸ Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς ταύτης ψάλλεται καθ' ἑκάστην ἐν ταῖς Ὁραῖς (σελ. 102), εἰς ὑπόμνησιν παρτοσινην τῆς δόξης ἐκείνης.

Ἀργία καὶ ἰχθύος Κατάλυσις.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος βαρὺς.

Μετεμορφώθης ἐν τῷ Ὄρει Χριστὲ ὁ Θεός, δείξας τοῖς Μαθηταῖς σου τὴν δόξαν σου, καθὼς ἠδύναντο. Λαίμψον καὶ ἡμῖν τοῖς ἀμαρτωλοῖς τὸ φῶς σου τὸ αἰῶδιον, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου. Φωτοδότα, δόξα σοι.

Κοντάκιον, Ἦχος ὁ αὐτός.

Επὶ τοῦ Ὄρους μετεμορφώθης, καὶ ὡς ἐχώρουσιν οἱ Μαθηταὶ σου τὴν δόξαν σου, Χριστὲ ὁ Θεός, ἐθεάσαντο· ἵνα ὅταν σε ἴδωσι σταυρούμενον, τὸ μὲν πάθος νοήσωσιν ἐκῆσιον, τῷ δὲ κόσμῳ κηρύξωσιν, ὅτι σὺ ὑπάρχεις ἀληθῶς, τῷ Πατρὸς τὸ ἀπαύγασμα.

✠ 7. Τοῦ ἁγίου Ὁσιομάρτυρος Δομετίου.

Οὗτος ἦν Πέρσης τὸ γένος, ἐν τοῖς χρόνοις τοῦ Μ. Κωνσταντίνου, εἰδωλολάτρης πρότερον. Κατηχηθεὶς δὲ ὑπὸ τινος Χριστιανοῦ, Ἀδάρου τὸ ὄνομα, ἀπῆλθεν εἰς Νίσιβιν, πόλιν τῆς Μεσοποταμίας, ὅπου βαπτισθεὶς, ἐνεδύθη τὸ μοναδικὸν σχῆμα ἐν τινι μοναστηρίῳ. Μετὰ ταῦτα ἀναβὰς ἐπὶ τινος ὄρους, διεκαρτέρησεν ἐκεῖ ἐν ἀκρᾷ ἀσκήσει, θαύματα τελῶν εἰς τοὺς προσεχόμενους αὐτῷ, καὶ πολλοὺς τῶν ἀπίστων ἐπιστρέφων. Ταῦτα δὲ μαθὼν Ἰουλιανὸς ὁ Παραβάτης, ὅτε κατὰ τῶν Περσῶν ἐξεστράτευσεν ἐν ἔτει 368, ἀπέστειλε καὶ ἐλιθοβόλησεν αὐτόν τε καὶ δύο μαθητὰς αὐτοῦ, ἠνίκα ἔψαλλον τὴν Τρίτην Ὁραν.

Ἀπολυτίκιον καὶ Κοντάκιον τῆς Μεταμορφώσεως.

✠ 8. Τοῦ ἁγίου Αἰμιλιανοῦ τοῦ Ὁμολογητοῦ, ἐπισκόπου Κυζίκου.

Ἰππῆγεν ἐν τοῖς χρόνοις Λέοντος τοῦ εἰκονομάχου, Ἰσως τοῦ Ἀρμενίου, περὶ τὰ 815, ὑφ' οὗ ἐξορίας καὶ θλίψεως πολλὰς ὑπομείνας, διὰ τὴν τῶν ἁγίων Εἰκόνων προσκύνησιν, ἀνεπαύσατο ἐν Κυρίῳ.

Ἄπολυτίκιον καὶ Κοντάκιον τῆς Μεταμορφώσεως, ὡς ἄνω.

✠ 9. Τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Μαθθία.

Ἀφ' οὗ ὁ προδότης Ἰούδας ἔλαβεν ἀντάξιόν τῆς παρανομίας αὐτοῦ τὸν μισθόν, κρεμασθεὶς ὑπὸ ἀπελπισίας, καὶ τελειώσας τὴν ζωὴν αὐτοῦ διὰ τοῦ ἔλεεινοῦ καὶ κατησχυμμένου ἐκείνου θανάτου (καθότι πεσὼν ἀπὸ τῆς κρεμάστρας ἐπίστομα, ἔσκασε κατὰ τὸ μέσον τῆς κοιλίας, καὶ πάντα τὰ σπλάγγνα αὐτοῦ ἐξεχύθησαν)· τότε, ἵνα μὴ κολοσθῇ ὁ ἀριθμὸς τῶν Δώδεκα, εὐρισκόμενοι πάντες οἱ Μαθηταὶ τοῦ Σωτῆρος, μετὰ τὴν Ἀνάληψιν αὐτοῦ, εἰς ἓν συνηγμένοι, ἄνδρες ὁμοῦ καὶ γυναῖκες, τὸν ἀριθμὸν ὡς 120, ἐκλέξαντες δύο ἄνδρας ἐξ ἑαυτῶν, Ἰωσήφ τὸν καλούμενον Βαρσαβάν, ὃς ἐπεκλήθη Ἰούστος (ὁ ἴστι Δίκαιος), καὶ τὸν Μαθθίαν τοῦτον, ἐῴτησαν αὐτοὺς εἰς τὸ μέσον· εἶτα εὐχόμενοι πρὸς Θεόν, ἔβαλον εἰς αὐτὸς κλήρος (λαχνὸς), καὶ ἔπεσεν ὁ κλήρος ἐπὶ Μαθθίαν, καὶ συγκατεψηφίσθη μετὰ τῶν ἑνδεκα Ἀποστόλων· (Ματθ. κζ'. β. Πράξ. 15-26). Καὶ οὕτως ἀναπληρώσας ὁ Μαθθίας τὸν κενόν τοῦ Ἰούδα τόπον, καὶ τὸ ἔργον τῆς ἀποστολῆς αὐτοῦ, ἐπλήρωσε καὶ τὴν περὶ αὐτοῦ προφητείαν, ἣν προεῖπε το Πνεῦμα τὸ ἅγιον διὰ στόματος Δαυὶδ· Γενηθήτω ἡ ἔπαυλις αὐτῆ ἡρημωμένη· καὶ τὴν ἐπισκοπὴν αὐτῆ λάβοι ἕτερος (Ψαλμ. ξη'. 25, ρή. 8). Μετὰ ταῦτα, ὡς λέγουσι, κηρύξας ὁ Μαθθίας τὸ Εὐαγγέλιον ἐν Αἰθιοπία, ἐτελεύτησεν ἐκεῖ μαρτυρικῶς.

Ἄπολυτίκιον, Ἦχος γ'.

Απόστολε ἅγιε Μαθθία πρέσβευε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα πταισμάτων ἄφεσιν, παράσχη ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Φωταυγῆς ὡς ἥλιος, εἰς πάντα κόσμον, ἐξελθὼν ὁ φθόγγος σου, καταφωτίζει τῶν ἐθνῶν, τὴν Ἐκκλησίαν ἐν χάριτι, θαυματοφόρε Μαθθία Ἀπόστολε.

✠ 10. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος, καὶ Ἀρχιδιακόνου Λαυρεντίου.

Οὗτος ὑπῆρχεν Ἀρχιδιάκονος τῆς ἐν Ῥώμῃ Ἐκκλησίας, τὰ σκευὴ αὐτῆς διακῶν, καὶ τὰ χρήματα διαμερίζων εἰς τοὺς πένητας. Σκληροτάτου δὲ διωγμοῦ κατὰ τῶν Χριστιανῶν κινήθέντος ὑπὸ τῆ Οὐάλλεριανού, καὶ τῆ τότε ἀρχιεπισκόπου τῆς Ῥώμης Εὐθύ, ἡ Σίξτε Β', ἐπὶ σταυροῦ τελειωθέντος, συλληφθεὶς καὶ ὁ Λαυρέντιος οὗτος, ἠχθη πρὸς τὸν ἑπαρχόν· καὶ ἐρωτηθεὶς περὶ τῶν θησαυρῶν τῆς Ἐκκλησίας ἐζήτησεν ἄδειαν τριῶν ἡμερῶν πρὸς ἐτοιμασίαν· καὶ ἐν τοσοῦτῳ συναθροίσας πάντας τοὺς πτωχοὺς, καὶ παρασήσας τῷ ἐπάρχῳ. Ἴδου, εἶπε τῆς Ἐκκλησίας οἱ θησαυροί. Ἐκ τούτου ὀργισθεὶς, ἐκείνος, ἐκέλευσεν ἀπλωθῆναι αὐτὸν ἐπὶ ἐσχάρας σιδηρᾶς πεπυρακτωμένης. Ὁ δὲ γενναῖος τοῦ Χριστοῦ ἀθλητῆς, ἀστενακτῶ ἐγκαρτετήσας καιόμενος ἐκ τῆ ἐνός μερῆς, Στρέψατέ με, εἶπε, καὶ ἐπὶ τὸ ἕτερον, ἵνα ὄλος καλῶς ὀπτηθῶ. Καὶ τούτου γενομένου, λέγει τότε πρὸς τοὺς τυράννους ὁ Μάρτυς· Γεύσασθε ἤδη καὶ ἴδετε, εἰ αἱ σάρκες τῶν Χριστιανῶν εἰσὶν ἡδύστεραι ὠπτημέναι μᾶλλον, ἢ ὡμαί. Ταῦτα εἰπὼν, καὶ εὐχόμενος χριστομμήτως ὑπὲρ τῶν διωκτῶν καὶ τῶν δημίων αὐτοῦ, ἀφῆκε τὸ πνεῦμα τῇ 10 Ἀύγουςτου ἐν ἔτει 258.

Ἄπολυτίκιον, Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ο Μάρτυς σου Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτοῦ, τὸ στέφος ἐκομίσαστο τῆς ἀφθαρσίας, ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

ἔχων γὰρ τὴν ἰσχύν σου, τοὺς τυράννους καθεῖλεν· ἔθραυσεν καὶ δαιμόνων, τὰ ἀνίσχυρα θράση. Αὐτοῦ ταῖς ἰκεσίαις Χριστέ ὁ Θεός, σῶσον ταῖς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Πυρὶ θεϊκῷ, φλεχθεὶς τὴν καρδίαν σε, τὸ πῦρ τῶν παθῶν, εἰς τέλος ἀπετέφρωσας, ἀθλητῶν ἐδραῖωμα, θεοφόρε Μάρτυς Λαυρέντιε, καὶ ἐν ἄθλοις ἐβόας πιστῶς· Οὐδέν με χωρίσει τῆς ἀγάπης Χριστοῦ.

✠ 11. Τοῦ ἀγίου Μάρτυρος Εὐπλου τοῦ Διακόνου.

Ἐπῆρχεν ἐκ Κατάνης τῆς Σικελίας· ἤθλησεν ἐπὶ Διοκλητιανοῦ, ὀρμητύατος πρότερον ὑπομείνας βασάνους, εἶτα καὶ τὴν ἀποτομὴν τῆς τιμίας αὐτοῦ κεφαλῆς τῷ 296 ἔτει.

Ἀπολυτίκιον· Ὁ Μάρτυς σου Κύριε, ὡς ἀνωτέρω.

Κοντάκιον, Ἦχος α'. Χορὸς ἀγγελικός.

Τοὺς νόμους τοῦ Χριστοῦ, ἐν χερσὶ περιφέρων, ἐπέστης ἐκβῶν τοῖς ἐχθροῖς ἐν σταδίῳ· Αὐτόκλητος πάριμι, ἐναθλήσων σερότατα· ὅθεν κλίνας σου, περιχαρῶς τὸν ἀνχένα, ὑποδέδεξαι, τὴν ἐκτομὴν τὴν τοῦ ξίφους τελέσας τὸν δρόμον σου.

✠ 12. Τῶν ἀγίων Μαρτύρων Φωτίου καὶ Ἀνικητοῦ.

Ἠθλησαν ἐν Νικομηδείᾳ τῷ 288 ἔτει, ἐπὶ τῆς βασιλείας Διοκλητιανοῦ. Ἦν δὲ ὁ Φῶτιος ἀνεψιὸς τοῦ Ἀνικητοῦ.

Ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ συμπάλλεται καὶ ἡ Ἀκολουθία τοῦ ἀγίου Μαξίμου, διὰ τὸ ἀποδίδουσι αὐρίον τὴν Ἑορτήν.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ' Ταχὺ προκατάλαβε.

Οὶ Μάρτυρές σου Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτῶν, στεφάνους ἐκομίσαντο τῆς ἀφθαρσίας, ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· σχόντες γὰρ τὴν ἰσχύν σου, τοὺς τυράννους καθεῖλον· ἔθραυσαν καὶ δαιμόνων, τὰ ἀνίσχυρα θράση. Αὐτῶν ταῖς ἰκεσίαις Χριστέ ὁ Θεός, σῶσον ταῖς ψυχὰς ἡμῶν.

Τοῦ Ὁσίου, Ἦχος πλ. δ'.

Ορθοδοξίας ὁδηγέ, εὐσεβείας διδάσκαλε καὶ σεμνότητος, τῆς οἰκουμένης ὁ φωστήρ, τῶν μοναζόντων θεόπνευστον ἐγκαλλώπισμα, Μάξιμε σοφέ, ταῖς διδαχαῖς σου πάντα ἐφώτισας, λύρα τοῦ Πνεύματος. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι ταῖς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὴν ἐν πρεσβείαις.

Τῆς Ἐκκλησίας ὑπέρμαχε Δεηγόρε, ὀρθοδοξίας ἀσφάλεια καὶ λαμπρότης, λύρα τῆς εὐσεβείας καὶ ὄργανον, καὶ μοναζῶν τὸ δεῖον καὶ ἱερὸν ἀγλαΐσμα, μὴ παύσῃ πρεσβεύων ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

* 13. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μαξίμου τοῦ Ὁμολογητοῦ.
Ὁ'ρα Ἰανουαρίου 21.

Σήμερον ἀποδίδεται τῆς διᾶς Μεταμορφώσεως ἡ Ἐορτή, καὶ φαλλοῦνται πάντα τὰ αὐτῆς.

* 14. Προεόρτια τῆς Κοιμήσεως τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου καὶ μνήμη τοῦ ἀγίου Προφήτου Μιχαίου.

Οὗτος, κατὰ τὴν ἐπιγραφὴν τῆς ἰδίας αὐτοῦ προφητείας, ὑπῆρχε Μωρασθίτης τὴν πατρίδα, ἐκ γῆς Ἰούδα, προφητεύσας ὑπὲρ τὰ 50 ἔτη, ἐν ἡμέραις Ἰωάθαμ, καὶ Ἀχαζ, καὶ Ἐζεκίου, βασιλείων Ἰούδα, εὖν ὁ μὲν Ἰωάθαμ ἐβασίλευσε περὶ τὰ 758 πρὸ Χριστοῦ, ὁ δὲ Ἐζεκίας ἐτελεύτησε κατὰ τὸ 698 πρὸ Χ. Ἐκ τούτου δῆλον, ὅτι οὐκ ἔστιν ὁ Μιχαίας ἐκεῖνος, ὁ υἱὸς Ἰεμβλαά, ἢ Ἰεμβλά (Γ'. Βασ. κβ'), ὁ ἐλίγξας τὸν Ἀχαάβ, καὶ ὑπὸ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Ἰωράμ φονευθεὶς, κατὰ τὸν Συναξαριστὴν· καθότι ὁ μὲν Ἰωράμ αὐτὸς ἐβασίλευσε τῷ 896 ἔτει πρὸ Χριστοῦ, ὁ δὲ Μιχαίας προφήτευσεν ἔτι, ὡς εἴρηται, ἐπὶ τῶν ἡμερῶν Ἐζεκίου, ἄς τις ἦν σύγχρονος τοῦ Ὁσηέ, ἐσχάτου βασιλέως τῶν δέκα φυλῶν τοῦ Ἰσραὴλ, ἐφ' οὗ καὶ τὸ βασίλειον ἐκείνο κατεστράφη ὑπὸ Σαλμανασσάρ βασιλέως Ἀσσυρίων (Δ'. Βασ. ιζ'. 1-16, καὶ ιη'. 1). Ἔστι δὲ ὁ Μιχαίας οὗτος ἐκ τῶν Ἐλασσόνων Προφητῶν ἐκτος τῆ τάξεϊ· ἡ δὲ προφητεία αὐτοῦ διαιρεῖται εἰς 7 κεφάλαια.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Λαοὶ προσκιρτήσατε, χεῖρας κροτοῦντες πιστῶς, καὶ πάθω ἀθροίσθητε, σήμερον χαίροντες, καὶ φαιδρῶς ἀλαζόντες, πάντες ἐν εὐφροσύνῃ· τοῦ Θεοῦ γὰρ ἡ Μήτηρ, μέλλει τῶν ἐπιγείων, πρὸς τὰ ἄνω ἀπαίρειν, ἐνδόξως· ἦν ἐν ὕμνοις αἰεὶ, ὡς Θεοτόκον δοξάζομεν.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τῆ ἐνδόξῃ μνήμῃ σου, ἡ οἰκουμένη, προσκιρτῶσα σήμερον, μετ' εὐφροσύνης μυστικῶς, Θεοκῆτορ κραυγαῖζει σα· Χαῖρε Παρθένε Χριστιανῶν τὸ καύχημα.

Η ΚΟΙΜΗΣΙΣ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ.

✱ 15. Ἡ Κοίμησις τῆς ὑπεραγίας ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Περὶ τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου ταῦτα παρέλαβεν ἡ Ἐκκλησία ἐξ ἀρχαίας τῶν Πατέρων παραδόσεως. Ὅτι, πλησιάσαντος τοῦ καιροῦ, καθ' ὃν ὁ Σωτὴρ ἡμῶν εὐδόκησεν ἵνα παραλάβῃ πρὸς ἑαυτὸν τὴν ἑαυτοῦ Μητέρα, ἐμήνυσεν αὐτῇ δι' Ἀγγέλου, πρὸ τριῶν ἡμερῶν, τὴν ἀπὸ τῆς προσκαιροῦ ζωῆς μετάδασιν αὐτῆς εἰς τὴν αἰώνιον καὶ μακαρίαν. Ἡ δὲ, τοῦτο ἀκούσασα, ἀνέβη μετὰ σπουδῆς εἰς τὸ ὄρος τῶν Ἐλαιῶν, ὅπου συνεχῶς ἀπερχομένη προσηύχето· καὶ εὐχαριστήσασα τῷ Θεῷ, ὑπέστρεψεν εἰς τὴν οἰκίαν, καὶ ἠτοίμαζε τὰ πρὸς ἐνταφιασμόν. Ἐνῷ ταῦτα ἐγίνοντο, νεφέλαι ἀρπάσασαι τοὺς Ἀποστόλους ἐκ τῶν περάτων τῆς γῆς, ἔνθα ἔτυχεν ἕκαστος κηρύττων, παρέστησαν αὐτοὺς διαμιάς εἰς τὴν οἰκίαν τῆς Θεομήτορος· ἥτις, τὴν αἰτίαν τῆς αἰφνιδίου αὐτῶν συνδρομῆς δηλοποιήσασα, καὶ τὴν θλίψιν αὐτῶν, ὡς εἰκὸς, μητρικῶς παραμυθησαμένη, ὕψωσεν ἔπειτα τὰς χεῖρας εἰς οὐρανόν, ἐδεήθη ὑπὲρ τῆς τοῦ κόσμου εἰρήνης, εὐλόγησε τοὺς Ἀποστόλους, εἶτα ἐπὶ τῆς κλίνης ἀναπεσούσα, καὶ τὸ σῶμα αὐτῆς σχηματίσασα, ὡς αὐτῇ ἠβουλήθη, οὕτω τὴν παναγίαν αὐτῆς ψυχὴν παρέθετο εἰς χεῖρας τοῦ ἑαυτῆς Τίτου καὶ Θεοῦ.

Οἱ δὲ Ἀπόστολοι ἄραντες μετ' εὐλαβείας καὶ λαμπαδοφορίας πολλῆς τοῦ θεοδόχου ἐκείνου σώματος τὴν κλίνην, καὶ ὕμνους ἐπιταφίους ψάλλοντες, ἐκμίζον ἐπὶ τὸ μνήμα, ὅτε καὶ Ἄγγελοι συνέψαλλον οὐρανόθεν, προπέμποντες τὴν ἀνωτέραν τῶν Χερουβὶμ. Εἰς δὲ τῶν Ἰουδαίων, φθόνῳ κινηθεῖς, καὶ αὐθαδῶς ἐπὶ τὴν κλίνην τὰς χεῖρας ἀπλώσας, ἔλαβεν ἀμέσως τῆς αὐθαδείας αὐτοῦ τὰ ἐπιχειρεῖα παρὰ τῆς θείας δίκης, κοπεῖς τὰς τολμηρὰς ταύτας χεῖρας ἀοράτῳ πληγῇ. Φθάσαντες δὲ εἰς χωρίον, καλούμενον Γεσθημανῆ, ἔθαψαν ἐκεῖ ἐντίμως τὸ πανάχραντον καὶ ζωαρχικόν τῆς Θεοτόκου Σῶμα. Ἀλλὰ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ μετὰ τὴν ταφήν, ὅτε, παραμυθίαν ὁμοθυμαδὸν ποιούμενοι, ἀνύψουν, κατὰ τὸ σῆνθηες, τὸν εἰς ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ κείμενον ἄρτον, ἐπιφαίνεται ἡ Θεοτόκος ἐν τῷ ἀέρι, λέγουσα αὐτοῖς τὸ· **Χαίρετε**, καὶ ὅσα ἐφεξῆς ἐγράφησαν, σελ. 430, ἀπερ ἀνάγνωθι ἐκεῖ· ἐξ ὧν ἐπέγνωσαν τὴν εἰς οὐρανοὺς ἐνσωμον μετάστασιν τῆς Θεοτόκου.

Ταῦτα παραλαβοῦσα ἡ Ἐκκλησία ἐκ παραδόσεων πατρικῶν, καὶ πολλὰ ἐξ αὐτῶν ἀσματογραφήσασα, ὡς ὑπόθεσιν εὐλαβείας, ψάλλει κατὰ τὴν σήμερον εἰς δόξαν τῆς Μητρὸς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Ἀργία, καὶ ἰχθύος Κατάλυσις.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος α΄.

Εν τῇ Γεννήσει τὴν παρθενίαν ἐφύλαξας, ἐν τῇ Κοιμήσει τὸν κόσμον οὐ κατέλιπες Θεοτόκε· μετέστης πρὸς τὴν ζωὴν, Μήτηρ ὑπάρχουσα τῆς ζωῆς, καὶ ταῖς πρεσβείαις ταῖς σαῖς λυτρομένη ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον αὐτόμελον, Ἦχος β΄.

Τὴν ἐν πρεσβείαις ἀκοίμητον Θεοτόκον, καὶ προστασίαις ἀμετάθετον ἐλπίδα, τάφος καὶ νέκρωσις οὐκ ἐκράτησεν· ὡς γὰρ ζωῆς Μητέρα, πρὸς τὴν ζωὴν μετέστησεν, ὃ μήτραν οἰκήσας ἀειπάρθενον.

✱ 16. Ἡ ἐξ Ἐδέσσης Ἀνακομιδὴ τῆς ἀχειροποιήτου Εἰκόνας τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἥτοι τοῦ ἀγίου Μανδηλίου· καὶ μνήμη τοῦ ἀγίου Μάρτυρος Διομηδους.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος β΄.

Τὴν ἀχραντον Εἰκόνα σου προσκυνούμεν ἀγαθὲ, αἰτούμενοι συγχώρησιν τῶν πταισμάτων ἡμῶν Χριστέ ὁ Θεός· βουλήσει γὰρ νυδύκησας σαρκὶ ἀνελθεῖν ἐν τῷ Σταυρῷ, ἵνα ρύσῃ οὓς ἐπλασας ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ· ὅθεν εὐχαρίστως βοῶμέν σοι· Χαράς ἐπλήρωσας τὰ πάντα ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, παραγενόμενος εἰς τὸ σῶσαι τὸν κόσμον.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς· Ἐν τῇ Γεννήσει τὴν παρθενίαν.

✱ 17. Τοῦ ἀγίου Μάρτυρος Μύρωνος.

Ἀπολυτίκιον, καὶ Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς.

✱ 18. Τῶν ἀγίων Μαρτύρων Φλώρου καὶ Λαύρου.

Ἀπολυτίκιον, καὶ Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς.

✱ 19. Τοῦ ἀγίου Μάρτυρος Ἀνδρέου τοῦ Στρατηλάτου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ δισχιλίω πεντακοσίων ἐννενήκοντα τριῶν.

Ἀπολυτίκιον, καὶ Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς.

✱ 20. Τοῦ ἀγίου Προφήτου Σαμουὴλ.

Ὁ ἀγιώτατος οὗτος ἀνὴρ, ὁ παιδιόθεν Προφήτης τοῦ Θεοῦ, καὶ Κριτὴς τῶν Ἰσραηλιτῶν ὁ ἔσχατος, ὑπῆρχεν ἐκ πόλεως Ἀρμαθαίμ, ἐκ φυλῆς Δευὶ, υἱὸς Ἐλκανὰ καὶ Ἄνης τῆς Προφητίδος, γεννηθεὶς περὶ τὸ 1155 ἔτος πρὸ Χριστοῦ. Ὀνομάσθη ὑπὸ τῆς μητρὸς αὐτοῦ, Σαμουὴλ, ὃ ἐστὶ μεθερμηνευόμενον, Θεοαί-

τητος διότι στῆρα οὐσα πρότερον, ἤτήσατο τέκνον παρὰ Θεοῦ διὰ πολλῶν δεήσεων καὶ δακρύων θερμῶν· τεκοῦσα δὲ τοῦτον καὶ ἀπογαλακτίσασα, ἤγαγεν αὐτὸν εἰς τὴν πόλιν Σηλωμ, ἐν ἣ εὐρίσκετο τότε ἡ θεία Κιδωτός· καὶ νηπιον ἔτι ὄντα ἀφιερῶσασα αὐτὸν, κατὰ τὴν υπόσχεσιν, εἰς λειτουργίαν Θεοῦ, εὐχαρίστησεν αὐτῷ, ψάλλουσα τὴν Γ'. Ὁδὴν τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης· Ἐσπερωθή η καρδία μου ἐν Κυρίῳ, κτλ. σελ. 53. Εἶτα αὐτὴ μὲν ὑποστρέψασα εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς, ἐγέννησεν ἔπειτα τρεῖς ἑτέρους υἱούς, καὶ δύο θυγατέρας· ὁ δὲ Σαμουὴλ ἔμεινε εἰς Σηλωμ ὑπὸ τὴν προστασίαν Ἡλί, τοῦ τότε ἀρχιερέως τῶν Ἰουδαίων, ὑπηρετῶν εἰς τὴν Σκηνὴν τοῦ Θεοῦ, καὶ διὰ τοῦ σεμνοτάτου αὐτοῦ πολιτεύματος εὐαρεστῶν Θεῷ καὶ ἀνθρώποις, κατὰ τὴν μαρτυρίαν τῆς θείας Γραφῆς· Καὶ τὸ παιδάριον Σαμουὴλ ἐπορεύετο καὶ ἐμεγαλύνετο, καὶ ἦν ἀγαθὸν μετὰ Κυρίου καὶ μετὰ ἀνθρώπων (Α'. Βασ. β'. 26). Κοιμώμενον δὲ τὸ ἀγαθὸν τοῦτο παιδάριον ἐν τῷ ναῷ, ὅπου ἦν ἡ τοῦ Θεοῦ Κιδωτός, ἀκούει φωνῆ τρεῖς καὶ τετράκις καλοῦσαν αὐτὸ ἐξ ὀνόματος, καὶ λέγουσαν· Σαμουὴλ, Σαμουὴλ. Ἡ φωνὴ αὐτῆ ἦν φωνὴ τοῦ Θεοῦ, ὅς τις ἀνήγγειλεν εἰς τὸν Σαμουὴλ τὴν ἀπόφασιν αὐτοῦ περὶ τῆς μελλούσης καταστροφῆς τοῦ Ἡλί· διότι οὗτος, ἔχων δύο υἱούς, Ὁφνὶ καὶ Φινεὲς καλουμένους, νέους παρανομοτάτους καὶ τοῦ Θεοῦ καταφρονητάς, οὐκ ἐφρόντισε παντοίῳ τρόπῳ τὴν τούτων διόρθωσιν. Καὶ ἡ μὲν θεία ἀπόφασις ἐπληρώθη ἐν καιρῷ, καὶ πᾶσα ἡ οἰκογένεια τοῦ Ἡλί ἐξωλοθρεύθη ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ· παράδειγμα φοβερὸν τῶν ἀμελούντων τῶν ἰδίων τέκνων τὴν καλὴν ἀνατροφὴν, καὶ τῶν παρανομιῶν αὐτῶν τὴν πρέπουσαν παιδείυσιν.

Ὁ δὲ Σαμουὴλ, ἐκλεχθεὶς μετὰ ταῦτα εἰς τὴν προστασίαν τοῦ λαοῦ, ἔκρινεν αὐτὸν ἐν ὁσιότητι καὶ δικαιοσύνη, γινόμενος εἰς αὐτὸν τύπος καλῶν ἔργων, καὶ νομίζων μέγα ἀμάρτημα, εἰν παύσῃ ποτὲ προσευχόμενος ὑπὲρ αὐτοῦ, καὶ τὴν ἀφῆσιν τῶν πλημμελημάτων αὐτοῦ παρὰ Θεοῦ ἐξαιτούμενος, ὡς εἶπεν ὁ ἴδιος ἐνώπιον πάντων· Ἐμοὶ μηδαμῶς (γένοιτο) τῷ ἀμαρτεῖν τῷ Κυρίῳ ἀνιέναι τοῦ προσεύχῃσθαι περὶ ὑμῶν· καὶ δουλεύσω τῷ Κυρίῳ, καὶ δεῖξω ὑμῖν τὴν ὁδὸν τὴν ἀγαθὴν καὶ τὴν εὐθεΐαν (αὐτ. β'. 23). Τὴν δὲν δικαιοσύνην αὐτοῦ καὶ ἀφιλοκέρδειαν, δι' ἧς ἐκυβέρνα τὸν λαόν, καὶ ἐδίκαζε τὰς ὑποθέσεις ἐκάστου, ὡμολόγησαν πάντες, ὅτε ἠρώτησεν αὐτούς, ἐπὶ Θεῷ μάρτυρι, ἵνα εἰπωσιν ἐν συνειδήσει, εἰν ἠδίκησε ποτὲ τινα, ἢ ἔλαβε παράτινος ἢ κτήμα, ἢ χρήμα, ἢ δῶρον, μέχρι καὶ ἐνός ὑπόδηματος εὐτελοῦς. Οἱ δὲ ἀπεκρίθησαν ὁμοφώνως λέγοντες· Οὐκ ἠδίκησας ἡμᾶς, καὶ οὐκατεδυναστεύσας ἡμᾶς, καὶ οὐκ ἐθλιψας ἡμᾶς, καὶ οὐκ εἰληψας ἐκ χειρὸς οὐδενὸς οὐδὲν (αὐτ. 2-4). Αἰτήσαντος δὲ τοῦ λαοῦ βασιλέα, περὶ τὸ γῆρας αὐτοῦ, ἔχρισεν αὐτοῖς τὸν Σαουλ· ἀλλὰ παρακούσαντα μετ' ὀλίγον τοῦ θείου προστάγματος, ἤλεγξεν αὐτὸν ἐκ προσώπου τοῦ Κυρίου, καὶ ἀπελθὼν ἔχρισε τὸν Δαυὶδ, τῷ Θεῷ τοῦτο κελεύσαντος. Ζήσας δὲ ἀνεπιληπτος κατὰ πάντα ἔτη 98, καὶ γινόμενος τοῖς πᾶσι παράδειγμα ζωῆς θεαρέστου, ἐτελεύτησε περὶ τὰ 1057 πρὸ Χριστοῦ. Εἰς τούτον ἀποδίδεται ὑπὸ τῶν πλεόνων τὸ βιβλίον τῶν Κριτῶν, τῆς Ρουθ, καὶ τὰ 24 πρῶτα κεφάλαια τοῦ Α'. τῶν Βασιλειῶν βιβλίου.

Ἄπολυτίκιον, καὶ Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς.

* 21. Τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Θαδδαιίου· καὶ τῆς ἁγίας Μάρτυρος Βάσσης, καὶ τῶν τέκνων αὐτῆς, Θεογνίου, Ἀγαπίου, καὶ Πιστοῦ.

Οἱ μὲν Μάρτυρες ἦσαν ἐκ πόλεως Ἐδέσσης τῆς ἐν Μεσοποταμίᾳ· ἤδησαν δὲ ἐπὶ Μαξιμιανῷ τῷ 290 ἔτει. Ὁ δὲ, Ἀπόστολος, Ἐδισσηνὸς ὢν καὶ αὐτὸς τὴν πατρίδα, Ἰουδαῖος δὲ τὸ γένος, ἐλθὼν εἰς Ἱερουσαλήμ, ἐγένετο μαθητῆς τοῦ Χριστοῦ, ᾧ καὶ ἠκουλοῦθησε μέχρι τοῦ πάθους. Μετὰ δὲ τὴν Ἀνάληψιν αὐτοῦ,

περὶ τὰ 36 σωτήριον ἔτος, ἀπελθὼν εἰς τὴν ἑαυτοῦ πατρίδα, καὶ κατηχήσας καὶ βαπτίσας τὸν τοπάρχην αὐτῆς Ἄβγαρον, ἑθεράπευσεν αὐτὸν ἀπὸ τοῦ ἀνιάτου πάθους, ὑφ' οὗ ἔπασχε δεινῶς. Κηρύξας δὲ ἐν Μεσοποταμίᾳ, ἐτελεύτησε μαρτυρικῶς. Περί τούτου οἱ μὲν λέγουσιν, ὅτι ἐστὶν ἐκ τοῦ χοροῦ τῶν Δώδεκα, ὁ ὑπὸ τοῦ Ματθαίου ὀνομαζόμενος Λεββαῖος, ὁ ἐπικληθεὶς Θαδδαῖος (i. 3). Ὁ δὲ Εὐσέβιος λέγει αὐτὸν ἐκ τῶν Ἑβδομήκοντα, ταῦτα ἐπὶ λέξεως γράφων περὶ αὐτοῦ· « Μετὰ γοῦν τὴν ἐκ νεκρῶν Ἀνάστασιν, καὶ τὴν εἰς οὐρανοὺς ἀνοδὸν αὐτοῦ (τοῦ Χριστοῦ), Θωμᾶς, τῶν Ἀποστόλων εἰς τῶν Δώδεκα, Θαδδαῖον, ἐν ἀριθμῷ καὶ αὐτὸν τῶν Ἑβδομήκοντα τοῦ Χριστοῦ Μαθητῶν κατελεγμένον, κινήσει θειοτέρα ἐπὶ τὴν Ἐδεσσαν κήρυκα καὶ Εὐαγγελιστὴν τῆς περὶ τοῦ Χριστοῦ διδασκαλίας ἐκπέμπει (Ἰσorp. Ἐκκλ. ἀ. 13) ». Τὸ δὲ, Ἄβγαρος, γράφεται παρ' αὐτῷ Ἄβγαρος· ὅπερ ἕτεροι γράφουσιν, Λύγαρος.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος γ'.

Απόστολε ἅγιε Θαδδαῖε, πρέσβευε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα πταισμάτων ἄφεσιν, παράσχη ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

* 22. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Ἀγαθονίκου.

Σήμερον συμπάλλεται καὶ ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Λούππου, δια τὸ ἀποδίδουσαι εὐμεν τὴν Ἑορτήν.

Ἀπολυτίκιον τῶν Μαρτύρων.

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε. Σελ. 351.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Κοντάκιον, Ἦχος α'. Χορὸς ἀγγελικός.

Τὴν κλησιν ἀγαθὴν, κεκτημένος θεόφρον, ἀνδρῶν τῶν ποιηρῶν, ἀπεστράφης τὸ σέβας, μὴ πτήξας τὰ βάσανα Ἀγαθόνικε ἔνδοξε· ὅθεν γέγονας, τῶν ἀγαθῶν κληρονόμος, καὶ ἀπέιληφας, σὺν τοῖς συνάθλοις ἀξίως, τὸν ἀφθαρτον στέφανον.

* 23. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Λούππου.

Ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀποδίδουσαι ἡ Ἑορτὴ τῆς Θεοτόκου καὶ ψάλλονταί πάντα τὰ αὐτῆς.

* 24. Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Εὐτυχοῦς, μαθητοῦ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Καὶ τρόπον μέτοχος, καὶ θρόνων διάδοχος, τῶν Ἀποστόλων γενόμενος, τὴν πράξιν εὖρες θεόπνευστε, εἰς θεωρίας ἐπίβασιν· διὰ τοῦτο τὸν λόγον τῆς ἀληθείας ὀρθοτομῶν, καὶ τῇ πίστει ἐνήθλησας μέχρις αἵματος, Ἱερομάρτυς Εὐτυχῆς. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

* 25. Ἡ ἐπάνοδος τοῦ Λειψάνου τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Βαρθολομαίου· καὶ μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Τίτου.

Περὶ μὲν τοῦ Βαρθολομαίου ὄρα Ἰουνίου 11. Ὁ δὲ Τίτος ἦν Ἕλλην τὸ γένος, καὶ τὴν θρησκείαν ἐθνικός. Πιστεύσας δὲ εἰς Χριστὸν διὰ τῷ Ἀποστόλου Παύλου, ἐγένετο μαθητῆς αὐτοῦ καὶ ἀκόλουθος, καὶ μεγάλως συνήργησεν εἰς τὸ κήρυγμα τῷ Εὐαγγελίῳ. Χειροτονήσας δὲ αὐτὸν ὁ Παῦλος τῆς Κρήτης ἐπίσκοπον, ἔγραφεν ἔπειτα καὶ τὴν εἰς ὄνομα αὐτοῦ ἐπιγραφομένην Ἐπιστολήν. Ὁ δὲ, ἀποστολικῶς ποιμάνας τὸ ἐμπιστευθὲν αὐτῷ ποιμνιον, καὶ γενόμενος πλήρης ἡμερῶν, ἐτελεύτησεν ἐν εἰρήνῃ, ζήσας ἔτη περὶ τὰ 94.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Απόστολοι ἅγιοι, πρεσβεύσατε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα πταισμάτων ἄφεσιν, παράσχη ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Κοντάκιον τοῦ Βαρθολομαίου.

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ἡ κἀνοδος τῶν σῶν, παναγίων Λειψάνων, ὑπόθεσις ἡμῖν, ἑορτῆς φαιδροτάτης, πανεύφημε γέγονε, τοῦ Κυρίου Ἀπόστολε· ἦν γεραίροντες, εὐσεβοφρόνως τιμῶμεν, σὲ τὸν ἄδυτον, Βαρθολομαῖε λαμπτήρα, Χριστὸν μεγαλύνοντες.

Καὶ τοῦ Τίτου, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τοῦ Παύλου δειχθεὶς συνόμιλος Ἀπόστολε, σὺν τούτῳ ἡμῖν, τὸν λόγον προκατήγγειλας, τῆς ἐνθέου χάριτος, μυστολέκτα Τίτε αἰοῖδιμε· διὰ τοῦτο βοῶμέν σοι· Πρεσβεύων μὴ παύση ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

* 26. Τῶν ἁγίων Μαρτύρων Ἀδριανοῦ καὶ Ναταλίας.

Ἀπολυτίκιον· Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε. Σελ. 351.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ἰναικὸς θεόφρονος, τοὺς θείους λόγους, ἐν καρδίᾳ θεόμενος Ἀδριανὲ Μάρτυς Χριστοῦ, ἐν ταῖς βασιάνοις προσέδραμες, σὺν τῇ συζύγῳ τὸ στέφος δεξάμενος.

* 27. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ποιμένος.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Ταῖς τῶν δακρύων σου ῥοαῖς, τῆς ἐρήμου τὸ ἄγονον ἐγεώρησας· καὶ τοῖς ἐκ βάθους στεναγμοῖς, εἰς ἑκατὸν τοὺς πόνους ἐκαρποφόρησας· καὶ γέγονας φωστὴρ, τῇ οἰκουμένῃ λάμπων τοῖς θαύμασι, Ποιμὴν Πατὴρ ἡμῶν ὅσις. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τῶν λαμπρῶν ἀγώνων σου, ὅσιε Πάτερ, ἡ ἀγία σήμερον, ἐπέστη μνήμη ταῖς ψυχαῖς, τῶν εὐσεβῶν κατευφραίνουσα, Ποιμὴν θεόφρον, Πατὴρ ἡμῶν ὅσιε.

✠ 28. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μωϋσέως τοῦ Αἰθίοπος.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Τῆς ἐρήμου πολίτης, καὶ ἐν σώματι ἄγγελος, καὶ θαυματουργὸς ἀνεδείχθης, θεοφόρε Πατὴρ ἡμῶν Μωϋσῆ· ησθεῖα, ἀγρυπνία, προσευχῇ, οὐράνια χαρίσματα λαβὼν, θεραπεύεις τὸς νοσῶντας, καὶ τὰς ψυχὰς τῶν πίσει προσρεχόντων σοι. Δόξα τῷ δεδωκότι σοι ἰσχύν· δόξα τῷ σὲ στεφάνωσαντι· δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ πᾶσιν ἰάματα.

Κοντάκιον, Ἦχος γ'. Θεῖας πίστεως.

Θεῖαν ἔλλαμψιν καταπλουτήσας, σκότος ἔλυσας παθῶν παμμάκαρ, καὶ εὐχαῖς σου ταῖς ἀγρύπνοις ἐμάρανας, τὸ τῆς σαρκὸς ἐπαϊρόμενον φρόνημα, καὶ πρὸς τὴν ἄνω ἐπέβης ἀκρόπολιν. Πάτερ ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

✠ 29. Ἡ Ἀποτομὴ τῆς τιμίας Κεφαλῆς τοῦ ἀγίου καὶ ἐνδόξου Προφήτου, Προδρόμου, καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου.

Ὁ θεῖος οὗτος Βαπτιστής, ὁ ἐκ Προφήτου Προφήτης, καὶ πάντων τῶν Προφητῶν ἡ σφραγίς, καὶ τῶν Ἀποστόλων ἡ ἐναρξίς, ὁ μεσίτης τῆς Παλαιᾶς καὶ τῆς Νέας τοῦ Θεοῦ Διαθήκης, ἡ Φωνὴ τοῦ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ, ὁ θεόπεμπος Ἄγγελος τοῦ σαρκωθέντος Μεσσίου, καὶ τῆς ἐν τῷ κόσμῳ παρουσίας αὐτοῦ Πρόδρομος καὶ προετοιμαστής (Ἦσ. μ'. 3. Μαλαχ. γ'. 1) ὁ διὰ πολλῶν θαυμασιῶν καὶ συλληφθεὶς καὶ γεννηθεὶς, καὶ Πνεύματος ἀγίου πλησθεὶς ἐτι ἐκ κοιλίας μητρὸς αὐτοῦ, καὶ προελθὼν ὡς ἄλλος Ἡλίας ζηλωτής, οὐ τινοσ ἐμιμήθη καὶ τὸν ἐρημικὸν βίον, καὶ τὸ ἀσκητικὸν ἔνδυμα, καὶ τὴν δερματίνην ζώνην περὶ τὴν ὀσφύν, καὶ τὸν ἔνθεον ζῆλον ὑπὲρ τῆς τοῦ νόμου φυλακῆς (ὄρα Σεπτεμβρ. 23. Μαρτ. 25. Ἰουν. 24 Ἰουλ. 20)· οὗτος, λέγω, ἀφ' οὗ ἐκήρυξεν εἰς τὸν λαόν τὸ βάπτισμα τῆς μετανοίας, κατὰ τὴν θεῖαν ἐπιταγὴν (Ἰαν. 6)· ἀφ' οὗ ἐδίδαξε τὰ πρακτεῖα καὶ ἰδιώτας καὶ ἀξιωματικούς, καὶ ὑπέδειξε παντός ἐπαγγέλματος τὰ χρέη· ἀφ' οὗ κατέπληξε τοὺς βαπτιζομένους ὑπ' αὐτοῦ διὰ τοῦ θεοῦ φόβου, ὅτι οὐδεὶς δύναται φυγεῖν ἀπὸ τῆς μελλούσης ὀργῆς, εἰὰν μὴ ποιήσῃ καρποὺς ἀγίων τῆς μετανοίας· ἀφ' οὗ διὰ τοῦ τοιοῦτου κηρύγματος ὑπἠρέπισε τὰς καρδίας αὐτῶν εἰς ὑποδοχὴν τῆς εὐαγγελικῆς τοῦ Σωτῆρος διδασκαλίας· ἀφ' οὗ, τέλος πάντων, καὶ αὐτὸν τοῦτον τὸν Σωτῆρα δακτυλοδεικτήσας αὐτοῖς, εἶπεν Ἰ' δε ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου (Λουκ. γ'. 2-18. Ἰωάν. α'. 29)· ἐπεσφράγισεν ὕστερον καὶ διὰ τοῦ ἰδίου αἵματος τὴν ἀληθεῖαν τῶν αὐτοῦ λόγων, γενόμενος ὑπὲρ τοῦ θεοῦ νόμου σφάγιον ἱερὸν ὑπὸ χειρὸς ἀνδρός παρανόμου.

Ἡρώδης ἦν οὗτος, ὁ Τετράρχης τῆς Γαλιλαίας, ὁ τοῦ Μ. Ἡρωίδου υἱός, ὁ ἐπονομαζόμενος Ἀντίπας· ὃς τις, ἔχων γυναῖκα νόμιμον, τὴν θυγατέρα τοῦ βασιλέως τῆς Ἀραβίας Ἀρίτα, ἢ Ἀρίθα, αὐτὴν μὲν ἀναιτιῶς ἀπέβαλεν, ἤρπασε δὲ, παρὰ πᾶσαν νόμου διαταγὴν, τὴν γυναῖκα Φιλίππου τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ Ἡρωιδάδα, τεκοῦσαν καὶ θυγάτριον ἐξ ἐκείνου, Σαλώμην τὸ ὄνομα. Τὴν ἀρπαγὴν ταύτην καὶ μίξιν τὴν ἀθεσιμον οὐκ ἐπαύετο ἐλέγχων ὁ κήρυξ τῆς μετανοίας, καὶ τῶν ἀνομούντων εὐπαρρησίαστος καὶ αὐστηρὸς ἐπιπλήκτωρ, Οὐκ ἔξεστί σοι, λέγων αὐτῷ, ἔχειν τὴν γυναῖκα τοῦ ἀδελφοῦ σου (Μάρ. ε'. 18). Ὁ Ἡρώδης, πρὸς τοῖς ἄλλοις αὐτοῦ ἀνοσιουργήμασι, προσέθηκεν ἐτι καὶ τοῦτο, καὶ συλλαβὼν τὸν Ἰωάννην, κατέκλεισεν εἰς δεσμωτήρων· καὶ ἐφόνευσεν ἴσως αὐτὸν παρευθὺς, εἰάν ἐλειπε τοῦ τυράννου ἢ συστολή, διὰ τὴν τοῦ ὄχλου πρὸς τὸν Ἰωάννην ἄκραν εὐλάβειαν, καὶ προσέτι διὰ τὰ ὀπωσδήποτε σέβας, ὅπερ ἐξ ἀρχῆς καὶ αὐτὸς πρὸς τὸν δίκαιον καὶ ἅγιον τοῦτον ἄνδρα ὑπέτρεφεν. Ἀλλὰ τελευταῖον, ὑπὸ τοῦ οἴστρου τῆς θηλυμανίας κεντούμενος, ἐπέβαλε τὰς μικρὰς αὐτοῦ χεῖρας ἐπὶ τὸν τῆς ἀγνείας διδάσκαλον, κατὰ τὴν ἐορτάσιμον τῶν γενεθλίων αὐτοῦ ἡμέραν· ὅτε ἡ μὲν Σαλώμη ὠρχήσατο κατ' ἀρέσκειαν αὐτοῦ, καὶ τῶν μετ' αὐτοῦ συμποσιαζόντων, αὐτὸς δὲ ἐποίησε πρὸς αὐτὴν μετ' ὄρκου τὴν πάσης ἀφροσύνης ἀφρονεστέραν ὑπόσχεσιν, ὅτι, κὰν τὸ ἡμισυ τῆς βασιλείας αὐτοῦ αἰτήσῃ, δώσει αὐτῇ εἰς μισθὸν τῆς ὀρχήσεως. Καὶ ἡ μὲν ἀναιδὴς ὀρχήστρια, τὴν μητέρα συμβουλεύσασα, αἰτεῖ πάραυτα ἐπὶ δίσκου τὴν κεφαλὴν Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ. Ὁ δὲ παραβάτης τοῦ δείου νόμου, νόμου τήρησιν περὶ τὸν ὄρκον ὑπακρινόμενος, βάλλει εἰς πρᾶξιν τῆς ψυχῆς αὐτοῦ τὴν διαθέσιν, καὶ πληροῖ τὸ ἐναγὲς αὐτοῦ συμπόσιον αἰμάτων προφητικῶν· καὶ ἡ πάντιμος ἐκείνη κεφαλή, ἀδέσιμος καὶ εἰς τοὺς Ἀγγέλους, δίδοται βραβεῖον βεδήλου ὀρχήματος, καὶ γίνεται παίγιον ἀκολάστου, θυγατρὸς, καὶ μητρὸς μοιχαλίδος. Τὸ δὲ πανίερον σῶμα τοῦ δείου Βαπτιστοῦ, εἰθόντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, ἤραν καὶ ἔθηκαν ἐν μηνεῖψ (Μάρ. ε'. 21-29).

Ἄργια, καὶ Νηστεία.

Ἄπολυτίκιον, Ἦχος β'.

Μνήμη δικαίου μετ' ἐγκωμίων· σοὶ δὲ ἀρκέσει ἡ μαρτυρία τοῦ Κυρίου Πράδρομο· ἀνεδειχθῆς γὰρ ὄντως καὶ Προφητῶν σεβασμιώτερος, ὅτι καὶ ἐν ρείθροις βαπτίσει κατηξιώθῃς τὸν κηρυττόμενον. Ὅθεν τῆς ἀληθείας ὑπεραθλήσας, χαίρων εὐηγγελίσω καὶ τοῖς ἐν Ἄδῃ, Θεὸν φανερωθέντα ἐν σαρκί, τὸν αἶροντα τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, καὶ παρέχοντα ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. α'.

Ἡ τοῦ Προδρόμου ἐνδοξὸς ἀποτομὴ, οἰκονομία γεγονέ τις θεϊκῆ, ἵνα καὶ τοῖς ἐν Ἄδῃ τοῦ Σωτῆρος κηρύξη τὴν ἔλευσιν. Ὁρηνεῖτω οὖν Ἡρωιδάς, ἄνομον φόνον αἰτήσασα· οὐ νόμον γὰρ τὸν τοῦ Θεοῦ, οὐ ζῶντα αἰῶνα ἠγάπησεν, ἀλλ' ἐπίπλαστον πρόσκαιρον.

* 30. Τῶν ἐν ἀγίοις Πατέρων ἡμῶν, Ἀρχιεπισκόπων Κωνσταντινουπόλεως, Ἀλεξάνδρου, Ἰωάννου, καὶ Παύλου τοῦ Νέου.

Ἄπολυτίκιον τοῦ Προδρόμου, ὡς ἄνω.

Καὶ τῶν Ἀγίων, Ἦχος δ'.

Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, ὁ ποιῶν αἰεὶ μεθ' ἡμῶν κατὰ τὴν σὴν ἐπιείκειαν, μὴ ἀποστήσης τὸ ἔλεός σου ἀφ' ἡμῶν· ἀλλὰ ταῖς αὐτῶν ἰκεσίαις ἐν εἰρήνῃ κυβέρνησον τὴν ζωὴν ἡμῶν.

Κοντάκιον τοῦ Προδρόμου, ὡς ἄνω.

✠ 31. Ἡ κατάθεσις τῆς τιμίας Ζώνης τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Ἄπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Θεοτόκε αἰεπάρθενε, τῶν ἀνθρώπων ἡ σκέπη, Ἐσθῆτα καὶ Ζώνην τοῦ ἀχράντου σου σώματος, κραταιὰν τῇ Πόλει σου περιβολὴν ἐδωρήσω, τῷ ἀσπόρῳ τόκῳ σου ἄφθαρτα διαμείναντα· ἐπὶ σοὶ γὰρ καὶ φύσις καινοτομεῖται καὶ χρόνος. Διὸ δυσωποῦμέν σε, εἰρήνην τῇ πολιτείᾳ σου δώρησαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὴν ἐν πρεσβείαις.

Τὴν Θεοδόχον γαστέρα σου Θεοτόκε, περιλαβοῦσα ἡ Ζώνη σου ἡ τιμία, κράτος τῇ πόλει σου ἀπροσμάχητον, καὶ Θεσαυρὸς ὑπάρχει τῶν ἀγαθῶν ἀνέκλειπτος, ἡ μόνη τεκοῦσα αἰεπάρθενος.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΛΟΓΙΟΥ.

Τ Ρ Ο Π Α Ρ Ι Α

ΤΩΝ ΕΝ ΤΩ ΤΡΙΩΔΙΩ ΚΑΙ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΑΡΙΩ ΚΙΝΗΤΩΝ ΕΟΡΤΩΝ

Τ Ρ Ι Ω Δ Ι Ο Ν .

* Τῆ Κυριακῇ τοῦ Τελώνου καὶ τοῦ Φαρισαίου . *

Αἴρεσις παλαιὰ καὶ ἐπίσημος μεταξύ τῶν Ἰουδαίων ἦσαν οἱ Φαρισαῖοι, οἱ τινες, πονηροὶ ὄντες καὶ ὑποκριταί, τὰς μὲν κακίας αὐτῶν ἐκρυπτον, πᾶσαν δὲ ὑποκριτικὴν αὐτῶν ἀρετὴν ἐδημοσίεον, ποιοῦντες πάντα τὰ ἔργα αὐτῶν πρὸς τὸ δεσθῆναι τοῖς ἀνθρώποις (Ματ. κγ'. 5)· διὸ καὶ ἐνομίζοντο ὑπὸ πάντων ἐνάρετοι· καὶ δίκαιοι, καὶ, κατὰ τὴν φαινομένην τῆς ζωῆς ἀγιότητα, κεχωρισμένοι τῶν λοιπῶν, ὅπερ δηλοῖ τὸ ὄνομα Φαρισαῖος. Ἐξ ἐναντίας οἱ Τελῶναι, τουτέστιν οἱ ἀγοράζοντες τὰ βασιλικὰ δόσιμα, ἐπειδὴ, συλλέγοντες αὐτά, ἐποίουν πολλὰς ἀδικίας καὶ ἀρπαγὰς δι' αἰσχροκέρδιαν, διὰ τοῦτο πάντες ἐστοχάζοντο αὐτοὺς ἀμαρτωλοὺς καὶ ἀδίκους. Κατὰ τὴν τότε οὖν κοινὴν γνώμην, λαβὼν ὁ Ἰησοῦς ἓνα Φαρισαῖον, σημαίνοντα τὸν ἐνάρετον, καὶ ἓνα Τελῶνην, δηλοῦντα τὸν ἀμαρτωλόν, ἐδίδαξε παραβολικῶς τῆς ὑπερηφανείας τὴν βλάβην, καὶ τῆς ταπεινοφροσύνης τὴν ωφέλειαν.

Ἐπειδὴ δὲ, μετὰ τρεῖς ἑβδομάδας, ἐμβαίνομεν εἰς τὸ στάδιον τῆς ἀγίας Τεσσαρακοστῆς, καὶ εἰς τοὺς πνευματικούς τῆς ἀρετῆς ἀγῶνας, καὶ ἐπειδὴ πρῶτον ὄπλον πρὸς ἀρετὴν ἐστὶν ἡ ταπεινώσις, καθὼς ἐξ ἐναντίας ἡ ὑπερηφάνεια μέγιστον ἐμπόδιον εἰς αὐτὴν, διὰ τοῦτο οἱ δεῖοι Πατέρες τὰς μὲν ἐβδομάδας ταύτας ἐπενόησαν, ὡς προετοιμασίαν ἡμῶν εἰς τοὺς εἰρημένους ἀγῶνας· δι' ἣν αἰτίαν καὶ τὴν παρῶσαν ἐβδομάδα ἐκάλεσαν Προφωνήσιμον, ὡς προλέγουσαν τρόπον τινα καὶ κηρύττουσαν, ὅτι ἤγγικε τῆς νηστείας ὁ καιρὸς. Τὴν δὲ ἀνάγνωσιν τῆς τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου παραβολῆς ἔταξαν σήμερον, διδάσκοντες ἡμᾶς δι' αὐτῆς, ἵνα μὴ ἐπαιρώμεθα, ὅταν πράττωμεν τὸ καλόν, μηδὲ καυχώμεθα δι' αὐτό, ὡς ὁ μέγιστος Φαρισαῖος· ἀλλὰ, μαθόντες ἐκ τοῦ παραδείγματος ἐκείνου, ὅτι ὁ καπνὸς τῆς οἰήσεως, καὶ τῆς καυχήσεως ἡ δυσωδία, διώκει τὴν χάριν τοῦ Πνεύματος, καὶ ἀπογυμνοῦσα τὸν ἄνθρωπον πάσης ἀρετῆς, κρημνίζει αὐτὸν εἰς τοῦ Ἄδου τὰ βάραθρα, δευόμεθα μετὰ συντετριμμένης καρδίας τοῦ Θεοῦ, μιμούμενοι τοῦ Τελώνου τὴν ταπεινώσιν, ἣτις, κἂν ἀμαρτωλὸς ὑπάρχη ὁ ἄνθρωπος, κἂν εἰς ἴσχατα περιπέσῃ κακὰ, δίκαιοι αὐτόν, καὶ εἰς ὕψος ἀναβιάζει μέγα.

Ἀπολυτ. τὸ Ἄνασάσιμον τοῦ Ἦχου, καὶ τὸ Θεοτοκίον αὐτῆ.

Κοντάκιον τοῦ Τριωδίου, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Φαρισαίου φύγωμεν ὑψηγορίαν, καὶ Τελώνου μάθωμεν, τὸ ταπεινὸν ἐν στεναγμοῖς, πρὸς τὸν Σωτῆρα κραυγαζόντες· Ἰλαίσθητι μόνη ἡμῖν εὐδιάλλακτε.

Ἰστίον, ὅτε ἐν ὅλῃ τῇ ἐφεξῆς Ἑβδομάδι γίνεται κατάλυσις εἰς πάντα.

✠ Τῇ Κυριακῇ τοῦ Ἀσώτου ✠

Τρία πράγματα παρίστησεν ἡμῖν ὁ Σωτὴρ διὰ τῆς παραβολῆς τοῦ σημερινοῦ Εὐαγγελίου· Τὴν κατάστασιν τοῦ ἀμαρτωλοῦ, τῆς μετανοίας τὸν κανόνα, καὶ τῆς θείας εὐσπλαγχνίας τὸ μέγεθος. Ἐτάχθη δὲ ὑπὸ τῶν θείων Πατέρων ἐνταῦθα, μετὰ τὴν τῷ Τελώνου καὶ Φαρισαίου παραβολὴν, πρὸς ἡμετέραν καὶ αὐτὴ διδασκαλίαν· ἵνα, δηλαδή, βλέποντες εἰς τοῦ Ἀσώτου τὸ πρόσωπον τὴν ἀθλίαν κατάστασιν ἡμῶν, ἐνόσω κυλιόμεθα εἰς τὴν ἀμαρτίαν, ἐνόσω εὐρισκόμεθα μακρὰν τοῦ Θεοῦ καὶ τῶν αὐτοῦ μυστηρίων, ἔλθωμεν τέλος πάντων εἰς αἴσθησιν καὶ ἡμεῖς, καὶ ταχύνωμεν τὴν ἐπιστροφὴν ἡμῶν πρὸς αὐτόν διὰ τῆς μετανοίας, καὶ εἰς τὰς ἀγίας ταύτας ἡμέρας τῶν Νηστειῶν.

Καὶ ἄλλο. Ἐπειδὴ τινες, πολλὰ καὶ μεγάλα πράξαντες ἀνομήματα, καὶ χρονίσαντες εἰς αὐτὰ, ἐρχονται πολλάκις εἰς ἀπόγνωσιν, νομιζόντες ὅτι οὐκέτι ἐστὶ συγχώρησις δι' αὐτούς· καὶ οὕτως ἀπηλπισμένοι πίπτουσι τὸ λοιπὸν κατ' ἐκάστην εἰς τὰ αὐτὰ, καὶ ἔτι χεῖρονα κακὰ τῶν προτέρων· διὰ τοῦτο οἱ θεῖοι Πατέρες, ἵνα ἐκριζώσωσι τῆς ἀπογνώσεως τὸ πάθος ἐκ τῆς καρδίας αὐτῶν, καὶ ἐνθαρρύναντες αὐτούς, διεγείρωσιν εἰς τῆς ἀρετῆς τὰ ἔργα, ἔταξαν τὴν παροῦσαν παραβολὴν εἰς τῆς νηστείας τὰ πρόθυρα, δεικνύοντες εἰς αὐτούς τὰ φιλόνηρα καὶ ὑπεράγαθα σπλάγχνα τοῦ Θεοῦ, ἐκ τῆς ἱστορίας τοῦ Ἀσώτου· καὶ ὅτι οὐκ ἐστὶν ἀμάρτημα, ὅσον μέγα καὶ ἂν ὑποτεθῆ, δυνατὸν νὰ νικήσῃ ποτε τὴν φιλόνηρον αὐτοῦ γνώμην.

Ἀπολυτ. τὸ Ἀνασάσιμον τῷ Ἦχου, καὶ τὸ Θεοτοκίον αὐτῷ.
Κοντάκιον τοῦ Τριωδίου.

Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Τῆς πατρῴας δόξης σου, ἀποσκιρτήσας ἀφρόνως, ἐν κακοῖς ἐσκόρπισα, ὃν μοι παρεδωκας πλοῦτον· ὅθεν σοὶ τὴν τοῦ Ἀσώτου φωνὴν κραυγάζω· Ἥμαρτον, ἐνώπιόν σου Πάτερ οἰκτίρμον· δέξαι με μετανοοῦντα, καὶ ποίησόν με ὡς ἓνα τῶν μισθίων σου.

✠ Τῷ Σαββάτῳ τῆς Ἀπόκρεω ✠

Μνήμην ἐπιτελοῦμεν πάντων τῶν ἀπ' αἰῶνος κεκοιμημένων εὐσεβῶν πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν.

Ἐξ αὐτῶν τῶν Ἀποστολικῶν Διαταγῶν (Βιβλ. ἡ. 49), ἔλαβεν ἡ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία τὴν συνήθειαν τοῦ ἐπιτελεῖν τὰ λεγόμενα Τρίτα, καὶ Ἐννατα, καὶ Τεσσαρακοστά, καὶ λοιπὰ μνημόσυνα τῶν κεκοιμημένων. Ἐπειδὴ δὲ πολλοὶ κατὰ καιροῦς ἀπέθανον ἄωρα ἢ εἰς ξενιτείαν, ἢ εἰς θάλασσαν, ἢ εἰς ὄρη καὶ κρημνοῦς· ἴσως δὲ καὶ πένητες ὄντες, οὐκ ἠξιώθησαν τῶν διατεταγμένων μνημοσύνων· διὰ τῆτο, φιλονηρώπως οἱ θεῖοι Πατέρες κινούμενοι, ἐθέσπισαν σήμερον μνημόσυνον κοινὸν πάντων τῶν ἀπ' αἰῶνος εὐσεβῶς τελευτησάντων ἀνθρώπων, ἵνα, καὶ ὅσοι τῶν μερικῶν μνημοσύνων οὐκ ἔτυχον, δι' ὁποιοῦνδήποτε συμβεβηκός, συμπεριλαμβάνωνται εἰς τὸ κοινὸν τοῦτο κἀκείνοι.

Πρὸς τούτοις, ἐπειδὴ αὐρίον ποιούμεν τὴν ἀνάμνησιν τῆς Δευτέρας Παρουσίας τοῦ Χριστοῦ, καὶ ἐπειδὴ οἱ κεκοιμημένοι οὐδὲ ἐκρίθησαν, οὐδὲ ἔλαβον ἔτι τὴν τελείαν ἀντάμειψιν (Πράξ. ιζ'. 34. Β'. Πέτρ. β'. 9. Ἑβρ. ια'. 39-40), εὐκαιρῶς μνημονεῦει σήμερον τῶν ψυχῶν ἡ Ἐκκλησία, καὶ εἰς τὸ ἀπειρον ἔλκος τοῦ Θεοῦ θάρρουςα δέεται ἵνα ἐλεήσει τοὺς ἀμαρτωλοὺς. — Ὅτι δὲ ἀπάντων κοινῶς τῶν τεθνεώτων ἡ μνήμη ἀναμνησκει τὸν κοινὸν θάνατον καὶ εἰς ἡμᾶς ἐν καιρῷ ἀρμοδίῳ, καὶ διεγείρει πρὸς μετάνοιαν, τοῦτό ἐστι τρίτον αἴτιον τοῦ παρόντος μνημοσύνου, καὶ τῶν ἁγίων Πατέρων ἄλλος ἅγιος σκοπός.

Ἀπολυτίκιον Νεκρώσιμον, Ἦχος πλ. δ'.

Ο βάλθει σοφίας φιλανθρώπως πάντα οἰκονομῶν, καὶ τὸ συμφέρον πᾶσιν ἀπονέμων μόνη Δημιουργέ, ἀνάπαυσον, Κύριε, τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου· ἐν σοὶ γὰρ τὴν ἐλπίδα ἀνέθεντο, τῷ ποιητῇ καὶ πλάστῃ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Θεοτοκίον, Ἦχος ὁ αὐτός.

Σ ἐ καὶ τεῖχος, καὶ λιμένα ἔχομεν, καὶ πρέσβιν εὐπρόσδεκτον, πρὸς ὃν ἔτεκες Θεόν, Θεοτόκε ἀνύμφευτε, τῶν πιστῶν ἡ σωτηρία.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Μετὰ τῶν Ἀγίων ἀνάπαυσον Χριστέ, τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου, ἔνθα οὐκ ἔστι πόνος, οὐ λύπη, οὐ στεναγμός, ἀλλὰ ζωὴ ἀτελεύτητος.

✠ Τῇ Κυριακῇ τῆς Ἀπόκρεω ✠

Αἱ προλαβοῦσαι δύο παραβολαὶ, καὶ μάλιστα ἡ τοῦ Ἀσώτου, παρέστησαν ἡμῖν τὴν ἄκραν τοῦ Θεοῦ φιλανθρωπίαν καὶ ἀγαθότητα. Ἄλλ' ἵνα μή τινες, εἰς ταύτην μόνην θάρρουντες, διαίωσιν ἀμελῶς, καὶ τὸν καιρὸν τῆς ἑαυτῶν σωτηρίας πραγματευόμενοι, ἐπιμένωσιν εἰς τὴν ἀμαρτίαν, καὶ οὕτως ἀρπάσῃ αὐτοὺς αἰφνιδίως ὁ θάνατος· διὰ τοῦτο οἱ βσιότατοι Πατέρες ἔταξαν σήμερον τὴν ἑορτὴν καὶ ἀνάμνησιν τῆς ἀδεκάστου Δευτέρας Παρουσίας τοῦ Χριστοῦ, ἐνθυμίζοντες δι' αὐτῆς τοὺς τοιοῦτους, ὅτι οὐ μόνον φιλάνθρωπός ἐστιν ὁ Θεός, ἀλλὰ καὶ κριτῆς δικαιοτάτος, καὶ ἀποδίδωσιν ἐκάστω κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ.

Σκοπὸς οὖν τῶν ἁγίων Πατέρων ἐστὶν ἵνα, διὰ τῆς ἐνθυμήσεως τῆς φοβερᾶς ἐκείνης ἡμέρας, διεγείρωσιν ἡμᾶς ἐκ τοῦ ὕπνου τῆς ἀμελείας πρὸς ἐργασίαν τῆς ἀρετῆς, καὶ προστρέψωσιν εἰς φιλαδελφίαν καὶ συμπάθειαν. Ἐπειδὴ δὲ, τῇ ἐρχομένῃ Κυριακῇ τῆς Τυροφάγου, ποιούμεν τὴν ἀνάμνησιν τῆς τοῦ Ἀδάμ ἐξορίας ἐκ τοῦ Παραδείσου τῆς τρυφῆς, ἣτις ἐστὶν ἡ ἀρχὴ τοῦ παρόντος βίου, δῆλον ἔτι ἡ σημερινὴ ἑορτὴ λογίζεται ὡς τελευταία πασῶν· διότι εἰς ταύτην ἀληθῶς τελευτῶσι καὶ τὰ ἡμέτερα πάντα, καὶ ὁ κόσμος αὐτός.

Ἀ' πολυτ. τὸ Ἀναξάσιμον τῷ Ἦχου, καὶ τὸ Θεοτοκίον αὐτῷ.

Κοντάκιον τοῦ Τριωδίου, Ἦχος α'.

Οταν ἔλθῃ ὁ Θεός, ἐπὶ γῆς μετὰ δόξης, καὶ τρέμωσι τὰ σύμπαντα, ποταμὸς δὲ τοῦ πυρός, πρὸ τοῦ βήματος ἔλκη, καὶ βίβλοι ἀνοίγωνται, καὶ τὰ κρυπτὰ δημοσιεύωνται.

τότε ῥῦσαί με, ἐκ τοῦ πυρός τοῦ ἀσβέστου, καὶ ἀξίωσον, ἐκ δεξιῶν σου μέ στήναι, Κριτὰ δικαιοσύνη.

ΕΙΔΗΣΙΣ.

Ἰστίον, ὅτι, ἐν τῇ ἐφεξῆς Ἑβδομάδι τῆς Τυροφάγου, καταλύομεν ἐπίσης Τετάρτην καὶ Παρασκευὴν εἰς τυρόν καὶ ὡά, ὡς καὶ τὰς λοιπὰς τῆς αὐτῆς Ἑβδομάδος ἡμέρας.

✠ Τῷ Σαββάτῳ τῆς Τυροφάγου ✠

Μνήμην ἐπιτελοῦμεν πάντων τῶν ἐν ἀσκήσει λαμψάντων ὁσίων καὶ Θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν.

Ἀφ' οὗ ἐπαιδαγωγήσαν ἡμᾶς οἱ Θεοφόροι Πατέρες διὰ τῶν, ὅσα εἶπομεν εἰς τὰς προλαβούσας ἑορτάς, καὶ κατ' ὀλίγον ἠτοίμασαν εἰς τὸ στάδιον τῶν πνευματικῶν ἀγώνων, ἰδοὺ προβάλλουσιν ἤδη καὶ τοὺς θειοτάτους βιώσαντας, ἀνδρας τε καὶ γυναῖκας ὁμοῦ· ἵνα, διὰ τοῦ παραδείγματος τούτων, ποιήσωσιν ἡμᾶς προθυμότερους εἰς τὴν ἐργασίαν τῶν ἀρετῶν, καὶ κατὰ τῶν παθῶν ἀνδρειοτέρους. Καὶ καθὼς οἱ ἔμπειροι στρατηγοὶ, ὅταν τὰ στρατεύματα ἐτοιμασθῶσιν εἰς μάχην, καὶ ἴστανται ἤδη κατὰ πρόσωπον, οὐ μόνον διὰ λόγου προτρέπουσι τοὺς ἑαυτῶν στρατιώτας, ἀλλὰ καὶ ἀνδρῶν ἀρίστων ἀνδραγαθίας ἀναφέρουσιν εἰς αὐτούς, ἐξ ὧν ἐγκαρδιούμενοι ἐκείνοι, ὁρμῶσιν ὀλοφύχως κατὰ τῶν ἐχθρῶν· οὕτω καὶ οἱ θεόσοφοι Πατέρες ποιοῦσι νῦν εἰς ἡμᾶς, διορίσαντες σήμερον κοινὴν μνήμην καὶ ἑορτὴν πάντων τῶν Ἀγίων, ὅσοι, διὰ κόπων πολλῶν νικήσαντες τὰ πάθη, εὐηρέστησαν τῷ Θεῷ· ἵνα καὶ ἡμεῖς, πρὸς τὴν ζωὴν ἐκείνων ἀποδλέποντες, ἀγωνιζώμεθα γενναίως κατὰ τῶν παθῶν, καὶ τὰς διαφόρους ἀρετάς ἐργαζώμεθα, μιμούμενοι αὐτούς, ὅσον τὸν δυνατὸν, καὶ ἀναλογιζόμενοι, ὅτι ἀνθρώποι ἦσαν καὶ αὐτοὶ, καὶ τὴν αὐτὴν ἡμῖν εἶχον φύσιν.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Ο Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, ὁ ποιῶν αἰεὶ μεθ' ἡμῶν, κατὰ τὴν σὴν ἐπιείκειαν, μὴ ἀποστήσῃς τὸ ἔλεός σου ἀφ' ἡμῶν· ἀλλὰ ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις, ἐν εἰρήνῃ κυβέρνησον τὴν ζωὴν ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Μήτηρ ἀγία, ἡ τοῦ ἀφράστου φωτὸς, ἀγγελικοῖς σε ὕμνοις τιμῶντες, εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'. Ὡς ἀπαρχαὶς τῆς φύσεως.

Ως εὐσεβείας κήρυκας, καὶ ἀσεβείας φίμωτρα, τῶν Θεοφόρων τὸν δῆμον ἐφαίδρυνας, Κύριε, τὴν ὑψηλὴν λάμποντα. Ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις, ἐν εἰρήνῃ τελείᾳ τοὺς σέ δοξάζοντας, καὶ μεγαλύνοντας, διαφυλάξον ψάλλειν καὶ ᾄδειν σοι· Ἀλληλουῖα.

✽ Τῆ Κυριακῇ τῆς Τυροφάγου ✽

Τὴν ἀνάμνησιν τῆς τοῦ Ἀδάμ ἐξορίας ἀπὸ τοῦ Παραδείσου τῆς τρυφῆς ἔταξαν ἐνταῦθα, τῇ παραμονῇ τῆς ἀγίας Τεσσαρακοστῆς, οἱ Δειότατοι Πατέρες, δεικνύοντες οὐχὶ διὰ λόγων ἀπλῶν, ἀλλ' ἐξ αὐτῶν τῶν πραγμάτων, πόσον ὀφελιμὸν ἔστιν εἰς τὸν ἄνθρωπον τὸ τῆς νηστείας καλόν· καὶ ἐκ τοῦ ἐναντίου πόσον ἐπιβλαβὲς καὶ ὀλέθριον ἡ ἀκρασία, καὶ τῶν Δείων ἐντολῶν ἡ παράβασις· καὶ ὅτι πρώτη ἐντολὴ τοῦ Θεοῦ πρὸς τοὺς ἀνθρώπους ἔστιν ἡ τῆς νηστείας ἐντολή, ἣν λαβόντες οἱ Πρωτόπλαστοι, καὶ μὴ φυλάξαντες αὐτήν, οὐ μόνον Δεοὶ οὐκ ἐγένοντο, ὡς ἐφαντάσθησαν, ἀλλ' ἀπώλεσαν καὶ ἣν εἶχον μακαρίαν ζωὴν· καὶ πεσόντες εἰς φθορὰν καὶ εἰς θάνατον, μετέδωκαν αὐτὰ ταῦτα, καὶ μυρία ἄλλα κακά, ὅσα ἐκείθεν ἐπήγασαν, εἰς ὅλον τὸ ἀνθρώπινον γένος. Ταῦτα πάντα βάλουσιν ὑπ' ὄψιν ἡμῶν σήμερον οἱ Θεοφόροι Πατέρες· ἵνα, ἐνθυμούμενοι τὸ, Πόθεν ἐξέπεσαμεν, καὶ τί ἐπάθομεν διὰ τὴν τῶν Προτοπλαστων ἀκρασίαν καὶ παρακοὴν, σπουδάσωμεν ἐπανελθεῖν πάλιν εἰς τὴν ἀρχαίαν ἐκείνην μακαριότητα καὶ δόξαν, διὰ νηστείας καὶ ὑπακοῆς εἰς πάντα τὰ Δεῖα προστάγματα.

Ἀπολυτ. τὸ Ἀναξάσιμον τοῦ Ἦχθ, καὶ τὸ Θεοτοκίον αὐτοῦ.

Κοντάκιον τοῦ Τριωδίου αὐτόμελον, Ἦχος πλ. β'.

Τῆς σοφίας ὀδηγέ, φρονήσεως χορηγέ, τῶν ἀφρόνων παιδευτὰ, καὶ τῶν πτωχῶν ὑπερασπιστὰ στήριξον, συνέτισον τὴν καρδίαν μου, Δέσποτα. Σὺ δίδου μοι λόγον, ὃ τοῦ Πατρὸς Λόγος· ἴδου γὰρ τὰ χεῖλη μου οὐ μὴ κωλύσω ἐν τῷ κρᾶζειν σοι· Ἐλεῆμον ἐλέησόν με τὸν παραπεσόντα.

Τῆ Κυριακῇ ταύτῃ τῆς Τυροφάγου, ὁμοίως καὶ τῆ Β'. καὶ Δ'. Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν, ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, ψάλλομεν τὸ παρὸν Προκείμενον μετὰ τῶν Στίχων αὐτοῦ.

Ἦχος πλ. δ'.

Μὴ ἀποσρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τοῦ παιδός σου, ὅτι θλίβομαι· ταχὺ ἐπάκουσόν μου, πρόσχες τῇ ψυχῇ μου, καὶ λύτρωσαι αὐτήν.

Στίχος α'. Ἡ σωτηρία σου ὁ Θεὸς ἀντιλάβοιτό μου.

Στίχος β'. Ἰδέτωσαν πτωχοί, καὶ εὐφρανθήτωσαν.

✽ Τῷ Πρῶτῳ Σαββάτῳ τῶν Νηστειῶν ✽

Ἀνάμνησιν ποιούμεθα τοῦ διὰ τῶν Κολλύβων γενομένου θαύματος παρὰ τῆ ἀγίῃ Μεγαλομάρτυρος Θεοδώρῃ τῆ Τήρωνος.

Ἰουλιανὸς ὁ Παραδάτης, γινώσκων ὅτι οἱ Χριστιανοὶ καθάιρονται μᾶλλον διὰ νηστείας τὴν πρώτην Ἑβδομάδα τῆς ἀγίας Τεσσαρακοστῆς, ἣν καὶ ἡμεῖς διὰ τοῦτο Καθάραν Ἑβδομάδα καλοῦμεν, ἠβουλήθη ἵνα τότε μάλιστα μολύνῃ αὐτοὺς· διὸ καὶ προσέταξε κρυφίως, ἵνα τιθῶσιν εἰς τὴν ἀγοράν, κατ' ἐκείνας τὰς

ἡμέρας, βρώματα μεμιασμένα ἐκ τῶν αἱμάτων τῶν εἰδωλικῶν θυσιῶν. Ἄλλὰ νεύσει Δεῖα, ἐπιφανεῖς καθ' ὕπνον ὁ Μάρτυς Θεόδωρος εἰς τὸν τότε Ἀρχιεπίσκοπον Κωνσταντινουπόλεως Εὐδόξιον, καὶ φανερώσας τὸ πρᾶγμα, παρήγγειλεν αὐτῷ, ἵνα συγκαλέσῃ τοὺς πιστοὺς εὐθύς τὸ πρωὶ τῆς Δευτέρας, καὶ ἐμποδίσῃ αὐτοῖς τῶν βρωμάτων ἐκείνων τὴν χρῆσιν, τὴν δὲ ἔλλειψιν τῆς ἀναγκαίας τροφῆς ἀναπληρώσῃ ἐκ τοῦ προχειροῦ διὰ Κολλύδων· καὶ ἐρμηνεύων αὐτά, εἶπεν· ὅτι Κόλλυθα ὀνομάζομεν ἡμεῖς εἰς τὰ Εὐχαῖτα (Φεβρ. 17) τὸν βρασμένον σῖτον. Τοιοῦτοτρόπως ὁ μὲν σκοπὸς τοῦ Τυράννου ἐματαιώθη· ὁ δὲ εὐσεβὴς λαὸς διαφυλαχθεὶς ἀμόλυντος καθ' ὅλην τὴν καθάρσιμον Ἑβδομάδα, ἀπέδωκεν εἰς τὸν Μάρτυρα τὴν εὐχαριστίαν κατὰ τοῦτο τὸ Σάββατον, ποιήσαντες τὴν μνήμην αὐτοῦ διὰ Κολλύδων. Καὶ ταῦτα μὲν συνέβησαν τῷ 362 ἔτει· ἡ δὲ Ἐκκλησία ἐπιτελεῖ κατ' ἔτος τὴν ἀνάμνησιν εἰς δόξαν Θεοῦ, καὶ τιμὴν τοῦ Μάρτυρος.

Ἐπολυτίκιον, Ἦχος β'.

Μεγάλα τὰ τῆς πίστεως κατορθώματα! Ἐν τῇ πηγῇ τῆς φλογός, ὡς ἐπὶ ὕδατος ἀναπαύσεως, ὁ ἅγιος Μάρτυς Θεόδωρος ἠγάλλετο· πυρὶ γὰρ ὀλοκαυτωθεὶς, ὡς ἄρτος ἠδὺς τῇ Τριάδι προσήνεκται. Ταῖς αὐτοῦ ἰκεσίαις Χριστὲ ὁ Θεός, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν, πάντα ὑπερένδοξα τὰ σὰ Θεοτόκε, Μυστήρια· τῇ ἀγνεῖα ἐσφραγισμένη, καὶ παρθενία φυλαττομένη, Μήτηρ ἐγνωσθῆς ἀψευδῆς, Θεὸν τεκῆσα ἀληθινόν. Αὐτὸν ἰκέτευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Πίστιν Χριστοῦ ὡσεὶ θώρακα, ἔνδον λαβὼν ἐν καρδίᾳ σου, τὰς ἐναντίας δυνάμεις κατεπάτησας Πολύαθλε, καὶ γέφει οὐρανίῳ ἐστέφθης αἰωνίως, ὡς ἀήττητος.

✠ Τῇ Πρώτῃ Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν ✠

Ἀνάμνησιν ποιούμεθα τῆς ἀναστηλώσεως τῶν ἁγίων καὶ σεπτῶν Εἰκόνων.

Ἐκατὸν ἔτη καὶ ἐπέκεινα κατετάραξε τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ ὁ διωγμὸς τῶν κακοδόξων Εἰκονομάχων, ὧν πρῶτος ὑπήρξε Λέων ὁ Ἰσαυρος, ἐσχατος δὲ ὁ Θεόφιλος, ὁ ἀνὴρ τῆς ἁγίας Θεοδώρας (Φεβρ. 11), ἥτις μετὰ τὸν θάνατον αὐτοῦ, τῷ 842 ἔτει, ἐστερέωσε πάλιν τὴν ὀρθοδοξίαν. Αὕτη οὖν ἡ αἰμύνηστος Βασιλεῖς, πρῶτον μὲν ἠσπᾶσθη τὴν εἰκόνα τῆς Θεομήτορος ἐνώπιον Μεθοδίου τοῦ Πατριάρχου (Ἰουν. 14), καὶ πολλῶν ἄλλων Ὁμολογητῶν καὶ Ὁσίων ἀνδρῶν, ἐκδοῆσασα παρρησίᾳ τὰ ἅγια ταῦτα λόγια· Εἴ τις ταύτας οὐ προσκυνεῖ καὶ ἀσπάζεται σχετικῶς, οὐ λατρευτικῶς, οὐχ ὡς Θεοῦς, ἀλλ' ὡς εἰκόνας ἀρχετύπων, διὰ τὸν πόθον, εἶη τὸ ἀνάθεμα. Εἶτα ἐζήτησε παρὰ Θεοῦ τοῦ ἀνδρὸς τὴν συγχώρησιν, διὰ κοινῆς νηστίας καὶ δεήσεως καθ' ὅλην τὴν πρώτην Ἑβδομάδα τῆς Τεσσαρακοστῆς. Μετὰ ταῦτα, κατὰ τὴν πα-

ροῦσαν Κυριακὴν, λιτανεύσαντες καὶ αὐτὴ καὶ ὁ υἱὸς αὐτῆς Μιχαὴλ ὁ Αὐτοκράτωρ, μετὰ παντός τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ, ἀνεστήλωσαν τὰς ἀγίας Εἰκόνας, καὶ ἐστόλισαν πάλιν δι' αὐτῶν τὴν τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν. Τοῦ ἀγίου τούτου ἔργου τὴν ἀνάμνησιν ἑορτάζομεν σήμερον οἱ Ὀρθόδοξοι πάντες, καὶ δι' αὐτὸ τοῦτο τὴν λαμπρὰν καὶ σεβάσιμον ταύτην ἡμέραν ὀνομάζομεν Κυριακὴν τῆς Ὀρθοδοξίας.

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον· καὶ τὸ ἐπόμενον, Ἦχος β'.

Τὴν ἄχραντον Εἰκόνα σου προσκυνοῦμεν Ἀγαθέ, αἰτούμενοι συγχώρησιν τῶν πταισμάτων ἡμῶν, Χριστέ ὁ Θεός· βουλήσει γὰρ νυδόκησας σαρκὶ ἀνελθεῖν ἐν τῷ Σταυρῷ, ἵνα ῥύσῃ οὓς ἐπλασας ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ. Ὁθεν εὐχαρίστως βοῶμέν σοι· Χαρᾶς ἐπλήρωσας τὰ πάντα, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, παραγενόμενος εἰς τὸ σῶσαι τὸν κόσμον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πάντα ὑπὲρ ἔνοιαν, πάντα ὑπερένδοξα τὰ σὰ Θεοτόκε Μυσῆρια· τῇ ἀγνεΐᾳ ἐσφραγισμένη, καὶ παρθενίᾳ φυλαττομένη, Μήτηρ ἐγνώσθης ἀψευδῆς, Θεὸν τεκοῦσα ἀληθινόν. Αὐτὸν ἰκέτευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον αὐτόμελον, Ἦχος πλ. δ'.

Ο ἀπερίγραπτος Λόγος τοῦ Πατρὸς, ἐκ σοῦ Θεοτόκε περιεγράφη σαρκούμενος, καὶ τὴν ῥυπωθεῖσαν εἰκόνα εἰς τὸ ἀρχαῖον ἀναμορφώσας, τῷ Δείῳ κάλλει συγκατέμιξεν. Ἀλλ' ὁμολογοῦντες τὴν σωτηρίαν, ἔργῳ καὶ λόγῳ ταύτην ἀνιστοροῦμεν.

Τῇ Πρώτῃ ταύτῃ Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν, ὁμοίως καὶ τῇ Γ' καὶ Ε'. ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, ψάλλομεν τὸ παρὸν Προκείμενον μετὰ τῶν Στίχων αὐτοῦ.

Ἦχος πλ. δ'.

Εἴδωκας κληρονομίαν τοῖς φοβουμένοις τὸ ὄνομά σου, Κύριε.

Στίχος α'. Ἀπὸ τῶν περάτων τῆς γῆς πρὸς σέ ἐκέκραξα.

Στίχος β'. Σκεπασθήσομαι ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερυγῶν σου.

✠ Τῇ Δευτέρᾳ Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν ✠

Ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία τοῦ ἐν ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου, ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης τοῦ Παλαμᾶ.

Ὁ Δεῖος οὗτος Πατὴρ, ἐξ Ἀσίας καταγόμενος, ἀνετράφη παιδιῶθεν ἐν τῇ βασιλικῇ τῆς Κωνσταντινουπόλεως αὐλῇ, ὅπου καὶ τὴν καθ' ἡμᾶς, καὶ τὴν Σύρα-

Zen ἐπαιδευθῆ σοφίαν. Μετὰ ταῦτα, καταλιπὼν τὰ βασίλεια, ἤσκησεν ἐκ νεότη-
τος ἐν τῷ ἁγίῳ ὄρει τοῦ Ἄθωνος, καὶ ἐν τῇ κατὰ τὴν Βέρροϊαν Σκήτη. Διέτρε-
ψεν ἐν Θεσσαλονίκῃ, πρὸς θεραπεσίαν τῶν ἐκ τῆς σκληραγωγίας ἀσθενειῶν αὐτοῦ.
Παρίστη εἰς τὰς ἐν Κωνσταντινουπόλει συγκροτηθείσας Συνόδους τῷ 1344 ἔτει
κατὰ Βαρλαάμ τοῦ Καλαβροῦ, καὶ τῷ 1347 κατὰ τοῦ ὁμόφρονος αὐτοῦ Ἀκινδύ-
νου, ἐν αἷς γενναίως ἠγωνίσαστο ὑπὲρ τῶν ὀρθῶν τῆς Ἀνατολικῆς τοῦ Χριστοῦ
Ἐκκλησίας δογμάτων. Κατὰ δὲ τὸ 1349 ἔτος προχειρισθεὶς Θεσσαλονίκης Ἀρ-
χιεπίσκοπος, καὶ ποιμάνας τὸ ποίμνιον αὐτοῦ ἀποστολικῶς 13 ἔτη, καὶ ζήσας
τὰ πάντα 63, καὶ πολλὰ συγγραψάμενος, ἀνεπαύσατο ἐν Κυρίῳ. — Τὸ ἱερὸν
τούτου λειψάνον σωζέται ἐν τῇ τῆς Θεσσαλονίκης Μητροπόλει· τὴν δὲ ἀσμα-
τικὴν αὐτοῦ Ἀκολουθίαν ἐποίησε Φιλόθεος ὁ Πατριάρχης τῷ 1368 ἔτει, ὅτε καὶ
ἡ ἑορτὴ αὐτοῦ ἐθεσπίσθη κατὰ τὴν σήμερον ἡμέραν.

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον· καὶ τοῦ Ἀγίου, Ἦχος πλ. δ'.

Ορθοδοξίας ὁ φωστήρ, Ἐκκλησίας τὸ στήριγμα καὶ διδά-
σκαλε, τῶν μοναστῶν ἢ καλλονῆ, τῶν θεολόγων ὑπέρ-
μαχος ἀπροσμάχτος, Γρηγόριε θαυματουργέ, Θεσσαλονίκης
τὸ καύχημα, κήρυξ τῆς Χάριτος, ἐκέτευε διαπαντός, σωθῆναι
ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος ὁ αὐτός. Τῇ ὑπερμάχῳ.

Τὸ τῆς σοφίας ἱερὸν καὶ θεῖον ὄργανον θεολογίας τὴν
λαμπρὰν συμφώνως σάλπιγγα, ἀνυμνοῦμέν σε Γρηγόριε
θεορρήμον. Ἄλλ' ὡς νοῦς Νοῦ τῷ πρώτῳ παριστάμενος, πρὸς
αὐτόν τὸν νοῦν ἡμῶν Πάτερ ὀδήγησον, ἵνα κράζωμεν· Χαῖρε
κήρυξ τῆς χάριτος.

✠ Τῇ Τρίτῃ Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν ✠

Εὐορτοῖζομεν τὴν προσκύνησιν τῆς τιμῆς καὶ ζωοποιῆς Σταυροῦ.

Παντός ἔργου κοπιαστικοῦ ἢ ἐκτέλεσις ἔχει δυσκολίαν μεγάλην, ἀλλὰ τῆς δυ-
σκολίας ταύτης τὸ μέγεθος ἀναφαίνεται εἰς τὸ μέσον αὐτοῦ· διότι ὁ ἕως τότε
καταβληθεὶς κόπος φέρει ἀδυναμίαν, ἢ δὲ ἀδυναμία ποιεῖ δυσκολώτερον τὸ λοιπὸν
τοῦ ἔργου. Ἐπειδὴ οὖν καὶ ἡμεῖς ἐφθάσαμεν δεῖα χάριτι εἰς αὐτὸ τὸ μέσον σχε-
δὸν τοῦ τῆς νηστείας δρόμου, ὅπου καὶ ἡ ἀδυναμία περιεκύκλωσεν ἡμᾶς, καὶ ἡ
δυσκολία ἠῆξῃ· διὰ τοῦτο ἡ ἁγία ἡμῶν μήτηρ, ἢ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία,
προβάλλει σήμερον εἰς ἡμᾶς, ὡς βοήθημα κραταιότατον, τὸν πανάγιον Σταυρὸν,
τὴν χαρὰν τοῦ κόσμου, τῶν πιστῶν τὴν δύναμιν, τῶν δικαίων τὸ στήριγμα, καὶ
τῶν ἀμαρτωλῶν τὴν ἐλπίδα· ἵνα, εὐλαβῶς αὐτόν κατασπαζόμενοι, λάβωμεν χά-
ριν καὶ δύναμιν, πρὸς τελειώσιν τοῦ θεοῦ τῆς νηστείας ἀγώνος.

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον· καὶ τοῦ Σταυροῦ, Ἦχος α'.

Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν
σου, νίκας τοῖς Βασιλεῦσι κατὰ βαρβάρων δωρούμενος,
καὶ τὸ σὸν φυλάττων, διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Κοντάκιον αυτόμελον, Ἦχος βαρύς.

Οὐκ ἔτι φλογίνη ρομφαία φυλάττει τὴν πύλην τῆς Ἐδέμ· αὐτῇ γὰρ ἐπῆλθε παραδόξος σθέσις, τὸ ξύλον τῆ Σταυροῦ· θανάτου τὸ κέντρον, καὶ Ἄδου τὸ νίκος ἐλήλαται. Ἐπέστης δὲ Σωτὴρ μου βρωῶν τοῖς ἐν Ἄδῃ· Εἰσάγεσθε πάλιν εἰς τὸν Παραδεισον.

✠ Τῇ Τετάρτῃ Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν ✠

Ψάλλομεν τὴν Ἀκολουθίαν τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου, τοῦ Συγγραφέως τῆς Κλίμακος.

Ἡ τούτου μνήμη τελεῖται κατ' αὐτὸ τῇ τριακοστῇ Μαρτίου, ὅπου ἐτέθη καὶ ὁ βίος αὐτοῦ· ἐορτάζεται δὲ καὶ σήμερον, ἴσως διότι, ἀπ' ἀρχῆς τῆς ἀγίας Τεσσαρακοστῆς, ἀρχεται συνήθως ἀναγινώσκονται ἐν τοῖς ἱεροῖς Μοναστηρίοις ἡ Κλίμαξ τῶν λόγων αὐτοῦ.

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον· καὶ τοῦ Ὁσίου, Ἦχος πλ. δ'.

Ταῖς τῶν δακρύων σου ῥοαῖς, τῆς ἐρήμου τὸ ἄγονον ἐγεώρησας, καὶ τοῖς ἐκ βάθους στεναγμαῖς, εἰς ἑκατὸν τὲς πόνους ἐκαρποφόρησας· καὶ γέγονας φωστὴρ, τῇ οἰκουμένη λαμπῶν τοῖς θαύμασι, Ἰωάννη Πατὴρ ἡμῶν ὅσιε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος α'. Χορὸς ἀγγελικός.

Καρπούς αἰιθαλεῖς, ἐκ τῆς βίβλου προσφέρων, διδάγματα σοφῆ, καθιδύνεις καρδίας, τῶν τούτοις μετὰ νηψεως, προσεχόντων μακάριε. Κλίμαξ γάρ ἐστι, ψυχᾶς ἀνάγουσα γῆθεν, πρὸς οὐράνιον, καὶ διαμένουσαν δόξαν, τῶν πίστει τιμώντων σε.

✠ Τῇ Πέμπτῃ τῆς Ε'. Ἑβδομάδος ✠

Ψάλλομεν τὴν Ἀκολουθίαν τοῦ Μεγάλου Κανόνος.

Τὸν κατανουκτικώτατον καὶ μέγαν ὄντως τοῦτον Κανόνα, οὐ μόνον διὰ τῶν Τροπαρίων τὴν ποσότητα, ὡς πρὸς πάντας τοὺς λοιπούς, ἀλλὰ καὶ διὰ τὸ πλῆθος τῶν τροπολογικῶν ἐννοιῶν καὶ ἐνθυμημάτων, συνέγραψεν ἄριστα Ἀνδρέας ὁ Κρήτης (Ἰουλ. 4). Οὗτος οὖν ὁ ἅγιος Πατὴρ, ἐρανισάμενος πᾶσαν ἱστορίαν τῆς ἀγίας Γραφῆς Παλαιᾶς τε καὶ Νέας, καὶ εἰς τὸ παρὸν μέλος τεχνηέντως ἀρμολογῶν, προτρέπει διὰ ταύτου πᾶσαν ψυχὴν πρὸς μίμησιν μὲν τῶν καλῶν, ἀποφυγὴν δὲ τῶν κακῶν, καὶ εἰς Θεὸν ἐπιστροφὴν διὰ μετανοίας.

Κοντάκιον αυτόμελον, Ἦχος πλ. β'.

Ψυχῆ μου, ψυχῆ μου, ἀνάστα, τί καθευδεις; τὸ τέλος ἐγγίζει, καὶ μέλλεις θορυβεῖσθαι· ἀνάνηψον οὖν, ἵνα φεί-

σηταί σου Χριστός ὁ Θεός, ὁ πανταχοῦ παρῶν καὶ τὰ πάντα πληρῶν.

✱ Τῷ Σαββάτῳ τῆς Ε'. Ἑβδομάδος ✱

Ψάλλομεν τὸν εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον Ἀκάθιστον Ὑμνον.
Περὶ τὸ 620 ἔτος, οἱ Πέρσαι ἐξ ἀνατολῶν, καὶ ἐκ δυσμῶν οἱ Ἀβάραι, γένοϋ Σκυθικόν, ἐλθόντες ἀμφότεροι μετὰ στρατοῦ πολυαριθμοῦ, ἐπολιόρησαν τὴν Βασιλεύουσαν, ἀπόντος τότε τοῦ βασιλέως Ἡρακλείου· καὶ τὴν μὲν Σάλασσαν, καὶ μάλιστα τὸν Κεράτιον Κόλπον, πλοιαρίων γεμίσαντες, τὴν δὲ ξηρὰν πεζῶν καὶ ἰππέων καὶ μηχανῶν, ἦσαν ἤδη πρὸς ἐφοδὸν ἱετοιμοί. Οἱ δὲ πολίται, καὶ τοὶ γενναίως ἀνιστάμενοι, ἀλλ' ὀλιγώτατοι ὄντες πρὸς ἀντίκρουσιν τοσαύτης ὀρμῆς, εἰς οὐδὲν ἕτερον ἠλπίζον τὴν ἑαυτῶν σωτηρίαν, εἰμὴ εἰς τὴν προστασίαν τῆς Θεοτόκου. Καὶ τῶνόντι, ἐξαίφνης ἀνεμοστρόβιλος φοβερός τὰ μὲν πλοιαρία πάντα συντρίψας ἐθύισε, τῶν δὲ ἐν αὐτοῖς βαρδάρων τὰ πτώματα ἐξέβρασεν ἔμπροσθεν τοῦ ἐν Βλαχέρναις ναοῦ τῆς Θεοτόκου (Ἰουλ. 2). Ἐκ τούτου θαρρήσας ὁ λαός, ἐξῆλθε τῆς πόλεως, καὶ κατεδίωξε τοὺς λοιπούς, φεύγοντας ὑπὸ τοῦ φόδου. Τὸ δὲ ἑσπέρας, συναχθέντες εἰς τὸν εἰρημένον τῆς Θεοτόκου ναόν, ἀπέδωκν αὐτῇ τὸν εὐχαριστήριον ὕμνον, μηδὲως καθίσαντες δι' ὅλης τῆς νυκτός, ἀφ' οὗ καὶ ὁ ὕμνος ἐκεῖνος ἐπωνομάσθη Ὑμνος Ἀκάθιστος. Τῆς παραδόξου ταύτης σωτηρίας τῶν τότε πιστῶν τὴν ἀνάμνησιν ἐπιτελοῦμεν σήμερον, εἰς δόξαν τῆς Μητρὸς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Τοὺς δὲ Οἴκους τῆς Θεοτόκου, οὓς ἀναγινώσκομεν σήμερον κατ' ἐξοχὴν, οἱ μὲν ἀποδίδουσιν εἰς Σέργιον τὸν τότε Πατριάρχην, οἱ δὲ, εἰς Γεώργιον τὸν Πισίδην, σύγχρονον ὄντα καὶ αὐτὸν, καὶ Χαρτοφύλακα τῆς Μ. Ἐκκλησίας, οὗ τινος καὶ ποίημα σώζεται, ἔχον τοιαύτην ἐπιγραφὴν· « Εἰς τὴν γενομένην ἐφοδὸν τῶν βαρδάρων καὶ τὴν αὐτῶν ἀστοχίαν· ἦτοι, Ἐκθεσις τοῦ γενομένου πολέμου εἰς τὸ τεῖχος τῆς Κωνσταντινουπόλεως μεταξὺ Ἀβάρων καὶ πολιτῶν ».

Ἀπολυτίκιον αὐτόμελον, Ἦχος πλ. δ'.

Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς λαβῶν ἐν γνώσει, ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ Ἰωσήφ σπουδῇ ἐπέστη, ὁ Ἀσώματος λέγων τῇ Ἀπειρογάμῳ· Ὁ κλίνας τῇ καταβάσει τοὺς ἕρανους, χωρεῖται ἀναλλοιώτως ὅλως ἐν σοί· ὃν καὶ βλέπων ἐν μήτρα σου, λαβόντα δούλου μορφήν, ἐξίσταμαι κραυγάζειν σοί· Χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε.

Κοντάκιον αὐτόμελον, Ἦχος πλ. β'.

Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ τὰ νικητήρια, ὡς λυτρωθεῖσα τῶν δεινῶν εὐχαριστήρια, ἀναγράφω σοὶ ἡ Πόλις σου Θεοτόκε. Ἀλλ' ὡς ἔχουσα τὸ κράτος ἀπροσμάχητον, ἐκ παντοίων με κινδύνων ἐλευθέρωσον, ἵνα κράζω σοί· Χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε.

✱ Τῇ Πέμπτῃ Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν ✱

Ψάλλομεν τὴν Ἀκολουθίαν τῆς ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας.

Τῆς Ὀσίας ταύτης ἡ μνήμη τελεῖται μὲν κατὰ τὴν πρώτην Ἀπριλίου, ἐνθα

εγγραφή και ὁ βίος αὐτῆς· ἐτάχθη δὲ ἡ αὐτὴ και σήμερον, ἐγγίζοντας ἤδη τοῦ πέλουσ τῆς ἀγίας Τεσσαρακοστῆς, πρὸς διέγερσιν τῶν ἀβθύμων, και ἀμαρτωλῶν εἰς μετάνοιαν, ἐχόντων ὑπόδειγμα τῆν ἑορταζομένην Ἀγίαν.

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον τοῦ Ἦχου.

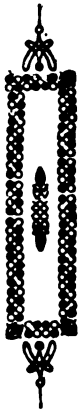
Και τῆς Ἀγίας, Ἦχος πλ. δ'.

Εν σοι Μῆτερ ἀκριβῶς διεσώθη τὸ κατ' εἰκόνα· λαβοῦσα γὰρ τὸν σταυρὸν, ἠκολούθησας τῷ Χριστῷ, και πράττωσα ἐδιδασκας, ὑπερορᾷν μὲν σαρκὸς, παρέρχεται γὰρ· ἐπιμελεῖσθαι δὲ ψυχῆς, πράγματος ἀθανάτου· διὸ και μετὰ Ἀγγέλων συναγάλλεται, ὅσια Μαρία τὸ πνεῦμά σου.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τῆς ἀμαρτίας τῆν ἀχλὺν ἐκφυγοῦσα, τῆς μετάνοίας τῷ φωτὶ αὐγασθεῖσα, τῆν σὴν καρδίαν Ἐνδοξε προσῆξας τῷ Χριστῷ, τούτου τῆν πανάμωμον, και ἀγίαν Μητέρα, πρέσβιν συμπαθέστατον, προσενέγκασα· ὄθεν, και τῶν πταισμάτων εὔρες ἀποχὴν, και σὺν Ἀγγέλοις αἰεὶ ἐπαγάλλεσαι.

Ἡ ΒΓΕΡΣΙΣ ΤΟΥ ΛΑΖΑΡΟΥ.

* Τῷ Σαββάτῳ τοῦ ἀγίου και δικαίου Λαζάρου *

Φίλος ἦν τοῦ Ἰησοῦ ὁ Λάζαρος, και αἱ τούτου ἀδελφαί, Μάρθα και Μαρία, αἱ τινες και ἐφιλοξένησαν αὐτόν, και διηκόνησαν πολλακίς (Λουκ. ι. 38-40. Ἰωάν. ιβ'. 2-3). Ἦσαν δὲ ἐκ κώμης τινὸς τῆς Ἰουδαίας, Βηθανίας τὸ ὄνομα, κατὰ τοὺς πρὸς τὰ ἀνατολικά μέρη πρόποδας τοῦ ὄρους τῶν Ἐλαιῶν κειμένης, ἐγγὺς τῆς Ἱερουσαλήμ ἕως δύο μίλια Ῥωμαϊκά. Τούτου οὖν τοῦ Λαζάρου ἀσθενήσαντος ἡμέρας τινὰς πρὸ τοῦ σωτηρίου πάθους, διαμηνύουσι τῆν ἀσθένειαν αὐτοῦ αἱ ἀδελφαί εἰς τὸν Ἰησοῦν, διατρύβοντα τότε ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ. Ὁ δὲ, μείνας ἐπίτηδες ἐκεῖ δύο ἡμέρας, ἕως οὐ ἀπέθανεν ὁ Λάζαρος, τότε εἶπε πρὸς τοὺς Μαθητὰς αὐτοῦ· Ἀγωμεν εἰς τῆν Ἰουδαίαν, ἵνα ἐξυπνίσω τὸν φίλον κοιμώμενον, ἐννοῶν δηλαδὴ τὸν βάρυν τοῦ θανάτου ὑπνον. Φάσας δὲ εἰς Βηθανίαν, ἐπα-

ραμύθησε τὰς ἀδελφὰς τοῦ πρὸ τεσσάρων ἡμερῶν τεθαμμένου ἤδη Λαζάρου· ἐγεβρμήσατο τῷ πνεύματι, καὶ ἐτάραξεν ἑαυτὸν ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ ἀγαπητοῦ φίλου· ἠρώτησε· Πού ἐναπιτέθη τὸ λείψανον; ἐδάκρυσεν ἐκ' αὐτῷ· προσήλθεν εἰς τὸ μνημεῖον· προσέταξεν ἵνα ἄρῳσι τὸν λίθον· ὑψώσεν ἄνω τοὺς ὀφθαλμούς· καὶ εὐχαριστήσας τῷ Θεῷ καὶ Πατρὶ, ἐκραξέ φωνῇ μεγάλη· Λάζαρε, δεῦρο ἔξω· καὶ τοῦ τεταρταίου νεκροῦ ἐξεληθόντος· εὐθύς ἐντετυλιγμένῃ εἰς τὰ σάβανα, εἶπε πρὸς τὴν παρεστῶτα· Ἀύσατε αὐτὸν, καὶ ἄφετε ὑπάγειν (Ἰωάν. ια'). Τὸ ἐστὶ τὸ ὑπερφύει τοῦ Σωτῆρος θαῦμα, ὅπερ ἐορταζομεν σήμερον.

Λέγεται δὲ ἐξ ἀρχαίας παραδόσεως, ὅτι ὁ Λάζαρος ἦν τριακοντούτης, ὅτε ἀνέστησεν αὐτὸν ὁ Κύριος· ὅτι ἐπιζήσας ἄλλα τριακοντα, ἐτελεύτησεν ἐν Κύπρῳ τὸ 63 ἔτος· καὶ ὅτι ὁ τάφος αὐτοῦ ἐκείτο πλησίον τῆς πόλεως Κιτέων, ἔχων ἐπιγραφήν· « Λάζαρος ὁ τετραήμερος καὶ φίλος Χριστοῦ ». Τῷ δὲ 890 ἔτει μετεκόμισεν εἰς Κωνσταντινούπολιν τὸ ἱερόν αὐτοῦ Λείψανον Δίωγ ὁ Σοφός, ὅτε ἀναμφιδόλως ἐποίησε καὶ τὰ εἰς τὸν Ἑσπερινὸν αὐτοῦ Ἰδιόμελα· Κύριε, Λαζάρου θέλων τάφον ἰδεῖν, κτλ.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος α'.

Τὴν κοινήν Ἀνάστασιν πρὸ τοῦ σοῦ πάθους πιστούμενος, ἐκ νεκρῶν ἠγειρας τὸν Λάζαρον, Χριστέ ὁ Θεός· ὅθεν καὶ ἡμεῖς ὡς οἱ Παῖδες, τὰ τῆς νίκης σύμβολα φέροντες, σοὶ τῷ νικητῇ τοῦ θανάτου βοῶμεν· Ὡσαννά ἐν τοῖς ὑψίστοις, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος, ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Η πάντων χαρὰ, Χριστὸς ἡ ἀλήθεια, τὸ φῶς ἡ ζωὴ, τοῦ κόσμου ἡ ἀνάστασις, τοῖς ἐν γῆ πεφανέρωται, τῇ αὐτῆ ἀγαθότητι, καὶ γέγονε τύπος τῆς Ἀναστάσεως, τοῖς πᾶσι παρέχων θείαν ἄφεισιν.

Η Β Α Ι Ὅ Φ Ο Ρ Ο Σ .

✠ Τῇ Κυριακῇ τῶν Βαΐων ✠

Κατὰ τὴν 18 τοῦ Μαρτίου, ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῇ, πέντε ἡμέρας πρὸ τοῦ νομικῆ Πάσχα, ἐρχόμενος ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τῆς Βηθανίας εἰς Ἱερουσόλυμα, ἀπίστευτε δύο

των Μαθητῶν αὐτοῦ, καὶ ἔφερον πρὸς αὐτὸν ὄναριον, καὶ καθίσας ἐπ' αὐτοῦ εἰσηγήχετο εἰς τὴν πόλιν. Τὸ δὲ ἐν αὐτῇ πλήθος τοῦ λαοῦ, ἀκῆσαντες, ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἔρχεται, λαβόντες εὐθὺς εἰς τὰς χεῖρας αὐτῶν τὰ βραῖα τῶν φοινίκων, ἐξήλθον εἰς ἀπάντησιν αὐτοῦ· καὶ ἄλλοι μὲν τὰ ἐχυτῶν ἱμάτια, ἄλλοι δὲ κόπτοντες κλάδους ἀπὸ τῶν δένδρων, ἐστραύνυσον τὴν ὁδόν, δι' ἧς ὁ Ἰησοῦς ἔμελλε διέρχεται· καὶ πάντες ὁμοῦ, καὶ αὐτὰ ἔτι τὰ νήπια, προπορευόμενοι καὶ ἀκολουθοῦντες, ἐκράζον λέγοντες· Ὡσαννά, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου, ὁ Βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ (Ἰωάν. β'. 13). Καὶ ταύτην μὲν τὴν λαμπρὰν καὶ ἑνδοξὸν πανήγοριν τῆς εἰς Ἱερουσαλήμ εἰσόδου τοῦ Κυρίου ἡμῶν ἐρταζόμεν σήμερον.

Ἐσημαίνον δὲ τὰ μὲν Βαῖα, τούτέστιν οἱ ἀπαλοὶ τῶν φοινίκων κλάδοι, τὴν κατὰ τοῦ διαβόλου καὶ τοῦ θανάτου νίκην τοῦ Χριστοῦ. Τὸ δὲ, Ὡσαννά, ἐρμηνεύεται, σῶσον, παρακαλῶ· ἢ, σῶσον δὴ. Τὸ δὲ πωλάριον τῆς ὄνου, καὶ τὸ κάθισμα τοῦ Ἰησοῦ ἐπ' αὐτοῦ (ζῶου ἀδαμάστου ἔτι, καὶ κατὰ τὸν νόμον ἀκαθάρτου), ἐσημαίνει τὴν πρῶην ἀκαθαρσίαν καὶ ἀγριότητα τῶν ἐθνῶν, καὶ τὴν μετὰ ταῦτα ὑποταγὴν αὐτῶν εἰς τὸν ἅγιον τοῦ Εὐαγγελίου νόμον.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος α'. Τὴν κοινὴν Ἀνάσασιν, ὡς ἀνωτέρω.

Ἐτερον, Ἦχος δ'.

Συντάφέντες σοι διὰ τοῦ Βαπτίσματος, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, τῆς ἀθανάτου ζωῆς ἠξιώθημεν τῇ Ἀναστάσει σου καὶ ἀνυμνοῦντες κράζομεν· Ὡσαννά ἐν τοῖς ὑψίστοις, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Ἀπὸ γ'. Ὠδῆς, ἢ Ὑπακοῆ, Ἦχος πλ. β'.

Μετὰ κλάδων ὑμνήσαντες πρότερον, μετὰ ξύλων συνέλαβον ὕστερον, οἱ ἀγνώμονες Χριστὸν, Ἰουδαῖοι τὸν Θεόν. Ἡμεῖς δὲ πίστει ἀμεταθέτω αἰεὶ τιμῶντες ὡς εὐεργέτην, διαπαντὸς βοήσωμεν αὐτῷ· Εὐλογημένος εἶ ὁ ἐρχόμενος, τὸν Ἀδὰμ ἀνακαλέσασθαι.

Κοντάκιον αὐτόμελον, Ἦχος πλ. β'.

Τῷ θρόνῳ ἐν οὐρανῷ, τῷ πῶλῳ ἐπὶ τῆς γῆς, ἐποχοῦμενος Χριστέ ὁ Θεός, τῶν Ἀγγέλων τὴν ἀίνεσιν, καὶ τῶν Παίδων ἀνύμνησιν, προσεδέξω βωόντων σοι· Εὐλογημένος εἶ ὁ ἐρχόμενος, τὸν Ἀδὰμ ἀνακαλέσασθαι.

✠ Τῇ ἀγίᾳ καὶ Μεγάλῃ Δευτέρᾳ ✠

Ἀπὸ τῆς σήμερον ἀρχονται τὰ ἅγια πάθη τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν· καὶ πρῶτον πάντων λαμβάνεται εἰς τύπον αὐτοῦ Ἰωσήφ ὁ Παῖς καλός. Ἦν δὲ οὗτος υἱὸς τοῦ Ἰακώβ ἐνδέκατος· ὃς τις, φθονηθεὶς ὑπὲρ τῶν ἰδίων ἀδελφῶν, καὶ εἰς λαίικον βληθεὶς, εἶτα πωληθεὶς εἰς ἀλλοφύλους, καὶ ὑπ' ἐκείνων πάλιν εἰς Αἴγυπτον, καὶ διὰ τὴν σωφροσύνην αὐτοῦ συκοφαντηθεὶς, καὶ εἰς φυλακὴν καταδικασθεὶς, καὶ τελευταῖον, ἐξαχθεὶς ἐκεῖθεν μετὰ δόξης πολλῆς, καὶ τιμηθεὶς ὡς βασιλεὺς, καὶ γενόμενος κύριος πάσης γῆς Αἰγύπτου, καὶ σιτοδότης παντὸς τοῦ λαοῦ, διὰ τούτων πάντων ἐτύπωσεν εἰς ἑαυτὸν τὰ πάθη, καὶ τὴν μετὰ ταῦτα δόξαν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ (Γέν. λζ'. μα.).

Ἐς τὴν μνήμην ταύτην τοῦ Ἰωσήφ ἐπισυνάπτεται· καὶ ἡ ἱστορία τῆς ὑπὸ τοῦ Κυρίου, κατὰ τὴν σήμερον τὸ πρωί, 19 Μαρτίου, καταραθείσης καὶ ξηραθείσης συκῆς διὰ τὴν ἑαυτῆς ἀκαρπίαν. Εἰκόνιζε δὲ αὕτη τῶν Ἰουδαίων τὴν Συναγωγὴν, ἣτις μὴ ἔχουσα τὸν ἀπαιτούμενον καρπὸν τῆς ἀρετῆς καὶ εὐσεβείας, ἐγυμνώθη πάσης χάριτος πνευματικῆς διὰ τῆς θείας καταράς (Ματθ. κβ. 18-20).

Ἐν τῷ Ὁρθρῷ, εἰς τὸ, Ἀλληλοῦϊα, ψάλλομεν τὸ παρὸν Τροπάριον, Ἦχος πλ. δ'.

Ιδοὺ ὁ Νυμφίος ἔρχεται ἐν τῷ μέσῳ τῆς νυκτός· καὶ μακάριος ὁ δοῦλος, ὃν εὐρήσει γρηγοροῦντα· ἀνάξιος δὲ πάλιν, ὃν εὐρήσει ραθυμῶντα. Βλέπε οὖν ψυχὴ μου, μὴ τῷ ὕπνῳ κατενεχθῆς, ἵνα μὴ τῷ θανάτῳ παραδοθῆς, καὶ τῆς βασιλείας ἔξω κλεισθῆς· ἀλλὰ ἀνάνηψον κράζουσα· Ἄγιος, Ἄγιος, Ἄγιος εἶ ὁ Θεός, διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'. Ὡς ἀπαρχαίς τῆς φύσεως.

Ο Ἰακώβ ὠδύρετο τοῦ Ἰωσήφ τὴν στέρησιν· καὶ ὁ γενναῖος ἐκάθητο ἄρματι ὡς βασιλεὺς τιμώμενος· τῆς Αἰγυπτίας γὰρ τότε ταῖς ἡδοναῖς μὴ δουλεύσας, ἀντεδοξάζετο παρὰ τοῦ βλέποντος ταῖς τῶν ἀνθρώπων καρδίας, καὶ νέμοντος στέφος ἄφθαρτον.

✠ Τῇ ἀγίᾳ καὶ Μεγάλῃ Τρίτῃ ✠

Τῆς τῶν Δέκα Παρθένων παραβολῆς τὴν ἀνάμνησιν ποιούμεθα σήμερον, ἣν ἐλάλησεν ὁ Ἰησοῦς μετὰ καὶ ἄλλων τοιούτων παραβολῶν, ἐρχόμενος ἐπὶ τὸ πάθος. Διδάσκει δὲ ἡμᾶς ἡ παραβολὴ αὕτη, ἵνα μὴ, τὸ μέγα τῆς παρθενίας ἔργον καταρθοῦντες, ἀμελῶμεν τὰ λοιπὰ, καὶ μάλιστα τὴν ἐλεημοσύνην, δὲ ἣς ἡ λαμπρά τῆς παρθενίας φαιδρύνεται. Ἐτι δὲ ἵνα, τὸ τέλος τῆς ζωῆς ἡμῶν ἀγνοοῦντες, ὑπάρχωμεν πᾶσαν ὥραν ἑτοιμοὶ πρὸς αὐτό, ὡς αἱ φρόνιμοι Παρθένοι, πρὸς τὴν τοῦ Νυμφίου ἀπάντησιν· μήποτε, αἰφνιδίως ἐλθόντος αὐτοῦ, καὶ κλεισθείσης τῆς θύρας τοῦ οὐρανοῦ νυμφῶνος, ἀκούσωμεν καὶ ἡμεῖς, ὡς αἱ Μωραὶ, τὴν φρικτὴν ἐκείνην ἀπόφασιν· Ἀμὴν λέγει ὑμῖν, οὐκ οἶδα ὑμᾶς (Ματθ. κβ. 1-13).

Ἐν τῷ Ὁρθρῷ, Ἰδοὺ ὁ Νυμφίος, ὡς ἀνωτέρω.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τὴν ὥραν ψυχὴ, τοῦ τέλους ἐννοήσασα, καὶ τὴν ἐκκοπήν, τῆς συκῆς δειλιάσασα, τὸ δοθέν σοι τάλαντον, φιλοπόπως ἔργασαι ταλαίπωρε, γρηγοροῦσα καὶ κράζουσα· Μὴ μείνωμεν ἔξω τοῦ νυμφῶνος Χριστοῦ.

✠ Τῇ ἀγίᾳ καὶ Μεγάλῃ Τετάρτῃ ✠

Δύο γυναῖκες, λέγουσιν οἱ κριτικώτεροι τῶν Εὐαγγελίων ἐρμηνευταί, ἤλειψαν τὸν Κύριον μύρω, ἡ μὲν πολὺν καιρὸν πρὸ τοῦ πάθους αὐτοῦ, ἡ δὲ πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν· καὶ ἡ μὲν ὑπῆρχε πόρνη καὶ ἀμαρτωλὸς, ἡ δὲ σώφρων καὶ ἐνάρετος.

Τοῦ εὐλαβοῦς τούτου ἔργου τὴν μνήμην ἐπιτελοῦσα σήμερον ἡ Ἐκκλησία, καὶ εἰς τὸ πρόσωπον τῆς πόρνῃς αὐτὸ ἀναφέρουσα, συναναφέρει ἐκταυτῶ καὶ τὴν προδοσίαν τοῦ Ἰούδα, ἅπερ ἀμφοτέρα ἐπράχθησαν, κατὰ τὴν ἱστορικὴν τοῦ Ματθαίου σειράν, δύο ἡμέρας πρὸ τοῦ νομικοῦ Πάσχα, Μαρτίου 21, ἡμέρα δ' τῆς Ἑβδομάδος.

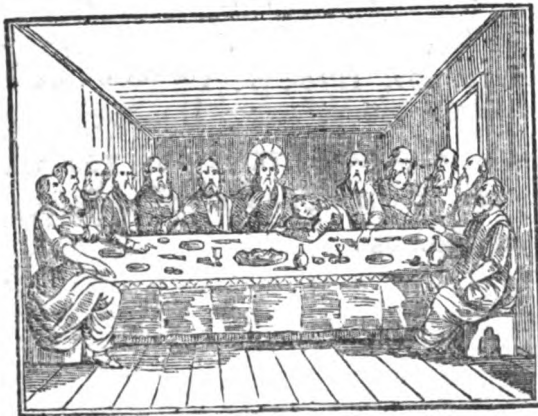
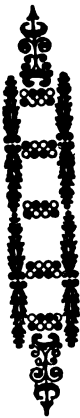
Ἡ γυνὴ λοιπὸν ἐκείνη ἤλειψε διὰ τοῦ μύρου τὴν κεφαλὴν καὶ τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ, καὶ διὰ τῶν τριῶν τῆς κεφαλῆς αὐτῆς ἀπεσπόγγισεν αὐτούς. Τὸ πολυτιμον ἐκεῖνο μύρον ἐξέτιμήθη 300 δηνάρια, ἢ περίπου 15 φλωρία Βενετικά. Οἱ Μαθηταί, καὶ ἐξόχως ὁ φιλάργυρος Ἰούδας σκανδαλίζεται, τάχα διὰ τὴν ἀπώλειαν τσοῦτου μύρου. Ὁ Ἰησοῦς ἐπιπλήττει αὐτόν, ἵνα μὴ ἐνοχλῇ τὴν γυναῖκα· καὶ ὁ Ἰούδας ἀγανακτῶν, πορεύεται πρὸς τοὺς Ἀρχιερεῖς συνηγμένους εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ Καϊάφα, καὶ συμβουλευομένους ἤδη κατὰ τοῦ Ἰησοῦ· καὶ συμφωνήσας μετ' αὐτῶν τὴν προδοσίαν τοῦ διδασκάλου διὰ 30 ἀργύρια, ἀπὸ τότε ἐζήτει εὐκαιρίαν, ἵνα αὐτὸν παραδῶ (Ματθ. κς. 2-15). Ἐκ τούτου ἔλαβεν ἀρχὴν, ἀπ' αὐτῶν τῶν ἀποστολικῶν χρόνων, ἡ νηστεία τῆς Τετραδος.

Ἐν τῷ Ὁρθρῶ, Ἰδού ὁ Νυμφίος, ὡς ἀνωτέρω.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ὅπερ τὴν Πόρνην Ἀγαθὴ ἀνομήσας, δακρυῶν ὄμβρους οὐδαμῶς σοι προσήξα· ἀλλὰ σιγῇ δεόμενος προσπίπτω σοι, πόθῳ ἀσπαζόμενος, τοὺς ἀχράντους σου πόδας, ὅπως μοι τὴν ἄφεσιν, ὡς Δεσπότης παράσχῃς, τῶν ὀφλημάτων, κράζοντι Σωτήρ· Ἐκ τοῦ βορβόρου τῶν ἔργων μου ρῦσαί με.

Ο ΔΕΙΗΝΟΣ Ο ΜΥΣΤΙΚΟΣ.

✱ Τῇ ἀγίᾳ καὶ Μεγάλῃ Πέμπτῃ ✱

Κατὰ τὸ ἑσπέρας τῆς σήμερον, ἧτις ἦν τότε ἡ πρὸ τῶν Ἀζύμων ἡμέρα, τουτίστιν ἡ τοῦ νομικοῦ Πάσχα παραμονή, Μαρτίου 22, ἡμέρα εἰς τῆς Ἑβδομάδος, συνεδείπνησεν ἐν τῇ πόλει ὁ Ἰησοῦς μετὰ τῶν Δώδεκα. Εὐλόγησε τὸν ἄρτον καὶ τὸν οἶνον, καὶ παρέδωκε τὸ Μυστήριον τῆς Ζείας Εὐχαριστίας. Ἐνίψα τοὺς πόδας τῶν Μαθητῶν, εἰς ὑπόδειγμα ταπεινώσεως. Εἶπε παρρησία, ὅτι εἰς ἐξ αὐτῶν ἐμελέτα τὴν κατ' αὐτοῦ προδοσίαν· καὶ ἔδειξε τὸν προδότην, δούς εἰς τὸν Ἰούδαν φωμίον κομματίον, βεβαμμένον εἰς τοῦ τρυβλίου (πιάτου) τὸν ζυμῶν.

Ἐξελθόντος ἐκείνου εὐθύς, εἰδίδασκε τοὺς Μαθητάς τὰ ὑπερφυῆ καὶ τελευταῖα μαθήματα, ὅσα ἐμπεριέχονται εἰς τὸ α'. Εὐαγγέλιον τῶν ἀγίων Παθῶν. — Ἐξίρχεται μετὰ ταῦτα ὁ Θεάνθρωπος εἰς τὸ Ὅρος τῶν Ἐλαιῶν, καὶ ἐκεῖ ἄρχεται λυπεῖσθαι καὶ ἀδημονεῖν. Ἀναχωρεῖ κατ'ἰδίαν, καὶ κλίνας τὰ γόνατα προσεύχεται ἐκτενωῶς· καὶ ἐκ τῆς πολλῆς ἀγωνίας γίνεται ὁ ἰδρῶς αὐτοῦ ὡς αἱματος πηκτοῦ κόμβοι, πίπτοντες εἰς τὴν γῆν. Μόλις πληροῖ τὴν ἐναγώνιον ἐκείνην προσευχὴν, καὶ ἰδοὺ φθάνει καὶ ὁ Ἰούδας μετὰ στρατιωτῶν ἐνόπλων καὶ ὄχλου πολλοῦ, καὶ χαιρετήσας, καὶ φιλήσας δολίως τὸν Διδάσκαλον, παραδίδει αὐτόν.

Συλλαμβάνεται τὸ λοιπὸν ὁ Ἰησοῦς καὶ φέρεται δέσμιος πρὸς τοὺς Ἀρχιερεῖς Ἀνναν καὶ Καϊάφαν. Οἱ Μαθηταὶ σκορπιζονται, καὶ ὁ θερμότερος τῶν ἄλλων Πέτρος, ἀκολουθήσας αὐτόν ἕως εἰς τὴν ἀρχιερατικὴν αὐλήν, ἀρνεῖται καὶ αὐτὸς τελευταῖον, ὅτι ἐστὶν αὐτοῦ Μαθητῆς. Ὁ δὲ θείος Διδάσκαλος παριστάνεται ἐμπροσθεν τοῦ παρανόμου συνεδρίου, ἐξετάζεται περὶ τῶν μαθητῶν καὶ τῆς διδασχῆς αὐτοῦ, ἐξορκίζεται εἰς τὸν Θεὸν ἵνα εἴπῃ, εἰ ἂν αὐτὸς ὑπάρχη τῶντι ὁ Χριστός· καὶ εἰπὼν τὴν ἀλήθειαν, κρίνεται θανάτου ἔνοχος, τάχα ὡς βλασφημίας. Ἐφεξῆς ἐμπύτυται εἰς τὸ πρόσωπον, ραπίζεται, γρονθοκοπεῖται, ἐμπαίζεται παντοιοτρόπως δι' ἄλης τῆς νυκτὸς ἕως πρωΐας.

Ἐν τῷ Ὅρθρω, εἰς τὸ, Ἀλληλουῖα, ψάλλομεν τὸ παρὸν

Τροπάριον, Ἦγος πλ. δ'.

Οἵ τε οἱ ἔνδοξοι Μαθηταί, ἐν τῷ νικητῆρι τοῦ Δείπνου ἔφωτιζοντο, τότε Ἰούδας ὁ δυσσεβής, φιλαργυρίαν νοσήσας ἐσκοτιζέτο· καὶ ἀνόμοις κριταῖς, σὲ τὸν δίκαιον Κριτὴν παραδίδωσι. Βλέπε χρημάτων ἔραστα, τὸν διὰ ταῦτα ἀγχόνῃ χρησάμενον· φεῦγε ἀκόρεσον ψυχὴν, τὴν Διδασκάλω τοιαῦτα τολμήσασαν. Ὁ περὶ πάντας ἀγαθός, Κύριε δόξα σοι.

Κοντάκιον, Ἦγος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τὸν ἄρτον λαθῶν, εἰς χεῖρας ὁ Προδότης, κρυφίως αὐτάς, ἐκτείνει καὶ λαμβάνει, τὴν τιμὴν τοῦ πλάσαντος ταῖς οἰκειαῖς χερσὶ τὸν ἄνθρωπον· καὶ ἀδιόρθωτος ἔμεινεν, Ἰούδας ὁ δοῦλος καὶ δόλιος.

Η ΣΤΑΥΡΩΣΙΣ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ.

✱ Τῇ ἀγίᾳ καὶ Μεγάλῃ Παρασκευῇ ✱

Ἀφοῦ ἀνέτειλεν ἡ 23 τοῦ Μαρτίου, ἡμέρα τῆς ἐβδομάδος Παρασκευῆ, ἀποστέλλεται ὁ Ἰησοῦς δέσμιος ἀπὸ τοῦ Καϊάφα πρὸς τὸν τότε ἡγεμόνα τῆς Ἰουδαίας, Πόντιον Πιλάτου τὸ ὄνομα· ὃς τις, πολυτρόπως ἀνακρίνας αὐτὸν, καὶ ἀπαξ καὶ δις ὁμολογήσας ἀθῶον, πρὸς εὐχαρίστησιν ἔπειτα τῶν Ἰουδαίων, ψηφίζει θάνατον κατ' αὐτοῦ· καὶ φραγγελώσας ὡς δούλον φυγάδα τὸν Δεσπότην τοῦ παντός, παρέδωκεν εἰς τὸ σταυρωθῆναι. — Ἐντεῦθεν ὁ Ἰησοῦς, παραδοθεὶς εἰς τοὺς στρατιώτας, γυμνοῦται τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, ἐνδύεται χλαμύδα κοκκίνην, στεφανοῦται ἀκάνθας, σκηπτροφορεῖ κάλαμον, προσκυνεῖται χλευαστικῶς, ἐμπτύεται, κρούεται κατὰ τοῦ προσώπου καὶ τῆς κεφαλῆς. Εἶτα, ἐνδυθεὶς πάλιν τὰ ἑαυτοῦ ἱμάτια, καὶ βαστάζων τὸν σταυρὸν, ἔρχεται εἰς τὸν Γολγοθᾶ, τόπον τῆς καταδίκης, καὶ ἐκεῖ, περὶ ὧραν γ'. τῆς ἡμέρας, σταυροῦται μετὰ δύο ληστών, βλασφημεῖται ὑπὸ τῶν πάραπρευθόμενων, μκκτηρίζεται ὑπὸ τῶν Ἀρχιερέων, ποτιζέται ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν ὄξος μεμιγμένον μετὰ χολῆς. Περὶ δὲ τὴν δ'. ὧραν κράξας φωνῇ μεγάλῃ, καὶ εἰπὼν, Τετέλεσται, ἐκπνέει ὁ Ἄμνός του Θεοῦ, ὁ αἱρῶν τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου (Ἰωάν. ἀ. 29)· καὶ τὴν ὧραν, πανσελήνου οὔσης τῆς ἡμέρας, ἐσφάζετο κατὰ τὸν νόμον ὁ Πασχάλιος ἄμνός, ὁ εἰς τύπον αὐτοῦ διαταχθεὶς τοῖς Ἰουδαίοις πρὸ 1048 ἐτῶν (Ἐξ. ἱβ').

Τὸν δεσποτικὸν τοῦτον θάνατον καὶ ἡ ἀψυχος κτίσις πενθοῦσα, τρέμει καὶ ἀλλοιοῦται ἀπὸ τοῦ φόβου· ἀλλ' ὁ Δημιουργὸς τῆς κτίσεως, καὶ νεκρὸς ἤδη ὢν, λοχγεύεται προσέτι καὶ τὴν πλευράν, καὶ ρέει ἐξ αὐτῆς αἷμα καὶ ὕδωρ. Τέλος, περὶ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου, ἔρχεται Ἰωσήφ ὁ ἀπὸ Ἀριμαθαίας, καὶ Νικόδημος μετ' αὐτοῦ, ἀμφότεροι μαθηταὶ τοῦ Ἰησοῦ κεκρυμμένοι, ἀποκαθηλοῦσιν ἀπὸ τοῦ Σταυροῦ τὸ πανάγιον τοῦ Διδασκάλου σῶμα, ἀρωματίζουσιν αὐτό, ἐντυλίσσουν εἰς σινδόνα καθαρὰν, καὶ θάψαντες αὐτὸ ἐν μνημεῖω καινῷ, πρυσκυλίσουσιν ἐπὶ τὸ στόμιον αὐτοῦ λίθον μέγαν.

Ταῦτα τὰ φρικτὰ καὶ σωτήρια πάθη τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐπιτελοῦμεν σήμερον, καὶ εἰς ἀνάμνησιν αὐτῶν παρελάβομεν, ἐξ Ἀποστολικῆς διαταγῆς, τὴν τῆς Παρασκευῆς ἡσθεΐαν.

Ἐν τῇ Ἀκολουθίᾳ τῶν ἀγίων Παθῶν, εἰς τὸ, Ἀλληλουΐα
Ὅτε οἱ ἔνδοξοι Μαθηταί, ὡς ἀνωτέρω.

Κοντάκιον αὐτόμελον, Ἦχος πλ. δ'.

Τὸν δὲ ἡμᾶς σταυρωθέντα δεῦτε πάντες ὑμνήσωμεν· αὐτὸν γὰρ κατέϊδε Μαρία ἐπὶ τοῦ ξύλου, καὶ ἔλεγεν· Εἰ καὶ Σταυρὸν ὑπομένεις, σὺ ὑπάρχεις ὁ Υἱὸς καὶ Θεὸς μου.
Εἰς τὴν Ἀπόλυσιν τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος δ'.

Ε'ξηγόρασας ἡμᾶς, ἐκ τῆς κατάρτας τοῦ νόμου, τῷ τιμίῳ σου αἵματι· τῷ Σταυρῷ προσηλωθεῖς, καὶ τῇ λόγχῃ πεντηθεῖς, τὴν ἀθανασίαν ἐπήγασας ἀνθρώποις. Σωτὴρ ἡμῶν, δόξα σοι.

Ο ΕΠΙΤΑΦΙΟΣ ΘΡΗΝΟΣ.

✠ Τῷ ἁγίῳ καὶ Μεγάλῳ Σαββάτῳ ✠

Τῇ ἐπαύριον, μετὰ τὴν Παρασκευὴν, ἡμέρᾳ Σαββάτου, Μαρτίου 24, συναχθέντες οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι πρὸς τὸν Πιλάτον, παρεκάλεισαν αὐτὸν, ἵνα ἀσφαλίῃ τὸν τάφον τοῦ Ἰησοῦ ἕως τῆς τρίτης ἡμέρας· διότι (ἔλεγον οἱ θεομάχοι) ἔχομεν ὑπόψιαν, μήπως οἱ Μαθηταὶ αὐτοῦ, κλέψαντες διὰ νυκτός τὸ ἐνταφιασθὲν αὐτοῦ σῶμα, κηρύξωσιν ἔπειτα εἰς τὸν λαὸν ὡς ἀληθινὴν τὴν Ἀνάστασιν, ἣν προεῖπεν ὁ πλάνος ἐκεῖνος, ἔτι ζῶν· καὶ τότε ἔσται ἡ ἐσχάτη πλάνη χειρῶν τῆς πρώτης. Ταῦτα εἰπόντες πρὸς τὸν Πιλάτον, καὶ λαβόντες ἄδειαν παρ' αὐτοῦ, ἀπήλθον καὶ ἐσφράγισαν τὸν τάφον, διορίσαντες πρὸς ἀσφάλειαν αὐτοῦ καὶ Κουστῳδίαν (Custodiam), τουτέστι φύλακας, ἐκ τῶν φυλασσόντων τὴν πόλιν στρατιωτῶν (Ματθ. κζ'. 62-66).

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος β'.

Ο' εὐσχήμων Ἰωσήφ, ἀπὸ τοῦ ξύλου καθελὼν, τὸ ἄχραντόν σου Σῶμα, σινδόνι καθαρᾷ εἰλήσας καὶ ἀρώμασιν, ἐν μνήματι καινῷ κηδεύσας ἀπέθετο. Δόξα.

Ο' τε κατῆλθες πρὸς τὸν θάνατον, ἡ ζωὴ ἢ ἀθάνατος, τότε τὸν Ἄδην ἐνέκρωσας τῇ ἀστραπῇ τῆς Θεότητος· ὅτε

δὲ καὶ τοὺς τεθνεώτας ἐκ τῶν καταχθονίων ἀνέστησας, πᾶσαι αἱ Δυναμίεις τῶν ἐπυρανίων ἐκραύγαζον· Ζωοδότα Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι. Καὶ νῦν,

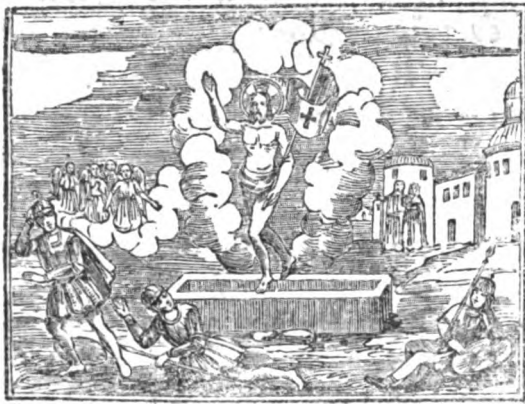
Ταῖς Μυροφόροις γυναιξί, παρὰ τὸ μνήμα ἐπισταῖς, ὁ Ἄγγελος ἐβόα· Τα μύρα τοῖς θνητοῖς ὑπάρχει ἀρμόδια, Χριστὸς δὲ διαφθορᾶς ἐδείχθη ἀλλότριος.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Χειρόγραφον εἰκόνα.

Τὴν ἄβυσσον ὁ κλείσας, νεκρὸς ὁράται· καὶ σμύρνη καὶ σινδόνι ἐνειλημμένος, ἐν μνημείῳ κατατίθεται, ὡς θνητὸς ὁ ἀθάνατος. Γυναῖκες δὲ αὐτὸν ἤλθον μυρίσαι, κλαῖσαι πικρῶς καὶ ἐκβοῶσαι· Τοῦτο Σάββατόν ἐστι τὸ ὑπερευλογημένον, ἐν ᾧ Χριστὸς ἀφύπνωσας, ἀναστήσεται τρίτημος.

ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΑΡΙΟΝ.

Ἡ ἈΝΑΣΤΑΣΙΣ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ.

✠ Τῇ ἀγίᾳ καὶ Μεγάλῃ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα ✠

Αἱ εἰς τὸν ἐνταφιασμὸν τοῦ Σωτῆρος κατὰ τὴν ἐσπέραν τῆς Παρασκευῆς, παρευρεθεῖσαι γυναῖκες, Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ μετὰ τῶν λοιπῶν (Κυριακῶν τῶν Μυροφ.), ὑποστρέψασαι ἀπὸ τοῦ Γολγοθᾶ εἰς τὴν πόλιν, ἠτοίμασαν ἀρώματα καὶ μύρα, ἵνα ἐλθεύσαι μετὰ ταῦτα, ἀλείψωσι τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ. Καὶ τῇ μὲν ἐπαύριον, διὰ τὴν περὶ τῆς ἀργίας τοῦ Σαββάτου ἐντολὴν, ἠσύχασαν διδλῆς τῆς ἡμέρας. Κατὰ δὲ τὸν βαθὺν ὄρθρον τῆς ἐφεξῆς Κυριακῆς, ἥτις ὑπὸ τῶν Εὐαγγελιστῶν ὀνομάζεται πρώτη Σαββάτου, καὶ μία Σαββάτων, ἤγουν πρώτη τῆς ἑβδομάδος ἡμέρα, Μαρτίου τότε 25, μετὰ 36 ὥρας σχεδὸν ἀπὸ τῆς τοῦ Ζωοδότου νεκρώσεως, ἔρχονται μετὰ τῶν νεκρωσίων ἀρωμάτων εἰς τὸ μνημεῖον. Καὶ ἐνῶ αὐταὶ διαλογίζονται τὴν δυσκολίαν τῆς τοῦ λίθου ἀποκυλίσεως ἐκ τῆς θύρας τοῦ μνημείου, ἰδοὺ γίνεται σεισμὸς φοβερός· καὶ Ἄγγελος Κυρίου, ἀστρα-

πηφόρας τὴν ὄψιν, χιονόφωτος τὴν ὀταλήν, ἀποκυλίσας τὸν λίθον, καὶ καθίσας ἐπ' αὐτοῦ, ἀπενέκρωσεν ἀπὸ τοῦ φόβου τοὺς φύλακας, καὶ ἔδωκεν αὐτοὺς εἰς φυγήν. Αἱ δὲ γυναῖκες, εἰσελθοῦσαι εἰς τὸ μνημεῖον, καὶ μὴ εὐροῦσαι τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ, βλέπουσιν ἄλλους δύο Ἀγγέλους· λευκοφοροῦντας, ἐν σχήματι ἀνδρικῷ, οἱ, καὶ μνηύσαντες τὴν ἐγερσιν τοῦ Σωτῆρος, ἀποστέλλουσιν αὐτάς ἵνα, δραμοῦσαι ταχέως, ἀπαγγείλωσιν εἰς τοὺς Μαθητάς τὰ φαιδρὰ Εὐαγγέλια: Ἐν τοσοῦτω φθάνει καὶ ὁ Πέτρος μετὰ τοῦ Ἰωάννου, μαθόντες τὰ γενόμενα παρὰ τῆς Μαγδαληνῆς, ὡς εἰρήται (Ἰουλ. 99): καὶ εἰσελθόντες εἰς τὸν τάφον, εὕρισκουσι μόνον τὰ σάβανα. Διὸ ἐπανερχονται πάντες εἰς τὴν πόλιν μετὰ χαρᾶς, κήρυκες ἤδη τῆς ὑπερφυοῦς Ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ, ὃν καὶ εἶδον ζῶντα πραγματικῶς πεντάκις κατὰ τὴν σήμερον ἡμέραν.

Ταύτην οὖν τὴν χαρμόσυνον Ἀνάστασιν ἐορτάζοντες σήμερον, ἀσπαζόμεθα ἀλλήλους τὸν ἐν Χριστῷ ἀσπασμὸν, δεικνύοντες, διὰ τούτου τὴν καταλύσιν τῆς πρῶν ἔχθρας μετὰ τοῦ ἡμῶν καὶ τοῦ Θεοῦ, καὶ τὴν πρὸς ἡμᾶς πάλιν αὐτοῦ διάλλαξιν διὰ τοῦ πάθους τοῦ Σωτῆρος. Καὶ ἡ μὲν ἐορτὴ ὀνομάζεται Πάσχα; ὁμῶν νόμος τῷ Πάσχα τῶν Ἑβραίων, ὅπερ, κατὰ τὴν γλῶσσαν αὐτῶν, σημαίνει διαβάσιν· διότι ὁ παθὼν καὶ ἀναστὰς Ἰησοῦς διεδίδασεν ἡμᾶς ἐκ τῆς κατάρας τοῦ Ἀδάμ, καὶ τῆς δουλείας τοῦ διαβόλου, εἰς τὴν ἀρχαίαν ἐλευθερίαν καὶ μακαριότητα. Ἡ δὲ παρούσα τῆς ἐβδομάδος ἡμέρα, ἣτις ἐστὶν ἡ πρώτη τῶν λοιπῶν, ἀφιερωθεῖσα εἰς τιμὴν τοῦ Κυρίου, ἐπωνομάσθη ἐκ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ, Κυριακὴ, καὶ εἰς αὐτὴν μετετέθη ὑπὸ τῶν Ἀποστόλων ἡ ἀργία καὶ ἀνάπαυσις τῆς τοῦ Σαββάτου ἐορτῆς τοῦ παλαιῷ νόμου.

Τροπάριον, Ἦχος πλ. α΄.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι ζῶν χαρισάμενος.

Ἦ. Ὑπακοή, Ἦχος δ΄.

Προλαβοῦσαι τὸν ὄρθρον αἱ περὶ Μαριάμ, καὶ εὐροῦσαι τὸν λίθον ἀποκυλισθέντα τοῦ μνήματος, ἤκουον ἐκ τοῦ Ἀγγέλου· Τὸν ἐν φωτὶ αἰδίῳ ὑπάρχοντα, μετὰ νεκρῶν τί ζητεῖτε ὡς ἄνθρωπον; βλέπετε τὰ ἐντάφια σπάργανα· δράμετε, καὶ τῷ κόσμῳ κηρύξατε, ὡς ἠγέρθη ὁ Κύριος, θανατώσας τὸν θάνατον· ὅτι ὑπάρχει Θεοῦ Υἱὸς, τοῦ σώζοντος τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων·

Κοντάκιον Ἀυτόμελον, Ἦχος πλ. δ΄.

Εἰ καὶ ἐν τάφῳ κατῆλθες ἀθάνατε, ἀλλὰ τῷ Ἄδῃ καθεῖλες τὴν δύναμιν, καὶ ἀνέστης ὡς νικητὴς, Χριστέ ὁ Θεός, γυναιξὶ Μυροφόροις φθεγξάμενος, Χαίρετε, καὶ τοῖς σοῖς Ἀποστόλοις εἰρήνην δωρέμενος, ὁ τοῖς πεσῶσι παρέχων Ἀνάστασιν.

Ε Ι Δ Η Σ Ι Σ.

Δεῖ εἰδέναι, ὅτι ἀπὸ ταύτης τῆς ἡμέρας τῆς ἀγίας καὶ Μεγάλης Κυριακῆς τοῦ Πάσχα, μέχρι τοῦ Σαββάτου τῆς διακαινησίμου, αἱ Ὁραὶ, τὰ Ἀπόδειπνα, καὶ τὸ Μεσουκτικὸν ψάλλονται οὕτω·

Μετὰ τὸν Εὐλόγητόν.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι ζῶν χαρισάμενος. Ἐκ γ'.

Ανάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, προσκυνήσωμεν Ἅγιον Κύριον, Ἰησοῦν τὸν μόνον ἀναμάρτητον. Τὸν Σταυρόν σου Χριστέ προσκυνοῦμεν, καὶ τὴν ἀγίαν σου Ἀνάστασιν ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν· σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν τὴν τοῦ Χριστοῦ ἀγίαν Ἀνάστασιν· Ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ, χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. Διαπαντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, ὑμνοῦμεν τὴν Ἀνάστασιν αὐτοῦ· Σταυρόν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν. Ἐκ γ'.

Προλαβοῦσαι τὸν ὄρθρον αἰ' περὶ Μαριὰμ, καὶ εὐροῦσαι τὸν λίθον ἀποκυλισθέντα τοῦ μνήματος, ἤκουον ἐκ τοῦ Ἀγγελου· Τὸν ἐν φωτὶ αἰδίῳ ὑπάρχοντα, μετὰ νεκρῶν τί ζητεῖτε ὡς ἄνθρωπον; βλέπε τὰ ἐντάφια σπάργανα· δράμετε, καὶ τῷ κόσμῳ κηρύξατε, ὡς ἠγέρθη ὁ Κύριος, θανατώσας τὸν θάνατον· ὅτι ὑπάρχει Θεοῦ Υἱός, τοῦ σώζοντος τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Εκαὶ ἐν τάφῳ κατήλθες ἀθάνατε, ἀλλὰ τῷ Ἄδῃ καθεῖλες τὴν δύναμιν· καὶ ἀνέστης ὡς νικητὴς, Χριστέ ὁ Θεός, γυναιξὶ Μυροφόροις φθεγξάμενος, Χαίρετε, καὶ τοῖς σοῖς Ἀποστόλοις εἰρήνην δωρήμενος, ὁ τοῖς πεσθεσι παρέχων Ἀνάστασιν.

Ετάφῳ σωματικῶς, ἐν Ἄδου δὲ μετὰ ψυχῆς ὡς Θεός, ἐν Παραδείσῳ δὲ μετὰ Ληστοῦ, καὶ ἐν θρόνῳ ὑπῆρχες Χριστέ, μετὰ Πατρὸς καὶ Πνεύματος, πάντα πληρῶν ὁ ἀπερίγραπτος. Δόξα.

Ὁς ζωηφόρος, ὡς Παραδείσου ὠραιότερος, ὄντως καὶ πασαδος πάσης βασιλικῆς, ἀναδέδεικται λαμπρότερος Χριστέ ὁ τάφος σου, ἡ πηγὴ τῆς ἡμῶν Ἀναστάσεως.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸ τοῦ Ὑψίστου ὑγιασμένον. Θεῖον σκηνῶμα, χαῖρε· διὰ σοῦ γὰρ δέδοται ἡ χαρὰ, Θεοτόκε τοῖς κραυγάζουσιν. Εὐλογημένη σὺ ἐν γυναῖξιν, ὑπάρχεις πανάμωμε Δέσποινα.

Τὸ, Κύριε ἐλέησον, μὲν Δόξα, καὶ νῦν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ. Ἐἶτα, Δί' εὐχῶν τῶν ἀγίων Πατέρων ἡμῶν. Τρισεύεται δὲ ἡ τοιαύτη Ἀκολουθία ἔντε τῷ Μεσονυκτικῷ, καὶ ταῖς Ὁραῖς, καὶ τῷ Ἀποδείπνῳ· ἐν τούτῳ δὲ λέγομεν καὶ τὴν ἐπομένην

ΕΥΧΗΝ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ.

Εὐλογητός εἶ, Δέσποτα παντοκράτορ, ὁ φωτίσας τὴν ἡμέραν τῷ φωτὶ τῷ ἡλιακῷ, καὶ τὴν νύκτα φαιδρύνας ταῖς ἀνγαῖς τοῦ πυρός· ὁ τὸ μήκος τῆς ἡμέρας διελθεῖν ἡμᾶς καταξιώσας, καὶ προσεγγίσει ταῖς ἀρχαῖς τῆς νυκτός, ἐπάκουσον τῆς δεήσεως ἡμῶν, καὶ παντός τοῦ λαοῦ σου· καὶ πᾶσιν ἡμῖν συγχωρήσας τὰ ἐκούσια καὶ τὰ ἀκούσια ἀμαρτήματα, πρόσδεξαι ταῖς ἐσπεριναῖς ἡμῶν ἱκεσίας, καὶ κατὰ πεμψον τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους σου καὶ τῶν οἰκτιρισμῶν σου ἐπὶ τὴν κληρονομίαν σου. Τείχισον ἡμᾶς ἀγίοις Ἀγγέλοις σου· ὄπλισον ἡμᾶς ὄπλοις δικαιοσύνης σου· περιχαράκωσον ἡμᾶς τῇ ἀληθείᾳ σου· φρούρησον ἡμᾶς τῇ δυνάμει σου· ῥύσαι ἡμᾶς ἐκ πάσης περιστάσεως, καὶ πάσης ἐπιβουλῆς τοῦ ἀντικειμένου. Παράσχῃ δὲ ἡμῖν καὶ τὴν παροῦσαν ἐσπέραν, σὺν τῇ ἐπερχομένη νυκτὶ, τελείαν, ἀγίαν, εἰρηνικὴν, ἀναμάρτητον, ἀσκανδάλιστον, ἀφάνταστον, καὶ πάσας ταῖς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν· πρεσβείαις τῆς ἀγίας Θεοτόκου, καὶ πάντων τῶν Ἀγίων, τῶν ἀπ' αἰῶνός σοι εὐαρεστησάντων. Ἀμήν.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, ἐκ γ'· καὶ ἀπόλυσις.

ΕΙΔΗΣΙΣ.

Ἐν ὄλῃ ταύτῃ τῇ Διακαινησίμῳ Ἑβδομάδι, ἧτις ὡς μία λαμπροφόρος ἡμέρα λογίζεται, καταλύομεν εἰς πάντα.

* Τῇ Παρασκευῇ τῆς Διακαινησίμου *

Ψάλλομεν τὴν Ἀκολουθίαν τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς.

Ἐξω τῆς Κωνσταντινουπόλεως, πρὸς τὰ μέρη τῶν Ἑπτὰ Πύργων, ὑπῆρχε τὸ πάλαι ναὸς μέγιστος καὶ περικαλλής, ἐπ' ὀνόματι τῆς Θεοτόκου, ἀνεγερθεὶς περὶ τὰ μέσα τοῦ Ἐ' αἰῶνος ὑπὸ Λέοντος τοῦ Θρακός, τοῦ καὶ Μακέλλη καλουμένου, πλησίον πηγῆς τινος, ἧς τὸ ὕδωρ πολλὰς ἰάσεις ἐποίησε κατὰ καιροῦς, καὶ παντοίας νόσους ἐθεράπευσε τῇ χάριτι τῆς Θεοτόκου, ἀφ' ἧς καὶ ἐπωνομάσθη Ζωοδόχος, ἢ μᾶλλον Ζωηφόρος Πηγῆ. Τοῦ ναοῦ τούτου τὰ Ἐγναίνα ἐπιτελεῖ σήμερον ἡ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία· οὐ τις ὅμως ναοῦ, μετὰ τὴν

κτώσιν του βασιλείου, κατεδαφισθίντος δι' ανωτέρας επιταγής, και της υλης αυτου μετακομισθεισης εις κατασκευην του Σουλταν Βαγιαζιτιου, ουδεν ετερον εμεινεν εκ της αρχαιας εκεινης καλλονης, ει μη σμικροτατον και ευτελες παρεκκλησιον, ολον σχεδον εις τα ερειπια κεχωσμενον, εχον 25 βαθμιδας προς καταβασιν, και φεγγιτας ανωθεν της στεγης, δι' ων εδεδεχετο ολιγον φως. Προς δε την δυτικην πλευραν του εδαφους αυτου, εκειτο η ρηθισα του Αγιασματος πηγη, δια κιγκλιδων πεφραγμενη, εν η εφαινοντο κολυμβωτα και οφάρια τινα. Τοιαυτη μεν ην η καταστασις αυτου μέχρι του 1821 ετους· τότε δε κατεδαφισθην και το μικρον εκεινο λειψανον, συγκατέχωσεν εν εαυτω και το ιερον Αγιασμα, και εγένετο παντη αφανες.

Αλλ' επι των ευκλειων ημερων του Σουλταν Μαχμουτ, οτε οι υπηκοοι αυτου εχαιρον ελευθεριαν εις των θρησκευτικων αυτων εθιμων την εκτελεσιν, εξητηθη αδεια υπο των ομογενων προς ανοικοδομην τουλαχιστον του ειρηνεμου παρεκκλησιου. Και ηρξατο μεν το εργον τη 27 Ιουλίου του 1833 ετους· ανασκαφης δε γενομένης, και των θεμελιων του αρχαιου ναου ευρεθέντων, ανηγήθη, δια νεωτέρας αδειας βασιλικής, ου μόνον το του Αγιασματος παρεκλήσιον, λαμπρότερον του προτέρου, αλλά και ετερος νεος, επι των θεμελιων του παλαιου, μέγιστος, περικαλλέστατος, και μεγαλοπρεπέστατος ναός. Και τα μεν θεμέλια τούτου, κατεβλήθησαν τη 14 Σεπτεμβρίου του 1833 ετους· το δε εργον απηρητίσθη τη 30 Δεκεμβρίου του 1834· κατα δε την β'. Φεβρουαρίου του 1835, ο παναγιώτατος και οικουμενικος Πατριάρχης Κωνσταντιος ο Β'. εχων συλλειτουργους και δωδεκα των προκριτων Αρχιερων, μετα μεγάλης και εκκλησιαστικης παρατάξεως, και απείρου πλήθους Χριστιανων, εξέτελεσε τα Εγκαίνια του ιερού τούτου ναου, εις δόξαν της Θεομητορος, και καύχημα του γένους ημών.

Κοντάκιον, Ήχος πλ. δ'. Τῆ ὑπερμάχῳ.

Ε'ξ ἀκενώτου σου πηγῆς Θεοχαρίτῳτε, ἐπιβραβεύεις μοι πηγάζουσα τὰ νάματα, ἀεννάως τῆς σῆς χάριτος ὑπὲρ λογόν· τὸν γὰρ Λόγον ὡς τεκοῦσαν ὑπὲρ ἔννοιαν, ἱκετεύω σε δροσιζειν με σῆ χάριτι, ἵνα κράζω σοι· Χαῖρε ὕδωρ σωτήριον.

Η ΨΑΛΦΗΣΙΣ ΤΟΥ ΘΩΜΑ.

* Τῆ Κυριακῇ τοῦ ἀγίου Ἀποστόλου Θωμᾶ *

Κεκλησιμένοι ἦσαν αἱ θύραι τοῦ οἰκήματος, ἐνθα ἦσαν οἱ Μαθηταὶ συνηγμένοι, κατὰ τὴν ἐσπέραν τῆς παρελθούσης τοῦ Πάσχα Κυριακῆς, ὅτε, ἐλθὼν πα-

ραδόξως ὁ Ἰησοῦς, ἕστη ἐν τῷ μέσῳ· καὶ ἀσπασάμενος αὐτοὺς κατὰ τὸ σῆμα-
δες, Εἰρήνην ὑμῖν, ἐπέδειξεν αὐτοῖς τὰς χεῖρας, καὶ τοὺς πόδας, καὶ τὴν πλευ-
ράν· καὶ προσέτι, λαβὼν παρ' αὐτῶν μέρος ἰχθύος ὀπτοῦ, καὶ κηρόμελι, ἔφαγεν
ἐνώπιον αὐτῶν, καὶ οὕτως ἐπιστοποίησεν αὐτοῖς τὴν ἑαυτοῦ ἀνάστασιν. Ὁ δὲ
Θωμᾶς, μὴ εὐρεθείς τότε μετὰ τῶν λοιπῶν, οὐκ ἐπίστευσεν εἰς τὴν περὶ τῆς
ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ μαρτυρίαν ἐκείνων, ἀλλ' εἶπεν ἀποφασιστικῶς· « Ἐάν
μὴ ἶδω καὶ ψηλαφήσω τὰς τρυπηθείσας αὐτοῦ χεῖρας καὶ τὴν λοχχευθεῖσαν πλευ-
ράν, οὐ μὴ πιστεύσω ». Ὅθεν μεθ' ἡμέρας ὀκτώ, τουτέστι κατὰ τὴν σήμερον,
ὄντων πάλιν τῶν Μαθητῶν συνηγμένων, ὁμοῦ καὶ τοῦ Θωμᾶ, ἔρχεται ὁ Ἰησοῦς,
τῶν θυρῶν πάλιν κεκλεισμένων, ὡς καὶ πρότερον· καὶ στὰς εἰς τὸ μέσον, καὶ
εἰπὼν τῷ, Εἰρήνην ὑμῖν, λέγει ἔπειτα πρὸς τὸν Θωμᾶν· Φέρε τὸν δάκτυ-
λόν σου ὧδε, καὶ ἶδε τὰς χεῖράς μου· καὶ φέρε τὴν χεῖρά σου, καὶ
βάλε εἰς τὴν πλευράν μου· καὶ μὴ γίνου ἀπιστος ἀλλὰ πιστός.

Ὁ δὲ Θωμᾶς, ἰδὼν καὶ ψηλαφήσας ἀκριβῶς τὰς χεῖρας καὶ τὴν πλευράν τοῦ
Δεσπότου, ἀνεδόθη μετὰ πίστεως· Ὁ Κύριός μου καὶ ὁ Θεός μου· καὶ
οὕτως ἐκήρυξε τρανῶς τοῦ Θεανθρώπου τὰς δύο φύσεις, τὴν ἀνθρώπιναν καὶ τὴν
θεϊαν (Λουκ. κδ. 36-48 Ἰωάν. κ'. 19-28).

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος βαρὺς.

Ε'σφραγισμένου τοῦ μνήματος, ἡ ζωὴ ἐκ τάφου ἀνέτειλας,
Χριστέ ὁ Θεός· καὶ τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, τοῖς Μα-
θηταῖς ἐπέστης ἡ πάντων Ἀνάστασις, Πνεῦμα εὐθές δι' αὐ-
τῶν ἐγκαινίζων ἡμῖν, κατὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Τῆ φιλοπράγμονι δεξιᾷ, τὴν ζωοπάροχόν σου πλευράν, ὁ
Θωμᾶς ἐξηρῆυνησε, Χριστέ ὁ Θεός· συγκεκλεισμένων
γὰρ τῶν θυρῶν ὡς εἰσηλθες, σὺν τοῖς λοιποῖς Ἀποστόλοις
ἐβόᾳ σοι· Κύριος ὑπάρχεις καὶ Θεός μου.

✠ Τῆ Κυριακῇ τῶν Μυροφόρων ✠

Περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ 32 ἔτους, ὅτε ὁ Ἰησοῦς περιήρχετο τὴν Γαλιλαίαν κηρύττων
καὶ θαυματουργῶν, πολλαὶ γυναῖκες, εὐεργετηθεῖσαι παρ' αὐτοῦ, κατέλιπον τὴν
οἰκίαν πατρίδα· καὶ ἀκολουθοῦσαι εἰς τὸ ἐξῆς κατόπιν, δηκόνουσαν αὐτῷ ἀπό-
τῶν ὑπαρχόντων αὐταῖς, ἕως ἐπὶ τοῦ σταυροῦ καὶ τοῦ τάφου, ὅπου καὶ ἤλθον
ἔπειτα φέρουσαι τὰ πρὸς ἀλείψιν τοῦ δεσποτικῶν σωματικῶν εἰσομασθέντα μύρα
(Κυρ. τοῦ Πάσχα). Ἐκ τούτων οὖν τῶν μύρων, ἅπερ ἔφερον αἱ θεοφιλεῖς
αὐταὶ γυναῖκες ἐπὶ τὸν τάφον τοῦ Ἰησοῦ, ἐπωνομάσθησαν Μυροφόροι· καὶ αἱ
μὲν ἐξ ὀνόματος γνωσταὶ εἰσὶ, Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ (Ἰουλ. 22), Μαρία, ἡ τοῦ
Γακώδου καὶ Ἰωσὴ μητῆρ, ἣτις καὶ Μαρία τοῦ Κλωπᾶ λέγεται (Ὀκτωβρ. 23),
Ἰωάννα γυνὴ Χουζᾶ ἐπιτρόπου Ἡρώδου τοῦ Ἀντίπα, Σαλώμη ἡ μητῆρ τῶν υἱῶν
Ζεβεδαίου καὶ Σωσάννα· τῶν δὲ λοιπῶν τὰ ὀνόματα ἀπεσιωπηθήσαν ὑπὸ τῶν Εὐαγ-
γελιστῶν (Ματθ. κζ'. 56. Λουκ. κ'. 3. Ἰωάν. ιβ'. 28). Καὶ αὐταὶ μὲν αἱ Μυροφόροι.

Συνεορτάζονται δὲ μετ' αὐτῶν καὶ αἱ πρώην κεκρυμμένοι τοῦ Σωτήρος μαθη-
ταὶ Ἰωσήφ, καὶ Νικοδήμος· ὧν ὁ μὲν Νικοδήμος ἦν πιθανῶς Ἱεροσολυμίτης τῆν
πατρίδα, ἀρχῶν τῶν Ἰουδαίων κατὰ τὸ ἀξίωμα, Φαρισαῖος τὸ τάγμα, νομομα-
θῆς καὶ πεπαιδευμένος τὰς ἀγίας Γραφάς, πιστεύσας εἰς τὸν Χριστόν, ὅτε,
ἐν ἀρχῇ τῆ σωτηρίου κηρύγματος, ὑπῆγε πρὸς αὐτόν τὴν νύκτα (Ἰωάν. γ'. 1-21).
Εἰς δὲ τὸν ἐνταφιασμόν αὐτοῦ ἦλθε φέρων σμύρνην καὶ αἰόλης μίγμα ἀρωματι-

στικὸν ὁμοῦ καὶ βαλσαμωτικόν, ἕως 400 λίτρας, δείγμα εὐλαβείας καὶ ἀγάπης πρὸς τὸν θεῖον Διδάσκαλον. Ὁ δὲ Ἰωσήφ ἦν ἐκ πόλεως Ἀριθαθαίας ἀνὴρ πλούσιος καὶ εὐγενής, καὶ εἰς τῶν Βουλευτῶν ἐν Ἱεροσολύμοις. Οὗτος τομήσας εἰσήλθε πρὸς Πιλάτον, καὶ αἰτήσας τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ, ἐκήδευσεν αὐτὸ μετὰ τοῦ Νικοδήμου. — Δέγουσι δὲ τινες, ὅτι ὁ ἐν Γολγοθᾷ κήπος, ὅπου ἐτάφη ὁ Ἰησοῦς, ἦν τοῦ Ἰωσήφ τούτου κτήμα, ἐν ᾧ εἶχε καὶ τὸν ἑαυτοῦ τάφον ἑτοιμον ἐσκευασμένον εἰς πέτραν (βράχον)· μὴ συγχωρῶντος δὲ τοῦ καιροῦ πρὸς ἑτοιμασίαν ἑτέρου τάφου, ἔθηκεν ἐκεῖ τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ. Τοῦτο φαίνεται ὅτι ἐννοεῖ καὶ ὁ Εὐαγγελιστής, λέγων· Καὶ ἔθηκεν αὐτὸ ἐν τῷ καινῷ αὐτοῦ μνημείῳ, ὃ ἐλατόμησεν ἐν τῇ πέτρᾳ (Ματθ. κζ'. 60).

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος β'.

Οτε κατήλθες πρὸς τὸν θάνατον, ἢ ζωὴ ἢ ἀθάνατος, τότε τὸν Ἄδην ἐνέκρωσας, τῇ ἀσραπῇ τῆς Θεότητος· ὅτε δὲ καὶ τοὺς τεθνεώτας ἐκ τῶν καταχθονίων ἀνέστησας, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις τῶν ἐπουρανίων ἐκραύγαζον· Ζωοδότα Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Δόξα.

Ο εὐσχήμων Ἰωσήφ, ἀπὸ τοῦ ξύλου καθελὼν, τὸ ἄχραντὸν σου Σῶμα, σινδόνι καθαρᾷ εἰλήσας καὶ ἀρώμασιν, ἐν μνήματι καινῷ κηδεύσας ἀπέθετο· ἀλλὰ τριήμερος ἀνέστης Κύριε, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος. Καὶ νῦν.

Ταῖς Μυροφόροις γυναῖξί, παρὰ τὸ μνήμα ἐπιστάς ὁ Ἄγγελος ἐβόα· Τα μύρα τοῖς θνητοῖς ὑπάρχεις ἀρμόδια, Χριστὸς δὲ διαφθορᾷς ἐδείχθη ἀλλότριος· ἀλλὰ κραυγᾶσατε· Ἀνέστη ὁ Κύριος, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Κοντάκιον, αὐτόμελον, Ἦχος δ'.

Τὸ Χαῖρε ταῖς Μυροφόροις φθεγξάμενος, τὸν θρήνον, τῆς προμήτορος Εὐας κατέπαυσας, τῇ Ἀναστάσει σου Χριστέ ὁ Θεός· τοῖς Ἀποστόλοις δὲ τοῖς σοῖς κηρύττειν ἐπέταξας· Ὁ Σωτὴρ ἐξανέστη τοῦ μνήματος.

✠ Τῇ Κυριακῇ τοῦ Παραλύτου. ✠

Πλησίαν μιᾶς τῶν πυλῶν τῆς Ἱερουσαλήμ, Προβατικῆς καλουμένης (Νοσμ. γ'. 1), ὑπῆρχε ποτὲ κολυμβήθρα, ἢ ὡς ἡμεῖς κοινότερον λέγομεν, Στέρνα (ἐκ τῆ Λατινικοῦ Κιστέρνα, (Cisterna), Προβατικῆ καλουμένη καὶ αὕτῃ· διότι εἰς αὐτὴν φέραντες ἐπλυνον τὰ ἐντόσθια τῶν θυσιαζομένων ζώων· ἢ δὲ πύλη ἔλαβεν ἰσως τὴν αὐτὴν ἐπωνυμίαν ἐκ τῆς κολυμβήθρας αὐτῆς· ἢ, ὡς τινες λέγουσιν, ὅτι δι' αὐτῆς εἰσήγαντο εἰς τὴν πόλιν τὰ πρόβατα, καὶ τὰ λοιπὰ πρὸς θυσίαν ζῶα. Ἡ κολυμβήθρα ἐκείνη πεντάγωνος οὖσα τὸ σχῆμα, κατὰ τὸ φαινόμενον, εἶχε κύκλῳ αὐτῆς β' στοάς, δέσφι β' σειρᾶς στύλων παραλλήλων βασταζόντων ἀτέγην καμαρωτῆν· ὑπὸ δὲ τὴν ἀτέγην αὐτὴν κατέκειντο διαφόρων ἀρρωστημάτων πάμπολλοι ἀσθενεῖς, ἀναμένοντες τὴν τοῦ ὕδατος κίνησιν· διότι Ἄγγελος Κυρίου, καταβαίνων εἰς τὴν κολυμβήθραν κατὰ καιρὰν, ἐτάραττεν αὐτῆς

τὸ ὕδωρ· ὁ δὲ πρῶτος ἐμβὰς εἰς αὐτὸ μετὰ τὴν παραχῆν, ἰάτρευετο πάραυτα, ὁποῖονδῆποτε πάθος καὶ ἂν εἶχεν.

Ἐκεῖ οὖν κατέκειτο καὶ ὁ Παράλυτος τῆς σημερινῆς τοῦ Εὐαγγελίου ἱστορίας, βασανιζόμενος ὑπὸ τῆς ἀσθενείας αὐτοῦ 38 ἔτη. Τοῦτον ἰδὼν ὁ Ἰησοῦς, ἠρώτησε λέγων· Θέλεις ὑγιῆς γενέσθαι; Ὁ δὲ, πτωχὸς ὢν ἀναμφιβόλως καὶ ἄπορος, ἴσως δὲ καὶ ξένος, ἀπεκρίνατο μετὰ πραείας καὶ ἡσύχου φωνῆς· Κύριε, ἀνθρώπον οὐκ ἔχω, ἵνα, ὅταν παραχθῇ τὸ ὕδωρ, βάλῃ με εἰς τὴν κολυμβήθραν. Τότε λέγει πρὸς αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς· Ἐγείραι, ἄρον τὸν κράββατόν σου, καὶ περιπάτει. Καὶ εὐθὺς, ὑγιῆς γενόμενος ὁ ἀνθρώπος, ἦρε τὸν κράββατον αὐτοῦ, καὶ περιπατῶν ἐνώπιον πάντων, ἀπῆλθε χαίρων εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ. — Ἐθεράπευσε δὲ τὸν Παράλυτον τοῦτον ὁ Ἰησοῦς, κατὰ τοὺς ἀρμοιογράφους, τῷ 32 ἔτει, ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ Πάσχα, ὅτε, ἀναβάς ὁ Ἰησοῦς εἰς Γεροσόλυμα διὰ τὴν ἑορτὴν, διέτριβεν ἐκεῖ θαυματουργῶν καὶ διδάσκων· πάντως δὲ ἐν ἡμέρᾳ Σαββάτου, κατὰ τὸν Εὐαγγελιστὴν (Ἰωάν. ε. 1-9).

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον, Ἦχος γ'.

Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια, ἀγαλλιάσθω τὰ ἐπίγεια, ὅτι ἔποίησε κράτος, ἐν βραχίονι αὐτοῦ ὁ Κύριος· ἐπάτησε τῷ θανάτῳ τὸν θάνατον, πρωτότοκος τῶν νεκρῶν ἐγένετο, ἐκ κοιλίας Ἄδου ἐρρύσατο ἡμᾶς, καὶ παρέσχε τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν τὴν σωτηρίαν τοῦ γένους ἡμῶν, ἀνυμνοῦμεν Θεοτόκε Παρθένε· ἐν τῇ σαρκὶ γὰρ τῇ ἐκ σου προσληθείση, ὁ Υἱὸς σου καὶ Θεὸς ἡμῶν, τὸ διὰ Σταυροῦ καταδεξάμενος πάθος, ἐλυτρώσατο ἡμᾶς ἐκ φθορᾶς, ὡς φιλόνηθρωπος.

Κοντάκιον, Ἦχος γ'· Ἡ Παρθένος σήμερον.

Τὴν ψυχὴν μου Κύριε, ἐν ἀμαρτίαις παντοίαις, καὶ ἀτόποις πράξεσι, δεινῶς παραλελυμένην, ἔγειρον τῇ θεικῇ σου ἐπιστασίᾳ, ὡσπερ καὶ τὸν Παράλυτον ἠγείρας πάλαι, ἵνα κράζω σεσωσμένος· Οἰκτίρμον δόξα, Χριστέ, τῷ κράτει σου.

ἤμνοι ὑπὸ καλύδας καὶ σπηναίς ἐκ διαφόρων κλάδων κατεσκευασμένας, πρὸς ἐνθύμησιν, ὅτι τὰ εἰρημένα 611 ἔτη διέτριψαν εἰς τὴν ἔρημον, κατοικοῦντες ἐν σκηναῖς (Ἐξ. ψ. ιδ'. Δευτ. κγ').

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Μεσοῦσης τῆς Ἑορτῆς, διψῶσάν μου τὴν ψυχὴν, εὐσεβείας πότισοννάματα· ὅτι πᾶσι Σωτὴρ ἐβόησας· Ὁ διψῶν ἐρχέσθω πρὸς με καὶ πινέτω· Ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τῆς Ἑορτῆς τῆς νομικῆς μεσαζύσης, ὁ τῶν ἀπάντων ποιητῆς καὶ Δεσπότης, πρὸς τοὺς παρόντας ἔλεγες, Χριστὲ ὁ Θεός· Δεῦτε καὶ ἀρύσασθε, ὕδωρ ἀθανασίας· Ὅθεν σοι προσπίπτομεν, καὶ πιστῶς ἐκβοῶμεν· Τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι ἡμῖν· σὺ γὰρ ὑπάρχεις πηγὴ τῆς ζωῆς ἡμῶν.

✠ Τῆ Κυριακῇ τῆς Σαμαρείτιδος. ✠

Μία τῶν ἀρχαιοτάτων πόλεων τῆς γῆς τῆς Ἑπαγγελίας ὑπῆρχεν ἡ Ζυχέμ, ἣτις καὶ Ζίκιμα ἐκαλεῖτο, κειμένη εἰς τοὺς πρόποδας τοῦ κατὰ τὰ ἀνατολικά μέρη τῆς Ἱεριχώ ὄρους Γαριζίν, ὅπου ποτὲ ἀνέγνωσαν οἱ Ἰσραηλίται τὰς Εὐλογίας (Δευτ. ια'. 29). Πλησίον τῆς πόλεως ταύτης, ἐπαυερχόμενος ὁ Ἰακώβ, ἀπὸ τῆς Μισσοποταμίας, πρὸ Χριστοῦ περίπου 1887 ἔτη, ἠγόρασεν ὑποστατικόν, ἐν ᾧ ὑπῆρχε καὶ φέαρ, σωζόμενον ἕως ἐπὶ Χριστοῦ, καὶ καλούμενον Πηγὴ τοῦ Ἰακώβ. Ὑστερον δὲ, ἀποδηήσων ἐν Αἰγύπτῳ, κατέλιπε τὸ ὑποστατικόν ἐκεῖνο εἰς κληρονομίαν ἐξαιρέτων τῷ υἱῷ αὐτοῦ Ἰωσήφ (Γέν. μγ'. 19, λή. 29). Ἡ πόλις αὕτη, πρὶν κτισθῆ ἡ Σαμάρεια, ἐχρημάτισε καὶ μητρόπολις τοῦ βασιλείου τῶν δέκα φυλῶν· καὶ ἐπειδὴ ὁ λαὸς τούτων, καταλιπόντες τὴν λατρείαν τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ, ἐδόθησαν μανικῶς εἰς τὴν εἰδωλολατρείαν, ἐμπαίζοντες αὐτοὺς οὐ εἰς τὴν εὐσέβειαν ἐμείναντες Ἰουδαῖοι, ὡς τινες λέγουσι, μετωνόμασαν τὴν πόλιν αὐτῶν Ζιχάρ, ὅπερ σημαίνει μίθην· ὡς καὶ τὸ ἐξ αὐτοῦ παραγόμενον, Ζικερα, πᾶν εἶδος μεθυστικοῦ ποτοῦ.

Εἰς ταύτην οὖν τὴν πόλιν ἔλθων ὁ Ἰησοῦς ἐν ὥρᾳ μεσημβρίας, καὶ ἐκ τῆς ἐδοιορίας καὶ τῆς καύσεως κεκοπιακῶς, ἐκάθισεν ἐπὶ τῆς εἰρημένης πηγῆς εἰς τὸν τυχλόντα τόπον. Μετ' ὀλίγον ἦλθεν ἐκεῖ καὶ ἡ σήμερον ἰστορουμένη Σαμαρείτις γυνή, ἀντλήσασα ὕδωρ, καὶ συνομιλήσασα μετὰ τοῦ Ἰησοῦ διεξοδικῶς, καὶ ἀκούσασα παρ' αὐτοῦ τὰ ἑαυτῆς ἀπόκρυφα, ἐπίστευσεν εἰς αὐτόν· δι' αὐτῆς δὲ καὶ πολλοὶ ἄλλοι συμπολίται αὐτῆς Σαμαρεῖται (Ἰωάν. δ'. 5-42).

Περὶ δὲ τῶν Σαμαρειτῶν τούτων ἰστέον ὅτι, τὸ 721 ἔτος πρὸ Χριστοῦ, Σαλμανάσαρ, ὁ τῶν Ἀσσυρίων βασιλεὺς, ἀγχαλωτίσας τὰς ἀνωτέρω δέκα φυλάς τῶν Ἰσραηλιτῶν, μετέκτισεν ἅπαντα τὸν λαὸν εἰς τὴν Βαβυλωνίαν καὶ Μηδίαν· ἐκεῖθεν δὲ συναγαγὼν διάφορα ἔθνη, ἀπέστειλεν αὐτὰ εἰς τὴν Σαμάρειαν. Τὰ ἔθνη ταῦτα ἦσαν εἰδωλολάτραι ἐξ ἀρχῆς· διδαχθέντες δὲ ὕστερον καὶ τὴν Ἰουδαϊκὴν πίστιν, ἐπίστευον μὲν εἰς τὸν ἀληθινὸν Θεόν, ἐλάτρευον ὅμως καὶ τὰ εἰδωλά· καὶ δεχόμενοι τὴν Πεντάτευχον μόνον τοῦ Μωϋσείως, ἀποστρεφόμενοι δὲ τὰ λοιπὰ βιβλία τῆς ἀγίας Γραφῆς, ἐνόμιζον ἑαυτοὺς τοῦ Ἀβραάμ καὶ τοῦ Ἰακώβ ἀπογόνους. — Τούτους οὖν τοὺς Ἰουδαίζοντας, καὶ εἰδωλολατροῦντας ἐν ταυτῷ ὀνόμαζον οἱ εὐσεβεῖς Ἰουδαῖοι Σαμαρεῖταις, ὡς κατοικοῦντας τῆς

Σαμαρείαν τὴν πρώην μητρόπολιν τῶν Ἰσραηλιτῶν, καὶ τὰς λοιπὰς αὐτῶν πόλεις· ἀπεστρέφοντο δὲ αὐτούς, ὡς ἔθνικούς καὶ ἀλλοφύλους, καὶ οὐδεμίαν κοινωνίαν εἶχον πρὸς αὐτούς, κατὰ τὸ, Οὐ συγχρῶνται Ἰουδαῖοι Σαμαρείταις (Ἰωάν. δ'. 9). Ἐντεῦθεν τὸ ὄνομα Σαμαρείτης ἀναφέρεται καταφρονητικῶς πολλαχού τῆς εὐαγγελικῆς ἱστορίας.

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον, Ἦχος δ'.

Τὸ φαιδρὸν τῆς Ἀναστάσεως κήρυγμα, ἐκ τοῦ Ἀγγέλου μαθοῦσαι αἱ τοῦ Κυρίου Μαθήτριάι, καὶ τὴν προγονικὴν ἀπόφασιν ἀπορρίψασαι, τοῖς Ἀποστόλοις καυχώμεναι, ἔλεγον· Ἐσκυλευται ὁ θάνατος, ἠγέρθη Χριστὸς ὁ Θεός, δωρούμενος τῷ κόσμῳ τῷ μέγα ἔλεος.

Καὶ τῆς Μεσοπεντηκοστῆς· Μεσοῦσης τῆς Ἑορτῆς, ὡς ἄνω.

Κοντάκιον Ἦχος πλ. δ'. Πίστιν Χριστοῦ.

Πίστει ἐλθοῦσα ἐν τῷ φρέατι, ἡ Σαμαρεῖτις ἐθεάσατο, τὸ τῆς σοφίας ὕδωρ σε, ὃ ποτισθεῖσα δαψιλῶς, βασιλείαν τὴν ἄνωθεν ἐκληρώσατο, αἰωνίως ἡ αἰοίδιμος.

✠ Τῆ Κυριακῇ τοῦ Τυφλοῦ. ✠

Ἐκ τοῦ Ἱεροῦ ἐξήρχετο ὁ Ἰησοῦς ἐν ἡμέρᾳ Σαββάτου, ὅτε, διαβαίνων διὰ τῆς ὁδοῦ, εἶδε τὸν Τυφλὸν τοῦ σημερινοῦ Εὐαγγελίου, νέον, οὕτω γεννηθέντα ἐκ κοιλίας μητρὸς αὐτοῦ, καὶ ἡλικίαν ἰκανὴν ἤδη ἔχοντα, καὶ ἐπομένως ἀνεπίδεκτον Θεραπείας τινὸς ἐξ ἀνθρωπίνης τέχνης. Τοῦτον ἰδὼν ὁ Θεάνθρωπος, ἔπτυσε χαμαὶ καὶ ἐκ τοῦ πτύσματος ἐποίησε πηλόν, καὶ χρίσας αὐτὸν ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμούς τοῦ Τυφλοῦ, εἶπε πρὸς αὐτόν· Ὑπάγε, νίψαι εἰς τὴν κολυμβήθραν τοῦ Σιλωάμ. Ἦν δὲ ὁ Σιλωάμ (ὃ ἐρμηνεύεται ἀπεσταλμένος) πηγή ἐν Ἱερουσαλὴμ περιφημος, διὰ τὴν εἰς τοὺς ἑκατοίκους μεγάλην χρῆσιν τῶν ὑδάτων αὐτῆς, ἀπερ, περιχεόμενα εἰς τὰ πρὸς ἀνατολὰς τεῖχη τῆς πόλεως, ὑπεδέχετο εὐρυχωροτάτη κολυμβήθρα, ὀνομαζομένη Κολυμβήθρα τοῦ Σιλωάμ.

Εἰς ταύτην οὖν ἀπέστειλεν ὁ Ἰησοῦς τὸν Τυφλόν, ἵνα νίψῃ τοὺς ὀφθαλμούς αὐτοῦ, τοὺς ἐκ τοῦ πηλοῦ κεχρισμένους· οὐχ ὅτι τὸ ὕδωρ αὐτῆς εἶχε τιοαύτην δύναμιν ὥστε ἀνοίγειν τυφλῶν ὀφθαλμούς, ἀλλ' ἵνα καὶ τοῦ ἀποσταλέντος ἡ πίστις καὶ ἡ ὑπακοὴ δοκιμασθῇ, καὶ τὸ θαῦμα κατασταθῇ ἐπισημότερον, γνωστὸν εἰς πάντας, καὶ ἀναμφίβολον. Ἐπίστευε λοιπὸν ὁ Τυφλὸς εἰς τοῦ Ἰησοῦ τοὺς λόγους, ὑπήκουσεν εἰς τὸ πρόσταγμα αὐτοῦ, ὑπήγειν, ἐνίψθη, καὶ ὑπέστρεψεν οὐκέτι τυφλός, ἀλλ' ὕγιής καὶ βλέπων. — Πόσον δὲ φιλαλήθως ἀπεκρίθη ἔπειτα εἰς τοὺς ἐρωτῶντας αὐτὸν τῆς ἰατρίας αὐτοῦ τὸν τρόπον, μετὰ πόσης πάρρησίας ὡμολόγησε τὸ ὄνομα τοῦ Δεῖου ἱατροῦ, καὶ ἐκήρυξεν αὐτὸν ἐνώπιον τῶν Φαρισαίων, καὶ πῶς τελευταῖον, μαρτυρῶν τὴν ἀλήθειαν, ἐδιώχθη μετὰ ὕδρων ὑπὸ τῶν τῆς ἀληθείας ἐχθρῶν, ταῦτα πάντα διηγεῖται λεπτομερῶς ἡ σημερινὴ τοῦ Εὐαγγελίου ἱστορία (Ἰωάν. 5'. 1-38).

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον, Ἦχος πλ. α'.

Τὸν συνάναρχον Λόγον Πατρὶ καὶ Πνεύματι, τὸν ἐκ Πατρὸς γενόμενον εἰς σωτηρίαν ἡμῶν, ἀνυμνήσωμεν πιστοὶ καὶ προσκυνήσωμεν· ὅτι ἠυδόκησε σαρκί, ἀνελθεῖν ἐν τῷ

Σταυρῶ, καὶ θάνατον ὑπομείναι, καὶ ἐγείραι τῆς τεθνεῶτας, ἐν τῇ ἐνδόξῳ Ἀναστάσει αὐτοῦ. Θεοτοκίον.

Χαῖρε πύλη Κυρίου ἢ ἀδιόδευτος· Χαῖρε τεῖχος καὶ σιέπη τῶν προσερχόντων εἰς σέ· Χαῖρε ἀχείμαστε λιμὴν, καὶ Ἀπειρόγαμε. Ἡ τεκοῦσα ἐν σαρκί, τὸν ποιητὴν σε καὶ Θεὸν, πρεσβεύσα μὴ ἐλλείπης, ὑπὲρ τῶν ἀνυμνούντων, καὶ προσκυνούντων τὸν τόκον σου.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τῆς ψυχῆς τὰ ὄμματα, πεπρωμένοι, σοὶ Χριστέ προσέρχομαι, ὡς ὁ Τυφλὸς ἐκ γενετῆς, ἐν μετανοίᾳ κραυγάζων σοι· Σὺ τῶν ἐν σκότει, τὸ φῶς τὸ ὑπέρλαμπρον.

✠ Τῇ Τετάρτῃ πρὸ τῆς Ἀναλήψεως. ✠

Γίνεται ἡ Ἀπόδοσις τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ. Ἀπολυτίκιον· Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Καὶ τὸ Θεοτοκίον· Χαῖρε πύλη Κυρίου.

Κοντάκιον· Τῆς ψυχῆς τὰ ὄμματα.

Καὶ τοῦ Πάσχα· Εἰ καὶ ἐν τάφῳ κατήλθες. Σελ. 380.

ὡς ἀνωτέρω.

Ἡ ΑΝΑΛΗΨΙΣ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ.

✠ Τῇ Πέμπτῃ τῆς Ἀναλήψεως. ✠

Τεσσαράκοντα ἡμέρας διέτριψεν ἐπὶ τῆς γῆς ὁ Ἰησοῦς μετὰ τὴν ἐκ νεκρῶν αὐτοῦ Ἀνάστασιν, ἐμφανιζόμενος συνεχῶς, ἐν διαφόροις τόποις, εἰς τοὺς ἑαυτοῦ Μαθητάς, μεθ' ὧν καὶ συνωμίλησε, καὶ συνέφαγε, καὶ συνέπιε, παριστάνων διὰ πάντων βεβαιωτέραν τὴν Ἀνάστασιν αὐτοῦ. Κατὰ δὲ τὴν σήμερον, ἧτις ἐστὶν ἡ τεσσαρακοστὴ ἀπὸ τοῦ Πάσχα, καὶ τρίτῃ τότε τοῦ Μαΐου, ἐμφανισθεὶς πάλιν εἰς αὐτοὺς ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ πολλὰ πρότερον πρὸς αὐτοὺς διαλεχθεὶς, ἔδωκεν αὐτοῖς ἔπειτα τὴν τελευταίαν ἐντολήν, ἵνα ἀπελθόντες κηρύξωσιν αὐτοῦ τὸ ὄνο-

μα εἰς πάντα τὰ ἔθνη, ἀρξάμενοι ἀπὸ τῆς Ἱερουσαλήμ· ἐν τοσοῦτῳ ὁμως παρήγγειλεν αὐτούς, ἵνα μὴ ἀναχωρήσωσιν ἀπ' αὐτῆς, ἀλλ' ἔκει περιμένωσι συνηνωμένοι ἕως ἂν λάθωσιν ἐντός ὀλίγου τὴν ἐξ ὕψους δύναμιν, ἐπελθόντος τοῦ ἁγίου Πνεύματος ἐπ' αὐτούς.

Ταῦτα εἰπὼν, ἐξήγαγεν αὐτούς εἰς τῶν Ἐλαιῶν τὸ ὄρος, καὶ ὑψώσας τὰς χεῖρας αὐτοῦ εὐλόγησεν αὐτούς· καὶ λέγων ἐτι τῆς πατρικῆς αὐτοῦ εὐλογίας τὰ ῥήματα, ἀπεχωρίσθη ἀπ' αὐτῶν, καὶ ἐπήρθη εἰς τὰ ἄνω. Ἀμέσως νεφέλη φωτεινὴ, δείγμα τῆς θείας αὐτοῦ μεγαλειότητος, ὑπεδέξατο αὐτόν, ἐφ' ἧς καὶ καθήμενος, ὡς ἐπ' ὀχήματος βασιλικοῦ, ἀνεφέρετο εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ κατ' ὀλίγον ἀπεκρύπτετο ἀπ' ἐμπροσθεν τῶν Μαθητῶν, οἱ τινες ἔμμενον προσηλωμένοι τὰ ὄμματα ἐπ' αὐτόν. Ἐν τούτῳ, ἐπιφανέντες δύο Ἄγγελοι λευκοφοροῦντες ἐν σχήματι ἀνδρικῷ, εἶπον πρὸς αὐτούς· Ἄνδρες Γαλιλαῖοι, τί ἐστήκατε ἐμβλέποντες εἰς τὸν οὐρανόν; Οὗτος ὁ Ἰησοῦς, ὁ ἀναληφθεὶς ἀφ' ὑμῶν εἰς τὸν ἕρανόν, ἐλεύσεται πάλιν ὁ αὐτός τοις ποσὶ τρώπως, καθὼς εἶδετε αὐτὸν πορευόμενον εἰς τὸν ἕρανόν. Λόγοι, οἱ τινες συμπληροῦσι καὶ ἀπαρτίζουσι τὰ περὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ Λόγου τοῦ Θεοῦ δογματιζόμενα ἐν τῷ τῆς πίστεως Συμβόλῳ. — Οὕτω λοιπὸν ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός, πληρώσας πᾶσαν τὴν ὑπὲρ ἡμῶν οἰκονομίαν, ἀνῆλθε μετὰ δόξης εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ ἐκάθησεν ἐν δεξιᾷ τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς. Οἱ δὲ ἱεροὶ αὐτοῦ Μαθηταὶ ὑπέστρεψαν ἀπὸ τοῦ Ὄρους τῶν Ἐλαιῶν εἰς Ἱερουσαλήμ, χαίροντες διὰ τὴν τοῦ ἁγίου Πνεύματος ἐπαγγελίαν (Λουκ. κδ'. 46-52. Πράξ. α'. 1-12).

Ἰστίον δέ, ὅτι τῶν Ἐλαιῶν τὸ ὄρος ἀπέιχε τῆς Ἱερουσαλήμ τοσοῦτον διάστημα, ὅσον ἦν ὠρισμένον εἰς τοὺς Ἰουδαίους βαδίζειν τὴν ἡμέραν τοῦ Σαββάτου· διὸ καὶ Σαββάτου ὁδὸς ἐλέγετο τὸ διάστημα ἐκεῖνο. Περὶ δὲ τοῦ μήκους αὐτοῦ οὕτω γράφει ὁ Οἰκουμένιος. « Μίλιον ἐν, ἢ τοῦ Σαββάτου ὁδός, ὡς φησιν Ὀριγῆν ἐν τῷ πέμπτῳ στρωματεῖ, δισχιλίων πηχῶν ὑπῆρχεν » (Ἑρμην. εἰς τὰς Πράξεις). Αἰτιολογοῦσι δὲ τὸν προσδιορισμὸν τούτου, ὅτι καὶ τῶν πάλαι Ἰσραηλιτῶν τὰ σκηνώματα ἐν τῇ ἐρήμῳ τοσοῦτον ἀπέιχον τῆς ἁγίας Σκηνῆς, ὅπου καὶ τὴν ἡμέραν τῷ Σαββάτῳ βαδίζοντες, ἀπήρχοντο εἰς προακύνησιν τῷ Θεῷ.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Ανελήφθης ἐν δόξῃ, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, χαροποίησας τοὺς Μαθηταὶς τῇ ἐπαγγελίᾳ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, βεβαιώσεντων αὐτῶν διὰ τῆς εὐλογίας, ὅτι σὺ εἶ ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Λυτρωτὴς τοῦ κόσμου.

Κοντάκιον αὐτόμελον, Ἦχος πλ. β'.

Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν πληρώσας οἰκονομίαν, καὶ τὰ ἐπὶ γῆς ἐνώσας τοῖς οὐρανόις, ἀνελήφθης ἐν δόξῃ Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, οὐδαμόθεν χωριζόμενος, ἀλλὰ μένων ἀδιάστατος, καὶ βοῶν τοῖς ἀγαπῶσί σε· Ἐγὼ εἰμι ὑμῶν, καὶ ἑδεῖς καθ' ἡμῶν.

* Τῆ Ζ'. Κυριακῇ ἀπὸ τοῦ Πάσχα. *

Ψάλλεται ἢ Ἀκολουθία τῶν ἁγίων τριακοσίων δέκα καὶ ὀκτώ Θεοφόρων Πατέρων τῆς ἐν Νικαίᾳ Α'. Οἰκουμενικῆς Συνόδου.

* Ἄρειος, ὁ τοῖς πᾶσι γνωστός αἵρεσιάρχης, ὁ Λίδυς μὲν τὸ γένος, πρωτοπρεσβύτερος δὲ τῆς τῶν Ἀλεξανδρίων Ἐκκλησίας, ἤρξατο, περὶ τὸ 315 ἔτας, βλα-

σφημῆν εἰς τὸν Τῖόν καὶ Λόγον τοῦ Θεοῦ, καὶ λέγει, ὅτι οὐκ ἔστι Θεὸς ἀληθινὸς ἡμοῦσιος τῷ Πατρὶ, ἀλλὰ κτίσμα καὶ ποιήμα, καὶ ξένος τῆς οὐσίας καὶ δόξης τοῦ Πατρός. Ἡ φρικτὴ αὕτη βλασφημία ἐτάραξε τῆς Ἀλεξανδρείας τοὺς πικροὺς καὶ ὁ τότε Ἀρχιεπίσκοπος αὐτῆς Ἀλέξανδρος, ἀφ' οὗ ματαίως ἐδοκίμασε τὴν διόρθωσιν αὐτοῦ διὰ νοθεσίας, ἀφώρισεν αὐτόν, καὶ διὰ τοιαύτης Συνόδου ἐκάθηρε, κατὰ τὸ 321 ἔτος. Ἀλλ' ὁ βλάσφημος οὐδὲ οὕτως ἠδουλήθη σωφρονισθῆναι, οὐδὲ ἐπαύετο σπειρῶν τῶν αἰρετικῶν αὐτοῦ δογματίων τὰ θανατηφόρα ζιζάνια καὶ τῆς αἰρέσεως ταύτης ἢ πλάνη ἐφαπλουμένη πολλαχοῦ, καὶ καθ' ἑκάστην αὐξανομένη, ἐσπάρατε δεινῶς τὴν τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν.

Διὰ τοῦτο, δεῖψ ζήλω κινούμενος ὁ πρῶτος τῶν Χριστιανῶν βασιλεὺς, Κωνσταντῖνος ὁ Μέγας καὶ Ἰσαπόστολος, συνεκάλεσε τὴν περίφημον Ἀ' Οἰκουμενικὴν Σύνοδον εἰς Νίκαιαν πόλιν τῆς Βιθυνίας· ἐκεῖ συναχθέντες πανταχόθεν τῷ 325 ἔτει οἱ τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ ποιμένες καὶ διδάσκαλοι, ἅπαντες, ἐν ἐνὶ σώματι καὶ μιᾷ φωνῇ, τὸν μὲν Τῖόν καὶ Λόγον τοῦ Θεοῦ ἀνεκήρυξαν ὡμοούσιον τῷ Πατρὶ, καὶ Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, συγγράψαντες καὶ τὸ ἅγιον τῆς πίστεως Σύμβολον μέχρι τοῦ, Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον (ἐπειδὴ τὰ λοιπὰ ἕως τέλους ἀνεπλήρωσεν ἡ Β' Οἰκουμενικὴ Σύνοδος). τὸν δὲ δυσσεβῆ καὶ κακόδοξον Ἀρείον, καὶ τοὺς ὁμόφρονάς αὐτοῦ, ἀνεθεμάτισαν, καὶ ὡς μέλη σισηπότα ἀπέκοψαν τοῦ ὅλου σώματος τῶν πιστῶν.

Τούτους οὖν τοὺς δεῖους Πατέρας γνωρίζουσα ἡ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία κήρυκας τῆς πίστεως, μετὰ τοὺς δεητόρους Ἀποστόλους, ὤρισε, κατὰ τὴν παρούσαν Κυριακὴν, ἐτήσιον αὐτῶν μνήμην, εἰς δόξαν καὶ εὐχαριστίαν τοῦ Θεοῦ, εἰς ἔπαινον καὶ τιμὴν αὐτῶν, καὶ εἰς στερέωσιν τῆς ἀληθινῆς πίστεως.

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον, ᾠχος πλ. β'.

Αγγελικαὶ Δυνάμεις ἐπὶ τὸ μνήμα σθ, καὶ οἱ φυλάσσοντες ἀπενεκρώθησαν· καὶ ἴσατο Μαρία ἐν τῷ τάφῳ, ζητῶσα τὸ ἄχραντόν σθ Σῶμα· ἐσκύλευσας τὸν Ἄδην, μὴ πειρασθεῖς ὑπ' αὐτοῦ· ὑπήντησας τῇ Παρθένῳ, δωρούμενος τὴν ζωὴν. Ὁ ἀναστάς ἐκ τῶν νεκρῶν Κύριε, δόξα σοι.

Τῶν Πατέρων, ᾠχος πλ. δ'.

Υπερδεδοξασμένος εἶ Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ φωστῆρας ἐπὶ γῆς τοὺς Πατέρας ἡμῶν θεμελιώσας, καὶ δι' αὐτῶν πρὸς τὴν ἀληθινὴν πίστιν πάντας ἡμᾶς ὀδηγήσας· Πολυεύσπλαγγνε δόξα σοι.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς· Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ, ὡς ὀπισθεν.

Κοντάκιον, ᾠχος πλ. δ'.

Τῶν Ἀποστόλων τὸ κήρυγμα, καὶ τῶν Πατέρων τὰ δόγματα, τῇ Ἐκκλησίᾳ μίαν τὴν πίστιν ἐσφράγισαν· ἢ καὶ χιτῶνα φοροῦσα τῆς ἀληθείας, τὸν ὑφαντόν ἐκ τῆς ἄνω Θεολογίας, ὀρθοτομεῖ καὶ δοξάζει, τῆς εὐσεβείας τὸ μέγα Μυστήριον.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς· Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν πληρώσας, ὡς ὀπισθεν.

✠ Τῇ Παρασκευῇ πρὸ τῆς Πεντηκοστῆς. ✠

Ἀποδίδεται ἡ Ἑορτὴ τῆς Ἀναλήψεως, καὶ φάλλονται πάντα τὰ αὐτῆς ἔντε τῷ Ἐσπερινῷ, καὶ τῷ Ὄρθρῳ καὶ τῇ Λειτουργίᾳ.

✠ Τῷ Σαββάτῳ τῆς Πεντηκοστῆς. ✠

Μνήμην ἐπιτελοῦμεν τῶν ἀπ' αἰῶνος κεκοιμημένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Ο βάρη σοφίας φιλανθρώπως πάντα οἰκονομῶν, καὶ τὸ συμφέρον πᾶσιν ἀπονέμων, μόνη Δημιουργέ, ἀνάπαυσον Κύριε, τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου· ἐν σοὶ γὰρ τὴν ἐλπίδα ἀνέθεντο, τῷ ποιητῇ καὶ πλάστῃ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

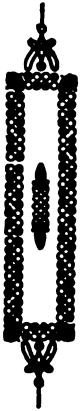
Θεοτοκίον.

Σὲ καὶ τεῖχος, καὶ λιμένα ἔχομεν, καὶ πρέσβιν εὐπρόσδεκτον, πρὸς ὃν ἔτεκες Θεὸν, Θεοτόκε ἀνύμφευτε, τῶν πιστῶν ἡ σωτηρία.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Μετὰ τῶν Ἁγίων ἀνάπαυσον, Χριστέ τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου, ἔνθα οὐκ ἔστι πόνος, οὐ λύπη, οὐ στεναγμός, ἀλλὰ ζωὴ ἀτελεΰτητος.

Η ΑΓΙΑ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗ.

✠ Τῇ Κυριακῇ τῆς ἀγίας Πεντηκοστῆς. ✠

Μετὰ τῶν εἰς οὐρανοὺς τοῦ Σωτῆρος Ἀνάληψιν, εἰ ἑνδεκα Ἀπόστολοι καὶ λοιποὶ αὐτοῦ Μαθηταί, αἱ ἀπ' ἀρχῆς ἀκολουθήσασαι αὐτῷ Θεοφιλεῖς γυναῖκες, ἡ ἀγιωτάτη Παρθένος Μαρία ἡ Μήτηρ αὐτοῦ, καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, πάντες ὁμοῦ ψυχαὶ ὡς 120, ὑπέστρεψαν ἀπὸ τοῦ Ὄρους τοῦ Ἐλαιῶνος εἰς Ἱερουσαλὴμ· καὶ εἰσελθόντες εἰς τὸν οἶκον, ἐν ᾧ ἕμενον, ἀνέβησαν εἰς τὸ ὑπερφόν, ὃ ἐστὶ τὸ ἀνώγειον αὐτοῦ, καὶ ἐκεί, προσκαρτεροῦντες τῇ προσευχῇ καὶ τῇ δεήσει, περιμένον

τὴν τοῦ ἁγίου Πνεύματος ἐπέλευσιν, κατὰ τὴν τοῦ Δείου Διδασκάλου ἐπαγγελίαν. Ἐκεῖ, ἐκλεχθεὶς καὶ ὁ Ματθίας ἐν τούτῳ τῷ μεταξὺ, συγκατεψηφίσθη μετὰ τῶν ἑνδεκα Ἀποστόλων (Αὐγούστ. 9.).

Κατὰ δὲ τὴν σήμερον, ἡμέραν τῆς Ἑβδομάδος Κυριακῆν, καὶ δεκάτην μὲν ἀπὸ τῆς Ἀναλήψεως, πεντηκοστὴν δὲ ἀπὸ τοῦ Πάσχα, 13 δὲ τότε τοῦ Μαίου, περὶ ὧραν γ'. τῆς ἡμέρας ἀπὸ τῆς τοῦ ἡλίου ἀνατολῆς, ἐξαίφνης ἐγένετο τοιοῦτος ἦχος, ἐκ τοῦ οὐρανοῦ κατερχόμενος, ὡς ὅταν πνέη ἀνεμος σφοδρὸς, καὶ ἐγένισεν ὄλον τὸν οἶκον, ἐν ᾧ ἐκάθηντο οἱ Ἀπόστολοι καὶ οἱ σὺν αὐτοῖς. Εὐθύς μετὰ τὸν ἦχον ἐφάνησαν γλώσσαι πυροειδεῖς αἱ τινες διαμερισθεῖσαι, ἐκάθισαν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ἐνὸς ἐκάστου· καὶ πάντες οἱ ἐκεῖ, πνευματέμφοροι γενόμενοι, ἤρξαντο λαλεῖν, οὐχὶ διὰ τῆς πατρικῆς αὐτῶν γλώσσης, ἀλλὰ δι' ἑτέρων γλωσσῶν καὶ διαλέκτων, ὅπως καὶ ὁ, τι ὑπηγόρευεν εἰς αὐτοὺς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον.

Τὰ ἀπὸ διαφόρων τόπων συρρέυσαντα τότε πλήθη διὰ τὴν ἑορτὴν, Πάρθοι, καὶ Μῆδοι, καὶ Ἑλαμίται, κτλ., Ἰουδαῖοι μὲν πάντες τὸ γένος καὶ τὴν θρησκείαν, οὗτω δὲ καλούμενοι ἐκ τοῦ τόπου, ἐν ᾧ, διεσκορπισμένοι ὄντες πρὸ πολλοῦ, ἐγεννήθη καὶ ἀνετράφη ἕκαστος· οὗτοι, λέγω, οἱ 18 σχεδὸν διαλέκτων ἑτερόγλωσσοι Ἰουδαῖοι, εὐρεθέντες τότε κατὰ Δείαν οἰκονομίαν ἐν Ἱερουσαλήμ, ἀκούσαντες τὸν ἦχον ἐκεῖνον, τὸν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ κατερχόμενον, ἐνθα ἦσαν οἱ Μαθηταὶ τοῦ Χριστοῦ, συνέδραμον πάντες ἐκεῖ, ἵνα μάθωσι, τί ἄρα συνέβη. Ἄλλ' ἔμειναν ἐκστατικοί, ὅτε ἦλθον, καὶ ἤκουσεν ἕκαστος τοὺς Ἀποστόλους λαλοῦντας τὴν πατρικὴν αὐτοῦ διάλεκτον· καὶ θαυμάζοντες, ἔλεγον πρὸς ἀλλήλους· Οὐκ ἴδου πάντες οὗτοι εἰσὶν οἱ λαλοῦντες Γαλιλαῖοι; καὶ πῶς ἡμεῖς ἀκούομεν ἕκαστος τῆ ἰδίᾳ διαλέκτῳ ἡμῶν, ἐν ἧ ἐγεννήθημεν; Ἄλλοι δὲ, διὰ μωρίας καὶ κακίας ὑπερβολῆν (καὶ ἴσως καὶ τὸ τυφλοῖ Γραμματεῖς, καὶ Φαρισαῖοι), χλευάζοντες τὸ θαῦμα, ἔλεγον τοὺς Ἀποστόλους μεθύοντες.

Τότε σταθεὶς ὁ Πέτρος μετὰ τῶν ἑνδεκα, καὶ ὑψώσας τὴν φωνὴν αὐτοῦ, ἐδημηγόρησεν ἐνώπιον πάντων ἀποδεικτικῶς, ὅτι τὸ πρᾶγμα οὐκ ἦν μέθης ἀποτελεσμα, ἀλλ' ἦν ἡ ἐκπλήρωσις τῆς ἐπαγγελίας τοῦ Θεοῦ, τῆς διὰ τοῦ προφήτου Ἰωὴλ εἰρημῆνης· Καὶ ἔσται ἐν ταῖς ἑσχάταις ἡμέραις, ἐκχεῶ ἀπὸ τοῦ Πνεύματός μου ἐπὶ πᾶσαν σάρκα, καὶ προφητεῦσουσιν οἱ υἱοὶ ὑμῶν, καὶ αἱ θυγατέρες ὑμῶν, κτλ. (β'. 28). Ἐπομένως κηρύττει τὸν Ναζωραῖον Ἰησοῦν, καὶ διὰ πολλῶν ἀποδεικνύει, ὅτι αὐτὸς ἐστὶν ὁ Κύριος ὁ Χριστὸς, ὅς οἱ μὲν Ἰουδαῖοι ἐσταύρωσαν, ὁ δὲ Θεὸς ἤγειρεν ἐκ νεκρῶν. Ἐκ τούτου καταναγίνωντες πολλοί, καὶ τὸν λόγον ἀποδεξάμενοι, ἐβαπτίσθησαν, καὶ προσετίθησαν τὴν ἡμέραν ἐκείνην εἰς τὴν πίστιν τοῦ Χριστοῦ ψυχαὶ ὡς 3000 (Πράξ. α'. 12. — β'. 41).

Ἴδου πᾶσα ἡ ὑπόθεσις τῆς παρουσίας ἑορτῆς· Τὴν ἐν κόσμῳ δηλαδὴ ἐπιδημίαν τοῦ παναγίου Πνεύματος, τὴν τελείωσιν τῆς ὑποσχέσεως τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ τὴν συμπλήρωσιν τῆς ἐλπίδος τῶν ἱερῶν αὐτοῦ Μαθητῶν ἑορτάζομεν σήμερον. Αὕτη ἐστὶν ἡ μεθῆρτος καὶ τελευταία ἑορτὴ τοῦ τῆς ἐνσάρκου οἰκονομίας τοῦ Θεοῦ μεγάλου μυστηρίου. Ἐν ταύτῃ τῇ ἑσχάτῃ, καὶ μεγάλῃ, καὶ σωτηρίῳ ἡμέρᾳ τῆς Πεντηκοστῆς, οἱ Ἀπόστολοι τοῦ Σωτήρος, οἱ πρῶν ἰδιῶται καὶ ἀγράμματοι ἀλιεῖς, σοφισθέντες διαμίας ὑπὸ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, ἐθεολόγησαν τρανῶς τὰ οὐράνια δόγματα, καὶ ἐγένοντο οἱ κήρυκες τῆς ἀληθείας, καὶ τοῦ κόσμου παντός οἱ διδάσκαλοι. Ἀπὸ ταύτης τῆς ἡμέρας ἤρξαντο τῆς ἀποστολῆς αὐτῶν τὸ ἔργον, οὐ ὁ ὠραῖος καὶ θαυμασιὸς πρῶτος καρπὸς ὑπήρξεν αὐθημερὸν τρισχιλίων ψυχῶν ἡ σωτηρία.

Σημειωτέον ἐνταῦθα, ὅτι τὸ εἰρημένον ὑπερῶν, ὅπερ οἱ Ἑβραῖοι συνήθως εἶχον διωρισμένον εἰς τόπον Εὐκτήριον, τινὲς μὲν νομίζουσιν, ὅτι ἦν ἐκεῖνο αὐτὸ τὸ ὑπερῶν, ἐνθα ὁ Σωτὴρ παρέδωκε τὸ μυστήριον τῆς Δείας Εὐχαριστίας· καὶ τοῦτο πάλιν, οἱ μὲν βέλουσιν ἐν τῷ οἴκῳ Ἰωάννου τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, οἱ δὲ ἐν τῷ τῆς Μαρίας τῆς μητρὸς Ἰωάννου τοῦ ἐπονομαζομένου Μάρκου (Πράξ. β'. 12) ὅς τις οἶκος, γενόμενος Ἐκκλησία μετέπειτα, ἐλέγετο Ἀνωτέρα τῶν Ἀποστόλων Ἐκκλησία (Κύριλλ. Ἱεροσολ. Κατηχ. ιε'). Ἄλλοι τελευταῖον λέγου-

σιν, ὅτι ἦν ἐν τῶν ὑπερώων, τῶν ἐπὶ τῆς ἐξωτερᾶς αὐλῆς τοῦ Ναοῦ, ἔνθα ἦσαν ὑπερῶα διάφορα, ἀνεωγμένα εἰς ὑποδοχὴν τῶν εἰς τὸ Ἱερὸν συντρεχόντων, καὶ ἔτοιμα παντὶ τῷ βουλομένῳ εἰσερχεσθαι. Οἱ τῆς γνώμης ταύτης ἐπιφέρουσι καὶ λόγον, τὸ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ· Καὶ ἦσαν διαπαντός ἐν τῷ Ἱερῷ, αἰνεῦ-
τες καὶ εὐλογοῦντες τὸν Θεὸν (Λουκ. κδ. 53). — Σημειωτέον προσέτι ὅτι ἐνταῦθα τελευταῖον ἀναφέρεται, ἐν τῇ Καινῇ Διαθήκῃ, τῆς Θεοτόκου Μα-
ρίας τὸ ὄνομα, καὶ πλεον οὐ.

Ἀπολυτίκιον, ᾠχος πλ. δ'.

Εὐλογητὸς εἶ Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ πανσόφους τῆς αἰλιῆς ἀναδείξας, καταπέμψας αὐτοῖς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, καὶ δι' αὐτῶν τὴν οἰκουμένην σαγηνεύσας. Φιλάνθρωπε, δόξα σοι.

Κοντάκιον, ᾠχος πλ. δ'.

Ο "τε καταβάς τὰς γλώσσας συνέχεε, διεμέριζεν ἔθνη ὁ Ὑψιστος· ὅτε τοῦ πυρὸς τὰς γλώσσας διένειμεν, εἰς ἐ-
νότητα πάντας ἐκάλεσε· καὶ συμφώνως δοξάζομεν τὸ παν-
ἅγιον Πνεῦμα.

ΕΙΔΗΣΙΣ.

Ἰστίον, ὅτι κατ' ὅλην τὴν Ἑβδομάδα ταύτην τῆς πεντηκοστῆς κατα-
λύομεν εἰς πάντα.

* Τῷ Σαββάτῳ τῆς Πεντηκοστῆς. *

Ἀποδίδεται ἡ Ἐορτὴ τῆς σιδασμίου ταύτης ἡμέρας καὶ ψάλλονται πάντα τὰ αὐτῆς ἐν τῷ Ἑσκι-
μινῷ, καὶ τῷ ὄρθρῳ, καὶ τῇ Λειτουργίᾳ.

ΟΙ ΑΓΙΟΙ ΠΑΝΤΕΣ.

* Τῇ Κυριακῇ τῶν Ἀγίων Πάντων. *

Ὁ μὲν προφητὰν Δαυὶδ, μετὰ πολλῆς εὐλαβείας τιμῶν τοὺς φίλους τοῦ Θεοῦ, ἔλεγεν· Ἐμοὶ δὲ λίαν ἐτιμήθησαν οἱ φίλοι μου ὁ Θεός (Ψαλμ. ρλθ. 17). Ὁ δὲ δεῖος Ἀπόστολος, ἀπαριθμήσας τὰ κατορθώματα τῶν Ἀγίων, καὶ τὴν μνήμην αὐτῶν προβάλλων ἡμῖν ὡς παράδειγμα, πρὸς ἀποστροφήν μὲν τῶν γηϊ-
νων πραγμάτων καὶ τῆς ἀμαρτίας, μίμησιν δὲ τῆς ὑπομονῆς αὐτῶν καὶ ἀνδρείας

εἰς τοὺς ἀγῶνας τῆς ἀρετῆς, οὕτω λέγει· Τοιγαροῦν καὶ ἡμεῖς τοσοῦτον ἔχοντες περικείμενον ἡμῖν νέφος Μαρτύρων, ὄγκον ἀποθέμενοι πάντα, καὶ τὴν εὐπερίστατον ἀμαρτίαν, δι' ὑπομονῆς τρέχωμεν τὸν προκείμενον ἡμῖν ἀγῶνα (Ἐβρ. β'. 1).

Ἐκ τῆς διδασκαλίας οὖν τῶν Ξείων Γραφῶν, καὶ τῆς ἀποστολικῆς παραδόσεως, ὀδηγηθέντες ἡμεῖς οἱ εὐσεβεῖς, τιμῶμεν ἀπαντας τοὺς φίλους τοῦ Θεοῦ, τοὺς Ἀγίους, ὡς φύλακας τῶν ἐντολῶν τοῦ Θεοῦ, ὡς ἀρετῆς λαμπρὰ παραδείγματα, ὡς τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως εὐεργέτας. Καὶ ἕκαστον μὲν τῶν γνωρίμων Ἀγίων τιμῶμεν ἰδικῶς εἰς μίαν τιὰ τοῦ ἐνιχυτοῦ ἡμέραν, ὡς φαίνεται εἰς τὸ Μηνολόγιον· ἐπειδὴ δὲ πολλοὶ εἰσὶν ἡμῖν ἀγνωστοί, καὶ ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν ἐποπλασασιάσθη κατὰ καιροὺς, καὶ ἐτι πολλαπλασιάζεται, καὶ οὐ παύσεται πληθυνόμενος ἕως τῆς συντελείας, διὰ τοῦτο ἡ Ἐκκλησία ἔταξεν, ἀπαξ τοῦ ἐνιαυτοῦ, πάντων τῶν Ἀγίων κοινήν μνήμην, ἣτις ἐστὶν ἡ παρούσα ἑορτὴ.

Ταύτην οὖν ἐπιτελοῦντες σήμερον, τιμῶμεν εὐλαδῶς καὶ μακαρίζομεν πάντας, Δικαίους, Προφήτας, Ἀποστόλους, Μάρτυρας, Ὁμολογητάς, Ποιμένας, Διδασκάλους, Ὁσίους, ἄνδρας καὶ γυναῖκας ὁμοῦ, γνωστούς καὶ ἀγνωστούς, τοὺς προστεθέντας καὶ τοὺς προστιθεμένους, ὅσοι ἀπὸ Ἀδὰμ ἕως τοῦ νῦν ἐτελειώθησαν ἐν εὐσεβείᾳ, καὶ διὰ τῶν καλῶν ἔργων ἐδόξασαν τὸν Θεόν. Τούτους πάντας, καὶ αὐτὰ προσέτι τῶν Ἀγγέλων τὰ τάγματα, πρὸ πάντων δὲ καὶ μετὰ πάντων, τὴν ὑπεραγίαν Δέσποιναν καὶ Κυρίαν ἡμῶν Θεοτόκον, Μαρίαν τὴν ἀειπάρθενον τιμῶμεν σήμερον διὰ τῆς παρουσίας ἑορτῆς, προτιθέμενοι τὸν βίον αὐτῶν ἀρετῆς παραδειγμα, καὶ παρακαλοῦντες αὐτούς, ἵνα πρεσβεύωσιν ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς τὸν Θεόν. Οὐ ἡ χάρις καὶ τὸ ἄπειρον ἔλεος εἴη μετὰ πάντων ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον, Ἦχος πλ. δ'.

Εξ ὕψους κατήλθες ὁ εὐσπλαγχνος, ταφὴν κατεδέξω τριήμερον, ἵνα ἡμᾶς ἐλευθερώσῃ τῶν παθῶν. Ἡ ζωὴ καὶ ἡ Ἀνάστασις ἡμῶν, Κύριε δόξα σοι. Τῶν Ἀγίων, Ἦχος δ'.

Τῶν ἐν ὄλῳ τῷ κόσμῳ Μαρτύρων σου, ὡς πορφύραν καὶ βύσσον τὰ αἵματα, ἡ Ἐκκλησία σου στολισαμένη, δι' αὐτῶν βοᾷ σοι, Χριστέ ὁ Θεός· Τῷ λαῷ σου τοὺς οἰκτιρμοὺς σου κατὰπεμψον, εἰρήνην τῇ πολιτείᾳ σου δώρησαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος. Θεοτοκίον.

Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον, καὶ Ἀγγέλοις ἀγνωστον Μυστήριον, διὰ σοῦ Θεοτόκε τοῖς ἐπὶ γῆς πεφανέρωται· Θεός ἐν ἀσυγχύτῳ ἐνώσει σαρκόμενος, καὶ Σταυρὸν ἐκείσῳ ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος· δι' οὗ ἀναστήσας τὸν Πρωτόπλαστον, ἔσωσεν ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'. Αὐτόμελον.

Ος ἀπαρχὰς τῆς φύσεως, τῷ φυτουργῷ τῆς κτίσεως, ἡ οἰκουμένη προσφέρει σοι, Κύριε, τοὺς θεοφόρους Μάρτυρας. Ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις, ἐν εἰρήνῃ βαθεῖα τὴν Ἐκκλησίαν σου, διὰ τῆς Θεοτόκου συντήρησον πολυέλεε.

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΑ

ΤΩΝ ΟΚΤΩ ΗΧΩΝ

ΣΤΗΝ ΤΟΙΣ ΘΕΟΤΟΚΙΟΙΣ, ΚΑΙ ΤΑΙΣ ΤΗΑΚΟΑΙΣ ΑΥΤΩΝ

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος α΄.

Τῆ λίθη σφραγισθέντος ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων, καὶ στρατιωτῶν φυλασσόντων τὸ ἄχραντόν σου Σῶμα, ἀνέστης τριήμερος Σωτήρ, δωρούμενος τῷ κόσμῳ τὴν ζωὴν. Διὰ τοῦτο αἱ Δυνάμεις τῶν οὐρανῶν, ἐβόων σοι Ζωοδότα· Δόξα τῇ Ἀναστάσει σου Χριστέ· δόξα τῇ βασιλείᾳ σου· δόξα τῇ οἰκονομίᾳ σου, μόνε Φιλάνθρωπε.

Θεοτοκίον.

Τοῦ Γαβριὴλ φθηγξαμένου σοι Παρθένε τὸ Χαῖρε, σὺν τῇ φωνῇ ἐσαρκουῦτο ὁ τῶν ὄλων Δεσπότης, ἐν σοὶ τῇ ἀγίᾳ κιβωτῷ, ὡς ἔφη ὁ δίκαιος Δαυὶδ. Ἐδείχθης πλατυτέρα τῶν οὐρανῶν, βαστάσασα τὸν Κτίστην σου. Δόξα τῷ ἐνοικῆσαντι ἐν σοὶ· δόξα τῷ προσελθόντι ἐκ σοῦ· δόξα τῷ ἐλευθερώσαντι ἡμᾶς, διὰ τοῦ τόκου σου.

Ἦ Ὑπακοή.

Ἦ τοῦ Ἀηστοῦ μετάνοια τὸν Παραδείσον ἐσύλησεν· ὁ δὲ Σῆνος τῶν Μυροφόρων τὴν χαρὰν ἐμήνυσεν, ὅτι ἀνέστης Χριστέ ὁ Θεός, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος β΄.

Οτε κατῆλθες πρὸς τὸν θάνατον, ἡ ζωὴ ἢ ἀθάνατος, τότε τὸν Ἄδην ἐνέκρωσας, τῇ ἀσραπῇ τῆς Θεότητος· ὅτε δὲ καὶ τοὺς τεθνεῶτας ἐκ τῶν καταχθονίων ἀνέστησας, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις τῶν ἐπουρανίων ἐκραύγαζον· Ζωοδότα Χριστέ ὁ Θεός ἡμῶν, δόξα σοι.

Θεοτοκίον.

Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν, πάντα ὑπερένδοξα, τὰ σα Θεοτόκε
Μυστήρια· τῇ ἀγνεΐᾳ ἐσφραγισμένη, καὶ παρθενία φυ-
λαττομένη, Μήτηρ ἐγνώσθης ἀψευδῆς, Θεὸν τεκοῦσα ἀληθι-
νόν. Αὐτὸν ἰκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἡ Ὑπακοή.

Μετὰ τὸ πάθος πορευθεῖσαι ἐν τῷ μνήματι, πρὸς τὸ μυ-
ρίσαι τὸ σῶμά σου αἱ Γυναῖκες, Χριστέ ὁ Θεός, εἶδον
Ἀγγέλους ἐν τῷ τάφῳ, καὶ ἐξέστησαν· φωνῆς γὰρ ἤκουον
ἐξ αὐτῶν, ὅτι ἀνέστη ὁ Κύριος, δωρούμενος τῷ κόσμῳ τὸ
μέγα ἔλεος.

Ἄπολυτίκιον, Ἦχος γ'.

Εὐφραίνεσθω τὰ ἑράνια, ἀγαλλιάσθω τὰ ἐπίγεια, ὅτι ἐποίη-
σε κράτος, ἐν βραχίονι αὐτῷ ὁ Κύριος· ἐπάτησε τῷ θά-
νάτῳ τὸν θάνατον, πρωτότοκος τῶν νεκρῶν ἐγένετο, ἐκ κοιλίας
Ἄδου ἐρρύσατο ἡμᾶς, καὶ παρέσχε τὸ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν τὴν σωτηρίαν τοῦ γένους ἡμῶν, ἀνυ-
μνοῦμεν Θεοτόκε Παρθένε· ἐν τῇ σαρκὶ γὰρ τῇ ἐκ σοῦ
προσληφθείση, ὁ Υἱός σου καὶ Θεὸς ἡμῶν, τὸ διὰ Σταυροῦ
καταδεξάμενος πάθος, ἐλυτρώσατο ἡμᾶς ἐκ φθορᾶς ὡς φι-
λαίνθρωπος.

Ἡ Ὑπακοή.

Εκπλήττων τῇ δράσει, δροσίζων τοῖς ῥήμασιν, ὁ ἀστρά-
πτων Ἄγγελος, ταῖς Μυροφόροις ἔλεγε· Τὸν ζῶντα τί
ζητεῖτε ἐν μνήματι; ἠγέρθη, κενώσας τὰ μνήματα· τῆς φθο-
ρᾶς ἀλλοιωτὴν γινώτε τὸν ἀναλλοίωτον· εἶπατε τῷ Θεῷ· Ὡς
φοβερά τὰ ἔργα σου, ὅτι τὸ γένος ἔσωσας τῶν ἀνθρώπων.

Ἄπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Τὸ φαιδρὸν τῆς Ἀναστάσεως κήρυγμα, ἐκ τοῦ Ἀγγέλου
μαθοῦσαι αἱ τοῦ Κυρίου Μαθήτριάι, καὶ τὴν προγονικὴν
ἀπόφασιν ἀπορρήψασαι, τοῖς Ἀποστόλοις καυχώμεναι ἔλε-
γον· Ἐσκύλευται ὁ θάνατος, ἠγέρθη Χριστὸς ὁ Θεός, δωρού-
μενος τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίον.

Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον καὶ Ἄγγελοις ἀγνωστον Μυ-
στήριον, διὰ σοῦ Θεοτόκε τοῖς ἐπὶ γῆς πεφανέρωται·

Θεός ἐν ἀσυγχύτῳ ἐνώσει σαρκούμενος, καὶ Σταυρὸν ἐκουσίως ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος· δι' οὗ ἀναστήσας τὸν Πρωτόπλαστον, ἔσωσεν ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν .

Ἡ Ὑπακοή .

Τὰ τῆς σῆς παραδόξου ἐγέρσεως, προδραμοῦσαι αἱ Μυροφόροι, τοῖς Ἀποστόλοις ἐκήρυττον Χριστέ· ὅτι ἀνέστη ὡς Θεός, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος .

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. α' .

Τὸν συνάναρχον Λόγον Πατρὶ καὶ Πνεύματι, τὸν ἐκ Παρθένου τεχθέντα εἰς σωτηρίαν ἡμῶν, ἀνυμνήσωμεν πιστοὶ καὶ προσκυνήσωμεν· ὅτι ἠυδόκησε σαρκί, ἀνελθεῖν ἐν τῷ Σταυρῷ, καὶ θάνατον ὑπομεῖναι, καὶ ἐγεῖραι τοὺς τεθνεώτας, ἐν τῇ ἐνδόξῳ Ἀναστάσει αὐτοῦ . Θεοδοκίον .

Χαῖρε πύλη Κυρίθ ἡ ἀδιόδευτος· Χαῖρε τεῖχος καὶ σκέπη τῶν προστρεχόντων εἰς σέ· Χαῖρε ἀχείμασε λιμῆν, καὶ Ἀπειρόγαμε. Ἡ τεκῆσα ἐν σαρκί, τὸν ποιητὴν σου καὶ Θεόν, πρεσβεύεσσα μὴ ἐλλείπης, ὑπὲρ τῶν ἀνυμνούντων, καὶ προσκυνούντων τὸν τόκον σου . Ἡ Ὑπακοή .

Ἀγγελικῇ ὁράσει τὸν νῦν ἐκθαμβούμεναι, καὶ θείκῃ ἐγέρσει τὴν ψυχὴν φωτιζόμεναι, αἱ Μυροφόροι τοῖς Ἀποστόλοις εὐηγγελίζοντο· Ἀναγγεῖλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι τὴν Ἀνάστασιν τοῦ Κυρίου, συνεργοῦντος τοῖς θαύμασι, καὶ παρέχοντος ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος .

· Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. β' .

Ἀγγελικαὶ Δυνάμεις ἐπὶ τὸ μνήμά σε, καὶ οἱ φυλάσσοντες ἀπένεκρώθησαν· καὶ ἴσατο Μαρία ἐν τῷ τάφῳ, ζητῆσα τὸ ἄχραντόν σε Σῶμα. Ἐσκύλευσας τὸν Ἄδην, μὴ πειρασθεῖς ὑπ' αὐτοῦ· ὑπήντησας τῇ Παρθένῳ, δωρούμενος τὴν ζωὴν· Ὁ ἀνασταῖς ἐκ τῶν νεκρῶν, Κύριε δόξα σοι .

Θεοδοκίον .

Οτὴν εὐλογημένην καλέσας σου Μητέρα, ἤλθες ἐπὶ τὸ πάθος ἐκουσίᾳ βουλῇ, λάμπσας ἐν τῷ Σταυρῷ, ἀναζητήσαι θέλων τὸν Ἄδამ, λέγων τοῖς Ἀγγέλοις· Συγχαίρτε μοι, ὅτι εὗρέθη ἡ ἀπολυμένη δραχμὴ· Ὁ πάντα σοφῶς οἰκονομήσας, δόξα σοι .

Ἡ Ὑπακοή.

Τῷ ἐκουσίῳ καὶ ζωοποιῷ σου θανάτῳ Χριστέ, πύλας τοῦ Ἄδου συντρίψας ὡς Θεός, ἠνοιξας ἡμῖν τὸν πάλαι Παράδεισον· καὶ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, ἐρρύσω ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος βαρὺς.

Κατέλυσας τῷ Σταυρῷ σὺ τὸν θάνατον· ἠνέωξας τῷ Ληστῇ τὸν Παράδεισον· τῶν Μυροφόρων τὸν θρήνον μετέβαλες· καὶ τοῖς σοῖς Ἀποστόλοις κηρύττειν ἐπέταξας· Ὅτι ἀνέστης Χριστέ ὁ Θεός, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίον.

Ως τῆς ἡμῶν ἀναστάσεως θησαύρισμα, τοὺς ἐπὶ σοὶ πεποιθότας Πανύμνητε, ἐκ λάκκου καὶ βυθῆ πταισμάτων ἀνάγαγε. Σὺ γὰρ τοὺς ὑπευθύνους τῇ ἀμαρτίᾳ ἔσωσας, τεκοῦσα τὴν σωτηρίαν, ἢ πρὸ τόκου Παρθένος καὶ ἐν τόκῳ Παρθένος, καὶ μετὰ τόκον πάλιν οὔσα Παρθένος.

Ἡ Ὑπακοή.

Ο ἡμετέραν μορφήν ἀναλαβὼν, καὶ ὑπομείνας Σταυρῶν σωματικῶς, σῶσόν με τῇ Ἀναστάσει σου, Χριστέ ὁ Θεός, ὡς φιλόανθρωπος.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Εξ ὕψους κατήλθες ὁ εὐσπλαγχνος, ταφὴν κατεδέξω τριήμερον, ἵνα ἡμᾶς ἐλευθερώσῃς τῶν παθῶν. Ἡ ζωὴ καὶ ἡ Ἀνάστασις ἡμῶν, Κύριε δόξα σοι.

Θεοτοκίον.

Ο δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς ἐκ Παρθένου, καὶ σαύρωσιν ὑπομείνας Ἀγαθὲ, ὁ θανάτῳ τὸν θάνατον σκυλεύσας, καὶ ἐγερσιν δείξας ὡς Θεός, μὴ παρίδῃς οὓς ἐπλασας τῇ χειρὶ σου· δεῖξον τὴν φιλοανθρωπίαν σου ἐλεῆμον· δέξαι τὴν τεκοῦσάν σε Θεοτόκον, πρεσβεύουσαν ὑπὲρ ἡμῶν· καὶ σῶσον Σωτὴρ ἡμῶν, λαὸν ἀπεγνωσμένον.

Ἡ Ὑπακοή.

Αἱ Μυροφόροι τοῦ Ζωοδότου ἐπιστάσαι τῷ μνήματι, τὸν Δεσπότην ἐζήτουν ἐν νεκροῖς τὸν ἀθάνατον· καὶ χαρᾶς εὐαγγέλια ἐκ τῆ Ἀγγέλου δεξάμενοι, τοῖς Ἀποστόλοις ἐκήρυττον, ὅτι ἀνέστη ὁ Κύριος, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

ΕΝ ΤΑΙΣ ΛΟΙΠΑΙΣ

ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΗΜΕΡΑΙΣ ΨΑΛΛΟΜΕΝΑ,

ΟΤΕ ΟΥΚ ΕΣΤΙΝ ΕΟΡΤΗ.

Τῇ Κυριακῇ ἑσπέρας, καὶ τῇ Δευτέρᾳ πρωΐ.

Ἦχος δ΄.

Τῶν οὐρανίων στρατιῶν Ἀρχιστράτηγοι, δυσωποῦμεν ὑμᾶς ἡμεῖς οἱ ἀνάξιοι, ἵνα ταῖς ὑμῶν δεήσεσι τειχίσητε ἡμᾶς, σκέπη τῶν πτερυγῶν τῆς αὐλοῦ ὑμῶν δόξης, φρουροῦντες ἡμᾶς προσπίπτοντας, ἐκτενωῶς καὶ βοῶντας· Ἐκ τῶν κινδύνων λυτρώσασθε ἡμᾶς, ὡς Ταξιάρχαι τῶν ἄνω Δυνάμεων.

Θεοτοκίον.

Τῇ ἀνατραφείσῃ ἐν τῷ ναῶ εἰς τὰ Ἁγία τῶν Ἁγίων, τῇ περιβεβλημένῃ τὴν πίστιν καὶ τὴν σοφίαν, καὶ τὴν ἄμετρον παρθενίαν ὁ Ἀρχιστράτηγος Γαβριὴλ, προσέφερεν οὐρανόθεν τὸν ἀσπασμόν, καὶ τὸ Χαῖρε· Χαῖρε εὐλογημένη· Χαῖρε δεδοξασμένη· ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

Τῇ Δευτέρᾳ ἑσπέρας, καὶ τῇ Τρίτῃ πρωΐ.

Ἦχος β΄.

Μνήμη δικαίου μετ' ἐγκωμίων· σοὶ δὲ ἀρκέσει ἡ μαρτυρία τοῦ Κυρίου Πρόδρομε· ἀνεδείχθης γὰρ ὄντως καὶ Προφητῶν σεβασμιώτερος, ὅτι καὶ ἐν ρείθροις βαπτίσει κατηξιώθης τὸν κηρυττόμενον. Ὄθεν τῆς ἀληθείας ὑπεραθλήσας, χαίρων εὐηγγελίσω καὶ τοῖς ἐν Ἄδῃ, Θεὸν φανερωθέντα ἐν σαρκί, τὸν αἴροντα τὴν ἀμαρτίαν τοῦ κόσμου, καὶ παρέχοντα ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίον.

Θείας γεγόναμεν κοινωνοὶ φύσεως, διὰ σοῦ Θεοτόκε ἀει-
πάρθενε· Θεὸν γὰρ ἡμῖν σεσαρκωμένον τέτοκας· διὸ
κατὰ χρέος σε πάντες, εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

Τῇ Τρίτῃ ἑσπέρας, καὶ τῇ Τετάρτῃ πρωΐ.

Ἦχος α΄.

Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν
σου, νίκας τοῖς Βασιλεῦσι κατὰ βαρβάρων δωρούμενος,
καὶ τὸ σὸν φυλάττων διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Σταυροθεοτοκίον.

Οὐκ εἶπες τὴν σὴν προστασίαν κεκτημένοι Ἄχραντε, καὶ ταῖς
σαῖς ἰκεσίαις τῶν δεινῶν ἐκλυτρούμενοι, τῷ Σταυρῷ
τοῦ Υἱοῦ σου ἐν παντὶ φρουρούμενοι, κατὰ χρέος σε πάντες,
εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

Τῇ Τετάρτῃ ἑσπέρας, καὶ τῇ Πέμπτῃ πρωΐ.

Ἦχος γ΄.

Απόστολοι ἅγιοι, πρεσβεύσατε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα πται-
σμάτων ἄφεσιν, παράσχη ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ἔτερον, Ἦχος δ΄.

Κανόνα πίστεως, καὶ εἰκόνα πραότητος, ἐγκρατείας διδά-
σκαλον, ἀνέδειξέ σε τῇ ποιμένῃ σου, ἡ τῶν πραγμάτων
ἀλήθεια· διὰ τοῦτο ἐκτήσω τῇ ταπεινώσει τὰ ὑψηλά, τῇ
πτωχείᾳ τὰ πλούσια. Πάτερ ἱεράρχα Νικόλαε, πρέσβευε
Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τὸν Λόγον τοῦ Πατρὸς, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἐκ σοῦ
σαρκωθέντα ἐγνωμεν, Θεοτόκε Παρθένε, μόνη ἀγνή, μόνη
εὐλόγημένη· διὸ ἀπαύστως σὲ ἀνυμνοῦντες μεγαλύνομεν.

Τῇ Πέμπτῃ ἑσπέρας, καὶ τῇ Παρασκευῇ πρωΐ.

Ἦχος α΄.

Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν
σου, νίκας τοῖς Βασιλεῦσι κατὰ βαρβάρων δωρούμενος,
καὶ τὸ σὸν φυλάττων διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Σταυροθεοτοκίον.

Οὐκ εἶπες τὴν σὴν προστασίαν κεκτημένοι Ἄχραντε, καὶ ταῖς
σαῖς ἰκεσίαις τῶν δεινῶν ἐκλυτρούμενοι, τῷ Σταυρῷ

τοῦ Υἱοῦ σου ἐν παντί φρουρούμενοι, κατὰ χρέος σε πάντες, εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

Τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας, καὶ τῷ Σαββάτῳ πρωΐ.

Ἦχος β΄.

Α'πόστολοι, Μάρτυρες, καὶ Προφῆται, Ἱεράρχαι, Ὅσοι, καὶ Δίκαιοι, οἱ καλῶς τὸν ἀγῶνα τελέσαντες, καὶ τὴν πίστιν τηρήσαντες, παρρησίαν ἔχοντες πρὸς τὸν Σωτῆρα, ὑπὲρ ἡμῶν αὐτὸν ὡς ἀγαθὸν ἰκετεύσατε, σωθῆναι δεόμεθα τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα. Νεκρώσιμον.

Μνήσθητι Κύριε, ὡς ἀγαθὸς τῶν δούλων σου, καὶ ὅσα ἐν βίῳ ἡμαρτον, συγχώρησον· οὐδεὶς γὰρ ἀναμάρτητος, εἰμὴ σὺ ὁ δυνάμενος, καὶ τοῖς μεταξᾶσι δῆναι τὴν ἀνάπαυσιν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μήτηρ ἀγία ἡ τοῦ ἀφράστου φωτός, ἀγγελικοῖς σε ὕμνοις τιμῶντες, εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

Θ Ε Ο Τ Ο Κ Ι Α

ΕΙΣ ΕΚΑΣΤΟΝ ΗΧΟΝ,

ΨΑΛΛΟΜΕΝΑ ΕΝ Ο Λ Ω Τ Ω Ε Ν Ι Α Τ Τ Ω,

ΜΕΤΑ ΤΑ ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ ΤΩΝ ΝΗ ΕΟΡΤΑΖΟΜΕΝΩΝ ΑΓΙΩΝ.

ΕΙΣ ΤΟΝ Α΄ ΗΧΟΝ.

Τῆ Κυριακῆ ἑσπέρας, καὶ τῆ Δευτέρᾳ πρωΐ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος α΄.

Θαῦμα θαυμαίων κεχαριτωμένη, ἐν σοὶ θεωροῦσα ἡ κτίσις ἀγαλλεται· συνέλαβες γὰρ ἀσπόρως, καὶ ἔτεκες ἀφράστως, ὃν ταξιαρχίαι Ἀγγέλων ὄραν οὐ δεδύνηται. Αὐτὸν ἰκέτετε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος α΄.

Αἴχραντε Θεοτόκε, ἡ ἐν οὐρανοῖς εὐλογημένη, καὶ ἐπὶ γῆς δοξολογουμένη, χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε.

Τῆ Δευτέρᾳ ἑσπέρας, καὶ τῆ Τρίτῃ πρωΐ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος α΄.

Συλλαβοῦσα ἀφλέκτως τὸ πῦρ τῆς Θεότητος, καὶ τεκοῦσα ἀσπόρως πηγὴν ζωῆς τὸν Κύριον, κεχαριτωμένη Θεοτόκε, περισώζε τοὺς σὲ μεγαλύνοντας.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος α΄.

Τὸν ἀμήτορα ἐν οὐρανῷ, ὑπὲρ ἔννοιαν καὶ ἀκοήν, ἐπὶ γῆς ἀπάτορα ἔτεκες. Αὐτὸν Θεοτόκε, ἰκέτετε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τῆ Τρίτῃ ἑσπέρας, καὶ τῆ Τετάρτῃ πρωΐ .

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος α΄.

Οὐκ εἶπεν ἡ σὴν προστασίαν κεντημένοι Ἄχραντε, καὶ ταῖς
σαῖς ἰκεσίαις τῶν δεινῶν ἐκλυτρούμενοι, τῷ Σταυρῷ
τοῦ Υἱοῦ σου ἐν παντὶ φρουρούμενοι, κατὰ χρέος σε πάντες,
εὐσεβῶς μεγαλύνομεν .

Εἰς τὸ πέλος τοῦ Ὄρθρου, Ἦχος α΄.

ΑἌχραντε Θεοτόκε, ἡ ἐν οὐρανοῖς εὐλογημένη, καὶ ἐπὶ γῆς
δοξολογουμένη, χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε .

Τῆ Τετάρτῃ ἑσπέρας, καὶ τῆ Πέμπτῃ πρωΐ .

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος α΄.

Συλλαβοῦσα ἀφλέκτως τὸ πῦρ τῆς Θεότητος, καὶ τεκοῦσα
ἀσπόρως πηγὴν ζωῆς τὸν Κύριον, κεχαριτωμένη Θεοτόκε,
περίσωζε τοὺς σέ μεγαλύνοντας .

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὄρθρου, Ἦχος α΄.

Τὸν ἀμήτορα ἐν οὐρανῷ, ὑπὲρ ἔννοιαν καὶ ἀκοήν, ἐπὶ γῆς
ἀπάτορα ἔτεκες . Αὐτὸν Θεοτόκε, ἰκέτευε ὑπὲρ τῶν
ψυχῶν ἡμῶν .

Τῆ Πέμπτῃ ἑσπέρας, καὶ τῆ Παρασκευῆ πρωΐ .

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος α΄.

Οὐκ εἶπεν ἡ σὴν προστασίαν κεντημένοι Ἄχραντε, καὶ ταῖς
σαῖς ἰκεσίαις τῶν δεινῶν ἐκλυτρούμενοι, τῷ Σταυρῷ
τοῦ Υἱοῦ σου ἐν παντὶ φρουρούμενοι, κατὰ χρέος σε πάντες,
εὐσεβῶς μεγαλύνομεν .

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὄρθρου, Ἦχος α΄.

ΑἌχραντε Θεοτόκε, ἡ ἐν οὐρανοῖς εὐλογημένη, καὶ ἐπὶ γῆς
δοξολογουμένη, χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε .

Τῆ Παρασκευῆ ἑσπέρας, καὶ τῷ Σαββάτῳ πρωΐ .

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος α΄.

Τοῦ Γαβριὴλ φθειξαμένου σοι Παρθένε τὸ Χαῖρε, σὺν τῇ
φωνῇ ἑσαρκουτο ὁ τῶν ὄλων Δεσπότης, ἐν σοὶ τῇ ἀγία
κιβωτῷ, ὡς ἔφη ὁ δίκαιος Δαυὶδ . Ἐδεῖχθης πλατυτέρα τῶν
οὐρανῶν, βαστάσασα τὸν Κτίστην σου . Δόξα τῷ ἐνοικήσαν-
τι ἐν σοὶ· δόξα τῷ προελθόντι ἐκ σοῦ· δόξα τῷ ἐλευθερώσαν-
τι ἡμᾶς διὰ τοῦ τόκου σου .

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος α΄.

Τὸν ἀμήτορα ἐν οὐρανῷ, ὑπὲρ ἔννοιαν καὶ ἀκοήν, ἐπὶ γῆς ἀπάτορα ἔτεκες. Αὐτὸν Θεοτόκε, ἰκέτευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς ΤΟΝ Β΄ ΗΧΟΝ.

Τῇ Κυριακῇ ἑσπέρας, καὶ τῇ Δευτέρᾳ πρωΐ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος β΄.

Εὐσπλαγγίαις ὑπάρχουσα πηγὴ, συμπαθείας ἀξιώσον ἡμᾶς Θεοτόκε· βλέψον εἰς λαὸν τὸν ἀμαρτήσαντα, δεῖξον ὡς αἰεὶ τὴν δυναστείαν σου· εἰς σὲ γὰρ ἐλπίζοντες, τὸ Χαῖρε βοῶμέν σοι ὡς ποτὲ ὁ Γαβριὴλ, ὁ τῶν ἀσωμάτων Ἀρχιστράτηγος.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος β΄.

Μήτηρ ἀγία ἡ τοῦ ἀφράστου φωτὸς, ἀγγελικοῖς σε ὕμνοις τιμῶντες, εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

Τῇ Δευτέρᾳ ἑσπέρας, καὶ τῇ Τρίτῃ πρωΐ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος β΄.

Θείας γεγόναμεν κοινωνοὶ φύσεως, διὰ σοῦ Θεοτόκε αἰετὰ ἄρθε· Θεὸν γὰρ ἡμῖν σεσαρκωμένον τέτοκας· διὸ κατὰ χρέος σε πάντες, εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος β΄.

Σὲ μεγαλύνομεν Θεοτόκε βοῶντες· Χαῖρε αἰδύτη φωτὸς νεφέλη, αὐτὸν βαστάσασα ἐν κόλποις τῆς δόξης τὸν Κύριον.

Τῇ Τρίτῃ ἑσπέρας, καὶ τῇ Τετάρτῃ πρωΐ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος β΄.

Υπερδεδοξαμένη ὑπάρχεις, Θεοτόκε Παρθένη, ὑμνοῦμέν σε· διὰ γὰρ τοῦ Σταυροῦ τοῦ Υἱοῦ σου, κατεβλήθη ὁ Ἄδης, καὶ ὁ θάνατος τέθηκε· νεκρωθέντες ἀνέστημεν, καὶ ζωῆς ἠξιώθημεν· τὸν Παραδεισον ἐλάβομεν, τὴν ἀρχαίαν ἀπόλαυσιν. Διὸ εὐχαριστοῦντες δοξολογοῦμεν, ὡς κραταῖον Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ μόνον πολυέλεον.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος β΄.

Σὲ μεγαλύνομεν Θεοτόκε βοῶντες· Χαῖρε ἡ ῥάβδος, ἐξ ἧς ἀσπόρως Θεὸς βλαστήσας, ἀνείλεν ἐν ξύλῳ τὸν θάνατον.

Τῆ Τετάρτῃ ἑσπέρας, καὶ τῆ Πέμπτῃ πρωΐ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος β΄.

Θείας γεγόναμεν κωνωνοὶ φύσεως, διὰ σοῦ Θεοτόκε ἀει-
πάρθενε· Θεὸν γὰρ ἡμῖν σεσαρκωμένον τέτοκας· διὸ
κατὰ χρέος σε πάντες, εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος β΄.

Σὲ μεγαλύνομεν Θεοτόκε βρωῶντες· Χαῖρε ἀδύτη φωτὸς νεφέ-
λη, αὐτὸν βασιάσασα ἐν κόλποις τῆς δόξης τὸν Κύριον.

Τῆ Πέμπτῃ ἑσπέρας, καὶ τῆ Παρασκευῆ πρωΐ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος β΄.

Υπερδεδοξασμένη ὑπάρχεις, Θεοτόκε Παρθένε, ὑμνοῦμέν
σε· διὰ γὰρ τοῦ Σταυροῦ τοῦ Υἱοῦ σου, κατεβλήθη ἡ
Ἀΐδης, καὶ ὁ Θάνατος τέθηκε· νεκρωθέντες ἀνέστημεν, καὶ
ζωῆς ἠξιώθημεν· τὸν Παραδείσον ἐλάβομεν, τὴν ἀρχαίαν ἀ-
πόλαυσιν. Διὸ εὐχαριστοῦντες δοξολογοῦμεν, ὡς κραταιὸν
Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ μόνον πολυέλεον.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος β΄.

Σὲ μεγαλύνομεν Θεοτόκε βρωῶντες· Χαῖρε ἡ ράβδος, ἐξ ἧς
ἀσπόρως Θεὸς βλαστήσας, ἀνεῖλεν ἐν ξύλῳ τὸν Θάνατον.

Τῆ Παρασκευῆ ἑσπέρας, καὶ τῷ Σαββάτῳ πρωΐ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος β΄.

Πάντα ὑπὲρ ἔγνωσαν, πάντα ὑπερένδοξα, τὰ σα Θεοτόκε
Μυστήρια· τῆ ἀγνεῖα ἐσφραγισμένη, καὶ παρθενία φυ-
λαττομένη, Μήτηρ ἐγνώσθης ἀψευδῆς, Θεὸν τεκοῦσα ἀληθι-
νόν. Αὐτὸν ἰκέτευσ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος β΄.

Μήτηρ ἀγία ἡ τοῦ ἀφράστου φωτὸς, ἀγγελικοῖς σε ὕμνοις
τιμῶντες, εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

Ἐὰν δὲ τύχη, Ἀλληλεῖα, ἐν οἴῳδῆποτε Ἦχῳ, λέγονται ταῦτα.

Ἦχος β΄.

Απόστολοι, Μάρτυρες, καὶ Προφῆται, Ἱεράρχαι, Ὅσιοι,
καὶ Δίκαιοι, οἱ καλῶς τὸν ἀγῶνα τελέσαντες, καὶ τὴν
πίστιν τηρήσαντες, παρρησίαν ἔχοντες πρὸς τὸν Σωτῆρα,
ὑπὲρ ἡμῶν αὐτὸν ὡς ἀγαθὸν ἰκετεύσατε, σωθῆναι δεόμεθα
τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα . Νεκρώσιμον .

Μνήσθητι Κύριε, ὡς ἀγαθὸς τῶν δούλων σου, καὶ ὅσα ἐν βίῳ ἡμαρτον, συγχώρησον· οὐδεὶς γὰρ ἀναμάρτητος, εἰ μὴ σὺ ὁ δυνάμενος, καὶ τοῖς μετασᾶσι δῆναι τὴν ἀνάπαυσιν .

Καὶ νῦν . Θεοτοκίον .

Μήτηρ ἀγία ἢ τοῦ ἀφράστου φωτός, ἀγγελικοῖς σε ὕμνοις τιμῶντες, εὐσεβῶς μεγαλύνομεν .

ΕΙΣ ΤΟΝ Γ'. ΗΧΟΝ .

Τῇ Κυριακῇ ἐσπέρας, καὶ τῇ Δευτέρᾳ πρωτῆ .

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος γ' .

Τὴν ὠραιότητα τῆς παρθενίας σου, καὶ τὸ ὑπέρλαμπρον τὸ τῆς ἀγνείας σου, ὁ Γαβριὴλ καταπλαγεῖς, ἐβόα σοι Θεοτόκε· Ποῖόν σοι ἐγκώμιον, προσαγάγω ἐπάξιον; τί δὲ ὀνομάσω σε; ἀπορῶ καὶ ἐξίσταμαι· διὸ ὡς προσετάγην βροῦ σοι· Χαῖρε ἢ κεχαριτωμένη .

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὄρθρου, Ἦχος γ' .

Εκαστος ὅπου σῶζεται, ἐκεῖ δικαίως καὶ προστρέχει· καὶ ποία ἄλλη τοιαύτη καταφυγή, ὡς σὺ Θεοτόκε, σκέπουσα τὰς ψυχὰς ἡμῶν;

Τῇ Δευτέρᾳ ἐσπέρας, καὶ τῇ Τρίτῃ πρωτῆ .

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος γ' .

Καταφυγή καὶ δύναμις ἡμῶν Θεοτόκε, ἢ κραταιὰ βοήθεια τοῦ κόσμου, ταῖς πρεσβείαις σε σκέπε τοὺς δούλους σου, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης, μόνῃ εὐλογημένη .

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὄρθρου, Ἦχος γ' .

Εκαστος ὅπου σῶζεται, ἐκεῖ δικαίως καὶ προστρέχει· καὶ ποία ἄλλη τοιαύτη καταφυγή, ὡς σὺ Θεοτόκε, σκέπουσα τὰς ψυχὰς ἡμῶν;

Τῇ Τρίτῃ ἐσπέρας, καὶ τῇ Τετάρτῃ πρωτῆ .

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος γ' .

Ράβδον δυνάμεως κειτημένοι, τὸν Σταυρὸν τοῦ Υἱοῦ σου Θεοτόκε, ἐν αὐτῷ καταβάλλομεν τῶν ἐχθρῶν τὰ φρυάγματα, οἱ πόθῳ σε ἀπαύστως μεγαλύνοντες .

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος γ'.

Καταφυγή και δύναμις, ἡμῶν Θεοτόκε, ἡ κραταιὰ βοήθεια τοῦ κόσμου, ταῖς πρεσβείαις σου σκέπε τοὺς δούλους σου, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης, μόνη εὐλογημένη.

Τῆ Τετάρτῃ ἐσπέρας, και τῆ Πέμπτῃ πρωΐ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος γ'.

Προφῆται προεκήρυξαν, Ἀπόστολοι ἐδίδαξαν, Μάρτυρες ὠμολόγησαν, και ἡμεῖς ἐπιστεύσαμεν, Θεοτόκον σε κυρίως ὑπάρχουσαν· διὸ και μεγαλύνομεν, τὸν τόκον σου τὸν ἄφραστον.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος γ'.

Εκαστος ὅπου σώζεται, ἐκεῖ δικαίως και προστρέχει· και ποία ἄλλη τοιαύτη καταφυγή ὡς σὺ Θεοτόκε, σκέπουσα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν;

Τῆ Πέμπτῃ ἐσπέρας, και τῆ Παρασκευῆ πρωΐ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος γ'.

Ράβδον δυνάμεως κεκτημένοι, τὸν Σταυρὸν τοῦ Υἱοῦ σου Θεοτόκε, ἐν αὐτῷ καταβάλλομεν τῶν ἐχθρῶν τὰ φρυάγματα, οἱ πόθῳ σε ἀπαύστως μεγαλύνοντες.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος γ'.

Καταφυγή και δύναμις ἡμῶν Θεοτόκε, ἡ κραταιὰ βοήθεια τοῦ κόσμου, ταῖς πρεσβείαις σου σκέπε τοὺς δούλους σου, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης, μόνη εὐλογημένη.

Τῆ Παρασκευῆ ἐσπέρας, και τῷ Σαββάτῳ πρωΐ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος γ'.

Σὲ τὴν μεσιτεύσασάν τὴν σωτηρίαν τοῦ γένους ἡμῶν, ἀνυμνοῦμεν Θεοτόκε Παρθένε· ἐν τῇ σαρκὶ γὰρ τῇ ἐκ σου προσληθείση, ὁ Υἱός σου και Θεὸς ἡμῶν, τὸ διὰ Σταυροῦ καταδεξάμενος πάθος, ἐλυτρώσατο ἡμᾶς ἐκ φθορᾶς ὡς φιλάνηθρωπος.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος γ'.

Προφῆται προεκήρυξαν, Ἀπόστολοι ἐδίδαξαν, Μάρτυρες ὠμολόγησαν, και ἡμεῖς ἐπιστεύσαμεν, Θεοτόκον σε κυρίως ὑπάρχουσαν· διὸ και μεγαλύνομεν, τὸν τόκον σου τὸν ἄφραστον.

ΕΙΣ ΤΟΝ Δ'. ΗΧΟΝ

Τῇ Κυριακῇ ἑσπέρας, καὶ τῇ Δευτέρᾳ πρωΐ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος δ'.

Τῇ ἀνατραφείσῃ ἐν τῷ ναῶ, εἰς τὰ Ἅγια τῶν Ἁγίων, τῇ περιβεβλημένῃ τὴν πίσιν καὶ τὴν σοφίαν, καὶ τὴν ἀμεμπτον παρθενίαν, ὁ Ἀρχιστράτηγος Γαβριὴλ, προσέφερεν οὐρανάθεν, τὸν ἀσπασμὸν καὶ τὸ Χαῖρε· Χαῖρε εὐλογημένη· χαῖρε δεδοξασμένη· ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὄρθρου, Ἦχος δ'.

Οτι πάντων ὑπάρχεις τῶν ποιημάτων ὑπερτέρα, ἀνυμνεῖν σε ἀξίως μὴ εὐποροῦντες Θεοτόκε, δωρεὰν αἰτούμεν σε· Ἐλέησον ἡμᾶς.

Τῇ Δευτέρᾳ ἑσπέρας, καὶ τῇ Τρίτῃ πρωΐ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος δ'.

Τῇ Θεοτόκῳ ἐκτενωῶς νῦν προσδράμωμεν, ἁμαρτωλοὶ καὶ ταπεινοὶ, καὶ προσπέσωμεν ἐν μετανοίᾳ, κράζοντες ἐκ βάθους ψυχῆς· Δέσποινα βοήθησον, ἐφ' ἡμῖν σπλαγχνισθεῖσα· σπεῦσον ἀπολλύμεθα, ὑπὸ πλήθους πταισμάτων· μὴ ἀποστρέψῃς σοὺς δούλους κενούς· σὲ γὰρ καὶ μόνην ἐλπίδα κεκτήμεθα.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὄρθρου, Ἦχος δ'.

Σὲ μεγαλύνωμεν Θεοτόκε, βοῶντες· Σὺ εἶ ἡ βάτος, ἐν ἣ ἀφλέκτως Μωσῆς κατεῖδεν ὡς φλόγα, τὸ πῦρ τῆς Θεότητος.

Τῇ Τρίτῃ ἑσπέρας, καὶ τῇ Τετάρτῃ πρωΐ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος δ'.

Παρθένε πανάμωμε, Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ρομφαία διηθέ σου, τὴν παναγίαν ψυχὴν, ἥνικα σταυρούμενον, ἔβλεψας ἐκουσίως, τὸν Υἱὸν καὶ Θεὸν σου· ὃν περ εὐλογημένη, δυσωποῦσα μὴ παύσῃ, συγχώρησιν πταισμάτων ἡμῖν δωρήσασθαι.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὄρθρου, Ἦχος δ'.

Σὲ μεγαλύνωμεν Θεοτόκε, βοῶντες· Σὺ εἶ τὸ ὄρος, ἐξ οὗ ἀρρήτως ἐτμήθη λίθος, καὶ πύλας τοῦ Ἄδου συνέτριψεν.

Τῇ Τετάρτῃ ἑσπέρας, καὶ τῇ Πέμπτῃ πρωΐ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος δ'.

Τὸν Λόγον τῷ Πατρὸς Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἐκ σῆ σαρκωθέντα ἔγνωμεν, Θεοτόκε Παρθένε, μόνη ἀγνή, μόνη εὐλογημένη· διὸ ἀπαύστως σὲ ἀνυμνοῦντες μεγαλύνομεν.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος δ'.

Οτι πάντων ὑπάρχεις τῶν ποιημάτων ὑπερτέρα, ἀνυμνεῖν σε ἀξίως μὴ εὐποροῦντες Θεοτόκε, δωρεὰν αἰτουμέν σε· Ἐλέησον ἡμᾶς.

Τῇ Πέμπτῃ ἑσπέρας, καὶ τῇ Παρασκευῇ πρωΐ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος δ'.

Παρθένε πανάμωμε, Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ῥομφαία διήλθέ σου, τὴν παναγίαν ψυχὴν, ἥνικα σταυρούμενον, ἔβλεψας ἐκουσίως, τὸν Υἱὸν καὶ Θεὸν σου· ὃν περ εὐλογημένη, δυσωποῦσα μὴ παύσῃ, συγχώρησιν πταισμάτων ἡμῶν δωρήσασθαι.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος δ'.

Σὲ μεγαλύνομεν Θεοτόκε, βοῶντες· Σὺ εἶ τὸ ὄρος, ἐξ οὗ ἀρρήτως ἐτμήθη λίθος, καὶ πύλας τοῦ Ἄδου συνέτριψεν.

Τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας, καὶ τῷ Σαββάτῳ πρωΐ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος δ'.

Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον, καὶ Ἀγγέλοις ἀγνωστον Μυσήριον, διὰ σοῦ Θεοτόκε τοῖς ἐπὶ γῆς πεφανέρωται, Θεὸς ἐν ἀσυγχύτῳ ἐνώσει σαρκούμενος, καὶ Σταυρὸν ἐκουσίως ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος· δι' οὗ ἀναστήσας τὸν Πρωτόπλαστον, ἔσωσεν ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος δ'.

Σὲ μεγαλύνομεν Θεοτόκε, βοῶντες· Σὺ εἶ ἡ βράτος, ἐν ἣ ἀφλέκτως Μωσῆς κατεῖδεν ὡς φλόγα, τὸ πῦρ τῆς Θεότητος.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΠΛ. Α'. ΗΧΟΝ.

Τῇ Κυριακῇ ἑσπέρας, καὶ τῇ Δευτέρᾳ πρωΐ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος πλ. α'.

Μετὰ Ἀγγέλων τὰ οὐράνια, μετὰ ἀνθρώπων τὰ ἐπίγεια, ἐν φωνῇ ἀγαλλιάσεως, Θεοτόκε βοῶμέν σοι· Χαῖρε κυλή

τῶν οὐρανῶν πλατυτέρα· χαῖρε μόνη τῶν γηγενῶν σωτηρία·
χαῖρε σεμνή Κεχαριτωμένη, ἡ τεκοῦσα Θεὸν σεσαρκωμένον.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος πλ. α΄.

Οἱ ἐκ Παρθένου ἀνατείλας τῷ κόσμῳ, Χριστέ ὁ Θεός, υἱοὺς
φωτὸς δι' αὐτῆς ἀναδείξας, ἐλέησον ἡμᾶς.

Τῇ Δευτέρᾳ ἑσπέρας, καὶ τῇ Τρίτῃ πρωΐ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος πλ. α΄.

Τὴν ταχεϊάν σου σκέπην καὶ τὴν βοήθειαν, καὶ τὸ ἔλεος
δειξον ἐπὶ τοὺς δούλους σου· καὶ τὰ κύματα ἀγνῆ κα-
ταπραΰνον, τῶν ματαίων λογισμῶν· καὶ τὴν πεσοῦσάν μου
ψυχὴν, ἀνάστησον Θεοτόκε· οἶδα γὰρ οἶδα Παρθένε, ὅτι
ἰσχύεις ὅσα καὶ βούλοιο.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος πλ. α΄.

Μήτηρ Θεοῦ παναγία, τὸ τεῖχος τῶν Χριστιανῶν, ρῦσαι
λαόν σου συνήθως, κραυγάζοντά σοι ἐκτενωῶς· Ἀντιτά-
χθητι αἰσχροῖς, καὶ ἀλαζόσι λογισμοῖς ἵνα βοῶμέν σοι· Χαῖ-
ρε αἰεπάρθενε.

Τῇ Τρίτῃ ἑσπέρας, καὶ τῇ Τετάρτῃ πρωΐ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος πλ. α΄.

Τῷ Σταυρῷ τοῦ Υἱοῦ σου Θεοχαρίτωτε, τῶν εἰδώλων ἡ
πλάνη πᾶσα κατήρηται, καὶ τῶν δαιμόνων ἡ ἰσχύς
καταπεπάτῃται· διὰ τοῦτο οἱ πιστοὶ, κατὰ χρέος σε αἰεὶ,
ὑμνοῦμεν καὶ εὐλογοῦμεν, καὶ Θεοτόκον κυρίως ὁμολογοῦν-
τες, σὲ μεγαλύνομεν.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος πλ. α΄.

Οἱ ἐκ Παρθένου ἀνατείλας τῷ κόσμῳ, Χριστέ ὁ Θεός, υἱοὺς
φωτὸς δι' αὐτῆς ἀναδείξας, ἐλέησον ἡμᾶς.

Τῇ Τετάρτῃ ἑσπέρας, καὶ τῇ Πέμπτῃ πρωΐ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος πλ. α΄.

Τὸ ξένον τῆς Παρθένου Μυστήριον, τῷ κόσμῳ ἀνεδείχθη
σωτήριον· ἐξ αὐτῆς γὰρ ἐτέχθησιν ἄνευ σποράς, καὶ σαρκὶ
ἀνεδείχθησιν δίχα φθοράς, ἡ πάντων χαρὰ· Κύριε δόξα σοι.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος πλ. α΄.

Μήτηρ Θεοῦ παναγία, τὸ τεῖχος τῶν Χριστιανῶν, ρῦσαι
λαόν σου συνήθως, κραυγάζοντά σοι ἐκτενωῶς· Ἀντιτά-

χθπι αίσχροῖς, καὶ ἀλαζόσι λογισμοῖς, ἵνα βοῶμέν σοι· Χαῖρε ἀειπάρθενε.

Τῇ Πέμπτῃ ἑσπέρας, καὶ τῇ Παρασκευῇ πρωί.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος πλ. αΐ.

Τῷ Σταυρῷ τοῦ Υἱοῦ σου Θεοχαρίτωτε, τῶν εἰδώλων ἢ πλάνη πᾶσα κατήργηται, καὶ τῶν δαιμόνων ἢ ἰσχύς καταπεπάτηται· διὰ τοῦτο οἱ πιστοὶ, κατὰ χρέος σε αἰεὶ, ὑμνοῦμεν καὶ εὐλογοῦμεν, καὶ Θεοτόκον κυρίως ὁμολογῶντες, σὲ μεγαλύνομεν.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος πλ. αΐ.

Οἱ ἐκ Παρθένου ἀνατείλας τῷ κόσμῳ, Χριστέ ὁ Θεὸς, υἱοὺς φωτὸς δι' αὐτῆς ἀναδείξας, ἐλέησον ἡμᾶς.

Τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας, καὶ τῷ Σαββάτῳ πρωί.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος πλ. αΐ.

Χαῖρε πύλη Κυρίου ἢ ἀδιόδευτος· χαῖρε τεῖχος καὶ σκέπη τῶν προστρεχόντων εἰς σέ· χαῖρε ἀχείμαστε λιμῆν, καὶ Ἀπειρόγαμε· ἢ τεκοῦσα ἐν σαρκί, τὸν ποιητὴν σου καὶ Θεὸν, πρεσβεύουσα μὴ ἐλλείπης, ὑπὲρ τῶν ἀνυμνούντων, καὶ προσκυνούντων τὸν τόκον σου.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος πλ. αΐ.

Οἱ ἐκ Παρθένου ἀνατείλας τῷ κόσμῳ, Χριστέ ὁ Θεὸς, υἱὸς φωτὸς δι' αὐτῆς ἀναδείξας, ἐλέησον ἡμᾶς.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΠΑ. Β'. ΗΧΟΝ.

Τῇ Κυριακῇ ἑσπέρας, καὶ τῇ Δευτέρᾳ πρωί.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος πλ. βΐ.

Αρχὴ σωτηρίας, ἢ τῆ Γαβριὴλ προσηγορία, πρὸς τὴν Παρθένον γέγονεν· ἦκεσε γὰρ τὸ Χαῖρε, καὶ ἐκ ἀπέφυγε τὸν ἀσπασμόν· ἐκ ἐδίσασεν, ὡς ἡ Σάρρα ἐν τῇ σκηνῇ, ἀλλ' ἔτις ἔλεγεν· Ἰδοὺ ἡ δούλη Κυρίου, γένοιτό μοι κατὰ τὸ ῥῆμά σου.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος πλ. βΐ.

Αρχαγγελικὸν λόγον ὑπεδέξω, καὶ χερουβικὸς θρόνος ἀνεδείχθη, καὶ ἐν ἀγκαλαῖς σου ἐβάστασας, Θεοτόκε, τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τῇ Δευτέρᾳ ἑσπέρας, καὶ τῇ Τρίτῃ πρωΐ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος πλ. δ΄.

Ελπίς τοῦ κόσμου ἀγαθῆ, Θεοτόκε Παρθένε, τὴν σὴν καὶ μόνην κραταιὰν προστασίαν αἰτοῦμεν· Σπλαγχνίσθητι εἰς ἀπροστάτευτον λαόν, δυσώπησον τὸν ἐλεήμονα Θεόν, ρυσθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, ἐκ πάσης ἀπειλῆς, μόνη εὐλογημένη.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος πλ. β΄.

Οὐδεὶς προσρέχων ἐπὶ σοὶ, κατησχυμμένος ἀπὸ σῆ ἐκπορεύεται, ἀγνή Παρθένε Θεοτόκε· ἀλλ' αἰτεῖται τὴν χάριν, καὶ λαμβάνει τὸ δῶρημα, πρὸς τὸ συμφέρον τῆς αἰτήσεως.

Τῇ Τρίτῃ ἑσπέρας, καὶ τῇ Τετάρτῃ πρωΐ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος πλ. β΄.

Θεοτόκε Παρθένε, ἐκέτευσ τὸν Υἱόν σου, τὸν ἐκουσίως προσπαγέντα ἐν Σταυρῷ, καὶ τὸν κόσμον ἐκ πλάνης ἐλευθερώσαντα, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, τῷ ἐλεῆσαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος πλ. β΄.

Τὸν πρὸ αἰώνων ἐκ Πατρὸς, ἄνευ Μητρὸς γεννηθέντα, Υἱὸν καὶ Λόγον τῷ Θεῷ, ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων, ἐκύησας σεσαρκωμένον, ἐξ ἀγνῶν αἱμάτων σου, Θεοκυῆτορ ἄνευ ἀνδρός· ὃν αἰτῆσαι δωρήσασθαι ἡμῖν, ἀμαρτιῶν ἄφεσιν πρὸ τῷ τέλει.

Τῇ Τετάρτῃ ἑσπέρας, καὶ τῇ Πέμπτῃ πρωΐ.

Εἰς τὸ, Θεὸς, Κύριος, Ἦχος πλ. β΄.

Αγία Δέσποινα ἀγνή, τοῦ Θεοῦ ἡμῶν Μήτηρ, ἡ τὸν ἀπάντων ποιητὴν, ἀπορρήτως τεκοῦσα, ἐκέτευσ σὺν Ἀποστόλοις ἱεροῖς, ἐκάστοτε τὴν ἀγαθότητα αὐτοῦ, παθῶν ἡμᾶς λυτρώσασθαι, καὶ ἄφεσιν ἡμῖν δοῦναι ἀμαρτημάτων.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος πλ. β΄.

Μεγάλων χαρισμάτων ἀγνή, Παρθένε Θεομήτορ σὺ ἠξιώθης, ὅτι ἔτεκες σαρκὶ τὸν ἕνα τῆς Τριάδος, Χριστὸν τὸν ζωοδότην, εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τῇ Πέμπτῃ ἑσπέρας, καὶ τῇ Παρασκευῇ πρωΐ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος πλ. β΄.

Θεοτόκε Παρθένε, ἐκέτευσ τὸν Υἱόν σου, τὸν ἐκουσίως προσπαγέντα ἐν Σταυρῷ, καὶ τὸν κόσμον ἐκ πλάνης ἐλευθερώσαντα Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, τῷ ἐλεῆσαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος πλ. β'.

Τὸν πρὸ αἰώνων ἐκ Πατρὸς, ἄνευ Μητρὸς γεννηθέντα, Υἱὸν καὶ Λόγον τῆ Θεῶ, ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων, ἐκύησας σεσαρκωμένον, ἐξ ἀγνῶν αἱμάτων σε, Θεοκυῆτορ ἄνευ ἀνδρός· ὃν αἴτησαι δωρήσασθαι ἡμῖν, ἀμαρτιῶν ἄφεσιν πρὸ τῆ τέλους.

Τῆ Παρασκευῆ ἑσπέρας, καὶ τῷ Σαββάτῳ πρωῒ .

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος πλ. β'.

Προϊστορεῖ ὁ Γεδεὼν τὴν σύλληψιν, καὶ ἐρμηνεύει ὁ Δαυῖδ τὸν τόκον σε Θεοτόκε· κατέβη γὰρ ὡς ἕτερός ἐπὶ πόκον, ὁ Λόγος ἐν τῇ γαστρί σου, καὶ ἐβλάστησας ἄνευ σποράς, γῆ ἀγία, τοῦ κόσμου τὴν σωτηρίαν, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἡ Κεχαριτωμένη.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος πλ. β'.

Τὸν πρὸ αἰώνων ἐκ Πατρὸς, ἄνευ Μητρὸς γεννηθέντα, Υἱὸν καὶ Λόγον τῆ Θεῶ, ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων, ἐκύησας σεσαρκωμένον, ἐξ ἀγνῶν αἱμάτων σου, Θεοκυῆτορ ἄνευ ἀνδρός· ὃν αἴτησαι δωρήσασθαι ἡμῖν, ἀμαρτιῶν ἄφεσιν πρὸ τῆ τέλους.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΒΑΡΥΝ ΗΧΟΝ .

Τῆ Κυριακῆ ἑσπέρας, καὶ τῆ Δευτέρᾳ πρωῒ .

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος βαρῦς .

Θεοτόκε Παρθένε ἀμίαντε, τὸν Υἱόν σου δυσώπει, σὺν ταῖς ἄνω Δυναμέσι, συγχώρησιν πταισμάτων ἡμῖν πρὸ τοῦ τέλους δωρήσασθαι, τοῖς πιστῶς σε δοξάζουσι .

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος βαρῦς .

Υπερέβης τὰς Δυναμεις τῶν οὐρανῶν, ὅτι ναὸς ἐδείχθης Δεῖκός, εὐλογητὸς Θεοτόκε, ὡς τεκοῦσα Χριστὸν, τὸν Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν .

. Τῆ Δευτέρᾳ ἑσπέρας, καὶ τῆ Τρίτῃ πρωῒ .

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος βαρῦς .

Τὸ Χαῖρέ σοι προσάγομεν Θεοτόκε· τῶν Ἀγγέλων γὰρ ἀνωτέρα ἐδείχθης, Θεὸν κύησασα .

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος βαρῦς .

Εἰρήνευσον πρεσβεύαις τῆς Θεοτόκου, τὴν ζωὴν ἡμῶν τῶν βωόντων σοι· Ἐλεῆμον Κύριε, δόξα σοι .

Τῇ Τρίτῃ ἑσπέρας, καὶ τῇ Τετάρτῃ πρωΐ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος βαρὺς.

Τὸν σταυρωθέντα ὑπὲρ ἡμῶν Χριστὸν τὸν Θεόν, καὶ καθελόντα τοῦ θανάτου τὸ κράτος, ἀπαύστως ἰκέτευε, Θεοτόκε Παρθέने, ἵνα σώσῃ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος βαρὺς.

Λύτρωσαι Θεοτόκε, τῶν συνεχουσῶν ἡμᾶς ἀμαρτιῶν, ὅτι ἄλλην ἐλπίδα οἱ πιστοὶ οὐκ ἔχομεν, εἰμὴ σέ, καὶ τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα Θεόν.

Τῇ Τετάρτῃ ἑσπέρας, καὶ τῇ Πέμπτῃ πρωΐ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος βαρὺς.

Ο καρπὸς τῆς κοιλίας σου Ἄχραντε, τῶν Προφητῶν ὑπάρχει, καὶ τοῦ νόμου τὸ πλήρωμα· διό σε Θεοτόκον ἐν ἐπιγνώσει δοξάζοντες, εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος βαρὺς.

Ο καρπὸς τῆς γαστρὸς σου Θεόνυμφε, τοῖς ἀνθρώποις ἐδείχθη σωτηρίας πρόξενος· διό σε Θεοτόκον, γνώμη καὶ γλώσση δοξάζοντες, οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Τῇ Πέμπτῃ ἑσπέρας, καὶ τῇ Παρασκευῇ πρωΐ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος βαρὺς.

Τὸν σταυρωθέντα ὑπὲρ ἡμῶν Χριστὸν τὸν Θεόν, καὶ καθελόντα τοῦ θανάτου τὸ κράτος, ἀπαύστως ἰκέτευε, Θεοτόκε Παρθέने, ἵνα σώσῃ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος βαρὺς.

Λύτρωσαι Θεοτόκε, τῶν συνεχουσῶν ἡμᾶς ἀμαρτιῶν, ὅτι ἄλλην ἐλπίδα οἱ πιστοὶ οὐκ ἔχομεν, εἰμὴ σέ, καὶ τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα Θεόν.

Τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας, καὶ τῷ Σαββάτῳ πρωΐ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος βαρὺς.

Ως τῆς ἡμῶν ἀναστάσεως θησαύρισμα, τοὺς ἐπὶ σοὶ πεποιθότας Πανύμνητε, ἐκ λαίκου καὶ βυθοῦ πταισμάτων ἀνάγαγε· σὺ γὰρ τοὺς ὑπευθύνους τῇ ἀμαρτίᾳ ἔσωσας, τεκοῦσα τὴν σωτηρίαν· ἢ πρὸ τόκου Παρθένος, καὶ ἐν τόκῳ Παρθένος, καὶ μετὰ τόκου πάλιν οὔσα Παρθένος.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος βαρύς.

Χαῖρε ἢ τὸν ἀχώρητον ἐν οὐρανοῖς, χωρήσασα ἐν μήτρᾳ σου· χαῖρε Παρθέने, τῶν Προφητῶν τὸ κήρυγμα, δι' ἧς ἔλαμψεν ὁ Ἐμμανουήλ· χαῖρε Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ.

Εἰς τὸν ΠΑ. Δ'. ΗΧΟΝ.

Τῇ Κυριακῇ ἑσπέρας, καὶ τῇ Δευτέρᾳ πρωΐ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος πλ. δ'.

Χαῖρε ἢ δι' Ἀγγέλου τὴν χαρὰν τοῦ κόσμου δεξαμένη· χαῖρε ἢ τεκοῦσα τὸν Ποιητὴν σου καὶ Κύριον· χαῖρε ἢ ἀξιοθεῖσα γενέσθαι Μήτηρ Θεοῦ.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος πλ. δ'.

Χαῖρε ἢ πύλη τοῦ Βασιλείως τῆς δόξης ἣν ὁ Ὑψιστος μόνος διώδευσε, καὶ μόνην ἐσφραγισμένην ἐφύλαξεν, εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τῇ Δευτέρᾳ ἑσπέρας, καὶ τῇ τρίτῃ πρωΐ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος πλ. δ'.

Πὸ ἀσάλευτον στήριγμα τὸ τῆς πίστεως, καὶ σεβάσιμον δώρημα τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τὴν Θεοτόκον ἐν ὕμνοις μεγαλύνωμεν πιστοί. Χαῖρε, ἢ τὴν πέτραν τῆς ζωῆς ἐν γαστρίσῃ χωρήσασα· χαῖρε τῶν περάτων ἢ ἐλπίς, θλιβομένων ἀντίληψις· χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος πλ. δ'.

Παρθέने ἀχραντε, σῶσον ἡμᾶς ταῖς πρεσβείαις σου, κινῆσα σπλάγγνα μητρικά, τῷ Υἱῷ σου καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Τῇ Τρίτῃ ἑσπέρας, καὶ τῇ Τετάρτῃ πρωΐ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος πλ. δ'.

Πὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα, καὶ Σωτῆρα τοῦ κόσμου, ἐν τῷ Σταυρῷ θεωροῦσα ἢ τεκοῦσα, ἔλεγε δακρύνουσα· Ὁ μὲν κόσμος ἀγαλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν, τὰ δὲ σπλάγγνα μου φλέγονται, ὀρώσης σου τὴν σταύρωσιν, ἣν ὑπὲρ πάντων ὑπομένεις, ὁ Υἱὸς καὶ Θεὸς μου.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος πλ. δ'.

Ο καρπὸς τῆς κοιλίας σου Ἀχραντε, τῶν Προφητῶν ὑπάρχει καὶ τοῦ νόμου τὸ πλήρωμα· διό σε Θεοτόκον ἐν ἐπιγνώσει δοξάζοντες, εὐσεβῶς μεγαλύνωμεν.

Τῇ Τετάρτῃ ἑσπέρας, καὶ τῇ Πέμπτῃ πρωΐ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος πλ. δ'.

Η νοητὴ πύλη τῆς ζωῆς, ἀχραντε Θεοτόκε, τοὺς προστρέχοντάς σοι πιζῶς, λύτρωσαι τῶν κινδύνων, ἵνα δοξαζώμεν τὸν πανάγιον τόκον σου, εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὸ, τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος πλ. δ'.

Παρθένε ἀχραντε, σῶσον ἡμᾶς ταῖς πρεσβείαις σου, κινῆσα σπλάγχνα μητρικά, τῷ Υἱῷ σου καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Τῇ Πέμπτῃ ἑσπέρας, καὶ τῇ Παρασκευῇ πρωΐ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος πλ. δ'.

Τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα, καὶ Σωτῆρα τοῦ κόσμου, ἐν τῷ Σταυρῷ θειοῦσα ἢ τεκοῦσα, ἔλεγε δακρῦεσα· Ὁ μὲν κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν, τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται ὀρώσης σου τὴν σταύρωσιν, ἣν ὑπὲρ πάντων ὑπομένεις, ὁ Υἱὸς καὶ Θεὸς μου.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος πλ. δ'.

Ο καρπὸς τῆς κοιλίας σου Ἀχραντε, τῶν Προφητῶν ὑπάρχει καὶ τοῦ νόμου τὸ πλήρωμα· διό σε Θεοτόκον ἐν ἐπιγνώσει δοξαζόντες, εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

Τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας, καὶ τῷ Σαββάτῳ πρωΐ.

Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἦχος πλ. δ'.

Ο δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς ἐκ Παρθένου, καὶ σταύρωσιν ὑπομείνας Ἀγαθὲ, ὁ θανάτῳ τὸν θάνατον σκυλεύσας, καὶ ἔγερσιν δείξας ὡς Θεὸς, μὴ παρίδης οὓς ἔπλασας τῇ χειρὶ σου· δεῖξον τὴν φιλάνθρωπίαν σου ἐλεῆμον, δέξαι τὴν τεκοῦσάν σε Θεοτόκον, πρεσβεύουσαν ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ σῶσον Σωτῆρ ἡμῶν, λαὸν ἀπεγνωσμένον.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος πλ. δ'.

Παρθένε ἀχραντε, σῶσον ἡμᾶς ταῖς πρεσβείαις σου, κινῶσα σπλάγχνα μητρικά, τῷ Υἱῷ σου καὶ Θεῷ ἡμῶν.

ΤΕΛΟΣ ΤΩΝ ΕΝ Τῷ ΔΕΥΤΕΡῳ ΜΕΡΕΙ ΤΟΥ ΩΡΟΛΟΓΙΟΥ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ.

ΩΡΟΛΟΓΙΟΥ

Τ Ο Υ Μ Ε Γ Α Λ Ο Υ

ΜΕΡΟΣ Γ'.

Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Ν

Τὴν Ἀκολουθίαν τοῦ Ἀκαθίστου Ὕμνου εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον.

Τὴν Ἀκολουθίαν τῶν δύο Παρακλητικῶν Κανόνων εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον.

Τὴν Ἀκολουθίαν τῆς Σείας Μεταλήψεως.

Κανόνα ἱκετήριον εἰς τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν :

Κανόνα ἱκετήριον εἰς τὸν Ἄγγελον, τὸν φύλακα τῆς τοῦ ἀνθρώπου ζωῆς.

Κανόνα ἱκετήριον εἰς τὰς ἐπουρανίους Δυνάμεις, καὶ πάντας τὰς Ἁγίους.

Καὶ τοὺς εἰκοσιτίσσερας Οἴκους εἰς τὴν νοσητὴν Κλίμακα, τίμιον τὸν Σταυρόν.

Χαῖρε Κεχαριτωμένη· ὁ Κύριος μετὰ σοῦ·
εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξί.

Λουκ. Α'. 28.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

Τ Ο Υ Α Κ Α Θ Ι Σ Τ Ο Υ Υ Μ Ν Ο Υ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ.

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα,
Στιχηρὰ προσόμοια;

Ἦχος πλ. β'. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Βουλὴν προαιώνιον, ἀποκαλύπτων σοι Κόρη, Γαβριὴλ ἐφέστηκε, σὲ κατασπαζόμενος καὶ φθειγόμενος· Χαῖρε γῆ ἄσπορε· χαῖρε βράτε ἀφλεκτε· χαῖρε βάθος δυσθεώρητον· χαῖρε ἢ γέφυρα, πρὸς τοὺς οὐρανοὺς ἢ μετὰγουσα· καὶ κλ. μαξ ἢ μετάρσιος, ἣν ὁ Ἰακώβ ἐθεάσατο· χαῖρε θεία στάμνε τοῦ Μάιννα· χαῖρε λύσις τῆς ἀρᾶς· χαῖρε Ἀδάμ ἢ ἀνάκλησις, μετὰ σοῦ ὁ Κύριος.

Φαίνῃ μοι ὡς ἄνθρωπος, φησὶν ἢ ἀφθορος Κόρη, πρὸς τὸν Ἀρχιστράτηγον, καὶ πῶς φθέγγῃ ῥήματα ὑπὲρ ἀνθρώπων; μετ' ἐμοῦ ἔφησ γὰρ, τὸν Θεὸν ἔσεσθαι, καὶ σκηνώσειν ἐν τῇ μήτρᾳ μου· καὶ πῶς γεννήσομαι, λέγε μοι, χωρίον εὐρύχωρον, καὶ τόπος ἀγιάσματος, τοῦ τοῖς Χερουβὶμ ἐπιβαίνοντος; Μὴ με δελεάσης ἀπάτη· οὐ γὰρ ἔγνω ἡδονὴν· γάμου ὑπάρχω ἀμύητος, πῶς οὖν παῖδα τέξομαι;

Θεὸς ὅπου βούλεται, νικᾶται φύσεως τάξις, φησὶν ὁ Ἀσώματος, καὶ τὰ ὑπὲρ ἀνθρώπων διαπράττεται· τοῖς ἐμοῖς πίστευε, ἀληθεῖσι ῥήμασι, Παναγία ὑπεράμωμε. Ἡ δὲ ἐβόησε· Γένοιτό μοι νῦν ὡς τὸ ῥῆμά σε, καὶ τέξομαι τὸν ἄσαρκον, σάρκα ἐξ ἐμοῦ δανεισάμενον, ὅπως ἀναγάγῃ, τὸν ἀνθρώπον, ὡς μόνος δυνατὸς, εἰς τὸ ἀρχαῖον ἀξίωμα, διὰ τῆς συγκράσεως.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος β'.

Τὸ ἀπ' αἰῶνος Μυστήριον, ἀνακαλύπτεται σήμερον, καὶ ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, Υἱὸς ἀνθρώπου γίνεται, ἵνα τοῦ χείρονος μεταλαβὼν, μεταδῶ μοι τῆ βελτίονος· ἐψεύσθη πάλαι Ἀδαμ καὶ Θεὸς ἐπιθυμήσας ἐ γέγονεν· ἀνθρώπος γίνεται Θεός, ἵνα Θεὸν τὸν Ἀδαμ ἀπεργάσῃται. Εὐφραινέσθω ἡ κτίσις, χορευέτω ἡ φύσις, ὅτι Ἀρχάγγελος Παρθένω, μετὰ δέους παρίσταται, καὶ τὸ Χαῖρε κομίζει, τῆς λύπης ἀντίθετον. Ὁ διὰ σπλάγγνα ἐλέους ἐνανθρωπήσας, Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἀπόστιχα προσόμοια, Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγματῶν.

Τῶν οὐρανίων ἀψίδων ὁ Γαβριὴλ καταπτάς, εἰς Ναζαρέτ ἐπέστη, πρὸς Παρθένον Μαρίαν, βοῶν αὐτῇ τὸ Χαῖρε· συλλήψη Υἱόν, τοῦ Ἀδαμ ἀρχαιότερον, τὸν ποιητὴν τῶν αἰώνων καὶ λυτρωτὴν, τῶν βοῶντων σοι τὸ Χαῖρε Ἀγνή.

Στίχ. Ἄκουσον Θύγατερ, καὶ ἴδε.

Ο Γαβριὴλ τῇ Παρθένω τὸ εὐαγγέλιον, ἐξ οὐρανῶ κομίσας, ἀνεβόα τὸ Χαῖρε· συλλήψη ἐν γαστρὶ σου, τὸν σοὶ χωρητὸν, καὶ τοῖς πᾶσιν ἀχώρητον· καὶ κυοφόρος ὀφθήσῃ τοῦ ἐκ Πατρὸς, πρὸ ἐωσφόρου ἀνατείλαντος.

Στίχ. Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν.

Ο συναΐδιος Λόγος τοῦ προανάρχου Πατρὸς, μὴ χωρισθεὶς τῶν ἄνω, νῦν ἐπέσθη τοῖς κάτω, δι' ἄκραν εὐσπλαγγνίαν, οἰκτον λαβὼν, τῆ καθ' ἡμᾶς ὀλισθήματος· καὶ τοῦ Ἀδαμ τὴν πτωχείαν ἀναλαβὼν, ἐμορφώθη τὸ ἀλλότριον.

Στίχ. Πᾶσα ἡ γῆ προσκυνησάτωσάν σοι.

Ο ἐκ Πατρὸς αἰδίδως, καὶ ἐκ Μητρὸς χρονικῶς, φανερωθεὶς τῷ κόσμῳ, ὑπερούσιος Λόγος, μορφήν δούλου λαμβάνει, καὶ γίνεται σὰρξ, μὴ ἐκστάς τῆς Θεότητος· καὶ τὸν Ἀδαμ ἀναπλάττει ἐν τῇ γαστρὶ, τῆς ἀσπόρουσ συλλαβούσης αὐτόν.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος β'.

Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριὴλ, τῇ Κεχαριτωμένη σήμερον· Χαῖρε ἀνύμφευτε Κόρη καὶ ἀπειρόγαμε· μὴ καταπλαγῆς τῇ ξένη μου μορφῇ, μηδὲ δειλιάσης· Ἀρχάγγελός εἰμι· ὄφεις ἐξηπάτησεν Εὐάν ποτέ, νῦν εὐαγγελίζομαί σοι τὴν χαρὰν, καὶ μενεῖς ἀφθορος, καὶ τέξεις τὸν Κύριον Ἀχραντε.

Ἐν τῷ Ὁρθρῳ, εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος.

Ἀπολυτίκιον αὐτόμελον, Ἦχος πλ. δ'.

Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς λαβὼν ἐν γνώσει, ἐν τῇ σικνηῇ τοῦ Ἰωσήφ σπεδῆ ἐπέση, ὁ Ἄσωματος λέγων τῇ Ἀπειρογάμῳ· ὁ κλίνας τῇ καταβάσει τοὺς οὐρανούς, χωρεῖται ἀναλλοιώτως ὅλος ἐν σοί· ὃν καὶ βλέπων ἐν μήτρᾳ σου, λαβόντα δούλου μορφὴν, ἐξίσταμαι κραυγάζειν σοι· Χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε.

Τοῦτο λέγεται ἐκ τρίτου, ἀργῶς καὶ μετὰ μέλους.

Μετὰ δὲ τὴν Στιχολογίαν τοῦ Α'. Καθίσματος τῆ Ψαλτηρίου, λέγομεν εὐθύς, ἀργῶς πάλιν καὶ μετὰ μέλους.

Κοντάκιον δίχορον αὐτόμελον, Ἦχος πλ. δ'.

Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ τὰ νικητήρια,
Ὡς λυτρωθεῖσα τῶν δεινῶν εὐχαριστήρια,
Ἀναγράφω σοι ἡ Πόλις σου Θεοτόκε·
Ἄλλ' ὡς ἔχουσα τὸ κράτος ἀπροσμάχητον,
Ἐκ παντοίων με κινδύνων ἐλευθέρωσον,
Γ'να κράζω σοι· Χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε.

Εἶδ' οὕτω τοὺς ἐπομένους ἔξ Οἴκου.

Αγγελος πρωτοστάτης οὐρανόθεν ἐπέμφθη, εἰπεῖν τῇ Θεοτόκῳ τὸ, Χαῖρε· καὶ σὺν τῇ ἀσωμάτῳ φωνῇ, σωματούμενόν με θεωρῶν Κύριε, ἐξίστατο, καὶ ἴστατο κραυγάζων πρὸς αὐτὴν τοιαῦτα·

Χαῖρε, δι' ἧς ἡ χαρὰ ἐκλάμψει· χαῖρε, δι' ἧς ἡ ἀρὰ ἐκλείψει.

Χαῖρε, τοῦ πεσόντος Ἀδάμ ἡ ἀνάκλησις· χαῖρε, τῶν δακρύων τῆς Εὕας ἡ λύτρωσις.

Χαῖρε, ὕψος δυσανάβατον ἀνθρωπίνοις λογισμοῖς· χαῖρε, βάθος δυσθεώρητον καὶ Ἀγγέλων ὀφθαλμοῖς.

Χαῖρε, ὅτι ὑπάρχεις Βασιλέων καθέδρα· χαῖρε, ὅτι βαστάζεις τὸν βαστάζοντα πάντα.

Χαῖρε, ἀσὴρ ἐμφαινῶν τὸν Ἥλιον· χαῖρε, γαστήρ ἐνθέου σαρκώσεως.

Χαῖρε, δι' ἧς νεουργεῖται ἡ κτίσις· χαῖρε, δι' ἧς βρεφουργεῖται ὁ Κτίστης.

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε .

Βλέπουσα ἡ Ἁγία ἑαυτὴν ἐν ἀγνείᾳ, φησὶ τῷ Γαβριηλ
Θαρσαλέως· Τὸ παραδόξόν σου τῆς φωνῆς, δυσπαραδέ-
κτόν μου τῇ ψυχῇ φαίνεται· ἀσπόρου γὰρ συλλήψεως τὴν
κύησιν πῶς λέγεις; κρᾶζων·

Ἄλληλουῖα.

Γνώσιν ἀγνωστον γνῶναι ἡ Παρθένος ζητοῦσα, ἐβόησε πρὸς
τὸν λειτουργοῦντα· Ἐκ λαγόνων ἀγνῶν Υἱὸν πῶς ἐστὶ
τεχθῆναι δυνατόν; λέξον μοι. Πρὸς ἣν ἐκεῖνος ἔφησεν ἐν φό-
βῳ, πλὴν κραυγαῖζων οὕτω·

Χαῖρε, βουλής ἀπορρήτου μύστις· χαῖρε, σιγῆς δεομένων
πίστις.

Χαῖρε, τῶν θαυματίων Χριστοῦ τὸ προοίμιον· χαῖρε, τῶν
δογματίων αὐτοῦ τὸ κεφάλαιον.

Χαῖρε, κλίμαξ ἐπεβράνιε, δι' ἧς κατέβη ὁ Θεός· χαῖρε, γέφυρα
μετάγουσα τοὺς ἐκ γῆς πρὸς οὐρανόν.

Χαῖρε, τὸ τῶν Ἀγγέλων πολυθρύλλητον θαῦμα· χαῖρε, τὸ
τῶν δαιμόνων πολυθρήνητον τραῦμα.

Χαῖρε, τὸ φῶς ἀρρήτως γεννήσασα· χαῖρε, τὸ πῶς μηδένα
διδάξασα.

Χαῖρε, σοφῶν ὑπερβαίνουσα γνῶσιν· χαῖρε, πιστῶν καταυγά-
ζουσα φρένας.

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε .

Δύναμις τοῦ Ὑψίστου ἐπεσκίασε τότε πρὸς σύλληψιν τῇ
Ἀπειρογάμῳ, καὶ τὴν εὐκαρπον ταύτης νηδύν, ὡς ἀγρόν
ὑπέδειξεν ἡδὺν ἀπάσι τοῖς θέλουσι θεριῖζειν σωτηρίαν, ἐν τῷ
ψάλλειν οὕτως·

Ἄλληλουῖα.

Εχουσα Θεοδόχον ἡ Παρθένος τὴν μήτραν, ἀνέδραμε πρὸς
τὴν Ἐλισάβετ· τὸ δὲ βρέφος ἐκεῖνης εὐθύς, ἐπιγνοῦν
τὸν ταύτης ἀσπασμόν, ἔχαιρε· καὶ ἄλμασιν ὡς ἄσμασιν
ἐβόα πρὸς τὴν Θεοτόκον·

Χαῖρε, βλαστοῦ ἀμαράντου κλῆμα· χαῖρε, καρποῦ ἀκηρά-
του κτῆμα.

Χαῖρε, γεωργὸν γεωργοῦσα φιλόνητρον· χαῖρε, φυτουργὸν
τῆς ζωῆς ἡμῶν φύουσα.

Χαῖρε, ἄρουρα βλαστάνουσα εὐφορίαν οἰκτιρμῶν· χαῖρε, τράπεζα βαστάζουσα εὐθηνίαν ἰλασμῶν.

Χαῖρε, ὅτι λειμῶνα τῆς τρυφῆς ἀναθάλλεις· χαῖρε, ὅτι λιμένα τῶν ψυχῶν ἐτοιμάζεις.

Χαῖρε, δεκτὸν πρεσβείας θυμίαμα· χαῖρε, παντὸς τοῦ κόσμου ἐξίλασμα.

Χαῖρε, Θεοῦ πρὸς θνητοὺς εὐδοκία· χαῖρε, θνητῶν πρὸς Θεὸν παρρησία.

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Ζάλην ἔνδοθεν ἔχων λογισμῶν ἀμφιβόλων ὁ σώφρων Ἰωσήφ ἐταράχθη, πρὸς τὴν ἀγαμὸν σε θεωρῶν, καὶ κλεψίγαμον ὑπονοῶν Ἄμειπτε· μαθὼν δέ σου τὴν σύλληψιν ἐκ Πνεύματος ἁγίου, ἔφη· Ἀλληλουῖα.

Εἶδ' οὕτω τὸ εἰρημένον Κοντάκιον.

Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ τὰ νικητήρια.

Μετὰ ταῦτα στιχολογοῦμεν τὸν Ἄμωμον μεθ' ὃν λέγομεν πάλιν, Τῇ ὑπερμάχῳ, καὶ ἑτέρους ἕξ Οἴκους.

Εἴκουσαν οἱ Ποιμένες τῶν Ἀγγέλων ὑμνούντων τὴν ἔνσαρκον Χριστοῦ παρουσίαν· καὶ δραμόντες ὡς πρὸς ποιμένα, θεωροῦσι τοῦτον ὡς ἀμνὸν ἄμωμον ἐν τῇ γαστρὶ Μαρίας βροσκηθέντα, ἣν ὑμνούντες εἶπον·

Χαῖρε, ἀμνοῦ καὶ ποιμένος Μήτηρ· χαῖρε, αὐλὴ λογικῶν προβάτων.

Χαῖρε, ἀοράτων ἐχθρῶν ἀμυντήριον· χαῖρε, Παραδείσου θυρῶν ἀνοικτήριον.

Χαῖρε, ὅτι τὰ οὐράνια συναγάλλεται τῇ γῆ· χαῖρε, ὅτι τὰ ἐπίγεια συγχορεύει οὐρανοῖς.

Χαῖρε, τῶν Ἀποστόλων τὸ ἀσίγητον στόμα· χαῖρε, τῶν ἀδλοφόρων τὸ ἀνίκητον θάρσος.

Χαῖρε, στερρόν τῆς πίστεως ἔρεισμα· χαῖρε, λαμπρὸν τῆς χάριτος γνῶρισμα.

Χαῖρε, δι' ἧς ἐγυμνώθη ὁ Ἄδης· χαῖρε δι' ἧς ἐνεδύθημεν δόξαν.

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Θεοδρόμον Ἀστέρα θεωρήσαντες Μάγοι, τῇ τούτου ἠκολούθησαν αἴγλη· καὶ ὡς λύχνον κρατοῦντες αὐτόν, δι

αὐτοῦ ἠρεύνων κραταῖον ἀνακτα· καὶ φθάσαντες τὸν ἄφθαστον, ἐχάρησαν, αὐτῷ βοῶντες· Ἄλληλουῖα.

Ιῶδον παῖδες Χαλδαιῶν ἐν χερσὶ τῆς Παρθένου, τὸν πλάσαντα χειρὶ τοὺς ἀνθρώπους· καὶ Δεσπότην νοοῦντες αὐτὸν, εἰ καὶ δούλου ἔλαβε μορφὴν, ἔσπευσαν τοῖς δώροις θεραπεῦσαι, καὶ βοῆσαι τῇ Εὐλογημένῃ·

Χαῖρε, ἀστέρος ἀδύτου Μήτηρ· χαῖρε, αὐγὴ μουσικῆς ἡμέρας.
Χαῖρε, τῆς ἀπάτης τὴν κάμινον σθέσασα· χαῖρε, τῆς Τριάδος τοὺς μύστας φωτίζουσα.

Χαῖρε, τύραννον ἀπάνθρωπον ἐκβαλοῦσα τῆς ἀρχῆς· χαῖρε, Κύριον φιλόνητον ἐπιδείξασα Χριστόν.

Χαῖρε, ἡ τῆς βαρβάρου λυτρομένη θρησκείας· χαῖρε, ἡ τοῦ βορβόρου ῥυομένη τῶν ἔργων.

Χαῖρε, πυρὸς προσκύνησιν παύσασα· χαῖρε, φλογὸς παθῶν ἀπαλλάττουσα.

Χαῖρε, πιστῶν ὁδηγὴ σωφροσύνης· χαῖρε, πασῶν γενεῶν εὐφροσύνη.
Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Κήρυκες θεοφόροι γεγονότες οἱ Μάγοι, ὑπέσχεσαν εἰς τὴν Βαβυλῶνα· ἐκτελέσαντές σου τὸν χρησμόν, καὶ κηρύξαντές σε τὸν Χριστόν ἅπασιν, ἀφέντες τὸν Ἡρώδη ὡς ληρῶδη, μὴ εἰδότα ψάλλειν· Ἄλληλουῖα.

Λάμψας ἐν τῇ Αἰγύπτῳ, φωτισμὸν ἀληθείας, ἐδίωξας τοῦ ψεύδους τὸ σκότος· τὰ γὰρ εἰδῶλα ταύτης Σωτῆρ, μὴ ἐνεγκαντά σου τὴν ἰσχύν, πέπτωκεν· οἱ τούτων δὲ ῥυσθέντες ἐβόων πρὸς τὴν Θεοτόκον·

Χαῖρε, ἀνόρθωσις τῶν ἀνθρώπων· χαῖρε, κατάπτωσις τῶν δαιμόνων.

Χαῖρε, τῆς ἀπάτης τὴν πλάνην πατήσασα· χαῖρε, τῶν εἰδῶλων τὸν δόλον ἐλέγξασα.

Χαῖρε, θάλασσα ποντίσασα Φαραῶ τὸν νοητόν· χαῖρε, πέτρα ἡ ποτίσασα τοὺς διψῶντας τὴν ζωὴν.

Χαῖρε, πύρινε στυλε, ὁδηγῶν τοὺς ἐν σκότει· χαῖρε, σκέπη τοῦ κόσμου, πλατυτέρα νεφέλης.

Χαῖρε, τροφή τοῦ Μάιννα διαδόχε· χαῖρε, τρυφῆς ἀγίας διάκονε.

Χαῖρε, ἡ γῆ τῆς ἐπαγγελίας· χαῖρε, ἐξ ἧς ῥέει μέλι καὶ γάλα.

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Μέλλοντος Συμεῶνος τοῦ παρόντος αἰῶνος μεθίσασθαι τοῦ
ἀπάτεῶνος, ἐπέδοθης ὡς βρέφος αὐτῷ, ἀλλ' ἐγνώσθης
τούτῳ καὶ Θεὸς τέλειος· διό περ ἐξεπλάγη σου τὴν ἄρρητον
σοφίαν, κράζων· Ἀλληλουῖα.

Καὶ πάλιν τὸ Κοντ. Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ τὰ νικητήρια.

Εἶτα τὸν Ν. καὶ εὐθύς τὸν Κανόνα, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Χαρᾶς δοχεῖον, σοὶ πρέπει χαίρειν μόνη. Ἰωσήφ.

Ποίημα Ἰωσήφ τῷ Ὑμνογράφῳ. Ὠδὴ α'. Ἦχος δ'. Ὁ Εἰρμός.

- » **Α**νοίξω τὸ στόμα μου, καὶ πληρωθήσεται πνεύματος,
- » καὶ λόγον ἐρεύξομαι, τῇ βασιλίδι Μητρί· καὶ ὀφθή-
- » σομαι, φαιδρῶς πανηγυρίζων, καὶ ἄσω γηθόμενος, ταύτης
- » τὰ θαύματα. Τροπάρια.

Χριστὸ βίβλον ἔμφυχον, ἐσφραγισμένην σε Πνεύματι, ὁ μέ-
γας Ἀρχάγγελος, Ἀγνή θεώμενος, ἐπεφώνει σοι· Χαῖρε
χαρᾶς δοχεῖον, δι' ἧς τῆς Προμήτορος ἀρὰ λυθήσεται.

Ἀδάμ ἐπανόρθωσις, χαῖρε Παρθένε Θεόνυμφε, τοῦ Ἄδου
ἡ νέκρωσις· χαῖρε Πανάμωμε, τὸ παλάτιον τοῦ μόνου Βασι-
λέως· χαῖρε θρόνε πύρινε, τοῦ Παντοκράτορος.

Ῥόδον τὸ ἀμάραντον, χαῖρε ἡ μόνη βλαστήσασα· τὸ μῆ-
λον τὸ εὖοσμον, χαῖρε ἡ τέξασα· τὸ ὀσφράδιον, τοῦ πάντων
Βασιλέως· χαῖρε ἀπειρόγαμε, κόσμου διάσωσμα.

Ἀγνείας θησαύρισμα, χαῖρε, δι' ἧς ἐκ τοῦ πτώματος, ἡ-
μῶν ἐξανέστημεν· χαῖρε ἡδύπνοον, κρίνον Δέσποινα, πιστοὺς
εὐωδιάζον· θυμίαμα εὖοσμον, μύρον πολύτιμον.

καταβάσια· Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

- » **Τ**οὺς σοὺς ὑμνολόγους Θεοτόκε, ὡς ζῶσα καὶ ἄφθονος
- » πηγὴ, διάσπον συγκροτήσαντας, πνευματικὸν στερεώ-
- » σον· καὶ ἐν τῇ θείᾳ δόξῃ σου, στεφάνων δόξης ἀξίωσον.

Τροπάρια.

Στάχυν ἡ βλαστήσασα τὸν θεῖον, ὡς χώρα ἀνήροτος σαφῶς,
χαῖρε ἔμφυχε τράπεζα, ἄρτον ζωῆς χωρήσασα· χαῖρε
τοῦ ζῶντος ὕδατος, πηγὴ ἀκένωτος Δέσποινα.

Δάμαλις τὸν μόσχον ἢ τεκοῦσα, τὸν ἄμωμον, χαῖρε τοῖς πιστοῖς· χαῖρε ἀμνάς κυήσασα, Θεοῦ ἀμνὸν τὸν αἶροντα, κόσμου παντὸς τὰ πταιίσματα· χαῖρε θερμὸν ἱλαστήριον.

Ὁρθρος φαινὸς χαῖρε ἢ μόνη, τὸν Ἥλιον φέρουσα Χριστὸν, φωτὸς κατοικητήριον· χαῖρε τὸ σκότος λύσασα, καὶ τοὺς ζοφῶδεις δαίμονας ὀλοτελῶς ἐκμειώσασα.

Χαῖρε πύλη μόνη, ἣν Λόγος, διῶδευσε μόνος ἢ μοχλοῦς, καὶ πύλας Ἄδου Δέσποινα, τῷ τόκῳ σου συντρίψασα· χαῖρε ἢ θεία εἴσοδος, τῶν σωζομένων πανύμνητε.

Καταβασία· Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους Θεοτόκε.

Εἶτα τὸ Κοντάκιον. Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ τὰ νικητήρια.

Καὶ πάλιν ἄλλους ἐξ Οἴκους.

Νέα ἔδειξε κτίσιν, ἐμφανίσασ ὁ Κτίστης, ἡμῖν τοῖς ὑπ' αὐτῆ γενομένοις, ἐξ ἀσπόρου βλαστήσας γαστρός, καὶ φυλάξας ταύτην, ὥσπερ ἦν, ἀφθορον· ἵνα τὸ θαῦμα βλέποντες, ὑμνήσωμεν αὐτὴν βοῶντες·

Χαῖρε, τὸ ἄνθος τῆς ἀφθαρσίας· χαῖρε τὸ στέφος τῆς ἐγκρατείας.

Χαῖρε, ἀναστάσεως τύπον ἐκλάμπυσσα· χαῖρε, τῶν Ἀγγέλων τὸν βίον ἐμφαίνουσα.

Χαῖρε, δένδρον ἀγλαόκαρπον, ἐξ οὗ τρέφονται πιετοί· χαῖρε, ξύλον εὐσκιόφυλλον, ὑφ' οὗ σκέπονται πολλοί.

Χαῖρε, κυοφοροῦσα ὁδηγὸν πλανωμένοις· χαῖρε, ἀπογεννώσα λυτρωτὴν αἰχμαλώτοις.

Χαῖρε, Κριτοῦ δικαίου δυσώπησις· χαῖρε, πολλῶν πταιόντων συγχώρησις.

Χαῖρε, στολή τῶν γυμνῶν παρῆρσίας· χαῖρε, στοργὴ πάντα πόθον νικῶσα.

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Εἶνον τόκον ἰδόντες, ξενωθῶμεν τοῦ κόσμου, τὸν νοῦν εἰς οὐρανὸν μεταθέντες· διὰ τοῦτο γὰρ ὁ ὑψηλὸς Θεὸς ἐπὶ γῆς ἐφάνη ταπεινὸς ἄνθρωπος, βουλόμενος ἐλκύσαι πρὸς τὸ ὕψος τοὺς αὐτῷ βοῶντας· Ἀλληλουῖα.

Οἷος ἦν ἐν τοῖς κάτω, καὶ τῶν ἄνω οὐδόλως ἀπῆν ὁ ἀπερίγραπτος Λόγος· συγκατάβασις γὰρ Θεϊκῆ, οὐ μετὰ-

βασίς δὲ τοπικὴ γέγονε· καὶ τόκος ἐκ Παρθένου Θεολήπτου, ἀκουούσης ταῦτα·

Χαῖρε, Θεῶ ἀχωρήτου χώρα· χαῖρε, σεπτοῦ μυστηρίου θύρα.

Χαῖρε, τῶν ἀπίστων ἀμφίβολον ἀκουσμα· χαῖρε, τῶν πιστῶν ἀναμφίβολον καύχημα.

Χαῖρε, ὄχημα πανάγιον τοῦ ἐπὶ τῶν Χερουβίμ· χαῖρε, οἴκημα πανάριστον τοῦ ἐπὶ τῶν Σεραφίμ.

Χαῖρε, ἡ τάναντία εἰς ταῦτὸ ἀγαγοῦσα· χαῖρε, ἡ παρθενίαν καὶ λοχείαν ζευγοῦσα.

Χαῖρε, δι' ἧς ἐλύθη παράβασις· χαῖρε, δι' ἧς ἠνοίχθη Παράδεισος.

Χαῖρε, ἡ κλεῖς τῆς Χριστοῦ βασιλείας· χαῖρε, ἐλπίς ἀγαθῶν αἰωνίων. Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Πᾶσα φύσις Ἀγγέλων κατεπλάγη τὸ μέγα τῆς σῆς ἐνανθρωπήσεως ἔργον· τὸν ἀπρόσιτον γὰρ ὡς Θεὸν, ἐθεώρει πᾶσι προσιτὸν ἄνθρωπον, ἡμῖν μὲν συνδιαίγοντα, ἀκούοντα δὲ παρὰ πάντων οὕτως· Ἀλληλοῦϊα.

Ρήτορας πολυφθόγγους, ὡς ἰχθύας ἀφώνους, ὀρώμεν ἐπὶ σοὶ Θεοτόκε· ἀποροῦσι γὰρ λέγειν τὸ, Πῶς καὶ Παρθένος μένεις, καὶ τεκεῖν ἴσχυσας· ἡμεῖς δὲ τὸ Μυστήριον θαυμάζοντες, πιστῶς βοῶμεν·

Χαῖρε, σοφίας Θεοῦ δοχεῖον· χαῖρε, προνοίας αὐτοῦ ταμεῖον.

Χαῖρε, φιλοσόφους ἀσόφους δεικνύουσα· χαῖρε, τεχνολόγους ἀλόγους ἐλέγχουσα.

Χαῖρε, ὅτι ἐμωράνθησαν οἱ δεινοὶ συζητηταί· χαῖρε, ὅτι ἐμάράνθησαν οἱ τῶν μύθων ποιηταί.

Χαῖρε, τῶν Ἀθηναίων τὰς πλοκαῖς διασπῶσα· χαῖρε, τῶν Ἀλιέων τὰς σαγήνας πληροῦσα.

Χαῖρε, βυθοῦ ἀγνοίας ἐξέλκουσα· χαῖρε, πολλοὺς ἐν γνώσει φωτίζουσα.

Χαῖρε, ὀλκαῖς τῶν θελόντων σωθῆναι· χαῖρε, λιμῆν τῶν τοῦ βίου πλωτήρων.

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Σῶσαι θέλων τὸν κόσμον ὁ τῶν ὅλων κοσμητῶρ, πρὸς τοῦτον αὐτεπαγγελτος ἦλθε· καὶ ποιμὴν ὑπάρχων ὡς Θεός,

δι' ἡμᾶς ἐφάνη καὶ ἡμᾶς ἄνθρωπος· ὁμοίω γὰρ τὸ ὅμοιον καλέσας, ὡς Θεὸς ἀκούει· Ἀλληλουῖα.

Καὶ πάλιν τὸ Κοντ. Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ τὰ νικητήρια.
Εἶτα ἐξακολουθοῦμεν ψάλλοντες τὸν Κανόνα.

ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

- » **Ο** καθήμενος ἐν δόξῃ, ἐπὶ θρόνου θεότητος, ἐν νεφέλῃ
- » κούφῃ ἦλθεν Ἰησοῦς ὁ ὑπέρθεος, τῇ ἀκηράτῳ πα-
- » λάμῃ, καὶ διέσωσε, τοὺς κραυγαζοντας· Δόξα Χριστέ τῇ
- » δυνάμει σου. Τροπάρια.

Εν φωναῖς ἁσμάτων πίσει, σοὶ βοῶμεν Πανύμνητε· Χαῖρε πῖον ὄρος, καὶ τετυρωμένον ἐν Πνεύματι· χαῖρε λυχνία καὶ στάμνε, Μάννα φέρουσα, τὸ γλυκαῖνον, τὰ τῶν εὐσεβῶν αἰσθητήρια.

Ἰλαστήριον τοῦ κόσμου, χαῖρε ἄχραντε Δέσποινα· χαῖρε κλίμαξ γῆθεν, πάντας ἀνυψώσασα χάριτι· χαῖρε ἡ γέφυρα ὄντως ἡ μετάγουσα, ἐκ θανάτου πάντας, πρὸς ζωὴν τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Οὐρανῶν ὑψηλότερα, χαῖρε γῆς τὸ θεμέλιον, ἐν τῇ σῆ νη-
δυϊ, Ἄχραντε ἀκόπως βασιάσασα· χαῖρε κογχύλη πορφύραν
θεῖαν βάψασα, ἐξ αἱμάτων σου, τῷ βασιλεῖ τῶν Δυνάμεων.

Νομοθέτην ἡ τεκοῦσα, ἀληθῶς χαῖρε Δέσποινα, τὸν ταῖς ἀνομίας, πάντων δωρεὰν ἐξαλείφοντα· ἀκατανόητον βάθος ὕψος ἄρρητον, ἀπειρόγαμε, δι' ἧς ἡμεῖς ἐθεώθημεν.

Σὲ τὴν πλέξασαν τῷ κόσμῳ, ἀχειρόπλοκον στέφανον, ἀ-
νυμνολογοῦμεν, Χαῖρέ σοι Παρθένε κραυγαζοντας, τὸ φυλα-
κτήριον πάντων καὶ χαράκωμα, καὶ κραταίωμα, καὶ ἱερὸν
καταφύγιον.

Καταβασία· Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

- » **Ε**ξέστη τὰ σύμπαντα, ἐπὶ τῇ θεῖα δόξῃ σου· σὺ γὰρ
- » ἀπειρόγαμε Παρθένε, ἔσχες ἐν μήτρᾳ τὸν ἐπὶ πάντων
- » Θεὸν, καὶ τέτοκας ἄχρονον Υἱόν, πᾶσι τοῖς ὑμνοῦσί σε,
- » σωτηρίαν βραβεύοντα. Τροπάρια.

Οδὸν ἡ κυήσασα, ζωῆς χαῖρε Πανάμωμε, ἡ κατακλυσμοῦ
τῆς ἀμαρτίας, σώσασα κόσμον· χαῖρε Θεόνυμφε, ἀκου-

σμα καὶ λάλημα φρικτόν· χαῖρε ἐνδαιίτημα, τοῦ Δεσπότης τῆς κτίσεως.

Ἰσχύς καὶ ὀχύρωμα, ἀνθρώπων χαῖρε Ἄχραντε, τόπε ἀγιάσματος τῆς δόξης· νέκρωσις Ἄδου, νυμφῶν ὀλόφωτε· χαῖρε τῶν Ἀγγέλων χαρμονή· χαῖρε ἡ βοήθεια, τῶν πιστῶς δεομένων σε.

Πυρίμορφον ὄχημα, τοῦ Λόγου χαῖρε Δέσποινα, ἔμψυχε Παραδείσει τὸ ξύλον, ἐν μέσῳ ἔχων ζωῆς τὸν Κύριον· οὐδὲ γλυκασμὸς ζωοποιεῖ, πίστει τοὺς μετέχοντας, καὶ φθορᾶ ὑποκύψαντας.

Ῥωννύμενοι σθένει σε, πιστῶς ἀναβοῶμέν σοι· Χαῖρε πόλις τῆ παμβασιλέως, δεδοξασμένα καὶ ἀξιάκιστα, περὶ ἧς λελάληνται σαφῶς· ὄρος ἀλατόμητον, χαῖρε βάθος ἀμέτρητον.

Εὐρύχωρον σκηνώμα, τοῦ Λόγου χαῖρε Ἄχραντε· κόχλος ἡ τὸν Θεῖον μαργαρίτην, προαγαγοῦσα χαῖρε πανθαύμαστε· πάντων πρὸς Θεὸν καταλλαγή, τῶν μακαριζόντων σε, Θεοτόκε ἐκάστοτε.

Καταβασία· Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

ᾠδὴ 5'. Ὁ Εἰρμός.

- **Τ**ὴν Θεῖαν ταύτην καὶ πάντιμον, τελοῦντες ἑορτὴν οἱ
- **Τ**εόφρονες, τῆς Θεομήτορος, δεῦτε τὰς χεῖρας κροτή-
- σωμεν, τὸν ἐξ αὐτῆς τεχθέντα Θεὸν δοξάζοντες.

Τροπάρια.

Πασταὶς τοῦ Λόγου ἀμόλυντε, αἰτία τῆς τῶν πάντων Θεώσεως, χαῖρε Πανάχραντε, τῶν Προφητῶν περιήχημα· χαῖρε τῶν Ἀποστόλων τὸ ἐγκαλλώπισμα.

Ἐκ σοῦ ἡ δρόσος ἀπέσταξε, φλογμὸν πολυθείας ἡ λύσσα· ὅθεν βοῶμέν σοι· Χαῖρε ὁ πόκος ὁ ἔνδροσος, ὃν Γεδεῶν Παρθένε προεθεάσατο.

Ἴδου σοι Χαῖρε κραυγάζομεν, λιμὴν ἡμῖν γενεῖ θαλαττεύσει καὶ ὀρμητήριον, ἐν τῷ πελάγει τῶν θλίψεων, καὶ τῶν σκανδαλῶν πάντων τοῦ πολεμήτορος.

Χαρᾶς αἰτία χαρίτωνσον, ἡμῶν τὸν λογισμὸν τοῦ κραυγάζειν σοι· Χαῖρε ἡ ἀφλεκτος, βάτος νεφέλη ὀλόφωτε, ἡ τοὺς πιστοὺς ἀπαύστως ἐπισκιαζουσα.

Καταβασία· Τὴν Θεῖαν ταύτην καὶ πάντιμον.

Εἶτα τὸ Κοντάκιον· Τῆ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ τὰ νικητήρια.

Καὶ τοὺς λοιποὺς ἐξ Οἴκους.

Τεῖχος εἶ τῶν Παρθένων, Θεοτόκε Παρθένε, καὶ πάντων τῶν εἰς σέ προστρεχόντων· ὁ γὰρ τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς, κατεσκευάσέ σε Ποιητὴς ἄχραντε, οἰκήσας ἐν τῇ μήτρᾳ σου, καὶ πάντα σοι προσφωνεῖν διδάξας.

Χαῖρε, ἡ στήλη τῆς παρθενίας· χαῖρε, ἡ πύλη τῆς σωτηρίας.
Χαῖρε, ἀρχηγὲ νοητῆς ἀναπλάσεως· χαῖρε, χορηγὲ θεϊκῆς ἀγαθότητος.

Χαῖρε, σὺ γὰρ ἀνεγέννησας τῆς συλληφθέντας αἰσχροῦς· χαῖρε, σὺ γὰρ ἐνουθέτησας τοὺς συληθέντας τὸν νοῦν.

Χαῖρε, ἡ τὸν φθορέα τῶν φρενῶν καταργοῦσα· χαῖρε, ἡ τὸν σπορέα τῆς ἀγνείας τεκοῦσα.

Χαῖρε, παστάς ἀσπόρου νυμφεύσεως· χαῖρε, πιστοὺς Κυρίῳ ἀρμόζουσα.

Χαῖρε, καλὴ κουροτρόφε Παρθένων· χαῖρε ψυχῶν νυμφοστόλε Ἁγίων.

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Υμνος ἅπας ἤττάται, συνεκτείνεσθαι σπευδῶν, τῷ πλήθει τῶν πολλῶν οἰκτιρμῶν σου· ἰσαριθμούς γὰρ τῇ ψαίμμῳ ὧδ' ἀν' προσφέρωμέν σοι, Βασιλεῦ ἅγιε, οὐδὲν τελοῦμεν ἄξιον, ὧν δέδωκας ἡμῖν τοῖς σοὶ βοῶσιν· Ἁλληλουῖα.

Φωτοδόχον λαμπάδα, τοῖς ἐν σκότει φανεῖσαν, ὀρώμεν τὴν ἀγίαν Παρθένον· τὸ γὰρ ἄϋλον ἄπτουσα φῶς, ὀδηγεῖ πρὸς γνῶσιν θεϊκὴν ἅπαντας, αὐγῇ τὸν νοῦν φωτίζουσα, κραυγῇ δὲ τιμωμένη ταῦτα·

Χαῖρε, ἀκτὶς νοητῆ Ἡλίου· χαῖρε, βολὴς τῆ ἀδύτου φέγγους.

Χαῖρε, ἀσραπὴ ταῖς ψυχαῖς καταλάμπουσα· χαῖρε, ὡς βροντὴ τοὺς ἐχθροὺς καταπλήττουσα.

Χαῖρε, ὅτι τὸν πολύφωτον ἀνατέλλεις φωτισμόν· χαῖρε, ὅτι τὸν πολύρρυτον ἀναβλύζεις ποταμόν;

Χαῖρε, τῆς κολυμβήθρας ζωγραφοῦσα τὸν τύπον· χαῖρε, τῆς ἀμαρτίας ἀναίρουσα τὸν ρύπον.

Χαῖρε, λουτῆρ ἐκπλύνων συνειδήσιν· χαῖρε, κρατῆρ κρινῶν ἀγαλλίασιν.

Χαῖρε, ὁσμὴ τῆς Χριστοῦ εὐωδίας· χαῖρε, ζωὴ μουσικῆς εὐωχίας.

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Χάριν δοῦναι θελήσας ὀφλημάτων ἀρχαίων, ὁ πάντων χρεωλύτης ἀνθρώπων, ἐπεδήμησε δι' ἑαυτοῦ πρὸς τοὺς ἀποδήμους τῆς αὐτοῦ χάριτος· καὶ σχίσας τὸ χειρόγραφον, αἰκούει παρὰ πάντων οὕτως· Ἄλληλουῖα.

Πᾶλλοντές σου τὸν τόκον, ἀνυμνᾷμέν σε πάντες ὡς ἔμφυχον ναὸν Θεοτόκε· ἐν τῇ σῇ γὰρ αἰκήσας γαστρὶ ὁ συνέχων πάντα τῇ χειρὶ Κύριος, ἠγίασεν, ἐδόξασεν, ἐδίδαξε βοᾶν σοι πάντας·

Χαῖρε, σκηνὴ τοῦ Θεοῦ καὶ Λόγου· χαῖρε, Ἁγία Ἁγίων μείζων.

Χαῖρε, κιβωτὴ χρυσοθεῖσα τῷ Πνεύματι· χαῖρε, θησαυρὸς τῆς ζωῆς ἀδαπάνητε.

Χαῖρε, τίμιον διαῖδημα βασιλέων εὐσεβῶν· χαῖρε, καύχημα σεβάσμιον ἱερέων εὐλαβῶν·

Χαῖρε, τῆς Ἐκκλησίας ὁ ἀσάλευτος πύργος· χαῖρε, τῆς βασιλείας τὸ ἀπόρθητον τεῖχος.

Χαῖρε, δι' ἧς ἐγείρονται τράπαια· χαῖρε, δι' ἧς ἐχθροὶ καταπίπτουσι.

Χαῖρε, χρωτὸς τοῦ ἐμοῦ θραπέα· χαῖρε, ψυχῆς τῆς ἐμῆς σωτηρία.

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Ο πανύμνητε Μῆτερ, ἡ τεκοῦσα τὸν πάντων Ἁγίων ἀγιώτατον Λόγον, δεξαμένη τὴν νῦν προσφοραὶν, ἀπὸ πάσης ῥῆσαι συμφορᾶς ἅπαντας· καὶ τῆς μελλούσης λύτρωσαι κολάσεως τοὺς συμβῶντας· Ἄλληλουῖα.

Καὶ πάλιν τὸν πρῶτον Οἶκον.

Αγγελος πρωτοστάτης οὐρανόθεν ἐπέμφθη, εἰπεῖν τῇ Θεοτόκῳ τὸ, Χαῖρε· καὶ σὺν τῇ ἀσωμάτῳ φωνῇ, σωματούμενόν σε θρωπῶν Κύριε, ἐξίστατο, καὶ ἴστατα κραυγαῖζων πρὸς αὐτὴν τοιαῦτα·

Χαῖρε, δι' ἧς ἡ χαρὰ ἐκλάμψει· χαῖρε, δι' ἧς ἡ ἀρὰ ἐκλείψει.

Χαῖρε, τοῦ πεσόντος Ἀδάμ ἡ ἀνάκλησις· χαῖρε, τῶν δακρύων τῆς Εὐσας ἡ λύτρωσις.

Χαῖρε, ὕψος δυσανάβατον ἀνθρωπίνοις λογισμοῖς· χαῖρε, βάθος δυσθεώρητον καὶ Ἀγγέλων ὀφθαλμοῖς.

Χαῖρε, ὅτι ὑπάρχεις Βασιλέως καθέδρα· χαῖρε, ὅτι βαστάζεις τὸν βασταζόντα πάντα.

Χαῖρε, ἀστήρ ἐμφαίνων τὸν ἥλιον· χαῖρε, γαστήρ ἐνθέου σαρκώσεως.

Χαῖρε, δι' ἧς νεουργεῖται ἡ κτίσις· χαῖρε, δι' ἧς βρεφουργεῖται ὁ Κτίστης.

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Καὶ πάλιν τὸ εἰρημένον Κοντάκιον.

Τῆ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ τὰ νικητήρια,
ὡς λυτρωθεῖσα τῶν δεινῶν εὐχαριστήρια,

Ἀναγράφω σοι ἡ Πόλις σου Θεοτόκε.

Ἀλλ' ὡς ἔχουσα τὸ κράτος ἀπροσμάχητον,

Ἐν παντοίων με κινδύνων ἐλευθέρωσον.

Γ'να κράζω σοι· Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Εἶτα ἀποπληροῦμεν τὰ λοιπὰ τῆς Ἀκολουθίας.

Ὡδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**ὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει οἱ Θεόφρονες, παρά τὸν κτίσαντα· ἀλλὰ πυρὸς ἀπειλήν, ἀνδρείως πατήσαντες,
» χαίροντες ἔψαλλον· Ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος,
» καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τροπάρια.

Α'νυμνοῦμέν σε, βοῶντες· Χαῖρε ὄχημα, Ἡλίου τοῦ νοητοῦ·
ἄμπελος ἀληθινή, τὸν βότρυν τὸν πέπειρον, ἡ γεωργήσασα,
οἶνον σταζόντα, τὸν τὰς ψυχὰς εὐφραίνοντα, τῶν πιστῶς σε δοξαζόντων.

Ἰατῆρα, τῶν ἀνθρώπων ἡ κυήσασα, χαῖρε Θεόνυμφε· ἡ ῥάβδος ἡ μουσική, ἄνθος τὸ ἀμάραντον, ἡ ἐξανθήσασα· χαῖρε Δέσπονα, δι' ἧς χαρὰς πληρέμεθα, καὶ ζωὴν κληρονομοῦμεν.

Ῥητορεύουσα, οὐ σθένει γλῶσσα Δέσπονα, ὑμνολογῆσαί σε· ὑπὲρ γὰρ τὰ Σεραφίμ, ὑψώθης κυήσασα, τὸν Βασιλέα Χριστόν· ὃν ἰκέτευε πάσης νῦν βλάβης ρύσασθαι, τοὺς πιστῶς σε προσκυνούοντας.

Εὐφημεῖ σε, μακαρίζοντα τὰ πέρατα, καὶ ἀνακραζεῖ σοι·
Χαῖρε ὁ τόμος ἐν ᾧ, δακτύλῳ ἐγγέγραπται, Πατὴρ ὁ Λόγος

Ἄγνη· ὃν ἰκέτευς, βίβλω ζωῆς τοὺς δούλους σου, καταγράψαι Θεοτόκε.

Ἰκετεύομεν, οἱ δούλοι σου καὶ κλίνομεν, γόνυ καρδίας ἡμῶν· Κλῖνον τὸ οὖς σου ἄγνη, καὶ σῶσον τοὺς θλίψεσι βυθιζομένους ἡμᾶς, καὶ συντήρησον, πάσης ἐχθρῶν ἀλώσεως, τὴν σὴν Πόλιν Θεοτόκε.

Καταβασία· Οὐκ ἐλάτρευσαν, τῇ κτίσει.

Ὡδὴ ἢ· Ὁ Ἐἰρμός.

» Παιῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ, ὃ τόκος τῆς Θεοτόκης διε-
 » σῶσατο, τότε μὲν τυπούμενος· νῦν δὲ ἐνεργούμενος,
 » τὴν οἰκουμένην ἅπασαν, ἀγείρει ψάλλουσαν· Τὸν Κύριον
 » ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τῆς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Νηδυῖ τὸν Λόγον ὑπεδέξω, τὸν πάντα βαστάζοντα ἐβαστασας· γάλακτι ἐξέθρεψας, νεύματι τὸν τρέφοντα, τὴν οἰκουμένην ἅπασαν, Ἄγνη, ὧ ψάλλομεν· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Μωσῆς κατενόησεν ἐν βάτῳ, τὸ μέγα Μυστήριον τοῦ τόκου σου· Παιῖδες προεικόνισαν, τοῦτο ἐμφανέστατα, μέσον πυρός ἰσάμενοι, καὶ μὴ φλεγόμενοι, ἀκήρατε ἀγία Παρθένε· ὅθεν σε ὑμνοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Οἱ πρώην ἀπάτη γυμνωθέντες, σολὴν ἀφθαρσίας ἐνεδύθημεν, τῇ κυφορίᾳ σου· καὶ οἱ καθεζόμενοι, ἐν σκότει παραπτώσεων, φῶς κατωπτεύσαμεν, φωτὸς κατακκητήριον Κόρη· ὅθεν σε ὑμνοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Νεκροὶ διὰ σοῦ ζωοποιοῦνται· ζωὴν γὰρ τὴν ἐνυπόστατον ἐκήυσας· εὐλαλοὶ οἱ ἀλαλοὶ, πρώην χρηματίζοντες· λεπροὶ ἀποκαθαίρονται· νόσοι διώκονται· πνευμαίων ἀερίων τὰ πλήθη, ἤττηνται Παρθένε, βροτῶν ἢ σωτηρία.

Ἡ κόσμῳ τεκοῦσα σωτηρίαν, δι' ἧς ἀπὸ γῆς εἰς ὕψος ἤρθημεν, χαίροις παντευλόγητε, σκέπη καὶ κραταίωμα, τεῖχος καὶ ὀχύρωμα, τῶν μελωδούντων Ἄγνη· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καταβασία· Παιῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ.

Ὡδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» Ἄπας γηγενῆς, σκιρτάτω τῷ πνεύματι, λαμπαδουχούμε-
 » νος· πανηγυρίζετω δὲ, αὐτῶν Νόων φύσις γεραίρουσα,
 » τὴν ἱεράν πανηγυριν, τῆς Θεομήτορος, καὶ βοάτω· Χαίροις
 » παμμακαρίστε, Θεοτόκε ἀγνή ἀειπάρθενε.

Ἰνα σοι πιστοί, τὸ Χαῖρε κραυγαῶμεν, οἱ διὰ σοῦ τῆς χα-
 ρᾶς, μέτοχοι γενόμενοι τῆς αἰδίου, ῥῦσαι ἡμᾶς πειρασμῶ,
 βαρβαρικῆς ἀλώσεως, καὶ πάσης ἄλλης πληγῆς, διὰ πλῆθος,
 Κόρη παραπτώσεων, ἐπιούσης βροτοῖς ἀμαρτάνουσιν.

Ὡφθης φωτισμῶς, ἡμῶν καὶ βεβαίωσις· ὄθεν βοῶμέν σοι·
 Χαῖρε ἄστρον ἄδυτον, εἰσάγον κόσμῳ τὸν μέγακ' Ἥλιον· χαῖρε
 Ἐδέμ ἀνοίξασα, τὴν κλεισμένην Ἀγνή· χαῖρε στύλε, πύργε
 εἰσάγουσα, εἰς τὴν ἄνω ζωὴν τὸ ἀνθρώπινον.

Στῶμεν εὐλαβῶς, ἐν οἴκῳ Θεοῦ ἡμῶν, καὶ ἐκβοήσωμεν·
 Χαῖρε κόσμῳ Δέσποινα· χαῖρε Μαρία Κυρία πάντων ἡμῶν·
 χαῖρε ἡ μόνη ἄμωμος, ἐν γυναιξὶ καὶ καλή· χαῖρε σκεῦος,
 μύρον τὸ ἀκένωτον, ἐπὶ σέ κενωθὲν εἰσδεξάμενον.

Ἡ περιστέρα, ἡ τὸν ἐλεήμονα, ἀποκυήσασα, χαῖρε Ἀει-
 πάρθενε· Ὀσίων πάντων χαῖρε τὸ καύχημα, τῶν Ἀθλητῶν
 σεφάνωμα· χαῖρε ἀπάντων τε, τῶν Δικαίων, θεῖον ἐγκαλλώ-
 πισμα, καὶ ἡμῶν τῶν πιστῶν τὸ διάσωσμα.

Φεῖσαι ὁ Θεός, τῆς κληρονομίας σου, ταῖς ἀμαρτίας ἡμῶν,
 πάσας παραβλέπων νῦν, εἰς τοῦτο ἔχων ἐκδυσωποῦσάν σε,
 τὴν ἐπὶ γῆς ἀσπόρως σε κυοφορήσασαν, διὰ μέγα ἔλεος
 δελήσαντα, μορφωθῆναι Χριστέ τὸ ἀλλότριον.

Καταβασία· Ἄπας γηγενῆς.

Ἐξαποστειλάριον, Ἦχος β'. Γυναιῖκες ἀκουτίσθητε.

Σκιρτήσατε, χορεύσατε, μετ' εὐφροσύνης ἄσατε· ὁ Γαβριὴλ
 τῇ Παρθένῳ, χαρὰν κομίζων ἐπέστη, εἰς Ναζαρέτ νῦν
 τὴν πόλιν, χαρᾶς τὰ εὐαγγέλια· Χαῖρε Ἀγνή πανάμωμε, τοῦ
 κόσμου ἡ προστασία· χαῖρε εὐράνιε θρόνε.

Εἰς τοὺς Αἴνους, Στιχηρὰ προσόμοια, Ἦχος δ'.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Κεκριμμένον. Μυστήριον, καὶ Ἀγγέλοις ἀγνώριστον, Γα-
 βριὴλ πιστεύεται ὁ Ἀρχάγγελος· καὶ ἐπὶ σέ νῦν ἐλεύ-

θεταί, τὴν μόνην ἀκήρατον, καὶ καλὴν περιστεράν, καὶ τοῦ γένους ἀνάπλασιν, καὶ βοήσειςσι Παναγία τὸ, Χαῖρε· ἔτοιμάζεις, διὰ λόγου Θεὸν Λόγον, σοῦ ταῖς λαγύσιν εἰσδέξασθαι.

Δίς.

Φωτοφόρον παλάτιον, ἠτοιμάσθη σοι Δέσποτᾶ, ἡ νηδὺς ἡ ἄχραντος τῆς Θεόπαιδος· Δεῦρο πρὸς τοῦτο κατάβηθι, οἰκτεῖρας τὸ πλάσμα σου; φθονερῶς πολέμηθέν, καὶ δουλείᾳ κρατούμενον, τοῦ ἀλάστορος, καὶ τὸ κάλλος τὸ πρῶν ἀπέλεσαν, καὶ τὴν σὴν σῶτηριῶδη, προσαναμένον κατάβασιν·

Γαβριὴλ ὁ Ἀρχάγγελος, ἐπὶ σὲ παναμώμητε, ἐμφανῶς ἐλεύσεται, καὶ βοήσειςσι· Χαῖρε κατάρας λυτήριον, πέσοντων ἀνόρθωσις· χαῖρε μόνῃ ἐκλεκτῇ, τῷ Θεῷ χρηματίσασα· χαῖρε ἔμψυχε, τοῦ Ἡλίου νεφέλη· ὑποδέχου, τὸν ἀχώρητον ἐν μήτρᾳ; τῇ σῇ οἰκῆσαι θελήσαντα·

Δόξα; καὶ νῦν; Ἦχος δ'.

Γλώσσαν ἦν οὐκ ἔγνων, ἤκουσεν ἡ Θεοτόκος· ἐλάλει γὰρ πρὸς αὐτὴν ὁ Ἀρχάγγελος; τοῦ εὐαγγελισμοῦ τὰ ῥήματα· ὅθεν πιστῶς δεξαμένη τὸν ἀσπασμόν, συνέλαβε σε τὸν προαιώνιον Θεόν· Διὸ καὶ ἡμεῖς ἀγαλλόμενοι, βοῶμέν σοι· Ὁ ἐξ αὐτῆς σαρκωθείς ἀτρέπτως Θεός; εἰρήνην τῷ κόσμῳ δώρησαι; καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος·

Πολλὰ ἰσχύει δέησις Μητρὸς, πρὸς εὐμένειαν
Δεσπότης .

Ἡ Ἐκκλησία. Σελ. 94.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΤΟΥ ΜΙΚΡΟΥ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΥ ΚΑΝΟΝΟΣ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ.

Ψαλλομένου ἐν πάσῃ περιστάσει, καὶ θλίψει ψυχῆς.
Ποῖημα Θεοσηρῖκτε μοναχῶ· οἱ δὲ, Θεοφάνους.

Εὐλογήσαντος τοῦ Ἱερέως, λέγομεν τὸν παρόντα Ψαλμὸν.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΒ΄. 142.

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου
ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνη σου.

Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ
δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου, ἐταπείνωσεν εἰς
γῆν τὴν ζωὴν μου.

Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος, καὶ ἠκηδία-
σεν ἐπ' ἐμέ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδιά μου.

Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις
σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.

Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου· ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ
ἄνυδρός σοι.

Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου.

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὀμειωθή-
σομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

Ἄκουστόν ποιήσόν μοι τὸ πρῶτ' ἡ ἐλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ
ἠλπίσα.

Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὅδὸν ἐν ᾗ πορεύσομαι, ἔτι πρὸς σέ ἦρα τὴν ψυχὴν μου.

Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, πρὸς σέ κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θελήματί σου, σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὀδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ· ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με.

Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου, καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου.

Καὶ ἀπολείς πάντα τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμί.

Καὶ εὐθύς τὸ, Θεὸς Κύριος, μετὰ τῶν Στίχων αὐτοῦ ἐξ ἑκατέρων τῶν Χορῶν.

Εἶτα τὰ παρόντα Τροπάρια, Ἦχος δ'.

Τῇ Θεοτόκῳ ἐκτενωῶς νῦν προσδράμωμεν, ἁμαρτωλοὶ καὶ ταπεινοί, καὶ προσπέσωμεν ἐν μετανοίᾳ, κράζοντες ἐκ βάθους ψυχῆς· Δέσποινα βοήθησον, ἐφ' ἡμῖν σπλαγχνισθεῖσα· σπεῦσον ἀπολλύμεθα, ὑπὸ πλήθους πταισμάτων· μὴ ἀποσρέψῃς σὲ δούλης κενῆς· σὲ γὰρ καὶ μόνην ἐλπίδα κενκτήμεθα.

Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, τὸ ἐξῆς.

Οὐ σωπήσομεν ποτὲ Θεοτόκε, τὰς δυναστείας σε λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι. Εἰμὴ γὰρ σὺ προΐστασο πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο ἐκ τοσούτων κινδύνων; τίς δὲ διεφύλαξεν ἕως νῦν ἐλευθέρους; Οὐκ ἀποστῶμεν Δέσποινα ἐκ σοῦ· σοὺς γὰρ δούλους σώζεις αἰεὶ, ἐκ παντοίων δεινῶν.

Τὸν Ν'. Ψαλμὸν, σελ. 175. Καὶ ἀρχόμεθα τοῦ Κανόνος.

Ὡδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Υ**γραὶν διοδεύσας ὡσεὶ ξηραὶν, καὶ τὴν αἰγυπτίαν, μο-
» χθηρίαν διαφυγῶν, ὁ Ἰσραηλίτης ἀνεβόα· Τῷ λυτρωτῇ
» καὶ Θεῷ ἡμῶν ἄσωμεν. Τροπάρια.

Πολλοῖς συνεχόμενος πειρασμοῖς, πρὸς σέ καταφεύγω, σωτηρίαν ἐπιζητῶν. ὦ Μητέρα τοῦ Λόγου, καὶ Παρθένε, τῶν δυσχερῶν καὶ δεινῶν με διάσωσον.

Παθῶν με ταραττουσι προσβολαί, πολλῆς ἀθυμίας, ἐμπιπλῶσαί μου τὴν ψυχὴν. Εἰρήνευσον Κόρη τῇ γαλήνῃ, τῇ τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου πανάμωμε.

Σωτήρα τεκοῦσάν σε καὶ Θεόν, δυσωπῶ Παρθένε, λυτρω-
 θῆναί με τῶν δεινῶν· σοὶ γὰρ νῦν προσφεύγων ἀνατείνω, καὶ
 τὴν ψυχὴν, καὶ τὴν διάνοιαν.

Νοσοῦντα τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχὴν, ἐπισκοπῆς Δείας, καὶ
 προνοίας τῆς παρα σοῦ, ἀξίωσον μόνη Θεομήτορ, ὡς ἀγαθὴ
 ἀγαθοῦ τε λοχεύτρια.

Ὡδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» Οὐρανίας ἀψίδος, ὀροφουργέ Κύριε, καὶ τῆς Ἐκκλησίας
 » δομήτορ, σύ με σερέωσον, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῆ, τῶν ἐφε-
 » τῶν ἢ ἀκρότης, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνε φιλόνηρωπε.

Τροπάρια.

Προστασίαν καὶ σκέπην, ζωῆς ἐμῆς τίθημι, σέ Θεογεννητορ
 Παρθένε· σύ με κυβέρνησον, πρὸς τὸν λιμένα σου, τῶν
 ἀγαθῶν ἢ αἰτία, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνη πανύμνητε.

Ἰκετεύω Παρθένε, τὸν ψυχικὸν τάραχον, καὶ τῆς ἀθυμίας
 τὴν ζάλην διασκεδάσαι μου· σύ γὰρ Θεόνυμφε, τὸν ἀρχηγὸν
 τῆς γαλήνης, τὸν Χριστὸν ἐκύησας, μόνη πανάχραντε.

Εὐεργέτην τεκοῦσα, τὸν τῶν καλῶν αἴτιον, τῆς εὐεργεσίας
 τὸν πλοῦτον, πᾶσιν ἀνάβλυσον· πάντα γὰρ δύνασαι, ὡς δυ-
 νατὸν ἐν ἰσχυί, τὸν Χριστὸν κηήσασα, Θεομακάριστε.

Χαλεπαῖς ἀρρώστίαις, καὶ νοσεροῖς πάθεσιν, ἐξεταζομένα
 Παρθένε, σύ μοι βοήθησον· τῶν ἰαμάτων γὰρ, ἀνελλιπῆ σε
 γινώσκω, Δησαυρὸν πανάμωμε τὸν ἀδαπάνητον.

Διάσωσον, ἀπὸ κινδύνων τοὺς δούλους σου Θεοτόκε, ὅτι
 πάντες μετὰ Θεὸν εἰς σέ καταφεύγομεν, ὡς ἀρρήκτον τεῖχος
 καὶ προστασίαν.

Ἐπίβλεψον, ἐν εὐμενείᾳ πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ τὴν ἐμὴν
 χαλεπὴν τοῦ σώματος κάκωσιν, καὶ ἴασαι τῆς ψυχῆς μου τὸ
 ἄλγος.

Ἐῖτα μνημονεύει ὁ Ἱερεὺς, δι' οὗς ἡ Παράκλησις γίνεται·
 καὶ ἡμεῖς ψάλλομεν τὸ, Κύριε ἐλέησον, ἰε. Μετὰ δὲ τὴν Ἐκ-
 φώνησιν, τὸ ἐπόμενον·

Κόσμημα, Ἦχος β'. Ταῦ ἀνω ζητῶν.

Πρεσβεία Δερμὴ, καὶ τεῖχος ἀπροσμάχητον, ἐλέους πηγὴ,
 τοῦ κόσμου καταφύγιον, ἐκτενωῶς βοῶμέν σοι· Θεοτόκε

Δέσποινα πρόφθασον, καὶ ἐκ κινδύνων λύτρωσαι ἡμᾶς, ἢ μόνη ταχέως προστατεύουσα.

ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

- » **Ε**ἰσακήκοα Κύριε, τῆς οἰκονομίας σου τὸ μυστήριον· κα-
- » **Τ**ενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ ἐδόξασά σου τὴν Θεότητα.

Τροπάρια.

Τῶν παθῶν μου τὸν τάρραχον, ἢ τὸν κυβερνήτην τεκοῦσα Κύριον, καὶ τὸν κλύδωνα κατεύνασον, τῶν ἐμῶν πταισμάτων Θεοῦμψευτε.

Εὐσπλαγχνίας τὴν ἄβυσσον, ἐπικαλουμένῳ τῆς σῆς παράσχου μοι, ἢ τὸν εὐσπλαγχνον κυήσασα, καὶ Σωτῆρα πάντων τῶν ὑμνούντων σε.

Ἀπολαύοντες Πάναγνε, τῶν σῶν δωρημάτων εὐχαριστήριον, ἀναμέλπαμεν ἐφύμνιον, οἱ γινώσκοντές σε Θεομήτορα.

Οἱ ἐλπίδα καὶ στήριγμα, καὶ τῆς σωτηρίας τεῖχος ἀκράδαντον, κεκτημένοι σε Πανύμνητε, δυσχερείας πάσης ἐκλυτρούμεθα.

ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

- » **Φ**ώτισον ἡμᾶς, ταῖς προσταγμάσι σου Κύριε, καὶ τῷ
- » **Β**ραχίονί σου τῷ ὑψηλῷ, τὴν σὴν εἰρήνην παράσχου
- » ἡμῖν φιλόνητο.

Τροπάρια.

Εμπλησον Ἀγνή, εὐφροσύνης τὴν καρδίαν μου, τὴν σὴν ἀκήρατον διδοῦσα χαρὰν, τῆς εὐφροσύνης ἢ γεννήσασα τὸν αἴτιον.

Λύτρωσαι ἡμᾶς, ἐκ κινδύνων Θεοτόκε ἀγνή, ἢ αἰωκίαν τεκοῦσα λύτρωσιν, καὶ τὴν εἰρήνην τὴν πάντα νῦν ὑπερέχουσαν.

Λῦσον τὴν ἀχλὺν, τῶν πταισμάτων μου Θεόνυμφε, τῷ φωτισμῷ τῆς σῆς λαμπρότητος, ἢ Φῶς τεκοῦσα τὰ θεῖον καὶ προαιώνιον.

Ἰάσαι Ἀγνή, τῶν παθῶν με τὴν ἀσθένειαν, ἐπισκοπῆς σε ἀξιώσασα, καὶ τὴν ὑγίαν τῆ πρεσβείας σου παράσχου μοι.

ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

- » **Τ**ὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῷ ἀπαγγελώ με
- » **Τ**ὰς θλίψεις, ὅτι κακῶν, ἢ ψυχῆ μου ἐπλήσθη, καὶ ἐ

» ζωή μου τῷ Ἄδῃ προσήγγισε· καὶ δέομαι ὡς Ἰωνᾶς. Ἐκ
» φθορᾶς ὁ Θεὸς με ἀνάγαγε. Τροπάρια.

Θανάτου καὶ τῆς φθορᾶς ὃς ἔσωσεν, ἑαυτὸν ἐκδεδωκῶς
τῷ Θανάτῳ, τὴν τῆ φθορᾶ, καὶ Θανάτῳ μου φύσιν, κα-
τασχεθεῖσαν Παρθένε δυσώπησον, τὸν Κύριόν σου καὶ Υἱόν,
τῆς ἐχθρῶν κακοουργίας με ῥύσασθαι.

Προσάτιν σε τῆς ζωῆς ἐπίσταμαι, καὶ φρουρὰν ἀσφαλεστά-
την Παρθένε, τῶν πειρασμῶν, διαλύσασαν ὄχλον, καὶ ἐπηρείας
δαιμόνων ἐλάυνσασαν· καὶ δέομαι διαπαντός· Ἐκ φθορᾶς τῶν
παθῶν μου ῥυσθῆναί με.

Ὡς τεῖχος καταφυγῆς κεντήμεθα, καὶ ψυχῶν σε παντελεῖ
σωτηρίαν, καὶ πλατυσμόν, ἐν ταῖς θλίψεσι Κόρη, καὶ τῷ
φωτί σου αἰεὶ ἀγαλλόμεθα. Ὡ Δέσποινα καὶ νῦν ἡμᾶς, τῶν
παθῶν καὶ κινδύνων διείσωσον.

Ἐν κλίνῃ νῦν ἀσθενῶν κατόκειμαι, καὶ οὐκ ἔστιν ἴασις τῆ
σαρκί μου· ἀλλ' ἢ Θεὸν, καὶ σωτῆρα τοῦ κόσμου, καὶ τὸν
λυτῆρα τῶν νόσων κηύσασα, σοῦ δέομαι τῆς ἀγαθῆς. Ἐκ
φθορᾶς νοσημάτων ἀνάστησον.

Διάσωσον, ἀπὸ κινδύνων τοὺς δούλους σου Θεοτάκε, ὅτι
πάντες μετὰ Θεὸν εἰς σὲ καταφεύγομεν ὡς ἀρρήκτον τεῖχος
καὶ προστασίαν.

Ἄχραντε, ἢ διὰ λόγου τὸν Λόγον ἀνερμηνεύτως, ἐπ' ἐσχά-
των τῶν ἡμερῶν τεκοῦσα, δυσώπησον, ὡς ἔχουσα μητρικὴν
παρρησίαν.

Ὁ Ἱερεὺς μνημονεύει, ὡς δεδήλωται.

Μετὰ δὲ τὴν Ἐκφώνησιν, Κοντάκιον, Ἦχος β'.

Προσασία τῶν Χριστιανῶν ἀκαταίσχυντε, μεσιτεία πρὸς τὸν
Ποιητὴν ἀμετάθετε, μὴ παρίδῃς ἀμαρτωλῶν δεήσεων
φωνάς· ἀλλὰ πρόφθασον ὡς ἀγαθὴ, εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν,
τῶν πιστῶς κραυγαζόντων σοι· Τάχυνον εἰς πρεσβείαν, καὶ
σπεῦσον εἰς ἱκεσίαν, ἢ προστατεύουσα αἰεὶ, Θεοτάκε τῶν
τιμώντων σε.

Εἶτα, τὸ Α'. Ἀντίφωνον τῶν Ἀναβαθμῶν τοῦ δ'. Ἦγου.

Εκ νεότητός μου, πολλὰ πολεμεῖ με πάθη· ἀλλ' αὐτὸς ἀν-
τιλαβοῦ, καὶ σῶσον Σωτήρ μου. Δίς.

Οἱ μισοῦντες Σιών, αἰσχύνθητε ἀπὸ τοῦ Κυρίου· ὡς χόρτος γὰρ πυρὶ ἔσεσθε ἀπέξηραμμένοι. Δίς.

Δόξα.

Αἰγίω Πνεύματι, πᾶσα ψυχὴ ζωοῦται, καὶ καθάρσει, ὑψεύεται λαμπρύνεται, τῇ Τριαδικῇ Μονάδι, ἱεροκρυφίως:

Καὶ νῦν.

Αἰγίω Πνεύματι, ἀναβλύζει τὰ τῆς χάριτος ρεῖθρα, ἀρδύοντα, ἅπασαν τὴν κτίσιν, πρὸ ζωογονίαν.

Καὶ εὐθὺς τὸ Προκείμενον·

Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου, ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ.

Στίχ. Ἄκουσον, Θύγατερ, καὶ ἴδε, καὶ κλῖνον τὸ οὖς σου, καὶ ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου, καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός σου, καὶ ἐπιθυμήσει ὁ βασιλεὺς τοῦ κάλλους σου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. Κεφ. Α'. 39.

Εν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἀναστᾶσα Μαριάμ, ἐπορεύθη εἰς τὴν ὄρεινὴν μετὰ σπουδῆς εἰς πόλιν Ἰουδα· καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον Ζαχαρίου, καὶ ἠσπάσατο τὴν Ἐλισάβετ. Καὶ ἐγένετο, ὡς ἤκουσεν ἡ Ἐλισάβετ τὸν ἀσπασμὸν τῆς Μαρίας, ἐσκίρτησε τὸ βρέφος ἐν τῇ κοιλίᾳ αὐτῆς· καὶ ἐπλήσθη Πνεύματος ἁγίου ἡ Ἐλισάβετ, καὶ ἀνεφώνησε φωνῇ μεγάλῃ, καὶ εἶπεν· Εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξί, καὶ εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου. Καὶ πόθεν μοι τοῦτο, ἵνα ἔλθῃ ἡ Μήτηρ τοῦ Κυρίου μου πρὸς με; Ἴδου γὰρ, ὡς ἐγένετο ἡ φωνὴ τοῦ ἀσπασμοῦ σου εἰς τὰ ὠτά μου, ἐσκίρτησε τὸ βρέφος ἐν ἀγαλλιάσει ἐν τῇ κοιλίᾳ μου. Καὶ μακαρία ἡ πισεύσασα, ὅτι ἔσαι τελείωσις τοῖς λελαλημένοις αὐτῇ παρὰ Κυρίου. Καὶ εἶπε Μαριάμ· Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ σωτηρί μου· ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπεινώσει τῆς δούλης αὐτῆς. Ἴδου γὰρ, ἀπὸ τῆ νῦν μακαριώσι με πᾶσαι αἱ γενεαί· ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ Δυνατὸς, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Ἐμείνε δὲ Μαριάμ σὺν αὐτῇ, ὡσεὶ μῆνας τρεῖς, καὶ ὑπέστρεψεν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς.

Δάξα, Ἦχος β'.

Πάτερ, Λόγε, Πνεῦμα, Τριάς ἢ ἐν Μοναδί, ἐξάλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων. Καί νῦν.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου, πρεσβείαις Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Εἶτα, Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὰ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλήθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἦχος πλ. β'. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Μὴ καταπιστεύσης με ἀνθρωπίνῃ προστασίᾳ, Παναγία Δεσποίνα, ἀλλὰ δεῖξαι δέησιν τοῦ οἰκέτου σου· θλίψις γὰρ ἔχει με, φέρειν οὐ δύναμαι, τῶν δαιμόνων τὰ τοξεύματα· σκέπην οὐ κέκτημαι, οὐδὲ ποῦ προσφύγω ὁ ἄθλιος πάνταθεν πηλεμούμενος, καὶ παραμυθία οὐκ ἔχω πλήν σου. Δέσποινα τοῦ κόσμου, ἐλπίς καὶ προστασία τῶν πιστῶν, μὴ μου παρίδῃς τὴν δέησιν, τὸ συμφέρον ποιήσον.

Οὐδεὶς προσρέχων ἐπὶ σοί, κατησχυμμένος ἀπὸ σῆ ἐκπορεύεται, ἀγνή Παρθένε Θεοτόκε· ἀλλ' αἰτεῖται τὴν χάριν, καὶ λαμβάνει τὸ δῶρημα, πρὸς τὸ συμφέρον τῆς αἰτήσεως.

Μεταβολὴ τῶν θλιβομένων, ἀπαλλαγὴ τῶν ἀσθενούντων ὑπάρχουσα, Θεοτόκε Παρθένε, σῶζε, πόλιν καὶ λαόν, τῶν πολεμουμένων ἢ εἰρήνη, τῶν χειμαζομένων ἢ γαλήνη, ἢ μόνη προστασία τῶν πιστῶν.

Ο ΙΕΡΕΥΣ.

Σῶσον ὁ Θεός τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου· ἐπίσκεψαι τὸν κόσμον σου ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς· ὕψωσον κέρας Χριστιανῶν ὀρθοδόξων, καὶ κατὰπεμψον ἐφ' ἡμᾶς τὰ ἐλέη σου τὰ πλοῦσια· πρεσβείαις τῆς παναχράντου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας· δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων ἐπιφανίων Δυναμῶν ἀσωμάτων· ἰκεσίαις τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου Πραφήτου, Προδρόμου, καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἀγίων ἐνδόξων, καὶ πανευφημῶν Ἀποστόλων· τῶν ἐν ἀγίοις Πατέρων ἡμῶν, μεγάλων Ἱεραρχῶν, καὶ οἰκουμενικῶν

Διδασκάλων, Βασιλείου τοῦ Μεγάλου, Γρηγόριου τοῦ Θεολόγου, καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσόστομου· τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Νικολάου, ἀρχιεπισκόπου Μύρων τῆς Λυκίας, τῶ Δαυματουργοῦ· τῶν ἁγίων, ἐνδόξων, καὶ καλλινίκων Μαρτύρων· τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν· τῶν ἁγίων καὶ δικαίων Θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης· τοῦ ἁγίου (τῆς ἡμέρας), καὶ πάντων σου τῶν Ἁγίων· Ἰκετεύομέν σε, πολυέλεε Κύριε· Ἐπάκουσον ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν δεομένων σου, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε ἐλέησον, ββ'. Μετὰ δὲ τὸ, Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς, ἀποπληροῦμεν, τὰς λοιπὰς Ὁδοὺς τοῦ Κανόνος.

Ὁδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**ὗ ἐκ τῆς Ἰουδαίας, ἀταντήσαντες Παῖδες ἐν Βαβυλῶνι ποτέ, τῇ πίστει τῆς Τριάδος, τὴν φλόγα τῆς κἀμίνου κατεπάτησαν ψάλλοντες· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεός, εὐλογητὸς εἶ.

Τροπάρια.

Τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, ὡς ἠθέλησας Σῶτερ οἰκονομήσασθαι, ἐν μήτρᾳ τῆς Παρθένου, κατώκησας τῷ κόσμῳ, ἦν προσάτιν ἀνεδείξας· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεός, εὐλογητὸς εἶ.

Θελητὴν τοῦ ἐλέους, ὃν ἐγέννησας Μητὴρ ἀγνή, δυσώπησον, ῥυσθῆναι τῶν πταισμάτων, ψυχῆς τε μολυσμάτων, τοὺς ἐν πίστει κραυγάζοντας· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεός, εὐλογητὸς εἶ.

Θησαυρὸν σωτηρίας, καὶ πηγὴν ἀφθαρσίας τὴν σὲ κυήσασαν, καὶ πύργον ἀσφαλείας, καὶ θύραν μετανοίας, τοῖς κραυγάζουσιν ἐδείξας· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεός, εὐλογητὸς εἶ.

Σωματίων μαλακίας, καὶ ψυχῶν ἀρρώστιας Θεογεννήτρια, τῶν πόθῳ προσιόντων, τῇ σκέπη σου τῇ θείᾳ, θεραπεύειν ἀξίωσον, ἢ τὸν σωτῆρα Χριστὸν, ἡμῖν ἀποτεκοῦσα.

Ὁδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὸν Βασιλέα τῶν οὐρανῶν, ὃν ὑμνοῦσι, στρατιαὶ τῶν Ἁγγέλων, ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Τούς βοηθείας τῆς παρα σοῦ δεομένους, μὴ παρίδῃς Παρθένε ὑμνοῦντας, καὶ ὑπερυψῶντάς σε Κόρη εἰς αἰῶνας.

Τῶν ἰαμάτων τὸ δαφιλές ἐπιχέεις, τοῖς πιστῶς ὑμνοῦσί σε Παρθένε, καὶ ὑπερυψοῦσι τὸν ἄφραστόν σου τόκον.

Τὰς ἀσθενείας μου τῆς ψυχῆς ἰατρεύεις, καὶ σαρκὸς τὰς ὀδύνας Παρθένε, ἵνα σε δοξάζω τὴν κεχαριτωμένην.

Τῶν πειρασμῶν σὺ τὰς προσβολὰς ἐκδιώκεις, καὶ παθῶν τὰς ἐφόδους Παρθένε· ὅθεν σε ὑμνῶμεν εἰς πάντας τῆς αἰῶνας.

ᾠδὴ Δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Κ**υρίως Θεοτόκον, σὲ ὁμολογῶμεν, οἱ διὰ σοῦ σεσωσμέ-
» νοι Παρθένε ἀγνή, σὺν ἀσωμάτοις χορείαις σὲ μεγα-
» λύνοντες.

Ρῶσόν μου τῶν δακρύων, μὴ ἀποποιήσης, ἢ τὸν παντός ἐκ προσώπου πᾶν δάκρυον, ἀφηρηκότα Παρθένε Χριστὸν κηύσασα.

Χαρᾶς με τὴν καρδίαν, πλήρωσον Παρθένε, ἢ τῆς χαρᾶς δεξαμένη τὸ πλήρωμα, τῆς ἀμαρτίας τὴν λύπην ἐξαφανίσασα.

Διμὴν καὶ προστασία, τῶν σοὶ προσφευγόντων, γενεὴ Παρθένε καὶ τεῖχος ἀκράδαντον, καταφυγὴ τε καὶ σκέπη καὶ ἀγαλλίαμα.

Φωτὸς σε ταῖς ἀκτίσι, λάμπρυνον Παρθένε, τὸ ζοφερόν τῆς ἀγνοίας διώκῃσι, τῆς εὐσεβῶς Θεοτόκον σὲ καταγγέλλοντας.

Κακώσεως ἐν τόπῳ, τῷ τῆς ἀσθενείας ταπεινωθέντα Παρθένε θεράπευσον, ἐξ ἀρρώστιας εἰς ῥῶσιν μετασκευάζουσα.

Καὶ εὐθύς τὸ, "Ἄξιον ἐστὶν ὡς ἀληθῶς.

Καὶ θυμῶ ὁ Ἱερεὺς τὸ Θυσιασῆριον, καὶ τὸν λαόν, ἢ τὸν οἶκον, ὅπου ψάλλεται ἡ Παράκλησις· καὶ ἡμεῖς ψάλλομεν τὰ παρόντα Μεγαλυνάρια.

Τὴν ὑψηλοτέραν τῶν οὐρανῶν, καὶ καθαρωτέραν, λαμπηδόων ἡλιακῶν, τὴν λυτρωσαμένην ἡμᾶς ἐκ τῆς κατάρας, τὴν Δέσποιναν τοῦ κόσμου, ὑμνοῖς τιμήσωμεν.

Ἄπο τῶν πολλῶν μου ἀμαρτιῶν, ἀσθενεῖ τὸ σῶμα, ἀσθενεῖ μου καὶ ἡ ψυχὴ· πρὸς σὲ καταφεύγω τὴν Κεχαριτωμένην· ἐλπίς ἀπηλπισμένων, σὺ μοι βοήθησον.

Δέσποινα καὶ Μήτηρ τοῦ Λυτρωτοῦ, δέξαι παρακλήσεις, ἀναξίων σῶν οἰκετῶν, ἵνα μεσιτεύσης πρὸς τὸν ἐκ σῆ τεχθέντα. Ὡ Δέσποινα τοῦ κόσμου, γενοῦ μεσίτρια.

Ψάλλομεν προθύμως σοὶ τὴν ᾠδὴν, νῦν τῇ πανυμνήτῳ, Θεοτόκῳ χαρμονικῶς. Μετὰ τοῦ Προδρόμου, καὶ πάντων τῶν Ἀγίων, δυσώπει Θεοτόκε, τοῦ οἰκτειρῆσαι ἡμᾶς.

Ἄλλα τὰ χεῖλη τῶν ἀσεβῶν, τῶν μὴ προσκυνήτων, τὴν Εἰκόνα σου τὴν σεπτὴν, τὴν ἱστορηθεῖσαν ὑπὸ τοῦ Ἀποστόλου, Λουκᾶ ἱερωτάτου, τὴν Ὁδηγήτριαν.

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαί, Πρόδρομε Κυρίε, Ἀποστόλων ἢ δωδεκαῖς, οἱ Ἅγιοι πάντες μετὰ τῆς Θεοτόκου, ποιήσατε πρεσβείαν, εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Εἶτα Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σὺ εἶσι. Καὶ τὰ Τροπάρια ταῦτα. Ἦχος πλ. β'.

Ελέησον ἡμᾶς Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς· πάσης γὰρ ἀπολογίας ἀποροῦντες, ταύτην σοὶ τὴν ἰκεσίαν, ὡς Δεσπότη, οἱ ἀμαρτωλοὶ προσφέρομεν. Ἐλέησον ἡμᾶς. Δόξα.

Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς· ἐπὶ σοὶ γὰρ πεπαίθαμεν. Μὴ ὀργισθῆς ἡμῖν σφοδρὰ, μηδὲ μνησθῆς τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν· ἀλλ' ἐπίβλεψον καὶ νῦν ὡς εὐσπλαγχνος, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν· σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἡμεῖς λαὸς σου· πάντες ἔργα χειρῶν σου, καὶ τὰ ὄνομά σου ἐπιτεκλήμεθα.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τῆς εὐσπλαγχνίας τὴν πύλην, ἀναιξον ἡμῖν εὐλογημένη Θεοτόκε· ἐλπίζοντες εἰς σέ, μὴ ἀστοχήσωμεν· ῥυσθίημεν διὰ σοῦ τῶν περιστάσεων· σὺ γὰρ εἶ ἡ σωτηρία τοῦ γένους τῶν Χριστιανῶν.

Ὁ Ἱερεὺς· Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός, κτλ.

Καὶ μνημονεύσας πάλιν, ὑπὲρ ὧν ἡ Παρακλήσις γίνεται, ποιῆ τὴν Ἀπόλυσιν.

Μετ' αὐτὴν δέ, ἐν ὅσῳ οἱ ἀδελφοὶ ἀσπάζονται τὴν Εἰκόνα τῆς Θεοτόκου, ψάλλονται τὰ παρόντα Τροπάρια.

Ἦχος β'. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρὸν.

Πάντων προσατεύεις ἀγαθῇ, τῶν καταφευγόντων ἐν πίσει, τῇ κραταιᾷ σε χειρὶ· ἄλλην γὰρ ἐκ ἔχομεν, ἀμαρτωλοὶ

πρὸς Θεόν, ἐν κινδύνοις καὶ θλίψεσιν, αἰεὶ μεσιτείαν, οἱ κατακαμπτόμενοι, ὑπὸ πταισμάτων πολλῶν. Μῆτερ τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου, ὅθεν σοι προσπίπτομεν Ῥῦσαι, πάσης περιστάσεως τοὺς δούλους σου :

Ὅμοιον.

Πάντων θλιβομένων ἢ χαρᾶ, καὶ ἀδικουμένων προστάτις, καὶ πενομένων τροφή, ξένων τε παράκλησις, καὶ βακτηρία τυφλῶν, ἀσθενούντων ἐπίσκεψις, καταπονθμένων σκέπη καὶ ἀντίληψις, καὶ ὀρφανῶν βοηθός, Μῆτερ τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου, σὺ ὑπάρχεις. Ἀχραντε απεῦσον, δυσωπῆμεν, ῥύσασθαι τοὺς δούλους.

Ἦχος πλ. δ'.

Δέσποινα πρόσδεξαι, ταῖς δεήσεις τῶν δούλων σου, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Ἦχος β'.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα με εἰς σέ ἀνατίθμι, Μῆτερ τοῦ Θεοῦ, φυλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΥ ΚΑΝΟΝΟΣ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ.

Μετὰ τὸν Εὐλόγητόν, καὶ τὰ λοιπὰ, ὅσα προεγράφησαν,
σελ. 439-440 ἀρχόμεθα τοῦ Κανόνος.

Ποίημα τῆ βασιλέως Θεοδώρα Δέκα τῆ Λασκάρως.

Ῥῶδη α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὁ Εἰρμός.

- » Ἀρματηλάτην Φαραῶ ἐβύθισε, τερατουργῆσα ποτέ Μω-
- » σαϊκὴ ράβδος, σταυροτύπως πλήξασα, καὶ διελούσα
- » θάλασσαν Ἰσραὴλ δὲ φυγάδα, πεζὸν ὁδίτην διέσωσεν, ἄσ-
- » μα τῷ Θεῷ ἀναμέλποντα. Τροπάρια.

Τῶν λυπηρῶν ἐπαγωγαὶ χειμάζουσι, τὴν ταπεινὴν μου ψυ-
χὴν, καὶ συμφορῶν νέφη, τὴν ἐμὴν καλύπτουσι, καρδίαν
Θεονύμφευτε· ἀλλ' ἢ Φῶς τετοκυῖα, τὸ θεῖον καὶ προαιώ-
νιον, λάμψον μοι τὸ φῶς τὸ χαρμόσυνον.

Ἐξ ἀμετρήτων ἀναγκῶν καὶ θλίψεων, καὶ ἐξ ἐχθρῶν δυσ-
μενῶν, καὶ συμφορῶν βίου, λυτρωθεὶς Πανάχραντε, τῆ κρα-
ταιᾷ δυνάμει σου, ἀνυμνῶ μεγαλύνω, τὴν ἀμετρόν σου συμ-
πάθειαν, καὶ τὴν εἰς ἐμέ σου παράκλησιν.

Νῦν πεποιθὼς ἐπὶ τὴν σὴν κατέφυγον, ἀντίληψιν κραταιάν,
καὶ πρὸς τὴν σὴν σκέπην, ὀλοψύχως ἔδραμον, καὶ γόνυ κλίνω
Δέσποινα, καὶ θρηνῶ καὶ ξενάζω, μή με παρίδῃς τὸν ἄθλιον
τῶν Χριστιανῶν καταφύγιον.

Οὐ σιωπήσω τῆ βοᾶν τρανότατα, τὰ μεγαλεῖα τὰ σά· εἰμὴ
γὰρ σὺ Κόρη, πάντοτε προΐστασο, ὑπὲρ ἐμοῦ πρεσβεύουσα

τῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ σου, τίς ἐκ τοσούτου με κλυδωνος, καὶ δεινῶν κινδύνων ἐρρύσατο;

Διάσωσον, ἀπὸ κινδύνων τοὺς δούλους σου Θεοτόκε, ὅτι πάντες μετὰ Θεὸν εἰς σέ καταφεύγομεν, ὡς ἀρρήκτον τεῖχος καὶ προστασίαν.

Ἐπίβλεψον, ἐν εὐμενείᾳ πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ τὴν ἐμὴν χαλεπὴν τοῦ σώματος κάκωσιν, καὶ ἴασαι τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

ᾠδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» Οὐρανίας ἀψίδος, ὀροφουργέ Κύριε, καὶ τῆς Ἐκκλησίας
» δομητορ, σύ με σερέωσον, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῆ, τῶν ἐφε-
» τῶν ἢ ἀκρότης, τῶν πιστῶν τὸ σήριγμα, μόνε φιλάνθρωπε.

Τροπάρια.

Απορήσας ἐκ πάντων, ὀδυνηρῶς κράζω σοι. Πρόφθασον θερμὴν προστασίαν, καὶ σὴν βοήθειαν, δός μοι τῷ δούλῳ ὅθι, τῷ ταπεινῷ καὶ ἀθλίῳ, τῷ τὴν σὴν ἀντίληψιν ἐπιζητοῦντι θερμῶς:

Ἐθαυμάστωσας ὄντως, νῦν ἐπ' ἐμοὶ Δέσποινα, τὰς εὐεργεσίας σου Κόρη, καὶ τὰ ἐλέησθ' ὅθεν δοξάζω σε, καὶ ἀνυμνῶ καὶ γεραίρω τὴν πολλὴν καὶ ἄμετρον, κηδεμονίαν σου.

Καταιγίς με χειμάζει, τῶν συμφορῶν Δέσποινα, καὶ τῶν λυπηρῶν τρικυμῖαι κατάποντίζουσιν· ἀλλὰ προφθάσασα, χεῖρά μοι δός βοηθείας, ἢ θερμὴ ἀντίληψις, καὶ προστασία μου.

Ἀληθῆ Θεοτόκον, ὁμολογῶ Δέσποινα, σέ τὴν τοῦ θανάτου τὸ κράτος ἐξαφανίσασαν· ὡς γὰρ φυσίζως, ἐκ τῶν δεσμῶν τῶν τοῦ Ἄδου, πρὸς ζωὴν ἀνήγαγες, εἰς γῆν με ρεύσαντα.

Διάσωσον, ἀπὸ κινδύνων τοὺς δούλους σου Θεοτόκε, ὅτι πάντες μετὰ Θεὸν εἰς σέ καταφεύγομεν, ὡς ἀρρήκτον τεῖχος καὶ προστασία.

Ἐπίβλεψον, ἐν εὐμενείᾳ πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ τὴν ἐμὴν χαλεπὴν τῆ σώματος κάκωσιν, καὶ ἴασαι τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

Κάθισμα, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Πρεσβεία θερμὴ καὶ τεῖχος ἀπροσμάχητον, ἐλέους πηγὴ, τοῦ κόσμου καταφύγιον, ἐκτενῶς βοῶμέν σοι· Θεοτόκε Δέσποινα πρόφθασον, καὶ ἐκ κινδύνων λύτρωσαι ἡμᾶς, ἢ μόνη ταχέως προστατεύουσα.

ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

- » Σὺ μου ἰσχύς, Κύριε, σὺ μου καὶ δύναμις, σὺ Θεός μου, σὺ
- » με ἀγαλλίαμα, ὁ πατρικὸς κόλπος μὴ λιπῶν, καὶ τὴν
- » ἡμετέραν, πτωχείαν ἐπισκεψάμενος· διὸ σὺν τῷ Προφῆτῃ,
- » Ἀββακὺμ σοὶ κραυγάζω· Τῇ δυνάμει σε δόξα φιλάνθρωπε.

Τροπάρια.

Καὶ πᾶ λοιπὸν, ἄλλην εὐρήσω ἀντίληψιν; πᾶ προσφύγω; ποῦ δὲ καὶ σωθήσομαι; τίνα θερμὴν ἔξω βοηθόν, θλίψεις τοῦ βίου, καὶ ζάλαις ὄμοι! κλονούμενος; Εἰς σέ μόνην ἐλπίζω, καὶ θαρρῶ καὶ καυχῶμαι, καὶ προσρέχω τῇ σκέπη σου, σῶσόν με.

Τὸν ποταμὸν, τὸν γλυκερὸν τοῦ ἐλέους σου, τὸν πλουσίαις, δωρεαῖς δροσίσαντα, τὴν παναθλίαν καὶ ταπεινὴν, Πάναγνε ψυχὴν μου, τῶν συμφορῶν καὶ τῶν θλίψεων, καμίνῳ φλογισθεῖσαν, μεγαλύνω, κηρύττω, καὶ προστρέχω τῇ σκέπη σου, σῶσόν με.

Σέ τὴν ἀγνὴν, σέ τὴν Παρθένον καὶ ἄσπιλον, μόνην φέρω, τεῖχος ἀπροσμάχητον, καταφυγὴν, σκέπην κραταίαν, ὄπλον σωτηρίας. Μὴ με παρίδῃς τὸν ἄσωτον, ἐλπίς ἀπηλπισμένων, ἀσθενῶν συμμαχία, θλιβομένων χαρὰ καὶ ἀντίληψις.

Πῶς ἐξείπειν, σοῦ κατ' ἀξίαν θυήσομαι, τοὺς ἀμέτρους, οἰκτιρμὸς ὡς Δέσποινα, τὴς τὴν ἐμὴν πάντοτε ψυχὴν, δεινῶς πυρκαμμένην, ὡς ὕδωρ περιδροσίσαντας; Ἀλλ' ὡς τῆς σῆς προνοίας, καὶ τῆς εὐεργεσίας, ἧς ἀφθόνως αὐτὸς παραπήλαυσα!

Διάσωσον, ἀπὸ κινδύνων τοὺς δούλους σου Θεοτόκε, ὅτι πάντες μετὰ Θεὸν εἰς σέ καταφεύγομεν, ὡς ἀρρήκτον τεῖχος καὶ προστασίαν.

Ἐπίβλεψον, ἐν εὐμενείᾳ πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ τὴν ἐμὴν χαλεπὴν τοῦ σώματος κακώσιν, καὶ ἴασαι, τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

- » Ἴνα τί με ἀπώσω, ἀπὸ τῆ προσώπῃ σου, τὸ Φῶς τὸ ἄδυ-
- » τον, καὶ ἐκάλυψέ με, τὸ ἀλλότριον σκότος τὸν δαίλαιον;
- » ἀλλ' ἐπίσρεψόν με, καὶ πρὸς τὸ φῶς τῶν ἐντολῶν σου, ταῖς
- » ὁδοῦς μου ματεύθυνον δέομαι.

Τροπάρια.

Εὐχαρίσως βοῶ σοι· Χαῖρε Μητροπάρθε· χαῖρε Θεόνυμφε· χαῖρε Δεία σκέπη· χαῖρε ὄπλον καὶ τεῖχος ἀπόρρητον· χαῖρε προστασία, καὶ βοηθὴ καὶ σωτηρία, τῶν εἰς σὲ προστρέχόντων ἐκ πίστεως.

Οἱ μισοῦντές με μάτην, βέλεμνα καὶ ξίφη, καὶ λάκκον νητρέπισαν, καὶ ἐπιζητοῦσι, τὸ πανάθλιον σῶμα σπαράξαι με, καὶ καταβιάσασαι πρὸς γῆν Ἀγνή ἐπιζητοῦσιν· ἀλλ' ἐκ τούτων προφθάσασα σῶσόν με.

Ἀπὸ πάσης ἀνάγκης, θλίψεως καὶ νόσου, καὶ βλάβης με λύτρωσαι· καὶ τῇ σῇ δυνάμει, ἐν τῇ σκέπῃ σου φύλαξον ἄτρωτον, ἐκ παντὸς κινδύνου, καὶ ἐξ ἐχθρῶν τῶν πολεμούντων, καὶ μισούντων σε Κόρη πανύμνητε.

Τί σοι δῶρον προσάξω, τῆς εὐχαριστίας, ἀνθ' ὧν περ ἀπήλαυσα, τῶν σῶν δωρημάτων, καὶ τῆς σῆς ἀμετρήτου χρηστότητος; Τοιγαροῦν δοξάζω, ὑμνολογῶ καὶ μεγαλύνω, σοῦ τὴν ἄφατον πρὸς με συμπάθειαν.

Διάσωσον, ἀπὸ κινδύνων τοὺς δούλους σου Θεοτόκε, ὅτι πάντες μετὰ Θεὸν εἰς σὲ καταφεύγομεν, ὡς ἀρρήκτον τεῖχος καὶ προστασίαν.

Ἐπίβλεψον, ἐν εὐμενείᾳ πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ τὴν ἐμὴν χαλεπὴν τοῦ σώματος κάκωσιν, καὶ ἴασαι, τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

Ὡδὴ 5'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῷ ἀπαγγελῶ με
 » τὰς θλίψεις, ὅτι κακῶν ἢ ψυχῆ μου ἐπλήσθη, καὶ ἢ
 » ζώῃ με τῷ Ἄδῃ προσήγγισε· καὶ δέομαι ὡς Ἰωάνης· Ἐκ φθο-
 » ρᾶς ὁ Θεὸς με ἀνάγαγε.

Τροπάρια.

Τὰ νέφη τῶν λυπηρῶν ἐκαλύψαν, τὴν ἀθλίαν μου ψυχὴν καὶ καρδίαν, καὶ σκοτασμὸν ἐμποιοῦσί μοι Κόρη· ἀλλ' ἢ γεννήσασα Φῶς τὸ ἀπρόσιτον, ἀπέλασον ταῦτα μακρὰν, τῇ ἐμπνεύσει τῆς Δείας πρεσβείας σου.

Παράκλησιν ἐν ταῖς θλίψεσιν οἶδα, καὶ τῶν νόσων ἰατρόν σε γινώσκω, καὶ παντελεῖ, συντριμμὸν τοῦ θανάτου, καὶ ποταμὸν τῆς ζωῆς ἀνεξάντλητον, καὶ πάντων τῶν ἐν συμφοραῖς ταχινὴν καὶ ὀξεῖαν ἀντίληψιν.

Οὐ κρύπτω σου τὸν βυθὸν τοῦ ἐλέους, καὶ τὴν βρύσιν τῶν ἀπειρῶν θαυμάτων, καὶ τὴν πηγὴν, τὴν ἀένναον ὄντως, τῆς πρὸς ἐμὲ συμπαθείας σου Δέσποινα· ἀλλ' ἅπασιν ὁμολογῶ, καὶ βοῶ καὶ κηρύττω καὶ φθέγγομαι.

Ἐκύκλωσαν αἱ τοῦ βίου με ζάλαι, ὥσπερ μέλισσαι κηρίον, Παρθένε, καὶ τὴν ἐμὴν κατασχοῦσαι καρδίαν, κατατιτρώσκουσι βέλει τῶν θλίψεων· ἀλλ' εὐρομί σε βοηθόν, καὶ διώκτην καὶ ῥύστην πανάχρακτε.

Διάσωσον, ἀπὸ κινδύνων τοὺς δούλους σου Θεοτόκε, ὅτι πάντες μετὰ Θεὸν εἰς σέ καταφεύγομεν, ὡς ἀρρήκτον τεῖχος καὶ προστασίαν.

Ἐπίβλεψον, ἐν εὐμενείᾳ πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ τὴν ἐμὴν χαλεπὴν τοῦ σώματος κάκωσιν, καὶ ἴασαι τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

Κοντάκιον, Ἦχος β'.

Προσασία τῶν Χριστιανῶν ἀκαταίσχυντε, μεσιτεία πρὸς τὸν Ποιητὴν ἀμετάθετε, μὴ παρίδης ἀμαρτωλῶν δεήσεων φωναῖς, ἀλλὰ πρόφθασον ὡς ἀγαθὴ, εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν, τῶν πιεσῶς κραυγαζόντων σοι· Τάχυνον εἰς πρεσβείαν, καὶ σπεῦσον, εἰς ἰκεσίαν, ἢ προσατεύουσα αἰεὶ, Θεοτόκε τῶν τιμῶντων σε.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. Κεφ. ι'. 38, καὶ ια'. 27.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, εἰσηλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς κώμην τινὰ· γυνὴ δέ τις, ὀνόματι Μάρθα, ὑπεδέξατο αὐτὸν εἰς τὸν οἶκου αὐτῆς. Καὶ τῆδε ἦν ἀδελφὴ, καλουμένη Μαρία, ἣ καὶ παρακαθίσασα παρὰ τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ, ἤκουε τῶν λόγων αὐτοῦ· ἡ δὲ Μάρθα περισπᾶτο περὶ πολλὴν διακονίαν· ἐπιστᾶσα δὲ εἶπε· Κύριε, οὐ μέλει σοι, ὅτι ἡ ἀδελφὴ μου μόνην, με κατέλιπε διακονεῖν; εἶπε οὖν αὐτῇ, ἵνα μοι συναντιλάβηται. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῇ· Μάρθα, Μάρθα, μεριμνᾷς καὶ τυρβαῖζῃ περὶ πολλὰ· ἐνὸς δέ ἐστι χρεία· Μαρία δὲ τὴν ἀγαθὴν μερίδα ἐξελέξατο, ἣτις οὐκ ἀφαιρεθήσεται ἀπ' αὐτῆς. Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ λέγειν αὐτὸν ταῦτα, ἐπάρασαί τις γυνὴ φωνὴν ἐκ τοῦ ὄχλου, εἶπεν αὐτῷ· Μακαρία

ὁ κοιλία ἢ βαστάσασά σε, καὶ μαστοὶ οὓς ἐθήλασας. Αὐτὸς δὲ εἶπε· Μενοῦνγε μακάριοι οἱ ἀκούοντες τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, καὶ φυλάσσοντες αὐτόν.

Μετὰ ταῦτα λέγε ὅσα προεγράφησαν, σελ. 445-446.

Εἶτα τὰς λοιπὰς ᾠδαίς τοῦ Κανόνος.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

- » Παιῖδες Ἑβραίων ἐν καρίνῳ, κατεπάτησαν τὴν φλόγα
- » Σαρσαλέως, καὶ εἰς δρόσον τὸ πῦρ, μετέβαλον βρών-
- » τες· Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Φῶς ἢ τεκοῦσα Θεοτόκε, σκοτισθέντα με νυκτὶ ἀμαρτημάτων, φωταγωγήσον σύ, φωτὸς οὓσα δοχεῖον, τὸ καθαρὸν καὶ ἄμωμον, ἵνα πόθῳ σε δοξάζω.

Σκέπη γενεῶ καὶ προστασία, καὶ ἀντίληψις, καὶ καύχημα Παρθένε, γυμνωθέντι μοι νῦν, ἀπάσης βοηθείας, ἀβοηθήτων δύνამις, καὶ ἐλπίς ἀπηλπισμένων.

Ὅλη ψυχῇ καὶ διανοίᾳ, καὶ καρδίᾳ σε καὶ χεῖλεσι δοξάζω, ἀπολαύσας τῶν σῶν, μεγάλων χαρισμάτων. Ἄλλ' ὦ τῆς σῆς χρηστότητος, καὶ ἀπειρῶν σου θαυμάτων!

Βλέψον ἰλέω ὄμματί σου, καὶ ἐπίσκεψαι τὴν κάκωσιν, ἣν ἔχω· καὶ δεινῶν συμφορῶν, καὶ βλάβης καὶ κινδύνων, καὶ πειρασμῶν με λύτρωσαι, ἀμετρήτῳ σου ἔλεει.

Διάσωσον, ἀπὸ κινδύνων τοὺς δούλους σου Θεοτόκε, ὅτι πάντες μετὰ Θεὸν εἰς σέ καταφεύγομεν, ὡς ἄρρηκτον τεῖχος καὶ προστασίαν.

Ἐπίβλεψον, ἐν εὐμενείᾳ πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ τὴν ἐμὴν χαλεπὴν τοῦ σώματος κάκωσιν, καὶ ἴασαι τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

ᾠδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

- » Τὸν ἐν ὄρει ἀγίῳ δοξασθέντα, καὶ ἐν βάτῳ, πυρὶ τὸ τῆς
- » Ἄειπαρθένου, τῷ Μωϋσῇ μυστήριον γνωρίσαντα, Κύ-
- » ριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Διὰ σπλάγχνα ἐλέους σου Παρθένε, μὴ παρίδης σεμνή, ποντούμενόν με σάλῳ, βιωτικῶν κυμάτων· ἀλλὰ δίδου μοι, χεῖρα βοηθείας, καταπονουμένῳ κακώσσει τοῦ βίου.

Περιστάσεις, καὶ θλίψεις, καὶ ἀνάγκαι, εὐροσάν με Ἀγνή, καὶ συμφοραὶ τοῦ βίου, καὶ πειρασμοὶ με πάντοθεν ἐκύκλωσαν· ἀλλὰ πρόστηθί μοι, καὶ ἀντιλαβοῦ μου τῆ κραταιᾶ σου σκεπή.

Ἐν ταῖς ζάλαις, ἐφεῦρόν σε λιμένα· ἐν ταῖς λύπαις, χαρὰν καὶ εὐφροσύνην· καὶ ἐν ταῖς νόσοις ταχινὴν βοήθειαν· καὶ ἐν τοῖς κινδύνοις ρύστην· καὶ προστατήν ἐν τοῖς πειρατηρίοις.

Χαῖρε θρόνε, πυρίμορφε Κυρίου· χαῖρε θεία, καὶ μανναδόχε στάμνε· χαῖρε χρυσῇ λυχνία, λαμπρὰς ἄσβεστε· χαῖρε τῶν παρθένων δόξα, καὶ μητέρων ώραῖσμα καὶ κλέος.

Διάσωσον, ἀπὸ κινδύνων τοὺς δούλους σου Θεοτόκε, ὅτι πάντες μετὰ Θεὸν εἰς σὲ καταφεύγομεν, ὡς ἀρρήκτον τεῖχος καὶ προστασίαν.

Ἐπίβλεψον, ἐν εὐμενείᾳ πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ τὴν ἐμὴν χαλεπὴν τοῦ σώματος κάκωσιν, καὶ ἴασαι τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

Ῥοδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.
 » Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός, καὶ τῆς γῆς κατεπλάγη
 » τὰ πέρατα, ὅτι Θεός, ὠφθη τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς,
 » καὶ ἡ γαστήρ σου γέγονεν, εὐρυχωρότερα τῶν οὐρανῶν·
 » διό σε Θεοτόκε, Ἀγγελῶν καὶ ἀνθρώπων, ταξιαρχία
 » μεγαλύνουσιν.

Τροπάρια.
 Πρὸς τίνα καταφύγω ἄλλην Ἀγνή; ποῦ προσδράμω λοιπὸν καὶ σωθήσομαι; ποῦ πορευθῶ; ποίαν δὲ ἐφεύρω καταφυγὴν; ποίαν θερμὴν ἀντίληψιν; ποίαν ἐν ταῖς θλίψεσι βοηθόν; Εἰς σὲ μόνην ἐλπίζω, εἰς σὲ μόνην καυχῶμαι, καὶ ἐπὶ σὲ θάρρῶν κατέφυγον.

Οὐκ ἔστιν ἀριθμησασθαι δυνατὸν, μεγαλεῖα τὰ σὰ Θεοτύμφευτε, καὶ τὸν βυθόν, τὸν ἀνεξερεύνητον ἐξειπεῖν, τῶν ὑπὲρ νόον θαυμαμάτων σου, τῶν τετελεσμένων διηνεκῶς, τοῖς πόθῳ σε τιμῶσι, καὶ πίστει προσκυνουῖσιν, ὡς ἀληθῆ Θεοῦ λοχεύτριαν.

Ἐν ὕμνοις εὐχαρίστοις δοξολογῶ, καὶ γεραίρω τὸ ἄμετρον ἔλεος, καὶ τὴν πολλὴν δυνάμιν σου πᾶσιν ὁμολογῶ· καὶ τὰς εὐεργεσίας σου, ἃς ὑπερεκένωσας εἰς ἐμέ, κηρύττω, μεγαλύνω, ψυχῇ τε καὶ καρδίᾳ, καὶ λογισμῶ καὶ γλώσσει πάντοτε.

Τὴν δέησίν μου δέξαι τὴν πεινχρὰν, καὶ κλαυθμὸν μὴ πα-
ριδῆς καὶ δάκρυα, καὶ στεναγμὸν· ἀλλ' ἀντιλαβοῦ μου ὡς
ἀγαθὴ, καὶ τὰς αἰτήσεις πλήρωσον· δύνασαι γὰρ πάντα, ὡς
πανσθενοῦς, Δεσπότης Θεοῦ Μήτηρ, εἰ νεύσεις ἔτι μόνον,
πρὸς τὴν ἐμὴν οἰκτρὰν ταπεινώσιν.

Διάσωσον, ἀπὸ κινδύνων τοὺς δούλους σου Θεοτόκε, ὅτι
πάντες μετὰ Θεὸν εἰς σέ καταφεύγομεν, ὡς ἀρρήκτον τείχος
καὶ προστασίαν.

Ἐπίβλεψον, ἐν εὐμενείᾳ πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ τὴν ἐ-
μὴν χαλεπὴν τοῦ σώματος κάκωσιν, καὶ ἴασαι τῆς ψυχῆς
μου τὸ ἄλγος.

Καὶ τὰ ἐξῆς, ὅσα προεγράφησαν, σελ. 447-448.

Μετὰ δὲ τὸ Τρισάγιον, ψάλλομεν ἀργότερον, καὶ γεγωνοτέρᾳ
τῇ φωνῇ, τὰ παρόντα Ἑξαποστειλάρια.

Ἦχος γ'.

Απόστολοι ἐκ περάτων, συναθροισθέντες ἐνθάδε, Γεθση-
μανῆ τῷ χωρίῳ, κηδεύσατέ μου τὸ σῶμα· καὶ σὺ Υἱὸς
καὶ Θεὸς μου, παράλαθέ μου τὸ πνεῦμα.

Ο γλυκασμὸς τῶν Ἀγγέλων, τῶν θλιβομένων ἢ χαρὰ, Χρι-
στιανῶν ἢ προσάτις, Παρθένε Μήτηρ Κυρίου, ἀντιλαβοῦ
μου καὶ ῥῦσαι, τῶν αἰωνίων βασάνων.

Καὶ σέ μεσίτριαν ἔχω, πρὸς τὸν φιλόνηρον Θεόν· μὴ
μου ἐλέγξῃ τὰς πράξεις, ἐνώπιον τῶν Ἀγγέλων. Πα-
ρακαλῶ σε Παρθένε, βοήθησόν μοι ἐν τάχει.

Χρυσοπλοκώτατε πύργε, καὶ δωδεκάτειχε πόλις, ἡλιοσά-
λακτε θρόνε, καθέδρα τοῦ Βασιλέως, ἀκατανόητον
Σαῦμα, πῶς γαλουχεῖς τὸν Δεσπότην.

Ὁ τρώγων μου τὴν σάρκα, καὶ πίνων μου τὸ αἷμα,
ἐν ἐμοὶ μένει, καὶ γὼ ἐν αὐτῷ.

Ἰωάν. ε'. 56.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΤΗΣ ΘΕΙΑΣ

Μ Ε Τ Α Λ Η Ψ Ε Ω Σ.

Μέλλων προσελθεῖν τοῖς ἀχράντοις Μυστηρίοις, μετὰ τὴν ἀφ' ἐσπέρας εἰθισμένην Ἀκολουθίαν τῆ Ἀποδείπνου, σελ. 175, ἕως τέλους τῆ, Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, λέγε μετὰ κατανύξεως τὸν παρόντα Κανόνα, οὗ ἡ Ἀκροστιχὶς κατὰ Ἀλφάβητον.

Ῥδὴ α'. Ἦχος β'. Δεῦτε λαοί.

Α ῥτος ζωῆς, αἰωνιζούσης γενέσθω μοι, τὸ Σῶμά σου τὸ ἅγιον, εὐσπλαγγνε Κύριε, καὶ τὸ τίμιον Αἷμα, καὶ νόσων πολυτρόπων ἀλεξητήριον.

Β εβηλωθεῖς, ἔργοις ἀτόποις ὁ δειλαῖος, τοῦ σοῦ ἀχράντου Σώματος, καὶ Δεῖου Αἵματος, ἀνάξιος ὑπάρχω, Χριστέ τῆς μετουσίας, ἧς με ἀξιώσον.

Θεοτοκίον.

Γ ἡ ἀγαθὴ, εὐλογημένη Θεόνυμφε, τὸν σάχυν ἢ βλαστήσασα τὸν ἀγεώργητον, καὶ σωτήριον κόσμῳ, ἀξιώσον με τοῦτου τρώγοντα σώζεσθαι.

Ῥδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε** ἕν πέτρα με τῆς πίστεως στερεώσας, ἐπλάτυνας τὸ
» στόμα μου ἐπ' ἐχθρούς μου· εὐφράνθη γὰρ τὸ πνεῦμά
» μου ἐν τῷ ψάλλειν· Οὐκ ἔστιν ἅγιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν,
» καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, πλήν σου Κύριε.

Τροπάρια.

Δ ακρύων μοι παράσχου Χριστέ ρανίδας, τὸν ρύπον τῆς καρδίας μου καθαιρέσας, ὡς ἂν εὐσυνειδότης κεκαθα-

μένος, πίστει προσέρχωμαι, καὶ φόβῳ Δέσποτα, ἐν τῇ μεταλήψει τῶν θείων Δώρων σου.

Εἰς ἄφεςιν γενέσθω μοι τῶν πταισμάτων, τὸ ἀχραντὸν σου Σῶμα καὶ θεῖον Αἷμα, εἰς Πνεύματος ἁγίου τε κοινωνίαν, καὶ εἰς αἰώνιον ζωὴν Φιλάνθρωπε, καὶ παθῶν καὶ θλίψεων ἀλλοτριώσιν. Θεοτοκίον.

Ζωῆς τοῦ Ἄρτου τράπεζα Παναγία, τοῦ ἄνωθεν δι' ἔλεον καταβάντος, καὶ κόσμῳ καινότεράν ζωὴν δίδόντος, καὶ μὲ ἀξίωσον νῦν τὸν ἀνάξιον, μετὰ φόβου γεύσασθαι τούτου καὶ ζήσεσθαι.

ᾠδὴ δ'. Ἐληλυθας ἐκ Παρθένου.

Ηθέλησας δι' ἡμᾶς σαρκωθεῖς Πολυέλεε, τυθῆναι ὡς πρόβατον, διὰ βροτῶν ἀμαρτήματα ὄθεν ἰκετεύω σε, καὶ τὰ ἐμὰ ἐξαλείψαι πλημμελήματα.

Θεράπευσον, τῆς ψυχῆς μου τὰ τραύματα Κύριε, καὶ ὄλον ἁγίασον, καὶ καταξίωσον Δέσποτα, ὅπως κοινωνήσω σου, τοῦ μυστικοῦ θείου δείπνου ὁ ταλαίπωρος.

Θεοτοκίον.

Ιλέωσαι, καὶ ἐμοὶ τὸν ἐκ σπλάγγνων σου Δέσποινα, καὶ τήρει με ἄρρῦπον, τὸν σὸν ἰκέτην, καὶ ἀμemptον, ὅπως εἰσδεχόμενος, τὸν νοητὸν μαργαρίτην ἀγιάζωμαι.

ᾠδὴ ε'. Ὁ τοῦ φωτὸς χορηγός.

Καθὼς προέφησ Χριστέ, γενέσθω δὴ τῷ εὐτελεῖ δούλωσθαι καὶ ἐν ἐμοί, μείνον ὡς ὑπέσχου· ἰδοὺ γὰρ τὸ Σῶμα, τρώγω σου τὸ θεῖον, καὶ πίνω τὸ Αἷμά σου.

Λόγε Θεοῦ καὶ Θεέ, ὁ ἀνθραξ γένοιτό τοῦ σου Σώματος, εἰς φωτισμὸν τῷ ἐσκοτισμένῳ ἐμοί, καὶ καθαρισμόν, τῆς βεβηλωθείσης ψυχῆς μου τὸ Αἷμά σου. Θεοτοκίον.

Μαρία Μήτηρ Θεοῦ, τῆς εὐωδίας τὸ σεπτὸν σκῆνωμα, ταῖς σαῖς εὐχαῖς, σκευὸς ἐκλογῆς με ἀπέργασαι, ὅπως τῶν ἁγιασμάτων μετέχω τοῦ τόκου σου.

ᾠδὴ ς'. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Νῦν ψυχὴν καὶ καρδίαν ἁγίασον, Σῶτερ, καὶ τὸ σῶμά μου, καὶ καταξίωσον, ἀκατακρίτως Δέσποτα, τοῖς φρικτοῖς μυστηρίοις προσέρχεσθαι.

Ενωθείην παθῶν, καὶ τῆς χάριτος, σχοίην τε προσθήκην,
ζῶῃς με ἀσφάλειαν, διὰ τῆς μεταλήψεως, τῶν ἀγίων
Χριστέ Μυστηρίων σου.

Θεοτοκίον.

Ο Θεοῦ Θεός Λόγος ὁ ἅγιος, ὄλον με ἀγίασον, νῦν προσ-
ερχόμενον, τοῖς θείοις Μυστηρίοις σου, τῆς ἀγίας Μη-
τρός σου δεήσασιν.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Ταῦ ἀνω ζητῶν.

Τὸν Ἄρτον Χριστέ, λαβεῖν μὴ ὑπερίδῃς με, τὸ Σῶμα τὸ
σόν, καὶ τὸ θεῖον νῦν Αἷμά σου· τῶν ἀχράντων Δέσπο-
τα, καὶ φρικτῶν Μυστηρίων σου, μετασχεῖν τῷ ἀθλίῳ, μὴ
εἰς κρίμα μοι γένοιτο· γένοιτο δέ μοι εἰς ζωὴν αἰώνιον καὶ
ἀθάνατον.

Ὡδὴ ζ'. Εἰκόνοσ χρυστῆς.

Πηγὴ ἀγαθῶν, ἡ μεταλήψις Χριστέ τῶν ἀθανάτων σου, νῦν
Μυστηρίων γεννηθήτω μοι, φῶς καὶ ζωὴ καὶ ἀπάθεια,
καὶ πρὸς ἀρετῆς θειοτέρας, προκοπὴν καὶ ἐπίδοσιν, πρόξε-
νος μόνε ἀγαθῆ, ὅπως δοξάζω σε.

Ενωθείην παθῶν, καὶ ἐχθρῶν, καὶ ἀναγκῶν, καὶ πάσης
θλίψεως, τρόμῳ καὶ πόθῳ προσιῶν τανῦν, μετ' εὐλα-
βείας Φιλάνθρωπε, σοῦ τοῖς ἀθανάτοις, καὶ θείοις Μυστη-
ρίοις, καὶ ψάλλων σοι· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων
ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Σωτήρα Χριστὸν, ἡ τεκοῦσα ὑπὲρ νοῦν, Θεοχαρίτωτε, ἐκ-
δυσωπῶ σε νῦν ὁ δοῦλός σου, τὴν καθαρὰν ὁ ἀκάθαρτος·
Μέλλοντά με νῦν τοῖς ἀχράντοις Μυστηρίοις προσέρχεσθαι,
κάθαρον ὄλον μολυσμοῦ, σαρκὸς καὶ πνεύματος.

Ὡδὴ η'. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Τὼν οὐρανίων καὶ φρικτῶν, καὶ ἀγίων σου Χριστέ νῦν
Μυστηρίων, καὶ τοῦ θείου σου δείπνου καὶ μυστικοῦ,
κοινωνόν γενέσθαι καὶ με καταξίωσον, τὸν ἀπεγκωσμένον ὁ
Θεός ὁ Σωτὴρ μου.

Ἰσὸς φόβῳ· Ἐν ἐμοὶ μείνον Σῶτερ, ἀγῶ ὡς ἔφησ ἐν σοί·

ἴδου γὰρ θαράων τῷ ἐλέει σου, τρώγῃ σου τὸ Σῶμα, καὶ πίνῃ σου τὸ Αἷμα.

Θεοτοκίον.

Φρίττω δεχόμενος τὸ πῦρ, μὴ φλεχθῶ ὡσεὶ κηρός καὶ ὡσεὶ χόρτος. "ὦ φρικτοῦ Μυστηρίου! ὦ εὐσπλαγγνίας Θεοῦ! Πῶς Δεῖου Σώματος καὶ Αἵματος, ὁ πηλὸς μετέχω, καὶ ἀφθαρτοποιοῦμαι;

ᾠδὴ Δ'. Ἀνάρχου γεννήτορος.

Χρηστὸς ἐσι γεύσασθε, καὶ ἴδετε ὁ Κύριος δι' ἡμᾶς κατ' ἡμᾶς γὰρ παλαι γενόμενος, ἅπαξ ἑαυτὸν τε προσάξας, ὡς προσφοράν, Πατρὶ τῷ ἰδίῳ, αἰεὶ σφαγιαίζεται, ἀγιάζων τοὺς μετέχοντας.

Ψυχὴν σὺν τῷ σῶματι, ἀγιάσθειν Δέσπота, φωτισθειν, σωθειν, γενοίμην οἶκός σου, τῇ τῶν Μυστηρίων μεθέξει τῶν ἱερῶν, ἐνοικόν σε ἔχων, σὺν Πατρὶ καὶ Πνεύματι, εὐεργέτα πολυελεε.

Ως πῦρ γενηθήτω μοι, καὶ ὡσεὶ φῶς τὸ Σῶμά σου, καὶ τὸ Αἷμα Σωτήρ μου τὸ τιμιώτατον, φλέγον ἀμαρτίας τὴν ὕλην, καὶ ἐμπιπρῶν παθῶν ταῖς ἀκάνθας, καὶ ὄλον φωτίζον με, προσκυνεῖν σου τὴν Θεότητα.

Θεοτοκίον.

Θεὸς σεσωμάτωταί, ἐκ τῶν ἀγνῶν αἱμάτων σου ὅθεν πᾶσα ὑμνεῖ σε γενεὰ Δέσποινα, Νύων τε τὰ πλήθη δοξάζει, ὡς διὰ σου σαφῶς κατιδόντα, τὴν πάντων δεσπόζοντα, οὐσιωθέντα τὸ ἀνθρώπινον.

Καὶ εὐθύς τὸ, "Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς: Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ ἐστι: Καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ Ἀποδείπνου, καὶ ἀπόλυσις.

ΤΗ ΔΕ ΕΠΑΥΡΙΟΝ,

Μετά τὴν συνήθη Ἑωθινὴν προσευχὴν, λέγε· Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ ἐστὶ. Κύριε ἐλέησον ἱβ. Δόξα, καὶ γῦν. Δεῦτε προσκυνήσωμεν γ. καὶ τοὺς ἐπομένους ψαλμοὺς.

ΨΑΛΜΟΣ κβ'. 22.

Κύριος ποιμαίνει με, καὶ οὐδέν με ὑστερήσει· εἰς τόπον ἁλῆς ἐκεῖ με κατεσκηνώσεν.

Ἐπὶ ὕδατος ἀναπαύσεως ἐξέθρεψέ με· τὴν ψυχὴν μου ἐπέστρεψεν.

ᾨδήγησέ με ἐπὶ τρίβους δικαιοσύνης, ἔνεκεν τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ.

Ἐάν γάρ καὶ πορευθῶ ἐν μέσῳ σκιάς θανάτου, οὐ φοβηθήσομαι κακὰ, ὅτι σὺ μετ' ἐμοῦ εἶ.

Ἡ ῥάβδος σου, καὶ ἡ βακτηρία σου, αὐταῖ με παρεκάλεσαν.

Ἡτοίμασας ἐνώπιόν μου τράπεζαν, ἐξ ἐναντίας τῶν θλιβόντων με.

Ἐλίπαναι ἐν ἐλαίῳ τὴν κεφαλὴν μου· καὶ τὸ ποτήριόν σου μεθύσκον με ὡσεὶ κρατίστον.

Καὶ τὸ ἐλέός σου καταδιώξει με, πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου.

Καὶ τὸ κατοικεῖν με ἐν οἴκῳ Κυρίου, εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

ΨΑΛΜΟΣ κγ'. 23.

Τοῦ Κυρίου ἡ γῆ, καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς· ἡ οἰκουμένη, καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες ἐν αὐτῇ.

Αὐτὸς ἐπὶ θαλασσῶν ἐθεμελίωσεν αὐτήν, καὶ ἐπὶ ποταμῶν ἠτοίμασεν αὐτήν.

Τίς ἀναθήσεται εἰς τὸ ὄρος τοῦ Κυρίου; ἢ τίς στήσεται ἐν τόπῳ ἁγίῳ αὐτοῦ;

Ἄθως χερσὶ, καὶ καθαρὸς τῇ καρδίᾳ, ὃς οὐκ ἔλαβεν ἐπὶ ματαιῶν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, καὶ οὐκ ὤμοσεν ἐπὶ δόλῳ τῷ πλησίον αὐτοῦ.

Οὗτος λήφεται εὐλογίαν παρὰ Κυρίου, καὶ ἐλεημοσύνην παρὰ Θεοῦ σωτήρος αὐτοῦ.

Αὕτη ἡ γενεὰ, ζητούντων τὸν Κύριον, ζητούντων τὸ πρόσωπον τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ.

Ἄρατε πύλας οἱ ἄρχοντες ὑμῶν· καὶ ἐπάρθητε πύλας αἰῶνιοι, καὶ εἰσελεύσεται ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης.

Τίς ἐστὶν οὗτος ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης; Κύριος κραταιὸς καὶ δυνατὸς, Κύριος δυνατὸς ἐν πολέμῳ.

Ἄρατε πύλας οἱ ἄρχοντες ὑμῶν· καὶ ἐπάρθητε πύλας αἰῶνιοι, καὶ εἰσελεύσεται ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης.

Τίς ἐστὶν οὗτος ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης; Κύριος τῶν δυνάμεων, αὐτὸς ἐστὶν ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης.

ΨΑΛΜΟΣ ριέ. 115.

Επίστευσα, διό ἐλάλησα· ἐγὼ δὲ ἐταπεινώθην σφοδρᾶ.

Ἐγὼ δὲ εἶπα ἐν τῇ ἐκστάσει μου· Πᾶς ἄνθρωπος ψεύστης.

Τί ἀνταποδώσω τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων, ὧν ἀνταπέδωκέ μοι;

Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι, καὶ τὸ ὄνομα Κυρίου ἐπικαλέσομαι.

Τὰς εὐχάς μου τῷ Κυρίῳ ἀποδώσω, ἐναντίον παντός τοῦ λαοῦ αὐτοῦ.

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τῶν ὁσίων αὐτοῦ.

ὦ Κύριε, ἐγὼ δούλος σός, ἐγὼ δούλος σός καὶ υἱὸς τῆς παιδίσκης σου· διέρρηξας τοὺς δεσμούς μου.

Σοὶ θύσω θυσίαν αἰνέσεως, καὶ ἐν ὀνόματι Κυρίου ἐπικαλέσομαι.

Τὰς εὐχάς σου τῷ Κυρίῳ ἀποδώσω, ἐναντίον παντός τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, ἐν αὐλαῖς οἴκου Κυρίου, ἐν μέσῳ σι Ἱερουσαλήμ· Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλουῖα γ· Κύριε ἐλέησον γ· Καὶ τὰ παρόντα Τροπάρια.

Ἕτεροι ὅμοιοι.

Πρὸ τοῦ μετασχεῖν τῆς φρικώδους *Συσίας*,
τοῦ ζωοποιοῦ σώματος τοῦ *Δεσπύτου*,
τῷ δε πρόσευξαι τῷ τρόπῳ μετὰ τρόμου.

ΕΥΧΗ Α΄. ΤΟΥ Μ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ.

Δέσποτα Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἡ πηγή τῆς
ζωῆς καὶ τῆς ἀθανασίας, ὁ πάσης ὀρατῆς καὶ ἀοράτου
κτίσεως δημιουργὸς, ὁ τοῦ ἀνάρχου Πατρὸς συναΐδιος Υἱὸς
καὶ συνάναρχος, ὁ δι' ὑπερβολὴν ἀγαθότητος, ἐπ' ἐσχάτων
τῶν ἡμερῶν, σάρκα φορέσας, καὶ σταυρωθεὶς, καὶ τυθεὶς
ὑπὲρ τῶν ἀχαρίστων καὶ ἀγνωμόνων ἡμῶν, καὶ τῷ οἰκείῳ
σου Αἵματι ἀναπλάσας τὴν φθαρεῖσαν ὑπὸ τῆς ἀμαρτίας
φύσιν ἡμῶν· αὐτὸς, ἀθάνατε Βασιλεῦ, πρόσδεξαι καί μου τοῦ
ἀμαρτωλοῦ τὴν μετάνοιαν, καὶ κλῖνον τὸ οὖς σου ἐμοί, καὶ
εἰσάκουσον τῶν ῥημάτων μου· ἤμαρτον γὰρ Κύριε, ἤμαρ-
τον εἰς τὸν ἕρανόν καὶ ἐνώπιόν σου, καὶ ἐκ εἰμι
ἄξιος ἀτενίσαι εἰς τὸ ὕψος τῆς δόξης σου· παρώργισα γὰρ
σου τὴν ἀγαθότητα, ταῖς σὰς ἐντολαῖς παραβάς, καὶ μὴ ὑπα-
κούσας τοῖς σοῖς προσταύμασιν. Ἀλλὰ σὺ, Κύριε, ἀνεξίκα-
κος ὢν, μακρόθυμός τε καὶ πολυέλεος, οὐ παρέδωκάς με συν-
απολέσθαι ταῖς ἀνομίαις μου, τὴν ἐμὴν πάντως ἀναμένων ἐπι-
στροφὴν. Σὺ γὰρ εἶπας, φιλόνηρωπε, διὰ τῆ Προφήτε σου, ὅτι
ἐθέλησει θέλω τὸν θάνατον τῆ ἀμαρτωλοῦ, ὡς
τὸ ἐπιτρέψαι καὶ ζῆν αὐτόν· ἐγὰρ βυλεῖ, Δέσποτα,
τὸ πλάσμα τῶν σῶν ἀπολέσθαι χειρῶν, οὐδὲ εὐδοκεῖς ἐπ' ἀ-
πωλείᾳ ἀνθρώπων, ἀλλὰ θέλεις πάντα σωθῆναι,
καὶ εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν. Διὸ καί γω, εἰ
καὶ ἀνάξιός εἰμι τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς καὶ αὐτῆς τῆς
προσκαίρου ζωῆς, ὅλον ἑμαυτὸν ὑποτάξας τῇ ἀμαρτίᾳ, καὶ
ταῖς ἡδοναῖς θυλώσας, καὶ τὴν σὴν ἀχρειώσας εἰκόνα, ἀλλὰ
ποίημα καὶ πλάσμα σὸν γεγωνῶς, οὐκ ἀπογινώσκω τὴν ἑμαυ-
τοῦ σωτηρίαν ὁ ἄθλιος· τῇ δὲ σῇ ἀμετρήτῳ εὐσπλαγχνίᾳ
θαρρήσας προσέρχομαι. Δέξαι οὖν καί με, φιλόνηρωπε Χρι-

ὅτι, ὡς τὴν Πόρνην, ὡς τὸν Ληστήν, ὡς τὸν Τελώνην, καὶ ὡς τὸν Ἄσωτον· καὶ ἄρόνμου τὸ βαρὺ φορτίον τῶν ἁμαρτιῶν, ὃ τὴν ἁμαρτίαν αἴρων τῆ κόσμῳ, καὶ τὰς ἀσθενείας τῶν ἀνθρώπων ἰώμενος· ὃ τοὺς κοπιῶντας καὶ πεφορτισμένους πρὸς σεαυτὸν καλῶν καὶ ἀναπαύων· ὃ μὴ ἐλθὼν καλέσαι· δι-καίης, ἀλλ' ἀἁμαρτωλὸς εἰς μετάνοιαν· καὶ καθάρισόν με ἀπὸ παντὸς μολυσμῆ σαρκὸς καὶ πνεύματος· διδάξόν με ἐπιτελεῖν ἀγιωσύνην ἐν φόβῳ σου· ἵνα, ἐν καθαρῷ τῷ μαρτυρίῳ τῆς συνειδήσεώς μου, τῶν ἁγιασμάτων σου τὴν μερίδα ὑποδεχόμενος, ἐνωθῶ τῷ ἀγίῳ Σώματί σου καὶ Αἵματι, καὶ ἔξω σε ἐν ἐμοὶ κατοικοῦντα, καὶ μένοντα, σὺν τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ ἀγίῳ θε Πνεύματι. Ναί, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὃ Θεός μου· καὶ μὴ εἰς κρίμα μοι γένοιτο ἢ μεταλήψις τῶν ἀχράντων καὶ ζωοποιῶν Μυστηρίων σου, μηδὲ ἀσθενῆς γενοίμην ψυχῇ τε καὶ σώματι, ἐκ τοῦ ἀναξίως αὐτῶν μεταλαμβάνειν· ἀλλὰ δός μοι, μέχρι τελευταίας μου ἀναπνοῆς, ἀκατακρίτως ὑποδέχεσθαι τὴν μερίδα τῶν ἁγιασμάτων σου, εἰς Πνεύματος ἀγίου κοινωνίαν, εἰς ἐφόδιον ζωῆς αἰωνίου, καὶ εἰς εὐπρόσδεκτον ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματός σου· ὅπως ἂν κἀγὼ, σὺν πᾶσι τοῖς ἐκλεκτοῖς σου, μέτοχος γένωμαι τῶν ἀκηράτων σου ἀγαθῶν, ὧν ἠτοίμασας τοῖς ἀγαπῶσί σε, Κύριε· ἐν οἷς δεδοξασμένος ὑπάρχεις εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ Β΄ ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Οἶδα, Κύριε, ὅτι ἀναξίως μεταλαμβάνω τοῦ ἀχράντου θε Σώματος, καὶ τοῦ τιμίου σου Αἵματος, καὶ ἐνοχός εἰμι, καὶ κρίμα ἐμαυτῷ ἐσθίω καὶ πίνω, μὴ διακρίνων τὸ Σῶμα καὶ Αἷμα σου τοῦ Χριστοῦ καὶ Θεοῦ μου· ἀλλὰ τοῖς οἰκτιρμοῖς σου θαρρῶν, προσέρχομαί σοι τῷ εἰπόντι· Ὁ τρώγων με τὴν Σάρκα, καὶ πίνων με τὸ Αἷμα, ἐν ἐμοὶ μένει κἀγὼ ἐν αὐτῷ. Σπλαγχνίσθητι οὖν, Κύριε, καὶ μὴ παραδειγματίσης με τὸν ἁμαρτωλόν, ἀλλὰ ποιήσον μετ' ἐμεῦ κατὰ τὸ ἔλεός σου· καὶ γενέσθω μοι τὰ ἅγια ταῦτα εἰς ἴασιν, καὶ

κάθαρσιν, καὶ φωτισμὸν, καὶ φυλακτήριον, καὶ σωτηρίαν, καὶ ἁγιασμὸν ψυχῆς καὶ σώματος· εἰς ἀποτροπὴν πάσης φαντασίας, καὶ πονηρᾶς πράξεως, καὶ ἐνεργείας διαβολικῆς, κατὰ διάνοιαν τῆς ἐν τοῖς μέλεσί μου ἐνεργουμένης· εἰς παρρησίαν καὶ ἀγάπην τὴν πρὸς σέ· εἰς διόρθωσιν βίου καὶ ἀσφάλειαν· εἰς αὐξήσιν ἀρετῆς καὶ τελειότητος· εἰς πλήρωσιν ἐντολῶν· εἰς Πνεύματος ἁγίου κοινωνίαν· εἰς ἐφοδίον ζωῆς αἰώνιης, καὶ εἰς ἀπολογίαὶν εὐπρόσδεκτον τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματός σου· μὴ εἰς κρίμα, ἢ εἰς κατάκριμα.

ΕΥΧΗ Γ'. ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ.

Κύριε ὁ Θεός μου, οἶδα, ὅτι ἔκ εἰμι ἄξιος, ἡδὲ ἰκανός, ἵνα με ὑπὸ τὴν στέγην εἰσέλθῃς τῷ οἴκῳ τῆς ψυχῆς, διότι ὅλη ἔρημος καὶ καταπεσοῦσά ἐστι, καὶ οὐκ ἔχεις παρ' ἐμοὶ τόπον ἄξιον τοῦ κλίνειν τὴν κεφαλὴν. Ἀλλ' ὡς ἐξ ὑψους δι' ἡμᾶς ἐταπεινώσας σεαυτὸν, συμμετρίασον καὶ νῦν τῇ ταπεινώσει μου. Καὶ ὡς κατεδέξω ἐν σπηλαίῳ καὶ φάτνῃ ἀλόγων ἀνακληθῆναι, οὕτω κατάδεξαι καὶ ἐν τῇ φάτνῃ τῆς ἀλόγου μου ψυχῆς, καὶ ἐν τῷ ἐσπιλωμένῳ μου σώματι εἰσελθεῖν. Καὶ ὡς οὐκ ἀπηξίωσας εἰσελθεῖν, καὶ συνδειπνήσαι ἀμαρτωλοῖς, ἐν τῇ οἰκίᾳ Σίμωνος τοῦ λεπροῦ, οὕτω κατάδεξαι εἰσελθεῖν καὶ εἰς τὸν οἶκον τῆς ταπεινῆς μου ψυχῆς, τοῦ λεπροῦ καὶ ἀμαρτωλοῦ. Καὶ ὡς οὐκ ἀπώσω τὴν ὁμοίαν μοι πόρνην καὶ ἀμαρτωλὸν, προσερχομένην καὶ ἀπτομένην σου, οὕτω σπλαγγίσθητι καὶ ἐπ' ἐμοὶ τῷ ἀμαρτωλῷ, προσερχομένῳ καὶ ἀπτομένῳ σου. Καὶ ὡς οὐκ ἐβδελύξω τὸ ρύπαρόν ἐκείνης στόμα καὶ ἐναγὲς καταφιλοῦν σε, μηδὲ ἐμοῦ βδελύξῃ τὸ ρύπαρώτερον ἐκείνης στόμα καὶ ἐναγέστερον, μηδὲ τὰ ἔμμυσα καὶ ἀκάθαρτά μου χεῖλη καὶ βέβηλα, καὶ τὴν ἀκαθαρτώτεράν μου γλῶσσαν. Ἀλλὰ γενέσθω μοι ὁ ἄνθραξ τοῦ παναγίου σου Σώματος καὶ τοῦ τιμίου σου Αἵματος εἰς ἁγιασμὸν, καὶ φωτισμὸν, καὶ ῥῶσιν τῆς ταπεινῆς μου ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος· εἰς κουφισμὸν τοῦ βάρους τῶν πολλῶν μου πλημμελημάτων· εἰς φυλακτήριον πάσης διαβολικῆς ἐνεργείας· εἰς

ΕΥΧΗ Ε. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ.

Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεός μου, ἄνε, ἄφε, ἰλάσθητι, καὶ συγχώρησόν μοι τῷ ἀμαρτωλῷ καὶ ἀχρείῳ, καὶ ἀναξίῳ δούλῳ σου τὰ πταίσματα, καὶ πλημμελήματα, καὶ παραπτώματά μου, ὅσα σοι ἐκ νεότητός μου μέχρι τῆς παρούσης ἡμέρας καὶ ὥρας ἤμαρτον, εἴτε ἐν γνώσει καὶ ἀγνοίᾳ, εἴτε ἐν λόγοις, ἢ ἔργοις, ἢ ἐνθυμήμασιν, ἢ διανοήμασι καὶ ἐπιτηδεύμασι, καὶ πάσαις μου ταῖς αἰσθήσεσι. Καὶ τῇ πρεσβείᾳ τῆς ἀσπόρως κησάσης σε παναχράντου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας τῆς Μητρός σου, τῆς μόνης ἀκαταισχύντου ἐλπίδος, καὶ προστασίας, καὶ σωτηρίας μου, καταξίωσόν με ἀκατακρίτως μεταλαβεῖν τῶν ἀχράντων, καὶ ἀθανάτων, καὶ ζωοποιῶν καὶ φρικτῶν Μυστηρίων σου, εἰς ἄφεσιν ἀμαρτιῶν, καὶ εἰς ζωὴν αἰώνιον· εἰς ἀγιασμόν, καὶ φωτισμόν, καὶ ῥώμην, καὶ ἴασιν, καὶ ὑγείαν ψυχῆς τε καὶ σώματος, καὶ εἰς ἐξάλειψιν καὶ παντελῆ ἀφασισμόν τῶν πονηρῶν μου λογισμῶν, καὶ ἐνθυμήσεων, καὶ προλήψεων, καὶ κυκτερινῶν φαντασιῶν τῶν σκοτεινῶν καὶ πονηρῶν πνευμάτων. Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα, καὶ ἡ τιμὴ, καὶ ἡ προσκύνησις, σὺν τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ Σ'. ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΥ.

Δέσποτα Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ μόνος ἔχων ἐξουσίαν ἀνθρώποις ἀφιέναι ἀμαρτίας, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλεάνθρωπος, παρίδέ μου πάντα τὰ ἐν γνώσει καὶ ἀγνοίᾳ πταίσματα, καὶ ἀξίωσόν με ἀκατακρίτως μεταλαβεῖν τῶν θείων, καὶ ἐνδόξων, καὶ ἀχράντων, καὶ ζωοποιῶν σε Μυστηρίων, μὴ εἰς κόλασιν, μὴ εἰς προσθήκην ἀμαρτιῶν, ἀλλ' εἰς καθαρισμόν, καὶ ἀγιασμόν, καὶ ἀρράβωνά τῆς μελλούσης ζωῆς καὶ βασιλείας· εἰς τεῖχος καὶ βοήθειαν, καὶ ἀνατροπήν τῶν ἐναντίων, καὶ εἰς ἐξάλειψιν τῶν πολλῶν μου πλημ-

σοῦ τοὺς πόδας τοῦ Χριστοῦ μου,
 τοῦ Δεσπότου καὶ Θεοῦ μου.
 Ὡς ἐκείνην οὐκ ἀπόσω,
 προσελθοῦσαν ἐκ καρδίας,
 μηδ' ἐμὶ βδελύξῃ, Λόγι·
 σοὺς δὲ πάρασχέ μοι πόδας,
 καὶ κρατῆσαι, καὶ φιλῆσαι,
 καὶ τῷ ρείθρω τῶν δακρῦων,
 ὡς πολυτιμῆτῳ μύρῳ,
 τούτους τολμηρῶς ἀλειψαί.
 Πλῦνόν με τοῖς δάκρυαί μου,
 κάθαρον αὐτοῖς με, Λόγι·
 ἄφρι καὶ τὰ πταισμάτά μου,
 καὶ συγγνώμην πάρασχέ μοι.
 Οἶδας τῶν κακῶν τὸ πλῆθος,
 οἶδας καὶ τὰ τραύματά μου,
 καὶ τοὺς μώλωπας ὄρας μου·
 ἀλλὰ καὶ τὴν πίστιν οἶδας,
 καὶ τὴν προθυμίαν βλέπεις,
 καὶ τοὺς στεναγμοὺς ἀκούεις.
 Οὐ λανθάνει σε, Θεέ μου,
 ποιητά μου, λυτρωτά μου,
 οὐδὲ σταλαγμὸς δακρῦων,
 οὐδὲ σταλαγμοῦ τι μέρος.
 Τὸ μὲν ἀκατέργαστόν μου
 ἔγνωσαν οἱ ὀφθαλμοί σου·
 ἐπὶ τὸ βιβλίον δέ σου,
 καὶ τὰ μήπω πεπραγμένα,
 γεγραμμένα σοι τυγχάνει.
 Ἴδε τὴν ταπεινώσιν μου,
 ἴδε μου τὸν κόπον, ὅσος!
 καὶ τὰς ἀμαρτίας πάσας
 ἄφρι μοι, Θεέ τῶν ὄλων·
 ἵνα καθαρᾶ καρδιά,

περιτρόμῳ διανοία,
 καὶ ψυχῇ συντετριμμένη,
 τῶν ἀχράντων σου μετάσχω,
 καὶ πανάγων Μυστηρίων,
 οἷς ζωοῦται καὶ θεοῦται
 πᾶς ὁ τρώγων σε καὶ πίνων
 ἐξ ἐλίκρινου καρδίας.
 Σὺ γὰρ εἶπας, Δέσποτά μου·
 Πᾶς ὁ τρώγων μου τὴν Σάρκα,
 πίνων δέ μου καὶ τὸ Αἷμα,
 ἐν ἐμοὶ μὲν οὗτος μένει,
 ἐν αὐτῷ δ' ἐγὼ τυγχάνω.
 Ἀληθὴς ὁ λόγος πάντως
 τοῦ Δεσπότου καὶ Θεοῦ μου.
 Τῶν γὰρ θείων ὁ μετίχων
 καὶ θεοποιῶν χαρίτων,
 οὐ μνησθῆναι οὐκ ἔστι μόνος,
 ἀλλὰ μετὰ σοῦ, Χριστέ μου,
 τοῦ φωτὸς τοῦ τρισηλίου,
 τοῦ φωτίζοντος τὸν κόσμον.
 Ἴνα γοῦν μὴ μόνος μένω,
 δίχα σοῦ τοῦ Ζωοδότου,
 τῆς πνοῆς μου, τῆς ζωῆς μου,
 τοῦ ἀγαλλιάματός μου,
 τῆς τοῦ κόσμου σωτηρίας,
 διὰ τοῦτό σοι προσῆλθον,
 ὡς ὄρας, μετὰ δακρῦων,
 καὶ ψυχῆς συντετριμμένης·
 λυτρον τῶν ἐμῶν πταισμάτων
 ἱκετιῶν τοῦ λαβεῖν με,
 καὶ τῶν σῶν ζωοπαρόχων
 καὶ ἀμίμπτων Μυστηρίων
 μετασχεῖν ἀκατακρίτως·
 ἵνα μείνης, καθὼς εἶπας,

τῆς ἐπικαλουμένη Ξυλοκέρκου. Συνέγραψεν Ἐκκλησιαστικά, Θεολογικά, καὶ Ἀσκητικά πολλά· ἄπερ, ἀνανεωθέντα ἔπειτα ὑπὸ Γρηγορίου τοῦ Παλαμά, ἐξεδόθησαν Ἑλληνιστὶ ἐν Ἰγγολοσταδίῳ, τῷ 1603 ἔτει. Ἐξ ἐκείνων δὲ μεταφράσας ὕστερον εἰς τὸ ἀπλοῦν, τὰ λογογραφικὰ μόνον, ὁ προρρήθεις Διονύσιος, συνεξέδωκε μετὰ καὶ τῶν ποιητικῶν αὐτοῦ. Τούτου τὸν βίον συγγραφέα Νικήτας ὁ Στήθατος, λέγει περὶ αὐτοῦ· « Οὐκ εἶχεν αὐτὸς ἑαυτὸν, ἀλλ' ἢ τοῦ Θεοῦ » χάρις ὄλον αὐτὸν πρὸς ἑαυτὴν ἐπεσπάσατο· καὶ τὴν μὲν γλώτταν αὐτοῦ κάλαμον ὀξύραφου, τὴν δὲ διάνοιαν πηγὴν σοφίας Θεοῦ ἀπειργάσατο. Διὰ τῆτο καὶ ἀμαθὴς ὢν πάντη τῶν ὑραθεν μαθημάτων, ὡς ὁ Ἅγαπημένος (Ἰωάννης » δηλ.) ἐθεολόγει, καὶ τὰ τῆς θεολογίας ὅλαις νυξίν ἀνετάττετο ». (Μελετ. Ἐκκλ. Ἱστορ. Βιβλ. Γ'. κεφ. ἡ. 3).

μετ' ἐμοῦ τοῦ τρισαθλίου·
 ἵνα μὴ, χωρὶς εὐρών με
 τῆς σῆς χάριτος ὁ πλάνος,
 ἀφαρπάσῃ με δολίως,
 καὶ πλαυήσας ἀπαγάγῃ
 τῶν θεοποιῶν σου λόγων.
 Διὰ τοῦτό σοι προσπίπτω,
 καὶ θερμῶς ἀναβοῶ σοι·
 Ὡς τὸν Ἄσωτον ἐδέξω,
 καὶ τὴν Πόρνην προσελθοῦσαν,
 οὕτω δέξαι με τὸν πόρνον,
 καὶ τὸν ἄσωτον, οἰκτίρμον,
 ἐν ψυχῇ συντετριμμένῃ,
 νῦν με προσερχόμενόν σοι.
 Οἶδα, Σῶτερ, ὅτι ἄλλος,
 ὡς ἐγώ, οὐκ ἔπταισέ σοι,
 οὐδὲ ἔπραξε τὰς πράξεις,
 ἃς ἐγώ κατειργασάμην.
 Ἀλλὰ τοῦτο πάλιν οἶδα,
 ὡς οὐ μέγεθος πταισμάτων,
 οὐχ ἁμαρτημάτων πλήθος,
 ὑπερβαίνειν τοῦ Θεοῦ μου
 τὴν πολλὴν μακροθυμίαν,
 καὶ φιλανθρωπίαν ἄκραν·
 ἀλλ' ἐλαίψ συμπαθείας,
 τοὺς θερμῶς μετανοοῦντας,

καὶ καθαίρεις, καὶ λαμπρύνεις,
 καὶ φωτὸς ποιῆς μετόχους,
 κοινωνοὺς θεότητός σου
 ἐργαζόμενος ἀφθόνως·
 καί, τὸ ξένον καὶ Ἄγγελοι
 καὶ ἀνθρώπων διανοίαις,
 ὁμιλεῖς αὐτοῖς πολλάκις,
 ὥσπερ φίλοις σου γνησίοις.
 Ταῦτα τολμηρὸν ποιεῖ με,
 ταῦτά με πτεροῖ, Χριστέ μου·
 καὶ θαρρῶν ταῖς σαῖς πλουσίαις
 πρὸς ἡμᾶς εὐεργεσίαις,
 χαίρων τε καὶ τρέμων ἅμα,
 τοῦ πυρὸς μεταλαμβάνω,
 χόρτος ὢν, καί, ξένον θαῦμα!
 ὀρροῖζόμενος ἀφράστως,
 ὥσπερ οὐκ ἢ βᾶτος πάλαι,
 ἢ ἀφλέκτως καιομένη.
 Τοίνυν εὐχαρίστῳ γνώμῃ,
 εὐχαρίστῳ δὲ καρδίᾳ,
 εὐχαρίστοις μέλεσί μου,
 τῆς ψυχῆς καὶ τῆς σαρκός μου,
 προσκυνῶ, καὶ μεγαλύνω,
 καὶ δοξάζω σε, Θεέ μου,
 ὡς εὐλογημένον ὄντα,
 νῦν τε καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας·

ΕΥΧΗ Η΄. ΣΥΜΕΩΝ ΤΟΥ ΜΕΤΑΦΡΑΣΤΟΥ.

Ο μόνος καθαρὸς καὶ ἀκήρατος Κύριος, ὁ δι' οἴκτον φε-
 λανθρωπίας ἀνεκδιήγητον τὸ ἡμέτερον ὄλον προσλαβό-
 μενος φύραμα, ἐκ τῶν ἀγνῶν καὶ παρθενικῶν αἱμάτων τῆς
 ὑπερφυῶς κυνησάσης σε, Πνεύματος θείου ἐπελεύσει, καὶ εὐ-
 δοκίᾳ Πατρὸς αἰδίου, Χριστέ Ἰησοῦ, σοφία Θεοῦ, καὶ εἰρήνην,
 καὶ δύναμις· ὁ τῷ προσλήμματί σου τὰ ζωποιαὶ καὶ σω-
 τήρια πάθη καταδεξάμενος, τὸν Σταυρὸν, τοὺς Ἥλους, τὴν
 Λόγχην, τὸν Θάνατον, νεκρωσόν μου τὰ ψυχοφθόρα πάθη
 τοῦ σώματος. Ὁ τῇ ταφῇ σου τὰ τοῦ Ἄδου σκυλεύσας βα-
 σίλεια, θάψον με διὰ τῶν ἀγαθῶν λογισμῶν τὰ πονηρὰ δια-
 βούλια, καὶ τὰ τῆς πονηρίας πνεύματα διασκεδάσον. Ὁ τῇ
 τριημέρῳ σου καὶ ζωηφόρῳ Ἀναστάσει τὸν πεπτωκότα Προ-

πάτορα ἀναστήσας, ἀνάστησόν με τῇ ἀμαρτίᾳ κατολισθη-
σαντα, τρόπους μοι μετανοίας ὑποτιθέμενος. Ὁ τῇ ἐνδόξῳ
σου Ἀναλήψει τῆς σαρκὸς θεώσας τὸ πρόσλημμα, καὶ τοῦτο
τῇ δεξιᾷ καθέδρα τιμήσας τοῦ Πατρὸς, ἀξίωσόν με διὰ τῆς
τῶν ἀγίων σου Μυστηρίων μεταλήψεως, τῆς δεξιᾶς μερίδος
τῶν σωζομένων τυχεῖν. Ὁ τῇ ἐπιδημίᾳ τοῦ παρακλήτου
Πνεύματος σκευὴ τίμια τοὺς ἱερούς σου Μαθητὰς ἐργασά-
μενος, δοχεῖον καὶ μετὰ τῆς αὐτῆ ἀνάδειξον ἐπελεύσεως. Ὁ μέλ-
λων πάλιν ἔρχεσθαι κρῖναι τὴν οἰκουμένην ἐν δικαιοσύνῃ,
εὐδέχησον καὶ μετὰ προὔπαντῆσαί σοι ἐν νεφέλαις τῷ ποιητῇ
καὶ πλάξη μου σὺν πᾶσι τοῖς Ἁγίοις σου· ἵνα ἀτελευτήτως
δοξολογῶ καὶ ἀνυμνῶ σε, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ
παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ
ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ Θ'. ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΥ.

Πρὸ τῶν θυρῶν τοῦ ναοῦ σου παρέστηκα, καὶ τῶν δεινῶν
λογισμῶν οὐκ ἀφίσταμαι· ἀλλὰ σὺ, Χριστέ, ὁ Θεός, ἃ
Ἰωλῶνην δικαιοῦσας, καὶ Χαναναίαν ἐλεήσας, καὶ τῷ Ληστῇ
Παραδείσου πύλας ἀνοίξας, ἀνοίξόν μοι τὰ σπλάγγνα τῆς
φιλανθρωπίας σου, καὶ δέξαι με προσερχόμενον καὶ ἀπτόμε-
νόν σου, ὡς τὴν Πόρνην καὶ τὴν Αἰμόρρουν· ἡ μὲν γὰρ τοῦ
κρασπέδου σου ἀψαμένη, εὐχερῶς τὴν ἴασιν ἔλαβεν· ἡ δὲ
τοὺς σοὺς ἀχράντους πόδας κρατήσασα, τὴν λύσιν τῶν ἀμαρ-
τημάτων ἐκομίσατο. Ἐγὼ δὲ ὁ ἐλεεινός, ὄλον σου τὸ Σῶμα
τολμῶν δέξασθαι, μὴ καταφλεχθεῖν· ἀλλὰ δέξαι με, ὡσπερ
ἐκείνας, καὶ φώτισόν μου τὰ τῆς ψυχῆς αἰσθητήρια, κατα-
φλέγων μου τὰ τῆς ἀμαρτίας ἐγκλήματα· πρεσβείαις τῆς
ἀσπάρως τεκούσης σε, καὶ τῶν ἐπουρανίων Δυναμέων. Ὅτε
εὐλογητὸς εἶ, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ Ι'. ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ.

Πιστεύω, Κύριε, καὶ ὁμολογῶ, ὅτι σὺ εἶ ἀληθῶς ὁ Χρι-
στός, ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος, ὁ ἐλθὼν εἰς

Καὶ τὴν παροῦσαν Εὐχὴν·

Δέσποτα φιλόνηρωπέ, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεός μου, μὴ εἰς κρίμα μοι γένοιτο τὰ ἅγια ταῦτα, διὰ τὸ ἀνάξιον εἶναί με, ἀλλ' εἰς κάθαρσιν καὶ ἁγιασμόν ψυχῆς τε καὶ σώματος, καὶ εἰς ἀρράβωνα τῆς μελλούσης ζωῆς καὶ βασιλείας. Ἐμοὶ δὲ τὸ προσκολλᾶσθαι τῷ Θεῷ ἀγαθὸν ἐστὶ, τίθεσθαι ἐν τῷ Κυρίῳ τὴν ἐλπίδα τῆς σωτηρίας μου.

Καὶ πάλιν· Τοῦ Δείπνου σου τοῦ μυστικοῦ, κτλ.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑ

μετὰ τὴν Θείαν Μετάληψιν.

Στίχοι εἰς τὴν Εὐχαριστίαν ταύτην προτρεπτικοί.
Ἐπὶ δὲ τύχῃς τῆς καλῆς μετουσίας
τῶν ζωοποιῶν μυστικῶν δωρημάτων,
ὑμνησον εὐθύς, εὐχαρίστησον μέγα,
καὶ ταῦτε θερμῶς ἐκ ψυχῆς Θεῷ λέγε·
Δόξα σοι, ὁ Θεός· Δόξα σοι, ὁ Θεός· Δόξα σοι, ὁ Θεός·
Καὶ εὐθύς τὰς ἐπομένας εὐχαριστηρίου Εὐχάς.

ΑΝΩΝΥΜΟΥ.

Εὐχαριστῶ σοι, Κύριε, ὁ Θεός μου, ὅτι ἐκ ἀπώσω με τὸν ἀμαρτωλὸν, ἀλλὰ κοινωνόν με γενέσθαι τῶν ἁγιασμάτων σου κατηξίωσας· Εὐχαριστῶ σοι, ὅτι με τὸν ἀνάξιον μεταλαβεῖν τῶν ἀχράντων σου καὶ ἐπουρανίων δωρεῶν κατηξίωσας· Ἀλλὰ, Δέσποτα φιλόνηρωπε, ὁ ὑπὲρ ἡμῶν ἀποθανῶν τε καὶ ἀναστάς, καὶ χαρισάμενος ἡμῖν τὰ φρικτὰ ταῦτα καὶ ζωοποιὰ σου Μυστήρια, ἐπ' εὐεργεσία καὶ ἁγιασμῶ τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, δός γενέσθαι ταῦτα καὶ μοι εἰς ἴασιν ψυχῆς τε καὶ σώματος, εἰς ἀποτροπὴν παντὸς ἐναντίου, εἰς φωτισμὸν τῶν ὀφθαλμῶν τῆς καρδίας μου, εἰς εἰρή-

εἰς πάντας ἄρμους, εἰς νεφρούς, εἰς κάρδιαν.
 Φλέξον δ' ἀκάνθας τῶν ὄλων μου πταισμάτων
 ψυχὴν κάθαρον, ἀγίασον τὰς φρένας·
 τὰς ἰγνύας στήριξον ὀστέοις ἅμα·
 αἰσθήσεων φώτισον ἀπλὴν πενταδα·
 ὄλον με τῷ σῶ συγκαθήλωσον φόβῳ.
 Ἀεὶ σκέπε φρούρει τε, καὶ φύλαττέ με,
 ἐκ πάντος ἔργου, καὶ λόγου ψυχοφθόρου·
 Ἄγγιζε, καὶ κάθαρε, καὶ ρύθμιζέ με·
 κάλλυνε, συνέτιζε, καὶ φώτιζέ με·
 δεῖξόν με σὸν σκῆνωμα Πνεύματος μόνου,
 καὶ μηκέτι σκῆνωμα τῆς ἀμαρτίας·
 ἵν' ὡς σὸν οἶκον εἰσὸδῶ κοινωνίας,
 ὡς πῦρ με φεύγη πᾶς κακοῦργος, πᾶν πάθος·
 Πρέσβεις φέρω σοι πάντας ἡγιασμένους,
 τὰς ταξιαρχίας τε τῶν Ἀσωμάτων,
 τὸν Πρόδρομόν σου, τοὺς σοφοὺς Ἀποστόλους,
 πρὸς τοῖς δε, σὴν ἄχραντον ἀγνὴν Μητέρα·
 ὧν τὰς λιτὰς εὐσπλαγγνε, δέξαι, Χριστέ μου,
 καὶ φωτὸς παῖδα τὸν σὸν ἔργασαι λάτριν·
 Σὺ γὰρ ὑπάρχεις ἀγιασμός καὶ μόνος,
 ἡμῶν ἀγαθὲ τῶν ψυχῶν, καὶ λαμπρότης·
 καὶ σοὶ πρεπόντως, ὡς Θεῷ καὶ Δεσπότῃ,
 δόξαν ἅπαντες πέμπομεν καθ' ἡμέραν·

ΑΝΩΝΥΜΟΥ.

Τὸ Σῶμά σου τὸ ἅγιον, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν,
 γένοιτό μοι εἰς ζωὴν αἰώνιον, καὶ τὸ Αἷμά σου τὸ τίμιον
 εἰς ἄφεσιν ἀμαρτιῶν. Γένοιτο δέ μοι ἡ εὐχαριστία αὕτη εἰς
 χαρὰν, ὑγίαν, καὶ εὐφροσύνην· καὶ ἐν τῇ φοβερᾷ καὶ δευ-
 τέρᾳ ἐλεύσει σου, ἀξιώσόν με τὸν ἀμαρτωλὸν στῆναι ἐκ δε-
 ξιῶν τῆς σῆς δόξης· πρεσβείαις τῆς παναχράντης σου Μητρὸς
 καὶ πάντων σου τῶν Ἁγίων. Ἀμήν.

Δεῦτε πρὸς με πάντες οἱ κοπῶντες καὶ πεφορτισμένοι,
καὶ ἐγὼ ἀναπαύσω ὑμᾶς.

Ματθ. ΙΑ. 28.

καὶ τῆς κολάσεως, μόνε μακρόθυμε, Ἰησοῦ γλυκύτατε πολυέλεε.

Ἵπόδεξαι τὸν δούλόν σου Ἰησοῦ μου, προσπίπτοντα σὺν δάκρυσιν Ἰησοῦ μου, καὶ σῶσον Ἰησοῦ μου μετανοοῦντα, καὶ τῆς γέεννης, Δέσποτα λύτρωσαι, Ἰησοῦ γλυκύτατε πολυέλεε.

Τὸν χρόνον Ἰησοῦ μου, ὃν δέδωκάς μοι, εἰς πάθη ἔδαπανησα Ἰησοῦ μου· διό με Ἰησοῦ μου μὴ ἀπορρίψης, ἀλλ' ἀνακάλεσαι, δέομαι Δέσποτα, Ἰησοῦ γλυκύτατε, καὶ διάσωσον.

Θεοτοκίον.

Παρθένε ἡ τεκοῦσα τὸν Ἰησοῦν μου, ἰκέτευε ῥυσθῆναί με τῆς γέεννης, ἡ μόνη προστασία τῶν θλιβομένων, Θεοχαρίτωτε, καὶ καταξίωσον, τῆς ζωῆς Πανάμωμε τῆς ἀγήρω με.

Κάθισμα, Ἦχος α΄.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Σωτήρ μου Ἰησοῦ, ὁ τὸν Ἄσωτον σώσας Σωτήρ μου Ἰησοῦ, ὁ δεξιάμενος Πόρνην, καὶ μὲ νῦν ἐλέησον Ἰησοῦ πολυέλεε· σῶσον οἴκτειρον, ὃ Ἰησοῦ εὐεργέτα, ὡσπερ ὠκτειρας, τὸν Μανασσῆν Ἰησοῦ μου, ὡς μόνος φιλόνηθρωπος.

ᾠδὴ δ΄. Ἐλήλυθας ἐκ Παρθένου.

Θεράπευσον, Ἰησοῦ μου ψυχῆς μου τὰ τραύματα, Ἰησοῦ μου δέομαι, καὶ τῆς χειρός με ἐξάρπασον, Ἰησοῦ μου εὐσπλαγχνε, τοῦ ψυχοφθόρου Βελίαρ, καὶ διάσωσον.

Ἠμάρτηκα, Ἰησοῦ μου γλυκύτατε εὐσπλαγχνε, Ἰησοῦ μου σῶσόν με, τὸν προσφυγόντα τῇ σκέπῃ σου, Ἰησοῦ μακρόθυμε, καὶ βασιλείας, τῆς σῆς με καταξίωσον.

Οὐχ ἤμαρτεν, Ἰησοῦ μου οὐδεὶς ὡσπερ ἤμαρτον, ἐγὼ ὁ ταλαίπωρος· νῦν δὲ προσπίπτω· δεόμενος· Ἰησοῦ μου σῶσόν με, καὶ τὴν ζωὴν Ἰησοῦ μου κληροδότησον.

Θεοτοκίον.

Πανύμνητε, Ἰησοῦν ἡ γεννήσασα Κύριον, αὐτὸν καθικέτευε, τοῦ λυτρωθῆναι κολάσεως, πάντας τοὺς ὑμνοῦντάς σε, καὶ Θεοτόκον κυρίως ὀνομάζοντας.

ᾠδὴ ε΄. Ὁ φωτισμός.

Σὺ φωτισμός, Ἰησοῦ μου νοός μου, σὺ σωτηρία, τῆς ἀπεγνωσμένης ψυχῆς μου Σῶτερ, σὺ Ἰησοῦ μου, τῆς κολά-

ὄθεν Ἰησοῦ μου βοῶ σοι· Μελοδοῦντά με οἴκτειρον, Εὐλογη-
τὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Χριστέ Ἰησοῦ, ἐν τῷ φῶδι σου βοῶ καθήλωσόν με, ὡς Ἰη-
σοῦ μου, καὶ κυβέρνησον, νῦν πρὸς λιμένα τὸν εὐδαίον· ὅπως
Ἰησοῦ μου οἴκτιρμα, μελωδῶσαι σωζόμενος· Εὐλογητὸς εἶ
ὁ Θεός ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Χριστέ Ἰησοῦ, μυριάκις ὑπεσχέθη σοι ὁ ταλας, ὡς Ἰησοῦ
μη, τὴν μετάνοιαν, ἀλλ' ἐψευσαίμην ὁ ἄθλιος· ὄθεν Ἰησοῦ μου
βοῶ σοι· Τὴν ἀναίσθητον μένουσαν, ψυχὴν μου φώτισον Χρι-
στέ, ὁ τῶν Πατέρων Θεός.

Θεοτοκίον.

Χριστὸν Ἰησοῦν, ἡ γεννήσασα φρικτῶς καὶ ὑπὲρ φύσιν,
αὐτὸν δυσώπει παναμώμητε, τὰ παρὰ φύσιν μη πταίσματα,
πάντα συγχωρῆσαί μοι Κόρη, ἵνα κράζω σωζόμενος· Εὐλο-
γημένη ἡ Θεὸν σαρκὶ κηύσασα.

Ὡδὴ ἡ. Τὸν ἐν καμίνῳ τῷ πυρός.

Σὲ Ἰησοῦ μου δυσωπῶ· Ὡς τὴν Πόρνην Ἰησοῦ μου ἔλυ-
τρώσω, τῶν πολλῶν ἐγκλημάτων, οὕτω καί με Ἰησοῦ,
Χριστέ μου λύτρωσαι καὶ κάθαρσον, τὴν ῥεμπωμένην ψυχὴν
μου Ἰησοῦ μου.

Καθυποκύψας Ἰησοῦ, ταῖς ἀλόγοις ἡδοναῖς ἀλογος ὤφθην,
καὶ τοῖς κτήνεσιν ὄντως, ὡς Ἰησοῦ μου οἴκτρως, ὁ ταλας Σῶ-
τερ ἀφωμοίωμαι· ὄθεν Ἰησοῦ με τῆς ἀλογίας ῥῦσαι.

Περιπεσὼν ὡς Ἰησοῦ, ψυχοφθόροις ἐν λησταῖς ἀπεγυμνώ-
θην, τὴν σκολὴν Ἰησοῦ μου, τὴν θεοῦφαντον νῦν, καὶ κεί-
μαι μῶλωψι κατάστικτος· ἔλαιον Χριστέ μου ἐπίχεε καὶ
οἶνον.

Θεοτοκίον.

Τὸν Ἰησοῦν μου καὶ Θεὸν, ἡ βαστάσασα Χριστὸν ἀνερ-
μηνεύτως Θεοτόκε Μαρία, τοῦτον δυσώπει αἰεὶ, κινδύνων
σώζεσθαι τοὺς δούλους σου, καὶ ταύς ὑμνητάς σου ἀπείραν-
δρε Παρθένε.

Ὡδὴ θ'. Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον.

Τὸν Μανασσὴν Ἰησοῦ μου, τὸν Τελώνην, τὴν Πόρνην, τὸν
Ἄσωτον, οἴκτιρμον Ἰησοῦ, καὶ τὸν Ληστὴν ὑπερβέβηκα,

Δόξα.

Ιησοῦ γλυκύτατε, τῶν μοναζόντων τὸ κλέος Ἰησοῦ μακρό-
 θυμε, ἀσκητῶν ἐντρύφημα καὶ καλλώπισμα, Ἰησοῦ σω-
 σόν με, Ἰησοῦ Σωτήρ μου, Ἰησοῦ μου ὑπεράγαθε, χειρὸς ἐξάρ-
 πασον, Σῶτερ Ἰησοῦ με τοῦ δράκοντος, καὶ τούτου τῶν πα-
 γιδῶν νῦν, Σῶτερ Ἰησοῦ ἐλευθέρωσον, λάκκου κατωτάτου,
 Σωτήρ μου Ἰησοῦ ἀναγαγὼν, καὶ δεξιοῖς συναρίθμησον, Ἰησοῦ
 προβάτοισ με.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Μὴ καταπιστεύσης με, ἀνθρωπίνῃ προστασίᾳ, Παναγία,
 Δέσποινα, ἀλλὰ δεῖξαι δέησιν τοῦ ἐκέτου σου· θλίψις
 γὰρ ἔχει με, φέρειν σὺ δύναμαι, τῶν δακμόνων τὰ τοξεύματα
 σκέπην οὐ κέκτημαι, οὐδὲ πῆ προσφύγω ὁ ἄθλιος, πάντοθεν
 πολεμούμενος, καὶ παραμυθίαν οὐκ ἔχω πλήν σου. Δέσποινα
 τοῦ κόσμου, ἐλπίς καὶ προστασία τῶν πιστῶν, μή μου πα-
 ρίδης τὴν δέησιν, τὸ συμφέρον ποιήσον.

ΕΥΧΗ ΕΙΣ ΤΟΝ ΚΥΡΙΟΝ ΗΜΩΝ

ΙΗΣΟΥΝ ΧΡΙΣΤΟΝ.

Δέσποτα Χριστέ, ὁ Θεὸς, ὁ τοῖς πάθεσί σου τὰ πάθη μου
 θεραπεύσας, καὶ τοῖς τραύμασί σου τὰ τραύματά μου
 ἰατρέυσας, χάρισαί μοι τῷ πολλὰ σοὶ πταίσαντι δάκρυα κα-
 τανύξεως· συγκέρασάν μου τὸ σῶμα, ἀπὸ ὀσμῆς τοῦ ζωο-
 ποιῦ σώματός σου, καὶ γλύκανόν μου τὴν ψυχὴν, τῷ σῶ τι-
 μίῳ αἵματι, ἀπὸ τῆς πικρίας, ἣν με ὁ ἀντίδικος ἐπότισεν.
 Ὑψώσόν μου τὸν νοῦν πρὸς σέ, κάτω ἐλκυσθέντα, καὶ ἀνά-
 γαγέ με ἀπὸ τοῦ χάσματος τῆς ἀπωλείας· ὅτι οὐκ ἔχω με-
 τάνοιαν, ἕκ ἔχω κατάνυξιν, ἕκ ἔχω δάκρυον παρακλητικόν,
 τὰ ἐπαναγόντά με τέκνα πρὸς τὴν ἰδίαν κληρονομίαν. Ἐσκό-
 τισμαι τὸν νοῦν ἐν τοῖς βιωτικαῖς πάθεσι, καὶ οὐκ ἰσχύω ἀ-
 τενίσαι πρὸς σέ ἐν ὀδύνῃ, σὺ δύναμαι θεραπευθῆναι τοῖς δά-
 κρυσιν τῆς πρὸς σέ ἀγάπης. Ἀλλὰ, Δέσποτα Κύριε, Ἰησοῦ
 Χριστέ, ὁ θησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν, δώρησαί μοι μετάνοιαν ὁλό-

Τοῖς Ἀγγέλοις αὐτοῦ ἐντελεῖται περὶ σοῦ, τῇ διαφυλάξει σε ἐν
πάσαις ταῖς ὁδοῖς σε, μήποτε προσκόψῃς πρὸς λίθον τὸν πόδα σε .

Ψαλμ. η'. 11. 13.

Ἐν νυκτὶ καὶ ἡμέρᾳ, τοῖς πονηροῖς ἔργοις μου, καὶ παραπικραίνω καὶ θλίβω, καὶ παροξύνω σε, καὶ οὐκ ἐθέλοντα, ἀπὸ μακρόθεν ἐξάγει, τὸν ἐμὸν ὑπέρμαχον, καταναγκάζω σε.

Λύπης καὶ ἀθυμίας, παρεκτικὸς γίνομαι, ὡς ἀμετανόητος μένων, καὶ ἀδιόρθωτος· διό μοι δώρησαι, μετανοῆσαι γνησίως, καὶ χαροποιῆσαι σε, τὸν ἐμὸν φύλακα.

Ὁ ὄρων ἀοράτως, τὸ τοῦ Θεοῦ πρᾶσωπον, τοῦ ἐν οὐρανοῖς καθημένου, καὶ ἐπιβλέποντος, ἐπὶ τὴν γῆν νοερῶς, καὶ τρέμειν ταύτην ποιούντος, αἴτησαι σωθῆναί με, ἅγιε Ἄγγελε.

Θεοτοκίον.

Νοῦν καὶ φρένα καὶ λόγον, δῶρον Θεοῦ εἴληφα, ὅπως ἐπιγνῆς τὸν Δεσπότην, ἔργοις τιμήσω καλοῖς· ἐγὼ δὲ πάθει, τὴν δωρεὰν ἀτιμάσας, τὸν δοτῆρα ὕβρισσα. Δέσπανα σῶσόν με.

Κάθισμα, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ο τῆς ψυχῆς μου φυλακτὴρ καὶ τοῦ σώματος, ἀφορισθεὶς μοι ἐκ Θεοῦ, θεεῖ Ἄγγελε, θεομιμῆτως πάριδε πανάγχε, ἅπαντα τὰ πταισμάτα, τῆς ἀθλίας ψυχῆς μου· ῥῦσαι τοῦ δολίου με, τῶν ποικίλων παγίδων, καὶ τὸν κοινὸν ἐλέωσαε Θεὸν ἵνα ἐν κρίσει παράσχη μοι ἄφεσιν.

Ὦδὴ δ'. Σύ μου ἰσχύς Κύριε.

Μὴ ἐννοῶν, τὸ φοβερόν δικαστήριον, ἐν ᾧ μέλλω, Σῶτερ παραστήσεσθαι, καὶ δοῦναι λόγον περὶ παντός, ἔργου τε καὶ λόγου, μηδὲ θανάτου τὸ ἀδύηλον, εἰς νοῦν λαμβάνων ὅλως, ἀδιόρθωτος μένω. Ὁδηγέ μου μὴ ἐγκαταλίπης με.

Ἐπιμελῶς πᾶσαν κακίαν ἐτέλεσα, νηπιόθεν, καὶ οὐκ ἐπαυσάμην σε, τὸν ἀντικλήπτορα τὸν ἐμὸν, τοῦ παραπικραίνεν, ἀθέσμοις λόγοις καὶ πράξεσιν· ἀλλ' οὖν μὴ ἐκκακίσης, ἀλλ' ἐπίμεινον ἔτι, συνετιζῶν φωτιζῶν στηρίζων με.

Λόγου Θεοῦ, μακροθυμίαν μιμούμενος, τοῦ ἐλθόντος, ὅπως εἰς μετάνοιαν, καλέση πάντα ἁμαρτωλῆς, καὶ ἐκδεχομένης, αὐθαίρετον τὴν διόρθωσιν, καὶ μὴ βιαζομένου, καὶ αὐτὸς ὠδηγέ μου, ἐπ' ἐμοὶ μακροθύμως παραίτησον.

Πορρὴ Θεοῦ, ἡ ἁμαρτία με ἔβαλε, τὸν ἀχρεῖον, δοῦλον καὶ ἀνάξιον· Ἄλλ' ὁ Δεσπότης μου Ἰησοῦς, προσελάβετό με, εὐσπλαγγῶς καὶ ὠκειώσατο· ἐγὼ δὲ τὴν τοσαύτην, ἀθετῶν αὐτοῦ χάριν, ἔτι θλίβω καὶ σέ, θεεῖ Ἄγγελε.

Λιβάδας δακρυομβρύτης ὀμβρίζειν, τὸν στεγάζοντα ἐν ὕ-
 δασι λόγῳ, τὰ ἑαυτῆ ὑψηλά ὑπερῶα, χάριν μοι δοῦναι δυσώ-
 πει προστάτα μου· ὡς ἂν δι' ἐκείνων καθαρῆ ἡ καρδιά μου,
 καὶ καθορᾶ τὸν Θεόν.

Ἀὐλῶς ὡς καθαρὸς καὶ ἄϋλος, παρεστῶς τῷ καθαρῷ καὶ
 ἀϋλῷ, καὶ πρὸς αὐτὸν κεκτημένος πλυσίαν, τὴν παρῶρησίαν
 καὶ τὴν οἰκειότητα, δυσώπησον τοῦτον ἔκτενῶς, τὴν ψυχὴν
 μου σωθεῖσαν χαρίσαι μοι.

Καλύψειεν ἐντροπὴ καὶ αἰσχύνη, ταῖς αἰσχραῖς καὶ δυσει-
 δεῖς καὶ ζοφώδεις, ὄψεις ἐχθρῶν, ὀπηνίκα τοῦ σκίνης, ἡ τα-
 πεινή μου ψυχὴ διαζεύγνυται· αὐτὴν δὲ σκεπάσαις, ὀδηγῆ,
 σαῖς λαμπραῖς πανιέροις τε πτέρυξι. Θεοτοκίον.

Ἄγιων ἀγιωτέρα Ἀγγέλων, Χερυβὶμ καὶ Σεραφὶμ ὑπερ-
 τέρα, τὸν χαμερπῆ καὶ χαμαίζηλον νοῦν μου, τῆς γεηρᾶς
 καὶ προσύλου ἐφέσεως, ὑπέρτερον δεῖξον ἀπὸ γῆς, πρὸς οὐ-
 ράνιον πόθον ὑψώσασα.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Ταῖς ἀνω ζητῶν.

Θεοῦ λειτῳργέ, καὶ φύλαξ μου πανάριστε, τῷ ἁμαρτωλῷ,
 αἰεὶ μοι συμπαράμενε, κακουργίας πάσης με τῶν δαιμό-
 νων ἐκλυτρούμενος, καὶ πρὸς Σείας τρίβους ὀδηγῶν, ζῶντων
 προξενούσας τὴν ἀκήρατον.

Ἦδὴ ζ'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Μυριαδάς τῶν κύκλω, συνεπιτιθεμένων ἐμοὶ λησῶν ἀφανῶν,
 ζητῶντων τὴν ψυχὴν μου, ἀρπάσαι καὶ σπαράξαι, τῇ πυ-
 ρίνῃ ῥομφαίᾳ σου, ἀποσοβῶν κραταιῶς, μὴ λίπης βοηθέ μου.

Ὅταν μέλλῃ με κρῖναι, ὁ Κριτὴς καὶ Θεὸς μου καὶ κατακρῖ-
 ναί με, τὸν κατακεκριμένον, ὑπὸ τῆ συνειδότος, πρὸ ἐκείνης
 τῆς κρίσεως, μὴ ἐπιλάβῃ τοῦ σου, δούλου χειραγωγέ μου.

Ἦλῃν σχῶν τὴν μητέρα, καὶ πηλὸν τὸν πατέρα, καὶ τὸν
 προπάτορα χοῦν, τῇ τούτων συγγενείᾳ, εἰς γῆν διόλου βλέ-
 πω· ἀδελῶς δὸς προστάτα μου, καὶ ἀνω βλέψαι ποτέ, πρὸς
 οὐρανοῦ τὸ κάλλος.

Ὡς ὠραῖος τῷ κάλλει, καὶ γλυκὺς καὶ χαρίεις, ὁ ἠλιόμορ-
 φος νῆς, φαιδρῶς παράστηθί μοι, προσώπῳ μειδιῶντι, ἰλαρῷ
 τε προβλέμματι, ἡνίκα μέλλων τῆς γῆς, ἀπαίρειν ὀδηγέ μου.

τὸ φοβερόν ἀπήχημα, μέλλη με τῆς γῆς, ἐξανασηῆσαι εἰς κρίσιν, ἐγγύς μου στηθί τότε, ἰλαρὸς καὶ χαρίεις, ἐλπίδι σωτηρίας, ἐξαίρων μου τὸν φόβον. Θεοτοκίον.

Ἵπερβολῇ χρηστότητος, δωρεάν με ἐλέησον, ἢ τῆς εὐσπλαγχνίας τὴν πηγὴν κυήσασα· ἐλέους γὰρ ἄξιον, οὐκ ἔχω τί προσάξω σοι· τῶν γὰρ ἀγαθῶν μου, οὐδαμῶς χρείαν ἔχεις, ὡς τὸν ἀγαθοδότην, καὶ σωτῆρα τοῦ κόσμου, ἀρρήτως συλλαβοῦσα, ἢ Κεχαριτωμένη.

Ωδὴ Δ'. Ἐφριξε πᾶσα ἀκοή.

Ιδομί σε ἐκ δεξιῶν, τῆς ἀθλίας μου ψυχῆς παριστάμενον, παιδρὸν καὶ ἡμερον, τὸν ἀντιλήπτορα καὶ προσάτην με, ἐν τῷ ἐκλείπειν ἐξ ἐμοῦ, βιαίως τὸ πνεῦμά μου, καὶ τοὺς ζητοῦντάς με, συλλαβεῖν πικροὺς ἐχθροὺς φυγαδεύοντα.

Ὡς Θεῶ Δεῖος λειτουργός, ποιῶν αὐτοῦ τὰ Δεῖα Δελήματα, πολλὴν πλουτεῖς πρὸς αὐτόν, τὴν παρρησίαν, ἅγιε Ἄγγελε· διὸ Δερμῶς ὑπὲρ ἐμοῦ, αὐτὴν παρακάλεσον, ὡς ἂν σωθεῖς διὰ σοῦ, ἀνυμνῶ τὴν προστασίαν καὶ σκέπην σου.

Ἄπασαν τὴν ἐμὴν ζωὴν, ἐν πολλῇ διαδραμῶν ματαιότητι, τῷ τέλει ἠγγισα, καὶ δωσωπῶ σε τὸν ἐμὸν φύλακα· Γενοῦ μοι ὑπερασπιστής, καὶ πρόμαχος ἄμαχος, ὅταν διέρχωμαι τοὺς τελώνας τοῦ δεινοῦ κοσμοκράτορος.

Νοός με ταῖς παρεκτροπαῖς, ῥεμβασμῆς, αἰχμαλωσίας, φαυλότητος, καὶ τὴν αἰσχρόνοιαν, τῶν ἀκαθάρτων καὶ ῥυπαρῶν λογισμῶν, τρέπειν ἐννοίας εἰς καλὰς, μὴ λίπης προσάτα με, καὶ ἀγαθοὺς λογισμοὺς, κατανύξεως ἐμπύρου γεννήτορας.

Νίκησον τῶν ἐμῶν κακῶν, Ἰησοῦ μονογενὲς ὑπεράγαθε, τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου, τὴν ἀμετρίαν καὶ πολυπλήθειαν, τοῦ σοῦ αὔλου λειτουργοῦ, Δείαις παρακλήσεσιν, ὃν μοι ἐπέστησας, νηπιόθεν, ὡς φιλόανθρωπος φύλακα.

Ὅλην με σοὶ μετὰ Θεόν, σωτηρίας τὴν ἐλπίδα ἀνέθηκα, τῷ ἐμῷ φύλακι, καὶ κηδεμόνι καὶ ἀντιλήπτορι· κοινὴν πρεσβειάν πρὸς Θεόν, ὑπὲρ ἐμοῦ ποίησον, συμπρεσβευταῖς προσλαβὼν, τῶν Ἀγγέλων τοὺς χοροὺς καὶ συλλήπτορας. Θεοτοκίον.

Ἵψωσον κέρασ εὐσεβῶν, καὶ κατάβαλε βαρβάρων φρουράμακα, Θεογεννήτρια, ἀπολιόρμητον διασωζούσα ταύτην τὴν

Πολὴ ἰσχὺεὶ δέησις Δικαίου ἐνεργουμένη.

Ίακ. 6, 16.

Θρόνοι καὶ Ἀρχάγγελοι, σὺν τοῖς Ἀγγέλοις πᾶσι, τὸν Λυτρωτὴν ἱκετεύσατε.

Ζωῆς ἀρίστης με τυχεῖν, Πρόδρομε ἐκδυσώπει, σὺν Προφήταις καὶ Μαρτύρων χορείαις, Ἀποστόλων ἱερῶν, Ἱεραρχῶν Ὀσίων τε καὶ Ἱερομαρτύρων, τελειωθέντων δι' αἵματος.

Ἦς ἠξιώθητε τρυφῆς, καὶ δόξης ἀδιαδόχου, αἱ ἀθλήσασαι Γυναῖκες ἀνδρείως, καὶ ἀσκήσασαι φαιδρῶς, καὶ τὸν ἐχθρὸν νικήσασαι, ταύτης ἡμᾶς γενέσθαι, ἐν μετοχῇ ἱκετεύσατε.

Θεοτοκίον.

Θεοχαρίτωτε Ἀγνή, μετὰ τῶν ἄνω ταγμαίων, μετὰ πάντων τῶν σοφῶν Ἀποστόλων, καὶ Μαρτύρων ἱερῶν, καὶ Προφητῶν ἱκέτευε, ὅπως τελείαν λύσιν, ἀμαρτημάτων ληψώμεθα.

Ῥδὴ δ' Σὺ μου ἰσχύς, Κύριε.

Ιδε Χριστὲ, καὶ μὴ παρίδῃς με δέομαι, ἀμαρτίαις πάσαις συνεχόμενον, ἀλλ' ἱκεσίαις τῶν ἱερῶν, πάντων σου Ἀγγέλων, Μαρτύρων καὶ Ἀποστόλων σε, οἰκτιρήσον με σῶσον, καὶ τῆς σῆς βασιλείας, κληρονόμον με δεῖξον ὡς εὐσπλαγγνος.

Κηρύξ Χριστοῦ, Πρόδρομε τὸν ἐσθεςμένον με, τῆς καρδίας λύχνον νῦν ἐπάναψον, λύχνος Ἡλίου τοῦ νοητοῦ, ἥδη χρηματίσας, καὶ σὺν Προφήταις ἱκέτευε, καὶ πᾶσι τοῖς Ἀγίοις, ἐν θερμῇ μετανοίᾳ, τὴν ζωὴν μετελθεῖν με τὴν πρόσκαιρον.

Λάμπσον μοι φῶς, τῆς μετανοίας φιλάνθρωπε, μεσιτείαις, τῶν ἐκ ὁσιότητι θεραπευσάντων σε Ἰησοῦ, ἱερῶν Γυναίων, Ἱεραρχῶν καὶ Μαρτύρων σου, Κηρύκων Ἀποστόλων, καὶ Ἱερομαρτύρων, καὶ τυχεῖν σωτηρίας ἀξίωσον.

Θεοτοκίον.

Μόνη Θεόν, σωματωθέντα κηύσασα, Παναγία, τῆτον καθικέτευε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ φοβερᾷ, πάντας ἡμᾶς σῶσαι, καὶ τῆς κολάσεως ρύσασθαι, ζωῆς αἰωνιζούσης, καὶ φωτὸς ἀξιώσαι, καὶ σὺν τούτοις καλῶς θεραπεύσασαι.

Ῥδὴ ἐ. Ἴνα τί με ἀπώσω.

Νοεραὶ σε Δυναμίεις, νῦν καθικετεύουσιν εὐσπλαγγνε Κύριε, Ἐξουσίαι Θρόνοι, Σεραφίμ Κυριότητες Ἄγγελοι, σὺν τοῖς Ἀρχαγγέλοις, καὶ ταῖς Ἀρχαῖς Ἰλεως ἔσο, τῷ λαῷ σου, καὶ σῶσον ὡς εὐσπλαγγνος.

Ψυχῆς μου κατάβαλε, Χριστέ τὸν πόνον, καὶ ταύτην ἄκτειρον, τῶν Ἱερομαρτύρων, Ἱεραρχῶν τε καὶ τῶν Ὁσίων σθ, ταῖς μεσιτείαις μὴ καταισχύνῃς με, ἤνικα μέλλω τῷ σῶ, θρόνω παρίστασθαι,

Θεοτοκίον.

Ὡς θρόνος πυρίμορφος, τὸν Βασιλέα φέρεις τῆς κτίσεως, ὃν δυσώπει Παρθένε, σὺν μακαρίαις καὶ ἱεραῖς Γυναίξι, τῆς βασιλείας αὐτοῦ ἀξιῶσαι με, ὑμνολογοῦντα πιστῶς τὴν προστασίαν σου,

Ὡδὴ ἡ Ἑπταπλασίως κάμνον.

Ως Χερουβὶμ πυρίμορφα, Σεραφὶμ πολυόμματα, Θρόνοι Ἐξουσίαι καὶ Ἀρχαὶ καὶ Ἄγγελοι, καὶ πάντες Ἀρχάγγελοι, καὶ Κυριότητες ἱεραὶ, σὺν τῷ μακαρίῳ, δυσωπεῖτε Προδρόμῳ, Προφήταις Ἀποστόλοις, Ἱεράρχαις Ὁσίοις, καὶ πᾶσι τοῖς Δικαίοις ἡμᾶς ἐλεηθῆναι.

Δότε ἡμῖν βοήθειαν, Πέτρε, Παῦλε, Ἰάκωβε, καὶ Βαρθολομαῖε, καὶ Θωμᾶ, καὶ Φίλιππε, Ἀνδρέα, Μάρκε, Λουκᾶ, καὶ Ἰωάννη φίλε Χριστοῦ, Σίμων καὶ Ἰούδα, παμμακάριστοι θεῖοι, καὶ μέγιστε Ματθία, ἐπηρεΐαις τοῦ πλάγνου, καταπεπονημένοι καὶ ἐξηπορημένοι.

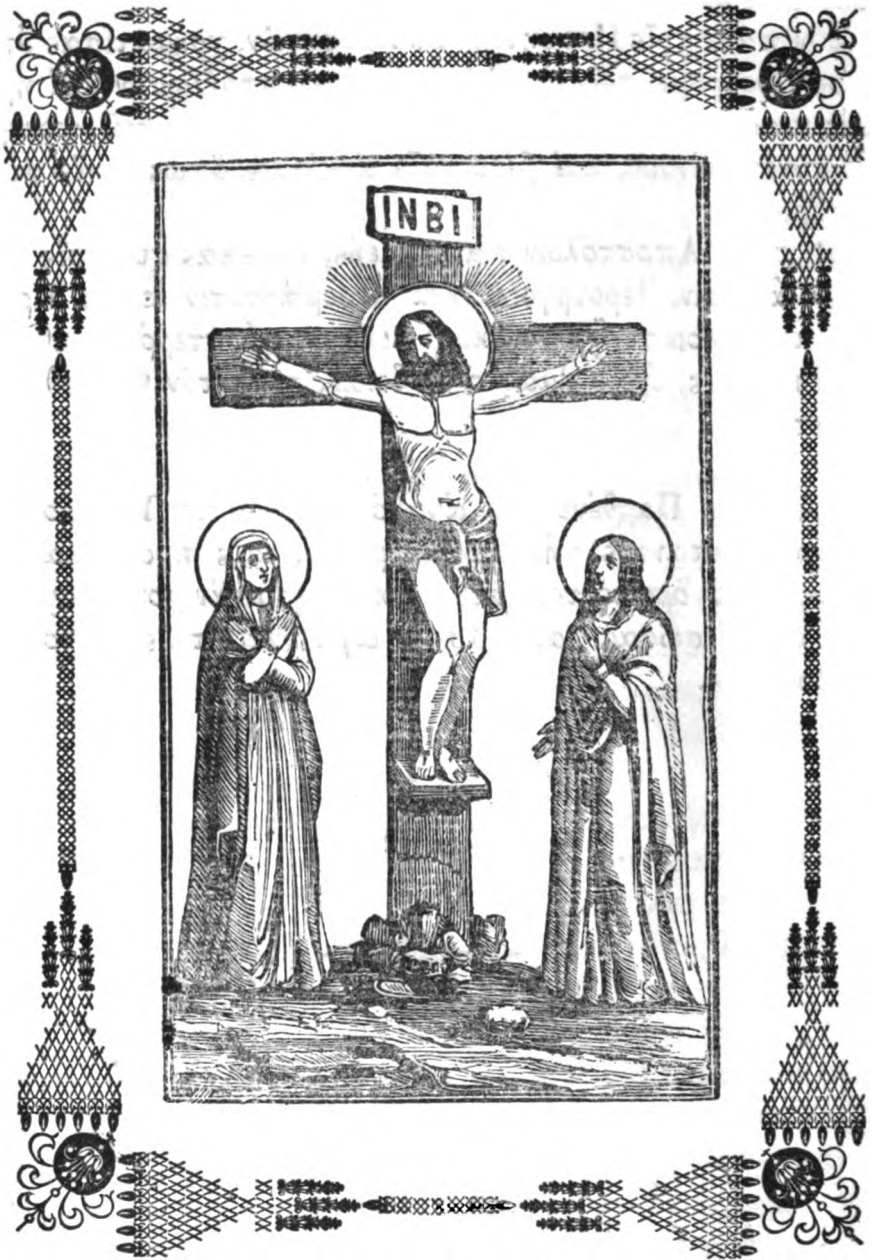
Ἡλιακῶν λαμπρότερος, χρηματίσας ἐλλάμψεως, Στέφανε ὁ πρῶτος, Ἀθλητῶν γενόμενος, σὺν τούτοις ἐκέτευε, καταυγασθῆναι πάντας ἡμᾶς, καὶ τῆς ἀμαρτίας ἐκφυγεῖν πάντα ζόφον, βρῶντας τῷ Δεσπότη Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας,

Θεοτοκίον.

Ἰχνηλατεῖν με Πάναγνε, τοὺς ὀσίως βιώσαντας, διὰ πολιτείας ἐναρέτου ποίησον, ἐχθροὺς καταρράσσεισα, τοὺς ἀφειδῶς με θλίβοντας, καὶ πρὸς τῆς σαρκὸς καταλισθαίνειν τὰ πάθη, ἀπαύστως ἐνοχλοῦντας, ἵνα χαίρων κραυγαῶζω· Λαὸς ὑπερυψοῦτε Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ δ' Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός.

Ως θεῖαι Ἐξουσίαι καὶ Χερουβὶμ, Σεραφὶμ Κυριότητες Ἄγγελοι, Θρόνοι, Ἀρχαὶ, πᾶσαι καὶ Δυναμίεις πανευκλεεῖς, καὶ ἱεροὶ Ἀρχάγγελοι, δέησιν ποιεῖτε πρὸς τὸν Θεόν,

Ἐμεῖ μὴ γένοιτο καυχᾶσθαι, εἰ μὴ ἐν τῷ Σταυρῷ
τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Υαλρ. 5. 14.

Χαῖρε, δι' οὗ εὐλογεῖται ἡ κτίσις· χαῖρε, δι' οὗ προσκυνεῖται ὁ Κτίστης.

Χαῖρε, Ξύλον μακάριον.

Βλέπουσα ἡ Ἐλένη ἑαυτὴν ἐν ἑφέσει, φησὶ τῷ Βασιλεῖ Σαρσαλέως· Τὸ παμπόθητόν σου τῆς ψυχῆς εὐχερέστατόν μου τῆ σπουδῇ φαίνεται· ζητοῦσα γοῦν τὸ κράτιστόν σοι τρόπαιον, ὡς λέγεις, κράζω· Ἀλληλουῖα.

Γνώσιν ἄγνωστον πρῶν ἡ Βασίλισσα γνήσια, ἐβόησε πρὸς τοὺς ὑπουργοῦντας· Ἐκ λαγόνων τῆς γῆς εὐρεῖν ἐν τάχει, καὶ δοῦναι τὸν Σταυρὸν σπεύσατε· πρὸς ὃν ἰδοῦσα ἔφησεν ἐν φόβῳ, πλὴν κράζουσα οὕτω·

Χαῖρε, χαρᾶς τῆς ὄντως σημεῖον· χαῖρε, ἀρᾶς τῆς ἀρχαίας λύτρον.

Χαῖρε, Σησαυρὸς ἐν τῇ γῇ φθόνῳ κρυπτόμενος· χαῖρε, ὁ φανείς ἐν τοῖς ἀστραῖς τυπούμενος.

Χαῖρε, τετρακτινοσπύρευτε καὶ πυρίμορφε Σταυρέ· χαῖρε, κλίμαξ ὑψοστήρικτε προοραθεῖσα ποτέ.

Χαῖρε, τὸ τῶν Ἀγγέλων γαληνόμορφον θαῦμα· χαῖρε, τὸ τῶν δαιμόνων πολυστένακτον τραῦμα.

Χαῖρε, τερπνὸν τοῦ Λόγου κειμήλιον· χαῖρε, πυρὸς τῆς πλάνης σβεστήριον.

Χαῖρε, Σταυρέ, ἀπορούντων πρῶστατα· χαῖρε, στερρὲ εὐδρομούντων ἀλείπτα.

Χαῖρε, Ξύλον μακάριον.

Δύναμις ἡ τοῦ Ξύλου, ἐπιδεδεικται τότε, πρὸς πίεσιν ἀληθῆ τοῖς πᾶσι· καὶ τὴν ἀφωρόν τε καὶ νεκράν πρὸς ζωὴν ἀνέστησε, φρικτὸν θέαμα τοῖς μέλλουσι καρποῦσθαι σωτηρίαν, ἐν τῷ μέλπειν οὕτως·

Ἀλληλουῖα.

Εχουσα ἡ Ἐλένη τὸ ἀήττητον ὄπλον, ἀνέδραμε πρὸς τὸν ταύτης γόνον· ἃ δὲ, μέγα σκιρτήσας εὐθύς, ἐπιγνοὺς τὸν μέγιστον Σταυρὸν, ἔχαιρε, καὶ ἄλμασιν ὡς ἄσμασιν, ἐβόα πρὸς αὐτὸν τοιαῦτα·

Χαῖρε, Σταυρέ, τοῦ φωτὸς δοχεῖον· χαῖρε, Σταυρέ, τῆς ζωῆς ταμεῖον.

Ι"δε φῶς ἕρανόθεν Κωνσταντῖνος ὁ μέγας, δεικνύμενον Σταυροῦ τὸ σημεῖον δι' ἀστέρων, ἐν ᾧ καὶ νικᾶν πολεμίων πληθύν, ἔσπευσε τὸ Ἐύλον φανερωῖσαι, καὶ βοῆσαι πρὸς αὐτὰ τοιαῦτα·

Χαῖρε, βουλῆς τῆς ἀρρήτου πέρας· χαῖρε, λαοῦ εὐσεβοῦντος κ'ρας.

Χαῖρε, πολεμίων ὁ τρέπων ταῖς φαλαγγας· χαῖρε, φλόξ καθάρπερ ὁ φλέγων τοὺς δαίμονας.

Χαῖρε, σκῆπτρον ἐπεράνιον τοῦ Βασιλέως τοῦ πιστοῦ· χαῖρε, τρόπαιον ἀήττητον ταῦ φιλοχρίστου στρατοῦ.

Χαῖρε, ὁ τῶν βαρβάρων τὴν ὄφρυν καταβάλλων· χαῖρε, ὁ τῶν ἀνθρώπων ταῖς ψυχὰς περιέπων.

Χαῖρε, κακῶν πολλῶν ἀμυντήριον· χαῖρε, καλῶν πολλῶν βραβευτήριον.

Χαῖρε, δι' οὗ χριστοφόροι σκιρτῶσι· χαῖρε, δι' οὗ Ἰουδαῖα θρηνοῦσι·

Χαῖρε, Ἐύλον μακάριον.

Κλίμαξ οὐρανομήκης, ὁ Σταυρὸς τοῦ Κυρίου ἐγένετο, τῆς πάντας ἀνάγων, ἀπὸ γῆς πρὸς ὕψος οὐρανοῦ, τοῦ χοροῦς Ἄγγέλων συνοικεῖν πάντοτε, ἀφέντας τὰ νῦν ὄντα ὡς μὴ ὄντα, καὶ εἰδότας ψαλλεῖν· Ἀλληλοῦῖα.

Λάμπας φῶς ἐπὶ πάσιν ὁ Σωτὴρ τοῖς ἐν Ἄδῃ, ἐφώτισας τοὺς κάτω κειμένους· πυλωροὶ δὲ Ἄδου τὴν αὐγὴν μὴ ἐνέγκαντ' σου, ὡς νεκροὶ πεπτῶκασιν· οἱ ταύτων δὲ ῥυσθέντες, νῦν ὀρώντες τὸν Σταυρὸν βοῶσι·

Χαῖρε, ἀνάστασις τεθνεώτων· χαῖρε, παράκλησις τῶν πενθούντων.

Χαῖρε, τῶν ταμείων τοῦ Ἄδου ἡ κένωσις· χαῖρε, Παραδείσου τρυφῆς ἡ ἀπόλαυσις.

Χαῖρε, ράβδος ἡ ποτιῖσασα τὸν Αἰγύπτιον στρατόν· χαῖρε, αὐθις ἡ ποτιῖσασα Ἰσραηλίτην λαόν.

Χαῖρε, ἔμψυχον Ἐύλον, τοῦ Ληατοῦ φωτηρία· χαῖρε, εὖασμον ῥόδον, εὐσεβῶν εὐωδία.

Χαῖρε, τροφή πεινῶντων ἐν πνεύματι· χαῖρε, σφραγίς, ἣν ἔλαβον ἄνθρωποι.

Διώκονται φαλαγγες δαιμόνων, τῇ σῇ σημειώσει δυνατὸν ὄθεν βοῶμεν· Χαῖρέ σοι· χαῖρε δι' οὗ ἠνώθησαν, ἡ γῆ καὶ τὰ οὐράνια, καὶ ἐθεώθη ὁ ἄνθρωπος.

Ὁδὸς πρὸς μονὰς τὰς οὐρανίους, ἀπάγουσα, χαῖρε λαμπρῶν, τοῦ Ἰησοῦ μετὰ τρόποιον· χαῖρε ἀνάκτων στέφανον· χαῖρε σωτὴρ παγκόσμιος· χαῖρε ἡ ράβδος εὐθύτητος.

Χαῖρε σὺ ἡ ράβδος βασιλείας, δυνάμεως· χαῖρε τοῦ Χριστοῦ, ἡ ράβδος ἣν ἀπέστειλεν, ἐκ τῆς Σιών ὁ Κύριος· χαῖρε φυτὸν ἀθάνατον, ὑφ' οὗπερ σκέπονται ἅπαντες.

Τὸ Κοντάκιον· Ὡ τρισμακάριστε Σταυρέ.

Ἐἶτα ἐτέρους ἐξ Οἴκους.

Νόμον ὁ ἐν Σιναίῳ τῷ Θεόπτη δούς πάλαι, Σταυρῷ ἐθελοῦντι προσηλοῦται, ὑπὲρ ἀνόμων ἀνόμως ἀνδρῶν, καὶ κατάραν νόμου παλαιὰν ἔλυσεν, ἵνα Σταυροῦ τὴν δύναμιν ὀρώντες ἅπαντες βοῶμεν.

Χαῖρε, ἀνόρθωσις πεπτωκότων· χαῖρε, κατάπτωσις κοσμηλάτρων.

Χαῖρε, ἀναστάσεως Χριστοῦ τὸ ἐγκαίνισμα· χαῖρε, μωροζόντων τὸ θεῖον ἐντύφημα.

Χαῖρε, δένδρον εὐσκιόφυλλον, ὑφ' οὗ σκέπονται πιστοὶ· χαῖρε, ξύλον προφητόφθεγκτον, πεφυτευμένον ἐν γῇ.

Χαῖρε, τῆς βασιλείας κατ' ἐχθρῶν συμμαχία· Χαῖρε, τῆς πλειτείας κραταιὰ προστασία.

Χαῖρε, Κριτοῦ δικαίου φανέρωσις· χαῖρε, βροτῶν πταισιῶν κατάκρισις.

Χαῖρε, Σταυρὲ ὀρφανῶν ἀντιλήπτορ· χαῖρε, Σταυρὲ πλουσιστατῶν πενήτων.

Χαῖρε, Ξύλον μακάριον.

Εἶνον θαῦμα ἰδόντες, ξένον βίον βιωμένον, τὸν νοῦν εἰς οὐρανὸν ἀνυψοῦντες· διὰ τοῦτο γὰρ ἐν τῷ Σταυρῷ ὁ Χριστὸς ἐπάγη, καὶ σαρκὶ πέπονθε, βουλόμενος ἐλκυσθαι πρὸς τὸ ὕψος τοῦς αὐτῷ βοῶντας·

Ἄλληλουϊα.

Οἶλος ἦλθεν ἐξ ὕψους, τὴν Θεότητα ἔχων, ὁ μόνος προαινετός Λόγος· καὶ τεχθεὶς ἐκ Παρθένου Μητρὸς, καὶ φ

Σῶσαι θελων τὸν κόσμον ὁ τῷ κόσμου κοσμήτωρ, κατῆ
πρὸς αὐτὸν ἀπορρήτως· καὶ Σταυρὸν ὑπέστη, Θεὸς ὁ
δι' ἡμᾶς τὰ πάντα καθ' ἡμᾶς δέχεται· διὸ καὶ λυτρωσάμ
νος ἡμᾶς, ἀκούει παρὰ πάντων· Ἀλληλουϊα.

Τὸ Κοντάκιον· Ὡ τρισμακάριστε Σταυρέ.

ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

- » **Ο** καθήμενος ἐν δόξῃ, ἐπὶ θρόνου Θεότητος, ἐν Σταυρῷ
- » τῷ ξύλῳ, ἦλθεν Ἰησοῦς ὁ ὑπέρθεος, τῇ ἀκηράτῳ πα
- » λάμῃ, καὶ διέσωσε, τοὺς κραυγαίζοντας· Δόξα Χριστέ τῆ
- » δυνάμει σου.

Τροπάρια.

Εὐφημοῦμέν σε προθύμως, ὑποπόδιον λέγοντες, τῶν ποδῶν
Κυρίου, ἐν ᾧ προσκυνοῦμεν πανάγιε, Χαῖρε Σταυρέ·
καὶ ὑψοῦμεν τὸν ὑψώσαντα, τὴν πεσοῦσαν φύσιν παραβάσας
Προπάτορος.

Ἰορδάνης μαρτυρεῖ σου, τὴν φρικτὴν θεῖαν δύναμιν, Σταυ
ρὲ τοῦ Κυρίου, ἀναχαιτισθεὶς ὑπὲρ λόγον τε, καὶ τόπον δοῦν
Πατριάρχῃ διαβαίνοντι, καὶ ἀνάξιας τῷ Ἐλισσεὲ τὸ σιδήριον.

Ὅφεις χαῖρε ὁ κτιννύων, ἐν ἐρήμῳ βλεπόμενος· χαῖρε φωτὶ
Κυρίου, τὸ φωτίζον πάντα τὰ πέρατα· χαῖρε ὁ σκόλοψ βαρ
βάρων, ἢ καταλύσις, τῶν ξοάνων τε, καὶ Ἰσδαίων ἀπώλεια.

Νῆσοι, ἠπειρος ἢ πᾶσα, σὺ τιμίῳ κλειζονται, κλέος οἰκον
μένης, Σταυρὲ ζωφόρε ὀνόματι· ὑψωσον κέρας ἀπάντων
χριστωνύμων τε, καὶ κατάβαλε τῶν ἐναντίων τὸ φρύαγμα.

Σοὶ βοῶμεν ὡς ἐμψύχῳ· Χαῖρε Ξύλον τρισόλβον· χαῖρε
ζωῆς Ξύλον· χαῖρε προσκυνούμενον πάντοτε, ὑπὸ Ἀγγέλων,
ἀνθρώπων· χαῖρε καύχημα, οὐρανοῦ καὶ γῆς, σῶσον ἡμᾶς
τῇ δυνάμει σου.

ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

- » **Ε**ξέστη τὰ σύμπαντα, ἐπὶ τῇ θεῖᾳ δόξῃ σου· σὺ γὰρ
- » τρισμακάριστον ὦ Ξύλον, ἔσχες εἰς ὑψος τὸν ἐπὶ πάν
- » των Θεόν, καὶ ἔδειξας ἄχρονον ἡμῖν, πᾶσι τοῖς ὑμνοῦσι
- » σε, σωτηρίαν δωρούμενος.

Τροπάρια.

Οπλον θεοχάλκευτον, ὁ θυρεὸς τῆς πίστεως, κράτος τῆ
ἀκράδαντον ἐν μάχαις, Σταυρὲ Κυρίου, χαῖρε ἢ δίστο

Τὸ Κοντάκιον Ὡ τρισμακάριστε Σταυρέ.

Εἶτα τοὺς λοιποὺς ἐξ Οἴκους.

Τεῖχος τῆς αἰκουμένης, ὦ Σταυρέ ζωφόρε, ἀπόρθητον καὶ
θεῖον νοοῦμεν· ὁ γὰρ τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς κατα-
σκευάσας σε Ποιητής, τάννυσι τὰς χεῖρας, ξένον ἄκουσμα!
καὶ ἅπαντας ἐκφωνεῖν διδάσκει·

Χαῖρε, ἡ βάσις τῆς εὐσεβείας· χαῖρε, τὸ νῆκος τῆς κλη-
ρουχίας.

Χαῖρε, Ἀμαλήκ νοσητὸν ὁ τροπούμενος· χαῖρε, Ἰακώβ ταῖς
χερσὶ προτυπούμενος.

Χαῖρε, σὺ γὰρ ἀνεμόρφωσας τὰς παλαιτάτας σκιαῖς· χαῖρε,
σὺ γὰρ ἀνεπλήρωσας προφητοφθέγκτους φωναῖς.

Χαῖρε, ὁ τὸν Σωτῆρα τῶν ἀπάντων βαστάσας· χαῖρε, ὁ τὴν
φθορέα τῶν ψυχῶν καταργήσας.

Χαῖρε, δι' οὗ Ἀγγελίας ἠνώθημεν· χαῖρε, δι' οὗ φωτὶ κατη-
γάσθημε.

Χαῖρε, σὲ γὰρ προσκυνοῦμεν τιμῶντες· χαῖρε, σοὶ γὰρ προσ-
φωνοῦμεν, βοῶντες·

Χαῖρε, Εὐλὸν μακάριον.

Υμνος ἅπας μειοῦται, συνακολουθεῖν θεῶν, τῷ πλήθει
τῶν πολλῶν σου θαυματίων· ἐγκωμίων πληθὺν καὶ γὰρ
ἂν προσάξωμέν σοι, ὦ Σταυρέ τίμιε, οὐδὲν τελοῦμεν ἄξιον, ὃν
δέδωκας ἡμῖν· ἀλλ' οὖν βοῶμεν· Ἀλληλουῖα.

Φωτοπάροχον αἴγλην, τοῖς ἐν σκότει δωρεῖται, Σταυρὸς ὁ
ζωοδώρητος οὗτος· τὸ γὰρ αὐτὸν δέδεκται φῶς, καὶ
πρὸς γνῶσιν θεῖαν δαδουχεῖ ἅπαντας· ὑψοῖ δὲ νῦν ὑψούμε-
νος τὸν νοῦν ἡμῶν ἀναμέλπειν ταῦτα·

Χαῖρε, φωστήρ τοῖς ἐν σκότει φαίνων· χαῖρε, ἀστήρ τὸν κό-
σμον ἀυγάζων.

Χαῖρε, ἀσραπὴ χριστοκτόνους ἀμβλύναυσα· χαῖρε, ἡ βροντὴ
ταῖς ἀπίστοις ἐκπλήττουσα.

Χαῖρε, ὅτι κατελάμπρυνας ὀρθοδόξων τοὺς χορούς· χαῖρε,
ὅτι κατηδάφισας τῶν εἰδώλων τοὺς βωμούς.

Χαῖρε, ἕπερ ὁ τύπος αὐρανόθεν ἐφάνη· χαῖρε, οὐπερ ἡ χάρις
πονηρίας ἐλαύνει.

- » χαίροντες ἔφαλλον· Ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος
- » καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τροπάρια.

Αναφέρουσα, ἐκ γῆς πρὸς τὰ οὐράνια, χαῖρε ἢ γέφυρα·
χαῖρε σημεῖον ἐν ᾧ, φλογίνη ῥομφαία μὲν ὑποκεχώρη-
κε· Ληστής ἦλθε δέ, χαίρων εἰς τὸν Παράδεισον· Ἄνυμνῶ
τὴν δυνάμιν σου.

Ἱερέων, ἢ εὐπρέπεια ζωήρρυτε, χαῖρε Σεμέλιον, τῆς Ἐκ-
κλησίας ἡμῶν, γαλήνη τοῦ σύμπαντος· χαῖρε ἀνάκλησις, με-
τανοίας τε, καὶ παρθενίας τήρησις· χαῖρε Ἐύλον ἀφθαρσίας.

Ῥόδον εὖοσμον, ἄνθος χαῖρε ἀμάραντον, ῥάβδος βλαστή-
σασα, τὴν σωτηρίαν ἡμῶν· Ζωῆς χαῖρε τράπεζα, παρατιθέ-
μενον, ἄρτον ἔχουσα· χαῖρε τροφή πεινῶντων τε, καὶ λιμὴν
χειμαζομένων.

Εὐφημεῖ σε, μακαρίζοντα τὰ πέρατα, καὶ ἀνακραῖζει σοι·
Χαῖρε τὸ ἄρμα Θεῶ, ἐν ᾧ περιέδραμεν ἀγαλλιωμένος, ὡσπερ
γίγας τις, τὸν οὐρανὸν, τὴν ἄβυσσον, ἕως ἄκρων οὐρανίων.

Ἰλαστήριον, ἀπάντων χαῖρε τίμιε· χαῖρε ἢ σύστασις,
παντὸς τοῦ κόσμου Σταυρὲ, δι' οὗ ὑψουμένου τε συνανηψού-
μεθα, καὶ διάβολος, πίπτει εἰς Ἄδου πέταυρον, τὸ αὐτῷ
ἠτοιμασμένον.

ᾠδὴ ἢ. Ὁ Εἰρμός.

- » **Π**αῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ ἀβύσσῳ, ὁ τύπος τοῦ Θεοδόχου
- » διεσώσατο, τότε μὲν τυπούμενος· νῦν δὲ ἐνεργούμε-
- » νος, τὴν οἰκουμένην ἀπασαν ἀγείρει ψάλλουσαν· Τὸν Κύ-
- » ριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς
- » αἰῶνας.

Τροπάρια.

Ναμάτων πηγῆς ἐκ σωτηρίου, τοῦ Θεοῦ Σταυροῦ, πλου-
σίως ἀρυσώμεθα, Θεορρύτων ἅπαντες, τῆς πλευρᾶς τοῦ
πλάσαντος, ἡμᾶς προθύμως κράζοντες, καὶ πίστει ψάλλον-
τες· Τὸν τίμιον ὑμνοῦμεν Κυρίου, καὶ ὑπερυψοῦμεν Σταυρὸν
εἰς τοὺς αἰῶνας.

Μέσον οὐρανοῦ καὶ γῆς ἰδρύθης, ὡς κλίμαξ Σταυρὲ Κυ-
ρίου ὠραιότατε, ἵνα ἀνατρέχωμεν, πρὸς τὰ ἐπουράνια, δια

καὶ ἅπαντα τὰ ἐγχειρήματα, σοῦ τὸ θεῖον, ὄνομα χαράττοντες, πεποιθότες ἐν σοὶ καὶ τροπούμενοι.

Ἰψωσον Χριστέ, ἡμῶν λατρευόντων σοι, καὶ προσκυνούντων σου, τὸν ζωποιοῦν Σταυρὸν, καὶ τὰ φρικτὰ σου θεῖα παθήματα, τὴν πολιτείαν· θραῦσον δέ, τοὺς ἀντιλέγοντας, ἵνα γνῶσι, πάντες τὴν ἀήττητα, τοῦ τιμίου Σταυροῦ σου τὴν δύναμιν.

Σῶσόν με Μητρός, τῇ χάριτι δέομαι τῆς παναχράντου σου, καὶ ζωποιοῦ Σταυροῦ, θεῖα δυνάμει, ὃν καὶ ὑπέμεινας, ὡς Ἰησοῦ μακρόθυμε, καὶ πολυέλεε, ἵνα σώσης, ρεῦσαν τὸ εἰκόνα σὴν, καὶ ὁμοίωσιν φέρον πλαστούργημα.

**ΤΕΛΟΣ ΤΩΝ ΕΝ Τῷ ΤΡΙΤῳ ΜΕΡΕΙ ΤΟΥ ΩΡΟΛΟΓΙΟΥ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ,
ΚΑΙ ΠΑΝΤΩΝ ΤΩΝ ΠΟΙΟΥΝΤΩΝ ΜΕΡΟΣ ΠΡΟΣΕΥΧΗΣ.**

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ.

ΚΑΤΑ ΙΩΑΝΝΗΝ Α'. 1.

Εν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος, καὶ ὁ Λόγος ἦν πρὸς τὸν Θεόν, καὶ Θεὸς ἦν ὁ Λόγος. Οὗτος ἦν ἐν ἀρχῇ πρὸς τὸν Θεόν. Πάντα δι' αὐτοῦ ἐγένετο, καὶ χωρὶς αὐτοῦ ἐγένετο οὐδὲ ἓν, ὃ γέγονεν. Ἐν αὐτῷ ζωὴ ἦν, καὶ ἡ ζωὴ ἦν τὸ φῶς τῶν ἀνθρώπων. Καὶ τὸ φῶς ἐν τῇ σκοτίᾳ φαίνει, καὶ ἡ σκοτία αὐτὸ οὐ κατέλαβεν. Ἐγένετο ἄνθρωπος ἀπισταλμένος παρὰ Θεοῦ, ὄνομα αὐτῷ Ἰωάννης. Οὗτος ἦλθεν εἰς μαρτυρίαν, ἵνα μαρτυρήσῃ περὶ τοῦ φωτός, ἵνα πάντες πιστεύσωσι δι' αὐτοῦ. Οὐκ ἦν ἐκεῖνος τὸ φῶς, ἀλλ' ἵνα μαρτυρήσῃ περὶ τοῦ φωτός. Ἦν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ὃ φωτίζει πάντα ἄνθρωπον ἐρχόμενον εἰς τὸν κόσμον. Ἐν τῷ κόσμῳ ἦν, καὶ ὁ κόσμος δι' αὐτοῦ ἐγένετο, καὶ ὁ κόσμος αὐτὸν οὐκ ἔγνω. Εἰς τὰ ἴδια ἦλθε, καὶ οἱ ἴδιοι αὐτὸν οὐ κατίλαβον. Ὅσοι δὲ ἔλαβον αὐτόν, ἔδωκεν αὐτοῖς ἐξουσίαν τέκνα Θεοῦ γενέσθαι, τοῖς πιστεύουσιν εἰς τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Οἱ οὐκ ἐξ αἱμάτων, οὐδὲ ἐκ θελήματος σαρκός, οὐδὲ ἐκ θελήματος ἀνδρός, ἀλλ' ἐκ Θεοῦ ἐγεννήθησαν. Καὶ ὁ Λόγος σὰρξ ἐγένετο, καὶ ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν (καὶ ἰθυσάμεθα τὴν δόξαν αὐτοῦ, δόξαν ὡς μονογενοῦς παρὰ Πατρός)· πλήρης χάριτος καὶ ἀληθείας. Ἰωάννης μαρτυρεῖ περὶ αὐτοῦ, καὶ κέκραγε λέγων· Οὗτος ἦν ὃν εἶπον· Ὁ ὀπίσω μου ἐρχόμενος, ἔμπροσθέν μου γέγονεν, ὅτι πρῶτός μου ἦν. Καὶ ἐκ τοῦ πληρώματος αὐτοῦ ἡμεῖς πάντες ἐλάβομεν, καὶ χάριν ἀντὶ χάριτος. Ὅτι ὁ νόμος διὰ Μωσέως ἐδόθη· ἡ χάρις καὶ ἡ ἀλήθεια διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐγένετο.

Υἱός, οὐ τρεῖς Υἱοί· ἐν Πνεῦμα ἅγιον, οὐ τρία Πνεύματα ἅγια· καὶ ἐν ταύτῃ τῇ Τριάδι, οὐδὲν πρῶτον, ἢ ὕστερον· οὐδὲν μείζον, ἢ ἔλαττον· ἀλλ' ἔλαι αἱ τρεῖς ὑποστάσεις συνδιαιωρίζουσαι ἑαυταῖς εἰσὶ καὶ ἴσαι· ὥστε κατὰ πάντα, ὡς εἴρηται, καὶ Τριάς ἐν Μονάδι, καὶ Μονάς ἐν Τριάδι λατρεύεται. Ὁ θεῖλος οὖν σωθῆναι, οὕτω περὶ τῆς ἁγίας Τριάδος φρονεῖτω· πλὴν ἀναγκαῖον ἐστὶ ἐστί, πρὸς αἰώνιαν σωτηρίαν, ὅπως καὶ τὴν ἐνανθρώπησιν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ὀρθῶς πιστεύῃ. Ἔστιν οὖν Πίστις ὀρθή ἵνα πιστεύωμεν καὶ ὁμολογῶμεν, ὅτι ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός ὁ τοῦ Θεοῦ Υἱός, καὶ Θεός καὶ Ἄνθρωπος ἐστὶ. Θεός ἐστιν ἐκ τῆς οὐσίας τοῦ Πατρὸς, πρὸ αἰώνων γεννηθείς· καὶ Ἄνθρωπος ἐστὶν ἐκ τῆς οὐσίας τῆς Μητρὸς, ἐν χρόνῳ γεννηθείς. Τέλειος Θεός, καὶ τέλειος Ἄνθρωπος, ἐκ ψυχῆς λογικῆς, καὶ ἀνθρωπίνης σαρκὸς ὑποστάς· ἴσος τῷ Πατρὶ, κατὰ τὴν Θεότητα· ἐλάττων τοῦ Πατρὸς, κατὰ τὴν ἀνθρωπότητα· ὅς, εἰ καὶ Θεός ὑπάρχει καὶ Ἄνθρωπος, ὅμως οὐ δύο, ἀλλ' εἷς ἐστὶ Χριστός· εἷς δὲ, οὐ τροπῇ Θεότητος εἰς σάρκα, ἀλλὰ προσλήψει ἀνθρωπότητος εἰς Θεότητα· εἷς πάντως, οὐ συγχύσει φύσεων, ἀλλ' ἐνώσει ὑποστάσεων· ὥπερ γὰρ ψυχὴ λογικὴ καὶ σὰρξ, εἷς ἐστὶν ἄνθρωπος, οὕτω Θεός καὶ Ἄνθρωπος, εἷς ἐστὶ Χριστός· ὁ παθὼν διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν, καὶ κατελθὼν εἰς τὸν Ἀΐδην, καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, καὶ ἀνελθὼν εἰς τοὺς οὐρανοὺς, καὶ καθήμενος ἐκ δεξιῶν τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς τοῦ παντοκράτορος· ὅθεν ἐλεύσεται κρίναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὐ τῇ παρουσίᾳ πάντες ἄνθρωποι ἀναστήσονται σὺν τοῖς ἑαυτῶν σώμασιν, ἀποδώσונτες περὶ τῶν ἰδίων ἔργων λόγον· καὶ οἱ μὲν τὰ ἀγαθὰ πράξαντες, πορεύσονται εἰς ζωὴν αἰώνιον· οἱ δὲ τὰ φαῦλα, εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον. Αὕτη ἐστὶν ἡ Καθολικὴ Πίστις, ἣν εἰ μὴ τις πιστῶς τε καὶ βεβαίως πιστεύσῃ, σωθῆναι ἔδυνήσεται.

Σημειῶσαι, ὅτι τὸ ἄνωθεν Σύμβολον τοῦ Μεγάλου Ἀθανασίου, συγκριθὲν τοῖς ἀρχαιοτάτοις χειρογράφοις τοῖς σωζομένοις ἐν τῇ τοῦ ἁγίου Μάρκου Βιβλιοθήκῃ, καὶ σύμφωνον εὐρεθὲν γνήσιόν τε καὶ ὁμοφώνου ἢ τῇ γνώμῃ τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας, ἔδοξε τοῦτο τυπωθῆναι· τὰ γὰρ τυπωθέντα ἐν Παρισίοις καὶ ἄλλοις, διαφέρουσι κατὰ τε τὴν φράσιν καὶ τὴν ἔννοιαν· τοῦτο, δὲ, ἀπαράλλακτον καὶ τοῦ ἐν Μοσχολίᾳ τυπωθέντος, εὐσεβεῖ γνώμῃ ἐνταῦθα προσετίθη.

ὑπέξει μοι τὰς Τετράδας καὶ τὰς Παρασκευὰς τῆς Ἀπόκρεω, τῆς Τυροφάγου, τῆς Διακαινησίμου, καὶ τοῦ Δωδεκαημέρου· ἐν ταύταις γὰρ καὶ διὰ κρέατος ἀκινδύνως καταλύομεν.

Κανὼν ιδ'. τῆς ἐν Γάγγρα Συνόδου.

Εἴ τις, χωρὶς σωματικῆς ἀνάγκης, ὑπερηφάνευοίτο, καὶ τὰς παραδειδόμενας νηστείας εἰς τὸ κεινόν, καὶ φυλασσομένας ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας, παραλύοι, ἀποκυροῦντος ἐν αὐτῷ οἰκείου λογισμοῦ, ἀνάθημα ἴστω.

Ἐκ τοῦ Τόμου τῆς ἐνώσεως ἐπὶ Κωνσταντίνου καὶ Ῥωμανοῦ τῶν Βασιλέων, εἰς τὰ 910 ἔτη ἀπὸ Χριστοῦ.

Τρεῖς τοῦ ἐνιαυτοῦ μόνον ἀξιωθῆσεται ὁ Τρίγαμος τῆς μεταλήψεως τῶν Μυστηρίων· ἀπαξ μὲν, ἐν τῇ σωτηρίῳ τοῦ Χριστοῦ καὶ Θεοῦ ἡμῶν Ἀναστάσει· δεύτερον δέ, ἐν τῇ Κοιμῆσει τῆς ἀχράντου Δεσποίνης ἡμῶν Θετόκου· καὶ τρίτον, ἐν τῇ Γενεθλίῳ ἡμέρᾳ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· διὰ τὸ καὶ ἐν ταύταις προηγεῖσθαι νηστείαν καὶ τὸ ἐκ ταύτης ὄφελος.

Κανὼν νδ'. τῆς ἐν Λαοδικείᾳ.

Ὅτι οὐ δαὶ ἰδιωτικοὺς ψαλμοὺς λέγεσθαι ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, οὐδὲ ἀνόνηστα βιβλία, ἀλλὰ μόνον τὰ κανονικὰ τῆς Καινῆς καὶ Παλαιᾶς Διαθήκης.

Κανὼν λγ'. τῆς ς'. Συνόδου, ἥτις καὶ ἐν Τρούλλῳ λέγεται.

Τὰ θεῖα λόγια ἐπ' ἄμβωνος μὴ ἀναγινωσκέτω ὁ μὴ κεκαρμένος, καὶ μὴ τυχὼν εὐλογίας· ὁ δὲ παρὰ ταῦτα ποιῶν ἀφορίζεσθω.

Κανὼν ιδ'. τῆς ζ'.

Καὶ ὁ μὴ χειροθεσίας τυχὼν, εἰ καὶ Μοναχὸς εἴη, τὰς ἱεράς ἐπ' ἄμβωνος βίβλους μὴ ἀναγινωσκέτω. Χειροθετεῖτω δὲ Ἀναγνώστας καὶ ὁ Ἠγούμενος ἐν τῷ ἰδίῳ Μοναστηρίῳ, εἰ ἱερωμένος εἴη, καὶ παρ' Ἐπισκόπου χειροθεσίαν ἔχοι· καὶ Χωρεπίσκοπος, κατ' ἐπιτροπὴν Ἐπισκόπου.

Κανὼν σέ. τῆς ἐν Τρούλλῳ.

Οἱ ψάλλοντες, μετὰ πολλῆς προσοχῆς καὶ κατανυξέως, ψαλλίτωσαν, βοαί· ἀτάκτοις καὶ ἀναρμόστοις μὴ χρώμενοι.

Κανὼν δ'. τῆς ζ'.

Ὁ χρυσίον, ἢ ἀργύριον, ἢ ἕτερον εἶδος τοῦς ὑπ' αὐτὸν ἀπαιτῶν, καὶ διὰ τι τούτων τῆς Λειτουργίας ἀπείργων τινα, ἢ ἀφορίζων, ἢ σεπτὸν κλιῶν ναόν, μὴ γίνεσθαι ἐν αὐτῷ τὰς Λειτουργίας, ὑποκεισθω ταυτοπαθεία.

Κανὼν λβ'. τῶν Ἀποστόλων.

Εἴ τις Πρεσβύτερος, ἢ Διακονος ὑπὸ Ἐπισκόπου γένηται ἐν ἀφορισμῷ τοῦτον μὴ ἐξῆναι παρ' ἑτέρου δεχθῆναι, ἀλλ' ἢ παρὰ τοῦ ἀφορίσαντος αὐτὸν· εἰ μὴ ἂν κατὰ συγκυρίαν τελευτήσῃ ὁ ἀφορίσας αὐτὸν Ἐπίσκοπος.

Κανὼν δ'. τοῦ Πατριάρχου Νικολάου.

Ὁ ἀλογος δεσμός, ἀνίσχυρος, καὶ παρ' Ἀρχιερέως λύεται.

Ἐκ τῶν Διαταγῶν τῶν Ἀποστόλων, Βιβλ. ἡ. Κεφ. 42.

Ἐπιτελείσθω δὲ Τρίτα τῶν κεκοιμημένων ἐν ψαλμοῖς, καὶ ἀναγνώσει, καὶ προσευχαῖς, διὰ τὸν Τριήμερον ἐγερθέντα· καὶ Ἐννατα, εἰς ὑπόμνη-

Τοῦ αὐτοῦ παράγγελμα πρὸς Ἱερέα .

Σπούδασον, ὦ Ἱερεῦ, σαυτὸν παραστῆσαι ἐργάτην ἀνεπαίσχυντον, ὀρθομούντα τὸν λόγον τῆς ἀληθείας. Μηδέποτε στῆς εἰς σύναξιν, ἰχθραν ἰχων κατὰ τινος, ἵνα μὴ φυγαδύσης τὸν Παράκλητον. Ἐν ἡμέρᾳ συναξέων μὴ δικάζου, μὴ φιλονείκει, ἀλλ' ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ μένων, προσεύχου καὶ ἀναγίνωσκε μέχρι τῆς ὥρας, ἐν ἧ ἡ σὲ δεῖ τελίσει τὴν θείαν Μυσταγωγίαν· καὶ οὕτω παράστηθι ἐν κατανύξει, καὶ καθαρᾷ καρδίᾳ τῷ ἁγίῳ Θυσιαστηρίῳ μὴ περιβλέπων εὐθεν κἀκίϋθεν, ἀλλὰ φρίκη καὶ φόβῳ παριστάμενος τῷ ἔκπορانیῳ Βασιλεῖ. Μὴ, διὰ θεραπείαν ἀνθρωπίνην, ἐπιστεύσης τὰς εὐχὰς ἢ συντήμης· μηδὲ λάθῃς πρόσωπον, ἀλλ' ὄρα πρὸς μόνον τὸν προκείμενον Βασιλέα, καὶ τὰς περιστώσας κύκλῳ Δυνάμεις. Ἄξιον σαυτὸν ποιήσον τῶν ἱερῶν Κανόνων. Μὴ συλλειτουργεῖ, οἷς ἀπαγορεύουσι. Βλέπε τίνοι παρίστηκας, πῶς ἱερουργεῖς, καὶ τίσι μεταδίδως. Μὴ ἐπιλάβῃ τῆς δεσποτικῆς ἐντολῆς καὶ τῆς τῶν ἁγίων Ἀποστόλων. Μὴ δότε, γάρ φησι, τὰ ἅγια τοῖς κυναῖ, καὶ τοὺς μαργαρίτας μὴ βάλετε ἔμπροσθεν τῶν χοίρων. Ὅρα, μὴ παραδῶς τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ εἰς χεῖρας ἀναξίων. Μὴ ἐντραπῆς τοὺς ἐνδόξους τῆς γῆς, μηδ' αὐτὸν τὸν τὸ διάδημα περικείμενον ἐν τῇ ὥρᾳ ἐκείνῃ. Τοῖς δὲ τῆς Μεταλήψεως ἀξίοις μεταδίδου δωριάν, ὡς καὶ αὐτὸς ἔλαβες. Οἷς οἱ θεῖοι Κανόνες, οὐκ ἐπιτρέπουσι, μὴ μεταδίδου. Ὅρα μὴ, ἐξ ἀμελείας, σῶς μῦς, ἢ ἄλλο τι, ἀψηται τῶν θείων Μυστηρίων, μηδὲ νοσιθῶσιν, ἢ καπνισθῶσιν, ἢ χρισθῶσιν ὑπὸ ἀνιέρων καὶ ἀναξίων. Ταῦτα, καὶ τὰ τοιαῦτα φυλάσσω, σεαυτὸν σώσεις, καὶ τοὺς ἀκούοντάς σου.

- Ἀλέξανδρος Κωνσταντινουπολ.** — Αὐγούστου 30.
Ἀλέξανδρος, ἐκ τῶν 40 Μαρτύρων — Μαρτίου 9.
Ἀλέξιος ὁ ἄνθρωπος τῷ Θεοῦ — Μαρτίου 17.
Ἀλύπιος ὁ Κιονίτης — Νοεμβρ. 26.
Ἀμβρόσιος Μεδιολάνων — Δεκεμ. 7.
Ἀμμούν Διάκονος Μάρτυς — Σεπτεμβρίου 1.
Ἀμπλίας, ἐκ τῶν 70 Ἀποστόλων — Ὀκτωβρίου 31.
Ἀμφιλόγιος Ἰκονίου — Νοεμβρ. 23.
Ἀμῶς Προφήτης — Ἰουν. 15.
Ἀνανίας, ἐκ τῶν 70 Ἀποστόλων — Ὀκτωβρίου 1.
Ἀνανίας, ἐκ τῶν 3 Παίδων — Δεκεμβρίου 17.
Ἀναστασία Ὁσιομάρτυς — Ὀκτωβρίου 29.
Ἀναστασία Φαρμακολύτρια — Δεκεμβρίου 22.
Ἀναστάσιος Ὁσιομάρ — Ἰανουαρ. 22.
Ἀνατόλιος Κωνσταντινουπόλεως — Ἰουλίου 3.
Ἀνδρίας ὁ Πρωτόκλητος — Νοεμ. 30.
Ἀνδρίας Ὁσιομάρτυς, ὁ ἐν τῇ Κρίσει — Ὀκτωβρ. 17.
Ἀνδρίας Μάρτυς — Μαΐου 18.
Ἀνδρίας Κρήτης — Ἰουλίου 4.
Ἀνδρίας Μάρτυς ὁ Στρατηλάτης — Αὐγούστου 19.
Ἀνδρόνικος Ὁσιος — Ὀκτωβρ. 9.
Ἀνδρόνικος Μάρτυς — Ὀκτωβρ. 12.
Ἀνδρόνικος, ἐκ τῶν 70 Ἀποστόλων — Μαΐου 17, καὶ Ἰουλ. 30.
Ἀνεμπόδιστος Μάρτυς — Νοεμβρ. 2.
Ἀνθιμος Ἱερομάρτυς — Σεπτεμβρ. 3.
Ἀνίκητος Μάρτυς — Αὐγ. 12.
- Ἄννα Θεομήτωρ** — Σεπτεμβρ. 9, καὶ Ἰουλίου 25.
Ἄννα Προφήτις — Φεβρ. 3.
Ἀντίπας Ἱερομάρτυς — Ἀπριλίου 11.
Ἀντωνίνα Μάρτυς — Ἰουν. 10.
Ἀντώνιος, ἐκ τῶν ἐν Ἐφέσῳ 7 Παίδων — Ὀκτωβρ. 22.
Ἀντώνιος ὁ Μέγας — Ἰανουαρ. 17.
Ἀντώνιος, ἐκ τῶν 7 Μακκαβαίων — Αὐγούστου 1.
Ἄνυσια Ὁσιομάρτυς — Δεκεμ. 30.
Ἀπελλῆς, ἐκ τῶν 70 Ἀποστόλων — Ὀκτωβρίου 31.
Ἀπολλώνιος Μάρτυς — Δεκεμ. 14.
Ἀπφία, ἐκ τῶν Ἀποστόλων — Νοεμβρίου 22.
Ἀρέθας Μάρτυς — Ὀκτωβρ. 24.
Ἀρίσταρχος, ἐκ τῶν 70 Ἀποστόλων — Ἀπριλ. 14.
Ἀριστόβουλος, ἐκ τῶν 70 Ἀποστόλων — Ὀκτωβρ. 31.
Ἀρκαδιος Ὁσιος, ὁ τοῦ Ξενοφῶντος — Ἰανουαρ. 26.
Ἀρριανὸς Μάρτυς — Δεκεμβρ. 14.
Ἀρσένιος ὁ Μέγας — Μαΐου 8.
Ἀρσένιος Κερκύρας — Ἰανουαρ. 19.
Ἀρτέμιος Μάρτυς — Ὀκτωβρ. 20.
Ἀρχιππος, ἐκ τῶν 70 Ἀποστόλων — Νοεμβρ. 22, καὶ Φεβρουαρίου 19.
Ἀσύγκριτος, ἐκ τῶν 70 Ἀποστόλων — Ἀπριλ. 8.
Αὐξέντιος Μάρτυς — Δεκεμβρ. 13.
Αὐξέντιος Ὁσιος — Φεβρ. 14.
Αὐτόνομος Ἱερομάρτυς — Σεπτεμβρίου 12.
Ἀφθόνιος Μάρτυς — Νοεμβρ. 2.
Ἀχείμ, ἐκ τῶν 7 Μακκαβαίων — Αὐγούστου 1.
Ἀχιλλίος Λαρίσσης — Μαΐου 15.

B

- Βαβύλας Ἱερομάρτυς** — Σεπτεμ. 4. | **Βαρβάρα Μάρτυς** — Δεκεμβρ. 4.
Βάκχος Μάρτυς — Ὀκτωβρ. 7. | **Βαρβολομαῖος Ἀπόστολος** — Ἰουνίου 11.
Βαλλεριανὸς Μάρτυς — Νοεμβρ. 22.

- Διομήδης Μάρτυς — Αύγ. 16.
 Διονύσιος ὁ Ἀρεοπαγίτης — Ὀκτωβρίου 3.
 Διονύσιος, ἐκ τῶν ἐν Ἐφέσῳ 7 Παίδων — Ὀκτωβρ. 22.
 Διονύσιος Ὅσιος, ὁ ἐκ Ζακύνθου — Δεκεμβρίου 17.
 Διονύσιος Μάρτυς — Μαΐου 18.
 Δῖος Ὅσιος — Ἰουλ. 19.

E

- Εἰρήναρχος Μάρτυς — Νοεμ. 28.
 Εἰρήνη Μάρτυς — Ἀπρ. 16.
 Εἰρήνη Μάρτυς ἑτέρα, ἡ Αἰκινίου — Μαΐου 5.
 Ἐκδίκιος, ἐκ τῶν 40 Μαρτύρων — Μαρτίου 9.
 Ἐλεάζαρος, ἐκ τῶν 7 Μακκαβαίων — Αὐγούστου 1.
 Ἐλεάζαρος, ὁ διδάσκαλος τούτων — Αὐγούστου 1.
 Ἐλένη, μήτηρ τοῦ Μ. Κωνσταντίνου — Μαΐου 21.
 Ἐλευθέριος Ἱερομάρτυς — Δεκεμβρίου 15.
 Ἐλισάβετ, ἡ τοῦ Προδρόμου Μήτηρ — Σεπτ. 5, καὶ Ἰουν. 24.
 Ἐλισάβετ Ὅσια, ἡ Θαυματουργὸς — Ἀπριλίου 24.
 Ἐλισσαῖος ὁ Προφήτης — Ἰουν. 14.
 Ἐλλάδιος Ἱερομάρτυς — Μαΐου 27.
 Ἐλπιδοφόρος Μάρτυς — Νοεμβρ. 2.
 Ἐλπίδιος Ἱερομάρτυς — Μαρτ. 7.
 Ἐλπίς Μάρτυς — Σεπτ. 17.
 Ἐξακωσθιανός, ἐκ τῶν ἐν Ἐφέσῳ 7 Παίδων — Ὀκτωβρ. 22.
 Ἐπαινετός, ἐκ τῶν 70 Ἀποστόλων — Ἰουλ. 30.
 Ἐπίμαχος Μάρτυς — Ὀκτωβρ. 31.
 Ἐπιστήμη Μάρτυς — Νοεμβρ. 5.
 Ἐπιφάνιος Κύπρου — Μαΐου 12.
 Ἐραστος, ἐκ τῶν 70 Ἀποστόλων — Νοεμβρίου 10.
 Ἐρμαῖος Ἱερομάρτυς — Νοεμβρ. 4.

- Δομετιανὸς Μελιτινῆς — Ἰαν. 10.
 Δομετιανός, ἐκ τῶν 40 Μαρτύρων — Μαρτίου 9.
 Δομετιανός Ὁσιομάρτυς — Αὐγ. 7.
 Δομνίκη Ὅσια — Ἰανουαρ. 8.
 Δόμνος, ἐκ τῶν 40 Μαρτύρων — Μαρτίου 9.
 Δορυμέδων Μάρτυς — Σεπτ. 19.
 Δωρόθεος Ἱερομάρτυς — Ἰουν. 5.

- Ἐρμῆς, ἐκ τῶν 70 Ἀποστόλων — Ἀπριλίου 8.
 Ἐρμείας Μάρτυς — Μαΐου 30.
 Ἐρμιππος Μάρτυς — Ἰουλ. 26.
 Ἐρμογένης Μάρτυς — Σεπτ. 1.
 Ἐρμογένης Μάρτυς ἕτερος — Δεκεμβρίου 10.
 Ἐρμοκράτης Μάρτυς — Ἰουλ. 26.
 Ἐρμόλαος Ἱερομάρτυς — Ἰουλ. 26.
 Ἐρμούλος Μάρτυς — Ἰανουαρ. 13.
 Εὐάρεστος, ἐκ τῶν 10 Μαρτύρων τῶν ἐν Κρήτῃ — Δεκεμβρ. 23.
 Εὐγενία Ὁσιομάρτυς — Δεκεμβρίου 24.
 Εὐγένιος Μάρτυς — Δεκεμβρ. 13.
 Εὐγένιος Ἱερομάρτυς — Μαρτ. 7.
 Εὐγραφος Μάρτυς — Δεκεμβρ. 10.
 Εὐδοκία Ὁσιομάρτυς — Μαρτ. 1.
 Εὐδόκιμος δίκαιος — Ἰουλ. 31.
 Εὐθύμιος Ὁμολογητῆς, ὁ Σάρδεων — Δεκεμβρ. 26.
 Εὐθύμιος ὁ Μέγας — Ἰανουαρ. 20.
 Εὐλαμπία Μάρτυς — Ὀκτωβρ. 10.
 Εὐλάμπιος Μάρτυς — Ὀκτωβρ. 10.
 Εὐμένιος Ἐπίσκοπος Γορτύνης — Σεπτ. 18.
 Εὐνίκη Μάρτυς — Ὀκτωβρ. 28.
 Εὐνικιανός, ἐκ τῶν ἐν Κρήτῃ 10 Μαρτύρων — Δεκεμβρίου 23.
 Εὐνοϊκός, ἐκ τῶν 40 Μαρτύρων — Μαρτίου 9.
 Εὐσδοκός Μάρτυς — Σεπτ. 1.

Θεοδώρα Ὁσία, ἢ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ — Σεπτεμβρ. 11.
 Θεοδώρα ἡ Αὐγούστα — Φεβρ. 11.
 Θεόδωρος ὁ Στουδίτης — Νοεμβρίου 11.
 Θεόδωρος ὁ Γραπτός — Δεκεμβρίου 27.
 Θεόδωρος ὁ Στρατηλάτης — Φεβρουαρίου 8, καὶ Μαΐου 8.
 Θεόδωρος ὁ Τήρων — Φεβρ. 17, καὶ Σαββ. Α΄ τῶν Νησιαιῶν.
 Θεόδωρος ὁ Τριχινᾶς — Ἀπριλ. 20.
 Θεόδωρος ὁ Συνεώτης — Ἀπριλ. 22.
 Θεόδωρος ὁ Ἠγιασμένος — Μαΐου 16.
 Θεόκτιστος Ὁσιος — Σεπτεμβρ. 3.

Θεόκτιστος Ὁσιος ἴτερος — Ἰανουαρίου 4.
 Θεόπεμπτος Μάρτυς — Ἰανουαρίου 5.
 Θεοπίστη Μάρτυς — Σεπτεμ. 20.
 Θεόπιστος Μάρτυς — Σεπτεμ. 20.
 Θεοφάνης ὁ Γραπτός — Ὀκτωβ. 14.
 Θεοφάνης Ὁμολογητής — Μαρτ. 12.
 Θεόφιλος, ἐκ τῶν 40 Μαρτύρων — Μαρτ. 9.
 Θεοφύλακτος Ὁμολογητής — Μαρτ. 8.
 Θεωνᾶς Μάρτυς — Ἰανουαρίου 5.
 Θύρσος Μάρτυς — Δεκεμβρ. 14.
 Θωμᾶς Ἀπόστολος ἐκ τῶν 12. — Ὀκτωβρ. 6.
 Θωμᾶς Ὁσιος — Ἰουλίου 7.

I

Γάκωχος Ἀπόστολος ἐκ τῶν 12, ὁ τοῦ Ἀλφαίου — Ὀκτωβ. 9.
 Γάκωχος ὁ Ἀδελφότης — Ὀκτωβρίου 23.
 Γάκωχος Ὁμολογητής — Μαρτ. 21.
 Γάκωχος Ἀπόστολος ἐκ τῶν 12, ὁ τοῦ Ζεβδαίου — Ἀπριλ. 30.
 Γάμβλιχος, ἐκ τῶν ἐν Ἐφίῳ 7 Παίδων — Ὀκτωβρ. 22.
 Γάσων, ἐκ τῶν 70 Ἀποστόλων — Ἀπριλ. 29.
 Γεγάτιος ὁ Θεοφόρος — Δεκεμ. 20.
 Γεζικιὴλ ὁ Πραφήτης — Ἰουλ. 23.
 Γεραξ Μάρτυς — Ὀκτωβρίου 28.
 Γερεμίας Μάρτυς — Φεβρουαρίου 16.
 Γερεμίας ὁ Προφήτης — Μαΐου 4.
 Γερόθεος Ἀθηνῶν — Ὀκτωβρ. 4.
 Γησοῦς ὁ τοῦ Ναυῆ — Σεπτεμ. 1.
 Γλάριος Μάρτυς — Ἰουλ. 12.
 Γλαρίων ὁ Μέγας — Ὀκτωβρ. 24.
 Γλαρίων ὁ Νεός — Μαρτ. 28.
 Γλαρίων ὁ τῶν Δαλματῶν — Ἰουνίου 6.
 Γούδας Ἀπόστολος ἐκ τῶν 12 — Ἰουνίου 19.
 Γουλιανὴ Μάρτυς — Δεκεμβρ. 24.
 Γουλιανὸς Μάρτυς — Φεβρ. 16.

Γουλιανὸς Μάρτυς ὁ Ταρσεὺς — Ἰουνίου 24.
 Γουλίττα Μάρτυς — Ἰουλ. 15.
 Γουνία, ἐκ τῶν Ἀποστόλων — Μαΐου 17.
 Γουστίνα Παρθενομάρτυς — Ὀκτωβρίου 2.
 Γουστίνος Μάρτυς, ὁ Φιλόσοφος — Ἰουν. 1.
 Γυσαὶκ Πατριάρχης — Κυρ. τῶν Προπατόρων.
 Γυσαΐκιος Ὁσιος — Μαΐου 30, καὶ Αὐγ. 3.
 Γυσαυρὸς Μάρτυς — Ἰουνίου 17.
 Γυίδωρος ὁ Πηλουσιώτης — Φεβρουαρίου 4.
 Γυίδωρος Μάρτυς, ὁ ἐν Χίῳ — Μαΐου 14.
 Γυμαῖλ Μάρτυς — Ἰουν. 17.
 Γωακίμ ὁ Θεοπάτωρ. — Σεπτεμ. 9.
 Γωάννης ὁ Νησιευτής — Σεπτεμ. 2.
 Γωάννης τῆς { Σύλληψις — Σεπτεμ. 23.
 Προδρόμου { Συναξίς — Ἰανουαρίου 7.
 καὶ Βαπτιστοῦ. { Γέννησις — Ἰουν. 24.
 { Ἀποτομή — Αὐγ. 29.
 Γωάννης ὁ Εὐαγγελιστὴς καὶ Θεολόγος — Σεπτεμ. 26, καὶ Μαΐου 8.

Λ

Λάζαρος Ὁσίοσ, ὁ ἐν τῷ Γαλιλαίῳ — Νοεμβρίου 7.	Λογγίνος ὁ Ἐκατόνταρχος — Ὀκτω- βρίου 16.
Λάζαρος ὁ Τετραήμερος — Σαββάτῳ τοῦ Λαζάρου.	Λουκάσ ὁ Εὐαγγελ. — Ὀκτωβρίου 18.
Λαμπαδὸς Ὁσίοσ — Ἰουλίου 5.	Λουκάσ Ὁσίοσ, ὁ ἐν τῷ Στεριῶ — Φεβρουαρίου 7.
Λαυρέντιος Ἀρχιδ. — Αὐγούστου 10.	Λουκία Μάρτυσ — Δεκεμβ. 13.
Λαῦρος Μάρτυσ — Αὐγ. 18.	Λουκιανὸς Μάρτυσ — Ὀκτωβρ. 15.
Λεύκιος Μάρτυσ — Δεκεμβρ. 14.	Λουκιλλιανὸς Μάρτυσ — Ἰουν. 3.
Λιόντιος Μάρτυσ — Ἰουν. 18.	Λουῖπος Μάρτυσ — Αὐγ. 23.
Λίων Πάπασ Ῥώμησ — Φεβρ. 18.	Λουσίμαχοσ, ἐκ τῶν 40 Μαρτύρων — Μαρτίου 9.
Λίων Κατάνησ — Φεβρουαρ. 20.	

Μ

Μακάριοσ Ὁσίοσ, ὁ Αἰγύπτιοσ — Ἰα- νουαρίου 19.	Μάρκοσ Ὁσίοσ — Μαρτ. 29.
Μακρίνα Ὁσία — Ἰουλ. 19.	Μάρκοσ ὁ Εὐαγγελ. — Ἀπρ. 25.
Μαλαχίας ὁ Προφήτησ — Ἰαν. 3.	Μάρκοσ Μητροπολίτησ Ἐφέσου τοῦ Εὐγενικοῦ — Ἰανουαρ. 19.
Μάμασ Μάρτυσ — Σεπτεμ. 2.	Μαρτινιανὸσ Ὁσίοσ — Φεβρ. 13.
Μανουήλ Μάρτυσ — Ἰουνίου 17.	Μαρτινιανὸσ, ἐκ τῶν ἐν Ἐφέσῳ 7 Παί- δων — Ὀκτωβρ. 22.
Μαξιμιλιανὸσ, ἐκ τῶν ἐν Ἐφέσῳ 7 Παίδων — Ὀκτωβρίου 22.	Μαρτίνοσ Πάπασ Ῥώμησ — Ἀπ. 13.
Μάξιμοσ ὁ Ὁμολογητήσ — Ἰανουα- ρίου 21, καὶ Αὐγούστου 13.	Μαρτύριοσ Μάρτυσ — Ὀκτωβρ. 25.
Μαρδάριοσ Μάρτυσ — Δεκεμ. 13.	Ματθαίοσ ὁ Εὐαγγελιστ. — Νοεμ- βρίου 16.
Μαρία ἡ Θεοτόκοσ	Ματθίας Ἀπόστολοσ, ἐκ τῶν 12 — Αὐγ. 9.
	Ματρώνα Ὁσία — Νοεμβ. 9.
	Ματρώνα Ὁσία, ἡ ἐν Θεσσαλονίκῃ — Μαρτίου 27.
Μαρία Ὁσία, ἡ τοῦ Ξενοφῶντοσ γυνή, — Ἰανουαρίου 26.	Μαύρα Μάρτυσ — Μαΐου 3.
Μαρία Ὁσία, ἡ Αἰγυπτία — Ἀπριλ. 1.	Μεθόδιοσ Ὁμολογητήσ — Ἰουν. 14.
Μαρία ἡ Μαγδαληνή — Ἰουλ. 22.	Μεθόδιοσ Πατάρων Ἱερομάρτυσ — Ἰε- νίου 20.
Μαρίνα Μάρτυσ — Ἰουλίου 17.	Μελάνη Ὁσία ἡ Ῥωμαία — Δεκεμ- βρίου 31.
Μαρκελλίνοσ Μάρτυσ — Δεκεμ. 18.	Μελίτιεσ Ἀντιοχίασ — Φεβρ. 12.
Μάρκελλοσ Μονῆσ τῶν Ἀκοιμητῶν — Δεκεμβρίου 29.	Μελίτων, ἐκ τῶν 40 Μαρτύρων — Μαρτίου 9.
Μάρκελλοσ, ἐκ τῶν 7 Μακκαβαίων — Αὐγούστου 1.	Μένανδροσ Μάρτυσ — Μαΐου 19.
Μαρκία Μάρτυσ — Δεκεμβρ. 18.	Μερκούριοσ Μάρτυσ — Νοεμβ. 25.
Μαρκιανὸσ Μάρτυσ — Ὀκτωβρ. 25.	Μηνᾶσ Μάρτυσ, ὁ Αἰγύπτιοσ — Νοεμ- βρίου 11.
Μάρκοσ Μάρτυσ — Δεκεμβρ. 18.	

Π

- Παγκράτιος Ἱερομάρτυς — Ἰουλ. 9.
 Πάμφιλος Μάρτυς — Φεβρ. 16.
 Παντελεήμων ὁ Ἱαματικός — Ἰου-
 λίου 27.
 Πάπυλος Μάρτυς — Ὀκτωβρ. 13.
 Παράμονος Μάρτυς — Νοεμ. 29.
 Παρασκευὴ Ὁσιομάρτυς — Ἰουλ. 26.
 Παρθένιος Δαμφάκου — Φεβρ. 7.
 Παρμενᾶς, ἐκ τῶν 7 Διακόνων —
 Ἰουλ. 28.
 Πατάτιος Ὁσιος — Δεκεμβρ. 8.
 Πατρικίος Ἱερομάρτυς — Μαΐου 19.
 Παυλῖνος Μάρτυς — Μαΐου 18.
 Παῦλος Κωνσταντινουπόλεως Ὁμολο-
 γητής — Νοεμβ. 6.
 Παῦλος Ὁσιος, ὁ Θηβαῖος — Ἰα-
 νουαρ. 15.
 Παῦλος Μάρτυς — Φεβρουαρ. 16.
 Παῦλος Μάρτυς ἕτερος — Μαΐου 18.
 Παῦλος ὁ Ἀπόστολος, τὸ Σκιῦς τῆς
 ἐκλογῆς — Ἰουνίου 29.
 Παῦλος Κωνσταντινουπόλεως, ὁ Νέος
 — Αὐγ. 30.
 Παφνούτιος Ἱερομάρτυς — Ἀπρ. 19.
 Παχώμιος ὁ Μέγας — Μαΐου 15.
 Πελαγία Ὁσία — Ὀκτωβρίου 8.
 Πελαγία Μάρτυς — Μαΐου 4.
 Πέτρος Ἀλεξανδρείας Ἱερομάρ. —
 Νοεμβ. 24.
 Πέτρος Μάρτυς — Μαΐου 18.
 Πέτρος Ὁσιος, ὁ ἐν τῷ Ἄθῳ — Ἰου-
 νίου 12.
- Πέτρος Ἀπόστολος, ὁ Πρωτοκοροφαῖος
 — Ἰουν. 29.
 Πηγάσιος Μάρτυς — Νοεμβ. 3.
 Πίστις Μάρτυς — Σεπτεμβρ. 17.
 Πιστὸς Μάρτυς — Αὐγ. 21.
 Πλάτων Μάρτυς — Νοεμβρ. 18.
 Ποιμὴν Ὁσιος — Αὐγ. 27.
 Πολύαινος Μάρτυς — Μαΐου 19.
 Πολύουκτος Μάρτυς — Ἰανουαρ. 9.
 Πολύκαρπος Σμύρνης — Φεβρ. 23.
 Πομπήσιος Μάρτυς — Ἀπριλ. 10.
 Πόμπιος, ἐκ τῶν ἐν Κρήτῃ 10 Μαρ-
 τύρων — Δεκεμβρ. 23.
 Πορφύριος Μάρτυς — Νοεμβ. 9.
 Πορφύριος Μάρτυς ἕτερος — Φεβρουα-
 ρίου 16.
 Πορφύριος Γάζης — Φεβρ. 26.
 Πούδης, ἐκ τῶν 70 Ἀποστόλων —
 Αὐγ. 14.
 Πρίσκος, ἐκ τῶν 40 Μαρτύρων —
 Μαρτ. 9.
 Πρέβος Μάρτυς — Ὀκτωβ. 12.
 Πρόκλος Κωνσταντινουπόλεως — Νοεμ-
 βρίου 20.
 Πρόκλος Μάρτυς — Ἰουλ. 12.
 Προκόπιος Ὁσιος, ὁ Δεκαπολίτης —
 Φεβρ. 27.
 Προκόπιος ὁ Μεγαλομάρτυς — Ἰου-
 λίου 28.
 Προτάσιος Μάρτυς — Ὀκτωβρ. 14.
 Πρόχορος, ἐκ τῶν 7 Διακόνων — Ἰου-
 λίου 28.

Ρ

- Ρ'οδίων, ἐκ τῶν 70 Ἀποστόλων —
 Νοεμβρίου 10.
 Ρ'οῦφος, ἐκ τῶν 70 Ἀποσ. — Ἀπρ. 8.
- Ρ'ωμανὸς ὁ Μελωδὸς — Ὀκτω-
 βρίου 1.
 Ρ'ωμανὸς Μάρτυς — Νοεμβρ. 18.

Σ

- Σάββας ὁ Ἁγιασμένος — Δεκεμ. 5.
 Σαββάτιος Μάρτυς — Σεπτεμβρ. 9.
 Σαβίλ Μάρτυς — Ἰουν. 17.
 Σαβίνος Μάρτυς — Μαρτ. 16.
 Σακερδῶν ἐκ τῶν 40 Μαρτύρων —
 Μαρτ. 9.
 Σαμουὴλ ὁ Προφήτης — Αὐγ. 20.
 Σαμφὼν ὁ Ξενοδόχος — Ἰουν. 27.
 Σαμωνᾶς Μάρτυς — Νοεμβρ. 15.
 Σάρβηλος Μάρτυς — Ὀκτωβρ. 28.
 Σάρρα ἡ τοῦ Ἀβραάμ — Κυρ. τῶν
 Προπατόρων.
 Σατορνῖνος, ἐκ τῶν ἐν Κρήτῃ 40
 Μαρτύρων — Δεκεμβρ. 23.
 Σεβαστιανὸς Μάρτυς — Δεκεμ. 18.
 Σεθηριανὸς Μάρτυς — Σεπτ. 9.
 Σεθηριανὸς, ἐκ τῶν 40 Μαρτύρων —
 Μαρτ. 9.
 Σιλνυκος Μάρτυς — Φεβρουαρ. 16.
 Σέργιος Μάρτυς — Ὀκτωβρ. 7.
 Σίλας, ἐκ τῶν 70 Ἀποστόλων —
 Ἰουλ. 30.
 Σιλδιστρος Πάπας Ῥώμης — Ἰαν. 2.
 Σιλουανὸς, ἐκ τῶν 70 Ἀποστόλων —
 Ἰουλ. 30.
 Σίμων Ἀπόστολος ἐκ τῶν 12, ὁ Ζη-
 λωτῆς — Μαΐου 10.
 Σισίνιος, ἐκ τῶν 40 Μαρτύρων —
 Μαρτ. 9.
 Σισώης ὁ Μάγας — Ἰουλ. 6.
 Σμάραγδος, ἐκ τῶν 40 Μαρτύρων
 — Μαρτ. 9.
- Σολομονή, ἡ μήτηρ τῶν Μακκαβαίων
 — Αὐγ. 1.
 Σοφία Μάρτυς — Σεπτ. 17.
 Σοφονίας Προφήτης — Δεκεμ. 3.
 Σπυρίδων ὁ Θαυματουργὸς — Δεκεμ-
 βρίου 12.
 Στάχυς, ἐκ τῶν 70 Ἀποστόλων —
 Ὀκτωβρ. 31.
 Στεφανὶς Μάρτυς — Νοεμβ. 11.
 Στίφανος ὁ Σαββαΐτης — Ὀκτ. 28,
 καὶ Ἰουλ. 13.
 Στίφανος ὁ Νεὸς, Ὁσιομάρτυς — Νοεμ-
 βρίου 18.
 Στίφανος ὁ Πρωτομάρτυς — Δεκεμ-
 βρίου 27.
 Στρατόνιχος Μάρτυς — Ἰανουαρίου
 13.
 Συγκλητικὴ Ὁσία — Ἰανουαρ. 5.
 Συμεὼν ὁ Στυλίτης — Σεπτ. 1.
 Συμεὼν ὁ Θεοδόχος — Φεβρ. 2.
 Συμεὼν Ἱερομάρτυς ὁ ἐν Περσίδι —
 Ἀπριλ. 17.
 Συμεὼν ὁ Συγγενὴς τοῦ Κυρίου —
 Ἀπριλ. 27.
 Συμεὼν ὁ ἐν τῷ Θαυμαστῷ ὄρει —
 Μαΐου 24.
 Συμεὼν ὁ διὰ Χριστὸν Σαλῶς —
 Ἰουν. 21.
 Σώζων Μάρτυς — Σεπτ. 7.
 Σωσίπατρος, ἐκ τῶν 70 Ἀποστ. —
 Νοεμβ. 10, καὶ Ἀπριλ. 29.
 Σωφρόνιος Ἱεροσολύμων — Μαρτ. 11.

Τ

- Ταράσιος Κωνσταντινουπόλεως — Φε-
 βρουαρ. 16.
 Ταραχος Μάρτυς — Ὀκτωβρ. 12.
 Τατιανή Μάρτυς — Ἰανουαρ. 12.
 Τερίντιος Μάρτυς — Ὀκτωβρ. 28.
 Τερίντιος Μάρτυς ἵτερος — Ἀπρι-
 λίου 10.
- Τιβούρτιος Μάρτυς — Νοεμβρ. 22.
 Τιβούρτιος Μάρτυς ἵτερος — Δεκεμ-
 βρίου 12.
 Τιμόθιος, ἐκ τῶν 70 Ἀποστόλων —
 Ἰανουαρ. 22.
 Τιμόθιος Ὁσιος — Φεβρουαρ. 21.
 Τιμόθιος Μάρτυς — Μαΐου 3.

Τίμων, ἐκ τῶν 7 διακόνων — Ἰου- λίου 28.	Τρόφιμος Μάρτυς — Σεπτ. 19.
Τίτος Ὅσιος — Ἀπριλίου 2.	Τρόφιμος, ἐκ τῶν 70 Ἀποστόλων — Ἀπριλίου 14.
Τίτος Ἀπόστολος — Αὐγούστου 25.	Τρύφων Μάρτυς — Φεβρουαρ. 1.
Τραγκυλίνος Μάρτυς — Δεκεμβ. 18.	Τύχων ὁ Ἀμαθύντος — Ἰουν. 16.

Υ

Υάκινθος Μάρτυς — Ἰουλίου 3.	Υπάτιος Γαγγρῶν Ἱερομάρτυς — Μαρτίου 31.
------------------------------	---

Φ

Φαῦστος Ὅσιος — Αὐγούστου 3.	Φλάβιος, ἐκ τῶν 40 Μαρτύρων — Μαρτίου 9.
Φεβρωνία Ὁσιομάρτυς — Ἰουν. 25.	Φλέγων, ἐκ τῶν 70 Ἀποστόλων — Ἀπριλίου 8.
Φιλήμων, ἐκ τῶν 70 Ἀποστόλων — Νομβρίου 22.	Φλώρος Μάρτυς — Αὐγούστου 18.
Φιλήμων Μάρτυς — Δεκεμβρ. 14.	Φωκᾶς Ἱερομάρτυς — Σεπτ. 22, καὶ Ἰουλίου 23.
Φίλιππος, ἐκ τῶν 7 Διακόνων — Ὀ- κτωβρίου 11.	Φώτιος Πατριάρχης Κωνσταντινουπό- λεως — Φεβρουαρίου 6.
Φίλιππος Ἀπόστολος ἐκ τῶν 12 — Νομβρίου 14.	Φώτιος Μάρτυς — Ὀκτωβρ. 28.
Φιλοκλήμων, ἐκ τῶν 40 Μαρτύρων Μαρτίου 9.	Φώτιος Μάρτυς ἱππός — Αὐγούστου 12.
Φιλούμενος Μάρτυς — Νοεμβρ. 29.	

Χ

Χαραλάμπης Ἱερομάρτυς — Φεβρουα- ρίου 10.	Χριστίνα Μάρτυς — Μαΐου 18.
Χαριτίνη Μάρτυς — Ὀκτωβρ. 5.	Χριστίνα Μεγαλομάρτυς — Ἰουλίου 24.
Χαρίτων Ὁμολογητής — Σεπτ. 28.	Χριστόδουλος Ὅσιος, ὁ ἐν Πάτμῳ — Μαρτίου 16.
Χουδίων, ἐκ τῶν 40 Μαρτύρων — Μαρτίου 9.	Χριστοφόρος Μάρτυς — Μαΐου 9.
	Χρῦσανθος Μάρτυς — Μαρτ. 19.

Ω

Ὡσνὲ ὁ Προφήτης — Ὀκτωβρ. 17. |

ΠΑΣΧΑΛΙΑ

ΕΤΟΝ

ΕΞΗΚΟΝΤΑ ΟΚΤΩ,

Ἀρχόμενα ἀπὸ τοῦ 1870, καὶ καταλήγοντα εἰς τὸ 1937.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1870. αὐσ. ζτουή.

Ινδικτιώνος εγ'.
Ἡλίου Κύκλοι ιδ'.
Σελήνης Κύκλοι ε'.
Σελήνης Θεμέλιον θ'.
Κρεωφαγία, ἡμέραι νγ'.
Τὸ Τριψίδιον ἀρχεται Φεβρουαρίου α'.
Ἐωθινὸν α'. Ἦχος α'.
Ἡ' Ἀπόκρεω, Φεβρουαρίου ιε'.
Ο' Εὐαγγ. τῆ Τετ. τῆς ε'. Ἐβδομ.
Νομικὸν Φάσκα, Ἀπριλίου δ'.
Δατίνων Πάσχα, Ἀπριλίου ε'.
Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου ιβ'.
Ἡ' Ἀνάληψις, Μαΐου κα'.
Ἡ' Πεντηκοστή, Μαΐου ε'.
Κυρ. τῶν Ἁγίων Πάντων, Ἰουνίου ζ'.
Ἡ' νηστεία τῶν ἁγίων Ἀποστ. ἡμ. κα'
Ἡ' μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Δευτ.
Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Πέμπ.
Ορολογιο. Τ. Φ. 35*

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1871. αὐσά. ζτεθ'.

Ινδικτιώνος ιδ'.
Ἡλίου Κύκλοι ιε'.
Σελήνης Κύκλοι ζ'.
Σελήνης Θεμέλιον κ'.
Κρεωφαγία, ἡμέραι λη'.
Τὸ Τριψίδιον ἀρχεται Ἰανουαρίου ιζ'.
Ἐωθινὸν ια'. Ἦχος πλ. δ'.
Ἡ' Ἀπόκρεω, Ἰανουαρίου λα'.
Ο' Εὐαγγ. τῆ ἀγ. καὶ μεγ. Πέμπ.
Νομικὸν Φάσκα, Μαρτίου κ ε'.
Δατίνων Πάσχα, Μαρτίου κη'.
Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Μαρτίου κη'.
Ἡ' Ἀνάληψις, Μαΐου ε'.
Ἡ' Πεντηκοστή, Μαΐου κ ε'.
Κυρ. τῶν Ἁγίων Πάντων, Μαΐου κ γ'.
Ἡ' νηστεία τῶν ἁγ. Ἀποστ. ἡμ. λ ε'.
Ἡ' μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Τρίτ.
Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Παρ.

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1872. αωβ'. ζτπ'. Βίσεικτος.

Ινδικτιώνος ιε.
 Η' λίου Κύκλοι ιε'.
 Σελήνης Κύκλοι η'.
 Σελήνης Θεμέλιον α.
 Κρεωφαγία, ημέραι νη'.
 Τὸ Τριῶδιον ἀρχεται Φεβρουαρίου ε'.
 Ε'ωθινὸν ε'. Ἦχος πλ. α.
 Η' Ἀπόκρεω, Φεβρουαρίου κ'.
 Ο' Εὐαγγ. τῷ Σαββ. τῆς δ'. Ἐβδομ.
 Νομικὸν Φάσκα, Ἀπριλίου ια'.
 Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου ιδ'.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου ιε'.

Η' Ἀνάληψις, Μαΐου κέ.
 Η' Πεντηκοστή, Ἰουνίου δ'.
 Κυρ. τῶν Ἁγίων Πάντων, Ἰουνίου ια'.
 Η' νηστεία τῶν ἁγίων Ἀποστ. ἡμ. ιζ'.
 Η' μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Πέμπ.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Κυρ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1873. αωγ'. ζτπά.

Ινδικτιώνος α.
 Η' λίου Κύκλοι ιζ'.
 Σελήνης Κύκλοι ε'.
 Σελήνης Θεμέλιον ιβ'.
 Κρεωφαγία, ημέραι μδ'.
 Τὸ Τριῶδιον ἀρχεται Ἰανουαρίου κη'.
 Ε'ωθινὸν α'. Ἦχος α.
 Η' Ἀπόκρεω, Φεβρουαρίου ια'.
 Ο' Εὐαγγ. τῇ Κυρ. τῆς ε'. Ἐβδομ.
 Νομικὸν Φάσκα, Μαρτίου λα'.
 Λατίνων Πάσχα, Ἀπριλίου α'.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου η'.

Η' Ἀνάληψις, Μαΐου ιζ'.
 Η' Πεντηκοστή, Μαΐου κζ'.
 Κυρ. τῶν Ἁγίων Πάντων, Ἰουνίου γ'.
 Η' νηστεία τῶν ἁγίων Ἀποστ. ἡμ. κέ.
 Η' μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Παρ.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Δευτ.

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1874. αωδ'. ζτπβ'.

Ινδικτιώνος β'.
 Η' λίου Κύκλοι ιη'.
 Σελήνης Κύκλοι ι.
 Σελήνης Θεμέλιον κγ'.
 Κρεωφαγία, ημέραι μα'.
 Τὸ Τριῶδιον ἀρχεται Ἰανουαρίου κί'.
 Ε'ωθινὸν α'. Ἦχος α.
 Η' Ἀπόκρεω, Φεβρουαρίου γ'.
 Ο' Εὐαγγ. τῇ ἀγ. καὶ μεγάλη Δευτ.
 Νομικὸν Φάσκα, Μαρτίου κα'.
 Λατίνων Πάσχα, Ἀπριλίου κδ'.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Μαρτίου λα'.

Η' Ἀνάληψις, Μαΐου ε'.
 Η' Πεντηκοστή, Μαΐου ιδ'.
 Κυρ. τῶν Ἁγίων Πάντων, Μαΐου κε'.
 Η' νηστεία τῶν ἀγ. Ἀποστ. ἡμ. λγ'.
 Η' μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Σαββ.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Τρίτη.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1875. αωεί. ζτπγ'.

Ινδικτιώνος γ'.
 Η' λίου Κύκλοι ιε'.
 Σελήνης Κύκλοι ια'.
 Σελήνης Θεμέλιον δ'.
 Κρεωφαγία, ημέραι εγ'.
 Τὸ Τριῶδιον ἀρχεται Φεβρουαρίου β'.
 Ε'ωθινὸν δ'. Ἦχος δ'.
 Η' Ἀπόκρεω, Φεβρουαρίου ιε'.
 Ο' Εὐαγγ. τῇ Τρίτ. τῆς ε'. Ἐβδομ.
 Νομικὸν Φάσκα, Ἀπριλίου η'.
 Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου ιε'.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου ιγ'.

Η' Ἀνάληψις, Μαΐου κβ'.
 Η' Πεντηκοστή, Ἰουνίου α.
 Κυρ. τῶν Ἁγίων Πάντων, Ἰουνίου η'.
 Η' νηστεία τῶν ἁγίων Ἀποστ. ἡμ. κ.
 Η' μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Κυρ.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Τετ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1876. αωσφ'. ζηπό'. Βίσικτος.

Ἰνδικτιώνος δ.
 Ἡλίου Κύκλοι κ'.
 Σελήνης Κύκλοι ιβ'.
 Σελήνης Θεμέλιον ιε'.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι μϛ'.
 Τὸ Τριψίδιον ἀρχεται Ἰανουαρίου κί.
 Ἐωθινὸν α'. Ἦχος α'.
 Ἡ' Ἀπόκρεω, Φεβρουαρίου η'.
 Ο' Εὐαγγ. τῆ Πέμπ τῆς ε'. Ἐβδομ.
 Νομικὸν Φάσκα, Μαρτίου κη'.
 Λατίνων Πάσχα, Ἀπριλίου δ'.

Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου δ'.
 Ἡ' Ἀνάληψις, Μαΐου ιγ'.
 Ἡ' Πεντηκοστή, Μαΐου κγ'.
 Κυρ. τῶν Ἁγίων Πάντων, Μαΐου λ'.
 Ἡ' νηστεία τῶν ἁγίων Ἀποστ. ἡμ. κϛ'.
 Ἡ' μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Τρίτ.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέ. ἡμ. Παρ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1877. αωσζ'. ζηπέ'.

Ἰνδικτιώνος ε'.
 Ἡλίου Κύκλοι κα'.
 Σελήνης Κύκλοι ιγ'.
 Σελήνης Θεμέλιον κϛ'.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι λζ'.
 Τὸ Τριψίδιον ἀρχεται Ἰανουαρίου ις'.
 Ἐωθινὸν α'. Ἦχος α'.
 Ἡ' Ἀπόκρεω, Ἰανουαρίου λ'.
 Ο' Εὐαγγ. τῆ αγ. καὶ μεγάλη Παρ.
 Νομικὸν Φάσκα, Μαρτίου ιζ'.
 Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου κ'.

Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Μαρτίου κζ'.
 Ἡ' Ἀνάληψις, Μαΐου ε'.
 Ἡ' Πεντηκοστή, Μαΐου ιε'.
 Κυρ. τῶν Ἁγίων Πάντων, Μαΐου κβ'.
 Ἡ' νηστεία τῶν ἁγίων Ἀποστ. ἡμ. λζ'.
 Ἡ' μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Τετ.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέ. ἡμ. Σαββ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1878. αωσθ'. ζηπς'.

Ἰνδικτιώνος ϛ'.
 Ἡλίου Κύκλοι κβ'.
 Σελήνης Κύκλοι ιδ'.
 Σελήνης Θεμέλιον ζ'.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι νζ'.
 Τὸ Τριψίδιον ἀρχεται Φεβρουαρίου ε'.
 Ἐωθινὸν ε'. Ἦχος πλ. α'.
 Ἡ' Ἀπόκρεω, Φεβρουαρίου ιϛ'.
 Ο' Εὐαγγ. τῆ Σαββ. τῆς δ'. Ἐβδομ.
 Νομικὸν Φάσκα, Ἀπριλίου ϛ'.
 Λατίνων Πάσχα, Ἀπριλίου δ'.

Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου ις'.
 Ἡ' Ἀνάληψις, Μαΐου κί.
 Ἡ' Πεντηκοστή, Ἰουνίου δ'.
 Κυρ. τῶν Ἁγίων Πάντων, Ἰουνίου ια'.
 Ἡ' νηστεία τῶν αγ. Ἀποστ. ἡμ. ιζ'.
 Ἡ' μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Πέμπ.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέ. ἡμ. Κυρ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1879. αωσθ'. ζηπς'.

Ἰνδικτιώνος ζ'.
 Ἡλίου Κύκλοι κγ'.
 Σελήνης Κύκλοι ιε'.
 Σελήνης Θεμέλιον ιη'.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι μβ'.
 Τὸ Τριψίδιον ἀρχεται Ἰανουαρίου κα'.
 Ἐωθινὸν ια'. Ἦχος πλ. δ'.
 Ἡ' Ἀπόκρεω, Φεβρουαρίου δ'.
 Ο' Εὐαγγ. τῆ Κυρ. τῶν Βαίων.
 Νομικὸν Φάσκα, Μαρτίου κζ'.
 Λατίνων Πάσχα, Ἀπριλίου α'.

Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου α'.
 Ἡ' Ἀνάληψις, Μαΐου ι'.
 Ἡ' Πεντηκοστή, Μαΐου κ'.
 Κυρ. τῶν Ἁγίων Πάντων, Μαΐου κζ'.
 Ἡ' νηστεία τῶν αγ. Ἀποστ. ἡμ. λβ'.
 Ἡ' μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Παρ.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέ. ἡμ. Δευτ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1880. αωπ'. ζτπ'. Βίαικτος.

Ίνδικτιώνος η.
 Η' λίου Κύκλοι κδ'.
 Σελήνης Κύκλοι ιε'.
 Σελήνης Θεμέλιον κγ'.
 Κρεωφαγία, ημέραι εβ'.
 Τὸ Τριψίδιον ἀρχεται Ἰανουαρίου ι.
 Ἐ'ωθινὸν ε'. Ἦχος πλ. α.
 Η' Ἀπόκρεω, Φεβρουαρίου κδ'.
 Ο' Εὐαγγ. τῆ Τρίτῃ τῆς δ'. Ἐβδομ.
 Νομικὸν Φάσκα, Μαρτίου ιε'.
 Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου ιε'.

Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου κ'.
 Η' Ἀνάληψις, Μαΐου κγ'.
 Η' Πεντηκοστή, Ἰουνίου η.
 Κυρ. τῶν Ἁγίων Πάντων, Ἰουνίου ιε'.
 Η' νηστεία τῶν ἀγ. Ἀποστ. ἡμ. ιγ'.
 Η' μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Κυρ.
 Παραμονὴ τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Τετ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1881. αωπά. ζτπδ'.

Ίνδικτιώνος δ'.
 Η' λίου Κύκλοι κί.
 Σελήνης Κύκλοι ιζ'.
 Σελήνης Θεμέλιον ι.
 Κρεωφαγία, ημέραι νγ'.
 Τὸ Τριψίδιον ἀρχεται Φεβρουαρίου α.
 Ἐ'ωθινὸν α'. Ἦχος α.
 Η' Ἀπόκρεω, Φεβρουαρίου ιε'.
 Ο' Εὐαγγ. τῆ Τετ. τῆς ε'. Ἐβδομ.
 Νομικὸν Φάσκα, Ἀπριλίου β'.
 Λατίνων Πάσχα, Ἀπριλίου ε'.

Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου β'.
 Η' Ἀνάληψις, Μαΐου κδ'.
 Η' Πεντηκοστή, Μαΐου λδ'.
 Κυρ. τῶν Ἁγίων Πάντων, Ἰουνίου ζ'.
 Η' νηστεία τῶν ἀγ. Ἀποστ. ἡμ. κδ'.
 Η' μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Δευτ.
 Παραμονὴ τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Πέμπ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1882. αωπβ'. ζτυ'.

Ίνδικτιώνος ι.
 Η' λίου Κύκλοι κε'.
 Σελήνης Κύκλοι ιη'.
 Σελήνης Θεμέλιον κδ'.
 Κρεωφαγία, ημέραι λη'.
 Τὸ Τριψίδιον ἀρχεται Ἰανουαρίου εζ'.
 Ἐ'ωθινὸν ια'. Ἦχος πλ. δ'.
 Η' Ἀπόκρεω, Ἰανουαρίου λδ'.
 Ο' Εὐαγγ. τῆ ἀγ. καὶ μεγάλη Πέμπ.
 Νομικὸν Φάσκα, Μαρτίου κγ'.
 Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου κη'.

Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Μαρτίου κη'.
 Η' Ἀνάληψις, Μαΐου ε'.
 Η' Πεντηκοστή, Μαΐου ιε'.
 Κυρ. τῶν Ἁγίων Πάντων, Μαΐου κγ'.
 Η' νηστεία τῶν ἀγ. Ἀποστ. ἡμ. λε'.
 Η' μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Τρίτ.
 Παραμονὴ τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Παρ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1883. αωπγ'. ζτγδ'.

Ίνδικτιώνος ια'.
 Η' λίου Κύκλοι κζ'.
 Σελήνης Κύκλοι ιθ'.
 Σελήνης Θεμέλιον β'.
 Κρεωφαγία, ημέραι νη'.
 Τὸ Τριψίδιον ἀρχεται Φεβρουαρίου ε'.
 Ἐ'ωθινὸν ε'. Ἦχος πλ. α.
 Η' Ἀπόκρεω, Φεβρουαρίου κ'.
 Ο' Εὐαγγ. τῆ Παρασ. τῆς δ'. Ἐβδομ.
 Νομικὸν Φάσκα, Ἀπριλίου ι.
 Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου ιγ'.

Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου ιζ'.
 Η' Ἀνάληψις, Μαΐου κε'.
 Η' Πεντηκοστή, Ἰουνίου ε'.
 Κυρ. τῶν Ἁγίων Πάντων, Ἰουνίου ιβ'.
 Η' νηστεία τῶν ἀγίων Ἀποστ. ἡμ. ιε'.
 Η' μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Τετ.
 Παραμονὴ τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Σαββ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1884. αωπδ'. ζτυβ'. Βίσιπτος.

Ίνδικτιώνος ιβ'.
 Η'λίου Κύκλοι κη.
 Σελήνης Κύκλοι α.
 Σελήνης Θεμέλιον ιδ'.
 Κρεωφαγία, ημέραι ν'.
 Τὸ Τριψίδιον ἀρχεται Ἰανουαρίου κθ'.
 Ἐ'ωθινὸν α'. Ἦχος α'.
 Η' Ἀπόκρεω, Ἰανουαρίου ιβ'.
 Ο' Εὐαγγ. τῆ Κυρ. τῆς ε'. Ἐβδομ.
 Νομικὸν Φάσκα, Μαρτίου κθ'.
 Λατίνων Πάσχα, Ἀπριλίου α'.

Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου η'.
 Η' Ἀνάληψις, Μαΐου ιζ'.
 Η' Πεντηκοστή, Μαΐου κζ'.
 Κυρ. τῶν Ἁγίων Πάντων, Ἰουνίς γ'.
 Η' νηστεία τῶν ἁγίων Ἀποστ. ἡμ. κέ.
 Η' μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Παρ.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Δευτ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1885. αωπέ. ζτυγ'.

Ίνδικτιώνος ιγ'.
 Η'λίου Κύκλοι α'.
 Σελήνης Κύκλοι β'.
 Σελήνης Θεμέλιον κέ.
 Κρεωφαγία, ημέραι λδ'.
 Τὸ Τριψίδιον ἀρχεται Ἰανουαρίῳ ιγ'.
 Ἐ'ωθινὸν α'. Ἦχος πλ. δ'.
 Η' Ἀπόκρεω, Φεβρουαρίου κζ'.
 Ο' Εὐαγγ. τῆ Δευτ. τῆς Διακαινησ.
 Νομικὸν Φάσκα, Μαρτίου ιθ'.
 Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου κδ'.

Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Μαρτίου κδ'.
 Η' Ἀνάληψις, Μαΐου β'.
 Η' Πεντηκοστή, Μαΐου ιβ'.
 Κυρ. τῶν Ἁγίων Πάντων, Μαΐου ιθ'.
 Η' νηστεία τῶν ἁγίων Ἀποστ. ἡμ. μ'.
 Η' μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Σαβδ.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Τρίτ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1886. αωπς'. ζτυδ'.

Ίνδικτιώνος ιδ'.
 Η'λίου Κύκλοι β'.
 Σελήνης Κύκλοι γ'.
 Σελήνης Θεμέλιον ε'.
 Κρεωφαγία, ημέραι νδ'.
 Τὸ Τριψίδιον ἀρχεται Φεβρουαρίου β'.
 Ἐ'ωθινὸν ε'. Ἦχος πλ. α'.
 Η' Ἀπόκρεω, Φεβρουαρίου ιε'.
 Ο' Εὐαγγ. τῆ Τρίτῃ τῆς ε'. Ἐβδομ.
 Νομικὸν Φάσκα, Ἀπριλίου η'.
 Λατίνων Πάσχα, Ἀπριλίου ιγ'.

Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου ιγ'.
 Η' Ἀνάληψις, Μαΐου κβ'.
 Η' Πεντηκοστή, Ἰουνίου α'.
 Κυρ. τῶν Ἁγίων Πάντων, Ἰουνίου η'.
 Η' νηστεία τῶν ἁγίων Ἀποστ. ἡμ. κ'.
 Η' μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Κυρ.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Τετ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1887. αωπζ'. ζτυέ.

Ίνδικτιώνος ιε'.
 Η'λίου Κύκλοι γ'.
 Σελήνης Κύκλοι δ'.
 Σελήνης Θεμέλιον ιζ'.
 Κρεωφαγία, ημέραι με'.
 Τὸ Τριψίδιον ἀρχεται Ἰανουαρίου κέ.
 Ἐ'ωθινὸν α'. Ἦχος α'.
 Η' Ἀπόκρεω, Φεβρουαρίου η'.
 Ο' Εὐαγγ. τῆ Τετάρ. τῆς ε'. Ἐβδομ.
 Νομικὸν Φάσκα, Μαρτίου κη'.
 Λατίνων Πάσχα, Ἀπριλίου κθ'.

Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου ε'.
 Η' Ἀνάληψις, Μαΐου ιδ'.
 Η' Πεντηκοστή, Μαΐου κδ'.
 Κυρ. τῶν Ἁγίων Πάντων, Μαΐου λα'.
 Η' νηστεία τῶν ἁγ. Ἀποστ. ἡμ. κη'.
 Η' μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Δευτ.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Πέμπ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1888. αωπή. ζτυς. Βίσακτος.

Ἰνδικτιῶνος α.
 Ἡλίου Κύκλοι δ.
 Σελήνης Κύκλοι ε.
 Σελήνης Θεμέλιον κή.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι ξς.
 Τὸ Τριῶδιον ἀρχεται Φεβρουαρίου ιδ.
 Ἐωθινὸν ε. Ἦχος λπ. α.
 Ἡ Ἀπόκρεω, Φεβρουαρίου κή.
 Ὁ Εὐαγγ. τῆ Παρ. τῆς γ. Ἑβδομ.
 Νομικὸν Φάσκα, Μαρτίου ιε.
 Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου κ'.

Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου κδ.
 Ἡ Ἀνάληψις, Ἰουνίου β'.
 Ἡ Πεντηκοστή, Ἰουνίου ιβ'.
 Κυρ. τῶν Ἁγίων Πάντων, Ἰουνίου ιδ'.
 Ἡ νηστεία τῶν ἀγ. Ἀποστ. ἡμ. γ'.
 Ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Τετάρ.
 Παραμονὴ τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Σαββ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1889. αωπδ'. ζτυζ'.

Ἰνδικτιῶνος β'.
 Ἡλίου Κύκλοι ε.
 Σελήνης Κύκλοι ς'.
 Σελήνης Θεμέλιον ς'.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι ν'.
 Τὸ Τριῶδιον ἀρχεται Ἰανουαρίου κδ'.
 Ἐωθινὸν ια. Ἦχος πλ. δ.
 Ἡ Ἀπόκρεω, Φεβρουαρίου ιβ'.
 Ὁ Εὐαγγ. τῷ Σαββ. τῆς ε. Ἑβδομ.
 Νομικὸν Φάσκα, Ἀπριλίου δ.
 Λατίνων Πάσχα, Ἀπριλίου ε'.

Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου γ'.
 Ἡ Ἀνάληψις, Μαΐου ιή.
 Ἡ Πεντηκοστή, Μαΐου κή.
 Κυρ. τῶν Ἁγίων Πάντων, Ἰουνίου δ'.
 Ἡ νηστεία τῶν ἀγ. Ἀποστ. ἡμ. κδ'.
 Ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Πέμπ.
 Παραμονὴ τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Κυρ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1890. αωψ'. ζτυή.

Ἰνδικτιῶνος γ'.
 Ἡλίου Κύκλοι ς'.
 Σελήνης Κύκλοι ζ'.
 Σελήνης Θεμέλιον κ'.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι μβ'.
 Τὸ Τριῶδιον ἀρχεται Ἰανουαρίου κα.
 Ἐωθινὸν α. Ἦχος α.
 Ἡ Ἀπόκρεω, Φεβρουαρίου δ.
 Ὁ Εὐαγγ. τῆ Κυρ. τῶν Βαΐων.
 Νομικὸν Φάσκα, Μαρτίου κδ.
 Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου κέ.

Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου α.
 Ἡ Ἀνάληψις, Μαΐου ι.
 Ἡ Πεντηκοστή, Μαΐου κ'.
 Κυρ. τῶν Ἁγίων Πάντων, Μαΐου κζ'.
 Ἡ νηστεία τῶν ἀγίων Ἀποστ. ἡμ. λβ'.
 Ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Παρ.
 Παραμονὴ τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Δευτ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1891. αωψα'. ζτυδ'.

Ἰνδικτιῶνος δ'.
 Ἡλίου Κύκλοι ζ'.
 Σελήνης Κύκλοι η'.
 Σελήνης Θεμέλιον α.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι μή.
 Τὸ Τριῶδιον ἀρχεται Φεβρουαρίου ι.
 Ἐωθινὸν ε. Ἦχος πλ. α.
 Ἡ Ἀπόκρεω, Φεβρουαρίου κδ.
 Ὁ Εὐαγγ. τῆ Δευτ. τῆς δ. Ἑβδομ.
 Νομικὸν Φάσκα, Ἀπριλίου ια'.
 Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου ιζ'.

Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου κα.
 Ἡ Ἀνάληψις, Μαΐου λ'.
 Ἡ Πεντηκοστή, Ἰουνίου γ'.
 Κυρ. τῶν Ἁγίων Πάντων, Ἰουνίου ς'.
 Ἡ νηστεία τῶν ἀγίων Ἀποστ. ἡμ. ιβ'.
 Ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Σαββ.
 Παραμονὴ τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Τρίτ.

1892. αωυβ'. ζυ'. Βίαικτος.

Ινδικτιώνος ε.
 Η'λίου Κύκλοι η.
 Σελήνης Κύκλοι δ'.
 Σελήνης Θεμέλιον β'.
 Κρεωφαγία, ημέραι μζ.
 Τὸ Τριῶδιον ἀρχεται Ἰανουαρίου κ ε'.
 Ἐῶθινόν εἰ. Ἦχος πλ. δ'.
 Η' Ἀπόκρεω, Φεβρουαρίου γ'.
 Ο' Εὐαγγ. τῆ Τετ. τῆς ε'. Ἑβδομ.
 Νομικὸν Φάσκα, Μαρτίου λα.
 Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου ε.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου ε.

Η' Ἀνάληψις, Μαΐου ιδ.
 Η' Πεντηκοστή, Μαΐου κδ.
 Κυρ. τῶν Ἁγίων Πάντων, Μαΐου λα.
 Η' νηστεία τῶν ἀγ. Ἀποστ. ἡμ. κ. η.
 Η' μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Δευτ.
 Παραμονὴ τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Πέμπ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

1893. αωυγ'. ζυα.

Ινδικτιώνος ε'.
 Η'λίου Κύκλοι δ'.
 Σελήνης Κύκλοι ι.
 Σελήνης Θεμέλιον κγ'.
 Κρεωφαγία, ημέραι λη.
 Τὸ Τριῶδιον ἀρχεται Ἰανουαρίου ιζ'.
 Ἐῶθινόν α. Ἦχος α.
 Η' Ἀπόκρεω, Ἰανουαρίου λα.
 Ο' Εὐαγγ. τῆ ἀγ. καὶ μεγάλη Πέμπ.
 Νομικὸν Φάσκα, Μαρτίου κ'.
 Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου κα.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Μαρτίου κη.

Η' Ἀνάληψις, Μαΐου ε'.
 Η' Πεντηκοστή, Μαΐου εφ'.
 Κυρ. τῶν Ἁγίων Πάντων, Μαΐου κγ'.
 Η' νηστεία τῶν ἀγ. Ἀποστ. ἡμ. λς'.
 Η' μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Τρίτ.
 Παραμονὴ τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Παρ.

1894. αωυδ'. ζυβ'.

Ινδικτιώνος ζ'.
 Η'λίου Κύκλοι ι.
 Σελήνης Κύκλοι ια.
 Σελήνης Θεμέλιον δ.
 Κρεωφαγία, ημέραι νη.
 Τὸ Τριῶδιον ἀρχεται Φεβρουαρίου εφ'.
 Ἐῶθινόν ε. Ἦχος πλ. α.
 Η' Ἀπόκρεω, Φεβρουαρίου κ'.
 Ο' Εὐαγγ. τῆ Παρασ. τῆς δ'. Ἑβδομ.
 Νομικὸν Φάσκα, Ἀπριλίου γ'.
 Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου ιγ'.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου ιζ'.

Η' Ἀνάληψις, Μαΐου κε'.
 Η' Πεντηκοστή, Ἰουνίου ε.
 Κυρ. τῶν Ἁγίων Πάντων, Ἰουνίου ββ'.
 Η' νηστεία τῶν ἀγ. Ἀποστ. ἡμ. ιε'.
 Η' μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Τετ.
 Παραμονὴ τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Σαββ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

1895. αωυε'. ζυγ'.

Ινδικτιώνος η.
 Η'λίου Κύκλοι ια.
 Σελήνης Κύκλοι ββ'.
 Σελήνης Θεμέλιον ιε.
 Κρεωφαγία, ημέραι μγ'.
 Τὸ Τριῶδιον ἀρχεται Ἰανουαρίου κβ'.
 Ἐῶθινόν ια. Ἦχος πλ. δ'.
 Η' Ἀπόκρεω, Φεβρουαρίου ε.
 Ο' Εὐαγγ. τῆ Σαββ. τοῦ Λαζάρου.
 Νομικὸν Φάσκα, Μαρτίου κη.
 Λατίνων Πάσχα, Ἀπριλίου β'.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου ββ'.

Η' Ἀνάληψις, Μαΐου ια.
 Η' Πεντηκοστή, Μαΐου κα.
 Κυρ. τῶν Ἁγίων Πάντων, Μαΐου κη.
 Η' νηστεία τῶν ἀγίων Ἀποστ. ἡμ. λα.
 Η' μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Πέμπ.
 Παραμονὴ τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Κυρ.

ΤΟΥ ΒΤΟΥΣ

1896. αωυς'. ζυδ'. Βίσικτος.

Ινδικτιώνος δ'.
 Η'λίου Κύκλοι ιβ'.
 Σελήνης Κύκλοι ιγ'.
 Σελήνης Θεμέλιον κϛ'.
 Κρεωφαγία, ημέραι λβ'.
 Τὸ Τριῶδιον ἀρχεται Ἰανουαρίου ιγ'.
 Ἐωθινὸν ια'. Ἦχος πλ. δ.
 Η' Ἀπόκρεω, Ἰανουαρίου κη'.
 Ο' Εὐαγγ. τῆ ἀγ. καὶ μεγ. Κυρ. τῆ Πασ.
 Νομικὸν Φάσκα, Μαρτίου ιζ'.
 Δατίνων Πάσχα, Μαρτίου κδ'.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Μαρτίου κδ'.
 Η' Ἀνάληψις, Μαΐου β'.
 Η' Πεντηκοστή, Μαΐου ιβ'.
 Κυρ. τῶν Ἁγίων Πάντων, Μαΐου ιδ'.
 Η' νηστεία τῶν ἀγ. Ἀποστ. ἡμ. μ'.
 Η' μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Σαββ.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Τρίτη.

 ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΒΤΟΥΣ

1897. αωυζ'. ζυι'.

Ινδικτιώνος ι.
 Η'λίου Κύκλοι ιγ'.
 Σελήνης Κύκλοι ιδ'.
 Σελήνης Θεμέλιον ζ'.
 Κρεωφαγία, ημέραι νδ'.
 Τὸ Τριῶδιον ἀρχεται Φεβρουαρίου β'.
 Ἐωθινὸν ε'. Ἦχος πλ. α'.
 Η' Ἀπόκρεω, Φεβρουαρίου ιϛ'.
 Ο' Εὐαγγ. τῆ Τρίτ. τῆς ε'. Ἑβδομ.
 Νομικὸν Φάσκα, Ἀπριλίου ε'.
 Δατίνων Πάσχα, Ἀπριλίου ϛ'.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου ιγ'.
 Η' Ἀνάληψις, Μαΐου κβ'.
 Η' Πεντηκοστή, Ἰουνίου α'.
 Κυρ. τῶν Ἁγίων Πάντων, Ἰουνίου η'.
 Η' νηστεία τῶν ἀγ. Ἀποστ. ἡμ. κ'.
 Η' μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Κυρ.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Τετ.

ΤΟΥ ΒΤΟΥΣ

1898. αωυή. ζυς'.

Ινδικτιώνος ια.
 Η'λίου Κύκλοι ιδ'.
 Σελήνης Κύκλοι ιε'.
 Σελήνης Θεμέλιον ιη'.
 Κρεωφαγία, ημέραι μϛ'.
 Τὸ Τριῶδιον ἀρχεται Ἰανουαρίου κβ'.
 Ἐωθινὸν α'. Ἦχος α'.
 Η' Ἀπόκρεω, Φεβρουαρίου η'.
 Ο' Εὐαγγ. τῆ Τετ. τῆς ϛ'. Ἑβδομ.
 Νομικὸν Φάσκα, Μαρτίου κϛ'.
 Δατίνων Πάσχα, Μαρτίου κδ'.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου ε'.
 Η' Ἀνάληψις, Μαΐου ιδ'.
 Η' Πεντηκοστή, Μαΐου κδ'.
 Κυρ. τῶν Ἁγίων Πάντων, Μαΐου λα'.
 Η' νηστεία τῶν ἀγ. Ἀποστ. ἡμ. κη'.
 Η' μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Δευτ.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Πέμπ.

 ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΒΤΟΥΣ

1899. αωυδ'. ζυζ'.

Ινδικτιώνος ιβ'.
 Η'λίου Κύκλοι ιε'.
 Σελήνης Κύκλοι ιϛ'.
 Σελήνης Θεμέλιον κδ'.
 Κρεωφαγία, ημέραι νδ'.
 Τὸ Τριῶδιον ἀρχεται Φεβρουαρίου λ'.
 Ἐωθινὸν δ'. Ἦχος δ'.
 Η' Ἀπόκρεω, Φεβρουαρίου κα'.
 Ο' Εὐαγγ. τῆ Πέμπ. τῆς δ'. Ἑβδομ.
 Νομικὸν Φάσκα, Ἀπριλίου ιδ'.
 Δατίνων Πάσχα, Μαρτίου κα'.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου ιη'.
 Η' Ἀνάληψις, Μαΐου κζ'.
 Η' Πεντηκοστή, Ἰουνίου ϛ'.
 Κυρ. τῶν Ἁγίων Πάντων Ἰουνίου ιγ'.
 Η' νηστεία τῶν ἀγίων Ἀποστ. ἡμ. ιε'.
 Η' μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Τρίτ.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Παρα.

1900. αβ'. ζυή. Βίσικτος.

Ἰνδικτιῶνος ιγ'.
 Ἡ'λίου Κύκλοι ιε'.
 Σελήνης Κύκλοι ιζ'.
 Σελήνης Θεμέλιον ι.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι νά.
 Τὸ Τριῶδιον ἀρχεται Ἰανουαρίου λ'.
 Ἐ'ωθινὸν α'. Ἦχος α'.
 Ἡ' Ἀπόκρεω, Φεβρουαρίου ιγ'.
 Ο' Εὐαγγ. τῷ Σαββ. τῆς ε'. Ἑβδομ.
 Νομικὸν Φάσκα, Ἀπριλίου α'.
 Λατίνων Πάσχα, Ἀπριλίου β'.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου δ'.
 Ἡ' Ἀνάληψις, Μαΐου ιη'.
 Ἡ' Πεντηκοστή, Μαΐου κη'.
 Κυρ. τῶν Ἁγίων Πάντων, Ἰουνίου δ'.
 Ἡ' νηστεία τῶν ἀγίων Ἀποστ. ἡμ. κδ'.
 Ἡ' μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Πέμπ.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Κυρ.

1901. αββ'. ζυδ'.

Ἰνδικτιῶνος ιδ'.
 Ἡ'λίου Κύκλοι ιζ'.
 Σελήνης Κύκλοι ιη'.
 Σελήνης Θεμέλιον κά.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι μβ'.
 Τὸ Τριῶδιον ἀρχεται Ἰανουαρίου κ α'.
 Ἐ'ωθινὸν α'. Ἦχος α'.
 Ἡ' Ἀπόκρεω, Φεβρουαρίου δ'.
 Ο' Εὐαγγ. τῇ Κυρ. τῶν Βαΐων.
 Νομικὸν Φάσκα, Μαρτίου κβ'.
 Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου κέ.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου α'.
 Ἡ' Ἀνάληψις, Μαΐου ι.
 Ἡ' Πεντηκοστή, Μαΐου κ'.
 Κυρ. τῶν Ἁγίων Πάντων, Μαΐου κζ'.
 Ἡ' νηστεία τῶν ἀγίων Ἀποσ. ἡμ. λβ'
 Ἡ' μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Παρασ.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Δευτ.

1902. αββ'. ζυι.

Ἰνδικτιῶνος ιε'.
 Ἡ'λίου Κύκλοι ιη'.
 Σελήνης Κύκλοι ιδ'.
 Σελήνης Θεμέλιον β'.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι νε'.
 Τὸ Τριῶδιον ἀρχεται Φεβρουαρίου γ'.
 Ἐ'ωθινὸν δ'. Ἦχος δ'.
 Ἡ' Ἀπόκρεω, Φεβρουαρίου ιζ'.
 Ο' Εὐαγγ. τῇ Δευτ. τῆς ε'. Ἑβδομ.
 Νομικὸν Φάσκα, Ἀπριλίου δ'.
 Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου ιζ'.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου ιδ'.
 Ἡ' Ἀνάληψις, Μαΐου κγ'.
 Ἡ' Πεντηκοστή, Ἰουνίου β'.
 Κυρ. τῶν Ἁγίων Πάντων, Ἰουνίου δ'.
 Ἡ' νηστεία τῶν ἀγ. Ἀποστ. ἡμ. ιδ'.
 Ἡ' μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Σαββ.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Τρίτ.

1903. αβγ'. ζυιά.

Ἰνδικτιῶνος α'.
 Ἡ'λίου Κύκλοι ιδ'.
 Σελήνης Κύκλοι α'.
 Σελήνης Θεμέλιον ιδ'.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι μζ'.
 Τὸ Τριῶδιον ἀρχεται Ἰανουαρίου κ ε'.
 Ἐ'ωθινὸν α'. Ἦχος α'.
 Ἡ' Ἀπόκρεω, Φεβρουαρίου δ'.
 Ο' Εὐαγγ. τῇ Τρίτ. τῆς ε'. Ἑβδομ.
 Νομικὸν Φάσκα, Μαρτίου λ'.
 Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου λ'.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου ε'.
 Ἡ' Ἀνάληψις, Μαΐου ιε'.
 Ἡ' Πεντηκοστή, Μαΐου κέ.
 Κυρ. τῶν Ἁγίων Πάντων, Ἰουνίου α'.
 Ἡ' νηστεία τῶν ἀγ. Ἀποστ. ἡμ. κζ'.
 Ἡ' μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Κυρ.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Τετ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1904. α᾽ 80'. ζυβ'. Βίσιπτος.

Ἰνδικτιῶνος β'.
 Ἡλίου Κύκλοι κ'.
 Σελήνης Κύκλοι β'.
 Σελήνης Θεμέλιον κί.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι λδ'.
 Τὸ Τριψίδιον ἀρχεται Ἰανουαρίου ιη'.
 Ἐ'ωθινὸν α'. Ἦχος α'.
 Ἡ' Ἀπόκρεω, Φεβρουαρίου α'.
 Ο' Εὐαγγ. τῆ ἀγ. καὶ μεγάλη Πέμπ.
 Νομικὸν Φάσχα, Μαρτίου ιη'.
 Δατίνων Πάσχα, Μαρτίου κα'.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Μαρτίου κη'.
 Ἡ' Ἀνάληψις, Μαΐου ε'.
 Ἡ' Πεντηκοστή, Μαΐου ιε'.
 Κυρ. τῶν Ἁγίων Πάντων, Μαΐου κγ'.
 Ἡ' νηστεία τῶν ἀγίων Ἀποστ. ἡμ. λς'.
 Ἡ' μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Τρίτη.
 Παραμονή τῶν Χριστουγίν. ἡμ. Παρ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1905. α᾽ 81'. ζυιγ'.

Ἰνδικτιῶνος γ'.
 Ἡλίου Κύκλοι κα'.
 Σελήνης Κύκλοι γ'.
 Σελήνης Θεμέλιον ε'.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι νη'.
 Τὸ Τριψίδιον ἀρχεται Φεβρουαρίου ε'.
 Ἐ'ωθινὸν ε'. Ἦχος πλ. α'.
 Ἡ' Ἀπόκρεω, Φεβρουαρίου κ'.
 Ο' Εὐαγγ. τῆ Παρ. τῆς δ'. Ἐβδομ.
 Νομικὸν Φάσχα, Ἀπριλίου ζ'.
 Δατίνων Πάσχα, Ἀπριλίου ι'.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου ιζ'.
 Ἡ' Ἀνάληψις, Μαΐου κς'.
 Ἡ' Πεντηκοστή, Ἰουνίου ε'.
 Κυρ. τῶν Ἁγίων Πάντων, Ἰουνίου ιβ'.
 Ἡ' νηστεία τῶν ἀγίων Ἀποστ. ἡμ. ις'.
 Ἡ' μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Τρίτ.
 Παραμονή τῶν Χριστουγίν. ἡμ. Σαββ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1906. α᾽ 82'. ζυιδ'.

Ἰνδικτιῶνος δ'.
 Ἡλίου Κύκλοι κβ'.
 Σελήνης Κύκλοι δ'.
 Σελήνης Θεμέλιον ιζ'.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι μγ'.
 Τὸ Τριψίδιον ἀρχεται Ἰανουαρίου κβ'.
 Ἐ'ωθινὸν ια'. Ἦχος πλ. δ'.
 Ἡ' Ἀπόκρεω, Φεβρουαρίου ε'.
 Ο' Εὐαγγ. τῷ Σαββ. τοῦ Δαζάρου.
 Νομικὸν Φάσχα, Μαρτίου κη'.
 Δατίνων Πάσχα, Ἀπριλίου β'.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου β'.
 Ἡ' Ἀνάληψις, Μαΐου ια'.
 Ἡ' Πεντηκοστή, Μαΐου κα'.
 Κυρ. τῶν Ἁγίων Πάντων, Μαΐου κη'.
 Ἡ' νηστεία τῶν ἀγ. Ἀποστ. ἡμ. λα'.
 Ἡ' μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Πέμπ.
 Παραμονή τῶν Χριστουγίν. ἡμ. Κυρ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1907. α᾽ 83'. ζυιε'.

Ἰνδικτιῶνος ε'.
 Ἡλίου Κύκλοι κγ'.
 Σελήνης Κύκλοι ε'.
 Σελήνης Θεμέλιον κη'.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι ξγ'.
 Τὸ Τριψίδιον ἀρχεται Φεβρουαρίου ια'.
 Ἐ'ωθινὸν ε'. Ἦχος πλ. α'.
 Ἡ' Ἀπόκρεω, Φεβρουαρίου κέ.
 Ο' Εὐαγγ. τῆ Κυρ. τῆς γ'. Ἐβδομ.
 Νομικὸν Φάσχα, Μαρτίου ιζ'.
 Δατίνων Πάσχα, Μαρτίου ιη'.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου κβ'.
 Ἡ' Ἀνάληψις, Μαΐου λα'.
 Ἡ' Πεντηκοστή, Ἰουνίου ι'.
 Κυρ. τῶν Ἁγίων Πάντων, Ἰουνίου ιζ'.
 Ἡ' νηστεία τῶν ἀγίων Ἀποστ. ἡμ. ια'.
 Ἡ' μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Παρ.
 Παραμονή τῶν Χριστουγίν. ἡμ. Δευτ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1908 ἀριθ. ζουε Βίσικτος.

Ἰνδικτιώνος ε΄.
 Ἡλίου Κύκλοι κδ.
 Σελήνης Κύκλοι ε΄.
 Σελήνης Θεμέλιον δ΄.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι νε.
 Τὸ Τριῶδιον ἀρχεται Φεβρουαρίου γ΄.
 Ἐωθινὸν α΄. Ἦχος α΄.
 Ἡ Ἀπόκρεω, Φεβρουαρίου ιζ΄.
 Ὁ Εὐαγγ. τῆ Τρίτ. τῆς ε΄. Ἑβδομ.
 Νομικὸν Φάσκα, Ἀπριλίου γ΄.
 Λατίνων Πάσχα, Ἀπριλίου ε΄.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου ιγ΄.

Ἡ Ἀνάληψις, Μαΐου κβ΄.
 Ἡ Πεντηκοστή, Ἰουνίου α΄.
 Κυρ. τῶν Ἁγίων Πάντων, Ἰουνίου ἡ.
 Ἡ νηστεία τῶν αγ. Ἀποστ. ἡμ. κ΄.
 Ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Κυρ.
 Παραμονὴ τῶν Χριστουγίν. ἡμ. Τετ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1909 ἀριθ. ζουζ.

Ἰνδικτιώνος ζ΄.
 Ἡλίου Κύκλοι κε΄.
 Σελήνης Κύκλοι ζ΄.
 Σελήνης Θεμέλιον κ΄.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι λδ΄.
 Τὸ Τριῶδιον ἀρχεται Ἰανουαρίου ιη.
 Ἐωθινὸν ια΄. Ἦχος πλ. δ΄.
 Ἡ Ἀπόκρεω, Φεβρουαρίου α΄.
 Ὁ Εὐαγγ. τῆ αγ. καὶ μεγάλη Τετ.
 Νομικὸν Φάσκα, Μαρτίου κδ.
 Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου κν΄.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Μαρτίου κς΄.

Ἡ Ἀνάληψις, Μαΐου ζ΄.
 Ἡ Πεντηκοστή, Μαΐου ιζ΄.
 Κυρ. τῶν Ἁγίων Πάντων, Μαΐου κδ.
 Ἡ νηστεία τῶν αγ. Ἀποστ. ἡμ. λε΄.
 Ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Δευτ.
 Παραμονὴ τῶν Χριστουγίν. ἡμ. Πέμπ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1910 ἀριθ. ζουγ.

Ἰνδικτιώνος η΄.
 Ἡλίου Κύκλοι κς΄.
 Σελήνης Κύκλοι η΄.
 Σελήνης Θεμέλιον α΄.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι νδ΄.
 Τὸ Τριῶδιον ἀρχεται Φεβρουαρίου ζ΄.
 Ἐωθινὸν ε΄. Ἦχος πλ. α΄.
 Ἡ Ἀπόκρεω, Φεβρουαρίου κα΄.
 Ὁ Εὐαγγ. τῆ Πέμπ. τῆς δ΄. Ἑβδομ.
 Νομικὸν Φάσκα, Ἀπριλίου ια΄.
 Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου ιδ΄.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου ιη΄.

Ἡ Ἀνάληψις, Μαΐου κζ΄.
 Ἡ Πεντηκοστή, Ἰουνίου ε΄.
 Κυρ. τῶν Ἁγίων Πάντων, Ἰουνίου ιγ΄.
 Ἡ νηστεία τῶν αγ. Ἀποστ. ἡμ. ιε΄.
 Ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Τρίτ.
 Παραμονὴ τῶν Χριστουγίν. ἡμ. Παρ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1911 ἀριθ. ζουδ.

Ἰνδικτιώνος θ΄.
 Ἡλίου Κύκλοι κςζ΄.
 Σελήνης Κύκλοι δ΄.
 Σελήνης Θεμέλιον ιβ΄.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι νε.
 Τὸ Τριῶδιον ἀρχεται Ἰανουαρίου λ΄.
 Ἐωθινὸν α΄. Ἦχος α΄.
 Ἡ Ἀπόκρεω, Φεβρουαρίου ιγ΄.
 Ὁ Εὐαγγ. τῆ Παρ. τῆς ε΄. Ἑβδομ.
 Νομικὸν Φάσκα, Μαρτίου λα΄.
 Λατίνων Πάσχα, Ἀπριλίου γ΄.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου ε΄.

Ἡ Ἀνάληψις, Μαΐου ιδ΄.
 Ἡ Πεντηκοστή, Μαΐου κς΄.
 Κυρ. τῶν Ἁγίων Πάντων Ἰουνίου ε΄.
 Ἡ νηστεία τῶν αγίων Ἀποστ. ἡμ. κη΄.
 Ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Τετ.
 Παραμονὴ τῶν Χριστουγίν. ἡμ. Σαββ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1912. αββ. ζυκ Βίσεκτος.

Ἰνδικτιῶνος εἰ.
 Ἡλίου Κύκλοι κη.
 Σελήνης Κύκλοι ι.
 Σελήνης Θεμέλιον κγ'.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι λϛ'.
 Τὸ Τριῶδιον ἀρχεται Ἰανουαρίου εἰ.
 Ἐωθινὸν ια'. Ἦχος πλ. δ.
 Ἡ Ἀπόκρεω, Ἰανουαρίου κζ'.
 Ὁ Εὐαγγ. τῆ ἀγ. καὶ μεγ. Κυρ. τῆ Πασ.
 Νομικὸν Φάσκα, Μαρτίου κ'.
 Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου κέ.

Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Μαρτίου κέ.

Ἡ Ἀνάληψις, Μαΐου γ'.
 Ἡ Πεντηκοστή, Μαΐου ιγ'.
 Κυρ. τῶν Ἁγίων Πάντων, Μαΐου κ'.
 Ἡ νηστεία τῶν ἁγίων Ἀποστ. ἡμ. λζ'.
 Ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Παρ.
 Παραμονὴ τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Δευτ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1913. αβγ. ζυκδ.

Ἰνδικτιῶνος ια'.
 Ἡλίου Κύκλοι α'.
 Σελήνης Κύκλοι ια'.
 Σελήνης Θεμέλιον δ.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι νεἰ.
 Τὸ Τριῶδιον ἀρχεται Φεβρουαρίου γ'.
 Ἐωθινὸν εἰ. Ἦχος πλ. α'.
 Ἡ Ἀπόκρεω, Φεβρουαρίου ιζ'.
 Ὁ Εὐαγγ. τῆ Δευτ. τῆς δ. Ἑβδομ.
 Νομικὸν Φάσκα, Ἀπριλίου ζ'.
 Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου ι.

Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου ιδ'.

Ἡ Ἀνάληψις, Μαΐου κγ'.
 Ἡ Πεντηκοστή, Ἰουνίου β'.
 Κυρ. τῶν Ἁγίων Πάντων, Ἰουνίου ζ'.
 Ἡ νηστεία τῶν ἁγίων Ἀποστ. ἡμ. ιδ'.
 Ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Σαββ.
 Παραμονὴ τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Τρίτ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1914. αβδ. ζυκβ.

Ἰνδικτιῶνος ιβ'.
 Ἡλίου Κύκλοι β'.
 Σελήνης Κύκλοι ιβ'.
 Σελήνης Θεμέλιον εἰ.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι μζ'.
 Τὸ Τριῶδιον ἀρχεται Ἰανουαρίου κϛ'.
 Ἐωθινὸν α'. Ἦχος α'.
 Ἡ Ἀπόκρεω, Φεβρουαρίου ζ'.
 Ὁ Εὐαγγ. τῆ Τρίτῃ τῆς ε'. Ἑβδομ.
 Νομικὸν Φάσκα, Μαρτίου κζ'.
 Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου λ'.

Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου εἰ.

Ἡ Ἀνάληψις, Μαΐου εἰ.
 Ἡ Πεντηκοστή, Μαΐου κέ.
 Κυρ. τῶν Ἁγίων Πάντων, Ἰουνίου α'.
 Ἡ νηστεία τῶν ἁγίων Ἀποστ. ἡμ. κζ'.
 Ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Κυρ.
 Παραμονὴ τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Τετ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1915. αβε. ζυκγ.

Ἰνδικτιῶνος ιγ'.
 Ἡλίου Κύκλοι γ'.
 Σελήνης Κύκλοι ιγ'.
 Σελήνης Θεμέλιον κς'.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι λβ'.
 Τὸ Τριῶδιον ἀρχεται Ἰανουαρίου ια'.
 Ἐωθινὸν ια'. Ἦχος πλ. δ.
 Ἡ Ἀπόκρεω, Ἰανουαρίου κί.
 Ὁ Εὐαγγ. τῆ Τετάρ. τῆς Διακαιητης.
 Νομικὸν Φάσκα, Μαρτίου ιζ'.
 Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου κβ'.

Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Μαρτίου κβ'.

Ἡ Ἀνάληψις, Ἀπριλίου λ'.
 Ἡ Πεντηκοστή, Μαΐου ι.
 Κυρ. τῶν Ἁγίων Πάντων, Μαΐου ιζ'.
 Ἡ νηστεία τῶν ἁγ. Ἀποστ. ἡμ. κζ'.
 Ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Δευτ.
 Παραμονὴ τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Πέμπ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

4916. αἰ. ε'. ζυγδ'. Βίαικτος.

Ἰνδικτιώνος ιδ.
 Ἡλίου Κύκλοι δ.
 Ζελήνης Κύκλοι ιδ.
 Ζελήνης Θεμέλιον ζ.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι ν α.
 Τὸ Τριῶδιον ἀρχεται Ἰανουαρίου λ'.
 Ἐῶθινόν δ. Ἦχος δ.
 Ἡ Ἀπόκρεω, Φεβρουαρίου ιγ'.
 Ὁ Εὐαγγ. τῆ Παρ. τῆς ε'. Ἐβδομ.
 Νομικόν Φάσκα, Ἀπριλίου ε'.
 Λατίνων Πάσχα, Ἀπριλίου ι'.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου ι'.
 Ἡ Ἀνάληψις, Μαΐου ιθ'.
 Ἡ Πεντηκοστή, Μαΐου κδ'.
 Κυρ. τῶν Ἁγίων Πάντων, Ἰουνίου ε'.
 Ἡ νηστεία τῶν αγ. Ἀποσ. ἡμ. κ γ'.
 Ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Τεταρ.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Σαββ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

4917. αἰ. ε'. ζυκε'.

Ἰνδικτιώνος ιε'.
 Ἡλίου Κύκλοι ε'.
 Ζελήνης Κύκλοι ιε'.
 Ζελήνης Θεμέλιον ιη.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι μ γ'.
 Τὸ Τριῶδιον ἀρχεται Ἰανουαρίου κ β'.
 Ἐῶθινόν α. Ἦχος α.
 Ἡ Ἀπόκρεω, Φεβρουαρίου ε'.
 Ὁ Εὐαγγ. τῷ Σαββ. τοῦ Λαζάρου.
 Νομικόν Φάσκα, Μαρτίου κ ε'.
 Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου κ ε'.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου β'.
 Ἡ Ἀνάληψις, Μαΐου ια'.
 Ἡ Πεντηκοστή, Μαΐου κ α'.
 Κυρ. τῶν Ἁγίων Πάντων, Μαΐου κ η'.
 Ἡ νηστεία τῶν αγ. Ἀποσ. ἡμ. λ α'.
 Ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Πέμπ.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Κυρ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

4918. αἰ. η'. ζυκε'.

Ἰνδικτιώνος α.
 Ἡλίου Κύκλοι ε'.
 Ζελήνης Κύκλοι ιε'.
 Ζελήνης Θεμέλιον κ δ'.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι ξ γ'.
 Τὸ Τριῶδιον ἀρχεται Φεβρουαρίου ια'.
 Ἐῶθινόν ε'. Ἦχος πλ. α.
 Ἡ Ἀπόκρεω, Φεβρουαρίου κ ε'.
 Ὁ Εὐαγγ. τῆ Κυρ. τῆς γ'. Ἐβδομ.
 Νομικόν Φάσκα, Μαρτίου ιε'.
 Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου ι η'.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου κ β'.
 Ἡ Ἀνάληψις, Μαΐου λ α'.
 Ἡ Πεντηκοστή, Ἰουνίου ε'.
 Κυρ. τῶν Ἁγίων Πάντων, Ἰουνίου ι ζ'.
 Ἡ νηστεία τῶν αγίων Ἀποστ. ἡμ. ι α'.
 Ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Παρ.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Δευτ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

4919. αἰ. ε'. ζυκε'.

Ἰνδικτιώνος β'.
 Ἡλίου Κύκλοι ζ.
 Ζελήνης Κύκλοι ιζ'.
 Ζελήνης Θεμέλιον ι.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι μ η'.
 Τὸ Τριῶδιον ἀρχεται Ἰανουαρίου κ ζ'.
 Ἐῶθινόν ια'. Ἦχος πλ. δ.
 Ἡ Ἀπόκρεω, Φεβρουαρίου ι.
 Ὁ Εὐαγγ. τῆ Δευτ. τῆς ε'. Ἐβδομ.
 Νομικόν Φάσκα, Ἀπριλίου β'.
 Λατίνων Πάσχα, Ἀπριλίου ζ.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου ζ'.
 Ἡ Ἀνάληψις, Μαΐου ιε'.
 Ἡ Πεντηκοστή, Μαΐου κ ε'.
 Κυρ. τῶν Ἁγίων Πάντων, Ἰουνίου β'.
 Ἡ νηστεία τῶν αγίων Ἀποσ. ἡμ. κ ε'.
 Ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Σαββ.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Τρίτ.

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1920. αἰκ'. ζυκί. Βίσικτος.

Ινδικτιῶνος γ'.
 Η'λίου Κύκλοι η'.
 Σελήνης Κύκλοι ιη'.
 Σελήνης Θεμέλιον κα'.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι λδ'.
 Τὸ Τριψίδιον ἄρχεται Ἰανουαρίου ιη'.
 Ε'ωθινὸν ε'. Ἦχος πλ. α'.
 Η' Ἀπόκρεω, Φεβρουαρίου α'.
 Ο' Εὐαγγ. τῆ ἀγ. καὶ μεγάλη Τετ.
 Νομικὸν Φάσκα, Μαρτίου κα'.
 Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου κβ'.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Μαρτίου κδ'.
 Η' Ἀνάληψις, Μαΐου ζ'.
 Η' Πεντηκοστή, Μαΐου ιζ'.
 Κυρ. τῶν Ἁγίων Πάντων, Μαΐου κδ'.
 Η' νηστεία τῶν ἀγ. Ἀποστ. ἡμ. λε'.
 Η' μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Δευτ.
 Παραμονὴ τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Πέμπ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1921. αἰκἀ. ζυκδ'.

Ινδικτιῶνος δ'.
 Η'λίου Κύκλοι δ'.
 Σελήνης Κύκλοι ιδ'.
 Σελήνης Θεμέλιον β'.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι νδ'.
 Τὸ Τριψίδιον ἄρχεται Φεβρουαρίου ζ'.
 Ε'ωθινὸν α'. Ἦχος α'.
 Η' Ἀπόκρεω, Φεβρουαρίου κα'.
 Ο' Εὐαγγ. τῆ Πέμπ. τῆς δ'. Ἑβδομ.
 Νομικὸν Φάσκα, Ἀπριλίου ι'.
 Λατίνων Πάσχα, Ἀπριλίου ιδ'.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου ιη'.
 Η' Ἀνάληψις, Μαΐου κζ'.
 Η' Πεντηκοστή, Ἰουνίου ε'.
 Κυρ. τῶν Ἁγίων Πάντων, Ἰουνίου ιγ'.
 Η' νηστεία τῶν ἀγ. Ἀποστ. ἡμ. ιε'.
 Η' μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Τρίτ.
 Παραμονὴ τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Παρ.

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1922. αἰκβ'. ζυλ'.

Ινδικτιῶνος ε'.
 Η'λίου Κύκλοι ι'.
 Σελήνης Κύκλοι α'.
 Σελήνης Θεμέλιον ιδ'.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι μδ'.
 Τὸ Τριψίδιον ἄρχεται Ἰανουαρίου κγ'.
 Ε'ωθινὸν ια'. Ἦχος πλ. δ'.
 Η' Ἀπόκρεω, Φεβρουαρίου ε'.
 Ο' Εὐαγγ. τῆ Παρασ. τῆς ε'. Ἑβδομ.
 Νομικὸν Φάσκα, Μαρτίου λα'.
 Λατίνων Πάσχα, Ἀπριλίου γ'.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου γι'.
 Η' Ἀνάληψις, Μαΐου ιβ'.
 Η' Πεντηκοστή, Μαΐου κβ'.
 Κυρ. τῶν Ἁγίων Πάντων, Μαΐου κγ'.
 Η' νηστεία τῶν ἀγ. Ἀποστ. ἡμ. λ'.
 Η' μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Τετ.
 Παραμονὴ τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Σαβθ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1923. αἰκγ'. ζυλα'.

Ινδικτιῶνος ε'.
 Η'λίου Κύκλοι ια'.
 Σελήνης Κύκλοι β'.
 Σελήνης Θεμέλιον κε'.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι λς'.
 Τὸ Τριψίδιον ἄρχεται Ἰανουαρίου ιε'.
 Ε'ωθινὸν α'. Ἦχος α'.
 Η' Ἀπόκρεω, Ἰανουαρίου κδ'.
 Ο' Εὐαγγ. τῆ ἀγ. καὶ μεγάλῃ Σαβθ.
 Νομικὸν Φάσκα, Μαρτίου ιδ'.
 Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου ιδ'.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Μαρτίου κς'.
 Η' Ἀνάληψις, Μαΐου δ'.
 Η' Πεντηκοστή, Μαΐου ιδ'.
 Κυρ. τῶν Ἁγίων Πάντων, Μαΐου κα'.
 Η' νηστεία τῶν ἀγίων Ἀποστ. ἡμ. λη'.
 Η' μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Πέμπ.
 Παραμονὴ τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Κυρ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1924. αἰχβδ'. ζυλβ'. Βίαικτος.

Ἰνδικτιώνος ζ.

Ἡλίου Κύκλοι ιβ'.

Σελήνης Κύκλοι γ'.

Σελήνης Θεμέλιον ε'.

Κρεωφαγία, ἡμέραι νε̅.

Τὸ Τριψίδιον ἀρχεται Φεβρουαρίου γ'.

Ἐωθινὸν ε̅. Ἦχος πλ. α̅.

Ἡ Ἀπόκρεω, Φεβρουαρίου ιζ'.

Ὁ Εὐαγγ. τῆ Δευτ. τῆς ε̅. Ἐβδομ.

Νομικὸν Φάσκα, Ἀπριλίου ε'.

Λατίνων Πάσχα, Ἀπριλίου ζ'.

Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου ιδ'.

Ἡ Ἀνάληψις, Μαΐου κγ'.

Ἡ Πεντηκοστή, Ἰουνίου β'.

Κυρ. τῶν Ἁγίων Πάντων, Ἰουνίου ε'.

Ἡ νηστεία τῶν ἁγίων Ἀποστ. ἡμ. ιδ'.

Ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Σαββ.

Παραμονὴ τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Τρίτη.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1925. αἰχκέ. ζυλγ'.

Ἰνδικτιώνος η̅.

Ἡλίου Κύκλοι ιγ'.

Σελήνης Κύκλοι δ'.

Σελήνης Θεμέλιον ιζ'.

Κρεωφαγία, ἡμέραι μζ'.

Τὸ Τριψίδιον ἀρχεται Ἰανουαρίου κε'.

Ἐωθινὸν α̅. Ἦχος α̅.

Ἡ Ἀπόκρεω, Φεβρουαρίου ε'.

Ὁ Εὐαγγ. τῆ Τρίτ. τῆς ε' Ἐβδομ.

Νομικὸν Φάσκα, Μαρτίου κζ'.

Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου λ'.

Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου ε'.

Ἡ Ἀνάληψις, Μαΐου ιε̅.

Ἡ Πεντηκοστή, Μαΐου κε̅.

Κυρ. τῶν Ἁγίων Πάντων, Ἰουνίου α̅.

Ἡ νηστεία τῶν ἁγίων Ἀποστ. ἡμ. κζ'.

Ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Κυρ.

Παραμονὴ τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Τετ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1926. αἰηκς'. ζυλδ'.

Ἰνδικτιώνος ς'.

Ἡλίου Κύκλοι ιδ'.

Σελήνης Κύκλοι ε̅.

Σελήνης Θεμέλιον κη̅.

Κρεωφαγία, ἡμέραι εζ'.

Τὸ Τριψίδιον ἀρχεται Φεβρουαρίου η̅.

Ἐωθινὸν ε̅. Ἦχος πλ. α̅.

Ἡ Ἀπόκρεω, Φεβρουαρίου κβ'.

Ὁ Εὐαγγ. τῆ Τετ. τῆς δ' Ἐβδομ.

Νομικὸν Φάσκα, Μαρτίου ιζ'.

Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου κβ'.

Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου ιε'.

Ἡ Ἀνάληψις, Μαΐου κη̅.

Ἡ Πεντηκοστή, Ἰουνίου ζ'.

Κυρ. τῶν Ἁγίων Πάντων, Ἰουνίου ιδ'.

Ἡ νηστεία τῶν ἁγ. Ἀποστ. ἡμ. ιδ'.

Ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Δευτ.

Παραμονὴ τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Πέμπτ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1927. αἰηκς'. ζυλε̅.

Ἰνδικτιώνος ι̅.

Ἡλίου Κύκλοι ιε̅.

Σελήνης Κύκλοι ε'.

Σελήνης Θεμέλιον ς'.

Κρεωφαγία, ἡμέραι νβ'.

Τὸ Τριψίδιον ἀρχεται Ἰανουαρίου λα̅.

Ἐωθινὸν α̅. Ἦχος α̅.

Ἡ Ἀπόκρεω, Φεβρουαρίου ιδ'.

Ὁ Εὐαγγ. τῆ Πέμπ. τῆς ε' Ἐβδομ.

Νομικὸν Φάσκα, Ἀπριλίου δ'.

Λατίνων Πάσχα, Ἀπριλίου δ'.

Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου ια̅.

Ἡ Ἀνάληψις, Μαΐου κ'.

Ἡ Πεντηκοστή, Μαΐου λ'.

Κυρ. τῶν Ἁγίων Πάντων, Ἰουνίς ε'.

Ἡ νηστεία τῶν ἁγ. Ἀποστ. ἡμ. κβ'.

Ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Τρίτη.

Παραμονὴ τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Παρ.

1928. αἰ. κ. γ. ζυλ. Βίαικτος.

Ἰνδικτιώνος ια.
 Ἡ'λίου Κύκλοι ιε'.
 Σελήνης Κύκλοι ζ'.
 Σελήνης Θεμέλιον κ.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι μγ'.
 Τὸ Τριῶδιον ἀρχεται Ἰανουαρίου κβ'.
 Ἐ'ωθινὸν α'. Ἦχος α'.
 Ἡ' Ἀπόκρεω, Φεβρουαρίου ε'.
 Ο' Εὐαγγ. τῷ Σαββ. τοῦ Δαζάρου.
 Νομικὸν Φάσκα, Μαρτίου κγ'.
 Δατίνων Πάσχα, Μαρτίου κε'.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου β'.
 Ἡ' Ἀνάληψις, Μαΐου ια.
 Ἡ' Πεντηκοστή, Μαΐου κα.
 Κυρ. τῶν Ἁγίων Πάντων, Μαΐου κη.
 Ἡ' νηστεία τῶν αγ. Ἀποστ. ἡμ. λα.
 Ἡ' μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Πέμπ.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Κυρ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1929. αἰ. κ. δ. ζυλ. β'.

Ἰνδικτιώνος β'.
 Ἡ'λίου Κύκλοι ιζ'.
 Σελήνης Κύκλοι η'.
 Σελήνης Θεμέλιον α'.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι ξγ'.
 Τὸ Τριῶδιον ἀρχεται Φεβρουαρίου ια.
 Ἐ'ωθινὸν ε'. Ἦχος πλ. α'.
 Ἡ' Ἀπόκρεω, Φεβρουαρίου κε'.
 Ο' Εὐαγγ. τῇ Κυρ. τῆς γ'. Ἐβδομ.
 Νομικὸν Φάσκα, Ἀπριλίου β'.
 Δατίνων Πάσχα, Μαρτίου η'.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου κβ'.
 Ἡ' Ἀνάληψις, Μαΐου λα.
 Ἡ' Πεντηκοστή, Ἰουνίου ι.
 Κυρ. τῶν Ἁγίων Πάντων, Ἰουνίου ιζ'.
 Ἡ' νηστεία τῶν αγ. Ἀποστ. ἡμ. ια.
 Ἡ' μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Παρασ.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Δευτ.

1930. αἰ. λ'. ζυλ. η'.

Ἰνδικτιώνος ιγ'.
 Ἡ'λίου Κύκλοι ιη'.
 Σελήνης Κύκλοι δ'.
 Σελήνης Θεμέλιον β'.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι μη'.
 Τὸ Τριῶδιον ἀρχεται Ἰανουαρίου κζ'.
 Ἐ'ωθινὸν α'. Ἦχος α'.
 Ἡ' Ἀπόκρεω, Φεβρουαρίου ι.
 Ο' Εὐαγγ. τῇ Δευτ. τῆς ε'. Ἐβδομ.
 Νομικὸν Φάσκα, Μαρτίου λα.
 Δατίνων Πάσχα, Ἀπριλίου ζ'.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου ζ'.
 Ἡ' Ἀνάληψις, Μαΐου ιε'.
 Ἡ' Πεντηκοστή, Μαΐου κε'.
 Κυρ. τῶν Ἁγίων Πάντων, Ἰουνίου β'.
 Ἡ' νηστεία τῶν αγ. Ἀποστ. ἡμ. κε'.
 Ἡ' μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Σαββ.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Τρίτ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ

1931. αἰ. λ. α. ζυλ. δ'.

Ἰνδικτιώνος ιδ'.
 Ἡ'λίου Κύκλοι ιθ'.
 Σελήνης Κύκλοι ι.
 Σελήνης Θεμέλιον κγ'.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι μ'.
 Τὸ Τριῶδιον ἀρχεται Ἰανουαρίου ιθ'.
 Ἐ'ωθινὸν α'. Ἦχος α'.
 Ἡ' Ἀπόκρεω, Φεβρουαρίου β'.
 Ο' Εὐαγγ. τῇ αγ. καὶ μεγάλη Τρίτ.
 Νομικὸν Φάσκα, Μαρτίου κ'.
 Δατίνων Πάσχα, Μαρτίου κγ'.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου λ'.
 Ἡ' Ἀνάληψις, Μαΐου η'.
 Ἡ' Πεντηκοστή, Μαΐου ιη'.
 Κυρ. τῶν Ἁγίων Πάντων, Μαΐου κί.
 Ἡ' νηστεία τῶν αγίων Ἀποστ. ἡμ. λδ'.
 Ἡ' μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Κυρ.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Τετ.

1932. αἰθλβ'. ζυμ'. Βίσικτος.

Ινδικτιώνος ιε.
 Η'λίου Κύκλοι κ'.
 Σελήνης Κύκλοι ια'.
 Σελήνης Θεμέλιον δ'.
 Κρεωφαγία, ημέραι νδ'.
 Τὸ Τριψίδιον ἀρχεται Φεβρουαρίου ζ.
 Ε'ωθινὸν ε'. Ἦχος πλ. α'.
 Η' Ἀπόκρεω, Φεβρουαρίου κα'.
 Ο' Εὐαγγ. τῆ Πέμπ. τῆς δ'. Ἑβδομ.
 Νομικὸν Φάσκα, Ἀπριλίου η'.
 Δατίνων Πάσχα, Μαρτίου ιδ'.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου ιη'.

Η' Ἀνάληψις, Μαΐου κζ'.
 Η' Πεντηκοστή, Ἰουνίου ε'.
 Κυρ. τῶν Ἁγίων Πάντων, Ἰουνίου ιγ'.
 Η' νηστεία τῶν ἁγίων Ἀποστ. ἡμ. ιε'.
 Η' μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Τρίτ.
 Παραμονή τῶν Χριστουγίν. ἡμ. Παρ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

1933. αἰθλγ'. ζυμά.

Ινδικτιώνος α'.
 Η'λίου Κύκλοι κα'.
 Σελήνης Κύκλοι ιβ'.
 Σελήνης Θεμέλιον ιε'.
 Κρεωφαγία, ημέραι μδ'.
 Τὸ Τριψίδιον ἀρχεται Ἰανουαρίου κα'.
 Ε'ωθινὸν ια'. Ἦχος πλ. δ'.
 Η' Ἀπόκρεω, Φεβρουαρίου ε'.
 Ο' Εὐαγγ. τῆ Παρ. τῆς ε'. Ἑβδομ.
 Νομικὸν Φάσκα, Μαρτίου κδ'.
 Δατίνων Πάσχα, Ἀπριλίου γ'.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου γ'.

Η' Ἀνάληψις, Μαΐου ιβ'.
 Η' Πεντηκοστή, Μαΐου κβ'.
 Κυρ. τῶν Ἁγίων Πάντων, Μαΐου κδ'.
 Η' νηστεία τῶν ἁγίων Ἀποστ. ἡμ. λ'
 Η' μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Τετ.
 Παραμονή τῶν Χριστουγίν. ἡμ. Σαββ.

Ορολοιο. Φ. Τ.

1394. αἰθλδ'. ζυμβ'.

Ινδικτιώνος β'.
 Η'λίου Κύκλοι κβ'.
 Σελήνης Κύκλοι ιγ'.
 Σελήνης Θεμέλιον κε'.
 Κρεωφαγία, ημέραι λς'.
 Τὸ Τριψίδιον ἀρχεται Ἰανουαρίου ιε'.
 Ε'ωθινὸν α'. Ἦχος α'.
 Η' Ἀπόκρεω, Ἰανουαρίου κδ'.
 Ο' Εὐαγγ. τῷ ἀγ. καὶ μεγάλῳ Σαββ.
 Νομικὸν Φάσκα, Μαρτίου ιη'.
 Δατίνων Πάσχα, Μαρτίου ιδ'.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου κς'.

Η' Ἀνάληψις, Μαΐου δ'.
 Η' Πεντηκοστή, Μαΐου ιδ'.
 Κυρ. τῶν Ἁγίων Πάντων, Μαΐου κα'.
 Η' νηστεία τῶν ἀγ. Ἀποστ. ἡμ. λη'.
 Η' μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Πέμπ..
 Παραμονή τῶν Χριστουγίν. ἡμ. Κυρ.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ

1935. αἰθλε'. ζυμγ'.

Ινδικτιώνος γ'.
 Η'λίου Κύκλοι κγ'.
 Σελήνης Κύκλοι ιδ'.
 Σελήνης Θεμέλιον γ'.
 Κρεωφαγία, ημέραι νς'.
 Τὸ Τριψίδιον ἀρχεται Φεβρουαρίου δ'.
 Ε'ωθινὸν ε'. Ἦχος πλ. α'.
 Η' Ἀπόκρεω, Φεβρουαρίου ιη'.
 Ο' Εὐαγγ. τῆ Κυρ. τῆς δ'. Ἑβδομ.
 Νομικὸν Φάσκα, Ἀπριλίου ε'.
 Δατίνων Πάσχα, Ἀπριλίου η'.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου ιε'.

Η' Ἀνάληψις, Μαΐου κδ'.
 Η' Πεντηκοστή, Ἰουνίου γ'.
 Κυρ. τῶν Ἁγίων Πάντων, Ἰουνίου ε'.
 Η' νηστεία τῶν ἀγ. Ἀποστ. ἡμ. ιθ'.
 Η' μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Παρ.
 Παραμονή τῶν Χριστουγίν. ἡμ. Δευτ.

1936. αἰθλς. ζυμδ' Βίαικτος.

Ἰνδικτιώνος δ.
 Ἡλίου Κύκλοι κδ.
 Σελήνης Κύκλοι ιε.
 Σελήνης Θεμέλιον ιη.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι μ'.
 Τὸ Τριῶδιον ἀρχεται Ἰανουαρίου ιθ'.
 Ἐῶθινὸν ε'. Ἦχος κλ δ.
 Ἡ Ἀπόκρεω, Φεβρουαρίου β'.
 Ὁ Εὐαγγ. τῆ ἀγ. καὶ μεγάλη Τρίτ.
 Νομικὸν Φάσκα, Μαρτίου κί'.
 Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου λ'.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου λ'.
 Ἡ Ἀνάληψις, Μαΐου η'.
 Ἡ Πεντηκοστή, Μαΐου ιη.
 Κυρ. τῶν Ἁγίων Πάντων, Μαΐου κί'.
 Ἡ νηστεία τῶν ἁγίων Ἀποστ. ἡμ. λδ.
 Ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Κυρ.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Τετ.

1937. αἰθλς. ζυμη.

Ἰνδικτιώνος ε'.
 Ἡλίου Κύκλοι κί'.
 Σελήνης Κύκλοι ιε'.
 Σελήνης Θεμέλιον κδ'.
 Κρεωφαγία, ἡμέραι ξ'.
 Τὸ Τριῶδιον ἀρχεται Φεβρουαρίου η'.
 Ἐῶθινὸν α'. Ἦχος κλ α.
 Ἡ Ἀπόκρεω, Φεβρουαρίου κβ'.
 Ὁ Εὐαγγ. τῆ Τετ. τῆς δ. Ἑβδομ.
 Νομικὸν Φάσκα, Μαρτίου ιδ'.
 Λατίνων Πάσχα, Μαρτίου ιε'.
 Τὸ Ἅγιον Πάσχα, Ἀπριλίου ιθ'.
 Ἡ Ἀνάληψις, Μαΐου κη'.
 Ἡ Πεντηκοστή, Ἰουνίου ζ'.
 Κυρ. τῶν Ἁγίων Πάντων, Ἰουνίου εδ'.
 Ἡ νηστεία τῶν ἀγ. Ἀποστ. ἡμ. ιδ'.
 Ἡ μνήμη αὐτῶν, ἡμέρα Δευτ.
 Παραμονή τῶν Χριστουγέν. ἡμ. Πέμκ.

ΚΑΝΟΝΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΥΡΙΣΚΕΙΝ

ΕΝ ΠΟΙΑ ΗΜΕΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΑΡΧΕΤΑΙ ΕΚΑΣΤΟΣ ΜΗΝ.

Οί δώδεκα Μῆνες, καὶ αἱ ἡμέραι αὐτῶν.		Οἱ εἰκοσιοκτῶ Κύκλοι τοῦ Ἡλίου.						
Μῆνες.	Ἡμέραι.	1	2	3	9	10	5	6
		7	13	14	15	21	11	17
		18	19	25	26	27	22	23
		12	24	8	20	4	16	28
Μάρτιος.	31	ς'	ζ'	α'	β'	γ'	δ'	ε'
Ἀπρίλιος.	30	β'	γ'	δ'	ε'	ς'	ζ'	α'
Μάιος.	31	δ'	ε'	ς'	ζ'	α'	β'	γ'
Γούνιος.	30	ζ'	α'	β'	γ'	δ'	ε'	ς'
Γούλιος.	31	β'	γ'	δ'	ε'	ς'	ζ'	α'
Αύγουστος.	31	ε'	ς'	ζ'	α'	β'	γ'	δ'
Σεπτέμβριος.	30	α'	β'	γ'	δ'	ε'	ς'	ζ'
Οκτώβριος.	31	γ'	δ'	ε'	ς'	ζ'	α'	β'
Νοέμβριος.	30	ς'	ζ'	α'	β'	γ'	δ'	ε'
Δεκέμβριος.	31	α'	β'	γ'	δ'	ε'	ς'	ζ'
Γανουάριος.	31	δ'	ε'	ς'	ζ'	α'	β'	γ'
Φεβρουάριος.	28 ἢ 29	ζ'	α'	β'	γ'	δ'	ε'	ς'

ΕΡΜΗΝΕΙΑ

ΤΟΥ ΕΥΡΙΣΚΕΙΝ ΤΗΝ ΑΡΧΗΝ ΕΚΑΣΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

ΕΙΣ ΤΟ ΟΠΙΣΘΕΝ ΚΑΝΟΝΙΟΝ.

Εάν θέλης νὰ εὔρης εἰς ποίαν ἡμέραν τῆς Ἑβδομάδος ἄρχεται ὁ Μῆν, εὐρὴ πρῶτον εἰς τὸ Πασχάλιον τοῦ τρίχοντος ἔτους τὸν τυχόντα εἰς αὐτὸ Κύκλον τοῦ Ἡλίου· εἶτα, στραφεῖς εἰς τὸ παρὸν Κανόνιον, ἀνωθεν τοῦ ὁποίου εἶναι γεγραμμένοι ὅλοι ὁμοῦ τοῦ Ἡλίου οἱ Κύκλοι, ἰδὲ εἰς ποῖον τετράγωνον διασταυρόνεται ὁ εὐρεθὴς αὐτὸς Κύκλος μὲ τὸν ζητούμενον Μῆνα, καὶ ἐκεῖ βλέπεις τὴν ἡμέραν σημειωμένην διὰ τῶν γραμμάτων Α'. Β'. Γ'. Δ'. κτλ. δηλοῦσι δὲ τὸ μὲν Α'. πρώτην ἡμέραν, ἡγουν Κυριακὴν· τὸ δὲ Β'. Δευτέραν· τὸ Γ'. Τρίτην· τὸ Δ'. Τετάρτην· τὸ Ε'. Πέμπτην· τὸ Σ'. ἕκτην, ἡγουν Παρασκευὴν· καὶ τὸ Ζ'. ἑβδόμην, ὃ ἔστι Σάββατον.

Παραδείγματος χάριν, κατὰ τὸ 1852 Ἔτος ἔχομεν Κύκλον τοῦ Ἡλίου 24 θέλοντες δὲ, ἐξ ὑποθέσεως, νὰ εὕρωμεν τὴν ἡμέραν, καδ' ἦν ἄρχεται ὁ Σεπτέμβριος Μῆν, βλέπομεν ὅτι αὐτὸς διασταυρόνεται καὶ συμπίπτει εἰς ἐκεῖνο τὸ τετράγωνον, ὅπου εἶναι γεγραμμένον Β'. ἐκ τούτου μαθαίνομεν, ὅτι ὁ Σεπτέμβριος ἄρχεται ἡμέρᾳ Δευτέρᾳ.

Ἐάν δὲ ὁ ζητούμενος Μῆν ἦναι ὁ Ἰανουάριος, ἢ ὁ Φεβρουάριος, τότε πρὸς κρᾶτῆς τὸν Κύκλον τοῦ Ἡλίου τοῦ παλαιοῦ Ἔτους. Οὕτω π. χ. εἰς τὸ 1853 Ἔτος, εἰς τὸ ὁποῖον εἶναι Κύκλος τοῦ Ἡλίου 25, ἡ πρωτομηνία τοῦ Ἰανουαρίου καὶ Φεβρουαρίου μηνὸς εὐρίσκειται μὲ τὸν 24 κύκλον τοῦ Ἡλίου, καὶ οὐχὶ μὲ τὸν 25.

ΣΕΛΗΝΟΔΡΟΜΙΟΝ ΠΑΝΤΟΤΕΙΝΟΝ

Οἱ 19 Κύκλοι τῆς Σελήνης.	Οἱ δώδεκα Μῆνες τοῦ ἔνιαυτοῦ.												
	Μάρτιος.	Ἀπρίλιος.	Μάϊος.	Ἰουνίος.	Ἰουλίος.	Αὐγούστos.	Σεπτέμβριος.	Ὀκτώβριος.	Νοεμβριος.	Δεκέμβριος.	Ἰανουάριος.	Φεβρουάριος.	
	1	15	14	13	12	11	10	9	8	7	6	5	4
	2	4	3	2	1/30	30	29	28	27	26	25	24	23
	3	23	22	21	20	19	18	17	16	15	14	13	12
	4	12	11	10	9	8	7	6	5	4	3	2	1
	5	1/31	30	29	28	27	26	25	24	23	22	21	20
	6	20	19	18	17	16	15	14	13	12	11	10	9
	7	9	8	7	6	5	4	3	2	1/30	30	29	28
	8	28	27	26	25	24	23	22	21	20	19	18	17
	9	17	16	15	14	13	12	11	10	9	8	7	6
	10	6	5	4	3	2	1/31	30	29	28	27	26	25
	11	25	24	23	22	21	20	19	18	17	16	15	14
12	14	13	12	11	10	9	8	7	6	5	4	3	
13	3	2	1/31	30	29	28	27	26	25	24	23	22	
14	22	21	20	19	18	17	16	15	14	13	12	11	
15	11	10	9	8	7	6	5	4	3	2	1/31	30	
16	30	29	28	27	26	25	24	23	22	21	20	19	
17	19	18	17	16	15	14	13	12	11	10	9	8	
18	8	7	6	5	4	3	2	1/31	30	29	28	27	
19	27	26	25	24	23	22	21	20	19	18	17	16	

ΕΡΜΗΝΕΙΑ

ΤΟΥ ΕΥΡΙΣΚΕΙΝ ΤΗΝ ΗΜΕΡΑΝ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ,

ΚΑΘ' ΗΝ ΓΙΝΕΤΑΙ ΝΕΑ ΣΕΛΗΝΗ.

Εάν Σελῆς νὰ εὕρῃς εἰς ποίαν ἡμέραν τοῦ Μηνὸς γίνεται νέα Σελήνη, ζήτησον τὸν κύκλον αὐτῆς εἰς τὸ Πασχάλιον τοῦ τρέχοντος ἔτους· εἶτα, στραφείς εἰς τὸ ὀπίσθεν Κανόνιον, εἰς τὰ ἀριστερὰ τοῦ ὁποῖου εἶναι ὅλοι τῆς Σελήνης οἱ κύκλοι γεγραμμένοι, καὶ κρατήσας τὸν ἐπιπέπτα κύκλον αὐτῆς, ἰδὲ εἰς ποῖον τετράγωνον συναπαντᾶται αὐτὸς μὲ τὸν ζητούμενον Μῆνα, καὶ ἐκεῖ εὕρισκεις σημειωμένην τὴν ἡμέραν αὐτοῦ, καθ' ἣν γίνεται ἡ νέα Σελήνη.

Παραδείγματος χάριν, κατὰ τὸ 1852 Ἔτος, ἔχοντες κύκλον τῆς Σελήνης 7, βλέπομεν εἰς τὸ Κανόνιον, ὅτι ὁ κύκλος αὐτός συναπαντᾶται μὲ τὸν Αὐγούστου, φέρ' εἰπεῖν, εἰς τὸ τετράγωνον ἐκεῖνο ὅπου εἶναι ἀριθμὸς 4, ἐκ τούτου μαυθάνομεν, ὅτι εἰς τὴν τετάρτην τοῦ Αὐγούστου Μηνὸς ἔχομεν νέαν Σελήνην.

Ἐάν δὲ ζητῆς αὐτὴν εἰς τὰς ἡμέρας τοῦ Ἰανουαρίου, ἢ τοῦ Φεβρουαρίου Μηνὸς, τότε πρέπει νὰ κρατῆς τὸν κύκλον τῆς Σελήνης τοῦ παλαιοῦ Ἔτους. Οὕτω, π. χ. κατὰ τὸ 1853 Ἔτος, εἰς τὸ ὁποῖον κύκλος τῆς Σελήνης εἶναι 8, ἡ νέα Σελήνη γίνεται τὸν μὲν Ἰανουάριον, κατὰ τὴν εἰκοστὴν ἐνάτην αὐτοῦ· τὸν δὲ Φεβρουάριον, κατὰ τὴν εἰκοστὴν ὀγδόην· τὰς ὁποίας εὕρισκεις, ἐάν κρατήσης κύκλον τῆς Σελήνης εὐχὶ τὸν 8, ἀλλὰ τὸν αὐτὸν πάλιν 7.

Σημείωσαι δὲ, ὅτι εἰς τετράγωνα τινὰ εὕρισκονται ὁμοῦ δύο ἀριθμοὶ 1, καὶ 30, ἢ 1, καὶ 31, τὸ ὁποῖον δηλοῖ, ὅτι κατ' αὐτὸν τὸν Μῆνα γίνεται νέα Σελήνη δις· τὴν πρώτην δηλαδή, καὶ τὴν τελευταίαν αὐτοῦ ἡμέραν.

Τίλος τοῦ Παραρτήματος, καὶ τῆς ὅλης Βίβλου.

ΠΙΝΑΞ ΣΥΝΟΠΤΙΚΟΣ

ΤΩΝ ΕΝ ΤΗ ΠΑΡΟΥΣΗ ΒΙΒΛΩ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ.

	Σελ.	γ.
Πρὸς τοὺς Ἀναγνώστας	Σελ.	γ.
Προσευχὴ Προοιμιακὴ	»	1
Τὸ κατ' ἡμέραν Μισοנוκτικόν	»	3
Τὸ τοῦ Σαββάτου Μισοנוκτικόν	»	22
Τὸ τῆς Κυριακῆς Μισοנוκτικόν	»	32
Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου	»	33
Ἕμνοι Τριαδικοί	»	42
Εὐλογητάρια Ἀναστάσιμα	»	46
Εὐλογητάρια Νεκρώσιμα	»	47
Αἱ ἑννέα ᾠδαί	»	48
Φωταγωγικά κατ' Ἦχον	»	65
Ἐξαποστειλάρια τῆς ὅλης Ἑβδομάδος	»	66
Ὡρα { Πρῶτη, μετὰ τοῦ Μισωρίου αὐτῆς	»	74
{ Τρίτη, μετὰ τοῦ Μισωρίου αὐτῆς	»	83
{ Ἑκτη, μετὰ τοῦ Μισωρίου αὐτῆς	»	90
Τὰ Τυπικά	»	98
Τὰ Ἀντίφωνα	»	106
Εὐχὴ πρὸ τοῦ Ἀρίστου, καὶ ἡ μετ' αὐτὸ Εὐχαριστία	»	128
Ὡρα Ἐννάτη, μετὰ τοῦ Μισωρίου αὐτῆς	»	132
Ἀκολουθία τοῦ Ἐσπερινοῦ	»	140
Εὐχὴ πρὸ τοῦ Δείπνου, καὶ ἡ μετ' αὐτὸ Εὐχαριστία	»	149
Τὸ Μέγα Ἀπόδειπνον	»	—
Τὸ Μικρὸν Ἀπόδειπνον	»	175
Ἀπολυτίκια καὶ Κοντάκια τοῦ ὅλου Μηνολογίου	»	185
Ἀπολυτίκια καὶ Κοντάκια τοῦ Τριωδίου καὶ Πεντηκοσταρίου	»	361
Ἀπολυτίκια Ἀναστάσιμα, μετὰ τῶν Θεοδοκιῶν καὶ Ὑπακοῶν	»	398
Ἀπολυτίκια ὅλης τῆς Ἑβδομάδος	»	401
Θισοκία Ἀπολυτίκια εἰς ἕκαστον Ἦχον	»	404
{ Εἰς τὸν Ἀκάθιστον Ἕμνον	»	421
{ Εἰς τοὺς δύο Παρακλητικούς Κανόνας	»	439
{ Τῆς Δείας Μεταλήψεως	»	459

Κανὼν ἰκε-	} Εἰς τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν	Σελ. 484	
τήρος.		Εἰς τὸν Ἄγγελον τὸν ἀλλοκα τῆς τῆ ἀνθρώπου ζωῆς	» 489
		Εἰς τοὺς Ἄγγελους, καὶ πάντας τοὺς Ἁγίους	» 497
Οἱ εἰς τὸν τίμιον Σταυρὸν εἰκοσιτέσσαρες Οἴκοι		» 503	
Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς τοῦ Πάσχα.		» 518	
Σύμβολον τῆς πίστεως τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου.		» 519	
Σύνοψις Κανόνων τινῶν ἱερῶν		» 521	
Πίναξ ἀλφαβητικὸς πάντων τῶν περιεχομένων Ἁγίων ἐν τῇ ἱερᾷ ταύτῃ Βίβλῳ.		» 525	
Πασχάλια 68 ἐτῶν.		» 537	
Κανόνιον τοῦ εὐρίσκειν ἐν ποίᾳ ἡμέρᾳ ἀρχεται ἕκαστος μῆν μετὰ τῆς Ἑρμηνείας αὐτοῦ		» 555	
Σεληνοδρομιον παντοτινὸν μετὰ τῆς Ἑρμηνείας αὐτοῦ		» 557	

